

Holy Bible

Aionian Edition®

Nyitott Újszövetség

Hungarian Open New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Nyitott Üjszövetség

Hungarian Open New Testament

Language: Hungarian

Hungary, Austria, Croatia, Romania, Serbia, Slovakia, Slovenia, Ukraine

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 2003, 2021

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Tartalomjegyzék

ÚJTESTAMENTUM

Máté	1
Márk	25
Lukács	40
János	65
Apostolok	85
Rómaiakhoz	111
1 Korintusi	122
2 Korintusi	132
Galatákhoz	139
Efézusiakhoz	143
Filippiekhez	147
Kolosséiakhoz	150
1 Tesszalonika	153
2 Tesszalonika	156
1 Timóteushoz	158
2 Timóteushoz	161
Titushoz	163
Filemonhoz	165
Zsidókhoz	166
Jakab	174
1 Péter	177
2 Péter	180
1 János	182
2 János	185
3 János	186
Júdás	187
Jelenések	188

FÜGGELÉK

Útmutató az Olvasóhoz

Szótár

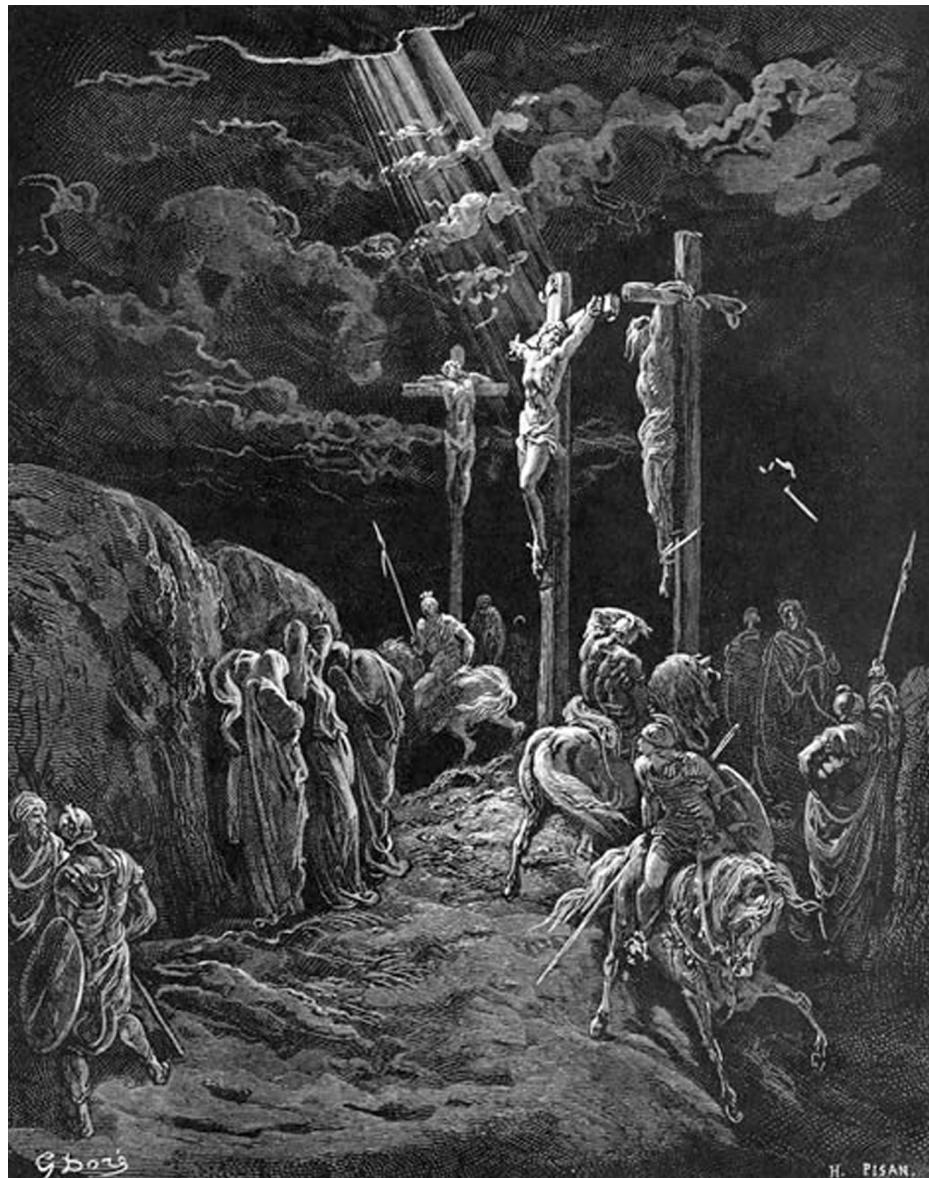
Térképek

Sors

Képek, Doré

ÚJTESTAMENTUM

Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”

Azután sorsot vetettek, hogy megosztzzanak ruháin.

Lukács 23:34

Máté

nem érintette addig, amíg meg nem szülte elsőszülött fiát, akit Jézusnak nevezett el.

1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetsegéről szóló könyv. 2 Ábrahám nemzette Izsákat, Izsák nemzette Jákóbot, Jákób nemzette Júdát és testvéreit. 3 Júda nemzette Fáreszt és Zerahot Támartról, Fáresz nemzette Heszrón, Heszrón nemzette Arámot. 4 Arám nemzette Aminádábot, Aminádáb nemzette Nahsont, Nahson nemzette Szalmót. 5 Szalmón nemzette Boázt Ráhábtól, Boáz nemzette Obédet Ruthtól, Obéd nemzette Isait. 6 Isai nemzette Dávid királyt. Dávid király nemzette Salamont Úriás feleségétől. 7 Salamon nemzette Roboámot, Roboám nemzette Abíjját, Abíjja nemzette Ászát. 8 Ásza nemzette Jósafátot, Jósafát nemzette Jórámot, Jórám nemzette Uzziást. 9 Uzziás nemzette Jótámot, Jótám nemzette Áházt, Áház nemzette Ezékiást. 10 Ezékiás nemzette Manassét, Manassé nemzette Ámónt, Ámón nemzette Jósíást. 11 Jósíás nemzette Jekonjást és testvéreit a babiloni fogáságravitel, után pedig Jekonjás nemzette Sealtiél, Sealtiél nemzette Zerubbábel. 12 A babiloni fogáságravitel el, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, titkon hívatta a bőlcseket, szorgalmasan megtudakolta Manassét, Manassé nemzette Ámónt, Ámón nemzette tőlük a csillag megjelenésének idejét. 8 Elküldte a király beszédét meghallgatták, és elindultak. És nemzette Zerubbábel. 13 Zerubbábel nemzette is elmenjek, és tisztességet tegyek neki.“ 9 Ők pedig Abihudot, Abihud nemzette Eljákimat, Eljákim nemzette Azzurt. 14 Azzur nemzette Cádókot, Cádók nemzette Jákint, Jákin nemzette Elihudot. 15 Elihud nemzette Eleázárt, Eleázár nemzette Mattánt, Mattán nemzette Jákóbot. 16 Jákób nemzette Józsefet, férjét neveznek. 17 Az összes nemzetseg tehát Ábrahámtól neveznek. 18 Jézus Krisztus születése pedig így történt: Anyja, Mikor pedig elmentek, megjelent Józsefnek az Úr Mária, aki József jegyese volt, egybekelésük előtt ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba. 19 József, a férje, igaz nevészettől lett a Szentlélektől. 20 Mikor pedig ezeket gyermeket és anyját, fuss Egyiptomba, és maradj ember volt, és nem akarta őt gyalázatba keverni, titokban akarta őt elbocsátani. 21 Mikor pedig ezeket fogja keresni a gyermeket.“ 14 Ő pedig felkelt, vette magában elgondolta, íme, az Úr angyala megjelent a gyermeket és anyját még éjjel, és Egyiptomba neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne ment. 15 És ott volt egészen Heródes haláláig, hogy félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki ami benne fogantatott, az a Szentlélektől van. 22 Mindez pedig őt, szerzőlött felháborodott, kiküldte embereit, és azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott megölétek. 23 „Íme, a szűz méhében minden kétesztendős és azon aluli fiat fog, és fiat szül, és Immánuelnek fogják nevezni“ szerint az idő szerint, ahogyan azt pontosan megtudta – ami azt jelenti: Velünk az Isten. 24 József pedig az a bőlcsektől. 17 Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás álmából felserkenve úgy tett, amint az Úr angyala príóféta mondott, midőn így szólt: 18 „Szó hallatszott parancsolta neki: magához vette feleségét, 25 és Rámában, sírás-rívás és sok keserves jaigatás.

Ráhel siratta fiait, és nem akart megvigasztalódni, lejönni, mint egy galambot, és reászállt. 17 És íme, hogy nincsenek.“ 19 Mikor pedig Heródes meghalt, egy égi hang ezt mondta: „EZ az én szeretett Fiam, íme, az Úr angyala megjelent álmában Józsefnek akiben én gyönyörködöm.“

Egyiptomban, 20 és ezt mondta: „Kejj fel, vedd a gyermeket és anyját, és eredj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a gyermeket halálra keresték.“ 21 Ó pedig felkelt, magához vette a gyermeket és anyját, és elment Izrael földjére. 22 Amikor pedig hallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik Heródesnek, atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem miután álmában figyelmeztetést kapott, Galileába ment. 23 Odaérkezve a Názáret nevű városkában lakott, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondta, hogy názáretinek fogják nevezni.

3 Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő János, aki Júdea pusztájában prédkált, 2 és ezt mondta: „Térjeket meg, mert közel van a mennyeknek országa.“ 3 Mert ő volt az, aki ról Ézsaiás próféta így szólt: „Kiáltó szó a pusztában: Készítétek az Úr útját, és egyengessétek ősvényeit.“ 4 Jánosnak ruhája pedig teveszőrből volt, bőről volt a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz volt. 5 Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és egész Júdea, a Jordánnak 6 És megkeresztelkedtek általa a Jordán vizében, megvalva bűneiket. 7 Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és a szadduceusok közül megkeresztelkedjenek, 8 Teremjeted hát megtéréshez illő meneküljetek? 9 Teremjeted hát megtéréshez illő meneküljetek? 10 A fejsze immár a gyümölcsököt, 11 és ne gondoljátok, hogy így megtérésre, de aki megkeresztelkedjen, hogy megkeresztelkedjenek, 12 Szórálapát van kezében, és megkeresztelkedjen, hogy megkeresztelkedjen, 13 ezt mondta nekik: „Mérges kígyóknak fajzatai! Ki Majd otthagyva Názáretet, elment, és a tengerparti szóltatott magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert 14 meneküljetek? 15 Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé, a szóltatott magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert 16 A nép, amely mondomb nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is megkeresztelkedjen, hogy megkeresztelkedjen, 17 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én poliyát pedig megegeti olthatatlan tűzzel.“ 18 Mikor pedig eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, 19 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én megkeresztelkedjen általa. 20 A fejsze immár a gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vethetek. 21 hogy megkeresztelkedjen általa. 22 Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt. 23 Azután Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, egész Galileát, tanított a zsinagogákban, hirdette és íme, az egek megnyíltak, és láttá Isten Lelkét

4 Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy ott az ördög megkísérte. 2 Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, mikor végre megéhezett. 3 Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mond, hogy e kövek változzanak kenyerekké.“ 4 Ó pedig ezt felelte: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.“ 5 Ekkor elvitte őt az ördög a szent városba, és a templom tetejére állította, 6 és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: „Angyalainak parancsol felőled, és kézben hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.“ 7 Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.“ 8 Ismét magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, 9 és ezt mondta neki: „Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem.“ 10 Ekkor azt mondta neki Jézus: „Eredj el, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!“ 11 Jordán túl, a pogányok Galileája! 12 Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, Jánost börtönbe vetették, visszatérít Galileába. 13 Majd otthagyva Názáretet, elment, és a tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulon és Naftali határán, 14 meneküljetek? 15 Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé, a szóltatott magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert 16 A nép, amely mondomb nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is megkeresztelkedjen, hogy megkeresztelkedjen, 17 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én poliyát pedig megegeti olthatatlan tűzzel.“ 18 Mikor pedig eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, 19 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én megkeresztelkednem, és te jóssz hozzá!“ 20 A fejsze immár a gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vethetek. 21 hogy megkeresztelkedjen általa. 22 Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt. 23 Azután Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, egész Galileát, tanított a zsinagogákban, hirdette és íme, az egek megnyíltak, és láttá Isten Lelkét

22 Azok pedig azonnal otthagyták a hajót minden igazságot betöltenünk.“ Ekkor engedett neki. 23 Azután Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, egész Galileát, tanított a zsinagogákban, hirdette és íme, az egek megnyíltak, és láttá Isten Lelkét

24 Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy ott az ördög megkísérte. 2 Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, mikor végre megéhezett. 3 Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mond, hogy e kövek változzanak kenyerekké.“ 4 Ó pedig ezt felelte: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.“ 5 Ekkor elvitte őt az ördög a szent városba, és a templom tetejére állította, 6 és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: „Angyalainak parancsol felőled, és kézben hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.“ 7 Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.“ 8 Ismét magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, 9 és ezt mondta neki: „Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem.“ 10 Ekkor azt mondta neki Jézus: „Eredj el, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!“ 11 Jordán túl, a pogányok Galileája! 12 Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, Jánost börtönbe vetették, visszatérít Galileába. 13 Majd otthagyva Názáretet, elment, és a tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulon és Naftali határán, 14 meneküljetek? 15 Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé, a szóltatott magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert 16 A nép, amely mondomb nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is megkeresztelkedjen, hogy megkeresztelkedjen, 17 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én poliyát pedig megegeti olthatatlan tűzzel.“ 18 Mikor pedig eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, 19 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én megkeresztelkednem, és te jóssz hozzá!“ 20 A fejsze immár a gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vethetek. 21 hogy megkeresztelkedjen általa. 22 Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt. 23 Azután Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, egész Galileát, tanított a zsinagogákban, hirdette és íme, az egek megnyíltak, és láttá Isten Lelkét

24 Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy ott az ördög megkísérte. 2 Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, mikor végre megéhezett. 3 Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mond, hogy e kövek változzanak kenyerekké.“ 4 Ó pedig ezt felelte: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.“ 5 Ekkor elvitte őt az ördög a szent városba, és a templom tetejére állította, 6 és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: „Angyalainak parancsol felőled, és kézben hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.“ 7 Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.“ 8 Ismét magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, 9 és ezt mondta neki: „Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem.“ 10 Ekkor azt mondta neki Jézus: „Eredj el, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!“ 11 Jordán túl, a pogányok Galileája! 12 Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, Jánost börtönbe vetették, visszatérít Galileába. 13 Majd otthagyva Názáretet, elment, és a tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulon és Naftali határán, 14 meneküljetek? 15 Zebulonnak és Naftalinak földje a tenger felé, a szóltatott magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert 16 A nép, amely mondomb nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is megkeresztelkedjen, hogy megkeresztelkedjen, 17 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én poliyát pedig megegeti olthatatlan tűzzel.“ 18 Mikor pedig eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, 19 Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én megkeresztelkednem, és te jóssz hozzá!“ 20 A fejsze immár a gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vethetek. 21 hogy megkeresztelkedjen általa. 22 Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt. 23 Azután Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, egész Galileát, tanított a zsinagogákban, hirdette és íme, az egek megnyíltak, és láttá Isten Lelkét

között minden betegséget és minden erőtlenséget. Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: »Ne 24 Elterjedt a híre egész Szíriában, és hozzá ölj, mert aki ölj, méltó az ítéletre.« 22 Én pedig azt vitték mindeneket, akik rosszul voltak, különféle betegségekben és kínokban sínylődtek, ördöngösököt, holdkórosokat és gutaütötteket, és meggyógyította őket. 25 Nagy sokaság követte őt Galileából, Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

5 Mikor pedig láttá Jézus a sokaságot, felment a hegyre, leült, és odamentek hozzá tanítványai. 2 És megnyitva száját, így tanította őket: 3 „Boldogok a lelkei szegények, mert övék a mennyeknek országa. 4 Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. 5 Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet. 6 Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtítetnek. 7 Boldogok az igralmasok, mert ők igralmasságot nyernek. 8 Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istenet meglátják. 9 Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten flainak mondatnak. 10 Boldogok, akik háborúságot szenvendnek az igazságért, mert övék a mennyek országa. 11 Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, gonosz hazugságokat mondanak rólatok énmiattam. 12 Örüljetek és örvendezzetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek élték.“ 13 „Ti vagytok a földnek sója. Ha pedig a só megizszeni, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. 14 Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthetik el a hegyen épült várost. 15 Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem hogy a gyertyatartóba, hogy fénylik mindeneknak, akik a házban vannak. 16 Úgy fénylik a ti világosságok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.“ 17 „Ne gondoljátok, hogy a törvénynek vagy a prófétáknak eltörléséért jöttem. Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsem. 18 Mert bizony mondom néktek, míg az ég és föld el nem műlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska sem műlik el, amíg minden be nem teljesedik. 19 Ezért ha valaki csak egyet is eltöröl a legkisebb parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lesz; ha pedig valaki eszerint cselekszik, és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz. 20 Mert mondom néktek, ha a ti igazságok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába. 21

mondom nektek, hogy minden aki haragszik atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az atyjafiának: ostoba, méltó a fótörvényszékre; aki pedig azt mondja: bolond, méltó a gyehenna tüzére. (Geenna g1067) 23 Ezért, ha ajándékodat az oltárra viszed, és ott eszedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened, 24 hagyd ott az oltár előtt ajándékodat, és menj el, és előbb békülj meg atyádfiával, és azután visszajöve vidd fel ajándékodat. 25 Légy jóakarója ellenségednek hamar, amíg az úton együtt vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessen téged. 26 Bizony mondomban néked: ki nem jössz onnan, míg nem megfizetsz az utolsó fillérig. 27 Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne paráználkodj! 28 Én pedig azt mondomban nektek, ha valaki gonosz kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráználkodott azzal az ő szívében. 29 Ha pedig jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt, és vesd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül, semmogy egész tested a gyehennára vettessék. (Geenna g1067) 30 És ha jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le, és vesd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen el tagjaid közül, semmogy egész tested a gyehennára vettessék. (Geenna g1067) 31 Megmondatott továbbá: »Ha valaki elbocsátja feleségét, adjon neki válo levelet.« 32 Én pedig azt mondomban nektek: Ha valaki elbocsátja feleségét, a paráznáság esetét kivéve, az paráznává teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráznáságot követ el. 33 Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: »Hamisan ne esküdj, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet.« 34 Én pedig azt mondomban nektek: Egyáltalán ne esküdjtek: se az égre, mert az az Istennek királyi széke, 35 se a földre, mert az az ő lábainak zsáolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Királynak városa; 36 de ne esküdj saját fejedre se, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé, 37 hanem legyen a ti beszédetekben az igen igen, a nem nem; ami pedig ezeken felül van, az a gonosztól való. 38 Hallottátok, hogy megmondatott: »szemet szemért és fogat fogért.« 39 Én pedig azt mondomban nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcadát is. 40 És aki törvénykezni akar fölötteid, és elvenni az alsóruhádat, engedd oda neki a felsőt is. 41 És aki téged egy mérföldre akar kényszeríteni, menj el vele kettőre. 42 Aki töled kér, adj neki, és aki töled

kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól. 43 Hallottátok, az ő vétkeiket, megbocsát nektek is mennyei Atyátok, hogy megmondatott: »Szeresd felebarátodat, és 15 Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek gyűlöld ellenségedet.« 44 Én pedig azt mondom vétkeiket, mennyei Atyátok sem bocsátja meg nektek: Szeressétek ellenségeiteket! Áldjátok azokat, a ti vétkeiteket. 16 „Amikor pedig böjtöltök, ne akik titeket átkoznak, jót tegyek azokkal, akik titeket legyen komor a nézésetek, mint a képmutatóké, gyűlölnék, imádkozzatok azokért, akik háborgatnak akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, és kergetnek titeket. 45 Hogy a mennyei Atyátok fiai hogy ők böjtölnek. Bizony mondomból néktek, elvették legyetek, aki felhöz a napját mind a gonoszakra, jutalmukat. 17 Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg mind a jónak, és esőt ad mind az igazaknak, mind fejedet, és orcadat mosd meg, 18 hogy ne az a hamisaknak. 46 Mert ha azokat szeretitek, akik emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titeket szeretnek, micsoda jutalmat vártok? Avagy a titkon van, és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet vámszedők is nem ugyanezt cselekszik-e? 47 És ha neked. 19 „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a csak atyátokfiait köszöntitek, mit tesztek másoknál földön, ahol a rozsda és a moly megemészti, és ahol többet? A vámszedők is nem ugyanígy cselekszenek-e? 48 Legyetek azért tökéletesek, miként mennyei a tolvajok kiássák és ellopják, 20 hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. 21 Mert ahol a ti kincseket van, ott van a ti szívtek is. 22 „A test lámpása a szem. Azért, ha a szemed tiszta, az egész tested világoss lesz. 23 Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ezért, ha a benned lévő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség! 24 „Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak. 25 „Ezért ezt mondomból nétek: Ne aggodalmaskodjatok az életetek miatt, hogy mit egyetek, és mit igyatok; sem a testetek miatt, hogy mibe öltözökdetek. Mert nem több-e az élet, mint az eledel, és a test, mint az öltözet? 26 Tekintsetek az égi madarakra: nem vetnek, nem aratnak, sem csúrbe nem takarnak, és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagyok-e azoknál? 27 Kicsoda pedig közületek az, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? 28 Az öltözet miatt is miért aggodalmaskodtak? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan néveknek: nem munkálkodnak, és nem fonnak, 29 de mondomból nétek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözkdött úgy, mint ezek közül egy. 30 Ha pedig a mezőnek füvét, amely ma van, és holnap kemencébe vetik, így ruházza fel az Isten, nem sokkal inkább titeket, ti kicsinyítők? 31 Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? Vagy: Mit igyunk? Vagy: Mivel ruházunk? 32 Mert mindeneket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja mennyei Atyátok, hogy mindenekre szükségetek van. 33 Hanem keressétek először Istennek országát és igazságát, és ezek minden megadathnak nektek. 34 Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap miatt, mert a

6 „Vigyázzatok, hogy alamizsnákat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál. 2 Azért, amikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberek től dicsérét nyerjenek. Bizony mondomból nétek: elvették jutalmukat. 3 Te, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed, 4 hogy a te alamizsnád titokban történjék; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.“ 5 „Amikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondomból nétek: megkapták jutalmukat. 6 Te pedig, amikor imádkozol, menj be belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz titokban; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked. 7 Amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszéűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy a sok beszédkérő hallgattatnak meg. 8 Ne legyetek hát ezekhez hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. 9 Ti ezért így imádkozzatok: »Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved; 10 jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. 11 A mi minden nap kenyerünket add meg nekünk ma, 12 és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; 13 és ne vígy minket kísérésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindenöknek. Ámen!« 14 Mert ha megbocsátjátok az embereknek

holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai miatt. Elég minden napnak a maga baja.“

7 „Ne ítélyjetek, hogy ne ítéltessetek! 2 Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is. 3 Miért nézed a szálkát, amely atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? 4 Vagy hogyan mondhatod a te atyádfiának: Hadd vegyem ki a szálkát a szemedből! – holott íme, a te szemedben gerenda van? 5 Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondolj arra, hogy kivedd a szálkát atyádfiának szeméből! 6 „Ne adjátok az ebeknek azt, ami szent, se gyöngyeitekből ne hánnyatok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és ellenetek fordulva szét ne tépjenek titeket. 7 „Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek. 8 Mert aki kér, minden kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik. 9 Vagy ki az az ember közületek, aki ha az Ő fia kenyeres kér tőle, követ ad neki? 10 És ha halat kér, vajon kígyót ad-e neki? 11 Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle? 12 „Ezért amit akartok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindenzt cselekedjétek velük ti is, mert ez a törvény és a próféták. 13 „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. 14 Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. 15 Őrizkedjetek a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadózó farkasok. 16 Gyümölcsikról ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt vagy a bojtörjánról füget? 17 Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. 18 Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. 19 minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik, és tűzre vettetik. 20 Tehát gyümölcsikról ismeritek meg őket. 21 „Nem mindenki meg be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyámnak akaratát. 22 Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben ūztünk-e ki ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? 23 És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem,

ti gonosztek! 24 „Ezért ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát. 25 És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert a kősziklára építették. 26 És ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fővenye építette házát. 27 És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és nagy lett a romlása.“ 28 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, álmélkodott a sokaság a tanításán, 29 mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

8 Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, 2 És íme, odajött egy bélpoklos, leborult előtte, és mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.“ 3 Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, és ezt mondta: „Akaron, tisztsul meg.“ És azonnal eltíztült annak poklossága. 4 Ekkor ezt mondta neki Jézus: „Vigyázz, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyásul nekik.“ 5 Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, és kérte őt. 6 Ezt mondta: „Uram, a szolgám otthon gutaiütöttek fekszik, és nagy kínokat szenved.“ 7 Ezt mondta neki Jézus: „Elmegyek, és meggyógyítom.“ 8 De a százados ezt felelte neki: „Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj, hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. 9 Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és vannak alattam vitézek, és ha azt mondom egyiknek: Eredj el, elmegy; és a másiknak: Gyere ide, odajön; és a szolgámnak: Tedd ezt, megteszi.“ 10 Jézus pedig amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott, és ezt mondta az ő követőknek: „Bizony mondom néktek, még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. 11 De mondomban nektek, sokan jönnek majd napkeletről és napnyugatról, letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyeknek országában; 12 az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre, ahol lesz majd sírás és fogcsikorgatás.“ 13 És Jézus ezt mondta a századosnak: „Eredj el, és legyen néked a te hited szerint.“ És meggyógyult annak szolgája, abban az órában. 14 Amikor bement Jézus Péter házába, és láttá, hogy annak anyósa fekszik és lázas, 15 rátette kezét, és elhagyta őt a láz, fölkelt, és szolgált nekik. 16 Az est beálltával pedig kivitte hozzá sok ördöngöst, és egy szóval kiűzte a tisztában lelkeket, és meggyógyított

minden beteget; 17 hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás mondani: Kelj föl és járj! – 6 Azért, hogy megtudjátok, próféta mondott így szölván: „Ő vette el a mi hogy az Emberiának van hatalma a földön a bűnöket erőtlenségünket, és ő hordozta el a mi betegségünket.“ megbocsátani – mondta a gutaütöttnek: Kelj föl, 18 Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, vedd az ágyadat és eredj haza.“ 7 És az felkelt, és megparancsolta, hogy menjenek át a túlsó partra. 19 hazament. 8 A sokaság pedig ezt látva elálmélik, Hozzámenve egy írástudó, ezt mondta neki: „Mester, és dicsőítette az Isten, hogy ilyen hatalmat adott követlek téged, akárhová meg.“ 20 Jézus pedig az embereknek. 9 Amikor Jézus onnét továbbment, így válaszolt: „A rókának van barlangjuk, és az látott egy embert ülni a vámszedő helyen, akinek égi madaraknak fészkük, de az Emberiának nincs Máté volt a neve, és ezt mondta neki: „Kövess hová fejét lehajtania.“ 21 Egy másik a tanítványai engem!“ És az felkelt, és követte őt. 10 Amikor közül ezt mondta neki: „Uram, engedd meg, hogy letelepedtek a házban, sok vámszedő és bűnös előbb elmenjenek, és eltemessem atyámat.“ 22 Jézus jött oda, letelepedtek Jézussal és tanítványaival az pedig ezt mondta neki: „Kövess engem, és hagyd, asztalhoz. 11 Látva ezt a farizeusok, ezt mondta, hogy a halottak temessék el halottaikat.“ 23 Amikor az ő tanítványainak: „Miért eszik mestereket a hajóra szállt, követték őt tanítványai. 24 És íme, vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?“ 12 Jézus nagy vihar támadt a tengeren, annyira, hogy a hajót pedig ezt meghallotta, és ezt mondta nekik: „Nem az elborították a hullámok, ő pedig aludt. 25 Tanítványai egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a pedig odamentek hozzá, felkötötték, és ezt mondta: betegeknek. 13 Menjetek el, és tanuljátok meg, mit „Uram, ments meg minket, mert elveszünk.“ 26 De ő jelent ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot.« ezt mondta nekik: „Mit féltek, ó, kicsinyhitűek!“ Ekkor Mert nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a félkelt, megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy bűnösöket a megtérésre.“ 14 Akkor János tanítványai csendesség lett. 27 Az emberek pedig elcsodálkoztak, jöttek hozzá, és ezt mondta: „Miért van az, hogy és mondta: „Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid mind a tenger engedelmeskedik neki?“ 28 Amikor pedig nem böjtölnek?“ 15 Ezt mondta nekik Jézus: eljutottak a túlsó partra, a gadaraiak tartományába, „Vajon szomorkodhat-e a násznép, amíg velük van két ördöngös ment elője, akik a sírboltokból kijöve a vőlegény? De eljönnek a napok, mikor elvétetik igen kegyetlenkedtek, annyira, hogy senki sem mert tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. 16 Senki azon az úton járni. 29 Kiáltottak, és ezt mondta: sem rak új posztóból foltot az ócska ruhára, mert ami „Mi közünk hozzád, Jézus, Istennék Fia? Azért jöttél azt kitoldaná, még tovább szakít a ruhából, és még ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?“ 30 Tőlük távol nagyobb szakadás támad. 17 Új bort sem töltenek pedig egy nagy disznónyáj legelészett. 31 Az ördögök régi tömlőkbe, mert akkor a tömlők szétszakadoznak, pedig kérték őt, és ezt mondta: „Ha kiűzöl minket, és a bor kiömlik, a tömlők is elvesznek; hanem az új engedd meg, hogy abba a disznónyájába mehessünk!“ bort új tömlőkbe töltik, és mindenki megmarad.“ 18 32 ő pedig ezt mondta nekik: „Menjetek!“ Azok pedig Mikor ezeket mondta, odajött egy főember, leborult kimenve, belementek a disznónyájba. És íme, az előtte, és ezt mondta: „Az én lányom éppen most halt egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohant, és meg, de gyere, tudd rá kezedet, és megelevenedik.“ odaveszett a vízbe. 33 A pásztorok pedig elfutottak, 19 Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt. bementek a városba, és hírül adtak minden, azt is, 20 És íme, egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban ami az ördöngösökkel történt. 34 Íme, az egész város szerevedett, hozzáérkőzve hátról, megérteintette kiment Jézus elő, és mihelyst meglátták, kérték őt, ruhájának szegélyét, 21 mert azt mondta magában: hogy távozzék az ő határukóból.

9 Hajóra szállva átkelt, és elment az ő városába. 2 És íme, hoztak hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. Látván Jézus ezeknek hitét, ezt mondta a gutaütöttnek: „Bízzál, fiam! Megbocsáttattak neked a te bűneid.“ 3 Némelyek az írástudók közül ezt mondta magukban: „EZ káromlást szól.“ 4 Jézus láttá a gondolataikat, és ezt mondta: „Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? 5 Mert mi könnyebb, ezt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid! vagy ezt

„Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok.“ 22 Jézus pedig megfordult, rátekintett, és ezt mondta: „Bízzál, leányom, a hited megtartott téged.“ És meggyógyult az asszony, abban az órában. 23 Jézus a főember házához érve meglátta a sípolókat és a sokaságot, 24 és ezt mondta nekik: „Menjetek innen, mert a lány nem halt meg, csak alszik.“ Azok kinevették őt. 25 Mikor pedig a sokaságot eltávolították, bement, megfogta a kezét, és a lány felkelt. 26 Ez a hír elterjedt az egész tartományban. 27 Mikor Jézus továbbment onnan, két vak követte őt, kiáltottak,

és ezt mondta: „Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!“ reá, ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok 28 Amikor bement a házba, odamentek a vakok, téren vissza. 14 Ha valaki nem fogad be titeket, és ezt mondta nekik Jézus: „Hisztek-e, hogy én és nem hallgatja a beszédeteket, amikor kimentek ezt megcselekedhetem?“ Ezt mondta neki: „Igen, abból a házból vagy városból, lábaitok porát is Uram.“ 29 Akkor megérintette szemeiket, és ezt verjétek le. 15 Bizony mondom néktek: az ítélet mondta: „Legyen nektek a ti hitetek szerint.“ 30 És napján könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének megnyíltak szemeik, Jézus pedig rájuk parancsolt, és dolga, mint annak a városnak. 16 Íme, én elbocsátok ezt mondta: „Vigyázzatok, senki meg ne tudja!“ 31 titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért Azok pedig kimentek, és elterjesztették hírét az egész okosak, mint a kígyók, és szelídeik, mint a galambok. tartományban. 32 Mikor pedig elmentek, egy ördöngös 17 Óvakodjatok az emberektől, mert törvényszékre néma embert hoztak oda hozzá. 33 Az ördögöt adnak titeket, és gyülekezeteiben megostoroznak kiűzte, és megszólalt a néma, a sokaság pedig titeket, 18 helytartók és királyok elé visznek érettem, csodálkozva mondta: „Soha nem láttak ilyet Izraelben!“ bizonyoságul maguknak és a pogányoknak. 19 Amikor 34 A farizeusok pedig ezt mondta: „Az ördögök átadnak titeket, ne aggodalmaszkodjatok, miképpen fejedelme által űzi ki az ördögöket.“ 35 Körüljárta vagy mit szóljatok, mert megadatik nektek abban az Jézus a városokat és a falvakat mind, tanított a órában, hogy mit mondjatok. 20 Mert nem ti vagyok, zsinagógáikban, és hirdette az Isten országának akik szólto, hanem Atyátonak Lelke az, aki szól evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és tibennetek. 21 Halálra adja majd testvér testvérét, mindenféle erőtlenséget a nép között. 36 Mikor atya gyermekét, gyermekek támadnak szüleik ellen, láttá a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, és megölelik őket. 22 Gyűlöletesek lesztek mindenki mert elgyöktörök és elesettek voltak, mint a pásztor előtt az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az nélküli juhok. 37 Ekkor ezt mondta tanítványainak: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. 38 Kérjétek néktek, be sem járjátok Izrael városait, mire az Emberfia eljön. 24 Nem följebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolga az ő uránál. 25 Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolga, mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívta, mennyivel inkább az ő házanépét? 26 Ezért ne féljetek tőlük. Mert nincs olyan rejtett dolog, ami napfényre ne jönne, és olyan titok, ami ki ne tudódnék. 27 Amit nektek a sötétben mondok, azt a világosságban mondjátok el; amit fülbe súgva hallotok, a háztetőről hirdessétek. 28 Ne féljetek azoktól, aik a testet ölik meg, de a lelke meg nem ölhetik. Hanem attól féljetek inkább, aki mind a lelke, mind a testet elveszítheti a gyehennában. (Geenna g1067) 29 Ugye két verebecskét meg lehet venni egy fillérért, és egy sem esik közülük a földre a ti Atyátok akarata nélküli? 30 Nektek még a fejetei hajszálai is mind számon vannak tartva. 31 Ne féljetek tehát: ti sok verebecskénél drágábbak vagyok. 32 Aki tehát vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt, 33 aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt. 34 Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy fegyvert. 35 Mert azért jöttem, »hogy meghasonlást támasszak az ember és az atya, a leány és az anyja, a meny és az anyósa közt, 36 és hogy az embernek ellensége

10 Előszólította tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztafalan lelkei felett, hogy kiúzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és erőtlenséget. 2 A tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, Zebedeus fia és János, az ő testvére; 3 Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, Alfeus fia és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak; 4 Simon, a kananita és Júdás, az Iskariotes, aki el is árulta őt. 5 Ezt a tizenkettőt küldte el Jézus, és megparancsolta nekik: „Pogányok útjára ne menjetek, és samaritánusok városába ne menjetek be, 6 hanem menjetek inkább Izrael házának eltévelkedett juhaihoz. 7 Menjetek el, és prédikáljatok, mondjátok: Elközölített a mennyei országa! 8 Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket üzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok. 9 Ne szerezzetek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt erszényetekbe. 10 Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát, mert méltó a munkás a kenyerére. 11 Ha pedig egy városba vagy faluba bementek, tudjátok meg, ki méltó ott erre, és maradjatok ott, amíg tovább nem indultok. 12 Ha bementek a házába, köszöntsétek. 13 És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek

legyen az ő házanépe.« 37 Aki inkább szereti atyját és anyját, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki inkább szereti fiát és lányát, mint engem, nem méltó énhozzám; 38 és aki nem veszi föl az ő kereszjtét, és nem követ engem, nem méltó énhozzám. 39 városoknak, melyekben a legtöbb csoda történt, hogy Aki megtalálja életét, elveszíti azt, és aki elveszíti ait, megtalálja azt. 40 Aki titoktakat befogad, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. 41 Aki befogadja a jutalmát veszi. 42 Aki inni ad egynek a kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet, mert az én tanítványom, bizony mondomban nétek, el nem vesztheti jutalmát.“

11 Amikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványnak adott utasítást, elment onnan, hogy tanítson és prédkáljára a városokban. 2 János pedig, amikor a fogásában ülve hallott Krisztus cselekedeteiről, elküldött hozzá kettőt tanítványai közül. 3 Ezt mondta neki: „Te vagy-e az, aki előjövendő, vagy pedig másról várunk?“ 4 Jézus ezt mondta nekik: „Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok: 5 a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a sükletek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik. 6 Boldog, aki énben nem meg nem botránkozik.“ 7 Amikor pedig ezek elmentek, Jézus beszélni kezdett a sokasághoz Jánosról: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Nádszálat, amit a szél hajtogat? 8 Vagy mit mentetek ki látni? Puha ruhába öltözött embert? Akik puha ruhákat viselnek, királyok palotáiban vannak. 9 Vagy mit mentetek ki látni? Prófétát? Bizony mondomban nétek, prófétánál is nagyobbat. 10 Mert ő az, akitől meg van írva: »Íme, elküldöm követemet a te arcod előtt, aki elkészít előttem utadat.« 11 Bizony mondomban nétek: az asszonyoktól születettek között nem tátmadott nagyobb

nagyobbat. 12 Keresztelő János idejétől fogva mind a mai napig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. 13 Mert minden próféta, és a törvény Jánosig ezt prófétálta. 14 És ha tudni akarjátok, ő illés, aki a szombaton megtörök a papok el kell jönnie. 15 Akinek van füle a hallásra, hallja meg a szombatot a templomban, és nem vétkeznek? 6 meg. 16 Kihez hasonlítsam ezt a nemzetiséget? Mondomban nétek, hogy még a templomnál is nagyobb Hasonlatozás a gyermekhez, aki a piacon ülnek, és van itt. 7 Ha pedig tudnátok, mi ez: »Irgalmasságot kiáltóknak társaiknak: 17 »Sípoltunk nétek és nem akarok és nem áldozatot« – nem ítéltétek volna táncolatok; siralmas énekeket énekeltünk nétek, és el az ártatlanokat. 8 Mert a szombatnak is Ura nem sírtatok.« 18 Mert eljött János, aki nem eszik, az Emberfia.“ 9 Továbbra vonan elment a nem iszik, és ezt mondjak: Ördög van benne. 19 Zsinagógába. 10 És íme, ott volt egy elszáradt kezű

Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondjak: „Íme, a nagyétkű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja. De a bőlcsestők fiai igazolni fogják.“ 20 Ekkor elkezdtet szemrehányást tenni azoknak a volna azok a csodák, amelyek bennetek voltak, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. 22 De mondomban nétek: Tírusznak és Szidónnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint nétek. 23 Te is Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni! Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek tebennet történtek, mind a mai napig megmaradt volna. (Hadés g86) 24 De mondomban nétek, hogy Sodoma földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint neked.“ 25 Abban az időben így szolt Jézus, és ezt mondta: „Hálát adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bőlcsek és értelmesek elől, és a kicsinyeknek jelentetted ki. 26 Igen, Atyám, mert így volt kedves előttem. 27 Mindent nekem adott át Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, aki a Fiú akarja kijelentetni. 28 Jöjjetek énhozzám mindenáján, aki megfáradtak, és meg vagytok terhelve, és én megnyugtatok titeket. 29 Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy széld és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok lelketeknek. 30 Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.“

12 Abban az időben Jézus a vetésekben át haladt szombatnapon, tanítványai pedig megéheztek, és elkezdték a kalászokat tépni és enni. 2 Látták ezt a farizeusok és ezt mondta neki: „Íme, a tanítványaid azt cselekszik, amit nem szabad szombatnapon cselekedni.“ 3 ő pedig ezt válaszolta nekik: „Nem Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek olvastatók, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő, és akik vele voltak? 4 Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, amelyeket nem volt szabad megenni neki, sem azoknak, aki őrele voltak, csak a papoknak? 5 Vagy nem olvastatók a ezt prófétálta. 14 És ha tudni akarjátok, ő illés, aki a szombatot a templomban, és nem vétkeznek? 6 Mert minden próféta, és a törvény Jánosig voltak, csak a papoknak? 5 Vagy nem olvastatók a ezt prófétálta. 14 És ha tudni akarjátok, ő illés, aki a szombatot a templomban, és nem vétkeznek? 6 meg. 16 Kihez hasonlítsam ezt a nemzetiséget? Mondomban nétek, hogy még a templomnál is nagyobb Hasonlatozás a gyermekhez, aki a piacon ülnek, és van itt. 7 Ha pedig tudnátok, mi ez: »Irgalmasságot kiáltóknak társaiknak: 17 »Sípoltunk nétek és nem akarok és nem áldozatot« – nem ítéltétek volna táncolatok; siralmas énekeket énekeltünk nétek, és el az ártatlanokat. 8 Mert a szombatnak is Ura nem sírtatok.« 18 Mert eljött János, aki nem eszik, az Emberfia.“ 9 Továbbra vonan elment a nem iszik, és ezt mondjak: Ördög van benne. 19 Zsinagógába. 10 És íme, ott volt egy elszáradt kezű

ember. És megkérdezték őt: „Szabad-e szombatnapon teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, gyógyítani?“ – hogy vádolhassák őt. 11 Ő pedig és teremjetek romlott gyümölcsöt, mert gyümölcséről ezt mondta nekik: „Kicsoda közületek az az ember, ismerik meg a fát. 34 Mérges kígyóknak fajzatai, akinek van egy juha, és ha az szombatnapon a hogyan szólhatnak jókat, holott gonoszak vagytok? verembe esik, nem ragadja meg, és nem húzza ki? Mert a szívnek teljességeből szól a száj. 35 A jó ember 12 Az ember pedig mennyivel drágább a juhnál? a szívénél jó kincseiből hozza elő a jókat, a gonosz Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni.“ 13 ember a szívénél gonosz kincseiből hozza elő a Ekkor ezt mondta ennek az embernek: „Nyújts ki gonoszokat. 36 De mondomban nétek: minden hivalkodó a kezedet.“ Az kinyújtotta, és olyan éppé lett, mint beszédért, amit beszélnek az emberek, számot a másik. 14 A farizeusok pedig kimentek, tanácsot adnak majd az ítélet napján. 37 Mert a beszédedből tartottak ellene, hogyan veszíthetnék el őt. 15 Jézus ismernek meg igaznak, és a beszédedből ismernek észrevette ezt, és eltávozott onnan. Nagy sokaság meg hamisnak.“ 38 Ekkor feleltek neki némelyek követte őt, és ő meggyógyította mindenjáukat. 16 az írástudók és farizeusok közül, és ezt mondta: Megfenyegette őket, hogy hírét el ne terjessék; 17 „Mester, jelt akarunk látni tőled.“ 39 Ő pedig ezt felelte hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta mondását, aki nekik: „E gonosz és parázná nemzetseg jelt kíván, és így szolt: 18 „Íme, az én szolgám, akit választottam, nem adatik neki más jel, csak a Jónás prófétának aki én szeretek, akiben az én lelkem kedvét leli!“ jele. 40 Mert amint Jónás három éjjel és három nap Lelkemet adom belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak. volt a cethal gyomrában, úgy az Emberia is három 19 Nem verseng, és nem kiált, az utcákon senki nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. 41 Ninive nem hallja szavát. 20 A megrepedezett nádat nem férfai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, míg a nemzetseggel, és elítélik ezt, mert ők megtértek diadalra nem viszi az ítéletet. 21 És az ő nevében Jónás predikálására: És íme, itt nagyobb van, mint reménykednek majd a pogányok.“ 22 Akkor egy vak Jónás. 42 Dél királynője felkel majd az ítéletkor és néma ördöngöst hoztak hozzá, és meggyógyította ezzel a nemzetseggel együtt, és elítéli ezt, mert ő őt annyira, hogy a vak és néma ember attól fogva eljött a földnek széléről, hogy hallassa Salamon beszélét és látott. 23 Elálmélik azzal, hogy a szokáság, bölcsességeit; És íme, nagyobb van itt Salamonnál. és ezt mondta: „Vajon nem ő Dávidnak Fia?“ 24 A 43 Mikor pedig a tisztálaton lélek kimegy az emberből, farizeusok hallották ezt, és ezt mondta: „Nem ő űzi víz nélküli helyeken jár nyugalmat keresve, és nem ki az ördögöket, hanem Belzebubbal, az ördögök talál. 44 Akkor ezt mondja: Visszatérök a házamba, fejedelmének segítségével teszi ezt.“ 25 Jézus ahonnan kijöttet. És odamenve üresen, kisöpörve és pedig ismerve gondolataikat ezt mondta: „Minden fölékésítve találja azt. 45 Akkor elmegy, és vesz maga ország, amely magával meghasonlik, elpusztul, és egy mellé másik hétközéletet, gonoszabbakat magánál, és város vagy egy házának sem maradhat fenn, amely bemenve ott laknak, és ennek az embernek utolsó meghasonlik önmagával. 26 Ha pedig a Sátán Sátánt állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel űz ki, önmagával hasonlott meg, és akkor hogyan a gonosz nemzetseggel is.“ 46 Mikor pedig még maradhat fenn országa? 27 És ha én Belzebub által beszél a szokáságnak, íme, anyja és testvérei álltak űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? meg odakinn, és beszélni akartak vele. 47 Szólt neki Ezért ők maguk lesznek a ti bíráitok. 28 Ha pedig valaki: „Íme, anyád és testvéreid odakinn állnak, és én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor beszélni akarnak veled.“ 48 Ő pedig így felelt annak, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országára. aki szolt: „Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?“ 29 Vagy hogyan mehet be valaki a hatalmasnak 49 És kezét kinyújtva tanítványai felé, ezt mondta: házába, és rabolhatja el annak kincseit, hacsak meg „Íme, az én anyám és az én testvéreim! 50 Mert aki nem kötözi előbb a hatalmat, és akkor rabolja ki nem cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem annak házát? 30 Aki nincs velem, ellenem van, és fivérem, nővérem és az én anyám.“ aki nem gyűjt velem, tékozol. 31 Azt mondomban ezért nekik: minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek. 32 Még aki az Emberia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágban meg nem bocsáttatik. (aión g165) 33 Vagy legyetek jó fák, és

13 Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült a tenger mellett. 2 Nagy sokaság gyűlt köréje, akkora, hogy bement a hajóba leülni, az egész sokaság pedig a parton állt. 3 Sokat beszéltek nekik példázatokban: „Íme, kiment a magvető vetni, 4 és amikor vetett, némely mag az útszélre esett, s

jöttek a madarak, felkapdosták azt. 5 Némely pedig konkoly is. 27 A gazda szolgái ekkor odamentek a köves helyre esett, ahol nem sok föld volt, és hozzá, és ezt mondta neki: Uram, nem tiszta magot hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben. 6 vetettél földedbe? Honnan van benne a konkoly? De amikor a nap felkelt, kiégett, és mivel nem volt 28 Ó pedig ezt mondta nekik: Valamelyik ellenség gyökere, elszáradt. 7 Némelyek pedig tövisek közé cselekedte azt. A szolgái ezt mondta neki: Akarod-e, estek, és a tövisek fölnövekedve megfojtották azt, hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt? 29 Ő 8 Némely pedig a jó földbe esett, és gyümölcsöt pedig azt mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a termett, nemely százannyit, nemely hatvanannyit, konkolyt, azzal együtt talán a bázis is kiszaggatjátok. nemely pedig harmincannyit. 9 Akinek van füle a 30 Hagyátok, hogy együtt nőjön mindenki az aratásig, hallásra, hallja meg! 10 A tanítványok odamentek és az aratás idején azt mondott majd az aratóknak: hozzá, és ezt mondta neki: „Miért beszélsz hozzájuk Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek példázatokban?“ 11 Ő pedig ezt felelte nekik: kévebe, hogy elégessétek; a bázis pedig takarítások „Azért, mert nektek megadatott, hogy megértsétek be csűrömbe.“ 31 Más példázatot is mondott nekik: a mennyek országának titkait, őnek pedig nem „Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, adatott meg. 12 Mert akinek van, annak adatik, és melyet fog az ember, és elvet a mezejébe. 32 bővölködik, de akinek nincs, attól az is elvétik, Az kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, amije van. 13 Azért szólok nekik példázatokban, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, úgyhogy reá mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, szállnak az égi madarak, és fészket rakkák ágain.“ sem nem értenek. 14 És beteljesedik rajtuk Ézsaiás 33 Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a jövendölésre, amely ezt mondja: »Hallván halljatok, és mennyeknek országa a kovászhoz, amelyet fog az ne értesetek, és látván lássatok, és ne ismerjetek! 15 asszony, három mérce lisztbe belekever, amitől az Mert megköváredett e nép szíve, füleikkel nehezen egész megkél.“ 34 Mindezeket példázatokban mondta hallottak, és szemeiket behunyták, hogy valami Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem módon ne lássonak szemeikkel, ne halljanak füleikkel, mondott nekik, 35 hogy beteljesedjék, amit a próféta és ne értesenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg mondott: „Megnyítom a számat példázatokra, és ne gyógyítsam őket.“ 16 A ti szemeitek boldogok, feltárom, amik e világ alapítása óta rejte vannak.“ 36 hogy látnak, és a ti füleitek, hogy hallanak. 17 Mert Ekkor elbocsátotta Jézus a sokaságot, és bement a bizony mondott nékik, hogy sok próféta és igaz házba. Tanítványai odamentek hozzá, és ezt mondta: kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták, és „Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról hallani, amiket ti hallottok, és nem hallották. 18 Ti szólok példázatot!“ 37 Ő pedig így felelte nekik: „Aki a jó tehát halljatok meg a magvető példázatát! 19 Ha magot veti, az az Emberfia, 38 a szántóföld pedig a valaki hallja az igét a mennyeknek országáról, és világ, a jó mag az Isten országának fiai, a konkoly nem érti, eljön a gonosz, és elkapja azt, ami az 39 Az ellenség, aki a konkolyt ő szívébe van elvetve. Ez az, amelyik az útfelre vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége, az esett. 20 Amelyik pedig a köves helyre esett, az 40 Ahogyan az, aki hallja az igét, és mindenkit fogadja, összegyűjtik a konkolyt és megégetik, úgy lesz a világ 21 de nincs gyökere benne, hanem csak ideigvaló, végén. (aión g165) 41 Az Emberfia elküldi angyalait, és mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az 42 és tüzes kemencébe vetik őket: ott lesz sírás és ige miatt, azonnal megbotránkozik. 22 Amelyik pedig a szántóföldön összegyűjtenek minden botránkozást a 43 Akkor az igazak fénylenek, mint a a világban gondja és a gazdagságnak csalárdásgá a nap Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra, 23 Amely pedig a jó földbe esett, az az, aki hallja 44 „Ismét hasonlatos a mennyek országa is, és érte is az igét, gyümölcsöt is terem, nemelyik a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalált százannyit, nemelyik hatvanannyit, nemelyik pedig az ember, elrejti, örömében elmegy, eladja mindenét, harmincannyit.“ 24 Más példázatot is mondott nekik: amije van, és megveszi azt a szántóföldet. 45 Ismét „Hasonlatos a mennyek országa ahoz az emberhez, hasonlatos a mennyek országa a kereskedőhöz, aki aki földjébe jó magot vetett. 25 De amikor az emberek igazgyöngyöt keres. 46 Amikor egy drágagyöngyöt aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza talál, mindenételadja, amije van, és megveszi azt. 47 közé, és elment. 26 Amikor pedig felnövekedett a Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetés, és gyümölcsöt termett, akkor meglátszott a vetett hálóhoz, amely mindenféle fajta halat összefog.

48 Miután megtelik, kivonják a partra a halászok, és mondták: „Puszta hely ez, és az idő már késő leülve, a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig jár. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el kidobják. 49 Így lesz a világnak végén is: Eljönnek a falvakba, és vegyenek maguknak eleséget.“ 16 majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszakat az Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem szükséges igazak közül. (aión g165) 50 És tüzes kemencébe vetik elmenneük, adjatok nekik ti enni.“ 17 Azok pedig ezt őket, ott lesz sírás és fogcsikorgatás.“ 51 Azután mondták neki: „Nincsen itt csupán öt kenyérünk és Jézus ezt kérdezte tőlük: „Megértették mindezeket?“ két halunk.“ 18 Ó pedig ezt mondta: „Hozzátok ide Azok ezt mondták: „Megértettük, Uram.“ 52 Ó pedig hozzá. 19 Akkor megparancsolta a sokaságnak, ezt mondta nekik: „Ezért minden írástudó, aki ismeri hogy üljenek le a fűre, vette az öt kenyeret és a mennyek országáról szóló tanítást, hasonlatos az a két halat, szemeit az égre emelte, hálát adott, olyan gázdához, aki öt és újat hoz elő éléskamrájából.“ megszegte a kenyereket, a tanítványoknak adta, a 53 És történt, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a tanítványok pedig a sokaságnak. 20 Mindnyájan ettek példázatokat, elment onnan. 54 És hazájába érve, és jóllaktak, felszedték a maradék darabokat, tizenkét tanította őket a zsinagóágban, úgy, hogy álmélkodtak, teli kosárral. 21 Akik pedig ettek, mintegy ötezren és ezt mondták: „Honnan van ebben ez a bölcsesség voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. és az erő? 55 Nem ő annak az ácsmesternek a fia? 22 Mindjárt ezután Jézus kényszerítette tanítványait, Nem az ő anyját hívják Máriának, és az ő testvéreit hogy szálljanak be a hajóba, és menjenek át a Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak? 56 túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. 23 És És nővérei is nem mind közöttünk élnek? Honnan amint elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre vette mindezeket?“ 57 És megbotránkoztak őbenne. magányosan imádkozni. Mikor pedig beesteledett, Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak az egyedül volt ott. 24 A hajó pedig ekkor már a ő hazájában és házában nincs tiszessége.“ 58 Nem tenger középén volt, a haboktól háborgattatva, mert a is tett ott sok csodát a hitetlenségek miatt. szél szembe fújt. 25 Az éjszaka negyedik részében

14 Abban az időben Heródes negyedes fejedelem meghallotta Jézus hírét, 2 és ezt mondta szolgáinak: „Ez Keresztelő János: ő támadt fel a halálból, és ezért működnek benne az erők.”

3 Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötözve tömlöcbe vettette Heródiás kedvéért, testvérének, Fülöpnak feleségéért. **4** Mert azt mondta neki János: „Nem szabad neked ővele elned.” **5** De amikor meg akarta öletni, felt a sokaságtól, mert prófétának tartották őt. **6** Hanem amikor Heródes születésnapját ünnepeltek, táncolt Heródes lánya őelőttük, és megtetszett Heródesnek. **7** Ezért esküvel fogadta, hogy amit kér, megadja neki. **8** A leány pedig anyja rábeszélésére ezt mondta: „Add ide nekem egy tálban Keresztelő János fejét.” **9** Megszomorodott a király, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy adják oda. **10** Elküldetett, hogy fejét vegyék Jánosnak a tömlöcben, **11** elhozták a fejét egy tálban, odaadták a leánynak, ő pedig odavitte az anyjának.

12 Azután eljöttek tanítványai, elvitték a testet, és eltemették. Majd elmentek, és jelentették Jézusnak.

13 Amikor ezt meghallotta Jézus, elment onnan hajón egy pusztá helyre egyedül. A sokaság ezt meghallva gyalog követte őt a városokból. **14** Amikor kiszállt Jézus, láttá a nagy sokaságot, megszánta őket, és betegeiket meggyógyította. **15** Mikor pedig esteleddett, odamentek hozzá tanítványai, és ezt

15 Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz Jeruzsálemből, és ezt mondta: 2 „Miért hágják át tanítványaid az ősök rendeléseit? Mert nem mossaék meg kezeiket, amikor enni akarnak.“ 3 Ő pedig így felelt nekik: „Ti meg miért hágjátok át Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által? 4 Mert

11

Máté

Isten parancsolta ezt: »Tiszteld atyádat és anyádat«, Nagy sokaság ment hozzá, vittek magukkal sántákat, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal vakokat, némákat, csonkákat és sok más beteget. lakoljon.« 5 Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyának vagy Odahelyezték őket Jézus lábai elő, és meggyógyította anyának ezt mondja: Áldozati ajándék az, amivel őket. 31 Úgy, hogy a sokaság álmélkodott, látva, megsegíthetnék, annak nem kell tisztelnie többé az hogy a némák beszélnek, a csonkák felépülnek, a ő atyját vagy anyját. 6 Ezzel érvénytelenné tették sánták járnak, a vakok látnak, és dicsőítették Izrael az Isten parancsolatait a ti rendeléseitek által. 7 Istenét. 32 Jézus pedig odahívta tanítványait, és ezt Képmutatók, igazat prófétált felőletek Ézsaiás: 8 mondta: „Szánakozom e sokaságon, mert három »Ez a nép szájával közelít hozzá, és ajkával tisztel napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniük. engemet, szíve pedig távol van tőlem. 9 Pedig hiába Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, valamiképpen kidőljenek az úton.“ 33 Tanítványai melyek embereknek parancsolatai.“ 10 És odahívta a ezt mondta neki: „Honnan volna e pusztában annyi sokaságot, és ezt mondta nekik: „Halljátok és értesétek kenyerünk, hogy jöllakassunk ilyen nagy sokaságot?“ meg: 11 Nem az fertőzi meg az embert, ami a szájón 34 Jézus ezt mondta nekik: „Hány kenyereket van?“ bemegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg Ők pedig így feleltek: „Hét, és néhány halunk.“ 35 És az embert.“ 12 Akkor odamentek tanítványai hozzá, megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek és ezt mondta neki: „Tudod, hogy a farizeusok e le a földön, 36 azután vette a hét kenyereket és a beszédet hallva megbotránkoztak?“ 13 Ő pedig ezt halakat, hálát adva megtörte, tanítványainak adta, a felelte: „Minden palántát, amelyet nem az én mennyei tanítványok pedig a sokaságnak. 37 Mindnyájan ettek, Atyám plántált, ki fognak tépni. 14 Hagyjátok őket, és jóllaktak, azután fölszedték a maradék darabokat, vakoknak vak vezetői ők! Ha pedig vak vezeti a hét teli kosárral. 38 Akik pedig ettek, négyezren voltak vakot, mindenketen a verembe esnek.“ 15 Péter pedig férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. 39 Ezek ezt mondta neki: „Magyarázd meg nekünk ezt a után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és példázatot!“ 16 Jézus erre ezt mondta: „Még ti sem elment Magdala vidékére.

értitek? 17 Nem értitek, hogy minden, ami a szájón bemegy, a gyomorra jut, és az árnyékszékbe kerül? 18 Ami azonban a szájból jön ki, a szívből származik, és ezek fertőzik meg az embert. 19 Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznáságok, lopások, hamis tanúbizonyások, káromlások. 20 Ezek fertőzik meg az embert. De az, hogy mosatlan kézzel eszik, nem fertőzi meg az embert.“ 21 Elment onnan Jézus Tírusz és Szidón vidékeire. 22 És íme, egy kánaáni asszony jött ki abból a tartományból, és így kiáltott neki: „Uram, Dávid Fia, könyörül rajtam! Leányomat gonoszul gyötri az ördög.“ 23 Ő pedig egy szót sem felelt neki. Tanítványai odamentek hozzá, és kérték őt: „Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.“ 24 Ő pedig ezt mondta: „Nem küldettem, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.“ 25 Az asszony pedig odaévre leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, légy segítségül nekem!“ 26 Ő pedig ezt felelte: „Nem jó a fiak kenyérét elvenni, és az ebeknek venni.“ 27 Az pedig így felelt: „Úgy van, Uram! De hiszen az ebek is esznek a morzsákból, amelyek az uruknak asztaláról lehullanak.“ 28 Ekkor így felelt neki Jézus: „Ó, asszony! Nagy a te hited! Legyen neked akaratos szerint.“ És meggyógyult a leánya abban a pillanatban. 29 Onnan eltávozva elment Jézus a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült. 30

16 Odamentek hozzá a farizeusok és a szadduceusok, meg akarták kísérteni, és kérték őt, hogy mutasson nekik mennyei jelét. 2 Ő pedig így felelt nekik: „Amikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz, mert vörös az ég. 3 Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert az ég borús és vörös. Képmutatók, az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jelleit pedig nem tudjátok? 4 E gonosz és parázna nemzetseg jelt kíván, és nem adatik néki jel, csak Jónás prófétának jele.“ És otthagya őket, elment. 5 Tanítványai a túlsó partra mentek, és elfejtettek kenyeret vinni magukkal. 6 Jézus pedig mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától!“ 7 Ők pedig tanakodtak maguk között, és ezt mondta: „Nem hoztunk kenyeret magunkkal.“ 8 Jézus meghallotta ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok magatok között, ó kicsinyítűek, hogy kenyeret nem hoztak magatokkal? 9 Mégsem értitek? Nem is emlékeztek az ötezernek öt kenyérére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg? 10 Sem a négyezerek hét kenyérére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg? 11 Hogyan lehet, hogy nem értitek meg, hogy nem a kenyérről beszéltem nektek, mikor mondtam, hogy őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászától?“ 12 Ekkor értették meg, hogy nem arról szólt, hogy a kenyér kovászától

őrizkedjenek, hanem a farizeusok és szadduceusok Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.“ 5 Még beszélt, tudományától. 13 Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi mikor fényes felhő borította be őket, és íme, szózat környékére ment, megkérdezte tanítványait: „Engem, szólt a felhőből, mondván: „EZ az én szeretett Fiam, az Emberfiát kinek mondanak az emberek?“ 14 Ők akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!“ 6 És pedig ezt mondta: „Némelyek Keresztelő Jánosnak, a tanítványok, amint ezt hallották, arcra estek, és mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak vagy ígen megrémítétek. 7 Jézus pedig odament hozzájuk, egynek a próféták közül.“ 15 Erre ezt mondta nekik: megérintette őket, és ezt mondta: „Kelibetek fel, és ne „Ti kinek mondotok engem?“ 16 Simon Péter felelt, és féljetek!“ 8 Mikor pedig szemeiket felemelték, senkit ezt mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.“ sem láttak, csak Jézust egyedül. 9 Mikor a hegyről 17 Jézus így felelt neki: „Boldog vagy, Simon, Jóna lejöttek, megparancsolta nekik Jézus: „Senkinek se fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám. 18 De én is mondom mondjátok el, amit láttatok, amíg fel nem támadt neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán az Emberfia a halálból.“ 10 És megkérdeztek őt tanítványai: „Miért mondják akkor az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönne?“ 11 Jézus pedig így felelt nekik: „Illés bizony eljön előbb, és mindenek kapui sem vesznek rajta diadalmat. (Hadéz g86) 19 És felelt nekik: „Illés bizony eljön előbb, és mindenek adom a mennyei országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, a mennyeiben is követe lesz, eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt művelték és amit feloldasz a földön, a mennyeiben is oldva vele, amit csak akartak. Ugyanígy az Emberfiának is lesz.“ 20 Azután megparancsolta tanítványainak, hogy szenevendnie kell majd miattuk.“ 13 Ekkor megértétek senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus. 21 Ettől a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nekik. fogva kezdté Jézus jelenteni tanítványainak, hogy 14 Amikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat szenevendnie és térdre esett előtte, 15 és ezt mondta: „Uram, a vénetől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg könyörlj az én fiamon, mert holdkóros, és kegyetlenül kell ölelnie, de harmadnapon fől kell támadmnia. 22 szenevend, mivel gyakran esik tűzbe, és gyakran Péter ekkor odafordult hozzá, és megfedte őt: esik vízbe. 16 Elvittem őt tanítványaidhoz, és nem „Mentsen Isten, Uram! Ez nem eshet meg veled!“ tudták meggyógyítani.“ 17 Jézus pedig erre ezt 23 Ő pedig megfordult, és ezt mondta Péternek: mondta: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék! Vajon „Távozz tőlem, Sátán, bántasz engem, mert nem az meddig leszek veletek? Vajon meddig szenevendlek Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberi dolgokra.“ titeket? Hozzájok őt ide nekem!“ 18 És megdorgálta 24 Ekkor mondta Jézus tanítványainak: „Ha valaki őt Jézus, és kiment belőle az ördög, a gyermek énútánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye pedig meggyógyult még abban az órában. 19 Ekkor fől az ő keresztyét, és kövessen engem. 25 Mert a tanítványok mikor magukban voltak, odamentek aki meg akarja tartani életét, elveszítí azt, aki pedig Jézushoz, és ezt kérdeztek tőle: „Mi miért nem tudtuk elvezíti életét énértem, megtalálja azt. 26 Mert mit ezt kiűzni?“ 20 Jézus pedig ezt mondta nekik: „A használ az embernek, ha az egész világot megnyeri hitetlenségeket miatt. Mert bizony mondom néktek: is, de az ő lelkében kárt vall? Vagy milyen váltságot ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, és azt adhat az ember a lelkéért? 27 Mert az Emberfia eljön Atyjának dicsőségében angyalaival, és akkor mondanájok ennek a hegynek: Menj innen oda! – megfizet mindenkinet cselekedete szerint. 28 Bizony 21 Ez a fajta pedig nem megy ki, csak könyörgés és mondom néktek: azok között, akik itt állnak, vannak böjtölés által.“ 22 Amikor pedig Galileában jártak, nemelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg ezt mondta nekik Jézus: „Az Emberfia emberek kezébe adatik, 23 és megölik őt, de harmadnapon nem látták az Emberfiát eljönni az ő országában.“

17 Hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és annak testvérét Jánost, és felvitte őket magával egy magas hegyre. 2 Elváltozott előttük, és arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fényesség. 3 És íme, megjelent neki Mózes és Illés, akik beszéltek vele. 4 Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, építünk itt három hajlékot, neked egyet,

„Tehát a fiak szabadok. 27 De hogy őket meg ne vond ki az első halat, amely ráakad. És felnyitva száját egy stárt találsz benne. Vedd ki, és add oda nekik értem és érettet.”

18 Abban az órában odamentek a tanítványok

Jézushoz, és megkérdeztek tőle: „Vajon ki nagyobb a mennyek országában?” 2 Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, 3 és ezt mondta: „Bizony mondom néktek: ha meg nem térik, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyek országába. 4 Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában. 5 Aki egy ilyen kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be. 6 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, aik énben nem hisznek, jobb annak, hogyha malomkövet kötnék nyakába, és a tenger mélyébe vetik. 7 Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás történik. 8 Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat, vágd le azokat, és dobd el magadtól: mert jobb neked az életre sántán vagy csonkán bemenned, mint ha két kézzel vagy két lábbal vettetel az örökk tűzre. (aiónios g166) 9 Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vajd ki azt, és dobd el magadtól: jobb neked félszemmel bemenned az életre, mint ha két szemmel vettetel a gyejhenna tűzére. (Geenna g1067)

10 Vigyázzatok, hogy e kicsinyek közül egyet se utáljatok, mert mondom néktek, hogy angyalaik a mennyekben minden lábják mennyei Atyám arcát. 11 Mert az Emberia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett. 12 Mit gondoltok, ha valamelyik embernek száz juha van, és egy azok közül eltéved, vajon nem hagyja-e őket ott, és a hegyekbe elmenve nem keresi meg azt, amely eltévelyegett? 13 És ha történetesen megtalálja, bizony mondom néktek, inkább örvend annak az egynek, mint a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedett el. 14 Hasonlóképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elvesszen e kicsinyek közül. 15 „Ha pedig atyádfia vétkezik ellened, menj el, és dorgáld meg négyzemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát. 16 Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, »hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsen meg minden szót.« 17 Ha azokra sem hallgat, mond meg a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. 18 Bizony mondom néktek: amit megkööttök a földön, a

mennyben is kötve lesz, amit feloldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. 19 Ismét mondom néktek, hogyha ketten közületek egyetértenek a földön minden dologban, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám. 20 Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlinek az én nevemben: ott vagyok közöttük.”

21 Ekkor odament hozzá Péter, és ezt mondta: „Uram, hányszor lehet atyámfának ellenem vétkeznie, és neki megbocsátanom? Még hétszer is?” 22 Jézus ezt mondta neki: „Nem azt mondom neked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is. 23 Ezért hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgáival. 24 Amikor pedig számot kezdtet vetni, hoztak elője egyet, aki tízezer talentummal volt adós. 25 Mivel nem tudott fizetni, megparancsolta ura, hogy adják el őt, feleségét és gyerekeit, és mindenét, amije van, és fizessen. 26 A szolga ezért leborult előtte, könyörgött neki, és ezt mondta: Uram, légy türelemmel hozzám, és minden megfizetek neked. 27 Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságát is elengedte neki. 28 A szolga pedig kiment, és találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki adós. Megragadta, fogytogatni kezdte, és ezt mondta: Fizesd meg nekem, amivel tartozol. 29 Szolgatársa ekkor leborult a lábai elé, és könyörgött neki: Légy türelemmel hozzám, és minden megfizetek neked. 30 De ő ezt nem akarta, hanem elment, börtönbe vettette addig, amíg megfizeti, amivel tartozik neki. 31 Amikor szolgatársai látták, hogy mi történt, nagyon megszomorodtak. Elmentek, és jelentettek uruknak minden, ami történt. 32 Akkor magához hívatta őt ura, és ezt mondta neki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem neked, mert könyörögtél nekem. 33 Nem kellett volna neked is könyörülőd szolgatársodon, amint én is könyörültem rajtad? 34 Ekkor megharagudott az ura, átadta őt a hóhérök kezébe, még meg nem fizet minden, amivel tartozik. 35 Így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyafának a vétkeket.”

19 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elment Galileából, és elment Júdának határaiba, a Jordánon túl. 2 Nagy sokaság követte őt, és megyegyította ott őket. 3 Odamentek hozzá a farizeusok, hogy kísértsék őt, és ezt mondta: „Szabad-e az embernek feleségét bármilyen ok miatt elbocsátani?” 4 Ő pedig így felelt: „Nem olvastatók-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva »férfiúvá és asszonnyá teremtette őket?« 5 És ezt mondta: »Ezért

elhagyja a férfi atyját és anyját, és ragaszkodik ezt mondták: „Kicsoda üdvözülhet tehát?” 26 Jézus feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.» 6 Úgyhogy pedig rájuk tekintve mondtá nekik: „Embereknek ez többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.” 27 Akkor Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” 7 Péter ezt mondtá neki: „Íme, mi elhagytunk minden, Erre azt mondták neki: „Miért rendelte akkor Mózes, és követtünk téged: mi lesz hát a jutalmunk?” 28 Jézus hogy valólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az pedig ezt mondtá neki: „Bizony mondon nétek, hogy asszonyt?” 8 Jézus ezt mondtá nekik: „Mózes a ti ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, az Emberfia beül a dicsőségének királyi székbe, ti hogy feleségeteket elbocsássátok, de ez kezdtől is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélezni fogva nem így volt. 9 Mondon nétek, hogy aki elbocsátja feleségét, hacsak nem paráznaság miatt, és más vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.” 10 Erre ezt mondták neki tanítványai: „Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni.” 11 Ó pedig ezt mondtá nekik: „Nem mindenki érti meg, hanem csak az, akinek megadatik. 12 Mert vannak nemzésre alkalmatlanok, akik anyuk mehből születtek így, és vannak nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek tettek ilyenekké; és vannak olyanok, akik önmagukat tettek nemzésre alkalmatlaná a mennyeknek országáért. Aki megérti, értse meg.” 13 Ekkor kisgyermekeket hoztak hozzá, hogy kezeit rájuk tegye, és imádkozzék értük. A tanítványok azonban megdorgálták őket. 14 Jézus pedig ezt mondtá: „Hagyátok e kisgyermekeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenekek, mert ilyenek a mennyek országa.” 15 És kezeit rájuk tette, majd eltávozott onnan. 16 És íme, odajött hozzá egy ember, és ezt kérdezte: „Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?” (aiōnios g166) 17 Ó pedig ezt mondtá neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.” 18 Az megkérdezte: „Melyeket?” Jézus pedig ezt mondtá: „»Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, hamis tanúbizonysságot ne tégy, 19 tiszteld atyádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint önmagad.»” 20 Az ifjú erre ezt mondtá: „Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?” 21 Jézus ezt mondtá neki: „Ha tőkéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.” 22 Az ifjú pedig ezt a beszédet hallva, megszomorodva ment el, mert sok jószága volt. 23 Jézus pedig ezt mondtá tanítványainak: „Bizony mondon nétek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába. 24 Ismét mondon nétek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.” 25 A tanítványok pedig amikor ezeket hallották, felettesebb álmélkodtak, és

ezt mondták: „Kicsoda üdvözülhet tehát?” 26 Jézus feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.» 6 Úgyhogy pedig rájuk tekintve mondtá nekik: „Embereknek ez többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.” 27 Akkor Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.” 7 Péter ezt mondtá neki: „Íme, mi elhagytunk minden, Erre azt mondták neki: „Miért rendelte akkor Mózes, és követtünk téged: mi lesz hát a jutalmunk?” 28 Jézus hogy valólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az pedig ezt mondtá neki: „Bizony mondon nétek, hogy asszonyt?” 8 Jézus ezt mondtá nekik: „Mózes a ti ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, az Emberfia beül a dicsőségének királyi székbe, ti hogy feleségeteket elbocsássátok, de ez kezdtől is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélezni fogtok Izrael tizenkét nemzetsége fölött. 29 És aki elhagya házát vagy testvéreit, atyját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy szántóföldjét az én nemémért, minden százannyt kap, és örök életet nyer az örökség szerint. (aiōnios g166) 30 De sok elsőből lesz utolsó és sok utolsóból első.”

20 „Hasonló a mennyek országa a gázdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon szőlőjébe. 2 Megegyezett a munkásokkal napi tíz pénzben, és elküldte őket szőlőjébe. 3 Amikor kiment három óra tájban, látott másokat is, akik tétlenül a piacra álltak. 4 Ezt mondtá nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom nektek. 5 Azok pedig elmentek. Hat és kilenc óra tájban ismét kiment, és ugyanúgy cselekedett. 6 Tizenegy óra tájban is kiment, és talált másokat, akik tétlenül álltak ott, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész napon át tétlenül? 7 Azok így feleltek: Mert senki sem fogadott fel minket. Erre ezt mondtá nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos megkapjátok. 8 Mikor beesteledett, a szőlőnek ura ezt mondtá vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve minden az elsőig. 9 És jöttek a tizenegy órások, fejenként tíz-tíz pénzt kaptak. 10 Jöttek azután az elsők, és azt gondolták, hogy ők többet kapnak, de ők is tíz-tíz pénzt kaptak fejenként. 11 Amint pedig fölvették, zúgolódni kezdtek a házigazda ellen, 12 és ezt mondták: Azok az utolsók egyetlen óráig dolgoztak, és egyenlővé tették őket velünk, akik a napnak terhét és hőségét szenvendtük. 13 Ó pedig így felelt közülük egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled: Vagy nem tíz pénzben szerződtél velem? 14 Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. 15 Talán nem szabad nekem a magaméval azt tennem, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? 16 Ekképpen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. 17 Amikor felment Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a

tizenkét tanítványt vette magához, és ezt mondta 4 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a nekik: 18 „Íme, felfmegyünk Jeruzsálembe, és az próféta mondása, aki így szólt: 5 „Mondjátok meg Sion Emberfia átadatik a főpapoknak és írástudóknak, leányának: »Íme, királyod jön hozzád, alázatosan és és halálra ítélik őt. 19 A pogányok kezébe adják, szamáron ülve, teherhordozó szamárnak csikóján.«” hogy megcsúfolják, megostorozzák, és keresztre 6 A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, feszíték, de harmadnapon feltámad.“ 20 Ekkor amint Jézus parancsolta nekik. 7 Elhozták a szamarat hozzáment a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, és annak csikóját, felsőruhájukat rájuk terítették, leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit. 21 Ő pedig Jézus pedig ráült. 8 A sokaság legnagyobb része megkérdezte tőle: „Mit akarsz?“ 9 Ezt mondta neki: pedig felsőruhát az útra terítette, mások pedig „Mond, hogy az én két fiam ülön a te országodban: fákról gallayakat vagdostak, és az útra szórták. 10 egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.“ Az előtte és utána menő sokaság pedig így kiáltott: 22 Jézus pedig ezt felelte neki: „Nem tudjátok, mit „Hozzánná a Dávid Fiának!“ „Áldott, aki jő az Úrnak kértek. Megísszátok-e a poharat, melyet én iszom? nevében!“ „Hozzánná a magasságban!“ 11 És amikor És megkeresztelekdedek-e azzal a keresztséggel, bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, amellyel én megkeresztelekdem?“ Azt mondta neki: és kérdezték: „Kicsoda ez?“ 12 A sokaság pedig ezt „Meg.“ 23 Erre ő azt mondta nekik: „Az én poharamat mondta: „EZ Jézus, a galileai Názáretből való próféta.“ megísszátok ugyan, és a keresztséggel, amellyel 13 És bement Jézus az Isten templomába, és kiúzte én megkeresztelekdem, megkeresztelekdedek, de az mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban; én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit dolgom megadni, hanem azoké lesz az, aiknek azelforgatta. 14 És ezt mondta nekik: „Meg van írva: „Az én Atyám elkészítette.“ 24 Amikor ezt meghallotta a én házamat imádság házának mondják: ti pedig latrok többi tisz, bosszankodtak a két testvérrre. 25 Jézus barlangjává tették.“ 15 Azután vakok és sánták pedig előszólította őket, és ezt mondta: „Tudjátok, mentek hozzá a templomban, és meggyógyította hogy a pogányok fejedelmei uralmodnak szolgáikon, őket. 16 A főpapok és az írástudók pedig látva a és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 26 De ne így csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, legyen közöttetek, hanem aki közöttetek nagy akar 17 akik a templomban kiáltottak: „Hozzánná a Dávid lenni, legyen a ti szolgátok, 28 és aki közöttetek első Fiának!“ – haragra gerjedtek, 18 és ezt mondta akar lenni, legyen a ti szolgátok. 29 Amint az Emberfia neki: „Hallod, mit mondanak ezek?“ Jézus pedig sem azért jött, hogy neki szolgájának, hanem, hogy ő ezt válaszolta nekik: „Hallom. Sohasem olvastatók: szolgájón, és adja az ő életét váltságul sokakért.“ 30 »A gyermekek és csecsemők szája által szereztél Amikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követte őt. dicsőséget?“ 19 Ezután otthagyta őket, kiment a 31 És íme, két vak, aki az út mellett ült, meghallva, hogy Jézus arra megy el, elkezdett kiáltozni: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!“ 32 A sokaság pedig megdorgálta őket, hogy hallgassanak, de azok annál jobban kiáltottak: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!“ 33 Jézus pedig megállt, és megszólította őket, és ezt kérdezte: „Mit akartok, hogy cselekedjem veletek?“ 34 Ók így feleltek neki: „Azt, Uram, hogy megnyílianak szemeink.“ 35 Jézus pedig megszánta őket, megérintette szemeiket, és szemeik azonnal megnyíltak, és követték őt.

21 Amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez jutottak, akkor elküldött Jézus két tanítványt, 2 és ezt mondta nekik: „Menjetek ebbe a faluba, amely előttetek van, és ott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt a csikóját: oldjátok el, és hozzátok ide nekem. 3 Ha valaki valamit szól nektek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és rögtön el fogja engedni őket.“

nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket. 25 és a farizeusok hallották példázatait, megértették, A János keresztsége honnan volt: mennyből vagy hogy róluk beszél. 46 És amikor el akarták őt fogni, emberektől?“ Azok pedig így tanakodtak magukban: megrémültek a sokaságtól, mivel prófétának tartották „Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: őt.

Akkor miért nem hittetek neki? 26 Ha pedig azt mondjuk: emberektől, akkor félünk kell a sokaságtól, mert Jánost mindenki prófétának tartja.“ 27 Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.“ Ő pedig ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek nicsoda hatalommal cselekszem ezeket. 28 „De mit gondoltok ti? Volt egy embernek két fia, és odamenve az elsőhöz, ezt mondta: Eredj, fiam, munkálkodj ma a szőlőmben. 29 Az pedig így felelt: Nem megyek; de azután meggondolta magát, és elment. 30 A másikhoz is odamenve, hasonlóképpen szolt. Ő pedig azt felelte: Elmegyek Uram – de nem ment el. 31 E kettő közül melyik teljesítette az atyája akaratát?“ Ezt felelték neki: „Az első.“ Jézus ekkor ezt mondta nekik: „Bizony mondomban nétek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. 32 Mert eljött hozzátek János, az igazság útján, és nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti pedig, aikik ezt láttatok, azután sem tértetek meg, és nem hittetek neki.“ 33 Hallgassatok meg egy másik példázatot: „Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, azt gyepűvel körülvette, sajtót ásott le benne, és tornyot épített, kiadta munkásoknak, és elutazott. 34 Amikor pedig a szüret ideje elérkezett, elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át a termést. 35 A munkások megfogták a szolgáit, az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték. 36 Ismét küldött más szolgákat, többet, mint az előbb, és azokkal is úgy cselekedtek. 37 Utoljára pedig elküldte saját fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. 38 De a munkások meglátták a fiút, és azt mondta maguk közt: Ez az örökösi. Gyertek, öljük meg, és foglaljuk el az örökséget. 39 És megfogták őt, kivetették a szőlőből, és megölték. 40 Amikor azért megijön a szőlőnek ura, vajon mit tesz ezekkel a munkásokkal?“ 41 Ezt felelték neki: „Mivel gonoszok, gonoszul elveszti őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, aikik idejében odaadják majd neki a termést.“ 42 Erre Jézus ezt kérdezte tőlük: „Sohasem olvastátok az Írásokban: »Amelyik követ az építők megvetettek, az lett a szegletkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt?« 43 Ezért mondomban nektek, hogy elvétetik tőletek az Istennek országára, és oly népnek adatik, amely megeremi annak gyümölcsét. 44 És aki erre a kőre esik, szétzúzza magát, akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt.“ 45 Amikor a papok

22 Jézus ismét példázatokban beszélt nekik: 2

„Hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki a fiának menyegzőt készített. 3 Elküldte szolgáit, hogy meghívják azokat, aikik a menyegzőre hivatalosak voltak; de nem akartak eljönni. 4 Ismét küldött másik szolgákat, ezt mondva: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Íme, ebdémet elkészítettem, ökreim és hizlalt állataim le vannak vágyva, és kész minden: gyertek a menyegzőre. 5 De azok nem törödtek vele, elmentek: az egyik a szántóföldjére, a másik a kereskedésébe. 6 A többiek pedig megfogták szolgáit, bántalmazták, és megölték őket. 7 Meghallotta ezt a király, megharagudott, és elküldte hadait, és ezeket a gyilkosokat megölette, és városaikat fölégette. 8 Akkor ezt mondta szolgáinak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem voltak méltók. 9 Menjetek azért a keresztutakra, és akit csak találtok, hívjátok be a menyegzőre. 10 És kimentek a szolgák az utakra, begyűjtötték mindenkit, aikiket csak találtak, jókat és gonoszakat egyaránt. És megtelt a menyegző vendégekkel. 11 Amikor bement a király, hogy megtékintse a vendégeket, látott ott egy embert, aikinek nem volt menyegzői ruhája, 12 és ezt mondta neki: Barátom, hogyan jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallatott. 13 Akkor mondta a király a szolgáknak: Kötözötték meg lábait és kezeit, vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott lesz sírás és fogcikorgatás. 14 Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.“ 15 Ekkor a farizeusok elmentek, és tanácsot tartottak, hogy szóval csalják törbe. 16 Elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal, aikik ezt mondta: „Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődsz senkivel, mert nem emberek személyére nézel. 17 Mond meg nekünk tehát, mit gondolsz: szabad-e a császárnak adót fizetnünk vagy nem?“ 18 Jézus pedig ismerve álnokságukat, ezt mondta: „Mit kísértetek engem, képmutatók? 19 Mutassátok nekem az adópénzt.“ Azok pedig odavittek neki egy dénárt. 20 Ekkor ezt kérdezte tőlük: „Kié ez a kép és ez a felirás?“ 21 Azt felelték neki: „A császáré.“ Akkor ezt mondta nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.“ 22 Ezt hallva elcsodálkoztak, otthagyták őt, és elmentek. 23 Ugyanazon a napon mentek hozzá a szadduceusok, aikik a feltámadást

tagadják, és megkérdezték őt: 24 „Mester, Mózes azt akarják azokat megéríteni. 5 minden dolgukat mondta: »ha valaki gyermek nélkül hal meg, annak pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket testvére vegye el feleségét, és támasszon utódot az emberek, mert megszélesítik homlokszíjaikat, testvéreinek.« 25 Volt pedig nálunk hét testvér: és megnagyobbítják köntöseik peremét, 6 szeretik a az első feleséget vett, meghalt, és mivelhogy nem lakomákon a főhelyeket, és a gyülekezetekben az első volt gyermeké, feleségét a testvére hagyta. 26 helyeken szeretnek ülni. 7 Szeretik, ha a piacokon Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, minden a köszöntik őket, és ha az emberek így hívják őket: hetedikig. 27 Legutoljára pedig az asszony is meghalt. Mester, mester! 8 De ti ne hivassátok magatokat 28 A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz mesternek, mert egy a ti mesteretek, a Krisztus, ti az asszony? Mert mindegyiké volt.“ 29 Jézus ezt pedig mindenjában testvérek vagytok. 9 Atyátonak se felelte nekik: „Tévélyegtek, mivel nem ismeritek sem szólítsatok senkit ezen a földön, mert egy a ti Atyátok, az írásokat, sem az Istennek hatalmát. 30 Mert a aki a mennyben van. 10 Tanítóknak se hivassátok feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez magatokat, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus. 11 nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten Hanem aki nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. angyalai a mennyben. 31 A halottak feltámadása 12 Mert aki magát felmagasztalja, megalázatik, és felől pedig nem olvastatók-e, amit az Isten mondott aki magát megalázza, felmagasztaltatik. 13 De jaj nektek, amikor így szólt: 32 »Én vagyok Ábrahám nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a Isten, Izsák Istene és Jákób Istene?“ Az Isten mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt: ti nem holtaknak, hanem élőknek Isten.“ 33 És a nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be sokaság ezt hallva, csodálkozott az ő tudományán. akarnának menni. 14 Jaj nektek, képmutató írástudók 34 A farizeusok pedig amikor meghallották, hogy és farizeusok, mert felemészítik az özvegyek házát, a szadduceusokat elnémította, egybegyűlték, 35 és színből hosszan imádkoztak: ezért annál súlyosabb és megkérdezte őt közülük az egyik törvénytudó, lesz a ti büntetésetek. 15 Jaj nektek, képmutató hogy kísérte: 36 „Mester, melyik a nagy parancsolat írástudók és farizeusok, mert megkerültek a tengert a törvényben?“ 37 Jézus pedig ezt mondta neki: és a földet, hogy egy pogány zsidóvá tegyetek, és „Szeresz az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, ha azzá lett, a gyejhenna fiává teszíték őt, kétszerre teljes lelkedből és teljes elmédből.“ 38 Ez az első és inkább magatknál. (Geenna g1067) 16 Jaj nektek, vak nagy parancsolat. 39 A második pedig hasonlatos vezetők, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra ehhez: »Szeresz felebarátodat, mint magadat.“ 40 esküszik, semmi az, de ha valaki a templom aranyára E két parancsolattól függ az egész törvény és a esküszik, akkor az kötelezi. 17 Bolondok és vakok, próféták.“ 41 Mikor a farizeusok egybegyűleztek, melyik a nagyobb: az arany vagy a templom, amely megkérdezte őket Jézus: 42 „Hogyan vélekedtek szentté teszi az aranyat? 18 És: ha valaki az oltárra ti a Krisztus felől? Kinek a fia?“ Ezt mondta neki: esküszik, semmi az, de ha valaki a rajta levő ajándékra „A Dávidé.“ 43 Aztán megkérdezte tőlük: „Hogyan esküszik, akkor az kötelezi. 19 Bolondok és vakok: hívhatja tehát őt Dávid lélekben Urának, amikor melyik a nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely ezt mondja: 44 »Mondta az Úr az én Uramnak: szentté teszi az ajándékot? 20 Aki azért az oltárra Ülj az én jobb kezem felől, amíg lábaid alá nem esküszik, esküszik arra, és mindenkorra, amik azon vetem ellenségeidet zsámolyul.“ 45 Ha tehát Dávid vannak. 21 És aki a templomra esküszik, esküszik rá »Urának« hívja őt, hogyan lehet akkor a Fia?“ 46 És és arra, aki abban lakik. 22 És aki az égre esküszik, senki nem tudott neki felelni egyetlen szót sem, és esküszik az Isten királyi székére és arra, aki abban ül. megkérdezni sem merte őt többé senki ettől a naptól 23 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megdézmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok azt, amik a legnehezebbek a törvényben: az ítéletet, az irgalmaságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni. 24 Vak vezetők: kiszűríték a színyogot, a tevét pedig lenyelíték. 25 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohárnak és a tálak a külsejét, belül pedig meg vannak rakva zsákmánnyal és mértéktelenséggel. 26 Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is

23 Akkor szólt Jézus a sokaságnak és a tanítványainak: 2 „Az írástudók és a farizeusok Mózes székében ülnek. 3 Ezért amit parancsolnak nektek, minden tartsátok meg, és tegyétek meg, de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjetek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. 4 Nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik, de ők az ujjukkal sem

tiszta legyen. 27 Jaj nektek, képmutató írástudók pedig a sok nyomorúságnak a kezdete. 9 Akkor és farizeusok, mert hasonlóak vagytok a meszelt nyomorúságra adnak majd benneteket, megölnek sírokhoz, amelyek kívülről szépnek tetszenek, belül titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én pedig holtaknak csontaival és minden undoksággal nememért. 10 Akkor sokan megbotránkoznak, elárulják vannak teli. 28 Éppen így ti is, kívülről igazaknak és meggyűlölök egymást. 11 Sok hamis próféta látszotok ugyan, de belül tele vagytok képmutatással támad, aikik sokakat megtévesztenek. 12 Mivel pedig és törvénytelenséggel. 29 Jaj nektek, képmutató a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban írástudók és farizeusok, mert építétek a próféták meghidegül. 13 De aki mindenügy állhatatos marad, az sírjait, és felékesítétek az igazak síremlékeit, 30 és ezt üdvözül. 14 És az Isten országának ez az evangéliuma mondjátok: Ha atyáink korában éltünk volna, nem hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden lettünk volna bűntársaik a próféták vére ontásában. 31 Iggyé hárítja a lesznek, fussanak a hegyekre, 15 Mikor pedig lájtátok népké; és akkor jő el a vég. 16 akkor aikik Júdeában mérgezés kígyóknak fajzatai, hogyan kerülíték ki a lesznek, fussanak a hegyekre, 17 aki a ház tetején gyejhenna büntetését? (Geenna g1067) 34 Ezért íme, van, ne szálljon le, hogy házból valamit kivigyen, 18 prófétákat, bőlcseket és írástudókat küldök hozzájtok: és aki a mezőn van, ne térijen vissza, hogy ruháját és ezek közül némelyeket megöltök és megfeszítetek, elvigye. 19 Jaj a terhes és szoptató asszonyoknak másokat ezek közül zsinagógáitokban megostoroztok, azokon a napokon! 20 Imádkozzatok pedig, hogy a és városról városra üldözöttök, 35 hogy rátok szálljon futástok ne télen legyen, sem szombatnapon. 21 Mert minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt Ábelnak vérétől Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. akit a templom és az oltár között megöltetek. 36 22 Ha azok a napok nem rövidülnek meg, egyetlen Bizony mondom néktek, mindeneket megtörténnék ember sem menekülhetne meg, de a választottakért ezzel a nemzedékkel. 37 „Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megrövidülnek majd azok a napok. 23 „Ha valaki megölök a prófétákat, és megkövezed azokat, aikik ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy hozzád küldetek, hányszor akartam egybegyűíteni amott: ne higgyétek el. 24 Mert hamis krisztusok és fiádat, miképpen a tyúk egybegyűjtött kiscsibéit szárnya hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat alá, de te nem akartad. 38 Íme, elhagyott lesz tesznek, annyira, hogy megtéveszék – ha lehet – a a ti házatok. 39 Mert mondom néktek: Mostantól választottakat is. 25 Íme, előre megmondattam néktek! fogva nem láttok engem mindaddig, amíg ezt nem 26 Ezért, ha azt mondjak néktek: Íme, a pusztában mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«

24 Amikor kijött Jézus a templomból, és továbbra, odamentek hozzá tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit. 2 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem lájtátok mindeneket? Bizony mondom néktek: nem marad itt kő kövön, amelyet le nem lerombolnak.“ 3 Amikor pedig az Olajfák hegyén ült, tanítványai odamentek hozzá, és ezt kérdeztek: „Mond meg nekünk, mikor fognak ezek történni? És mi lesz a jele te előjövetelednek és a világ végének?“ (aión g165) 4 Jézus így felelt nekik: „Figyeljetek, hogy valaki meg ne tévesszen titeket. 5 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, aikik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat megtévesztenek. 6 Hallanotok kell majd háborúkról és háborúkról híreiről, figyeljetek, hogy meg ne rémüljétek, mert mindeneknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég. 7 Mert nemzet nemzet ellen támad, ország ország ellen, éhínség és ragály lesz, és földrengések lesznek mindenfele. 8 Mindez

van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek! 27 Mert amiképpen a villámlás napkeletről támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. 28 Mert ahol a dög, oda gyűlnek a keselyűk. 29 Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után »a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, a csillagok az égről lehullanak, és az egek összetartó erői megrendülnek.« 30 És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, aki a föld minden nemzetége, és meglátják az Emberfiát eljönnyi az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel. 31 És elküldi az angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik végétől a másik végéig. 32 A fügefárról vegyétek a példát: amikor az ága már zszendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 33 Így ti is, amikor mindeneket lájtátok, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 34 Bizony mondom néktek, el nem műlik ez a nemzedék, míg mindenek meg nem történnek. 35 Az ég és a föld

elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem az ajtót. **11** Később pedig a többi szűz is megjött, műlnak. **12** Arról a napról és óráról pedig senki sem és ezt mondta: Uram, uram, nyisd ki nekünk. **12** tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám Ó pedig így felelt: Bizony mondon néktek, nem egyedül. **13** Amiképpen pedig Noé napjaiban volt, ismerlek titeket. **13** Vigyázzatok azért, mert sem akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. **14** Mert a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az ahogyan az özörvíz előtti napokban ettek és ittak, Emberfia eljön. **14** „Mert éppen úgy van ez, mint az házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig, az ember, aki útra akart kelni, hívatta szolgáit, és amelyen Noé a bárkába ment, **15** és nem vettek észre amije volt, átadtá nekik. **15** Az egyiknek öt talentumot semmit, míg el nem jött az özörvíz, és elragadta őket, adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. **16** Akkor kinek-kinek erejéhez képest, és azonnal útra kelt. **16** ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik Az, aki az öt talentumot kapta, elment, kereskedett otthagyatik, **17** két asszony őröl a malomban, az azokkal, és szerzett másik öt talentumot. **17** Ugyanígy, egyik felvétetik, a másik otthagyatik. **18** Vigyázzatok akié a kettő volt, az is másik kettő nyert hozzá. tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti **18** Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a Uratok! **19** Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná földbe, és elrejtette urának pénzét. **19** Sok idő múlva a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában pedig megjött a szolgáknak ura, és számadást tartott jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy velük. **20** Eljött az, aki az öt talentumot kapta, és házába törjön. **21** Ezért legyetek készen ti is, mert hozott másik öt talentumot, és ezt mondta: Uram, öt amelyik órában nem gondoljátok, abban jön el az talentumot adtál nekem, íme, másik öt talentumot Emberfia! **22** „Ki tehát a hű és bölcs szolga, akit nyertem azokon. **23** Ura pedig ezt mondta neki: Jól az ó ura gondviselővé tett a háza népén, hogy a van, jó és hű szolgám, kevésben voltál hű, sokra maga idejében adjon nekik eledelt? **24** Boldog az a bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. **22** Eljött szolga, akit az ó ura hazajőve íly munkában talál. **25** Bizonyságtól két talentumot kapta, és ezt mondta: **26** Bizonyságtól két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál nekem, íme, két másik fölött gondviselővé teszi ót. **27** Ha pedig ama gonosz talentumot nyertem rajta. **28** Ura ezt mondta neki: szolga így szólna szívében: Halogatja még az én Jól van, jó és hű szolgám, kevésben voltál hű, sokra uram a hazajövetelt, **29** és az ó szolgatársait verni bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. **24** Eljött kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: **30** megjön annak a szolgának az ura, amelyik napon Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki nem várja, és amelyik napon nem gondolja; **31** akkor ott is aratasz, ahol nem vetettél, ott is gyűjtesz, ahol kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja: ott nem szórtál. **25** Ezért félelmemben elmentem, és lesz sírás és fogcsikorgatás.“

25 „Akkor hasonlatos lesz a mennyek országa a tíz szúzhöz, aikik elővették lámpásaikat, és kimentek a vőlegény elő. **2** Öt pedig közülük eszes volt, és öt bolond. **3** Akik bolondok voltak, amikor lámpásaiat elővették, nem vittek magukkal olajat. **4** Az eszesek pedig lámpásaiakkal együtt olajat is vittek magukkal az edényeikben. **5** Mivel pedig a vőlegény késsett, mindenannyian elszunnyadtak és elaludtak. **6** Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: Íme, jön a vőlegény! Jöjjetek el! **7** Akkor felkeltek a szüzek mind, és elkészítették lámpásaiat. **8** A bolondok ezt mondta az eszeseknek: Adjatok nekünk olajotokból, mert a mi lámpásaink ki fognak aludni. **9** Az eszesek pedig így feleltek: Nem lenne elegendő talán sem nekünk, sem nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak. **10** Mikor pedig elmentek vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyezőre, és bezárták

az ajtót. **11** Később pedig a többi szűz is megjött, és ezt mondta: Uram, uram, nyisd ki nekünk. **12** tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám Ó pedig így felelt: Bizony mondon néktek, nem egyedül. **13** Amiképpen pedig Noé napjaiban volt, ismerlek titeket. **13** Vigyázzatok azért, mert sem akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. **14** Mert a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az ahogyan az özörvíz előtti napokban ettek és ittak, Emberfia eljön. **14** „Mert éppen úgy van ez, mint az házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig, az ember, aki útra akart kelni, hívatta szolgáit, és amelyen Noé a bárkába ment, **15** és nem vettek észre amije volt, átadtá nekik. **15** Az egyiknek öt talentumot semmit, míg el nem jött az özörvíz, és elragadta őket, adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is. **16** Akkor kinek-kinek erejéhez képest, és azonnal útra kelt. **16** ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik Az, aki az öt talentumot kapta, elment, kereskedett otthagyatik, **17** két asszony őröl a malomban, az azokkal, és szerzett másik öt talentumot. **17** Ugyanígy, egyik felvétetik, a másik otthagyatik. **18** Vigyázzatok akié a kettő volt, az is másik kettő nyert hozzá. tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti **18** Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a Uratok! **19** Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná földbe, és elrejtette urának pénzét. **19** Sok idő múlva a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában pedig megjött a szolgáknak ura, és számadást tartott jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy velük. **20** Eljött az, aki az öt talentumot kapta, és házába törjön. **21** Ezért legyetek készen ti is, mert hozott másik öt talentumot, és ezt mondta: Uram, öt amelyik órában nem gondoljátok, abban jön el az talentumot adtál nekem, íme, másik öt talentumot Emberfia! **22** „Ki tehát a hű és bölcs szolga, akit nyertem azokon. **23** Ura pedig ezt mondta neki: Jól az ó ura gondviselővé tett a háza népén, hogy a van, jó és hű szolgám, kevésben voltál hű, sokra maga idejében adjon nekik eledelt? **24** Boldog az a bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. **22** Eljött szolga, akit az ó ura hazajőve íly munkában talál. **25** Bizonyságtól két talentumot kapta, és ezt mondta: **26** Bizonyságtól két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál nekem, íme, két másik fölött gondviselővé teszi ót. **27** Ha pedig ama gonosz talentumot nyertem rajta. **28** Ura ezt mondta neki: szolga így szólna szívében: Halogatja még az én Jól van, jó és hű szolgám, kevésben voltál hű, sokra uram a hazajövetelt, **29** és az ó szolgatársait verni bízlak ezután, menj be uradnak örömébe. **24** Eljött kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: **30** megjön annak a szolgának az ura, amelyik napon Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki nem várja, és amelyik napon nem gondolja; **31** akkor ott is aratasz, ahol nem vetettél, ott is gyűjtesz, ahol kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja: ott nem szórtál. **25** Ezért félelmemben elmentem, és elástam a te talentumodat a földbe: Íme, itt van, ami a tied. **26** Ura pedig így felelt neki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam. **27** El kellett volna helyezned pénzemet a pénzváltóknál, és én megjőve nyereséggel kaptam volna meg a magamét. **28** Vegyétek el ezért tőle a talentumot, és adjatok oda annak, akinek tíz talentuma van. **29** Mert mindenkinél, aki nek van, adatik, és megszaporítatik; aki nek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van. **30** A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. **31** „Amikor pedig eljön az Emberfia az ó dicsőségeiben és vele a szent angyalok mind, akkor majd beül dicsőségének királyi székkébe. **32** És elője gyűjtenek minden népet, és elválasztják majd őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. **33** És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. **34** Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Gyertek, Atyám áldottai, örökölkötétek

ezt az országot, amelyet számotokra készített a veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor világ megalapítása óta. 35 Mert éheztem, és ennem veletek. 12 Mert amikor ő ezt a kenetet testemre adtatók, szomjaztam, és innom adtatók, jövevény öntötte, a temetésemre gondolva cselekedte azt. 13 voltam, és befogadtatók, 36 mezítelen voltam, és Bizony mondom néktek, hogy ahol az egész világon felruháztatók, beteg voltam, és meglátogattatók, prédkálják majd az evangéliumot, amit ez én velem fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. 37 Akkor így cselekedett, azt is hirdetik majd az ő emlékezetére!“ 14 felelnek majd neki az igazak: Uram, mikor láttuk, Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskariótes Júdásnak hogy éheztél, és tápláltunk volna, vagy szomjaztál, és hívtak, a főpapokhoz ment, 15 és ezt mondta: „Mit innod adtunk volna? 38 Mikor láttuk, hogy jövevény akartok nekem adni, ha én kezetekbe adom őt?“ voltál, és befogadtunk volna, vagy mezítelen voltál, Azok pedig harminc ezüstpénzt rendeltek neki. 16 és felruháztunk volna? 39 Mikor láttuk, hogy beteg És ettől fogva keresete az alkalmat, hogy elárulja őt, vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? 40 17 A kovásztalan kenyerek első napján odamentek És így felel a király majd nekik: Bizony mondom Jézushoz a tanítványok, és ezt mondta: „Hol akarod, néktek, amennyiben megcselekedtétek ezt eggyel az hogy elkészítsük neked a húsvéti bárányt?“ 18 Ő én legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedték pedig ezt válaszolta: „Menjetek el a városba ahoz a meg. 41 Akkor szól majd a bal keze felől állókhöz is: bizonos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester Távozzatok tőlem, átkozottak, az ördögöknek és az ő üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a angyalainak elkészített örökk tűzre. (aiónios g166) 42 húsvétöt tanítványaimmal.“ 19 És úgy cselekedtek Mert éheztem, és nem adtatók ennem, szomjaztam, a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik, és és nem adtatók innom, 43 jövevény voltam, és nem elkészítették a húsvéti bárányt. 20 Mikor pedig fogadtatók be, mezítelen voltam, és nem ruháztatók beesteledett, letelepedett a tizenkettővel, 21 és amikor fel, beteg és fogoly voltam, és nem látogattatók meg ettek, ezt mondta: „Bizony mondom néktek, közületek engem. 44 Akkor ezek is így felelnek majd neki: egy elárul engem.“ 22 És felettesebb megszomorodva Uram, mikor láttuk, hogy éheztél vagy szomjaztál, kezdték mindenannyian kérdezni tőle: „Én vagyok-e az, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, Uram?“ 23 Ő pedig így felelt: „Aki velem együtt mártja vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked? kezét a tálba, az árul el engem. 24 Az Emberfia 45 Akkor így felel majd nekik: Bizony mondom néktek, jöllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj amennyiben nem cselekedték meg eggyel ezekkel a legkisebbek közül, velem nem cselekedték meg. 46 És ezek elmennek az örökk gyötrelemre, az igazak annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb pedig az örökk életre.“ (aiónios g166)

26 Amikor Jézus mindezeket a beszédeket befejezte, ezt mondta tanítványainak: 2 „Tudjátok, hogy két nap múlva húsvétnak ünnepe lesz, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszítsék.“ 3 Akkor egybegyűlték a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házában, akit Kajafásnak hívtak. 4 És tanácsot tartottak, hogy Jézust csellel elfoglják és megölik. 5 De ezt mondta: „Ne az ünnepen: nehogy zendülés legyen a nép között.“ 6 Amikor Jézus Betániában, a poklos Simon házában volt, 7 odament hozzá egy asszony, aki nél drága kenetek alabástrom szelencéje volt, és ezt a fejére öntötte, amint az asztalnál ült. 8 Látva ezt tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondta: „Mire való ez a tékozlás? 9 Mert eladtatták volna ezt a kenetet nagy áron, és odaadhatták volna árat a szegényeknek.“ 10 Amikor ezt észrevette Jézus, ezt mondta nekik: „Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot cselekedett velem. 11 Mert a szegények mindenkor

„kenyeret, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak adta, és ezt mondta: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem!“ 27 Azután vette a poharat, és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindenjában, 28 mert ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. 29 Mondom pedig néktek: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újat iszom veletek Atyámnak országában.“ 30 És dicséretet énekelve, kimentek az Olajfák hegyére. 31 Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok énbennem. Mert meg van írva: »Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai.« 32 De föltámadásom után előttetek megtek majd Galileába.“ 33 Péter pedig így felelt neki: „Ha mindenjában megbotránkoznak is tebbenned, én soha meg nem botránkozom.“ 34 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kákas, háromszor megtagadsz engem.“

35 Péter ezt mondta neki: „Ha meg is kell veled halnom, beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták akkor sem tagadlak meg téged.“ Hasonlóképpen őt a tanítványok mind, és elfutottak. 57 Azok pedig szóltak a többi tanítványok is. 36 Akkor elment megfogták Jézust, elvitték Kajafához, a főpaphoz, Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánénak ahol az írástudók és vének összegyűltek. 58 Péter hívtak, és ezt mondta a tanítványoknak: „Üljetek le itt, pedig követte őt távolról, egészen a főpap pitvaráig, míg elmegyek, és amott imádkozom.“ 37 És maga és bement, leült a szolgákkal, hogy lássa a dolgok mellé vette Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdett végét. 59 A főpapok pedig és a vének és az egész szomorkodni és győtrődni. 38 Ekkor ezt mondta nekik: tanács hamis bizonyítékot keresett Jézus ellen, hogy „Felette igen szomorú az én lelkek mindhalálig! megölhessék őt, 60 de nem találtak. Noha sok hamis Maradjatok itt, és virrasszatok énvelem.“ 39 És egy tanú által elő, mégsem találtak. Végül pedig előállt kissé előre menve, arcra borult, és így könyörgött: két hamis tanú, 61 és így szólt: „EZ azt mondta: „Atyám! Ha lehetséges műljék el tőlem e pohár; Lerombolhatom az Isten templomát, és három nap mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem alatt felépíthetem azt.“ 62 És fölkelt a főpap, és amint te.“ 40 Ekkor odament a tanítványokhoz, és alva ezt mondta neki: „Semmit sem felelsz? Micsoda találta őket, és ezt mondta Péternek: „Így nem bírtok tanúbizonyságot tesznek ezek ellened?“ 63 Jézus velem virrasztani egy óráig sem? 41 Virrasszatok, pedig hallgatott. A főpap ekkor ezt mondta neki: és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert „Az elő Istenre kényszeríték téged, hogy mondj jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen.“ 42 Ismét meg nekünk, hogy te vagy-e a Krisztus, az Istennek elment másodszor is, és így könyörgött: „Atyám! Ha Fia?“ 64 Jézus ezt felelte: „Te mondtd. Sőt mondod el nem műlhet tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, nektek: Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát az legyen meg a te akaratod.“ 43 És amikor visszatért, Istennek hatalmas jobbján ülni és eljönni az égnek ismét alva találta őket, mert elnehezedtek szemeik. felhőiben.“ 65 Ekkor a főpap megszaggatta ruháit, 44 Otthagya őket ismét elment, és imádkozott és ezt mondta: „Káromlást szólt. Mi szükségünk harmadszor ugyanazokkal a szavakkal szólva. 45 van még bizonyítékokra? Íme, most hallottátok az Ekkor odament tanítványaihoz, és ezt mondta nekik: istenkáromlást. 66 Mit gondoltok?“ Azok pedig így „Aludjatok immár, és nyugodjatok. Íme, elközelgett feleletek: „Méltó a halálra.“ 67 Akkor szembeköpték, és az óra, és az Emberfia a bűnösök kezére adatik. arcul csapták, néhányan pedig botokkal verték, 68 46 Keljetek fel, menjünk! Íme, közel van, aki elárat és ezt mondta: „Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki engem.“ 47 Amikor még beszélt, íme, Júdás, egy az, aki megütött téged!“ 69 Péter pedig kint ült az a tizenkettő közül, eljött a főpapoktól és a nép udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és ezt véneitől, és vele együtt nagy sokaság fegyverekkel mondta: „Te is a galilei Jézussal voltál.“ 70 Ó pedig és fustélyokkal. 48 Aki pedig őt elárulta, jelt adott mindenkinél a hallatára megtagadta, és ezt mondta: nekik: „Akit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok „Nem tudom, mit beszélsz.“ 71 Amikor pedig kiment a el őt.“ 49 És mindjárt Jézushoz lépve ezt mondta: tornára, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt „Üdvözlégy, Mester!“ És megcsókolta. 50 Jézus mondta az ott levőknek: „EZ is a názáreti Jézussal pedig ezt mondta neki: „Barátom, miért jöttél?“ Akkor volt.“ 72 És ismét megtagadta, mégpedig esküvel: odamentek hozzá, kezeiket Jézusra vetették, és „Nem is ismerem ezt az embert.“ 73 Kevés idő múlva elfogták őt. 51 És íme, egy azok közül, akik Jézussal pedig az ott álldogálók mentek oda hozzá, és mondta voltak, kinyújtva kezét, szablyáját kirántotta, és a Péternek: „Bizony te is közülük való vagy, hiszen a főpap szolgáját megcsapva, levágta annak egyik te beszéded is elárat téged.“ 74 Ekkor átkozódni és fülét. 52 Akkor ezt mondta neki Jézus: „Tedd helyére esküdözni kezdett: „Nem ismerem ezt az embert.“ És szablyádat, mert akik fegyvert fognak, fegyverrel a kakas azonnal megszólalt. 75 És visszaemlékezett kell veszniük. 53 Vagy azt gondolod, hogy nem Péter Jézus szavára, aki ezt mondta neki: „Mielőtt a kérhethém most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.“ És tizenkét sereg angyalnál is többet? 54 De miképpen kimenve onnan keserves sírára fakadt.

teljesednének be az írások, hogy így kell lennie?“ 55 Ugyanekkor ezt mondta Jézus a sokaságnak: „Mint valami latorra úgy jöttetek, fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ütem, tanítva a templomban, és mégsem fogtatók el engem.“ 56 Mindez pedig azért lett, hogy

27 Amikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak minden főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék. 2 Megköztétek, elvitték és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak. 3 Akkor láttá Júdás, aki őt elárulta, hogy elítélték, megbánta tettét, és

visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és elvitték Jézust az órházba, és odagyűjtötték hozzá az véneknek, 4 és ezt mondta: „Vétkeztem, hogy egész csapatot. 28 Levetkőztették, bíborpalástot adtak elárultam az ártatlan vért.“ Azok pedig ezt mondották: rá, 29 tövisből font koronát tettek fejére, és nádszálat „Mi közünk hozzá? A te dolgod!“ 5 Ó pedig eldobta a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte csúfolták őt, ezt az ezüstpénzeket a templomban, eltávozott, elment, mondva: „Üdvöz légy, zsidóknak király!“ 30 Amikor és felakasztotta magát. 6 A főpapok pedig felszedték megköpdösték őt, elvitték tőle a nádszálat, és fejéhez az ezüstpénzeket, és ezt mondották: „Nem szabad verdesték. 31 Miután megcsúfolták, levették róla ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vér a palástot, maga ruháiba felőltöztették, és elvitték, díja.“ 7 Tanácsot ültek, és megvásárolták azon a hogy keresztre feszítés őt. 32 Kifele menet pedig Fazekasmezőt, idegenek számára temetőnek. 8 Ezért találkoztak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak, hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind a mai napig. ezt kényszerítették, hogy vigye az ő kereszjtét. 33 9 Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása, Amikor eljutottak arra a helyre, amit Golgotának, azaz aki így szólt: „És vették a harminc ezüstpénzt, a Koponya-helynek neveztek, 34 méreggel kevert ecsetet megbecsültnek árat, akit Izrael fiai ennyire becsültek. adtak neki inni. De amikor megizlelte azt, nem akart 10 És adták a Fazekasmezőért, amint az Úr rendelte inni. 35 Miután pedig megfeszítették őt, elosztották nékem.“ 11 Jézus pedig ott állt a helytartó előtt, aki ruhát, sorsot vette, hogy beteljesedjék a próféta ezt kérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?“ Jézus mondása: „Megosztznak ruháimon, és köntösömre pedig ezt mondta neki: „Te mondod.“ 12 És amikor a sorsot vettek.“ 36 Azután leülték ott, és őrizték őt. 37 főpapok és a vének vándolták őt, semmit sem felelt. Feje fölött illesztették elítélesének okát, ez volt odaírva: 13 Akkor ezt mondta neki Pilátus: „Nem halod, milyen „EZ Jézus, a zsidók királya.“ 38 Akkor megfeszítettek sok minden vallanak ellened?“ 14 És nem felelt vele együtt két latrot is, egyiket jobb kéz felől, a neki egyetlen szóra sem, úgyhogy a helytartó igen másikat bal kéz felől. 39 Az arra menők pedig elcsodálkoztott. 15 Ünnepenként pedig egy foglyot szidalmazták őt, fejüket csóválva, 40 és ezt mondották: szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság „Te, aki lerontod a templomot, és harmadnapra kedvéért, akit akarnak. 16 Volt akkor egy nevezetes felépítő, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. 17 Mikor ezért szállj le a keresztről!“ 41 Hasonlóképpen csúfolódtak egybegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: „Melyiket a főpapok az írástudókkal és vénekkel együtt, és akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást vagy ezt mondta: 42 „Másokat megtartott, magát nem Jézust, akit Krisztusnak hívnak?“ 18 Mert jól tudta, tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a hogy irigységből adták őt kezére. 19 Amint pedig az keresztről, és hiszünk neki. 43 Bízott az Istenben: ítélezékből ült, küldött jött hozzá feleségétől, aki mentse meg most őt, ha akarja; hiszen azt mondta: ezt üzente: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek Isten Fia vagyok.“ 44 Akiket vele együtt feszítettek dolgába, mert sokat szenvédtem ma álmomban meg, a latrok is ugyanazt hánnyák szemére. 45 Hat miatta. 20 A főpapok és vének pedig rábeszélték a órától kezdve sötétség lett mind az egész földön, sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig kilenc óráig. 46 Kilenc óra körül pedig hangosan veszíték el. 21 A helytartó megkérdezte tőlük: „A kettő kiáltott Jézus: „Éli, Éli! Lamá sabaktáni?“ azaz: „Én közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek?“ Istenem, én Istenem! Miért hagyta el engemet?“ 47 Azok pedig ezt mondották: „Barabbást.“ 22 Pilátus Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották, ezt mondta nekik: „Mit cselekedjem hát Jézussal, ezt mondották: „Illést hívja.“ 48 Egy közülük azonnal akit Krisztusnak hívnak?“ Mindnyájan ezt mondották: odafutott, fogott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, „Feszítessék meg!“ 23 A helytartó ezután ezt mondta: és egy nádszálra tűzte, majd inni adott neki. 49 A „Mert mi rosszat cselekedett?“ Azok pedig még inkább többiek pedig ezt mondották: „Hagyd el, lássuk, eljön-kiáltottak: „Feszítessék meg!“ 24 Pilátus pedig látva, e Illés, hogy megszabadítsa őt?“ 50 Jézus pedig hogy semmit sem használ, hanem még nagyobb ismét hangosan felkiáltott, és kiadta lelkét. 51 És háborúság támad, vizet hozatott, megmosta kezeit íme, a templom kárpítja felülről az aljáig kettéhasadt, a sokaság előtt, és ezt mondta: „Ártatlan vagyok a föld megrendült, és a kősziklák megrepedeztek. ennek az igaz embernek vérértől. Ti lássátok!“ 25 52 A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek a Az egész nép ezt mondta: „Az ő vére mirajtunk teste feltámadt. 53 És kijöttek a sírokból, és Jézus és magzatainkon!“ 26 Akkor elbocsátotta nekik feltámadása után bementek a szent városba, és Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kezükbe sokaknak megjelentek. 54 A százados pedig és aikik adta, hogy feszíték meg. 27 Akkor a helytartó vitézei vele őrizték Jézust, látva a földrengést, és amik

történtek, igen megrémültek, és ezt mondta: „Bizony Jézus: „Ne félijetek, menjetek el, mondjátok meg Istennek Fia volt ez!“ 55 Sok asszony volt ott, akik az én atyámfainak, hogy menjenek Galileába, és távolról szemlélődtek, akit Galileából követték Jézust, ott meglátnak engem.“ 11 Mialatt ők elmentek, szolgálva neki. 56 Ezek közt volt a magdalai Mária és íme, az őrségből bementek néhányan a városba, Mária, Jakab és József anyja és a Zebedeus fiaiak jelentettek a főpapoknak minden, ami történt. 12 anyja. 57 Amikor pedig beesteledett, eljött egy gazdag És összegyülekeztek a vénékkel együtt, tanácsot ember Arimátiából, név szerint József, aki maga is tartottak, és sok pénzt adtak a vitézeknek, 13 és ezt tanítványa volt Jézusnak. 58 Ez elment Pilátushoz, és mondta: „Mondjátok, hogy az ő tanítványai odajöttek elkeréte Jézus testét. Akkor megparancsolta Pilátus, éjjel, és ellopott őt, amikor mi aludtunk. 14 És ha ez hogy adják át neki. 59 És magához vette József a helytartó fülébe jut, mi elhitetjük vele, és kimentünk testet, begöngyölte tiszta gyolcsba, 60 és elhelyezte titeket a bajból.“ 15 Azok pedig fölvették a pénzt, úgy a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír cselekedtek, amint megtanították őket. És elterjedt szájára egy nagy követ hengerített, és elment. 61 ez a hír a zsidók között mind a mai napig. 16 A Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, tizenegy tanítvány pedig elment Galileába a hegyre, akik a sírral szemben ültek. 62 Másnap pedig, amely ahová Jézus rendelte őket. 17 Amikor meglátták péntek után következik, összegyültek a főpapok és őt, leborultak előtte, pedig némelyek kételkedtek. a farizeusok Pilátushoz, 63 és ezt mondta: „Uram, 18 És akkor odament hozzájuk Jézus, és így szólt: emlékszünk rá, hogy az a csaló még életében azt „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. mondta: Harmadnapra föltámadok. 64 Parancsold 19 Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden meg ezért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak a tanítványai odamenve éjjel, ellopják őt, és azt és a Szentléleknek nevében, 20 tanítván őket, hogy mondják a népnek: Feltámadott a halálból. Ez az utolsó hitetés még gonoszabb lenne az elsőnél.“ megtartsák minden, amit én parancsoltam nektek; 65 Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Van őrségetek, és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!“ (aión g165)

28 A szombat végén, a hét első napjára virradóan kiment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. 2 És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úrnak angyala leszállt a mennyből, és odament, elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült arra. 3 Tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. 4 Az őrök pedig a tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak. 5 Az angyal pedig megszólalt, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ti ne félijetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. 6 Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondta. Gyertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr. 7 És menjetek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadott a halálból, és íme, előttetek meg Galileába: ott meglájtájtok őt. Íme, megmondtam nektek.“ 8 És gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel, futottak, hogy megmondják tanítványainak. 9 Amikor pedig mentek, hogy megmondják tanítványainak, íme, szembejött velük Jézus, s ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!“ Azok pedig odamentek hozzá, megragadták lábait, és leborultak előtte. 10 Akkor ezt mondta nekik

Márk

1 Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete, 2 amint meg van írva a prófétáknál: „Íme, elküldöm az én követemet a te orcád előtt, aki elkészíti az utadat előtted; 3 kiáltó szava szól a pusztában: Készítétek az Úrnak útját, egyengessétek ösvényeit!“ 4 János pedig előállt, és keresztelt a pusztában, prédkálva a megitérés keresztségét a bűnöknek bocsánatára. 5 És kiment hozzá Júdea egész tartománya és a jeruzsálembeliek is, és bűneikről vallást téve megkeresztelkedtek mindenjában a Jordán vizében. 6 János pedig teveszűr ruhát és dereka körül bőrövet viselt, és sáskát és erdei mézet evett, 7 és ezt prédkálta: „Utánam jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolva sarujának szíját megoldjam. 8 Én vízzel kereszteltek meg titeket, de ő Szentlélekkel keresztel meg titeket.“ 9 Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban. 10 És amikor feljött a vízből, láttá az egét megnyílni, és a Lelket, mint egy galambot őréá leszállani; 11 és szózat szólt az égből: „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.“ 12 A Lélek pedig azonnal elragadta őt a pusztába. 13 És negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatokkal volt együtt; és az angyalok szolgáltak neki. 14 Miután pedig Jánost tömlöcbe vetették, elment Jézus Galileába, és prédkálta az Isten országának evangéliumát, ezt mondván: 15 „Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa: térfektek meg, és higgyetek az evangéliumban.“ 16 Amikor pedig a Galileai-tenger mellett járt, láttá Simont és az ő testvérét Andrászt, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak; 17 és ezt mondta nekik Jézus: „Kövessetek engem, és én azt teszem, hogy embereket halásszatok.“ 18 Erre azonnal elhagyva a hálókat, követték őt. 19 És onnan egy kevésé előbbre menve, láttá Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötözgették; 20 és azonnal elhívta őket. Ők pedig atyukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, elmentek őtük. 21 Ezután bementek Kapernaumba. És mindenjárt szombaton bement a zsinagógába, és tanított. 22 Elálmélkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. 23 Azok zsinagógájában pedig volt volt egy ember, akiben tisztálatlan lélek volt, és így kiáltott fel: 24 „Ah! Mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért

jöttél-e, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Istennek Szentje.“ 25 Jézus megdorgálta őt, és ezt mondta neki: „Némülj meg, és menj ki belőle!“ 26 A tisztálatlan lélek megszaghatta őt, és hangosan kiáltott, és kiment belőle. 27 Mindnyájan annyira elálmélkodtak, hogy egymás között ezt kérdezgették: „Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztálatlan leleknek is, és azok engedelmeskednek neki?“ 28 És azonnal az ő híre elterjedt Galilea egész környékén. 29 Ezután azonnal kimentek a zsinagógából, és Simon és András házához mentek Jakábbal és Jánossal együtt. 30 Simon anyósa pedig lázasan feküdt, és azonnal szólítak Jézusnak felőle. 31 És ő odamenve, megfogta a kezét, és fölemelte, úgyhogy a láz azonnal elhagyta őt, és szolgált nekik. 32 Estefelé pedig, amikor leszállt a nap, minden hozzá vitték a betegeket és az ördöngöket; 33 és az egész város összegyűlt az ajtó előtt. 34 És meggyógyított sokakat, akik különféle betegségekben sínlyödtek; sok ördögöt kiúzott, és nem hagyta szólni az ördögöket, mivelhogy őt ismerték. 35 Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelt, kiment, és elment egy pusztá helyre, és ott imádkozott. 36 Simon pedig és a vele lévők utána siettek; 37 és amikor megtalálták őt, ezt mondta neki: „Mindeni téged keres.“ 38 ő pedig ezt mondta nekik: „Menjünk a közelí városokba, hogy ott is prédkálják, mert azért jöttem.“ 39 És prédkálta a zsinagógákban, egész Galileában, és ördögöket üzött ki. 40 És jött hozzá egy belpoklos, kérve és leborulva előtte, ezt mondta neki: „Ha akarod, megtisztíthsz engem.“ 41 Jézus pedig könyörületességre indulva, kezét kinyújtva megérintette őt, és mondta néki: „Akarom, tisztulj meg.“ 42 És amint ezt mondta, azonnal eltávozott tőle a poklosság, és megtisztult. 43 És erősen megfenyegetve, azonnal elküldte őt, 44 és mondta néki: „Vigyázz, hogy senkinek semmit ne szólj, hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes parancsolt, bizonyásul nékik!“ 45 Az pedig kiment, és elkezdte mindenfelé beszélni, és terjeszteni az esetet, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem kinn a pusztá helyeken volt, és oda mentek hozzá mindenfelől.

2 Napok múlva pedig ismét bement Kapernaumba, és elterjedt a híre, hogy otthon van. 2 Erre olyan sokan gyülekeztek össze, hogy még az ajtó előtt sem fértek el; ő pedig hirdette nekik az igét. 3 És odajöttek hozzá egy gutaütötöt hozva, akit négyen vittek. 4 Mivel a sokaság miatt nem férkőzhettek

höz, megbontották annak a háznak fedelét, ahol ő hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.“ 23 És történt, volt, és részt törve, leeresztették az ágyat, amelyben a hogy Jézus szombatnapon a vetesek között ment át, gutaütött feküdt. 5 Jézus pedig azoknak hitét látva, és az ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdték ezt mondta a gutaütöttnek: „Fiam, megbocsáttattak tépni. 24 Ekkor a farizeusok ezt mondta neki: „Íme, néked a te bűneid.“ 6 Néhányan az írástudók közül miért művelik azt szombatnapon, amit nem szabad?“ ott ültek, és szívükben így okoskodtak: 7 „Hogyan 25 Ő pedig ezt mondta nekik: „Soha sem olvastátok, lehet, hogy ez ilyen káromlásokat szól? Ki bocsáthatta mit művelt Dávid, amikor szükséget szenvedett, és meg a bűnöket, ha nem egyedül az Isten?“ 8 megéhezett társaival együtt? 26 Hogyan ment be az És Jézus azonnal észrevette lelkével, hogy azok Isten házába Abjátár főpap idején, és ette meg a magukban így okoskodnak, és mondta nékik: „Miért szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni gondoljátok ezeket a ti szíveteikben? 9 Mi könnyebb, csak a papoknak; és adott a társainak is?“ 27 És azt mondának a gutaütöttnek: Megbocsáttattak mondta nekik: „A szombat lett az emberért, nem néked a te bűneid, vagy ezt mondának: Kelj fel, az ember a szombatért. 28 Tehát az Emberfia a vedd fel a nyoszolyádat, és járj? 10 Hogy pedig szombatnak is ura.“

megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani – ezt mondta a gutaütöttnek: 11 Mondom néked, kelj föl, vedd fel a nyoszolyádat, és eredj haza.“ 12 Az pedig azonnal fólkelt és felvéve nyoszolyáját, kiment mindenkinél szeme láttára; úgyhogy mindenki elálmékkodott, és dicsőítette az Istenet, ezt mondának: „Soha sem láttunk ilyet!“ 13 És ismét kiment a tenger mellé, és az egész sokaság odament hozzá, és ő tanította őket. 14 És amikor továbbment, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és mondta neki: „Kövess engem.“ És ő felkelt, és követte őt. 15 És történt, hogy amikor Lévi házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odáultak Jézussal és az ő tanítványaival, mivel sokan voltak, és követték őt. 16 És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondta: „Szabad-e szombatnapon jót vagy rosszat tenni, lelke menteni vagy kioltani?“ De azok hallgattak. 5 Ő pedig haragosan nézte őket, bájkódva szívük keménysége miatt; majd ezt mondta az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.“ Erre kinyújtotta, és meggyógyult a keze, és ép lett, mint a másik. 6 Akkor a farizeusok kimennek, a Heródes-pártiakkal mindenjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék őt. 7 Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte őt Galileából és Júdeából. 8 Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról. A Tírusz és a Szidón környékiek is, amikor hallották, hogy miket tett, nagy sokasággal ment hozzá. 9 Jézus pedig mondta tanítványaival, hogy egy kis hajót tartsanak számára készen a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. 10 Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy aiknek valami bajuk volt, reá rohantak, hogy megérinthesék őt. 11 A tisztálatlan lelkei is, amikor meglátták őt, leborultak előtte, és így kiáltottak: „Te vagy az Istenek a Fia.“ 12 Ő pedig erősen megfenyegette őket, nehogy felfedjék kilétét. 13 Azután felment a hegyre, és magához szólította, akiket akart; és azok odamentek hozzá. 14 És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni, 15 és hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiúzni: 16 Simont, akinek a Péter nevet adta; 17 és Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét, és a Boanerges nevet adta nekik, amely azt jelenti: mennydörgés fiai; 18 továbbá Andrászt és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot,

3 És ismét bement a zsinagógába. Volt ott egy sorvadt kezű ember; 2 és lesték őt, hogy meggyógyítja-e szombatnapon, hogy megvádolhassák. 3 Akkor ezt mondta a megszáradt kezű embernek: „Állj elő középre.“ 4 Azoknak pedig ezt mondta: „Szabad-e szombatnapon jót vagy rosszat tenni, lelke menteni vagy kioltani?“ De azok hallgattak. 5 Ő pedig haragosan nézte őket, bájkódva szívük keménysége miatt; majd ezt mondta az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.“ Erre kinyújtotta, és meggyógyult a keze, és ép lett, mint a másik. 6 Akkor a farizeusok kimennek, a Heródes-pártiakkal mindenjárt tanácsot tartottak ellene, hogy elveszítsék őt. 7 Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé, ahová nagy sokaság követte őt Galileából és Júdeából. 8 Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról. A Tírusz és a Szidón környékiek is, amikor hallották, hogy miket tett, nagy sokasággal ment hozzá. 9 Jézus pedig mondta tanítványaival, hogy egy kis hajót tartsanak számára készen a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. 10 Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy aiknek valami bajuk volt, reá rohantak, hogy megérinthesék őt. 11 A tisztálatlan lelkei is, amikor meglátták őt, leborultak előtte, és így kiáltottak: „Te vagy az Istenek a Fia.“ 12 Ő pedig erősen megfenyegette őket, nehogy felfedjék kilétét. 13 Azután felment a hegyre, és magához szólította, akiket akart; és azok odamentek hozzá. 14 És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni, 15 és hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiúzni: 16 Simont, akinek a Péter nevet adta; 17 és Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét, és a Boanerges nevet adta nekik, amely azt jelenti: mennydörgés fiai; 18 továbbá Andrászt és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot,

az Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont **19** némely pedig százannyit hozott.“ **9** Majd ezt mondta és Iskáriotes Júdást, aki el is árulta őt. **20** Azután nekik: „Akinek van füle a hallásra, hallja.“ **10** Mikor hazatértek. És ismét egybegyűlt a sokaság, annyira, pedig egyedül volt, megkérdezték őt a körülötte hogy még enni sem tudtak emiatt. **21** Amint az övéi lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől. **11** Ő ezt meghallották, eljöttek, hogy megfogják, mert azt pedig ezt mondta nekik: „Nelek megadatott, hogy az mondta, hogy magán kívül van. **22** Az írástudók Isten országának titkát tudjátok, de a kívül levőknek pedig, akit Jeruzsálemből jöttek le, azt mondta, minden példázatokban adatik; **12** hogy »nézvén hogy Belzebub van vele, és az ördögök fejedelme nézzenek, és ne lássanak; és hallván halljanak, és által űzi ki az ördögöket. **23** Ő pedig magához hívta ne értsenek, hogy soha meg ne térenjenek, és bűneik űket, és példázatokban mondta nekik: „Sátán hogyan meg ne bocsáttassanak.“ **13** És mondta nekik: „Nem tud Sátánt kiűzni? **24** És ha egy ország önmagával értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan értitek meg meghasonlik, nem maradhat meg az az ország. majd a többi példázatot? **14** A magvető az igét hinti. **25** És ha egy ház önmagával meghasonlik, nem **15** Az útfélen valók pedig azok, aiknek hintik az maradhat meg az a ház. **26** És ha a Sátán önmaga igét, de mihelyt hallják, azonnal eljön a Sátán, és ellen támadt, és meghasonlott, nem maradhat meg, elragadja a szívükbe vetett igét. **16** És hasonlóképen hanem vége van. **27** Nem rabolhatja el senki az a köves helyre vetettek azok, aik mihelyt hallják erősnak kincseit, bemenve annak házába, ha csak az igét, mindenjárt örömmel fogadják, **17** de nincsen előbb az erőset meg nem kötözi, és azután rabolja bennük gyökere, hanem ideig valók; azután ha ki annak házát. **28** Bizony mondomban nétek, hogy nyomorúságot vagy háborúságot kell szenvedniük az minden bűn megbocsáttatik az emberek flainak, még ige miatt, azonnal megbotránkoznak. **18** A tövisek a káromlások is mind, amelyekkel káromlanak: **29** közé vetettek pedig azok, aik az igét hallják, **19** De aki a Szentlélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó.“ (aión g165, aiōnios g166) **30** Ugyanis ezt mondta: „Tisztában lélek van benne.“ **31** Ekkor megérkeztek testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldtek hozzá, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, és hívták őt. **32** Körülötte pedig sokaság ült, és némely hatvanannyit, némely százannyit.“ **21** Ezután mondta neki: „Íme, a te anyád és a te testvéred ezt mondta nekik: „Vajon azért veszik-e elő a gyertyát, odakint keresnek téged.“ **33** Ő pedig ezt felelte nekik: hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, „Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim?“ **34** hogy a gyertyatartóba tegyék? **22** Mert nincs semmi Azután végignézve köröskörül a körülötte ülőkön, ezt rejttet dolog, ami ki ne derülne, és semmi titok, mondta: „Íme, az én anyám és az én testvérem. **35** ami nyilvánosságra ne kerülne. **23** Ha valakinek Mert aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, van füle a hallásra, hallja.“ **24** Ezt is mondta nekik: „Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel nővérem és az én anyám.“

4 Ismét tanítani kezdett a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt öhöz, úgyhogy ő a hajóba lépve, a tengeren tartózkodott; az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön ült. **2** Sokat tanította őket példázatokban, és ezt mondta nétek tanításában: **3** „Halljátok: Íme, a magvető kiment vetni. **4** És történt vetés közben, hogy némely mag az út mellé esett, és eljöttek az égi madarak, és megették azt. **5** Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben. **6** Mikor pedig fölkelt a nap, megégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt. **7** Némely pedig a tövisek közé esett, és a tövisek megnőttek, megföjtötték azt, és így nem adott gyümölcsöt. **8** Némely pedig a jó földbe esett; és növekedő és bővölködő gyümölcsöt adott, és némely harmincannyit, némely hatvanannyit, alatt fészket rakhattak az égi madarak.“ **33** És

sok ilyen példázatban hirdette nékik az igét, úgy, elbeszélték nekik, hogy mi történt az ördöngössel és amint megérthették. 34 Példázat nélkül pedig nem a disznókkal. 17 És kezdték kérni őt, hogy távozzék el szót nekik; maguk között azonban a tanítványoknak minden megmagyarázott. 35 Azután ezt mondta a volt ördöngös kérte őt, hogy vele maradhasson. nékik ugyanazon a napon, amint este lett: „Menjünk 19 De Jézus nem engedte meg neki, hanem ezt át a túlsó partra.“ 36 Elbocsátották tehát a sokaságot, mondta: „Eredj haza a tieidhez, és vidd hírül nékik, elvitték őt, úgy, amint éppen a hajóban volt; de más mily nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint hajók is voltak vele. 37 Akkor nagy szélvihar támadt, könyörült rajtad.“ 20 El is ment, és hirdetni kezdte a hullámok pedig becsaptak a hajóba, annyira, hogy a Tízvárosban, mily nagy dolgot cselekedett vele már-már megtelt. 38 Ó pedig a hajó hátulsó részében Jézus; és mindenjában csodálkoztak. 21 Amikor Jézus a vánkoson aludt. Ekkor fölkeltették őt, és ezt mondta ismét átkelt a hajón a túlsó partra, nagy sokaság néki: „Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk?“ gyűlt hozzá; és ő a tenger mellett maradt. 22 Íme, 39 És felkelve megdorgálta a szelet, és mondta a eljött a zsinagógi előljjárók egyike, név szerint Jairus, tengernek: „Hallgass, némulj el!“ És elállt a szél, és aki meglátva őt, lábai elé borult, 23 és esedezte nagy csendesség lett. 40 Akkor ezt mondta nekik: Kérte: „Az én leánykám halálán van, jöjj, tudd reá „Miért vagytok ilyen félénkek? Miért nincsen hitetek?“ kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.“ 24 El is ment 41 És nagy félelem fogta el őket, és ezt mondta vele, és nagy sokaság követte őt, és ott tolongott egymásnak: „Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind körülötte. 25 Egy asszony pedig, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt, 26 és sok orvostól sokat szenevedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabb lett; 27 amikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátról kerülve, megérintette annak ruháját 28 mert ezt mondta: „Ha csak ruhát érinthetem is meg, meggyógyulok.“ 29 És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérezte testében, hogy kigyógyult bajából. 30 Jézus pedig azonnal észrevette magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és ezt mondta: „Kicsoda érintette meg az én ruháimat?“ 31 És mondta neki az ő tanítványai: „Látod, hogy a sokaság szórí össz téged, és azt kérdezed: Kicsoda érintett meg engem?“ 32 És körülözött, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte. 33 Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve ment oda, és elé borult, és elmondott neki minden igazán. 34 Ó pedig ezt mondta neki: „Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és gyógyul meg a te bajodból.“ 35 Még beszélt Jézus, amikor odajöttek a zsinagóga előljjárójától, ezt mondván: „Leányod meghalt; miért fárasztod tovább a Mestert?“ 36 Jézus pedig, amint hallotta, a beszédet, amit mondta, azonnal mondta a zsinagógi előljjárónak: „Ne félj, csak higgy!“ 37 És senkinek sem engedte, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének. 38 És odament a zsinagógi előljjáró házához, és láttá a zűrzavart, a sok siránkozót és jagatot, 39 és bemenve, ezt mondta nekik: „Miért zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.“ 40 Erre kinevették őt. Ó pedig mindenkit kiküldve, maga mellé vette a gyermeknek atyját, anyját és a vele levőket, és bement oda, ahol a gyermek

5 És elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraik földjére. 2 És amint a hajóból kiszállt, azonnal előre ment egy ember a sírboltokból, akiben tisztában lélek volt, 3 akinek lakása a sírboltokban volt, és már láncokkal sem bírta őt senki megkötni. 4 Mert már sokszor megkötözött őt béklyókkal és láncokkal, de ő a láncokat szétszaggatta, és a béklyókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni. 5 Éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozott, és magát kövekkel vagdosta. 6 Mikor pedig Jézust távolról meglátta, odafutott, és előre borult, 7 és fennhangon kiáltva mondta: „Mi közöm nekem hozzád, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítélek, ne kínozz engem.“ 8 (Ugyanis Jézus ezt mondta neki: „Eredj ki, tisztában lélek, ebből az emberből.“) 9 És ezt kérdezte tőle: „Mi a neved?“ Az így felelt: „Légió a nevem, mert sokan vagyunk.“ 10 És igen kérte őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. 11 Ott a hegynél pedig volt egy nagy disznónyáj, amely legelt. 12 És az ördögök kérték őt mindenjában, ezt mondva: „Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be.“ 13 És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztában eltek pedig kijöttek, bementek a disznókba, és a nyáj a meredekről, mintegy kétezren, a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe. 14 Akik pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a városba és a falvakba. Erre kimentek az emberek, hogy lássák, mi az, ami történt. 15 És odamentek Jézushoz, és látták, hogy az ördöngös, akiben a légió volt, ott ül, fel van öltözöködve, és eszénél van, és félelem fogta el őket. 16 Akik pedig látták,

feküdt. 41 Majd megfogva a gyermeknek kezét, ezt kedvéért, mivelhogy azt vette feleségül. 18 Mert mondta neki: „Talitha, kúmi!“ – ami megmagyarázva János azt mondta Heródesnek: „Nem szabad neked azt jelenti: „Leányka, néked mondomb, kelj föl!“ 42 a testvéred feleségével élned.“ 19 Heródiás pedig És a leányka azonnal fölkelt és járt, mert tizenkét ólalkodott utána, és meg akarta őt ölni, de nem esztendős volt. Azok pedig nagy csodálkozással tehette, 20 mert Heródes félt Jánostól, mert igaz elámultak. 43 Ő pedig erősen megparancsolta nekik, és szent embernek ismerte, és oltalmába vette őt; hogy ezt senki meg ne tudja. És mondta, hogy 21 és ráhállgatva, sok dologban követte, és örömost hallgatta őt. 22 De egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát adott, 23 ennek a Heródiásnak a leánya bement és táncolt. Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek. A király ezt mondta a leáynak: „Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked.“ 24 És megesküdött neki: „Bármit kérssz tőlem, megadom neked, még ha országom felét is.“ 24 Ő pedig kiment és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek?“ Az pedig ezt mondta: „A Keresztelő János fejét.“ 25 És a királyhoz nagy sietve azonnal bement, és kérte őt: „Akarom, hogy mindenki add ide nékem Keresztelő János fejét egy tálra.“ 26 A király pedig, noha igen megszomorodott, esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. 27 És azonnal hóhérőt küldött a király, és megparancsolta, hogy hozzák el annak fejét. 28 Az pedig elment, és fejét vette neki a börtönben, és elhozta a fejét egy tálra, és odaadta a leáynak; a leány pedig az anyjának adta oda. 29 A tanítványai pedig, amikor ezt meghallották, eljöttek, és elvittek a testét, és sírba helyezték. 30 Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszéltek neki minden, azt is, amiket cselekedtek, azt is, amiket tanítottak. 31 Ő pedig mondta nekik: „Gyertek velem, csupán ti magatok, valamilyen pusztá helyre, és pihenjetek meg egy kevessé.“ Mert sokan voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük. 32 És elmentek hajón egy pusztá helyre, csupán ő maguk. 33 A sokaság pedig meglátta őket, amint mentek, és sokan felismerték őt; és minden városból egybefutottak oda, és megelőzték őket, és odagyűltek hozzá. 34 És kimenve Jézus, nagy sokaságot látott, és megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdte őket sok mindenre tanítani. 35 Mikor pedig immár az idő későre járt, hozzámenve a tanítványai, ezt mondta: „Pusztá ez a hely, és immár az idő későre jár: 36 Bocsásd el őket, hogy elmenve a környező majorokba és falvakba, vegyenek maguknak kenyерet; mert nincs mit enniük.“ 37 Ő pedig azt felelte nekik: „Adjatok nekik ti enni.“ Mire ők ezt mondta neki: „Elmenjünk és vegyük kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nékik?“ 38 Ő pedig ezt mondta nekik: „Hány kenyereket van? Menjetek és nézzétek meg.“ Amikor

6 Akkor Jézus elment onnan, és a hazájába ment, és követték őt a tanítványai. 2 És amint eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan, aikik őt hallották, elálmélkodtak, ezt mondván: „Honnan veszi ezeket? És milyen bölcsesség az, ami neki adatott, hogy ilyen csodák is történnek általa? 3 Talán nem ez az ácsmester, Márianak fia, Jakabnak, Józsefnek, Júdásnak és Simonnak testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is?“ 4 És megbotránkoztak őbenne. 4 Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak a maga hazájában, a rokonai között és a saját házában nincs tisztessége.“ 5 Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezeit. 6 És csodálkozott azoknak hitlenségén. Aztán körbejárta a falvakat, és tanított. 7 Majd magához szólította a tizenkettőt, és kezdte őket kiküldeni kettesével, és hatalmat adott nekik a tisztálatlan lelkekben, 8 és megparancsolta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy boton kívül, se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben; 9 hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek magukra. 10 És ezt mondta nekik: „Ahol valamelyik házba bementek, maradjatok ott mindaddig, amíg tovább nem mentek onnan. 11 Akik pedig nem fogadnak be titeket, és nem is hallgatnak rátok, onnan kimenve, verjétek le a port is lábaitokról, bizonyásául ellenük. Bizony mondomb néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak.“ 12 Elmentek tehát, és prédkálták, hogy térjenek meg; 13 és sok ördögöt üztek ki, és olajjal sok beteget megkentek és meggyógyítottak. 14 És meghallotta ezeket Heródes király (mert közismert lett az ő neve), és ezt mondta: „Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek benne ezek az erők.“ 15 Némelyek azt mondta, hogy Illés ő; mások meg azt mondta, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül. 16 Heródes pedig mikor meghallotta ezeket, ezt mondta: „Akinek én fejét vétettem, az a János ez; ő támadt fel a halálból.“ 17 Mert maga Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnak, az ő testvérenek felesége

megtudták, ezt mondták: „Öt, és két halunk.“ 39 Ekkor szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret?“ megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit 6 Ő pedig ezt felelte nekik: „Találóan jövendölt csoportonként a zöld pázsitra. 40 Letelepedtek tehát felőletek, képmutatók felől Ézsaiás próféta, amint szakaszonként, százasával és ötvenesével. 41 Ő meg van írva: »EZ a nép ajkaival tisztel engem, pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre a szívük pedig távol van tőlem. 7 Pedig hiába tekintve, hálákat adott, és megszegte a kenyereket, tisztelek engem, ha olyan tudományokat tanítanak, és adta tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két amelyek embereknek parancsolatai.« 8 Mert az halat is elosztotta mindenjáuk között. 42 Mindnyájan Isten parancsolatát elhagyva, az emberek rendelését ettek, és jölláktak; 43 és felszédték a kenyérből és tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és a halakból a maradékot, tizenkét tele kosárral. 44 sok egyéb effélét is cselekesztek.“ 9 És ezt mondta Akik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren nekik: „Az Isten parancsolatát szépen félretesztek voltak férfiak. 45 Ekkor azonnal arra kényszerítette azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg, tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át 10 Mert Mózes azt mondta: »Tiszteld atyádat és előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg ő a sokaságot anyádat«, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, elbocsátja. 46 Miután pedig elbocsátotta őket, fölment haláláll haljon meg.« 11 Ti pedig azt mondjátok: Ha a hegyre imádkozni. 47 Mikor beesteledett, a hajó a valaki ezt mondja atyának vagy anyjának: Korbán, tenger középén volt, ő pedig egymaga a szárazon. vagyis templomi ajándék az, amivel megsegíthetnék, 48 És láttá őket, amint az evezéssel vesződnek, 12 akkor már nem engeditek, hogy az atyjával vagy mert a szél velük szembe fújt; és az éj negyedik anyjával valami jót tegyen, 13 és így eltörlik szakában hozzájuk ment a tengeren járva, és el akart az Isten beszédét a ti rendelésetekkel, amelyet haladni mellettük. 49 Azok pedig látva őt a tengeren rendeltetek; és sok effélét is cselekesztek.“ 14 És járni, kísértetnek vélték, és felkiáltottak; 50 mert magához szólítva az egész sokaságot, ezt mondta mindenjában látták őt, és megrémültek. De ő azonnal nekik: „Hallgassatok reám mindenjában, és értsétek megszólította őket, és mondta nekik: „Bízzatok, én meg: 15 Nincs semmi ami az emberen kívül van, vagyok, ne feljetedek.“ 51 Ekkor beszállt hozzájuk a és belébemenne, megfertőzhetné őt, hanem amik hajóba, és elállt a szél, ők pedig szerföldött álmélkodtak belőle kijönnek, azok fertőzik meg az embert. 16 Ha és csodálkoztak magukban, 52 mert nem okultak a valakinek van füle a hallásra, hallja.“ 17 És mikor kenyerekből, mivel a szívük meg volt keményedve. a sokaság közül bement a házba, megkérdeztek 53 Ezután átkelte a túlsó partra, eljutottak Genezáret őt tanítványai a példázat felől. 18 És ezt mondta földjére, és kikötötték. 54 De mihelyt kiszálltak a nekik: „Ti is ennyire tudatlanok vagytok? Nem értitek, hajóból, azonnal megismerték őt, 55 és befutva az hogy ami kívülről megy az emberbe, semmi sem egész környéket, kezdték a betegeket az ágyakon fertőzheti meg őt? 19 Mert nem a szívébe megy ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy ő ott van. 56 be, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül.“ És ahová csak bement, falvakba, városokba vagy ily nyilvánított Jézus tisztának minden eledelet. majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kértek 20 És ezt mondta: „Amik belőle kijönnek, azok fertőzik meg az embert. 21 Mert onnan belülről, az emberek szívből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, 22 lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szeméremetlenség, gonosz szem, káromlás, kevélseg, bolondság: 23 Mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki, és megfertőzik az embert.“ 24 És onnan fölkelve, elment Tírusz és Szidón határaiba; és bement egy házba, mert nem akarta, hogy valaki észrevegye. De nem titkolhatta el magát. 25 Mert egy asszony, aki nekinek leányában tisztálatlan lélek volt, hallott felőle, eljött, és lábához borult. 26 Ez az asszony pedig pogány volt, szirofóniai származású, és kérte őt, hogy üzze ki a leányából az ördögöt. 27 Jézus pedig ezt mondta neki: „Engedd, hogy először a gyermekek lakjanak jól. Mert nem jó a

7 És köréje gyűltek a farizeusok, és némelyek az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek. 2 És látna, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkoztak miatta. 3 Mert a farizeusok és a zsidók mind, a régiek rendelését követe, nem esznek, míg kezüköt erősen meg nem megmossák; 4 és piacról jőve sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és sok más egyéb is van, aminek megtartását átvették, mint poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak megmosását. 5 Azután megkérdeztek őt a farizeusok és az írástudók: „Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem járnak a régiek rendelése

gyermekek kenyérét elvenni és az ebeknek vetni.“ És Jézus figyelmeztette őket, mondván: „Vigyázzatok, 28 Az pedig így felelt neki: „Úgy van, Uram, de őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes hiszen az ebek is esznak az asztal alatt a gyermekek kovászától!“ 29 Ekkor egymás között tanakodtak, morzsáiból.“ 29 Erre ezt mondta neki: „Ezért a hogy nincs kenyérünk. 17 Jézus pedig észrevette ezt, beszédért eredj el, az ördög kiment a leányodból.“ és mondta nekik: „Miért tanakodtok, hogy nincsen 30 És hazamenve, úgy találta, hogy az ördög már kenyéretek? Még most sem láttátok be és nem kiment belőle, a leány pedig az ágyon feküdt. 31 Értitek? Mégis kemény a szívetek? 18 Van szemetek, Aztán ismét kímenve Tírusz és Szidón határáiból, a és nem láttok, és van fületek, és nem hallotok? Nem Galileai-tengerhez ment, a Tízváros határain át. 32 Emlékeztek 19 mikor az öt kenyeret megszegtem az És hoztak hozzá egy nehezen beszélő sikeret, és ötezernek, hány kosarat hoztatók el darabokkal tele?“ kérték őt, hogy tegye reá kezét. 33 Ő pedig, mikor Mondták neki: „Tizenkettőt.“ 20 „Amikor pedig a hetet kivitte azt egymárában a sokaságból, ujját fülébe a négyezérnek, hány kosarat hoztatók el darabokkal dugta, és ujjára köpve megérintette a nyelvét, 34 tele?“ Azok pedig mondta: „Heted.“ 21 És mondta föltekintett az égre, fohászkodott, és ezt mondta neki: nekik Jézus: „Hogy nem értitek hát?“ 22 Azután „Effata“, azaz: „Nyílj meg!“ 35 És azonnal megnyíltak Betsaidába ment, és egy vakot vittek hozzá, és kérték fülei, és nyelvének kötele is megoldódott, és helyesen őt, hogy érintse meg. 23 Ő pedig megfogta a vaknak beszél. 36 És megparancsolta nekik, hogy senkinek kezét, kivezette őt a falun kívül, és a szemeibe köpve se mondják el; de mennél inkább tiltotta, annál inkább és kezeit reátele, megkérdezte őt, vajon lát-e valamit. híresztelték, 37 és szerfelett álmékodtak, és ezt 24 Az pedig föltekintve mondta: „Látom az embereket, mondta: „Mindent jól cselekedett; a siketeket is mint valami járkáló fákat.“ 25 Azután kezeit ismét hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.“

8 Azokban a napokban, mivel ismét fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította Jézus a tanítványait, és mondta nekik: 2 „Szánakozom e sokaságon, mert immár harmadik napja, hogy velem vannak, és nincs mit enniük; 3 és ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton, mert némelyek közülük messziről jöttek.“ 4 A tanítványai pedig ezt felelték neki: „Honnan laktathatná jól ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában?“ 5 És megkérdezte őket: „Hány kenyéretek van?“ Azok pedig mondta: „Hét.“ 6 Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vette a hét kenyeret, és hálákat adva, megszegte, és adta az ő tanítványainak, hogy tegyék előjük. És a sokaság elé tették. 7 Volt egy kevés haluk is. És hálákat adva azt mondta, hogy tegyék előjük azokat is. 8 Ettek azért, és jóllaktak; és fölszedték a maradék darabokat, hétkosárral. 9 Akik pedig ettek mintegy négyezren voltak. Ezután elbocsátotta őket. 10 És azonnal hajóba szállt tanítványaival, és elment Dalmanuta vidékére. 11 Kijötték hozzá a farizeusok, és kezdték őt faggatni, mennyei jelt kívánva tőle, hogy kísértsék őt. 12 Ő pedig lelkében felfohászkodva, ezt mondta: „Miért kíván jelt ez a nemzetseg? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzetsegnek.“ 13 És otthagya őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra ment. őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes kovászától! 14 De elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem volt velük több a hajóban. 15

26 És hazaküldte, mondván: „Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban.“ 27 És elment Jézus tanítványaival együtt Cázarea Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: „Kinek mondanak engem az emberek?“ 28 Ők pedig így felelték: „Keresztelő Jánosnak, némelyek Illésnek, ismét némelyek pedig egynek a próféták közül.“ 29 Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Hát ti kinek mondok engem?“ Péter így felelt neki: „Te vagy a Krisztus.“ 30 És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak felőle. 31 És tanítáni kezdte őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvendnie, megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletnie, és harmadnapra fel kell támadmnia. 32 És ezt nyíltan mondta. Péter pedig magához vonva őt, dorgálni kezdte. 33 Ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megfedorítva Pétert, és ezt mondta: „Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra gondolsz.“ 34 A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítva, ezt mondta nekik: „Ha valaki énútánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztiét, és kövessen engem. 35 Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az ő életét énértem és az evangéliumért, az megtalálja azt. 36 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? 37 Avagy mit adhat az ember váltásául az ő lelkéért? 38 Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetseg között,

az Emberfia is szégyellni fogja azt, mikor eljön az ő Atya dicsőségében a szent angyalokkal.“

9 Azután mondta nékik: „Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal.“ **2** És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost, és felvitte csupán őket magukban egy magas hegyre. És elváltozott előlük. **3** Ruhája fényes lett, és olyan fehér, mint a hó, amihez hasonló a ruhafestő e földön nem fehéríthet. **4** És megjelent nekik Mózes Illéssel együtt, és beszéltek Jézussal. **5** Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nékünk itt lenni, csinálunk azért három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.“ **6** De nem tudta mit beszél, mivel megrémülték, **7** és felhő támadt, mely beárnyékolta őket, és a felhőből szózat jött: „Ez az én szeretett Fiam, ő hallgassátok.“ **8** És mikor nagyon hirtelen körültekintettek, senkit sem láttak maguk körül, egyedül Jézust. **9** Mikor pedig a hegyről leszálltak, megparancsolta nékik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, csak amikor az Emberfia a halából feltámad. **10** És ezt a parancsot megtartották magukban, tanakodva egymás között: mit jelent a halából feltámadni? **11** És megkérdeztek tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönne?“ **12** Ó pedig ezt felelte nekik: „Illés ugyan előbb eljön, és helyreállít minden; de hogyan van az Emberfíről megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie?“ **13** De mondott nekik, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, amit akartak, amint meg van írva róla.“ **14** Amikor a tanítványokhoz odament, nagy sokaságot látott körülükük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak. **15** Amikor az egész sokaság meglátta őt, azonnal elálmélikodott, és hozzásierte köszöntötte őt. **16** Ó pedig megkérdezte az írástudókat: „Miről vitatkoztok ezekkel?“ **17** A sokaságból valaki így felelt neki: „Mester, idehoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van. **18** És amikor csak megragadja, szaggatja őt, ő pedig tajtézik, fogát csikorgatja, és megmerevedik. Mondtam hát tanítványaidnak, hogy üzzék ki azt, de nem tudták.“ **19** Ó pedig így felelt neki: „Ó, hitetlen nemzetseg, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzá!“ **20** És odavitték hozzá, és mihelyt meglátta őt, a lélek azonnal megrázta azt, és leesve a földre, tajtékozott és fentrengett. **21** És megkérdezte az atyát: „Mennyi ideje, hogy ez van rajta?“ Az pedig mondta: „Gyermeksége óta. **22** És gyakran vetette tűzbe is, vízbe is, hogy

elvezítse őt, de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, megkönyörülvén rajtunk.“ **23** Jézus pedig ezt mondta neki: „Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek.“ **24** A gyermek atyája pedig azonnal kiáltott, és könnyhullatással mondta: „Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.“ **25** Jézus pedig mikor láta, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálta a tisztálatlan lelket, ezt mondva neki: „Te néma és siket lélek, én parancsolom neked, menj ki belőle, és többé belé ne menj!“ **26** És kiáltás és erős szaggatás között kiment belőle. A fiú pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondta, hogy meghalt. **27** Jézus pedig megfogta a kezét, föletemelte, és az fölkelt. **28** Mikor pedig bement a házba, tanítványai megkérdeztek őt külön: „Mi miért nem üzhettük ki azt?“ **29** Ó pedig ezt mondta nekik: „Ez a fajta semmivel sem üzhető ki, csupán könyörégessel és bőjtöléssel.“ **30** És onnan kimenve, Galileán mentek át, és nem akarták, hogy valaki megtudja. **31** Mert tanította tanítványait, és ezt mondta nekik: „Az Emberfia az emberek kezébe adatik, és megölik őt, de ha megölték, harmadnapra föltámad.“ **32** De ők nem értették ezt a beszédet, és féltek megkérdezni őt. **33** És elment Kapernaumba. És odahaza megkérdeztek őket: „Miről vitatkoztatok egymással az úton?“ **34** De ők hallgattak, mert egymás között azon vitatkoztak az úton, hogy ki a nagyobb. **35** És leülve Jézus, odaszólította a tizenkettőt, és mondta nekik: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között utolsó, és mindenki szolgája.“ **36** És kézenfogva egy gyermeket, közéjük állította, ölébe vette, és azt mondta nekik: **37** „Aki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött.“ **38** János pedig így felelt neki: „Mester, láttunk valakit, aki a te neveddel ördögöket üz, aki nem követ minket, és eltiltottuk őt, mivel nem követ minket.“ **39** Jézus pedig ezt mondta: „Ne tiltsátok el őt, mert senki sincs, aki csodát tesz az én nevemben, és ugyanakkor gonoszul szólhatna felőlem. **40** Mert aki nincs ellenünk, mellettünk van. **41** Aki inni ad egy pohár vizet az én nevemben, mivel a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszti a jutalmát. **42** „Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, aikik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik. **43** És ha megbotránkoztat téged a te kezed, vágd le, mert jobb neked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel mennen a gyehennára, az olthatatlan tűzre, (Geenna g1067) **44** ahol férgük nem pusztul el, és tüzük nem alszik el. **45** És ha a te lábad

botránkoztat meg téged, vágd le azt, mert jobb neked sántán bemenned az életré, mint két lábbal vettetned a gyejhennára, az olthatatlan tűzre, (Geenna g1067) 46 ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el. 47 És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt, mert jobb neked félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tűzes gyejhennára, (Geenna g1067) 48 ahol férgük nem pusztul el, és tűzük nem alszik el. 49 „Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg. 50 Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással.“

10 Jézus onnan felkelve Júdea határaiba ment, a Jordánon túlra; és ismét sokaság gyülekezett hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanította őket. 2 A farizeusok hozzámenve megkérdezték tőle, hogy szabad-e férjnek feleségét elbocsátani: ezzel kísértették Jézust. 3 Ő pedig ezt felelve, mondta nekik: „Mit parancsolt nektek Mózes?“ 4 Ők pedig ezt mondálták: „Mózes megengedte, hogy váró levelet írunk, és elválunk.“ 5 Jézus ezt felelte nékik: „A szívetek keményisége miatt írta nektek ezt a parancsolatot; 6 de a teremtés kezdete óta »férfiniúvá és asszonnyá« teremtette az embert az Isten. 7 »Ezért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez, 8 és lesznek ketten egy testté«, úgyhogy többé már nem két, hanem egy test. 9 Amit tehát az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.“ 10 És odahaza tanítványai ismét megkérdezték őt erről. 11 Ő pedig ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mászt vesz el, házasságtörést követ el az ellen. 12 Ha pedig a feleség hagyja el a férjét, és másossal kel egybe, házasságtörést követ el.“ 13 Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok azonban megfeddték azokat, aik hozták. 14 Jézus pedig ezt látva, haragra gerjedt, és mondta nékik: „Engedétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyenek az Istennek országa. 15 Bizony mondomban néktek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem meggy be abba.“ 16 Aztán ölébe vette őket, és kezét rájuk téve, megáldotta őket. 17 Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és letérdelve előtte, kérdezte őt: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örökk életet elnyerhessem?“ (aiōnios g166) 18 Jézus pedig mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. 19 A parancsolatokat tudod: »Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis

tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszted atyádat és anyádat.“ 20 Az pedig ezt mondta neki: „Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.“ 21 Jézus pedig rátekintett, és megkedvelte őt, és mondta néki: „Egy fogyatékkosságod van: eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyiben; aztán jöjj, és kövess engem, felvéve a keresztet.“ 22 Az pedig elszomorodva e beszéden, elment búsan, mert sok jószága volt. 23 Jézus pedig körültekintve, mondta tanítványainak: „Milyen nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!“ 24 A tanítványok pedig elálméltak az ő beszédén, de Jézus ismét mondta nékik: „Gyermekeim, milyen nehéz azoknak, aik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni! 25 Könnyebb a tevének a tú fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.“ 26 Azok pedig még inkább elálméltak, ezt mondva maguk között: „Kicsoda üdvözülhet tehát?“ 27 Jézus pedig rájuk tekintve, ezt mondta: „Az embereknek lehetetlen, de nem az Istennek, mert az Istennek minden lehetséges.“ 28 Péter ezt kezdte mondani neki: „Íme, mi elhagytunk minden, és követtünk téged.“ 29 Jézus pedig így felelt: „Bizony mondomban néktek, senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit, atyját vagy anyját, feleségét vagy gyermeket, vagy szántóföldjeit énretem és az evangéliumért, 30 és százannyt ne kapna most ebben az időben, házakat, testvéreket, anyákat, gyermeket és szántóföldekét, üldözésekkel együtt, a jövendő világban pedig örök életet. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Sok elsőkből pedig utolsó lesz, és sok utolsóból első.“ 32 Mikor pedig a Jeruzsálembe vezető úton mentek fel, és előttük ment Jézus, ők álméltak, és követve őt, féltek. Ekkor a tizenkettőt ismét maga mellé vette, és azokról a dolgorókról kezdtett nekik szólni, amelyek majd vele történnek, 33 ezt mondván: „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra ítélik, és a pogányok kezébe adják, 34 megcsúfolják és megostorozzák, megköpödik és megölök, de harmadnapon feltámad.“ 35 Odamentek hozzá Jakab és János, a Zebedeus fiai, és ezt mondálták neki: „Mester, szerethnénk, hogy amire kérünk, teed meg nékünk.“ 36 Ő pedig ezt kérdezte tőlük: „Mit kívántok, hogy tegyek veletek?“ 37 Azok pedig ezt mondálták neki: „Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségedben.“ 38 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Megihajtjátok-e azt a poharat, amelyet én megiszmom, és megkeresztelek hettek azzal a keresztséggel,

amellyel én megkeresztelkedem?" 39 Azok pedig felsőruhákat, ő pedig felült rá. 8 Sarkan pedig ezt mondta neki: „Megtehetjük." Jézus pedig ezt felsőruhákat az útra terítették, mások pedig ágakat mondtak nekik: „A poharat ugyan, amelyből én vagdostak a fákról, és az útra szórták. 9 Akik iszom, megísszátok, és a keresztséggel, amellyel én pedig előtte mentek, és akik követték, ezt kiáltották: megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, 40 de az én „Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! 10 jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely az megadni, hanem azoké lesz az, aiknek elkészítettem." Úrnak nevében jön! Hozsánna a magasságban!" 11 41 Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, haragudni És bement Jézus Jeruzsálembe és a templomba, kezdték Jakabra és Jánosra. 42 Jézus pedig magához mindenhol körülhözött, és mivel az idő már későre szólítva őket, ezt mondta nekik: „Tudjátok, hogy azok, járt, kiment Betániába a tizenkettővel. 12 Másnap, akiket a pogányok között fejedelmeknek tartanak, mikor Betániából kimentek, megéheztek, 13 és uralkodnak felettük, és nagyjaik hatalmaskodnak messziről meglátva egy fügefát, amelynek levelei rajtuk. 43 De nem így lesz közöttetek, hanem, aki nagy voltak, odament, hátha talál valamit rajta. De odaérve, akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok, 44 és egyebet, mint levelet, nem talált rajta, mert nem volt aki közületek első akar lenni, mindeninek szolgája fügeérés ideje. 14 Akkor Jézus megszólalt, és ezt legyen. 45 Mert az Emberfia sem azért jött, hogy mondta a fügefának: „Soha többé ne egyék rólad néki szolgájának, hanem hogy ő szolgáljon, és adj a gyümölcsöt senki." A tanítványai is hallották ezt. (aión az ő életét váltságul sokakért." 46 Azután Jerikóbá ^{g165} 15 Azután Jeruzsálembe érkeztek. Bemenve érkeztek, és amikor ő, tanítványai és nagy sokaság a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, aik a Jerikóból mentek ki, a vak Bartimeus, Timeus fia templomban árultak és vásároltak, a pénzváltók ott ült az úton, és koldult. 47 Amikor meghallotta, asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította, hogy a Názáreti Jézus az, így kiáltott fel: „Jézus, 16 és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen Dávidnak Fia, könyörül rajtam!" 48 Sarkan megfedték a templomon keresztül. 17 Azután így tanította őt, hogy hallgasson, de ő annál jobban kiáltotta: őket: „Nincs-e megírva: »Az én házamat imádság „Dávidnak Fia, könyörül rajtam!" 49 Akkor Jézus házának nevezik minden nép között? Ti pedig rablók megállt, és azt mondta, hogy hívják oda. És odahívta barlangjává tettétek azt." 18 És meghallották az a vakot, ezt mondva neki: „Bízzál és kelj föl! Hív írástudók és a főpapok, és azon tanakodtak, hogy téged!" 50 Az pedig felső ruháját ledobta, felkelt, és hogyan veszíthetnék el őt. Mert féltek tőle, mivel az odament Jézushoz. 51 Jézus pedig megkérdezte tőle: egész sokaság álmélkodott az ő tanításán. 19 Amikor „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?" A vak pedig azután beesteledett, kiment a városból. 20 Reggel mondta neki: „Mester, hogy lássak." 52 Jézus pedig amikor elmentek a fügefa mellett, látták, hogy mondta neki: „Eredj el, a te hited megtartott téged." És azonnal megjött a szeme világa, és követte Jézust az úton.

11 Amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé és Betánia felé, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, 2 és ezt mondta nekik: „Eredjetek abba a faluba, amely előttek van, és amikor abba bejuttok, azonnal találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen ember nem ült még soha; oldjátok el és hozzátok ide. 3 Ha valaki pedig megkérdezi tőletek: Miért tesztek ezt? Mondjátok: Az Úrnak van szüksége rá. Erre azonnal elengedi." 4 Elmentek tehát, és megtalálták a megkötött szamárcsikót, az ajtón kívül a kettős útnál, és eloldották azt. 5 Az ott állók közül pedig némelyek ezt mondta nekik: „Mit műveltek, hogy eloldjátok a szamárcsikót?" 6 Ók pedig úgy feleltek nekik, amint Jézus megparancsolta. Erre elengedték őket. 7 Odavitték a szamárcsikót Jézushoz, rátették

nétek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel, és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglez, amit mondott. 24 Ezért mondom nektek: Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindenzt megkapjátok, és meg is adatik nétek. 25 És amikor imádkozva megálltak, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket. 26 Ha pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket." 27 Izmét elmentek Jeruzsálembe. Amikor pedig Jézus a templomban körüljárta, odamentek hozzá a főpapok, az írástudók és a vénék. 28 És mondta neki: „Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra, hogy ezeket cselekedd?" 29 Jézus pedig ezt mondta

nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, felejjetek Jézus ezt mondta nékik: „Adjátok meg a császárnak, meg nekem, és megmondom nektek, hogy miféle ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.“ És hatalomnál fogva cselekszem ezeket. 30 A János elálméltodtak rajta. 18 Ezután szadduceusok jöttek keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektről? hozzá, akik azt mondják, hogy nincsen feltámadás, Erre felejjetek nekem.“ 31 Azok pedig tanakodtak és megkérdezték tőle: 19 „Mester, Mózes azt írta maguk között, ezt mondván: „Ha azt mondjuk: a nekünk, hogy »ha valakinek testvére meghalt, és mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittettek feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem neki? 32 Mondjuk talán azt: az emberektről?“ De hagyott, akkor a feleséget vegye el az ő testvére, és féltek a néptől, mert mindenki azt tartotta Jánosról, támasszon utódot a testvérének.« 20 Volt tehát hét hogy valóban próféta volt. 33 Ezért így feleltek fiút testvér. Az első feleséget vett, de meghalt, és nem Jézusnak: „Nem tudjuk.“ Jézus is válaszolt nekik: „Én hagyott utódot. 21 A második is elvette az asszonyt, sem mondom meg nektek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.“

12 Ezután példázatokban kezdett beszélni hozzájuk: „Egy ember szőlőt ültetett, körülvette gyepűvel, és sajtót ásott, és tornyot épített, és kiadta munkásoknak, és elutazott. **2** Amikor eljött az ideje, szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből. **3** Azok azonban megfogták, megverték, és üresen küldték vissza. **4** És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, akit meg kővel dobáltak meg, fejét betörték, és gyalázattal illetve visszaküldték. **5** Ismét küldött egy másikat, de azt megölték, és még sok más szolgát is, aikik közül nemelyeket megverték, nemelyeket pedig megöltek. **6** Mivel pedig még egyvalakije, egyetlen szeretett fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. **7** A munkások azonban ezt mondák maguk között: Ez az örökösi, gyertek, öljük meg, és mienk lesz az örökség. **8** És megfogták, megölték, és a szőlőn kívülre dobták. **9** Mit cselekszik hát a szőlőnek uralma? Eljön, és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. **10** Ezt az írást sem olvastátok: »Amelyik követ az építők megvetettek, az lett a szegletkővé. **11** Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt!« **12** És igyekeztek őt elfogni, de féltek a sokaságtól, mert tudták, hogy a példázatot ellenük mondta. Ezért otthagyták őt, és tovább mentek onnan. **13** Elküldtek hozzá néhányat a farizeusok és a Heródes-pártiak közül, hogy szavaival fogják meg. **14** Azok pedig odamenve, ezt mondták neki: „Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és nem tartasz senkitől, mert nem az emberek személyére tekintesz, hanem az igazság szerint tanítod az Isten újtát. Szabad-e a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk vagy ne fizessünk?« **15** Ő pedig ismerve képmutatásukat, ezt mondták nekik: „Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hadd lássam.“ **16** Azok pedig hoztak, és Jézus megkérdezte tőlük: „Kié ez a kép és a felirat?“ Azok pedig ezt felelték: „A császáré.“ **17** Ekkor nem hagytak. Legutoljára meghalt az asszony is. **23** A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiküknek lesz a felesége? Mert mind a hétek a felesége volt.“ **24** Jézus pedig így felelt nekik: „Vagy nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az írásokat, sem az Istennek hatalmát? **25** Mert amikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyezben. **26** A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-e a Mózes könyvében, a cspíkebokornál, hogy hogyan szólott neki az Isten, ezt mondván: »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene!« **27** Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek.“ **28** Akkor odament hozzá egy az írástudók közül, aki az ő vitatkozásukat hallotta, és tudva, hogy jól megfelelt nekik, megkérdezte tőle: „Melyik az első az összes parancsolat közül?“ **29** Jézus ezt felelt neki: „Minden parancsolat közül az első: »Halljad, Izrael, az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr. **30** Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.« **31** A második pedig hasonlít ehhez: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat.“ **32** Akkor mondtak neki az írástudó: „Jól van, Mester, helyesen mondod, hogy egy Isten van, és nincsen kívül más, **33** és szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből és szeretni az ember felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égóáldozatnál és véres áldozatnál.“ **34** Jézus pedig látva, hogy bölcsen felelt, ezt mondták neki: „Nem vagy messze az Isten országától.“ És többé senki sem merte őt megkérdezni. **35** Amint Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte: „Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia? **36** Hiszen Dávid maga mondtatta a Szentlélek által: »Mondtat az Úr az én Uramnak: rögtőjén jobb kezem follé, amiről lábad alá

nem vették ellenségeidet zsámolyul.« 37 Tehát maga gyermeket támadnak szülők ellen, és megöletik Dávid nevezi őt »Urának«, hogyan lehet akkor a őket. 13 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az Fia?« És a nagy sokaság örömmel hallgatta. 38 Jézus én nememért, de aki mindenkorral kitart, az üdvözül. 14 pedig ezt mondta nekik tanításában: „Órizkedjetek az Mikor pedig meglátjátok a »pusztító utálatosságot« írástudóktól, akik örömet járnak hosszú köntösökben, – amelyről Dániel próféta szólt – ott állni, ahol nem és szeretik, ha a piacokon köszöntik őket. 39 És kellene (aki olvassa, értse meg!), akkor aikik Júdeában szeretik a gyülekezetekben az első helyeket és a lesznek, fussanak a hegyekre, 15 a háztetőn levő lakomákon a főhelyeket. 40 Az özvegyeknek házát pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy fölemésztik, és színlelésből hosszan imádkoznak: házából valamit kivigyen; 16 és a mezőn levő haza ezek súlyosabb ítélet alá esnek.“ 41 Ezután leült ne téren, hogy ruháját elvige. 17 Jaj pedig a terhes Jézus a templompersellyel átellenben, és nézte, és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban, hogy a sokaság miként dob pénzt a perselybe. Sok 18 Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástrom ne télen gazdag pedig sokat dobott abba. 42 Egy szegény legyen. 19 Mert azok a napok olyan nyomorúságosak özvegyasszony is odajött, két fillért, azaz egnegyed lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet pénzt dobott bele. 43 Akkor odaszólította tanítványait, Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is és ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek, hogy ez lesznek. 20 És ha az Úr meg nem rövidítette volna a szegény özvegyasszony többet dobott mindenkiél, azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg, aki a perselybe dobtak. 44 Mert azok mindenjában a fölöslegükből dobtak, ő pedig a szegénységből, amije csak volt, mind bedobta, az egész vagyonát.“

13 Amikor Jézus a templomból kiment, tanítványai közül az egyik ezt mondta neki: „Mester, nézd, milyen kövek, és milyen épületek!“ 2 Jézus pedig ezt felelte neki: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amelyet le nem rombolnak.“ 3 Mikor pedig az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András: 4 „Mondd meg nékünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz a jel, amikor mindenek beteljesednek?“ 5 Jézus pedig felelte nekik, és ezt kezdte mondani: „Vigyázzatok, hogy valaki meg ne tévesszen titeket. 6 Mert sokan jönnek majd az én nememben, aikik azt mondják: Én vagyok – és sokakat megtévesztenek. 7 Mikor pedig hallani fogtok háborúkról, és háborúk híreiről, meg ne rémüljetek, mert ezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég. 8 Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad, lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok. 9 Nyomorúságok kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra, mert törvényisékeknek adnak át titeket, a gyülekezetekben vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énretem, bizonyosan nekik. 10 De előbb hirdetni kell az evangéliumot minden pogány között. 11 Mikor pedig elfogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem ami adatik nektek abban az órában, azt szóljátok, mert nem ti vagytok, aikik szóltok, hanem a Szentlélek. 12 Akkor pedig testvér testvérét, atya gyermekét fogja halára adni;

ne téren, hogy ruháját elvige. 17 Jaj pedig a terhes Jézus a templompersellyel átellenben, és nézte, és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban, hogy a sokaság miként dobott a perselybe. 18 Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástrom ne télen gazdag pedig sokat dobott abba. 19 Mert azok a napok olyan nyomorúságosak özvegyasszony is odajött, két fillért, azaz egnegyed lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet pénzt dobott bele. 20 És ha az Úr meg nem rövidítette volna a szegény özvegyasszony többet dobott mindenkiél, azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg, de a választottakért, aikiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat. 21 „Ha pedig akkor ezt mondja nektek valaki: Íme, itt a Krisztus, vagy: Íme, amott, ne higgyétek. 22 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is. 23 Ti pedig vigyázzatok, íme, előre megmondtam nektek minden! 24 De azokban a napokban, azután a nyomorúság után, »a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, 25 és az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő hatalmasságok megrendülnek.« 26 Akkor meglátják az Emberiát eljönni felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel. 27 És akkor elküldi az angyalait, és egybegyűjti választottait a világ négy tájá felől, a föld végső határától az ég végső határig. 28 A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 29 Azonképpen ti is, mikor lájtátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt. 30 Bizony mondom néktek, hogy el nem műlik ez a nemzet, amíg meg nem lesznek mindenek. 31 Az ég és a föld elmulnak, de az én beszédeim soha el nem műlnak. 32 Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33 Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő! 34 Úgy, mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva, szolgáit felhatalmazva, kinek-kinek a maga dolgát megszabva, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon. 35 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjfélfelkor, vagy kakasszókor, vagy reggel. 36 Nehogy, ha hirtelen

megérkezik, alva találjon titeket. 37 Amiket pedig nektek mondok, mindenkinek mondomb: Vigyázzatok!“

14 Két nap múlva pedig húsvét volt, és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók azon tanakodtak, hogy csalárdággal hogyan fogják meg és öljék meg őt. 2 Mert azt mondta: „Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön.“ 3 Mikor pedig Betániában a poklos Simon házáinál volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment oda, akiinál alabástromedény volt valódi és igen drága nárdusolajjal; és eltörve az alabástromedényt kitöltötte azt az ő fejére. 4 Némelyek pedig háborogtak maguk között, és ezt mondta: „Mire való az olajnak ez a tékozlása? 5 Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért és odaadni a szegényeknek.“ És zúgolódtak ellen. 6 Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok békén! Miért bántjátok őt? Jó dolgot cselekedett énvelem. 7 Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindenkor veletek. 8 Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkente az én testemet a temetésre. 9 Bizony mondon néktek: Valahol csak prédikálják ezt az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére.“ 10 Akkor Júdás Iskáriotes, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy azoknak elárulja őt. 11 Azok pedig, amint meghallották, örvendeztek, és ígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a jó alkalmat, hogy árulhassa őt. 12 A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták vágni, ezt mondta neki a tanítványai: „Hova akarod, hogy elmenjünk, és elkészítsük, és megehesd a húsvéti bárányt?“ 13 Akkor elküldött kettőt az ő tanítványai közül, és ezt mondta nekik: „Menjetek el a városba, és ott egy ember jön veletek szembe, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt, 14 és ahová bemegy, mondjátok a házigazdának: A Mester kérde: hol van az a szállás, ahol megesztem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt? 15 És ő mutat nektek egy nagy házat vacsorára berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk.“ 16 Elmentek tehát a tanítványai, és eljutottak a városba, és úgy találtak minden, amint nekik megmondtak, és elkészítették a húsvéti bárányt. 17 Mikor pedig beesteledt, odament a tizenkettővel, 18 és amikor leülték és ettek, ezt mondta Jézus: „Bizony mondon néktek, egy közületek elárul engem, aki együtt eszik velem.“ 19 Ők pedig szomorkodni kezdtek, és egyenként kérdezni tőle: „Csak nem én?“ A másik is: „Csak nem én?“ 20 Ő pedig ezt felelte

nekik: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt már a tálba. 21 Az Emberia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberiát elárulja: jobb lenne annak az embernek, ha meg sem született volna.“ 22 És mikor ettek, vette Jézus a kenyéret, és hálákat adva, megtörte, és adta nekik, ezt mondva: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem.“ 23 És vette a poharat, és hálákat adva, adta nekik; és ittak belőle mindenjára, 24 és ezt mondta nekik: „EZ az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik. 25 Bizony mondon néktek, nem iszom többé a szőlőtők gyümölcséből mind ama napig, amikor mint újat iszom azt az Isten országában.“ 26 Ezután dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére. 27 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Ezen az éjszakán mindenjában megbotránkoztok bennem, mert meg van írva: »Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.« 28 De feltámadásom után előttek fogok felmenni Galileába.“ 29 Péter pedig ezt mondta neki: „Ha mindenjában megbotránkoznak is, én akkor sem.“ 30 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondon néked: még ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor tagadsz meg engem.“ 31 Ő pedig annál inkább mondta: „Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképpen nem tagadlak meg téged.“ Hasonlóképpen szóltak a többiek is. 32 Ekkor arra a helyre mentek, amelynek Gecsemáné a neve, és ezt mondta a tanítványainak: „Üljetek le itt, amíg imádkozom.“ 33 És maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, rettegni és gyötrődni kezdett, 34 majd ezt mondta nekik: „Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és virrasszatok.“ 35 Egy kissé előre ment, a földre borult, és imádkozott, hogy ha lehetséges, műlék el tőle ez az óra. 36 És ezt mondta: „Abba, Atyám! minden lehetséges néked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindenáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.“ 37 Azután visszatért, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig virrasztani? 38 Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértsébe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtelen.“ 39 Ismét elment, és ugyanazon szavakkal imádkozott. 40 Amikor pedig visszatért, ismét alva találta őket, mert a szemeik elnehezedtek; és nem tudták, mit feleljenek neki. 41 Harmadszor is jött, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég! Eljött az óra! Íme, az Emberia bűnösök kezébe adatik. 42 Keljetek föl, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul.“ 43 És még mikor beszélt, eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól,

az írástudóktól és a vénektől. 44 Az árulója pedig jelt „EZ közülük való.“ 70 Ő pedig ismét tagadta. De adott nekik, ezt mondta: „Akit megcsókolok majd, ő kevés idő múlva az ott állók ismét mondták Péternek: az; fogjátok el, és vigyétek el biztos őrizettel.“ 45 És „Bizony közülük való vagy, mert Galileából való vagy odajutva, azonnal hozzáment, és mondta: „Mester! te is, és a beszéded is hasonló.“ 71 Ő pedig átkozódní Mester!“ És megcsókolta őt. 46 Azok pedig rátétek és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert, kezeiket, és elfogták őt. 47 De egy az ott állók közül az akiről beszétek.“ 72 És másodszor is megszólalt ő szablyáját kivonva, a főpap szolgájához csapott, és a kakas. Ekkor Péternek eszéje jutott a beszéd, levágta annak fülét. 48 Jézus pedig ezt mondta nekik: „Mint egy rablóra, úgy jöttetek reám fegyverekkel és amelyet Jézus mondott neki: „Mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor megtagadsz engem.“ És botokkal, hogy megfogjatok engem?! 49 Naponta sírva fakadt.

nálatok voltam, a templomban tanítottam, és nem fogtatók el engem; de szükséges, hogy az írások beteljesedjenek.“ 50 Akkor elhagyva őt, mindenjában elfutottak. 51 Egy ifjú pedig követte őt, aki nem testét csak egy gyalcsing takarta: elfogták őt is. 52 De ő otthagya ingét, meztelenül elszaladt tőlük. 53 Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek mindenjában a főpapok, a vének és az írástudók. 54 Péter pedig távolról követte őt, be egészen a főpap udvaráig, és ott ült a szolgákkal, és melegedett a tűznél. 55 A főpapok pedig és az egész tanács bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találtak. 56 Mert sokan tettek ugyan hamis tanúbizonyását ellene, de a bizonyásítékok nem voltak megegyezők. 57 Ekkor néhányan fölkeltek, és hamis vallomást tettek ellene, ezt mondta: 58 „Mi hallottuk, amikor ezt mondta: Én lerombolom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mászt építék, amelyet nem kéz alkotott.“ 59 De még így sem egyezett vallomásuk. 60 Akkor a főpap odaállt középre, és megkérdezte Jézust: „Semmit sem felelhet? Miféle vallomást tesznek ezek ellened?“ 61 Ő pedig hallgatott, és semmit sem felelt. Ismét megkérdezte őt a főpap, és mondta neki: „Te vagy-e a Krisztus, az áldott Isten Fia?“ 62 Jézus pedig ezt mondta: „Én vagyok. És meglájtákok majd az Emberiáthat a hatalomnak jobbján ülni és eljönni az ég felhőin.“ 63 A főpap pedig megszagatva ruháit, ezt mondta: „Mi szükségünk van még tanúkra?“ 64 Hallátok a káromlást. Mi a véleme nyetek?“ Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindenjában. 65 És kezdték némelyek köpdönsi, az arcát betakarni és ütlelni és ezt mondani neki: „Most prófétálj!“ A szolgák pedig arcul csapták őt. 66 Amint pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül. 67 Megláttá Pétert, amint melegedett, rátektött, és ezt mondta: „Te is a Názáreti Jézussal voltál!“ 68 Ő pedig tagadta, és azt mondta: „Nem ismerem s nem is értem, mit mondasz.“ És kiment a tornára; és a kakas megszólalt. 69 A szolgáló pedig megláttva őt, ismét mondani kezdte az ott állóknak:

15 Mindjárt reggel tanácsot tartottak a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanáccsal együtt. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak. 2 Pilátus pedig megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?“ ő pedig így felelt: „Te mondod.“ 3 És erősen vádolták őt a főpapok. 4 Pilátus pedig ismét megkérdezte őt: „Semmit sem felelhet? Íme, mennyi tanúbizonyásátot szólunk ellened!“ 5 Jézus pedig semmit sem felelt, úgyhogy Pilátus elcsodálkozott. 6 Ünnepenként pedig egy fogolyot szokott elbocsátani nekik, akit éppen óhajtottak. 7 Volt pedig egy Barabbás nevű fogoly, megkötözöttetve azokkal a lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követték el. 8 A sokaság pedig kiáltva, kezdte kérni Pilátust arra, amit mindenkor megtett nekik. 9 Pilátus pedig ezt kérdezte tőlük: „Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát?“ 10 mert tudta, hogy irigységből adták kezére a főpapok. 11 A főpapok azonban felizgatták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássák el nekik. 12 Pilátus pedig ismét megkérdezte tőlük: „Mit akartok tehát, hogy cselekedjem azzal, akit a zsidók királyának mondok?“ 13 És azok ismét kiáltottak: „Feszítsd meg!“ 14 Pilátus pedig ezt mondta nekik: „De mi rosszat cselekedett?“ Azok pedig annál jobban kiáltottak: „Feszítsd meg!“ 15 Pilátus pedig eleget akarva tenni a sokaságnak, elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatva, kezükbe adta, hogy megfeszítsek. 16 A vitézek pedig elvitték őt az udvar belső részébe, ami az órház, és összehívta az egész csapatot. 17 Bíborba öltözötték, és tövisből font koszorút tettek a fejére, 18 És elkezdték őt köszönteni: „Üdvöz légy, zsidók király!“ 19 A fejét nádszállal verték, leköpödsték, és térdet hajtva tisztelték őt. 20 Mikor pedig kicsúfolták, levették róla a bíbor ruhát, és saját ruháiba öltözötték; és kivitték, hogy megfeszítsek. 21 Kényszerítettek egy mellettük elmenő embert, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, Alexander és Rufusz atyját, hogy vigye a kereszjtét. 22 Elvitték őt a Golgota nevű helyre,

amely megmagyarázva azt jelenti: Koponya-hely, 23 A magdalai Mária pedig és Mária, a József anyja és mihás bort adtak neki inni; de ő nem fogadta el. néztek, hová helyezték őt.

24 Ekkor keresztre feszítették, és elosztották ruháit, sorsot vetve azokra, hogy ki mit kapjon. 25 Hárrom óra volt, amikor megfeszítették őt. 26 Az elítélésének oka pedig így volt föléje felírva: A ZSIDÓK KIRÁLYA. 27 Két rablót is megfeszítettek vele együtt, egyet jobb és egyet bal keze felől. 28 És így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: „És bűnösök közé számlálták.“ 29 Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket hajtogatva és ezt mondva: „Hah! – te, aki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépítéd, 30 szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!“ 31 Hasonlóképpen a főpapok is, csúfolódva egymás között, az írástudókkal együtt ezt mondta: „Másokat megmentett, de magát nem bírja megmenteni. 32 A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk.“ Akiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazták őt. 33 Amikor pedig hat óra lett, sötétség támadt az egész földön kilenc óráig. 34 És kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott és ezt mondta: „Elői, Elői! Lámá sabaktáni?“ – ami megmagyarázva azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?“ 35 Néhányan pedig meghallva ezt az ott állók közül, ezt mondta: „Íme, Illést hívja.“ 36 Egy ember pedig odafutott, és egy szivacsot megtöltve ecettel, nádszálra tűzte, inni adott neki, és ezt mondta: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye!“ 37 Jézus pedig hangosan felkiáltva kibocsátotta lelkét. 38 Ekkor a templom kárpita felülről az aljáig kettéhasadt. 39 Amikor pedig a százados, aki vele átellenben állt, láttá, hogy így kiáltva bocsátotta ki lelkét, ezt mondta: „Bizony ez az ember Isten Fia volt!“ 40 Asszonyok is voltak ott, akik távolról néztek, és közöttük volt a magdalai Mária és Mária, a kis Jakabnak és Józsefnek anyja és Salómé, 41 akik amikor Galileában volt, akkor is követték őt, és szolgáltak neki; és sok más asszony, aikik vele mentek fel Jeruzsálembe. 42 Amikor immár este lett, mivel péntek volt, azaz szombat előtt való nap, 43 eljött az arimátiai József, egy tiszteességes tanácsbeli, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz, és elkerzte Jézusnak testét. 44 Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt, ezért magához hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy régen halt-e meg. 45 Amikor ezt megtudta a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek. 46 Ő pedig gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklába volt kivágva; és követ hengerített a sírbolt szájára. 47

16 Mikor pedig elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé drága keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék őt. 2 Korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napkeltekor, 3 és ezt mondta maguk között: „Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?“ 4 És odatekintve látták, hogy a kő el van hengerítve; pedig az felette nagy volt. 5 És bemenve a sírboltba, látták egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve, és megrémíték. 6 Az pedig mondta nekik: „Ne féjjetek! A Názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Föltámadott, nincsen itt. Íme, a hely, ahol várta őt helyezték. 7 De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttek meg Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondtak nektek.“ 8 Ekkor igen hamar kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelent először a magdalai Márának, aki ből hét ördögöt üzött ki. 10 Ő elment, és jelentette ezt azoknak, akik vele voltak, keserégek és sírtak. 11 Amikor pedig ezek hallották, hogy él, és ő láttá, nem hitték el. 12 Ezután pedig közülük kettőnek jelent meg más alakban, útközben, amikor a mezőre mentek. 13 Ezek is elmentek, és jelenték a többieknek, de nekik sem hittek. 14 Azután, amikor asztalnál ültek, megjelent magának a tizenegynek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívúságüket, hogy azoknak, aikik őt feltámadva látták, nem hittek. 15 Ezután ezt mondta nekik: „Menjetek el széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek. 16 Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik. 17 Azokat pedig, aikik hisznak, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket üznek ki, új nyelveken szólnak, 18 kígyókat vesznek föl, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegékre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak.“ 19 Az Úr Jézus pedig, miután ezeket mondta nekik, felvitettet a memnybe, és az Istennek jobbjára ült. 20 Azok pedig elmentek, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, és megerősítette az igét a jelek által, amelyek követték. Ámen!

Lukács

1 Mivel sokan kezdték már rendszeresen megírni azoknak az eseményeknek elbeszélését, amelyek nálunk beteljesedtek, **2** úgy, amint ránk hagyták azokat, akik kezdtével fogva szemtanúi és szolgái voltak az igének, **3** jónak láttam magam is, aki eleitől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendszeresen írjak neked, jó Teofilus, **4** hogy megtudd azoknak a dolgoknak megbízhatóságát, amelyekre tanítottak. **5** Heródesnek, Júdea királynak idejében volt egy Zakariás nevű pap, az Abija rendjéből. Felesége pedig Áron leányai közül való volt, és annak neve: Erzsébet. **6** Mindketten igazak voltak Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr parancsolatai és rendelései szerint. **7** Nem volt nekik gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mindenketten már idős emberek voltak. **8** Történt pedig, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatot végzett Isten előtt, **9** a papi tiszt szokása szerint rá került a sor, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa a füstölőáldozatot. **10** A nép egész sokasága kint imádkozott a füstölőáldozat idején. **11** Neki pedig megjelent az Úr angyala, megállt a füstölőoltár jobb oldalán. **12** Láttára megrettentt Zakariás, és felelem szálta meg. **13** Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatásra talált a te könyörgésed, és feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak. **14** Ő örömodre és vigasságodra lesz, és sokan fognak örülni születésének, **15** mert nagy lesz ő az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel. **16** És Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhoz. **17** És maga is Isten előtt fog járni Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekhez, és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse, hogy az Úr számára felkészítse a népet.“ **18** Zakariás ezt mondta az angyalnak: „Miből tudhatom ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.“ **19** Az angyal így válaszolt neki: „Én vagyok Gábriel, aki Isten előtt állok. Ő küldött engem, hogy beszéljek veled, és ezt az örömhírt meghozzam neked. **20** Íme, megnéműlsz, és nem szólhatsz addig a napig, amelyen ezek megtörténnek, mert nem hittél az én beszédemnek, amelyek majd beteljesednek a maguk idejében.“ **21** A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott, hogy a templomban késlekedik. **22** Amikor kijött, nem tudott szólni hozzájuk, és ebből megértétek, hogy látomást látott a templomban, mert csak integrált

nekik, és néma maradt. **23** És történt, hogy amikor leteltek szolgálatának napjai, elment haza. **24** E napok után felesége, Erzsébet fogant méhben, és öt hónapra elrejtőzött, és ezt mondta: **25** „Így cselekedett velem az Úr azokban a napokban, amelyekben rám tekintett, hogy elvegye szégyenemet az emberek előtt.“ **26** A hatodik hónapban Isten elküldte Gábriel angyalt Galileának Názáret nevű városába. **27** egy szűzhöz, aki a Dávid házából való József nevű férfinak volt a jegye. A szúznek Mária volt a neve. **28** És az angyal bement hozzá, és ezt mondta: „Üdvözlegy, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van!“ **29** Ő pedig megdöbbent ezekre a szavakra, és elgondolkozott, hogy milyen köszöntés ez. **30** Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél! **31** Íme, fogansz méhedenben, és fiút szülsz, akit nevezz Jézusnak. **32** Ő nagy lesz, és a Magasságos Fiának nevezik, és neki adjá az Úr Isten Dávidnak, az ő atyának királyi székét. **33** És uralkodik a Jákób házán örökké, és az ő királyságának nem lesz vége!“ (aiōn g165) **34** Mária ezt mondta az angyalnak: „Hogyan lesz ez, hiszen nincs férjem?“ **35** Így válaszolt neki az angyal: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért aki születik, Szentnek nevezik majd, Isten Fiának. **36** Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogat öregségére, és már a hatodik hónapban van az, akit meddőnek mondak, **37** mert Istennél semmi sem lehetetlen.“ **38** Mária ezt mondta: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen úgy, ahogy mondadt.“ És akkor elment tőle az angyal. **39** Azokban a napokban útra kelt Mária, és nagy sietséggel a hegyvidékre, Júda egyik városába ment. **40** Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. **41** És történt, hogy amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, a magzat megozdult méhben, és Erzsébet megtelt Szentlélekkel, **42** és hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse. **43** De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? **44** Mert íme, amikor köszöntésed szava eljutott fülemben, a magzat ujjongva megozdult méhben. **45** És boldog az, aki hitt, mert beteljesednek azok, amiket az Úr neki mondott.“ **46** Akkor Mária ezt mondta: „Magasztalja az én lelkem az Urat, **47** és örvendez az én lelkem megtartó Istenemben. **48** Mert rátekintett szolgálóleánya alázatos állapotára, mert íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék. **49** Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas, és szent az ő neve. **50** És igralma nemzedékről nemzedékre van azokon, akit ő félik.

51 Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottat. 52 Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és felmagasztalta az egész földet. 2 Ez az összeírás először akkor az alázatosokat. 53 Éhezőket látott el javakkal, történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytart. és gazdagokat küldött el üresen. 54 Felkarolta mindenki elment tehát a maga városába, hogy Izraelnek, az Ő szolgájának ügyét, mert megemlékezett amint megmondta atyáinknak.“ (aiōn g165) 55 Ábrahám és utódai iránt örökké – 3 mindenki elment Galileából, Názáret 56 Mária Betlehem, mivel Dávid házából és nemzetsegéből 57 Amikor eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült, 4 József is elment Júdeába, Dávid városába, amelynek neve való volt, 5 hogy összeírják Máriával, aki jegyese volt, 58 És meghallották szomszédi és rokonai, hogy az 6 És történt, amikor ott voltak, 7 És megszülte elsőszülött 59 És történt a nyolcadik napon, eljöttek körülmetélni helyük a vendégfogadóban. 8 Pásztorok voltak azon a gyermeket, és az Ő atya nevéről Zakariásnak a vidéken, aik kinn a mezőn tanyáztak, és éjszaka akarták őt nevezni. 60 Anyja azonban megszólalt, is örködtek nyájuk mellett. 9 És íme, az Úr anyala és ezt mondta: „Nem, hanem János legyen a neve.“ hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülvette őket, 61 És ezt mondta neki: „De hiszen senki sincs és nagy félelem vett erőt rajtuk. 10 Az angyal pedig rokonságodban, akit így hívának.“ 62 És intettek ezt mondta nekik: „Ne féljetek! Íme, nagy örömtöt atyjának, hogy hogyan akarja nevezni. 63 Ő pedig egy hirdetek nektek, amely az egész népnek öröme lesz. táblát kért, és ezt írta rá: „János a neve.“ Erre mindenki 11 Mert Megtártó született ma nektek, aki az Úr elcsodálkozott. 64 És egyszerre megnyílt szája és Krisztus, a Dávid városában. 12 Ez pedig nektek nyelve, és beszélt, és áldotta Istenet. 65 Félelem szállta a jel: egy kisgyermeket találtok bepólyálva feküdni meg a szomszédokat, és Júdea egész hegyvidékén a jászolban.“ 13 És hirtelen az anyallal mennyei elhíresztélték mindezeket. 66 Akik meghallották, seregek sokasága jelent meg, aik Istent dicsérték, és szívükbe vésték, és ezt mondta: „Vajon mi lesz ebből 67 Zakariás, az Ő és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat!“ atyja megtelt Szentlélekkel, és így prófétált: 68 „Áldott 14 „Dicsőség a magasságban Istennek, az Úr, Izrael Istené, hogy meglátogatta és megváltotta a mennybe, a pásztorok ezt mondta egymásnak: az Ő népét, 69 és erős üdvözítőt támasztott nekünk „Menjünk el egészen Betlehémig, és lássuk meg, az Ő gyermekének, Dávidnak házában, 70 amint ami történt, amit az Úr tudtul adott nekünk.“ 15 És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok szólott a szent prófétáinak szája által örök időktől 16 Elmentek azért nagy sietséggel, és megtalálták Máriát fogva, (aiōn g165) 71 hogy megszabadít ellenségeinktől, és Józsefet és a kisgyermeket, aki a jászolban és mindenoknak kezéből, aik minket gyűlölnék; 72 feküdt. 17 Ezt látva elbeszélték azt, amit a gyermekről hogy irdalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, hallottak. 18 mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott és megemlékezzék az Ő szent szövetségéről, 73 azon, amit a pásztorok mondta. 19 Mária pedig az eskürol, amellyel megesküdött Ábrahámnak, a megőrizte, és szívében forgatta a hallottakat. 20 A mi atyáinknak, hogy megadja nekünk, 74 hogy pásztorok pedig visszatértek, dicsőítétek és dicsérték megszabadulva ellenségeink kezéből, félelem nélkül Isten mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogy szolgálunk Neki, 75 szentségen és igazságban az megmondatott nekik. 21 Amikor a nyolc nap őelőtte életünk minden napján. 76 Te pedig, elmült, hogy a kisgyermeket körülmetéljék, Jézusnak kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert nevezték, ahogy az angyal nevezte mielőtt még anyja az Úr előtt jársz, hogy útjait előkészítsd, 77 és méhében megfogant. 22 Amikor Mózes törvénye az üdvösség ismeretére megtanítsd az Ő népét a szerint leteltek Mária tisztaulásának napjai, felvitték bűnök bocsánatával, 78 a mi Istenünknek nagy Jézust Jeruzsálemben, hogy bemutassák az Úrnak. irdalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a 23 Ahogyan meg van írva az Úr törvényében, hogy naptámadat a magasságból, 79 hogy világítson minden elsőszülött fiú az Úrnak legyen szentelve, azoknak, aik a halál árnyékában ülnek, és igazgassa 24 és hogy áldozatot mutassanak be az Úr törvénye lábunkat a békesség útjára.“ 80 A kisgyermek pedig szerint: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát.“ növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában 25 És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, akinek volt egészen addig a napig, amelyen nyilvánosan föl a neve Simeon volt, és ez az ember igaz és nem lépett Izraelben.

Szentlélek volt rajta. 26 Azt a kinyilatkoztatást kapta a ezután elment velük Názáretbe, és engedelmeskedett Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nekik. Anyja szívében megőrizte mindezeket. 52 nem láta az Úrnak Krisztusát. 27 A Lélek indításából Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben és a templomba ment, és amikor a gyermek Jézust az Isten és emberek előtti kedvességen.

szülei bevitték, hogy érte a törvény előírása szerint

cselekedjenek, 28 karjába vette, és áldotta Isten, és ezt mondta: 29 „Mostan bocsátod el, Uram, a te

szolgádat beszéded szerint békességen, 30 mert látták az én szemeim a te üdvösségedet, 31 amelyet készítettél minden nép szeme láttára, 32 világosságl

a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, Izraelnek dicsőségeire.“ 33 József pedig és az ő anyja

csodálkozott azokon, amiket őfélőle mondott. 34 És

Simeon megáldotta őket, és ezt mondta Márának, az ő anyjának: „Íme, ő sokak elbukására és felemelésére

rendeltetett Izraelben, és jel lesz, amelynek sokan

ellene mondanak, 35 még a te lelkedet is éles tőr

járja majd át, hogy sok szív gondolata nyilvánvalóvá

legyen.“ 36 Volt egy prófétánő is, Anna, Fánuel

leánya, Áser nemzetsegéből. Nagyon előrehaladt

korú volt, hajadon kora után csak hét esztendeig élt

férjével. 37 Már nyolcvannégy esztendeje özvegy volt.

Nem távozott el a templomból, mert bőjtöléssel és

imádkozással szolgált éjjel és nappal. 38 Ugyanabban

az órában odalépett, hálát adott az Úrnak, és

beszélt róla mindenkinél, aikik Jeruzsálemben a

megváltást várták. 39 Amikor minden elvégeztek az

Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, városukba,

Názáretbe. 40 A kisgyermek pedig növekedett és

erősödött léleken, megtelt bölcsességgel és az Isten

kegyelme volt rajta. 41 Szülei évenként felmentek

Jeruzsálemben húsvét ünnepére. 42 Amikor tizenkét

esztendő lett, szintén fölmentek Jeruzsálemben

az ünnepi szokás szerint. 43 Miután elteltek az

ünnepnapok, hazaindultak. A gyermek Jézus azonban

Jeruzsálemben maradt, de sem József, sem az

anyja nem vette észre. 44 Azt gondolták, hogy az

útitársai között van. Egynapjai járóföldet mentek,

és akkor kezdték keresni a rokonok és ismerősök

között. 45 Amikor nem találták, visszamentek

Jeruzsálemben, hogy megkeressék. 46 És történt,

hogy harmadnapra találták meg a templomban,

a tanítómesterek között ülve, amint hallgatta és

kérdezgette őket. 47 Mindnyájan, aikik őt hallgatták,

elcsodálkoztak értelmén és feleletein. 48 Amikor szülei

meglátták, elcsodálkoztak, és anyja ezt mondta nekik:

„Fiam, miért tettez ezt velünk? Íme, atyád és én nagy

bánattal kerestünk téged.“ 49 Ő pedig ezt mondta

nekit: „Miért kerestetek engem? Vagy nem tudjátok,

hogy nemek az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?“

50 De ők nem értették, amit mondott nekik. 51 Jézus

3 Tibérius császár uralkodásának tizenötödik

esztendjejében pedig, amikor Júdeában Poncius

Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes

fejedelme Heródes volt, Iturea, Trakhónitisz

tartományának pedig negyedes fejedelme az ő

testvére, Fülöp volt, Abiléné negyedes fejedelme

pedig Lüszániai volt. 2 Annás és Kajafás főpapsága

idején szolt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a

pusztában. 3 Az elment a Jordán mellett lévő

tartományokba, prédikálva a megtérés keresztségét

a bűnök bocsánatára, 4 ahogyan meg van írva

Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében, aki ezt

mondja: „Kiáltó szava szól a pusztában: Készítétek

el az Úrnak útját, egyengessétek ösvényeit. 5

Minden szakadéköt töltsetek fel, minden hegyet

és halmot hordjatok el, ami egyenetlen, legyen

egyenessé, és a göröngyös simává, 6 és meglátja

minden halandó Isten szabadítását.“ 7 Ezt mondta

tehát a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy

megkeresztelje: „Viperák fajzata! Ki figyelmezettet

titeket, hogy a közelgő harag elől elmeneküljetek? 8

Teremjetek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket,

és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi

atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből

a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak.

9 A fejsze pedig már ott van a fák gyökerén: kivágának, és tűzre vetnek minden fát, amely nem

terem jó gyümölcsöt.“ 10 A sokaság megkérdezte

tőle: „Mit cselekedjünk tehát?“ 11 Ó így felelt

nekit: „Akinek két köntöse van, egyiket adjon annak,

akinek nincs, és akinek van ennivalójá, hasonlóan

cselekedjék.“ 12 És eljöttek a vámszedők is, hogy

megkeresztelkedjenek, és ezt mondta nekik: „Mester,

mit cselekedjünk?“ 13 Ó pedig nekik ezt mondta:

„Semmi többet ne követeljetek, mint amennyi ki

van szabva.“ 14 És megkérdeztek őt a katonák is.

„Hát mi mit cselekedjünk?“ Nekik ezt felelte: „Senkit

ne bántalmazzatok, ne zsaroljatok, és elégedjetek

meg zsoldotokkal.“ 15 Amikor a nép várt, szívükben

azon gondolkoztak, hogy vajon nem János-e a

Krisztus? 16 János így válaszolt mindenkinél: „Én

ugyan vízzel keresztelek titeket, de eljön, aki nálam

erősebb, és nem vagyok méltó, hogy saruja szíját

megoldjam. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel

titeket. 17 Szórólapátja a kezében van, és megtisztítja

szérrjét, és a gabonát a csűrébe gyűjti, a polvát

pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“ 18 Még sok Jeruzsálembe vitte őt, és a templom párkányára egyébre is intette őket, és hirdette az evangéliumot állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, a népnek. 19 Amikor pedig Heródest, a negyedes vesd le magad innen, 10 mert meg van írva: »Az ő fejedelmet megfedorde Heródiásért, testvérenek, angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged, Fülöpnek feleségéért és minden gonosz tetteért, 11 és tenyérükön hordozzanak, hogy kőbe ne üsd amiket Heródes cselekedett, 20 ő még mindez azzal lábadat.“ 12 Jézus így válaszolt neki: „Megmondatott: tetézte, hogy Jánost tömlöcbe vetette. 21 Történt »Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!“ 13 Amikor pedig, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, az ördög minden kísértést elvégzett, eltávozott tőle és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, egy időre. 14 Jézus visszatért a Lélek erejével megnyílt az ég, 22 és leszállt rá a Szentlélek testi Galileába, és híre ment az egész környéken. 15 formában, mint egy galamb, és szózat jött a mennyből: Tanított a zsinagogákban, és mindenki dicsőítette. 16 „EZ az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!“ 23 Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása Jézus mintegy harmingesztendő volt, amikor tanítani szerint szombatnapon a zsinagogába ment, és felállt kezdett, aki, amint állították, József fia volt, ő pedig felolvasnai. 17 Ézsaiás próféta könyvét adták neki, és Élié; 24 ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannájé, amikor kinyitotta a könyvet, felkereste azt a helyet, ez Józsefé, 25 ez Mattatiásé, ez Ámósé, ez Náhumé, ahol ez volt megírva: 18 „Az Úr Lelke van rajtam, mert ez Heszié, ez Naggaié, 26 ez Mahaté, ez Mattatiásé, felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot ez Simeié, ez Jószéké, ez Jódáé; 27 ez Jóhánáné, hirdessek, elküldött, hogy a megtört szívűeket ez Részáé, ez Zerubbábelé, ez Sealtielé, ez Nérié, 28 megygyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást ez Melkié, ez Addié, ez Kószámé, ez Elmadámé, ez hirdessek, és a vakoknak szemük megnyílását, Éré; 29 ez Jézusé, ez Eliézéré, ez Jórimé, ez Mattáté, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, 19 ez Lévié, 30 ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez hogy hirdessek az Úr kedves esztendejét!“ 20 És Jónámé, ez Eljákímé; 31 ez Meleáé, ez Mennáé, behajtva a könyvet, visszaadta a szolgának, és ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, 32 ez Isaié, ez leült. A zsinagogában mindenki a szeme rajta Óbédé, ez Bóázé, ez Szalmóné, ez Nahsóné, 33 függött. 21 Ő pedig így szólt hozzájuk: „Ma teljesedett ez Aminádábé, ez Adminé, ez Arnié, ez Hesznóné, be ez az írás fületek hallatára!“ 22 És mindenjában ez Fáreszé, ez Júdáé, 34 ez Jákóbé, ez Izsáké, ez bizonyságot tettek róla, és álmékoltak a kegyelem Ábrahámé, ez Táréé, ez Náhoré, 35 ez Szerugé, igéin, amelyek ajkáról fakadtak, és ezt mondta: „Nem ezt Reué, ez Pelegé, ez Héberé, ez Selahé, 36 József fia ez?“ 23 Ő ezt mondta nekik: „Bizonyára azt ez Kénáné, ez Arpaksádáé, ez Sémé, ez Nóéé, ez a közmondást mondjátok nekem: Orvos, gyógyítsd Láméké; 37 ez Metusélahé, ez Hénöké, ez Járedé, meg magad! Amit halltunk, hogy Kapernaumban ez Mahalalélé, ez Kénáné, 38 ez Enósé, ez Sété, ez történt, itt a te házadban is cselekedd meg!“ 24 Ádámé; ez pedig Istené.

4 Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában volt 2 negyven napig, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de amikor azok elmúltak, megéhezett. 3 És az ördög ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, mondд ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.“ 4 Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva, hogy »nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével.“ 5 Majd felvitte őt az ördög egy nagy, magas hegyre, megmutatta neki egy szempilláts alatt a föld minden országát, 6 és ezt mondta neki: „Neked adom mindez a hatalmat és ezek dicsőségét, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. 7 Azért, ha engem imádsz, minden a tied lesz.“ 8 Jézus így válaszolt neki: „Távozz tőlem, sátán! Meg van írva: »Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!“ 9 Aztán

Majd így folytatta: „Bizony mondom nektek, hogy egy próféta sem elfogadott a maga hazájában. 25 Igazán mondom nektek: Illés idejében sok özvegyasszon volt Izraelben, amikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgyhogy az egész tartományban nagy éhség volt, 26 és közülük senkihez sem küldetett Illés, csak a szidóni Sareptába az özvegyasszonhoz. 27 Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izraelben, de azok közül egy sem tisztult meg, csak a szír Naamán.“ 28 Ennek hallatán harag töltött el mindenkit a zsinagogában. 29 Felkeltek, kiúzték őt a városon kívül, és annak a hegynek a szélre vitték, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszításá. 30 Ő azonban átment közöttük, és eltávozott. 31 Elment Kapernaumba, Galilea városába, és tanította őket szombatnapon. 32 Azok csodálkoztak a tanításán, mert szavának hatalma volt. 33 A zsinagogában pedig volt egy tisztálatlan ördögi lélektől megszállt ember, aki fennhangon így kiáltott:

34 „Mi közünk hozzád názáreti Jézus? Azért jöttél, Történt, hogy amikor az egyik városban volt, íme, volt hogy elpusztítás minket. Ismerlek téged, hogy ki vagy: ott egy leprával borított ember, és amikor meglátta az Isten Szentje!“ 35 Jézus rászolt: „Néműl meg, és Jézust, arcra borulva kérte őt, és ezt mondta: „Uram, menj ki belőle!“ És az ördög középre vetette, kiment ha akarod, megtisztíthatsz engem!“ 13 Jézus pedig belőle, és nem ártott neki semmit. 36 Mindnyájukat kinyújtotta kezét, megérintette őt, és ezt mondta: féllelem szálta meg, és így szóltak egymáshoz: „Akarom, tisztszul meg!“ És azonnal letisztult róla a „Milyen beszéd ez, hogy hatalommal és erővel lepra. 14 És megparancsolta neki, hogy ezt senkinek parancsol a tisztaában leleknek, és azok kímennek?“ se mondja el, hanem: „Menj el, mutasd meg magad a 37 És elterjedt a híre mindenütt a környéken. 38 papnak, és vigyél áldozatot megtisztulásodért, amint A zsinagógából eltávozva Simon házába ment. Mózes megparancsolta, bizonyáságul nekik.“ 15 De a Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és szóltak hír annál jobban elterjedt róla, és nagy sokaság gyűlt neki érdekelében. 39 Jézus mellé állt, ráparancsolt össze, hogy őt hallgassák, és hogy meggyógyítsa a lázra, és az elhagyta őt. Ő pedig azonnal felkelt, betegségüket. 16 Ő azonban félrevonult a pusztába, és szolgált nekik. 40 Napnyugtakor mindenki hozzá és imádkozott. 17 És történt egy napon, hogy tanított, vitte különféle bajban szennedő betegét, Ő pedig és ott ültek a farizeusok és a törvénytudók, akik mindegyikre rátette kezét, meggyógyította őket. 41 Galileának és Júdeának falvaiból és Jeruzsálemből Sokakból ördögök is kimentek, és ezt kiáltották: „Te jöttek, az Úr hatalma volt vele, hogy gyógyítson. 18 vagy a Krisztus, az Isten Fia!“ De ő rájuk parancsolt, És íme, férfiak ágyon hoztak egy embert, aki béna nem engedte őket szólni, mivel tudták, hogy ő a volt, és igekeztek bevinni és elé tenni. 19 A sokaság Krisztus. 42 Napfölkeltekor elindult, és egy pusztá miatt azonban nem találták módját, hogyan vigyék be, helyre ment. De a sokaság megkereste őt, hozzá felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották mentek, marasztalták, hogy ne menjen el tőlük. 43 Ő pedig ezt mondta nekik: „Más városokban is hitüket, így szólt: „Ember, megbocsátattak neked a hirdetnem kell Isten országát, mert ez a küldetésem.“ 44 És prédkált Galilea zsinagógáiban.

5 Történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa Isten beszédét, ő a Genezáret-tónál állt, 2 és látott két hajót állni a vízen. A halászok pedig, miután azokból kiszálltak, a hálóikat mosták. 3 Beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól. Amikor leült, a hajóból tanította a sokaságot. 4 Miután befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!“ 5 Simon így felelt: „Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, de a te parancsodra kivetem a hálót.“ 6 Amikor ezt megtették, a halaknak olyan sokaságát kerítették be, hogy szakadózott a hálójuk. 7 Ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok odamentek, és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elszülyedtek. 8 Amikor ezt Simon Péter láta, Jézus lába előre borult, és ezt mondta: „Eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!“ 9 Mert félelem fogta el őt és mindenüket, aki vele voltak, a halászat miatt. 10 Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akit Simonnak társai voltak. Jézus ezt mondta Simonnak: „Ne félj, mostantól fogva embereket fogsz.“ 11 És a hajókat a szárazra vonták, elhagyták mindenüket, és követték őt. 12

tanakodni: „Kicsoda ez, aki ilyen káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, ha nem egyedül Isten?“ 22 Jézus felismerte gondolataikat, ezt mondta nekik: „Miért tanakodtok szívetekben? 23 Mi könnyebb, azt mondani: megbocsátattak neked a te bűneid, vagy azt mondani: kelj fel és járj? 24 Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön megbocsátani a bűnöket (ezt mondta a bénának): Neked mondom, kelj fel, vedd fel az ágyadat, eredj haza!“ 25 És az szemük láttára felkelt, felvette, amin feküdt, és elment haza, dicsőítve Istenet. 26 Ámulat fogta el mindenüket, dicsőítették Istenet, és megteltek félelemmel, és ezt mondta: „Bizony csodálatos dolgokat láttunk ma!“ 27 Ezután kírta, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült, és ezt mondta neki: „Kövess engem!“ 28 Az ottahagyva minden, felkelt, és követte őt. 29 És Lévi nagy vendégséget készített neki házában. Vámosoknak és másoknak sokasága volt ott, akik velük együtt asztalhoz telepedtek. 30 Az írástudók és farizeusok pedig zúgolódtak, és a tanítványainak ezt mondta: „Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?“ 31 Jézus így válaszolt nekik: „Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. 32 Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam megtérésre, hanem a bűnösöket.“ 33 Azok pedig ezt mondta neki: „Mi az oka, hogy

János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, és Simont, akit Zélótának neveztek, 16 Júdást, a hasonlóképpen a farizeusoké is, a te tanítványaid Jakab fiát és Iškárióttest, aki árulóvá lett. 17 Aztán pedig esznek és isznak? 34 Ő pedig ezt mondta nekik: „Rávehetitek-e a lakodalmasokat, hogy böjtöljenek, tanítványainak sokasága és a nép nagy tömege még velük van a vőlegény? 35 De jönnek majd napok, amikor a vőlegény elvétetik tőlük, és akkor azokban a napokban böjtölnek majd.“ 36 Egy példázatot is mondott nekik: „Senki sem tép ki új ruhából foltot, hogy a régi ruhára varrja, mert így az újat is eltépi, és nem is illene a régi ruhához az új folt. 37 És senki sem tölti az új bort régi tömlőbe, mert az új bor kiszakítja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők is tönkremennek. 38 Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és akkor mindenkit megmarad. 39 Aki pedig óbort iszik, az nem kíván újat, mert azt mondja: Jobb az ó.“

6 Történt pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy vetések között ment át, és az ő tanítványai kalászokat tépdestek, és azokat kezükkel kimorzsolva ették. 2 Némelyek pedig a farizeusok közül ezt mondta nekik: „Miért cselekszitek azt, amit szombatnapon nem szabad cselekedni?“ 3 Jézus így válaszolt nekik: „Nem olvastátok, hogy mit cselekedett Dávid, amikor megéhezett, és azok is, akik vele voltak? 4 Bement az Úr házába, és elvette a szent kenyereket, és evett, és adott azoknak is, akik vele voltak, pedig azokat nem lett volna szabad megenni, csak a papoknak. 5 Így szólt hozzájuk: „Az Emberfia ura a szombatnak is.“ 6 Történt egy másik szombaton, hogy a zsinagogába ment, és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. 7 Az írástudók és farizeusok leselkedtek utána, hogy vajon gyógyít-e szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene. 8 Ő pedig ismerve gondolataikat, ezt mondta a béna kezű embernek: „Kelj fel, és állj középre!“ Az felkelt, és középre állt. 9 Jézus ezt mondta nekik: „Valamit kérdezek tőletek: Szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, életet megmenteni vagy elpusztítani?“ 10 Végignézett rajtuk, és így szólt hozzá: „Nyújtsd ki a kezedet!“ Az pedig úgy tett, és a keze olyan éppe lett, mint a másik. 11 Azokat pedig esztelen düh szálta meg, és arról beszélgettek, hogy mit tegyenek Jézussal. 12 Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az éjszakát Istenhez imádkozva töltötte el. 13 Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak nevezett el. 14 Simont, akit Péternek nevezett, és Andrászt, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant, 15 Mátét, Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát

Jakab fiát és Iškárióttest, aki árulóvá lett. 17 Aztán Szidónnak tengermellékéről. Ezek azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyítsa őket betegségeikből. 18 Akiket tisztában lelkek gyötörtek, meggyógyultak. 19 Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert 20 Ő pedig tanítványaira nézett, és ezt mondta: „Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek Isten országa. 21 Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert megelégtétek. Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok. 22 Boldogok lesztek, amikor gyűlölnek titeket az emberek, és kiközösenek, és szidalmaznak titeket, és kitörlik neveteket, mint gonosz nevet az Emberfiaért. 23 Örüljetek azon a napon, és örvendezztek, mert íme, jutalmatok bőséges lesz a mennyben, hiszen hasonlóképpen cselekedtek a prófétákkal az ő atyáik. 24 De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátorok már vigasztalásotokat. 25 Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok. Jaj nektek, akik most nevettek, mert sírni és jájgatni fogtok. 26 Jaj nektek, amikor minden ember jót mond rólátok, mert éppen így cselekedtek a hamis prófétákkal az ő atyáik. 27 „Nektek azonban, aki engem hallgattok, ezt mondom: Szeressétek elleniségeiteket, jót tegyetek azokkal, aikik titeket gyűlölnek. 28 Áldjátok azokat, aki titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, aikik titeket bántalmaznak. 29 Aki egyik arcot megüti, annak fordítsd oda a másikat is. Aki felsőruhádat elveszi, attól alsóruhádat se tagadd meg. 30 Mindenkinek, aki kér tőled, annak adj, és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza. 31 És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjetek azokkal. 32 Ha csak azokat szeretitek, aikik titeket szeretnek, milyen jót tettek? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, aikik őket szeretik. 33 És ha csak azokkal tesztek jót, aikik veletek jót tesznek, mi jót tettek? 34 És ha csak azoknak adtok kölcsön, akiktől remélitek, hogy visszakapjátok, mi jót tettek? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyi kapjanak vissza. 35 Ti azonban szeressétek elleniségeiteket, és tegyetek jót, és adjatok kölcsön, érte semmit sem várva, és a ti jutalmatok sok lesz, és a magasságos Isten fiai lesztek, mert ő is jóságos a hálátlanokhoz és gonoszokhoz. 36 Legyetek azért irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas. 37 „Ne ítéleztek, hogy meg ne ítélenek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz

kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is sem tartom érdemesnek arra, hogy hozzád menjek. megbocsátanak. 38 Adjatok, és adnak majd nektek is: Hanem csak szólj egy szót, és meggyőgyül az én jó, megnyomott, megrázott, színing telt mértékkel adnak szolgám. 8 Mert én is hatalom alá rendelt ember öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, vagyok, és katonák szolgálnak alattam. És ha az amellyel ti is mértek.“ 39 Példázatot is mondott nekik: egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a „Vajon a vak vezethet-e világtalant? Nem esnek-e másiknak: Jöjj ide, eljön, és ha a szolgámnak szólok: mindenketten a verembe? 40 Nem különb a tanítvány Tedd ezt, megtesz.“ 9 Amikor Jézus ezt hallotta, az ő mesterénél. Csak ha minden megtanult, akkor elcsodálkozott, és hátrafordulva így szólt az ő követő lesz olyan, mint a mestere. 41 Miért nézed pedig sokaságnak: „Mondom nektek, ekkora hitet Izraelben a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a sem találtam!“ 10 És a küldöttek visszatértek a gerendát pedig, ami a te saját szemedben van, házhoz, és a beteg szolgát már egészségen találták. nem veszed észre? 42 Hogyan mondhatod a te 11 Történt másnap, hogy egy Nain nevű városba atyádfiának: Atyámfia, hadd vegyem ki a szálkát a te ment, és vele mentek tanítványai és nagy sokaság. szemedből, holott a te szemedben lévő gerendát nem 12 Amikor a város kapujához közeledtek, íme, egy látod? Te képmutató, vedd ki először a gerendát a te halottat hoztak ki, anyjának egyetlen fiát, az asszony szemedből, és azután gondolj arra, hogy kivedd a pedig özvegy volt. A városból nagy sokaság volt vele. szálkát, amely a te atyádfia szemében van. 43 „Nem 13 Amikor az Úr megláttá, megkönyörült rajta, és ezt jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem. És nem rossz mondta neki: „Ne sírj!“ 14 És odament, megérintette a fa az, amely jó gyümölcsöt terem. 44 Mert minden fát koporsót. Akik vitték, megálltak. Ő pedig így szólt: saját gyümölcséről lehet megismerni. Mert tövösről „Ifjú, neked mondom, kelj föl!“ 15 Erre felült a halott, nem szednek fügét, sem a szederről nem szednek és elkezdett beszálni. Ő pedig átadta anyjának. 16 szőlőt. 45 A jó ember szívének jó kincseiből hoz elő Félelem fogta el mindenjüköt, és dicsőítették Istenet, jót. A gonosz ember pedig szívének gonosz kincséből és ezt mondta: „Nagy próféta támadt közöttünk, hoz elő gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, és meglátogatta Isten az ő népét.“ 17 És elterjedt azt szólja a száj. 46 Miért mondjátok nekem: Uram, híre egész Júdeában és a környező tartományokban. Uram, ha nem teszítetek azt, amit mondok? 47 „Ha 18 Jánosnak mindezeket elmondta tanítványai. És valaki hozzám jön, és hallatja az én beszédemet, és János magához hívatott kettőt tanítványai közül. 19 azokat megtartja, megmondja, kihez hasonló. 48 Elküldte őket Jézushoz, és ezt kérdezte: „Te vagy-Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki leássott, és e az Eljövendő, vagy mást várunk?“ 20 Amikor azért mélyre hatolt, és kősziklára alapozott: amikor aztán azok a férfiak hozzá mentek, ezt mondta: „Keresztelő jött az árvíz, beleütközött az áradat abba a házba, de János küldött minket hozzád, és kérdezeti: te vagy-azt meg nem mozdíthatta, mert kősziklára épült. 49 e az Eljövendő, vagy mást várunk?“ 21 Abban Aki pedig hallatja beszédemet, de nem tartja meg, az órában sokakat meggyőgyított betegségekből, az hasonló ahhoz az emberhez, aki csak a földre bajokból és gonosz lelkek től, és sok vának adta építette házát fundamentum nélkül: beleütközött az vissza szeme világát. 22 Jézus így válaszolt nekik: áradat, és azonnal összeomlott, és romhalmazzá lett.“

7 Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, Kapernaumba ment. 2 Egy századosnak volt egy szolgája, aki annál nagy becsben volt, igen rosszul lett, és már halálán volt. 3 Amikor hallott Jézusról, hozzá küldte a zsidók véneit, és kérte, hogy jöjjön el, és gyógyítsa meg a szolgáját. 4 Azok pedig elmentek, és nagyon kérték őt: „Méltó, hogy megtedd neki. 5 Mert szereti a mi népünket, és a zsinagogát is ő építette nekünk.“ 6 Jézus tehát elment velük. Amikor azonban már nem messze volt a háztól, a százados elője küldte néhány jó barátját, és ezt üzente neki: „Uram, ne fáraszsd magad, mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, 7 de magamat

„Menjetek el, mondjátok meg Jánosnak, amit láttatok és hallottatok, hogy a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegények az evangélium hirdetették. 23 És boldog, aki nem botránkozik meg énbenem.“ 24 Amikor elmentek János követei, elkezdett beszálni a sokaságnak Jánosról: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Szélingatta nádszalat? 25 Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhába öltözött embert? Íme, akik drága öltözében és bőségen élnek, a királyi palotákban vannak. 26 Hát mit akartatok látni, amikor kimentetek? Próbát? Bizony mondomb nektek, még prófétánál is nagyobbat. 27 Ó az, aki ról meg van írva: „Íme, elküldöm követemet előtted, aki elkészítí neked az utat.“ 28 Mert mondomb nektek, hogy

azok között, akik asszonytól születtek, senki sincs nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb Isten az országában, nagyobb nála.“ 29 Amikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők is, igazat adtak Istennek, és megkeresztelkedtek a János keresztségével; 30 a farizeusok és a törvénytudók azonban Isten rájuk vonatkozó szándékát elutasították, és nem keresztelkedtek meg nála. 31 És ezt mondta az Úr: „Kihez hasonlítam ennek a nemzedéknek tagjait? Kihez hasonlók? 32 Hasonlók a piacra ülő gyermekekhez, akik ezt kiáltják egymásnak: »Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót énekelünk, és nem sírtatok.« 33 Mert eljött Keresztelő János, aki kenyeret nem eszik, bort nem iszik, és ezt mondjátok: Ördög van benne. 34 Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és borító ember, vámszedők és bűnösök barátja. 35 És igazolódott minden gyermekében az ő bőlcsessége.“ 36 Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék vele. Ezért bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett. 37 És íme, a városban volt egy bűnös asszony, aki megtudta, hogy ő a farizeus házában asztalhoz telepedett, egy alabástromedényben drága kenetet hozott. 38 Megállt hátról az ő lábánál sírva, könnyeivel kezdte öntözni lábait, és hajával törölte meg, és csókolgatta lábait, és megkente a drága kenettel. 39 Amikor láttá ezt a farizeus, aki őt meghívta, ezt mondta magában: „Ha ő próféta volna, tudná, hogy ki és miféle asszony az, aki megérintette, tudná, hogy bűnös.“ 40 Ekkor megszólalt Jézus és ezt mondta neki: „Simon, van valami mondanivalóm neked.“ Az így szolt: „Mester, mondjad.“ 41 „Egy hitelezőnek két adósa volt. Az egyik adós volt ötszáz dénárral, a másik pedig ötvennel. 42 És amikor nem volt nekik miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Akkor a kettő közül, mond meg, melyik szereti őt jobban?“ 43 Simon így válaszolt: „Azt gondolom, hogy az, aki nekem többet engedett el.“ És Jézus ezt mondta neki: „Helyesen ítéltél“, 44 és az asszonyhoz fordulva ezt mondta Simonnak: „Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házadba, lábamnak vizet nem adtál, ő pedig könnyeivel öntözte lábaimat, és hajával törölte meg. 45 Engem meg nem csókolált, ő mióta bejöttem, nem szűnt meg lábaimat csókolgatni. 46 Olajjal fejemet nem kented meg, ő pedig drága kenettel kente meg lábaimat. 47 Ezért mondomb neked: Neki sok bűne bocsáttatott meg, mert nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, az kevésbé szeret.“ 48 Így szolt az asszonyhoz: „Megbocsáttattak neked a te bűneid!“ 49 És aikik együtt ültek vele az asztalnál, elkezdték kérdezgetni egymás között: „Kicsoda ez,

hogy a bűnöket is megbocsátja?“ 50 Ő pedig így szólt az asszonyhoz: „A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!“

8 Történt ezután, hogy városról városra és faluról falura járt, és prédikálta és hirdette Isten országát, és vele volt a tizenkettő, 2 és néhány asszony is, akiket gonosz lelkektől és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveznek, akitől hét ördög ment ki, 3 és Johanna, Kuzának, Heródes egyik főemberének a felesége és Zsuzsanna és sokan mások, aikik vagyonukból szolgáltak neki. 4 Amikor nagy sokaság gyűlt egybe, azokból is, aikik a városokból mentek hozzá, ezt a példázatot mondta nekik: 5 „Kiment a magvető, hogy elvesse vetőmagját. Magvetés közben nemelyik az útfelre esett, és elta posták, és az ég madarai megették. 6 Némelyik sziklára esett, és amikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége. 7 Némelyik tövisek közé esett, és a tövisek velük együtt növekedve megfogtották azt. 8 Némelyik pedig jó földbe esett, és amikor kikelt, százszoros termést hozott.“ Amikor ezt mondta, felkiáltott: „Akinek van füle a hallásra, hallja!“ 9 Megkérdeztek tőle tanítványai: „Mit jelent ez a példázat?“ 10 Ő ezt mondta nekik: „Nektek megadatott, hogy értsétek Isten országának titkait, a többieknek azonban példázatokban adatik, »hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek.« 11 A példázat pedig ez: A mag Isten beszéde. 12 Az útfelre esetek azok, aikik meghallgatták, de aztán eljön az ördög, és kikapja szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüjönek. 13 A sziklára esetek azok, aikik amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem ver bennük gyökeret, egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elpártolnak. 14 A tövisek közé esetek azok, aikik meghallgatták, de amikor elmentek, az élet gondja és gazdagsága és gyönyörűsége megfogja azt, és termést nem hoznak. 15 Akiknél pedig a jó földbe esett, ezek azok, aikik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és termést hoznak állhatatossággal. 16 „Aki gyertyát gyűjt, nem takarja le azt egy edénnel, ágy alá sem rejt, hanem gyertyatartóba teszi, hogy aikik bemennek, lássák a világosságot. 17 Mert nincs olyan titok, amely nyilvánvalóvá ne lenne, és nincs olyan rejtett dolog, amely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönne. 18 Vigyázzatok azért, hogyan hallgatjátok, mert aikik van, annak adatik, és aikik nincs, attól az is elvétetik, amiről azt gondolja, hogy az övé.“ 19 Odamentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a sokaság miatt. 20 Ezért tudtára adták neki: „A te anyád

és testvéreid kint állnak, téged akarnak látni.“ 21 Amikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadta, mert Ő azonban így válaszolt nekik: „Az én anyám és mindenjában várták. 41 És íme, jött egy Jairus nevű testvéreim azok, akik Isten beszédét hallgatják, és ember, aki a zsinagóga előjárója volt, és Jézus lábai megcselekszik azt.“ 22 Történt egy napon, hogy elé borult, és kérte, hogy menjen el házába, 42 mert hajóba szállt tanítványaival, és ezt mondta nekik: egyetlen, mintegy tizenkét esztendős leánya halálán „Menjünk át a tó túlsó partjára.“ És elindultak. 23 volt. Miközben ment, a sokaság szorongatta. 43 És Hajózásuk közben elszenderedett. Ekkor szélvész egy asszony, aki tizenkét esztendő óta vérfolyásos csapott le a tóra, és megrémültek, és veszélyben volt, és bár minden vagyonát orvosokra költötte, senki voltak. 24 Hozzá mentek, felkeltették, és ezt mondta: sem tudta meggyógyítani. 44 Hátulról hozzájelépett, „Mester, Mester, elveszünk!“ Ő pedig felkelt, rászólt a megérintette ruhájának szegélyét, és azonnal elállt szére és a hullámokra, mire azok elültek, és csend a vérfolyása. 45 Jézus ezt mondta: „Ki az, aki lett. 25 És ezt mondta nekik: „Hol van a ti hitetek?“ megérintett?“ Amikor mindenjában tagadták, Péter, Ők pedig felelelmemmel és csodálkozással ezt mondta: és akik vele voltak így szóltak: „Mester, a sokaság egymásnak: „Ugyan kicsoda ez, hogy a szélnék és szorongat és lökdös téged, és te azt mondod: ki az, víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek aki megérintett engem?“ 46 De Jézus ezt mondta: neki?“ 26 Aztán áthajóztak a gadaraiak földjére, „Valaki megérintett engem, mert észrevettem, hogy amely Galileával átellenben van. 27 Amikor kiment a erő árad ki belőlem.“ 47 Amikor pedig láttá az asszony, partra, egy ember jött elé a városból, akiben ördögök hogy nem maradt titokban, reszketve előjött, elője voltak. Régóta nem viselt ruhát, s házban sem lakott, borult, és elbeszélte az egész sokaság előtt, hogy hanem csak sírboltokban. 28 Amikor megláttá Jézust, miért érintette őt, és hogy azonnal meggyógyult. 48 felkiáltott, lába elé borult, és hangosan ezt mondta: Jézus pedig ezt mondta neki: „Bízzál, leányom, a „Mi közöm hozzád, Jézus, a felséges Isten Fia? te hited megtartott téged, eredj el békességgel!“ 49 Kérlek téged, ne gyötörj engem!“ 29 Azt parancsolta Még beszélt, amikor eljött egy ember a zsinagógi ugyanis a tisztában léleknek, hogy menjen ki ebből előjáró házából, és ezt mondta: „Meghalt a leányod, az emberből. Mert már régóta hatalmában tartotta, ne fáraszd a Mestert!“ 50 Amikor Jézus ezt hallotta, ezért láncoikkal és bilincsekkel megköözve őrizték, de ezt mondta neki: „Ne félj, csak higgy, és meggyógyul.“ ő elszakította kötelékeit, az ördög pedig a pusztába 51 Bemenne a házba, senkit sem engedett be, csak ūzte. 30 Jézus megkérdezte: „Mi a neved?“ Az így Pétert, Jakabot és Jánost és a leány atyját és anyját. felelt: „Légió“, mert sok ördög ment bele. 31 És kértek 52 Mindenjában sítak, és gyászolták. Ő pedig ezt őt, hogy ne parancsolja őket vissza az alvilágba. 32 Volt pedig ott egy disznócsorda, amely 53 Erre kinevették, mert tudták, hogy meghalt. 54 a hegyen legelészett, és kérték őt, hogy engedje Ekkor mindenkit kiküldött, megfogta a leány kezét, és meg nekik, hogy azokban menjenek. 33 Miután kiáltott: „Leányom, kelj fel!“ 55 Ekkor visszatért abba kimentek az ördögök az emberből, és bementek a lélek, azonnal felkelt, és ő megparancsolta, hogy disznókba, a csorda a meredekről a tóba rohant, és adjanak neki enni. 56 És álmélkodtak annak szülei, megfulladt. 34 Amikor a pásztorok látták, mi történt, de ő megparancsolta, hogy senkinek se mondják el, elfutottak, és hírét vitték a városba és a falvakba. ami történt.

35 Kimentek az emberek megnézni, mi történt, és Jézushoz mentek, és ott találták azt az embert, akiből az ördögök kimentek, amint felöltözve és ép elmével ült Jézus lábainál, és nagyon megijedtek. 36 Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg az a megszállott. 37 Ekkor a Gadara vidékenek egész népe arra kérte, hogy menjen el onnan, mert nagyon féltek. Ő pedig hajóra szállt, és visszatért. 38 Az az ember, akiből az ördögök kimentek, arra kérte, hogy vele lehessen. De Jézus elküldte őt, és ezt mondta neki: 39 „Térj vissza házadhoz, és beszéld el, milyen nagy dolgokat tett Isten veled.“ Elment azért, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus. 40 És történt,

9 Miután összehívta Jézus tizenkét tanítványát, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és betegségek gyógyítására is. 2 Aztán elküldte őket, hogy prédiálják Isten országát, és betegeket gyógyítsanak. 3 Ezt mondta nekik: „Semmit ne vigyetek az útra, se botot, se táskát, se kenyeres, se pénzt, két-két ruhátok se legyen. 4 Amelyik házba bementek, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább. 5 Ha nem fogadnak be titeket, amikor kimentek abból a városból, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyásig ellenük.“ 6 Azok tehát útra keltek, bejárták a falvakat, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt. 7 Heródes, a negyedes

fejedelem meghallotta mindenzt, ami történt, és az Atya és az angyalok dicsőségében. 27 Bizony zavarban volt, mert némelyek azt mondta, hogy mondom nektek, hogy vannak az itt állók között, János támadt fel a halálból. 8 Mások szerint Illés akik nem ízeltek halált, míg meg nem látják Isten jelent meg, ismét mások pedig, hogy a próféták közül országát.“ 28 Történt e beszédek után mintegy nyolc támadt fel valaki. 9 Heródes ezt mondta: „Jánost nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és lefejeztem, kicsoda hát ez, akiről én ilyen dolgokat Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. 29 Imádkozás hallok?“ És látni akarta őt. 10 Amikor visszatértek, az közben arckifejezése megváltozott, és ruhája fehér apostolok elbeszéltek neki minden, amit cselekedtek. és fénylő lett. 30 És íme két férfi beszél vele: Mózes Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük és Illés, 31 akik dicsőségben jelentek meg, és az egy magányos helyre, egy Bétsaida nevű városba. ő haláláról beszéltek, amelyet Jeruzsálemben kell 11 Amikor a sokaság ezt megtudta, követte őt, és beteljesíténe. 32 Péter és a vele lévőket elnyomta az ő örömmel fogadta őket, Isten országáról beszélt álom, de amikor felébredtek, látták az ő dicsőségét nekik, és akiknek gyógyulásra volt szükségük, azokat és azt a két férfit, aik ott álltak vele. 33 Történt, meggyógyította. 12 Amikor a nap már hanyatlani hogy amikor azok távozóban voltak, Péter ezt mondta kezdtet, a tizenkettő odament hozzá, ezt mondta Jézusnak: „Mester, jó nekünk itt lennünk. Csinálunk neki: „Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el, és azért három sárat: egyet neked, egyet Mózesnek a környező falvakban és majorokban megszálljanak, és egyet Illésnek.“ De nem tudta, mit beszél. 34 és élelmet találjanak, mert itt pusztá helyen vagyunk.“ Amikor ezeket mondta, felhő támadt, és beárnyékolta 13 Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjatok nekik ti enni!“ őket, ők pedig megijedtek, amikor felhőbe kerültek. Azok így válaszoltak: „Nekünk sincs több őt kenyérnél 35 Szózat hallatszott a felhőből: „EZ az én Fiam, és két halnál, ha csak el nem megyünk, és nem akit kiválasztottam, őt hallgassátok!“ 36 Miközben a veszünk eledelet az egész sokaságnak.“ 14 Mert szózat hallatszott, Jézus már egyedül maradt ott. Ők mintegy ötezer férfi volt ott. Így szólt tanítványaihoz: pedig hallgattak, és azokban a napokban semmit sem „Ültessétek le őket csoportokban ötvenenként.“ 15 mondta el abból, amit hallottak és láttak. 37 Történt így cselekedtek, és leültették valamennyit. 16 Ő a következő napon, amikor lementek a hegyről, nagy pedig vette az őt kenyeret és két halat, égre emelte sokaság ment elője. 38 És íme, egy ember így kiáltott szemét, megáldotta azokat, és megszegte, és a a sokaságból: „Mester, kérlek téged, tekints a fiamra, tanítványoknak adta, hogy a sokaság elő tegyék. 17 mert ő az én egyetlenem. 39 És íme, valami lélek Mindnyájan ettek és jállattak, és összeszedték a szokta megragadni őt, és hirtelen kiáltozni kezd, és megmaradt darabokat, tizenkét kosárral. 18 Történt, rázza őt annyira, hogy tajtézkzik, és nehezen távozik hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tőle, miután gyötörte. 40 Kértem tanítványaidat, tanítványok voltak vele, megkérdezte őket: „Kinek hogy űzzék ki, de nem tudták.“ 41 Jézus így szólt: mond engem a sokaság?“ 19 Azok így válaszoltak: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek „Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig közöttetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a azt mondják, hogy a régi próféták közül támadt fiadat!“ 42 Amíg odament, az ördög leteperte, és fel valaki.“ 20 Ő ekkor ezt mondta nekik: „Hát ti megrázta. De Jézus ráparancsolt a tisztálaton lélekre, kinek mondok engem?“ Péter így válaszolt: „Az meggyógyította a gyermeket, és visszaadta atyának. Isten Krisztusának!“ 21 Ő pedig rájuk parancsolt, és 43 Ekkor elámultak mindnyájan Isten nagyságán. meghagyta nekik, hogy ezt senkinek se mondják. 22 Amikor mindnyájan csodálkoztak mindenazon, amit Majd így szólt: „Az Emberiának sokat kell szenvednie, Jézus cselekedett, ezt mondta tanítványainak: 44 és megvettetnie a vénektől, a főpapoktól és az „Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: mert az írástudóktól, és meg kell ölelnie, és harmadnapon Emberia az emberek kezébe adatik!“ 45 De ők nem feltámadnia.“ 23 Azután így szólt mindenjáukhoz: „Ha értették ezt a mondást, és el volt rejte előlük, hogy valaki utának akar jönni, tagadja meg magát, és ne értsék meg, és féltek őt megkérdezni e mondás vegye fel kereszti minden nap, és kövessen engem. értelme felől. 46 Majd az a gondolat támadt bennük, 24 Mert aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, aki hogy ki a nagyobb közöttük. 47 Jézus láta szívük pedig elveszti életét énérétem, megtartja azt. 25 gondolatát, kézen fogott egy kis gyermeket, maga Mert mit használ az embernek, ha az egész világot mellé állította, 48 és ezt mondta nekik: „Aki egy megnyeri is, önmagát pedig elveszti, vagy kárt vall? kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad 26 Mert aki szégyell engem és az én beszédemet, az be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem Emberia is szégyellni fogja azt, amikor eljön a maga, elküldött, mert aki a legkisebb mindenjáratok között,

az a nagy.“ 49 Megszólalt János, és ezt mondta: Isten országa. 10 Ha egy városba bementek, és „Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöket titeket nem fogadnak be, menjetek ki annak utcáira, úz, és eltiltottuk, mert nem követ minket.“ 50 Jézus és ezt mondjátok: 11 A port is, amely reánk tapadt azonban ezt mondta neki: „Ne tiltsátok el, mert aki városotokból, lerázzuk, de azt tudjátok meg, hogy nincs ellenünk, mellettünk van.“ 51 Történt, amikor Isten országa elközelített hozzátok. 12 Mondom pedig már közeledett felelmeltetésének ideje, elhatározta, nektek, hogy Sodomának állapota tűrhetőbb lesz ami hogy Jeruzsálembe megy. 52 Követeket küldött maga napon, mint azé a városé. 13 Jaj neked, Korazin! Jaj előtt. Azok elindultak, és betértek egy samárai faluba, neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban vagy Szidónban hogy neki szállást készítsenek. 53 De nem fogadták történtek volna azok a csodák, amelyek benned be őt, mivel Jeruzsálembe ment. 54 Amikor ezt történtek, zsákban és hamuban ülve régen megtértek látták tanítványai, Jakab és János, ezt mondta: „Uram, akarod-e, hogy ezt mondjak: Túz szálljon le volna. 14 De Tírusznak és Szidónnak tűrhetőbb lesz a „Uram, akarod-e, hogy ezt mondjak: Túz szálljon le dolga az ítéletkor, mint nektek. 15 És te, Kapernaum, az égből, és égesse meg őket, amint Illés is tette?“ 55 Jézus azonban megfordulva megdorgálta őket, és ezt mondta: „Nem tudjátok, hogy milyen lélek van bennetek, 56 mert az Emberfia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek életét, hanem hogy megtartsa.“ Visszatért pedig a hetvenkét tanítvány örömmel, és Elmentek azért más faluba. 57 Történt pedig, amikor ezt mondta: „Uram, a te nevedre még az ördögök is mentek az úton, valaki ezt mondta neki: „Követlek engedelmeskednek nekünk.“ 18 Ő pedig ezt mondta téged, Uram, bárhová megy.“ 58 Jézus azonban nekik: „Láttam a sátánt, mint villámlást lebukni az így felelt: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi égből. 19 Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és madaraknak fészük, de az Emberfának nincs fejét skorpiókon tapodatjok és az ellenség minden erején, hová lehajtania.“ 59 Egy másikhoz így szólt: „Kövess és hogy semmi se árton nektek. 20 De ne annak engem!“ Az pedig ezt mondta: „Uram, engedd meg örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, nekem, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az hanem inkább annak örüljetek, hogy a ti nevetek fel atyám!“ 60 Jézus így válaszolt neki: „Hadd temessék van írva a mennyben.“ 21 Abban az órában Jézus el a halottak az ő halottaikat, te pedig menj el, és örvendezet a Szentlélek által, és ezt mondta: „Hálát hirdes Isten országát.“ 61 Egy másik is ezt mondta: adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy „Követlek, Uram, de előbb engedd meg nekem, hogy elrejtettek ezeket a bőlcsek és értelmesek elől, és a búcsút vegyek házam népéért.“ 62 Jézus így felelt: „Aki az eke szarvára veti kezét, és hátrátékint, nem kedves előtted. 22 Mindent nekem adott az én Atyám, alkalmas Isten országára.“

10 Ezek után pedig az Úr hetvenkét tanítványt választott ki, és elküldte őket maga előtt kettésével minden városba és helységbe, aholá menni készült. 2 Ezt mondta nekik: „Az aratni való sok, a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. 3 Menjetek el, íme, én elküldlek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. 4 Ne vigyetek magatokkal ershényt, se táskát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek. 5 Ha bementek egy házba, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! 6 És ha van ott valaki, aki a békesség fia, nyugodjék meg azon a ti békességetek. Ha nincs, rátok tér vissza. 7 Ugyanabban a házban maradjatok, és azt egyétek, igyátok, amit adnak. Mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról házra. 8 Ha egy városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. 9 És gyógyításatok a betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok

levettetni. (Hadēs g86) 16 Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg, és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem küldött.“ 17 Visszatért pedig a hetvenkét tanítvány örömmel, és ezt mondta: „Uram, a te nevedre még az ördögök is skorpiókon tapodatjok és az ellenség minden erején, hová lehajtania.“ 18 Ő pedig ezt mondta: „Láttam a sátánt, mint villámlást lebukni az így felelt: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi égből. 19 Íme, adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és madaraknak fészük, de az Emberfának nincs fejét skorpiókon tapodatjok és az ellenség minden erején, hová lehajtania.“ 19 És a tanítványokhoz fordulva, ezt mondta nekik: „Boldog az a szem, amely látja azt, amit ti láttok. 20 Mert mondom nektek, sok próféta és király kívánta látni, amit ti láttok, de nem látták, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallották.“ 21 És íme, egy törvénytudó előállt, és kísérte őt ezt mondta: „Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem?“ (Iaīnios g166) 22 Ő pedig ezt mondta neki: „A törvényben mi van megírva? Hogyan olvasod?“ 23 Az pedig ezt válaszolta: „„Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat.““ 24 Ezt mondta neki: „Jól feleltél. Ezt cselekedd, és élsz.“ 25 Az pedig igazolni akarva magát, így szólt Jézushoz: „De ki az én felebarátom?“ 26 Jézus ezt mondta neki: „Egy ember ment Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, és megsebesítették, aztán elmentek, és otthagyták

félholtan. **31** Történetesen egy pap ment lefelé az úton, aki azt látva, elkerülte. **32** Hasonlóképpen megnyittatik nektek, **10** mert aki kér, mind kap, aki egy lévita is, amikor arra a helyre ért, és azt láttá, keres, talál, és a zörgötőnek megnyittatik. **11** Melyik elkerülte. **33** Egy samáriai pedig, amikor az úton apa az közületek, akitől ha a fia kenyeres kér, követ odaért hozzá, és meglátta, könyörületességre indult. **12** Vagy ha halat kér, hal helyett kígyót ad neki? **34** Odament hozzá, bekötözte sebeit, és olajat és bort öntött azokra. Aztán feltette saját barmárá, és a vendégfogadó házhoz vitte, és gondját viselte. **13** Azért ha ti gonosz lététekre tudtok a ti gyermekiteknek jó a másnap pedig elmenőben két dénárt vett elő, a Atyákok Szentleket azoknak, akik tőle kérík.“ **14** gázdának adta, és ezt mondta neki: Viselj gondot Egyszer kiúzott egy ördögöt, amely néma volt. Történt, reá, és ha valamit még ezen felül rálöltesz, amikor hogy amikor kiment az ördög, megszólalt a néma, visszatérek, megadom neked. **36** Mit gondolsz: e és csodálkozott a sokaság. **15** Közülük némelyek három közül ki volt a felebarátja annak, aki a rablók ezt mondta: „Belzebubbal, az ördögöök fejedelmével kezébe esett?“ **37** Az pedig ezt mondta: „Az, aki úzi ki az ördögöket.“ **16** Mások meg kísértették, és könyörült rajta.“ Jézus ezt mondta neki: „Eredj el, és mennyei jelt kívántak tőle. **17** Ő pedig ismerve azok te is hasonlóképpen cselekedj.“ **38** Történt pedig, gondolatát, ezt mondta nekik: „Minden ország, amely hogy amikor az úton mentek, bement egy faluba, meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra egy Márta nevű asszony pedig befogadta házába. **18** Ha a sátán meghasonlik önmagával, hogyan **39** Ennek volt egy Mária nevű testvére, aki Jézus állhatna fönny országa? Mert azt mondjátok, hogy lábához ülve hallgatta beszédét. **40** Márta pedig én Belzebubbal üzöm ki az ördögöket. **19** És ha én el volt foglalva a házimunkában. Ezért odaállt, és Belzebubbal üzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel ezt mondta: „Uram, nem törődzz azzal, hogy az én úzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíráitok. **20** testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mondd Ha viszont én Isten ujjával üzöm ki az ördögöket, hát neki, hogy segítsen!“ **41** Jézus ezt válaszolta neki: „Márta, Márta, szorgalmass vagy, és sokra igyekezel. **21** Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a maga **42** De egy a szükséges dolog. Mária a jó részt palotáját, javai biztonságban vannak. **22** De amikor a választotta, amelyet el nem vesznek tőle.“ **23** Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az tékozol. **24** Amikor a tisztálatan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár, nyugalmat keresve. És amikor nem talál, ezt mondja: visszatérek az én házamba, ahonnan jöttem, **25** és odamenve kisöpörve és felékesítve találja azt. **26** Akkor elmegy, maga mellé vesz még más hét lelket, magánál is gondosabbakat, bemennek, és ott laknak. És annak az embernek a végső állapota rosszabb lesz az elsőnél.“ **27** Történt pedig, amikor ezeket mondta, egy asszony a sokaságból így kiáltott hozzá: „Boldog az az anyáméh, amely téged hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál.“ **28** Ő pedig ezt mondta: „Még boldogabbak azok, akik hallgatják Isten beszédét, és megtartják azt.“ **29** Amikor a sokaság hozzá gyülekezett, ezt mondta: „EZ a gonosz nemzedék jelt követel, de nem adatik neki, csak Jónás próféta jele. **30** Mert amiképpen Jónás jelül volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is e nemzedéknek. **31** Dél királynője fel fog támadni az ítéletkor e nemzedéknek férfláival, és kárhoztatja őket. Mert ő eljött a föld széléről, hogy hallhassa Salamon bőlcsességeit, de íme, nagyobb van itt Salamonnál.

11 Történt egyszer, hogy amikor egy helyen imádkozott, miután befejezte, egyik tanítványa így szolt hozzá: „Uram, taníts minket imádkozni, amiképpen János is tanította az ő tanítványait.“ **2** Ő pedig ezt mondta nekik: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: »Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. **3** Mindennapi kenyérünket add meg nekünk naponként, **4** és bocsásd meg a mi bűneinket, mert mi is megbocsátunk mindenkinet, aki nekünk adósunk. És ne vigy minket kísértebe.“ **5** Azután így szolt hozzájuk: „Ki az közületek, akinek van egy barátja, és ha az elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, **6** mert egy barátom útközben hozzáért tért be, és nincs mit adnom neki enni, **7** ő így válaszolna belülről neki: Ne zavarj engem, mert az ajtó be van zárva, és gyermekeim is velem vannak az ágyban, nem kelhetek fel, hogy adjak neked. **8** Mondom nektek, ha nem is fog felkelni, és adni neki azért, mert barátja, de annak tolakodása miatt fel fog kelni, és ad neki annyit, amennyi kell. **9** Én is azt mondom nektek: Kérjetek,

32 Ninive férfai az ítéletkor együtt támadnak fel e is megakadályoztatók, akik be akarnak menni.“ nemzedékkel, és kárhoztatják majd őket, mert ők 53 Amikor ezeket mondta nekik, az írástudók és megtértek Jónás beszédére, de íme, nagyobb van itt Jónásnál. 33 „Aki gyertyát gyűjt, nem teszi rejtett helyre, sem a véka alá, hanem a gyertyatartóba, hogy aik bemennek, lássák a világosságot. 34 A test lámpása a szem. Ha azért a szemed őszinte, az egész tested világos lesz. Ha pedig a szemed gonosz, a tested is sötét. 35 Vigyázz tehát, hogy a világosság, amely benned van, sötétség ne legyen. 36 Ha tehát az egész tested világos, és nincs benne sötét rész, akkor egészen világos lesz, mint amikor a lámpás megvilágít téged világosságával.“ 37 Beszéd közben egy farizeus arra kérte, hogy ebédeljen nála. Bement, és leült enni. 38 A farizeus, amikor ezt láta, elcsodálkozott, hogy ebéd előtt nem mosdt meg. 39 Az Úr ezt mondta neki: „Ti, farizeusok a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok ugyan, de a belsőtök tele van nyereségvággal és gonoszsággal. 40 Bolondok! Aki azt teremtette, ami kívül van, nem ő teremtette-e azt is, ami belül van? 41 Azt adjátok oda alamizsnaként, ami belül van, és akkor minden tiszta lesz nektek. 42 De jaj nektek, farizeusok, mert megadjátok a tizedet a mentából, a kaporból és minden zöldségtérből, de mellőzitek az igazságot és az Isten szeretetét. Pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. 43 Jaj nektek farizeusok! Mert szeretitek az első helyet a zsinagogában és a köszöntésekkel a piacon. 44 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert olyanok vagytok, mint a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek, akik azokon járnak, nem tudnak róla.“ 45 Ekkor megszólalt valaki a törvénytudók közül: „Mester, amikor ezeket mondod, minket is megbántasz.“ 46 Ő pedig így válaszolt: „Jaj nektek is, törvénytudók, mert elhordozhatatlan terhekkel terhelítik meg az embereket, de ti magatok egy ujjal sem érintitek a terheket. 47 Jaj nektek, mert építitek a próféták síremlékeit, a ti atyáitok pedig megölték őket. 48 Tehát bizonyítjátok, és jóváhagyjátok atyáitok cselekedeteit, hogy ők megölték őket, ti pedig síremlékeket építitek. 49 Ezért mondja Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és azok közül nemelyeket megölnek, és nemelyeket elűldöznek, 50 hogy számon kéressék ettől a nemzedéktől minden próféta vére, amelyet e világ kezdetétől kiontottak 51 Ábel vérétől kezdve Zakariás véréig, aki az oltár és a templom között pusztult el. Bizony mondom nektek, számot kell adni ennek a nemzedéknek! 52 Jaj nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret kulcsát: ti magatok nem mentek be, és azokat

úgy, hogy majd letaposták egymást, elkezdett beszélni tanítványaihoz: „Mindenelelőtt óvakodjatok a farizeusok kovászatól, ami a képmutatás. 2 Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napfényre ne jönne, és olyan titok, amely ki ne tudónék. 3 Amit sötétségbe mondattatok, azt a világosságban fogják meghallani. Amit fülbe súgva mondattatok rejtett helyen, azt a házak tetejéről fogják hirdetni. 4 Mondom nektek, az én barátaimnak: Ne féljetek azoktól, aik a testet ölik meg, és aztán többet nem árthatnak. 5 De megmondom nektek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki ha megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom nektek: Tőle féljetek! (Geenna 91067) 6 Ugye öt verebet meg lehet venni két fillérért? De azok közül egy sincs Istenrel elfelejtve. 7 Nektek pedig még hajatok szálai is mind számon vannak tartva. Ne féljetek tehát: Ti sok verébnél értékesebbek vagytok. 8 Mondom nektek: Ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberia is vallást tesz arról Isten angyalai előtt. 9 Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, ait én is megtagadom Isten angyalai előtt. 10 És ha valaki valamit mond az Emberia ellen, bocsánatot nyer, de aki a Szentléket káromolja, nem nyer bocsánatot. 11 Amikor a zsinagogákba és a fejedelmek és hatalmasságok elé hurcolnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, hogyan vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok. 12 Mert a Szentlélek abban az órában megtanít titeket, hogy mit kell mondanotok.“ 13 Ekkor így szólt hozzá valaki a sokaságból: „Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!“ 14 Ő pedig így válaszolt: „Ember, ki tett engem bíróvá vagy végrehajtóvá közöttetek?“ 15 Azután ezt mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a telhetetlenségtől, mert nem a vagyonban való bővöködés jelenti az életet.“ 16 Mondott nekik egy példázatot: „Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje 17 ezért így okoskodott magában: Mit cselekedjem? Mert nincs hová betakarítanom termésemet. 18 És ezt mondta: Ezt cselekszem: csűreimet lebontatom, és nagyobbakat építék, és azokba gyűjtöm be gabonámat és javaimat. 19 És ezt mondom lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok esztendőre eltéve, tudd magad kényelembe,

egyél, igyál, és élvezd az életet! **20** Isten ezt mondta gondviselővé tett háza népének, hogy idejében adja ki neki: Bolond! Még az éjjel elkérik tőled a te lelkedet, nekik élelmüket? **21** Boldog az a szolga, akit az ő akkor kié lesz minden, amit felhalmozta! **22** Így ura, amikor hazajön, ilyen munkában talál! **44** Bizony jár mindenki, aki kincset gyűjt magának, és nem mondom néktek, hogy egész vagyona gondviselőjévé Istenben gazdag.“ **22** Tanítványainak ezt mondta: teszi. **45** Ha pedig a szolga így szólana szívében: „Ezért mondomb nektek, ne aggodalmaskodjatok a Halogatja még az én uram a hazajövetelt, és verni ti életetet miatt, mit egyetek, se a testetek miatt, kezdi a szolgákat és szolgálóleányokat, és elkezdene mibe öltözöködjettek, **23** Mert az élet több, mint az enni, és inni és részegeskedni, **46** megijön annak eledel és a test, mint az öltözöt. **24** Nézzétek meg a szolgának az ura, amely napon nem várja, és a hollókat! Nem vetnek és nem aratnak, nincs amely órában nem gondolja, és kettévágatja, és éléskamrájuk, sem csűrük, és Isten eltartja azokat. a hitetlenek sorsára juttatja. **47** Az a szolga, aki Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál! ismerte ura akaratát, és nem teljesítette, és nem **25** Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával akár cselekedett akarata szerint, sok verést kap. **48** Aki egy arasznyival is megnövelheti termetét? **26** Ha pedig nem ismerte, és büntetésre méltó dolgokat pedig ilyen csekélyiséget sem tudtok megtenni, mit cselekedett, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, aggodalmaskodtak a többi miatt? **27** Nézzétek meg attól sokat követelnek. Akire sokat bíztak, attól többet a liliomokat, hogyan növekednek! Nem szónek és kívánnak. **49** Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak nem fonnak, de mondomb nektek, Salamon teljes a világra. Mennyire szeretném, ha már lángolna! dicsőségében sem öltözöködött úgy, mint egy ezek **50** Keresztséggel kell még megkereszteltetnem, és közül. **28** Ha pedig a fűvet, amely ma a mezőn van, mennyire szorongok, míg végbe nem megy. **51** Azt és holnap a kemencébe vetik, így öltözötti Isten, gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! **29** Ne hozzak a földre? Mondomb nektek: egyáltalan nem, sőt kérdezze téhát: mit egyetek, vagy mit igyatok, és inkább ellentétet. **52** Mert mostantól fogva, ha ötén ne nyugtalankodjatok. **30** Mindezeket a pogányok lesznek egy házban, ellentéte kerülnek egymással: kérdezik. A ti Atyátok pedig tudja, hogy nektek három kettő ellen és kettő három ellen. **53** Ellentéte szükségeket van ezekre. **31** Inkább keressétek Isten kerül az apa a fiával és a fiú az apjával és az anya a országát, és ezeket mind megkaptájok. **32** Ne félj, te leányával és leány az anyjával, az anyós a menyével kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy és a meny az anyósával.“ **54** A sokaságnak ezt nektek adja az országot! **33** „Adjátok el, amitek van, és mondta: „Amikor látjátok, hogy napnyugatról felhő adjátok oda alamizsnaként. Szerezzeztek magatoknak támad, azonnal ezt mondjátok: Záporeső jön, és úgy erszényeket, amelyek nem avulnak el, kifogyhatatlan lesz. **55** És amikor halljátok fújni a déli szelet, ezt kincset a mennyországban, ahol a tolvaj nem fér mondjátok: Hőség lesz, és úgy lesz. **56** Képmutatók! hozzá, és a moly sem emészi meg. **34** Mert ahol Az égneket és földneket jeleit felismerítik, ezt az idő a ti kincsetek, ott lesz a szívetek is. **35** „Legyen pedig miért nem tudjátok felismerni? **57** „Miért nem derekatok felövezve, és lámpásotok meggyűjtve. **36** Ítéleztek meg magatoktól is azt, hogy mi a helyes? Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, **58** Amikor pedig ellenfeleddel a hatóság elé mégy, akik várják, mikor jön meg uruk a menyegzőről, igyekezzél még az úton megszabadulni tőle, hogy hogy amint megérkezik és zörget, azonnal ajtót ne hurcoljon a bíró elé, és a bíró át ne adjon a nyíssanak neki. **37** Boldogok azok a szolgák, akitet börtönörnek, a börtönőr tömlöcbe ne vessen. **59** az úr, amikor hazamegy, ébren talál. Bizony mondomb neked, hogy nem jóssz ki onnan, amíg meg nektek, hogy felövezi magát, leülteti őket, hozzájuk meg, és felszolgál nekik. **38** És ha a második vagy harmadik őrváltáskor jön meg, és úgy találja őket, boldogok azok a szolgák! **39** Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, hogy mikor jön a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. **40** Ti is legyetek tehát készen, mert amely órában nem is gondoljátok, abban jön el az Emberia.“ **41** Péter erre megkérdezte: „Uram, nekünk mondod ezt a példázatot vagy mindenkinél?“ **42** Az Úr így válaszolt: „Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr

13 Éppen abban az időben jöttek oda néhányan, akik neki hírt hoztak a galileaiakról, akiknek vérét Pilátus áldozatukéval elegyítette. **2** Jézus ezt mondta nekik: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak valamennyi galileainál, mert ezt szenvetétek el? **3** Mondomb nektek: Nem! Sőt, ha meg nem térték, mindenjában hasonlóképpen elvesztek. **4** Vagy az a tizennyolc, akikre rászakadt a torony Siloámban, és megölte őket, gondoljátok, hogy

bűnösebbek voltak minden más Jeruzsálemben lakó embernél? 5 Mondom nektek: Nem! Sőt, ha meg honnan valók vagytok. Távozzatok tőlem mindenjában, nem térték mindenjában hasonlóképpen elvesztek.“ 6 Ti gonosztvők! 28 Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás, És ezt a példázatot mondta: „Egy embernek volt egy amikor látjátok Ábrahámot, Izsákat, Jákóböt és a fügefája szőlőjében, és elment, hogy azon gyümölcsöt prófétákat mind Isten országában, magatokat pedig keressen, de nem talált. 7 Ezt mondta a vincellérnek: kirekeszve onnan. 29 És jönnek napkeletről és íme, három esztendeje, hogy ide járok gyümölcsöt napnyugatról, északról és délről, és Isten országában keresni ezen a fügefán, és nem találok. Vágd ki, letelepednek. 30 És íme, vannak utolsók, akik elsők miért foglalja a földet is hiába? 8 De az így válaszolt lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.“ 31 neki: Uram, hagyd meg még ebben az esztendőben, Ugyanabban az órában néhány farizeus ment hozzá, míg köröskörül megkapálom és megrágyázom. 9 akik így szóltak: „Eredj el, és távozz innen, mert Hátha jövőre terem. Ha pedig nem, azután vágd Heródes meg akar téged ölni.“ 32 Ó ezt mondta nekik: ki.“ 10 Egy zsinagógában tanított szombaton, 11 és „Menjetek, és mondjátok meg annak a rókának: Íme, íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke volt ördögöket úzók ki és gyógyítok ma és holnap, és tizennyolc esztendő óta, és meg volt görnyedve, és harmadnapra befejezem. 33 De ma, holnap és azután egyáltalán nem tudott felegyenesedni. 12 Amikor úton kell lennem, mert nem lehet, hogy a próféta Jézus meglássa, odahívta, és ezt mondta neki: Jeruzsálemen kívül vesszen el. 34 „Jeruzsálem! „Asszony, megszabadultál betegségedtől!“ 13 És Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed rátette kezét, mire az nyomban felegyenesedett, és azokat, aki hozzád küldettek, hányszor akartam dicsítette Istent. 14 Megszólalt a zsinagóga előjárója egybegyűíteni gyermekéidet, mint a tyúk kiscsirkéit a szárnya alá, de ti nem akartátok! 35 Íme, elhagyott lesz a házatok. Bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, amíg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!“

14 Történt, amikor bement a farizeusok egyik vezetőjének házába szombaton ebédelni, azok figyelték őt. 2 És íme, egy vízkoros ember volt előtte. 3 Ekkor Jézus megszólalt, és megkérdezte a törvénytudóktól és farizeusoktól: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?“ 4 Azok pedig hallgattak. Erre megfogta azt, meggyógyította és elbocsátotta. 5 Nekik pedig ezt mondta: „Ki az közületek, akinek szamara vagy ökre szombatnapon kútba esik, és nem húzza ki azt azonnal?“ 6 De azok nem tudtak erre mit felelni. 7 Egy példázatot is mondott a meghívottaknak, amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket. Ezt mondta nekik: 8 „Amikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert talán nálad nagyobb tiszteletben álló embert is meghívott. 9 És odamegy az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: Engedd át ennek a helyet! És akkor szégyenkezve az utolsó helyre fogsz ülni. 10 Hanem ha meghívnak, menj el, és ülj le az utolsó helyre, hogy amikor odamegy, aki téged meghívott, ezt mondja neked: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. 11 Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.“ 12 Szólt akkor annak is, aki őt meghívta: „Amikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne barátaidat, testvéreidet,

rokonaidat, gazdag szomszédaidat hívd meg, hogy alkalmas, tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, majd azok is viszonzásul meghívjanak téged. 13 hallja!"

Hanem amikor lakomát készítesz, hívd meg a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat, 14 és boldog leszel, mert azok nem tudják viszonzni, de majd viszonozzák neked az igazak feltámadásakor." 15 Amikor ezeket meghallotta valaki, aki vele együtt ült, ezt mondta neki: „Boldog az, aki kenyeret eszik Isten országában." 16 Ő pedig ezt mondta annak: „Egy ember nagy vacsorát készített, és sokakat meghívott. 17 És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden kész! 18 És mindenjában egyformán kezdték magukat kimenteni. Az első ezt mondta neki: Szántóföldet vettettem, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek téged, ments ki engem! 19 A másik ezt mondta: Öt iga ökröt vettettem, és elmegyek, hogy azokat kipróblájam, kérlek téged, ments ki engem! 20 Megint egy másik ezt mondta: Most nősültem, és azért nem lehetek. 21 Amikor a szolga hazament, megmondta ezeket az ő urának. Akkor megharagudott a gazda, és ezt mondta szolgájának: Eredj hamar a város utjaira, és utcáira és hozd be ide a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat. 22 És szólt a szolga: Uram, meglett, amint parancsoltad, és mégis van hely. 23 Akkor ezt mondta az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék az én házam. 24 Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat." 25 Nagy sokaság ment vele, és amikor megfordult, ezt mondta nekik: 26 „Ha valaki hozzám jön, és meg nem gyűlöli az atyát és anyját, feleségét és gyermekét, fitestvérét és nőtestvérét, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. 27 És aki nem hordozza keresztiét, és nem jön utánam, nem lehet az én tanítványom. 28 „Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és először nem ül le, hogy kiszámítsa a költségeket, hogy van-e, amiből befejezze?" 29 Nehogy, miután fundamentumot vetett, és nem tudja befejezni, csúfolni kezdje őt mindenki, aki csak látja. 30 És ezt mondják: Ez az ember elkezdte az építkezést, de nem tudta befejezni! 31 Vagy ha egy király, amikor háborúba megy, hogy egy másik királytal harcba szálljon, nem ül-e le először tanácskozni, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal, aki húszzerrel jön ellené? 32 Mert különben, amikor az még távol van, követséget küld, és megkérdezi a békefelltételeket. 33 Így tehát, ha valaki búcsút nem vesz minden vagyonától, nem lehet az én tanítványom. 34 Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? 35 Sem a földre, sem a trágyára nem

mentek, hogy hallgassák őt. 2 A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: „Bűnösök fogad magához, és velük együtt eszik." 3 Ő pedig ezt a példázatot mondta nekik: 4 „Kicsoda az közületek, akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszít, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, míg meg nem találja azt? 5 És ha megtalálta, örömében felveszi vállára. 6 És hazamenve, összehívja barátait és szomszédait, és ezt mondja nekik: Örüljetek velem, mert megtaláltam juhomat, amely elveszett. 7 Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre. 8 „Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, nem gyűjt-e lámpást, nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? 9 És ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amit elveszítettem! 10 Mondom nektek, ugyanígy öröm van Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén." 11 Azután ezt mondta: „Egy embernek volt két fia. 12 És az ifjabb azt mondta atyának: Atyám, add ki a vagyonból a rám eső részt. 13 És megosztotta közöttük a vagyonat. 13 Nem sok nap múlva a kisebbik fiú összeszedte mindenét, és messze vidékre költözött, és ott eltékozolta minden vagyonát, mert kicsapongó életet él. 14 Miután mindenét elköltötte, nagy ínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. 15 Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki elküldte őt mezőjére disznókat legelelni. 16 Ő pedig szívesen megtöltötte volna gyomrát azzal a moslékkal, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki. 17 Amikor magába szállt, ezt mondta: Az én atyámnak milyen sok bérse bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok! 18 Felkelek, és elmegyek az én atyához, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, 19 és nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevez. Tégy engem olyanná, mint a te bérseid közül egy! 20 Felkelt, és elment atyához. Amikor pedig még távol volt, megláttá őt az én atya, és megesett rajta a szíve, és hozzáfutott, nyakába borult, és megcsókolta. 21 A fiú ezt mondta neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok immár méltó, hogy fiadnak nevez. 22 Atyja pedig ezt mondta szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és

adjátok föl rá, és húzzatok gyűrűt a kezére és sarut a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a lábára! 23 És hozzátok elő a hízott tulkit, és vágjátok mammonnak.“ 14 Hallották mindez a farizeusok is, le, és együnk és vigadjunk. 24 Mert az én fiám aikik pénzsóvárák voltak, és kigúnyolták őt. 15 Ezt meghalt és feltámadott és elveszett és megtaláltatott. mondta nekik: „Ti vagyok azok, aikik az emberek Elkezdték azért vigadózni. 25 Az ő nagyobbik fia pedig előtt igaznak tartjátok magatokat, de Isten ismeri a mezőn volt. És amikor hazajött, és közeleddett a szíveteket, mert ami az emberek előtt magasztos, házhoz, hallotta a zenét és a táncot. 26 Előhívott egyet az Isten előtt utálatos. 16 A törvény és a próféták a szolgái közül, és megtudakolta, mi történt. 27 Mire Keresztelő Jánosig tartottak. Azóta Isten országát az így felelt: A te öcséd jött meg, és atyád levágatta hirdetik, és mindenki erejét megfeszítve törekszik a hízott tulkit, mivel egészségen kapta vissza. 28 feléje. 17 De hamarabb elmúlik a menny és a föld, Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. De mint hogy a törvényből egyetlen vessző elveszhetne. az Atyja kiment, és kérlelni kezdte. 29 Ő pedig így 18 Ha valaki elbocsátja feleségét, és más vesz el, válaszolt atyának: Íme, én ennyi éve szolgálok neked, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz és soha át nem hágtam parancsaidat, és nekem feleségül, az is házasságtörő. 19 „Volt egy gazdag egy kecskefiat sem adtál, hogy az én barátaimmal ember, aki bíborba és gyolcsba öltözöködött, és minden vigadjak. 30 Amikor pedig ez a te fiad megjött, aki nap dúsán lakmározott. 20 És volt egy Lázár nevű paráznákkal tékozolta el a vagyonodat, levágattad koldus, aki kapuja előtt feküdt, és fekélyekkel volt Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tief! tele, 21 és szeretett volna jöllakni a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és 32 Vigadnod és örülnök kellene, hogy a te testvéred nyaldosták sebeit. 22 Történt pedig, hogy meghalt meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott.“

16 Azután ezt mondta tanítványainak: „Volt egy gazdag ember, aikik volt egy sáfára, akit bevádoltak nála, hogy javait eltékozolja. 2 Hívatta azért, és ezt mondta neki: Mit hallok felőled? Adj számot sáfáságodról, mert nem lehetsz többé sáfár. 3 A sáfár ezt mondta magában: Mit tegyek, mert az én uram elveszi tőlem a sáfáságot? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. 4 Tudom már, mit tegyek, hogy amikor a sáfáságtól megfosztanak, befogadjanak házukba az emberek. 5 Magához hívatta urának minden adósát, és ezt mondta az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak? 6 Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre ezt mondta neki: Vedd az adósleveledet, ülj le gyorsan, és ír ötvenet. 7 Aztán szólt a másiknak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig így felelt: Száz mérő búzával. Így szólt hozzá: Vedd az adósleveledet, és ír nyolcvanat. 8 És megdicsérte az Úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedet, mert e világnak fiai a maguk nemében eszesebbek a világosság fiainál. (aión g165) 9 Én is mondom nektek: szerezetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba. (aiónios g166) 10 Aki kevesen hű, a sokon is hű az. Aki kevesen hamis, a sokon is hamis az. 11 Ha a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízná rátok az igazi kincset? 12 Ha a másén nem voltatok hűek, ki adj a oda nektek azt, ami a tiétek? 13 „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és

mint hogy a törvényből egyetlen vessző elveszhetne. 18 Ha valaki elbocsátja feleségét, és más vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az is házasságtörő. 19 „Volt egy gazdag ember, aki bíborba és gyolcsba öltözöködött, és minden nap dúsán lakmározott. 20 És volt egy Lázár nevű koldus, aki kapuja előtt feküdt, és fekélyekkel volt tele, 21 és szeretett volna jöllakni a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal, de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták sebeit. 22 Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és az angyalok Ábrahám ölébe vitték. Meghalt a gazdag, is és eltemették. 23 És a pokolban kínok között föltéktintett, meglátta távol Ábrahámöt és kebelén Lázárt. (Hadés g86) 24 Felkiáltott, és ezt mondta: Atyám, Ábrahám! Könöörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy márta ujja hegyét vízbe, és hűsítse meg nyelvemet, mert gyötrődöm ebben a lángban. 25 Ábrahám így válaszolt: Fiam, emlékezz arra, hogy te megkaptad javaidat életedben, hasonlóképpen Lázár is bajit. Most ő vigasztalódik, te pedig gyötrődsz. 26 Ezenfelül köztünk és közöttetek nagy szakadék van, úgyhogy aikik innen hozzátok akarnának menni, nem lehetnek, sem azok onnét hozzánk nem jöhetnek. 27 Mire az így szólt: Kérlek azért téged, atyám, hogy küldd el őt az én atyám házához. 28 Mert van öt testvérem, hogy bizonyosát tegyen nekik, hogy ők is ide, a gyötrelem helyére ne kerüljenek. 29 Ábrahám így szólt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! 30 De erre az ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, de ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérne! 31 Ő pedig így válaszolt: Ha Mózesre és a prófétáakra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.“

17 Ezt mondta a tanítványoknak: „Lehetetlen, hogy botránkozások ne történjenek, de jaj annak, aki ilyeneket okoz. 2 Jobb annak, ha malomkövet kötnék a nyakára, és a tengerbe dobják, mintha csak egyet is megbotránkoztat a kicsinyek közül. 3 Vigyázzatok magatokra! „Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, fedd meg, és ha megbánja, bocsáss meg neki. 4

És ha egy napon hétszer is vétkezik ellened, és kiment Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és egy napon hétszer tér vissza hozzád ezt mondva: elpusztított mindenkit. 30 Így lesz azon a napon is, Megbántam – bocsáss meg neki.“ 5 Az apostolok ezt amelyen az Emberfia megjelenik. 31 Azon a napon, mondta az Úrnak: „Növeld hitünket!“ 6 Ezt mondta aki a háztetőn lesz, holmija pedig a házban, ne az Úr: „Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, menjen le, hogy elvigye. És aki a mezőn lesz, ne és ezt mondanátok ennek az eperfának: Szakadj forduljon vissza. 32 Emlékezzetek Lót feleségére! ki gyökerestől, és gyökerezz meg a tengerben, az 33 Aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, és aki engedelmeskedne nektek. 7 „Ki az közületek, akinek elveszti, megtartja azt. 34 Mondom nektek: azon ha van egy szolgája, és az szánt vagy legeltet, és az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik megjön a mezőről, mindenjárt azt mondja neki: Jöjj, és felvétetik, a másik ott hagyatik. 35 Két asszony őrül ül az asztalhoz? 8 Nem azt mondja-e inkább neki: együtt, az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. 36 Készíts vacsorát, és övezd fel magad, és szolgáj! Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik nekem, míg én eszem és iszom, te pedig azután otthagyatik.“ 37 Azok ezt mondta neki: „Hol, Urunk?“ egyél és igyál! 9 Vajon megköszöni-e annak a Ő pedig így válaszolt: „Ahol a tetem, oda gyűlnek a szolgának, hogy azt tette, amit neki parancsolt? saskeselyűk.“

Nem gondolom. 10 Hasonlóképpen ti is, ha mindenzt megtétek, amit parancsoltak nektek, mondjátok: Haszontalan szolgák vagyunk, mert csak azt tettük, ami kötelességünk volt.“ 11 Történt, amikor útban volt Jeruzsálem felé, átment Samária és Galilea között. 12 Amikor egy faluba ért, tíz leprás férfi jött elő, aikik távol megálltak, 13 és hangosan ezt kiáltották: „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!“ 14 Amikor meglátta őket, ezt mondta: „Menjetek el, mutassátok meg magatokat a papoknak.“ És történt, hogy míg odamentek, megtisztultak. 15 Egy pedig közülük, amikor láttá, hogy meggyógyult, visszatért, és hangosan dicsőítette Istenet. 16 Lába előre borulva adott hálát. Ez pedig samáriai volt. 17 Jézus ekkor így szólt: „Nem tizen tisztultak meg? Hol van a többi kilenc? 18 Nem akadt más, aki visszatért volna dicsőséget adni Istennek, csak ez az egy idegen?“ 19 És ezt mondta neki: „Kelj fel, menj el, a te hited megtartott téged.“ 20 Amikor megkérdeztek a farizeusok, hogy mikor jön el Isten országa, így felelt nekik: „Isten országa nem szemmel láthatóan jön el. 21 Sem azt nem mondják: Íme, itt, vagy íme, ott van, mert Isten országa bennetek van!“ 22 A tanítványoknak pedig ezt mondta: „Eljön az idő, amikor szeretnétek egyet látni az Emberfia napjai közül, de nem láttok. 23 Mondják majd nektek: Íme, itt, vagy íme, ott van, de ne menjetek oda, és ne fussatok utána. 24 Mert amint a felvillanó villámlás az ég aljától az ég aljáig fénylik, úgy jön el az Emberfia az ó napján. 25 De előbb sokat kell szenvednie és megvettetnie ettől a nemzedéktől. 26 És amint Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is. 27 Ettek, ittak, megnősültek, férjhez mentek addig a napig, amíg Nőé be nem ment a bárkába, és eljött az özönvíz, és elpusztított mindenkit. 28 Hasonlóképpen, ahogyan Lót napjaiban is volt: ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek, 29 de azon a napon, amikor Lót

18 Egy példázatot is mondott nekik arról, hogy minden imádkozni kell, és nem szabad belefáradni. **2** Ez mondta: „Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félte, az embereket nem becsülte. **3** Abban a városban volt egy özvegyasszony is, aki elment hozzá, és ezt mondta: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben. **4** Az egy ideig nem akarta, de azután ezt mondta magában: Noha Istent nem félem, az embereket sem becsülök, **5** mégis mivel terhemre van nekem ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne gyötörjön engem.” **6** Ez mondta az Úr: „Halljátok, mit mond a hamis bíró? **7** Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot az ő választottainak, akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal? És várakoztatja-e őket? **8** Mondom néktek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamar. De amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?” **9** Némyelyeknek, akik elbizakodtak, hogy ők igazak, és a többieket semmibe se vették, ezt a példázatot mondta: **10** „Két ember ment a templomba imádkozni. Az egyik farizeus, és a másik vámszedő. **11** A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten! Hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, gorosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is. **12** Bőjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek. **13** A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem mellé verte, és ezt mondta: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. **14** Mondom néktek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert aki felmagasztalja magát, megalázatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.” **15** Kisgyermeket is vittek hozzá, hogy kezét rájuk tegye. Amikor a tanítványok ezt látták, rájuk szóltak. **16** De Jézus magához hívtá őket, és ezt mondta: „Engedétek, hogy a kisgyermek

hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké hited téged megtartott!" 43 És azonnal megjött szeme az Isten országa. 17 Bizony mondomb néktek, aki világa, és követte őt, dicsőítve Istant. Az egész nem úgy fogadja Isten országát, mint gyermek, sokaság ezt látva dicsőséget adott Istennek.

semmiképpen nem meggy be abba." 18 Egy előkelő ember megkérdezte őt: Jó Mester, mit cselekedj, hogy az öröök életet elnyerjem? (aiōnios g166) 19

Jézus ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. 20 A

parancsolatokat tudod: »Ne paráználjod, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonysságot ne tégy, tiszteld atyádat, anyádat!“ 21 Ő pedig ezt mondta: „Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam." 22 Jézus ezt hallva, ezt mondta neki: „Még egy fogyatkozásod van: Add el minden vagyonodat, oszsd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, jöjj, és kövess engem." 23 Az pedig, amikor ezt meghallotta, elszomorodott, mert igen gazdag volt. 24 Amikor Jézus láttá, hogy elszomorodott, ezt mondta: „Milyen nehezen mennek be Isten országába azok, akik gazdagok. 25 Mert könnyebb a tevének a tú fokán átmenni, mint a gazdagnak Isten országába bejutni." 26 Akik pedig ezt hallották, ezt mondta: „Ki üdvözülhet akkor?"

27 Ő pedig ezt mondta: „Ami embereknél lehetetlen, Istennél lehetséges!" 28 Ekkor Péter így szólt: „Íme, mi minden elhagyunk, és követtünk Téged!" 29 Ő

pedig ezt mondta nekik: „Bizony mondomb néktek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy szüleit,

vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermeket az Isten országáért, 30 hogy ne kapná vissza sokszorosan ebben az időben, a jövőnő világban

pedig az öröök életet." (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Maga mellé vette a tizenkettőt, és ezt mondta nekik: „Íme, felmegyünk Jeruzsálemben, és beteljesedik minden

az Emberfán, amit a próféták megírtak. 32 Mert a pogányok kezébe adják, megcsúfolják, meggyalázzák és megköpdősik, 33 és miután megostorozták, megölik, de harmadnap feltámad." 34 Ők azonban ezekből semmit sem értettek. Ez a beszéd rejte maradt előttük, és nem fogták fel a mondottakat.

35 Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett, és koldult. 36 És amikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, kérdezősködött, hogy mi az. 37 Megmondta neki, hogy a názáreti Jézus megy arra. 38 Ekkor így kiáltott: „Jézus, Dávid Fia, könyörül rajtam!" 39 Akik pedig elő mentek, rászóltak, hogy hallgasson. De ő annál inkább kiáltott: „Dávid Fia, könyörül rajtam!" 40 Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vigyék hozzá. Amikor közelébe ért, megkérdezte tőle: 41 „Mit akarsz, mit tegyek veled?" Az így szólt: „Uram, hogy a szemem világa megijöjjön." 42 Jézus ezt mondta neki: „Láss, a te

19 Ezután Jerikóba ért, és átment rajta. 2 Íme, volt ott egy ember, akit Zákeusnak hívtak, aki

fővámszedő volt és gazdag. 3 Igyekezett meglátni Jézust, hogy ki az, de a sokaságtól nem láthatta meg, mert kis termetű ember volt. 4 Ezért előrefutott, és felmászott egy eperfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. 5 Amikor arra a helyre jutott, Jézus feltekintett, és megláttá, és ezt mondta neki: „Zákeus, hamar jöjj le, mert ma nekem a te

házdánál kell megszállnom." 6 Ekkor sietve leszállt, és örömmel befogadta. 7 Amikor ezt látták, mindenjában zúgolódtak, és ezt mondta: „Bűnös emberhez ment be szállásra." 8 Zákeus pedig előállt, ezt mondta az Úrnak: „Uram, íme, minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, négyeszer annyit adok helyébe." 9 Jézus ezt mondta neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak, mert ő is Ábrahám fia. 10 Mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett." 11

Amikor pedig ezeket hallották, még egy példázatot is mondott, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik Isten országa. 12 Ezt mondta tehát: „Egy nemesember egy messzi

tartományba ment, hogy ott királyságot szerezzen magának, azután majd visszatérjen. 13 Hívatta azért

tíz szolgáját, és adott nekik tíz minát, és ezt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg visszajövök. 14 Alattvalói

pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána, és ezt üzентék: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék rajtunk. 15 Történt, amikor megszerezte a királyságot,

megparancsolta, hogy szolgáit, akiknek a pénzt adta, hívják oda hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett.

16 Eljött az első, és ezt mondta: Uram, a te minád tíz minát nyert. 17 Ő pedig ezt mondta neki: Jól van, jó

szolgám, mivel hű voltál a kevesen, legyen hatalmad tíz város felett. 18 És jött a második, és ezt mondta:

Uram, a te minád öt minát nyert. 19 Így szólt ennek is: Neked is legyen hatalmad öt város felett. 20 És

eljött a harmadik is, és ezt mondta: Uram itt van a te minád, amelyet kendőbe kötve tartottam. 21

Mert féltem tőled, mert kemény ember vagy, azt is elveszed, amit nem te tettél el, éslearatod, amit nem te vetettél. 22 Ezt mondta annak: A te szavaid szerint

ítéllek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, aki elveszem, amit nem én tettem el, éslearatom, amit nem én vettem. 23

Miért nem tettet azért az én pénzemet a pénzváltók

asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam vissza? 24 Az ott állóknak ezt mondta: Vegyétek el ettől a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van. 25 És mondta neki: Uram, annak már van tíz minája! 26 De ő ezt mondta: Mondom nektek, hogy mindenkinek, akinek van, adatik, akinek pedig nincs, még amije van, az is elvétezik tőle. 27 Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy rajtuk uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem.“ 28 Miután ezeket elmondta, továbbment Jeruzsálem felé. 29 És történt, hogy amikor Betfagéhoz és Betániához közeleddet, a hegynél, amelyet Olajfák hegycsúcsnak neveznek, elküldött kettőt tanítványai közül, 30 és ezt mondta nekik: „Menjetek el az átellenben lévő faluba, amelybe beérve találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még ember nem ült, oldjátok el, és hozzátok ide. 31 Ha pedig valaki megkérdezi, hogy miért oldjátok el, ezt mondjátok annak: Az Úrnak van szüksége rá.“ 32 A küldöttök elmentek, és minden úgy találtak, amint megmondta nekik. 33 Amikor a szamárcsikót eloldották, annak gázdái ezt mondta: „Miért oldjátok el a szamárcsikót?“ 34 Ók pedig ezt mondta: „Az Úrnak van szüksége rá.“ 35 Elvitték azért azt Jézushoz, és felsőruhájukat a szamárcsikóra tették, és felültettek rá Jézust. 36 Amint tovább ment, az emberek felsőruhájukat az útra terítették. 37 Amikor már az Olajfák lejtőjéhez közeleddet, a tanítványok egész sokasága örvendezve, fennhangon kezdték dicsérni Istenet mindenkoráért a csodákért, amelyeket láttak, 38 és ezt mondta: „Áldott a Király, aki az Úr nevében jön! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!“ 39 A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!“ 40 Ó így válaszolt nekik: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.“ 41 Amikor közelebb ért, és megláttá a várost, megsiratta azt. 42 Ezt mondta: „Bár felismerted volna ezen a napon te is, ami békességedre szolgál. Most azonban el van rejte szemed elől. 43 Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid körülöttek sáncot építenek, körülvesznek, és mindenfelől szorongatnak; 44 a földre tipornak téged és fiaidat, és nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.“ 45 Azután bement a templomba, és kezdte kiúzni azokat, akik ott adnak és vesznek, 46 és ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádságnak háza, ti pedig azt latrok barlangjává tettek!«“ 47 Aztán naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép előkelői azon voltak, hogy elpusztításák. 48 De nem találtak megoldást arra,

hogy mit cselekedjenek, mert az egész nép rajongva hallgatta őt.

20 Történt az egyik napon, amikor a népet tanította a templomban, és az evangéliumot hirdette, odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, 2 és megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket? Vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta?“ 3 Ó pedig így válaszolt nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek; mondjátok meg nekem: 4 János keresztsége a mennyből való vagy emberektől?“ 5 Azok pedig tanakodtak maguk között: Ha azt mondjuk, hogy a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki? 6 Ha pedig azt mondjuk, hogy emberektől, akkor az egész nép megkövez minket, mert meg vannak győződve, hogy János próféta volt. 7 Azt válaszolták tehát, hogy ők nem tudják, honnan való. 8 Erre Jézus ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal cselekszem ezeket.“ 9 Azután ezt a példázatot kezdte mondani a népnek: „Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt munkásoknak, és hosszú időre elutazott. 10 Amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak neki a szőlő gyümölcséből. A munkások pedig megverték azt, és üresen küldték el. 11 Akkor egy másik szolgát küldött, de azok azt is megverték és meggyalázták, és üresen küldték el. 12 És még egy harmadikat is küldött, de azok azt is megsebesítették, és kidobták. 13 Akkor így szólt a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm szeretett fiamat, talán őt megbecsülik. 14 Amikor meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökösi. Jöjjetek, öljük meg, hogy minden legyen az örökség! 15 És kidobták a szőlőből, és megölték. Mit cselekszik a szőlőnek ura azokkal? 16 Elmegy, elveszti ezeket a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja.“ Amikor ezt hallották, ezt mondta: „Szó sem lehet róla!“ 17 Ó pedig rájuk tekintett és ezt mondta: „Akkor mi az, ami meg van írva: »Amely követ az építők megvetettek, az lett szegletkőve!«“ 18 Na valaki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt.“ 19 A főpapok és írástudók még abban az órában el akarták fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot. 20 Ezután állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána, akik igaznak tetették magukat, hogy szaván foghassák, és átadják a hatóságnak és a helytartó hatalmának. 21 Megkérdezték tőle: „Mester, tudjuk, hogy helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem Isten útját igazán tanítod. 22

Szabad-e nekünk a császárnak adót fizetnünk vagy nem?" 23 Ő azonban észrevette álnokságukat, és ezt mondta nekik: 24 „Mutassatok nekem egy dénárt. Látott egy szegény özvegyasszonyt is, hogy két fillért Kinek a képe és felirata van rajta?" Ezt mondta: „A dobott abba, 3 és így szólt: „Bizony mondom néktek, császár." 25 Ő pedig ezt mondta nekik: „Adjátok hogy ez a szegény özvegy mindenkinél többet adott. meg a császárnak azt, ami a császáré, és Istennek, 4 Mert azok mind a fölöslegükből adtak Istennek ami Istené." 26 Nem tudtak belekötni szavaiba a ajándékot, ez pedig az ő szegénységből minden nép előtt, és csodálkozva feleletein, elhallgattak. 27 vagyonát, amije volt, odaadta." 5 Amikor némelyek Hozzámentek a szadduceusok közül néhányan, akik azt mondta: a templomról, hogy az szép kövekkel és tagadják, hogy van feltámadás, és megkérdezték őt: ajándékokkal van felékesítve, ő így szólt: „Jönnek 28 „Mester, Mózes megírta nekünk, hogy »ha valakinek majd napok, amikor ezekből, amiket láttok, nem meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermek marad kő kövön, amelyet le nem rombolnának." 7 nem, akkor annak a testvére vegye el annak a Ekkor ezt kérdezték tőle: „Mester, mikor lesz ez, és feleségét, és támasszon utódot testvérének." 29 Volt mi lesz annak a jele, hogy ez beteljesül?" 8 Ő pedig hét testvér, és az első megnősült, és gyermektelenül ezt mondta: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek halt meg. 30 Ekkor a második vette el annak feleségét, titeket, mert sokan jönnek az én nevemben, akik ezt és az is gyermektelenül halt meg. 31 Akkor a harmadik mondáj: Én vagyok! – meg azt: Az idő elközelgett! De vette el, és ugyanígy mind a hét, de nem hagytak ti ne menjetek utánuk. 9 Amikor hallottak háborúról gyermeket, és meghaltak. 32 Ezután meghalt az és lázadásokról, ne rettenjetek meg, mert ezeknek asszony is. 33 A feltámadáskor vajon melyiküknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindenjárt a a felesége lesz? Mert mind a hétnek felesége volt." vég." 10 Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen 34 Jézus így válaszolt nekik: „Ennek a világnak fiai és ország ország ellen támad, 11 és mindenfelé nősülnek, és férjhez mennek. (aión g165) 35 De akiket nagy földindulások, járványok és éhínségek lesznek, méltónak ítélnek arra, hogy az eljövendő világnak rettentenes dolgok történnek, és nagy jelek túnnek föl és a halálból való feltámadásnak részesei legyenek, az égen. 12 De mindezek előtt kezet emelnek rátok, azok majd nem nősülnek, és férjhez sem mennek. és üldöznek titeket. Átadnak titeket a zsinagógáknak, (aión g165) 36 Azok meg sem halhatnak, mert hasonlók és börtönbe vethetek, és királyok és helytartók elő lesznek az angyalokhoz, és Isten gyermekei lesznek, visznek az én nevemért. 13 De ez alkalom lesz hiszen a feltámadás gyermekei. 37 Azt pedig, hogy nekik a bizonyságtételre. 14 Határozzátok el azért feltámadnak a halottak, már Mózes is kijelentette a szívetekben, hogy nem gondoltok előre, hogy mit csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének, felejjetek védelmetekre, 15 mert én adok nekik Izsák Istenének és Jákób Istenének nevezte. 38 Isten száját és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni pedig nem a holtak Istene, hanem az élők Istene. Mert vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem. 16 az ő számára mindenki él." 39 Néhány írástudó ekkor Eláruknak titeket szülők és testvérek, rokonok és így szólt: „Mester, jól mondadt." 40 És többé semmit barátok is, és némelyeket megjölnek közületek, 17 és sem mertek tőle megkérdezni. 41 Akkor így szólt gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt, hogy Krisztus 18 de fejetei hajszála sem vész el. 19 Békétérésetek Dávid Fia? 42 Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok által nyeritek meg lelketeiket. 20 Amikor látjátok, könyvében: »Így szólt az Úr az én Uramnak, ülj az hogy Jeruzsálemet hadsereg kerít be, akkor tudjátok én jobb kezem felől, 43 míg ellenségeidet lábad meg, hogy elközelített pusztulása. 21 Akkor, akik zsámolyává nem teszem." 44 Dávid tehát »Urának« Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre, és akik nevezi őt, hogyan lehet akkor Fia?" 45 Az egész nép a városban vannak, költözzenek ki onnan, és akik hallatára ezt mondta tanítványainak: 46 „Óvakodjatok a mezőn vannak, ne menjenek be oda. 22 Ezek az írástudóktól, akik hosszú köntösökben szeretnek ugyanis az ítéletnek napjai, hogy beteljesedjenek járni, és szeretik, ha piacokon köszöntik őket, szeretik mindazok, amelyek meg vannak írva. 23 Jaj azokban az első helyeket a zsinagógában és a főhelyeket a napokban a terhes és szoptatós asszonyoknak, lakomákon, 47 akik az özvegyek házát felemésztik, mert nagy nyomorúság lesz a földön, és harag e és színből hosszan imádkoznak. Ezekre súlyosabb népre. 24 Elhullnak a kard életől, és foglyul vitetnek minden pogány nép közé, és Jeruzsálemet pogányok tapossák, míg be nem teljesedik a pogányok ideje. 25 „És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban,

a földön népek rettegnek tanácsralanul a tenger húsvéti bárányt. 14 Amikor eljött az idő, asztalhoz ült, zúgása és forrongása miatt, 26 és az emberek és vele együtt a tizenkét apostol. 15 Ezt mondta nekik: megdermednek a félelem és annak várása miatt, amik „Vágva vágytam, hogy megegyem a húsvéti bárányt e föld kerekségére következnek, mert az egek erői veletek, mielőtt szenvedek. 16 Mert mondom néktek, megrendülnek. 27 Akkor meglátják az Emberfiát eljönnyi hogy többé nem eszem abból, míg be nem teljesedik a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. 28 Amikor Isten országában.“ 17 Azután vette a poharat, pedig ezek elkezdődnek, nézzetek fel, és emeljétek minekutána hálát adott, ezt mondta: „Vegyétek, és fel a fejeteket, mert közeledik megváltásotok.“ 29 osszátok el magatok között, 18 mert mondom néktek, Mondott nekik egy példázatot is: „Tekintsétek meg hogy nem iszom a szőlőtökének gyümölcséből, míg a fügefát és minden fát. 30 Amikor már hajtanak, el nem jön Isten országa.“ 19 És vette a kenyeret, és ezt lájtátok, ti magatok is tudjátok, hogy közel hálát adott, megszegte, nekik adta, ezt mondán: „Ez van már a nyár. 31 Így ti is, amikor lájtátok, hogy az én testem, amely értetek adatik: ezt cselekedjétek mindenek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az én emlékezetem.“ 20 Hasonlóképpen vette a Isten országa. 32 Bizony mondom néktek: nem műlik poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: el ez a nemzedék, míg minden meg nem lesz. 33 „E pohár az új szövetség az én véremben, amely Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim tiérettetek kionttatik. 21 De íme, annak a keze, aki nem műlnak el. 34 Vigyázzatok magatokra, hogy engem elárul, az enyémmel együtt van az asztalon. szívetek el ne nehezedjék mámortól, részegségtől 22 És az Emberfa elmegy ugyan, amint el van vagy a megélhetés gondjaitól, és váratlanul ne lepjen rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja meg titeket az a nap. 35 Mert mint valami csapda, őt.“ 23 Erre kezdték kérdezni egymás között, hogy úgy lep meg mindenkit, aik e föld színén laknak. vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni. 36 Vigyázzatok azért mindenkor, és kérjétek, hogy 24 Versengés is támadt közöttük, hogy ki tekinthető kimenekülhessetek mindenből, amik bekövetkeznek, köztük nagyobbnak. 25 Erre ő ezt mondta nekik: és megállhassatok az Emberfa előtt.“ 37 Napközben „A pogányokon uralkodnak királyaiak, és akiknek a templomban tanított, éjszakánként pedig kiment hatalmuk van felettük, jótevőknek hívatják magukat. 26 Közöttetek azonban ne így legyen. Hanem aki hozzáment, hogy őt hallgassa a templomban.

22 Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet húsvétnak neveztek. 2 A főpapok és írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt, mert féltek a néptől. 3 Bement a sátán Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és aki a tizenkettő közül való volt. 4 Elment, és megbeszélte a főpapokkal és az elöljárókkal, hogyan adja őt kezükbe. 5 Azok megörültek, és megígértek, hogy pénzt adnak neki. 6 Ő megígérte, hogy jó alkalmat keres, hogy őt kezükbe adja a nép tudta nélkül. 7 Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt. 8 Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta: „Menjetek, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megehessük.“ 9 Ezt mondta nekik: „Hol akarod, hogy elkészítsük?“ 10 Ő ezt mondta nekik: „Íme, amikor bementek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a házba, amelybe bemegy, 11 és ezt mondjátok a ház gazdájának: Ezt üzeni a Mester: Hol van a szállás, ahol megeszem tanítványaimmal a húsvéti bárányt? 12 És ő mutat nektek egy nagy, berendezett felsőszobát, ott készítsétek el.“ 13 Elmentek, és úgy találták, ahogy mondta nekik, és elkészítették a

húsvéti bárányt. 14 Amikor eljött az idő, asztalhoz ült, zúgása és forrongása miatt, amik „Vágva vágytam, hogy megegyem a húsvéti bárányt e föld kerekségére következnek, mert az egek erői veletek, mielőtt szenvedek. 16 Mert mondom néktek, megrendülnek. 27 Akkor meglátják az Emberfiát eljönnyi hogy többé nem eszem abból, míg be nem teljesedik a felhőben hatalommal és nagy dicsőséggel. 28 Amikor Isten országában.“ 17 Azután vette a poharat, pedig ezek elkezdődnek, nézzetek fel, és emeljétek minekutána hálát adott, ezt mondta: „Vegyétek, és fel a fejeteket, mert közeledik megváltásotok.“ 29 osszátok el magatok között, 18 mert mondom néktek, Mondott nekik egy példázatot is: „Tekintsétek meg hogy nem iszom a szőlőtökének gyümölcséből, míg a fügefát és minden fát. 30 Amikor már hajtanak, el nem jön Isten országa.“ 19 És vette a kenyeret, és ezt lájtátok, ti magatok is tudjátok, hogy közel hálát adott, megszegte, nekik adta, ezt mondán: „Ez van már a nyár. 31 Így ti is, amikor lájtátok, hogy az én testem, amely értetek adatik: ezt cselekedjétek mindenek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az én emlékezetem.“ 20 Hasonlóképpen vette a Isten országa. 32 Bizony mondom néktek: nem műlik poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: el ez a nemzedék, míg minden meg nem lesz. 33 „E pohár az új szövetség az én véremben, amely Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim tiérettetek kionttatik. 21 De íme, annak a keze, aki nem műlnak el. 34 Vigyázzatok magatokra, hogy engem elárul, az enyémmel együtt van az asztalon. szívetek el ne nehezedjék mámortól, részegségtől 22 És az Emberfa elmegy ugyan, amint el van vagy a megélhetés gondjaitól, és váratlanul ne lepjen rendelve, de jaj annak az embernek, aki elárulja meg titeket az a nap. 35 Mert mint valami csapda, őt.“ 23 Erre kezdték kérdezni egymás között, hogy úgy lep meg mindenkit, aik e föld színén laknak. vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni. 36 Vigyázzatok azért mindenkor, és kérjétek, hogy 24 Versengés is támadt közöttük, hogy ki tekinthető kimenekülhessetek mindenből, amik bekövetkeznek, köztük nagyobbnak. 25 Erre ő ezt mondta nekik: és megállhassatok az Emberfa előtt.“ 37 Napközben „A pogányokon uralkodnak királyaiak, és akiknek a templomban tanított, éjszakánként pedig kiment hatalmuk van felettük, jótevőknek hívatják magukat. 26 Közöttetek azonban ne így legyen. Hanem aki hozzáment, hogy őt hallgassa a templomban.

27 Mert ki a nagyobb? Az, aki az asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki az asztalnál ül? De én olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál. 28 Ti vagyok azok, akik megmaradtok velem kísértésemben, 29 és én nektek adom az országot, amint az én Atyám nekem adta, 30 hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és királyi széken üljetek, ítéletet tartva Izrael tizenkét felett.“ 31 Ezt mondta az Úr: „Simon! Simon! Íme, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, 32 de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited. Ha majd megtérsz, erősítsd atyáfait.“ 33 Ő pedig ezt mondta: „Uram, veled kész vagyok mind börtönbe, mind halálra menni!“ 34 És ő ezt mondta: „Mondom neked, Péter, ma nem szólal meg addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem.“ 35 Aztán ezt mondta nekik: „Amikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-e valamiben hiányotok?“ ők pedig ezt mondta: „Semmiről sem.“ 36 Ezt mondta nekik: „De most, aiknek erszénye van, vegye elő, hasonlóképpen a táskát, és aiknek nincs kardja, adj a felsőruháját, és vegyen. 37 Mert mondom

nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami engem.“ 62 Aztán kiment, és keservesen sírt. 63 meg van írva: »És a gonoszok közé sorolták.« Azok a férfiak, aik fogva tartották Jézust, csúfolták Mert ami rám vonatkozik, az mind beteljesedik.“ 38 és verték, 64 és szemét betakarva arcul csapták őt, Azok ezt mondta: „Uram, íme, van itt két kard.“ és ezt kérdezték: „Prófétáld meg, ki az, aki megütött ő pedig ezt mondta: „Elég!“ 39 Ezután kiment, és téged!“ 65 És sok mással is szidalmazták őt. 66 szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a Mint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, tanítványai is. 40 Amikor odaérte, ezt mondta nekik: főpapok és írástudók, és gyülekezetükbe vitték őt, „Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“ 41 67 és ezt mondta: „Ha te vagy a Krisztus, mond Aztán eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és meg nekünk.“ ő pedig ezt mondta nekik: „Ha meg térdre esve imádkozott: 42 „Atyám, ha akarod, vedd is mondanám, akkor sem hisztek el, 68 ha pedig el tőlem ezt a poharat, mégis ne az én akaratom 69 De mostantól fogva legyen meg, hanem a tiéd.“ 43 Akkor egy angyal jelent Erre mind ezt mondta: „Te vagy tehát Isten Fia?“ ő meg a mennyből, és erősítette őt. 44 Haláltusájában pedig ezt mondta: „Ti mondjátok, hogy az vagyok!“ 71 mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullanak. Azok ezt mondta: „Mi szükségünk van még tanúkra? 45 Miután imádkozása után fölkelt, tanítványaihoz Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából!“

ment, akiket alva talált a szomorúságtól. 46 Ekkor így szólt hozzájuk: „Miért alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.“ 47 Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett, amelynek élén Júdás ment, aki egy a tizenkettő közül, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. 48 Jézus ezt mondta neki: „Júdás, csókkal árulod el az Emberiáit?“ 49 Amikor akik körülötte voltak, látták, hogy mi következik, ezt mondta neki: „Uram, vágunk közéjük karddal!“ 50 És valaki közülük márás rásújtott a főpap szolgájára, és levágtá annak jobb fülét. 51 Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: „Elég!“ És megérintve annak fülét, meggyógyította. 52 Jézus így szólt azokhoz, akik hozzámentek, a főpapoknak, a templom előljjáronak és a véneknek: „Mint egy latorra, úgy jöttetek kardokkal és botokkal. 53 Amikor minden nap veletek voltam a templomban, kezeteket nem vetettetek rám. De ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.“ 54 Akkor elfogták őt, elvezették, és elvitték a főpap házába. Péter távolról követte. 55 Amikor tüzet raktak az udvar közepén, és körülítétek, Péter is leült velük. 56 Meglátta őt egy szolgálónő, amint a világosságnál ült, szemügyre vette, és ezt mondta: „EZ is vele volt!“ 57 ő pedig letagadta, és ezt mondta: „Asszony, nem ismerem őt.“ 58 Rövid idő múlva más valaki láttá meg, és mondta: „Te is azok közül való vagy!“ Péter pedig ezt mondta: „Ember, nem vagyok!“ 59 És úgy egy óra múlva más valaki is bizonygatta, és ezt mondta: „Bizony ez is vele volt, mert Galileából való ő is.“ 60 Péter ezt mondta: „Ember, nem tudom, mit beszélsz!“ És azonnal, amikor még beszélt, megszólalt a kakas. 61 Hátrafordult az Úr, és rátekintett Péterre. És Péter visszaemlékezett az Úr szavára, amit neki mondott: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz

23 Ezután föllált az egész testület, és elvitték őt Piláthoz. 2 Elkezdték vádolni, és ezt mondta: „Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja, hogy a császárnak adót fizessünk, mert Krisztus-királynak mondja magát.“ 3 Pilátus megkérdezte őt: „Te vagy-e a zsidók királya?“ És ő ezt felelte: „Te mondod!“ 4 Pilátus pedig ezt mondta a főpapoknak és a sokaságnak: „Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.“ 5 De azok erősködtek, és ezt mondta: „A népet fellázítja tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen idáig.“ 6 Pilátus ezt hallva, megkérdezte, hogy Galileából való ember-e ő. 7 És amikor megtudta, hogy Heródes fennhatósága alá tartozik, Heródeshez küldte, mert az is Jeruzsálemben volt azokban a napokban. 8 Heródes pedig látva Jézust, igen megörült, mert régóta kívánta őt látni, mert sokat hallott felőle, és remélte, hogy valami csodát lát, amelyet ő tesz. 9 Sok beszéddel kérdezgette, de ő semmit sem felelt neki. 10 Ott álltak a főpapok és az írástudók, és hevesen vádolták őt. 11 Heródes pedig katonáival együtt megvetően bánt vele, és kicsúfolta, miután fényes ruhába öltözött, és visszaküldte Piláthoz. 12 Azon a napon Heródes és Pilátus barátok lettek, azelőtt ugyanis ellenségeskedésben voltak egymással. 13 Ekkor Pilátus a főpapokat, a főemberket és a népet összehívta, 14 és ezt mondta nekik: „Idehoztátok nekem ezt az embert, mint aki a népet félrevezeti, és íme, én telőttetek kihallgattam, és semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben, amivel őt vádoljátok. 15 De még Heródes sem, mert ő is visszaküldte hozzá, és íme, semmi halálos vétséget nem cselekedett. 16 Megfenyítem tehát, és elbocsátom.“ 17 Ünnepenként egy foglyot kellett elbocsátania. 18 Akkor felkiáltott az egész sokaság:

„Ezt öld meg, és bocsásd el nekünk Barabást!” 19 óra volt, és sötétség lett az egész tartományban Ezt a városban kitört lázadásért és gyilkosságért egészen kilenc óráig. 45 A nap elhomályosodott és vettették tömlöcbe. 20 Pilátus ismét szólt hozzájuk, a templom kárpítja középen kettéhasadt. 46 Jézus mert szabadon akarta bocsátani Jézust. 21 De azok hangos szóval így kiáltott: „Atyám, a te kezedbe egyre kiáltottak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!” 22 teszem le az én lelkemet.“ És ezt mondva meghalt. 47 Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: „De hát mi Amikor a százados láta, mi történt, dicsőítette Isten, rosszat tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam és ezt mondta: „Bizony ez az ember igaz volt.“ 48 És benne. Megfenyítem és elbocsátom.“ 23 Azok pedig az egész sokaság, amely azért ment oda, hogy lássa hangos szóval sürgették, és követelték, hogy feszítsek mindezeket, amikor láta, mi történt, mellé verve meg, és az ő szavuk győzött. 24 És Pilátus úgy ment hazába. 49 Az ő ismerősei mind és az asszonyok, döntött, hogy legyen meg, amit kértek. 25 Elbocsátotta akik Galileából követték őt, távolabb álltak, és néztek tehát nekik azt, aki lázadásért és gyilkosságért volt ezt. 50 Íme, egy ember, akit Józsefnak hívtak, a tömlöcbe vetve, és akit kértek, Jézust, kiszolgáltatta tanács tagja, jó és igaz férfi, 51 aki nem volt részes akaratuknak. 26 Amikor elvezették őt, megragadtak tanácsukban és cselekedeteikben, aki Arimátiából, a egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és júdeaiak városából való volt, és aki maga is várta arra tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után. 27 A Isten országát, 52 Pilátushoz ment, és elkérte Jézus népeket és asszonyoknak nagy sokasága követte, aikik testét. 53 Aztán levette, gyolcsba göngölyölte, és gyászolták és siratták őt. 28 Jézus hozzájuk fordulva egy sziklába vágott sírba helyezte, amelyben még ezt mondta: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, senki sem feküdt. 54 És az a nap péntek volt, és hanem magatokat sirassátok és a ti gyermekeiteket. szombat virradt rá. 55 Az ő követő asszonyok is, 29 Mert íme, jönnek napok, amelyeken ezt mondják: Boldogok a meddők, és az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! 30 Akkor »kezdi mondani a hegyeknek: Essetek ránk, és a halmoknak: Borítsatok el minket!« 31 Mert ha a zöldelő fával ezt teszik, mi lesz a szárazság?“ 32 Két gonosznevőt is vittek ővele, hogy kivégezzék azokat is. 33 Amikor elértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott megfeszítették őt és a gonosznevőket, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől. 34 Jézus ezt mondta: „Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.“ Azután sorsot vetettek, hogy megosztzzanak ruháin. 35 A nép ott állt, és nézte. Azokkal együtt a főemberek is csúfolták őt, ezt mondta: „Másokat megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, Istennek választottja!“ 36 Csúfolták őt a katonák is, odamentek hozzá, és ecettel kínálták, 37 és ezt mondta neki: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!“ 38 Felirat is volt fölötté, görög, római és zsidó betűkkel írva: Ez a zsidók királya. 39 A megfeszített gonosznevők közül pedig az egyik szidalmazta őt: „Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat és minket is!“ 40 De a másik megdorgálta, és ezt mondta neki: „Nem félled az Istenet? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! 41 Mi ugyan méltán, mert a mi cselekedeteink méltó büntetését kapjuk, ő pedig semmi rosszat nem cselekedettet!“ 42 Jézusnak ezt mondta: „Uram, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodba!“ 43 Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.“ 44 Mintegy hat

24 A hét első napján kora reggel elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített keneteket. 2 A követ a sírról elhengerítve találták, 3 és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. 4 Történt, hogy amikor ők ezen megdöbbentek, íme, két férfiú állt melléjük fényes öltözetben. 5 Ők pedig megrémülve arcukat a földre hajtották, azok ezt mondta nekik: „Miért keresitek a holtak között az élőt? 6 Nincs itt, hanem feltámadott. Emlékezzetek rá, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt: 7 Az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszítetnie, és a harmadik napon feltámadnia.“ 8 Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, 9 és visszatérve a sírtól, elmondták mindezt a tizenegynek és a többieknek. 10 Velük volt a magdalai Mária, Johanna és a Jakab anyja Mária és más asszonyok is, aikik mindezt elmondták az apostoloknak. 11 De az ő szavukat csak üres beszédnék tartották, és nem hittek nekik. 12 Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és behajolva láttá, hogy csak a lepedők vannak ott. Erre elment, és magában csodálkozott a történetek. 13 Tanítványai közül ketten ugyanazon a napon egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, amelynek neve: Emmaus. 14 Maguk között arról beszélgettek, amik történtek. 15 És történt, hogy amint beszélgettek, és egymástól kérdezősködtek,

maga Jézus hozzájuk szegődött, és velük együtt ment szellemnek nincs húsa, csontja, s amint látjátok, az úton. 16 De látásukat mintha valami akadályozta nekem van!“ 40 Ezeket mondva megmutatta nekik volna, nem ismerték fel őt. 17 Ő pedig ezt mondta kezét és lábat. 41 Amikor pedig még mindig nem nekik: „Miről beszélgettek egymással útközben?“ Erre hittek örömköben, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: szomorúan megálltak. 18 Megszólalt az egyik, akinek „Van-e valami ennivalót?“ 42 Ők pedig adtak neki neve Kleopás, és ezt mondta neki: „Csak te vagy egy darab sült halat. 43 Elvette, és előttük megette. egyedül jövevény Jeruzsálemben, aki nem tudja, hogy 44 Ezután ezt mondta nekik: „Ezek azok a beszédek, mi történt ott ezekben a napokban?“ 19 Ő így szolt: „Mi amelyeket szóltam nektek, amíg veletek voltam: Be történt?“ Azok ezt mondta neki: „Az, ami a házáreti kell teljesedni mindannak, amik megírtattak énfelőlem Jézussal történt, aki próféta volt, cselekedetben és Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban.“ beszédben hatalmas Isten, és az egész nép előtt, 45 Akkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az 20 és mi módon adták őt a főpapok és főembereink írásokat. 46 És ezt mondta nekik: „Így van megírva, halálos ítéletre, és megfeszítették őt. 21 Pedig mi azt így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni remélük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izraelt. De a halálból harmadnapon. 47 És hirdetni kell az ő mindezek már három napja történtek. 22 Ezenfelül nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden néhány közülünk való asszony is megrémített minket, népnek, Jeruzsálemtől elkezdve. 48 Ti vagytok ennek akik kora reggel a sírnál voltak, 23 és amikor nem tanúi. 49 És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, találták ott a testét, hazajöttek, és azt mondta, ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg fel hogy angyalok jelenését látták, akik azt mondta, nem ruháztattok mennyei erővel.“ 50 Ezután kivezette hogy ő él. 24 El is mentek néhányan, akik velünk őket Betániáig, és felemele kezét, és megáldotta voltak, a sírhoz, és úgy találták, ahogy az asszonyok őket. 51 És történt, hogy miközben áldotta őket, mondta. „Ő azonban nem látták.“ 25 Akkor ő így elszakadt tőlük, és felvitett a mennybe. 52 Ők szolt hozzájuk: „Ó, balgatagok és rest szívűek arra, pedig imádták őt, és visszatértek nagy örömmel hogy elhiggyétek, amiket a próféták szóltak! 26 Hát Jeruzsálemben. 53 És mindenkor a templomban voltak, nem ezeket kellett szenvednie a Krisztusnak, és így dicsérve és áldva Istant. Ámen.

megdicsőülne?“ 27 És Mózestől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindenzt, ami az írásokban felőle megírtattak. 28 Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha továbbmenne. 29 De azok unszolták, és kérték: „Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap is lehanyatlott már.“ Bement tehát, hogy velük maradjon. 30 És történt, amikor leült velük, vette a kenyeret, megáldotta és megszegte, és nekik adta. 31 Erre megnyílt a szemük, és felismerték őt, de ő eltűnt előlük. 32 Ekkor ezt mondta egymásnak: „Nem melegedett-e fel szívünk, amikor beszél hozzánk az úton, és magyarázta nekünk az írásokat?“ 33 Még abban az órában útra kelték, és visszatértek Jeruzsálemben, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak. 34 Akik ezt mondta: „Valóban feltámadott az Úr, és megjelent Simonnak.“ 35 Erre ők is elbeszéltek, mi történt az úton, és hogyan ismerték őt fel a kenyér megszegéséről. 36 Miközben erről beszélgettek, Jézus maga megállt közöttük, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!“ 37 Rémületükben és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. 38 Ezt mondta nekik: „Miért rémültetek meg, és miért támad kétség szívetekben? 39 Nézzétek meg kezemet és lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok, mert a

János

1 Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige. **2** Ez kezdetben az Istennél volt. **3** minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. **4** Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága. **5** És a világosság a sötétségen fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. **6** Volt egy Istenről küldött ember, akinek a neve János volt. **7** Ó tanúbizonyoságul jött, hogy bizonyoságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen őáltala. **8** Nem ő volt a világosság, azért jött, hogy bizonyoságot tegyen a világosságról. **9** Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert. **10** A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte meg őt. **11** Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be. **12** Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten fiaiá legyenek, mindenkorak, aikik az ő nevében hisznek. **13** Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istenről születtek. **14** És az Ige testté lett, és lakozott miközöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal. **15** János bizonyoságot tett őről, és kiáltott, ezt mondva: „EZ volt az, aki ról mondta: Aki utánam jön, előttem lett, mert előbb volt nálam.“ **16** És az ő teljességeből vettünk mindenjában kegyelmet is kegyelemről. **17** Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett. **18** Az Isten soha senki nem láta, az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt. **19** És ez János bizonyágtétele. Amikor a zsidók papokat és lévítákat küldtek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: „Kicsoda vagy te?“ **20** Megvallotta és nem tagadta, megvallotta, hogy: „Nem én vagyok a Krisztus.“ **21** Megkérdezték őt: „Kicsoda tehát? Illés vagy te?“ Ezt mondta: „Nem vagyok.“ „A próféta vagy te?“ És ő felelte: „Nem.“ **22** Mondták azért neki: „Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, aikik minket elküldtek: Mit mondasz magad felől?“ **23** Ő ezt mondta: „Én kiáltó szó vagyok a pusztában. »Egyengessétek az Úrnak útját!«, amint megmondta Ézsaiás próféta.“ **24** A küldöttek a farizeusok közül valók voltak. **25** Megkérdezték őt, és ezt mondta neki: „Miért keresztsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?“ **26** János így felelt nekik: „Én vízzel keresztelek, de köztetek van, akit ti nem ismertek. **27** Ő az, aki utánam jön, aki előttem lett, aikinek én nem vagyok méltó, hogy saruja

szíját megoldjam.“ **28** Ezek Betániában történtek, a Jordánon túl, ahol János kereszttelt. **29** Másnap láttá János Jézust hozzáenni, és ezt mondta: „Íme, az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit!“ **30** Ez az, aki ról én ezt mondta: Utánam jön egy férfiú, aki előttem lett, mert előbb volt nálam. **31** Én nem ismertem őt, de hogy megjelentessék Izraelnek, azért jöttem én, aki vízzel keresztelek.“ **32** És bizonyoságot tett János, ezt mondva: „Láttam a Lelket leszállni az égből, mint egy galambot, és megnyugodott őrajta. **33** Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel keresztelek, az mondta nekem: Akire látod a Lelket leszállni és rajta megnyugodni, ő az, aki Szentlélekkel keresztel. **34** Én láttam, és bizonyoságot tettem, hogy ez az Isten Fia.“ **35** Másnap ismét ott állt János és kettő az ő tanítványai közül, **36** ránézve Jézusra, amint ott járt, mondta: „Íme, az Isten Báránya!“ **37** Hallotta őt a két tanítvány, amint szólt, és követték Jézust. **38** Jézus pedig hátrafordult, és látva, hogy követik azokat, ezt mondta nekik: „Mit kerestek?“ Azok pedig mondta neki: „Rabbi – ami azt jelenti: Mester –, hol laksz?“ **39** Mondta nekik: „Jöjjetek, és lássátok meg.“ Elmentek, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon: akkor pedig körülbelül tíz óra volt. **40** A kettő közül, aikik Jánostól ezt hallották, és őt követték, András volt az egyik, Simon Péter testvére. **41** Ő találkozott először a saját testvérével, Simonnal, és mondta neki: „Megtaláltuk a Messiást!“ – (ami azt jelenti: Krisztus). **42** És Jézushoz vezette őt. Jézus pedig reátekintve, mondta: „Te Simon vagy, Jóna fia, téged Kéfásnak fognak hívni“ – (ami azt jelenti: Kőszikla). **43** A következő napon Galileába akart menni Jézus, találkozott Fülöppel, és mondta neki: „Kövess engem!“ **44** Fülöp pedig Betsaidából, András és Péter városából való volt. **45** Fülöp találkozott Nátánáellel, és mondta neki: „Aki ról Mózes írt a törvényben, és a prófétek, megtaláltuk, a názáreti Jézust, Józsefnek fiát.“ **46** Mondta neki Nátánáel: „Názáretből támadhat-e valami jó?“ Fülöp ezt mondta neki: „Jöjj, és lásd meg!“ **47** Láttá Jézus Nátánáelt öhözött menni, és azt mondta róla: „Íme, egy igazán izraelita, akiben hamisság nincsen.“ **48** Nátánáel ezt mondta neki: „Honnan ismersz engem?“ Jézus így felelt neki: „Mielőtt hívott téged Fülöp, láttalak téged, amint a fügefa alatt voltál.“ **49** Nátánáel így felelt neki: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izrael Királya!“ **50** Jézus így felelt neki: „Azért, mert azt mondta neked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél.“ **51** És mondta neki: „Bizony, bizony mondomb néktek: Mostantól fogva

meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, rá, hogy valaki bizonyásot tegyen az emberről, mert amint felszállnak és leszállnak az Emberfiára.” magától is tudta, mi lakik az emberben.

2 A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja. **2** Jézust is meghívta az ő tanítványaival együtt a menyegzőre. **3** Mikor elfogyott a bor, Jézus anyja ezt mondta neki: „Nincs boruk.” **4** Jézus ezt mondta neki: „Mi közöm amelyeket te teszel, hacsak nem az Isten van vele.” nekem hozzád, ó, asszony? Nem jött még el az **3** Jézus így felelt, és mondta neki: „Bizony, bizony én órám.” **5** Az anyja a szolgáknak ezt mondta: mondomb néked: ha valaki újonnan nem születik, „Bármit mond nétek, tegyétek meg.” **6** Volt pedig ott nem láthatja meg az Isten országát.” **4** Nikodémus hat kóveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja ezt mondta neki: „Mi módon születhetik az ember, szerint, melyek közül egyenként két-három métréta ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhébe, és fert. **7** Jézus ezt mondta nekik: „Töltsétek meg a megszülethetik-e ismét?” **5** Jézus így felelt: „Bizony, vedreket vízzel.” És megtöltötték azokat színültig. **8** bizony mondomb néked: Ha valaki nem születik víztől Azután mondta nekik: „Most merítsetek, és vigyetek a és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. **6** Ami násznagynak.” És vittek. **9** Amint pedig megízlelte testtől született, test az, és a mi Lélektől született, a násznagy a borrá lett vizet, nem tudta, honnan lélek az. **7** Ne csodálkozz, hogy azt mondta neked: van (de a szolgák tudták, akik a vizet merítették), Szükséges nétek újonnan születnetek. **8** A szél szólította a násznagy a vőlegényt, **10** és mondta neki: fűj, ahol vá akar, és annak zúgását hallod, de nem „Minden ember a jó bort adj a felőször, és mikor tudod, honnan jön, és hová megy: így van mindenki, megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra aki Lélektől született.” **9** Nikodémus így felelt neki: tartottad.” **11** Ezt az első jelt a galileai Kánában tette „Hogyan lehetnek ezek?” **10** Jézus így felelt: „Te Jézus, megmutatta az ő dicsőségét, és hittek benne a Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket? **11** Bizony, tanítványa. **12** Azután lement Kapernaumba, anyjával, bizony mondomb néked, amit tudunk, azt mondjuk, testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott maradtak és amit látunk, arról teszünk bizonyásot, és a mi néhány napig. **13** Közel volt a zsidók húsvétja, felment bizonyoságátólunket nem fogadjátok el. **12** Ha a Jézus Jeruzsálemben. **14** Ott találta a templomban az földiekről szóltam nektek, és nem hisztek, mi módon ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, hisztek, ha a mennyeiekről szólok nektek? **13** Senki amint ott ültek. **15** Ekkor kötélből ostort csinálva, sem ment fel a mennye, csak az, aki a mennyeből kiúzte mindenjájukat a templomból, az ökröket is szállt alá, az Emberfia, aki a mennyeben van. **14** a juhokat is, és a pénzváltók pénzét kiöntötte, az Amiképpen felelmetel Mózes a kígyót a pusztában, asztalokat pedig feldöntötte, **16** a galambárusoknak úgy kell az Emberfiának felelmetetnie, **15** hogy aki pedig ezt mondta: „Hordjátok el ezeket innen, ne hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) **16** Mert úgy szerette Isten e világot, hogy 17 Tanítványai pedig emlékeztek, hogy meg van írva: az ő egyszüliött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne „A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.” vesszen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) **17** **18** A zsidók ezt felelték és mondáltak neki: „Micsoda Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, jelt mutatott nékünk, hogy ezeket cselekszed?” **19** hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartsa a Jézus ezt felelte és mondta nekik: „Rontások le a világot általa. **18** Aki hisz őbenne, el nem kározik, templomot, és három nap alatt megépítem azt.” **20** A aki pedig nem hisz, immár elkárohzott, mivelhogy zsidók erre ezt mondálták: „Negyvenhat esztendeig nem hitt az Isten egyszüliött Fiának nevében. **19** A épült ez a templom, és te három nap alatt megépítet kárhoztatás pedig az, hogy a világosság e világra jött, azt?” **21** Ő pedig az ő testének templomáról szólt. és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint **22** Mikor pedig feltámadt a halálból, emlékeztek a a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszak tanítványa, hogy ezt mondta, és hittek az írásnak és a voltak. **20** Mert mindenki, aki hamisan cselekszik, beszédeknak, amelyet Jézus mondott. **23** Amikor pedig gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, Jeruzsálemben volt húsvétkor az ünnepen, sokan hogy az ő cselekedeteit fel ne fedjék. **21** Aki pedig hittek az ő nevében, láttva azokat a jeleket, amelyeket az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, cselekedett. **24** Jézus azonban nem bízta magát hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, reájuk, mert ismerte mindenjájukat, **25** és nem szorult hogy Isten szerint való cselekedetek.” **22** Ezután

elment Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére, ott a kút mély: honnan vennéd tehát az elő vizet? 12 időzött velük, és kereszttelt. 23 János pedig szintén Talán nagyobb vagy te a mi atyánknál, Jákobnál, aki kereszttelt Ainonban, Szálimhoz közel, mert ott sok volt nekünk adta ezt a kutat, és ebből írott ő is, a fiai is a víz. És odajárultak és megkeresztelkedtek, 24 mert és jószágai is?" 13 Jézus így felelt neki: „Mindenki, Jánost még nem vetették tömlöcbe. 25 Vetekedés aki ebből a vízből iszik, ismét megszemjazik, 14 aki támadt azért János tanítványa és a judeaiak között a pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha mosakodás miatt. 26 Odamentek Jánoshoz, és ezt többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet mondta neki: „Mester! Aki veled volt a Jordánon én adok neki, örökké életre buzgó víznek forrása lesz túl, aki ról te bizonysságot tettél, íme, az kereszttel, ő benne." (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Mondta neki az és hozzá megy mindenki." 27 János így felelt: „Az asszony: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne ember semmit sem vehet, csak ha a mennyből adatott szomjazzam, és ne jöjjek ide meríténi!" 16 Mondta neki. 28 Ti magatok vagytok a bizonysságaim, hogy neki Jézus: „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide!" megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem 17 Az asszony így felelt: „Nincs férjem." Jézus ezt őelőtte küldettem el. 29 Akinek jegyese van, vőlegény mondta nekik: „Jól mondod, hogy nincs férjem, 18 mert az, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én mondta." 19 Mondta neki az asszony: „Uram, látom, öröömöm immár betelt. 30 Annak növekednie kell, hogy te próféta vagy. 20 A mi atyánk ezen a hegyen nekem pedig alább szállanom. 31 Aki felülről jött, imádkoztak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi van az a hely, ahol imádkozni kell." 21 Mondta neki az, és földieket szól, aki a mennyből jött, feljebb Jézus: „Asszony, hidd el nekem, hogy eljön az óra, való mindenkinél. 32 És arról tesz bizonysságot, amit amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben látott és hallott, és az ő bizonysságátételét senki sem imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, amit nem fogadja be. 33 Aki az ő bizonysságátételét befogadja, ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 34 Mert akit az üdvösség a zsidók közül támadt. 23 De eljön az óra, Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mivelhogy az és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és Isten nem mérték szerint adja a Lelket. 35 Az Atya igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyen szereti a Fiút, és az ő kezébe adott minden. 36 Aki imádókat keres magának. 24 Az Isten Lélek: és akik hisz a Fiúban, örökké élete van, aki pedig nem enged a őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad imádják." 25 Mondta neki az asszony: „Tudom, rajta." (aiōnios g166)

4 Amint azért megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és kereszttel, mint János – 2 jóllehet Jézus maga nem kereszttelt, hanem a tanítványai –, 3 elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába. 4 Samárián kellett pedig átmennie. 5 Elment tehát Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek. 6 Ott volt pedig Jákób forrása. Jézus, az utazástól elfáradva, azonnal leült a forráshoz. Mintegy hat óra volt. 7 Odajött egy samáriai asszony vizet meríténi, és Jézus ezt mondta neki: „Adj innom!" 8 A tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. 9 A samáriai asszony pedig ezt mondta neki: „Hogyan kérhetsz inni zsidó létedre tőlem, aki samáriai asszony vagyok?!" Mert a zsidók nem barátoknak a samáriaiakkal. 10 Jézus így felelt neki: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked: Adj innom!, te kérted volna őt, és adott volna neked elő vizet." 11 Mondta neki az asszony: „Uram, nincs mivel meríténed, és a kút mély: honnan vennéd tehát az elő vizet? 12 időzött velük, és kereszttelt. 23 János pedig szintén Talán nagyobb vagy te a mi atyánknál, Jákobnál, aki kereszttelt Ainonban, Szálimhoz közel, mert ott sok volt nekünk adta ezt a kutat, és ebből írott ő is, a fiai is a víz. És odajárultak és megkeresztelkedtek, 24 mert és jószágai is?" 13 Jézus így felelt neki: „Mindenki, Jánost még nem vetették tömlöcbe. 25 Vetekedés aki ebből a vízből iszik, ismét megszemjazik, 14 aki támadt azért János tanítványa és a judeaiak között a pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha mosakodás miatt. 26 Odamentek Jánoshoz, és ezt többé meg nem szomjazik, mert az a víz, amelyet én adok neki, örökké életre buzgó víznek forrása lesz túl, aki ról te bizonysságot tettél, íme, az kereszttel, ő benne." (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Mondta neki az és hozzá megy mindenki." 27 János így felelt: „Az asszony: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne ember semmit sem vehet, csak ha a mennyből adatott szomjazzam, és ne jöjjek ide meríténi!" 16 Mondta neki. 28 Ti magatok vagytok a bizonysságaim, hogy neki Jézus: „Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide!" megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem 17 Az asszony így felelt: „Nincs férjem." Jézus ezt őelőtte küldettem el. 29 Akinek jegyese van, vőlegény mondta nekik: „Jól mondod, hogy nincs férjem, 18 mert az, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én mondta." 19 Mondta neki az asszony: „Uram, látom, öröömöm immár betelt. 30 Annak növekednie kell, hogy te próféta vagy. 20 A mi atyánk ezen a hegyen nekem pedig alább szállanom. 31 Aki felülről jött, imádkoztak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi van az a hely, ahol imádkozni kell." 21 Mondta neki az, és földieket szól, aki a mennyből jött, feljebb Jézus: „Asszony, hidd el nekem, hogy eljön az óra, való mindenkinél. 32 És arról tesz bizonysságot, amit amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben látott és hallott, és az ő bizonysságátételét senki sem imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, amit nem fogadja be. 33 Aki az ő bizonysságátételét befogadja, ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 34 Mert akit az üdvösség a zsidók közül támadt. 23 De eljön az óra, Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mivelhogy az és az most van, amikor az igazi imádók lélekben és Isten nem mérték szerint adja a Lelket. 35 Az Atya igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. 24 Az Isten Lélek: és akik hisz a Fiúban, örökké élete van, aki pedig nem enged a őt imádják, szükséges, hogy lélekben és igazságban imádják." 25 Mondta neki az asszony: „Tudom, hogy Messiás jön, akit Krisztusnak mondanak, és amikor eljön, megjelent nekünk minden." 26 Mondta neki Jézus: „Én vagyok az, aki veled beszélek." 27 Eközben megjöttek a tanítványai, és csodálkoztak, hogy asszonyval beszél, de egyik sem mondta: „Mit keresel, vagy mit beszélsz vele?" 28 Az asszony pedig otthagyta a vedrét, és elment a városba, és ezt mondta az embereknek: 29 „Gyertek, lássatok egy embert, aki megmondott nekem minden, amit cselekedtem. Nem ez-e a Krisztus?" 30 Kimentek tehát a városból, és odamentek hozzá. 31 Eközben pedig kértek őt a tanítványok, ezt mondva: „Mester, egyéb!" 32 Ő pedig mondta nekik: „Van nekem eledelem, amit egyek, amiről ti nem tudtok." 33 A tanítványok ezt mondta nekik: „Hozott neki valaki enni?" 34 Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem, és az ő munkáját bevégezzem. 35 Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap, és eljön az aratás? Íme, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek meg a tájakat, már fehérek az aratásra. 36 Aki arat, jutalmat nyer, és

az örökké életre gyümölcsöt gyűjt, hogy minden a vető, töltött betegségében. 6 Amint láttá Jézus, hogy ott minden az arató együtt örvendezzen. (aiónios g166) 37 fekszik, és meg tudta, hogy már sok idő óta úgy van, Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, ezt mondta neki: „Akarsz-e meggyógyulni?“ 7 A beteg más az arató. 38 Én annak az aratására küldtelek ezt felelte: „Uram, nincs emberem, hogy amikor a titeket, amit nem ti munkáltatok, mások munkálták, és víz felkavarodik, bevigyen engem a tóba, és mire ti a mások munkájába álltatók.“ 39 Abból a városból én odaérek, más lép be előttem.“ 8 Mondta neki pedig sokan hittek benne a samáriaiak közül annak Jézus: „Kejj fel, vedd fel az ágyadat, és járj!“ 9 És az asszonyak beszédéért, aki bizonyoságot tett: azonnal meggyógyult az ember, és felvette ágyát, és „Mindent megmondott nekem, amit cselekedtem.“ 40 járt. Aznap pedig szombat volt. 10 A zsidók pedig Amint azért odamentek hozzá a samáriaiak, kérték ezt mondták a meggyógyultnak: „Szombat van, nem őt, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig. szabad neked az ágyadat hordanod!“ 11 Ő ezt felelte 41 Még sokkal többen hittek az ő beszédéért, 42 és nekik: „Aki meggyógyított engem, az mondta nekem: azt mondták az asszonyak: „Nem a te beszédedért Vedd fel az ágyadat, és járj!“ 12 Megkérdeztek tőle: hiszünk immár, hanem magunk hallottuk, és tudjuk, „Ki az az ember, aki ezt mondta neked: Vedd fel az hogy bizonnal ő a világ üdvözítője, a Krisztus.“ 43 Két ágyadat, és járj?“ 13 A meggyógyult pedig nem tudta, nap műlva pedig kiment onnan, és elment Galileába, hogy ki az, mert Jézus félrevonult, mert sokaság volt 44 Mert Jézus maga tett bizonyoságot arról, hogy a azon a helyen. 14 Ezek után Jézus találkozott vele a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. templomban, és mondta neki: „Íme, meggyógyultál, 45 Mikor azért bement Galileába, befogadták őt a többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen galileabeliek, mert látták mindenzt, amit Jeruzsálemben dolgod!“ 15 Elment az az ember, és hírül adta a cselekedett az ünnepen, mert ők is elmentek az zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította. ünnepre. 46 Ismét a galileai Kánába ment Jézus, 16 Emiatt üldözötte vették a zsidók Jézust, és meg ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. 17 egy királyi ember, akinek a fia beteg volt. 47 Mikor Jézus pedig felelte nekik: „Az én Atyám mind ez meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, ideig munkálkodik, én is munkálkodom.“ 18 Emiatt odament hozzá, és arra kérte, hogy menjen el, és aztán még inkább meg akarták őt ölni a zsidók, mivel gyógyítsa meg az ő fiát, mert halálán volt. 48 Jézus nemcsak a szombatot törte meg, hanem az Istenet ez mondta neki: „Ha jeleket és csodákat nem láttok, is saját Atyának mondta, egyenlővé téve magát az nem hisztek.“ 49 A királyi ember ezt mondta neki: Istenkel. 19 Jézus ezt felelte nekik: „Bizony, bizony „Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal.“ 50 Jézus mondott nekik: A Fiú semmit sem tehet önmagától, ezt mondta neki: „Menj el, a te fiad él.“ És hitt az csak ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket ő ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment. cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú 51 Amint pedig már ment előre jöttetek az ő szolgái, és is cselekszi. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és hírt hoztak, mondva: „A te fiad él.“ 52 Megtudakozta mindenzt megmutat neki, amiket ő maga cselekszik, és azért tőlük az órát, amelyben jobban lett, és mondták ezenkívül nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti neki: „Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz.“ 53 csodálkozzatok. 21 Mert amint az Atya feltámasztja Megértette ekkor az atya, hogy abban az órában, a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket amelyben azt mondta neki Jézus: „A te fiad él.“ És hitt akar, megelevenít. 22 Mert az Atya nem ítélt senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta, 23 hogy mindenki úgy tisztele a Fiút, miként tisztelik az Atyát.

5 Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálemben. 2 Van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy tó, amelyet héberül Betesdának neveznek. Öt tornáca van. 3 Ezekben feküdték a betegek, vakok, sánták, sorvadásosak nagy sokasága, várva a víznek meghozzájárulását. 4 Mert idónként angyal szállt a tóra, és felkavarta a vizet: aki pedig először lépett bele a víz felkavarására után, meggyógyult, akármilyen betegségen volt. 5 Volt pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt

Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte őt. 24 Bizony, bizony mondott nekik, hogy aki az én beszédemet hallja, és hisz annak, aki engem elküldött, örökké élete van, és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre. (aiónios g166) 25 Bizony, bizony mondott nekik, hogy eljön az idő, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek. 26 Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: 27 És hatalmat adott neki az ítélettételere is, mert ő az

Emberia. 28 Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az „Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?” óra, amelyben mindenek, akik a koporsókban vannak, 6 Ezt pedig azért mondta, hogy próbára tegye őt, meghallják az ő szavát, 29 és kijönnek. Akik a jót mert ő maga tudta, mit akar cselekedni. 7 Felel cselekedték, az élekre támadnak fel, akik pedig a neki Fülöp: „Kétszáz dénár áru kenyér nem elég goroszt műveltek, a kárhozatra támadnak fel. 30 Én nekik, hogy mindegyikük kapjon valami keveset.” 8 semmit sem cselekedhetem magamtól, amint hallok. Egyik az ő tanítványai közül, András, Simon Péter úgy ítélek, és az én ítélem igazságos, mert nem a testvére ezt mondta neki: 9 „Van itt egy gyermek, magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, akinek van őt árpakenyere és két hala, de mi az aki elküldött engem, az Atyát. 31 „Ha én teszek ennyinek?” 10 Jézus pedig mondta: „Ültessétek le az bizonyságot magamról, az én bizonyságtétem nem embereket.” És nagy fű volt azon a helyen. Leültek igaz. 32 Más az, aki bizonyságot tesz rólam, és azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. 11 tudom, hogy igaz az a bizonyságtétel, amellyel Jézus pedig vette a kenyereket, és hálát adva adta a bizonyságot tesz rólam. 33 Ti elküldték Jánoshoz, tanítványoknak, a tanítványok pedig azoknak, akik és bizonyságot tett az igazságról. 34 De én nem ültek, hasonlóképpen a halakból is, amennyit akartak. embertől nyerem a bizonyságtételt, hanem ezeket 12 Amint pedig jölláktak, mondta a tanítványainak: azért mondomb, hogy ti megtartassatok. 35 Ő az őleg „Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy és fénylő szövének volt, ti pedig csak egy ideig semmi el ne vesszen.” 13 Összeszedtek azért és akartatok örvendezni az ő világosságában. 36 De megtöltötték tizenkét kosarat az őt árpakenyérből nekem nagyobb bizonyságom van Jánosnál: mert való darabokkal, amelyek megmaradtak azok után, azok a dolgok, amelyeket rám bízott az Atya, hogy akik ettek. 14 Az emberek azért látva a jelt, amelyet elvégezzem azokat, azok a dolgok, amelyeket én Jézus tett, ezt mondta: „Bizonnyal ez az a próféta, cselekszem, azok tesznek bizonyságot rólam, hogy aki előjövendő volt a világra.” 15 Jézus pedig, amint az Atya küldött engem. 37 Aki elküldött engem, maga észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják az Atya is bizonyságot tett rólam. Sem hangját nem ragadni, hogy királyá tegyék, ismét elvonult egymaga hallottákok soha, sem ábrázatát nem láttákok. 38 Az a hegyre. 16 Mikor pedig beesteledett, lementek ő igéje sincs maradandóan bennetek: mert akit ő az ő tanítványai a tengerhez, 17 és beszállva a elküldött, ti annak nem hisztek. 39 Tudakozzátok az hajóba, elmentek a tengeren túlra Kapernaumba. írásokat, mert azt hisztek, hogy azokban van a ti örökl Már sötétség volt, és még mindig nem ment oda életetek, és ezek azok, amelyek bizonyságot tesznek rólam, (aiōnios g166) 40 és nem akartok hozzájuk Jézus. 18 A tenger a nagy szél fúvása miatt hozzájuk Jézus. 19 Mikor azért huszonöt, vagy harminc hogy életetek legyen! 41 Dicsőséget emberektől nem futamnyira beeveztek, meglátták Jézust, amint jár a nyerek. 42 De ismerlek benneteket, hogy az Istennek tengeren, és a hajóhoz közeledik, megrémültek. 20 Ő szeretete nincs meg bennetek: 43 Én az én Atyám pedig mondta nekik: „Én vagyok, ne féljetek!” 21 Be nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, ha akarták azért őt venni a hajóba, de a hajó azonnal más jönne a maga nevében, azt befogadnátok. 44 Mi annál a földnél volt, amelyre mentek. 22 Másnap a módon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, sokaság, amely a tengeren túl állott, látták, hogy nem és azt a dicsőséget nem keresíték, amely az egy volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe Jézus Istenétől van? 45 Ne állítsátok, hogy én vágókkal tanítványai szálltak, és hogy Jézus nem ment be az ő majd benneteket az Atyánál, van, aki vágó titoktak, tanítványával a hajóba, hanem csak az ő tanítványai Mózes, akiben ti reménykedtetek. 46 Mert ha hinnétek mentek el. 23 De jöttek más hajók Tiberiásból közel Mózesnek, nekem is hinnétek, mert rólam írt ő. 47 Ha a hajóhoz a helyhez, ahol a kenyereket ették, miután hálákat adott az Úr: 24 Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak ők is a hajókba, és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust. 25 És megtalálva őt a tengeren túl, mondta neki: „Mester, mikor jöttél ide?” 26 Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondomb néktek: nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettek abból a kenyerekből, és jölláktatok. 27 Ne azért az eldedélt munkálkodjatok, amely elvész, hanem azért az eldedélt, amely megmarad az örökl

6 Ezek után elment Jézus a Galileai-tengeren, a Tiberiáson túl. 2 És nagy sokaság követte őt, mert látták az ő csodatételeit, amelyeket cselekedett a betegeken. 3 Felment pedig Jézus a hegyre, és leült ott a tanítványával. 4 Közel volt pedig húsvét, a zsidók ünnepe. 5 Mikor azért felemelte Jézus a szemeit, és látta, hogy nagy sokaság jön hozzá, mondta Fülöpnek:

életrére, amelyet az Emberia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Isten.“ (aiōnios g166) 28 Ők pedig ezt mondták neki: „Mit csinálunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?” 29 Jézus így felelt nekik: „Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akitől küldött.“ 30 Erre megkérdezték: „Micsoda jel mutat sz tehát te, hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit cselekszel? 31 Atyáink a mannát ették a pusztában, amint meg van írva: »Mennyei kenyereset adott enniük.“ 32 Mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondomban nétek: nem Mózes adta nétek a mennyei kenyereset, hanem az én Atyám adja majd nétek az igazi mennyei kenyereset. 33 Mert az az Istennek kenyere, amely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.“ 34 Erre ezt mondták neki: „Uram, mindenkor add nékünk ezt a kenyereset!“ 35 Jézus pedig azt mondta nekik: „Én vagyok az életnek kenyere, aki énhozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz énben nem, meg nem szomjaszik soha. 36 De mondta nétek, hogy noha láttatok engem, még sem hisztek. 37 mindenki, akit nekem ad az Atya, énhozzám jön, és azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem. 38 Mert azért szálltam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem. 39 Annak, aki elküldött engem, az az akarata, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. 40 Az Atyának az az akarata, hogy mindenki, aki láta a Fiút, és hisz ő benne, örök élete legyen, és én feltámasszam azt az utolsó napon.“ (aiōnios g166) 41 Zúgolódtak azért a zsidók őellene, mert azt mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállt alá.“ 42 És mondta: „Nem Jézus ez, a József fia, aki nekem mi ismerjük atyát és anyját? Akkor hogyan mondhatja: A mennyből szálltam alá?“ 43 Jézus ezt felelte nekik: „Ne zúgolódjatok egymás között! 44 Senki sem jöhet énhozzám, hacsak nem az Atya vonzza, aki elküldött engem, én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. 45 Meg van írva a prófétaknál: »És mindenki az Istenről tanítottak lesznek.« Aki azért az Atyától hallott és tanult, énhozzám jön. 46 Nem mintha az Atyát valaki lássa volna, csak az, aki Istenről van, az lássa az Atyát. 47 Bizony, bizony mondomban nétek: Aki énben nem hisz, örök élete van annak. (aiōnios g166) 48 Én vagyok az életnek kenyere. 49 A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak. 50 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, hogy ki-ki egyen belőle, és meg ne haljon. 51 Én vagyok az előző kenyér, amely a mennyből szállt alá: ha valaki eszik ebből a kenyérből, él örökékké. És az a kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én

adok a világ életéért.“ (aiōn g165) 52 Tusakodtak azért a zsidók egymás között, mondván: „Hogyan adhatja ez nékünk a testét, hogy azt együk?“ 53 Jézus ezt mondta nekik: „Bizony, bizony mondomban nétek: ha nem eszitek az Emberiának testét, és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. 54 Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. (aiōnios g166) 55 Mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital. 56 Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az énben nem lakik és én is abban. 57 Ahogyan elküldött engem az előző Atya, és én az Atya által élek: úgy az is, aki engem eszik, én énáltalam. 58 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá, nem úgy, amint a ti atyáitok ették a mannát, és meghaltak: aki ezt a kenyereset eszi, él örökékké.“ (aiōn g165) 59 Ezeket mondta a zsinagógában, amikor tanított Kapernaumban. 60 Sokan azért, aikik hallották ezeket az ő tanítványai közül, ezt mondták: „Kemény beszéd ez, ki hallgathatja őt?“ 61 Jézus pedig magában tudta, hogy emiatt zúgolódnak az ő tanítványai, ezt mondta nekik: „Titeket ez megbotránkoztat? 62 Hát ha meglájtátok az Emberiát felszállni oda, ahol előbb volt?“ 63 A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok nektek, lélek és élet. 64 De vannak némelyek közöttetek, aikik nem hisznek.“ Mert kezdtető fogva tudta Jézus, kik azok, aikik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt. 65 És ezt mondta: „Azért mondta nétek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hacsak nem az én Atyámtól van megadva neki.“ 66 Ettől fogva sokan visszavonultak az ő tanítványai közül, és nem jártak többé ővel. 67 Mondta azért Jézus a tizenkettőnek: „Vajon ti is el akartok menni?“ 68 Simon Péter így felelt: „Uram, kihez mehetnék? Örök életnek beszéde van tenálad. (aiōnios g166) 69 És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az előző Istennek Fia.“ 70 Jézus így felelt nekik: „Nem én választottalak ki titeket, a tizenkettőt? És egy közületek ördög.“ 71 Ezen pedig Júdás Iskáriótest értette, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

7 És ezek után Galileát járta Jézus, mert nem akart Júdeában tartózkodni, mivel azon voltak a judeábeliek, hogy őt megöljék. 2 Közel volt pedig a zsidók ünnepé, a sátoros ünnep. 3 Testvérei ekkor azt mondta neki: „Menj el innen, és térd Júdeába, hogy a tanítványaid is lássák azokat, amiket cselekszel. 4 Mert senki sem cselekszik titokban semmit, aki maga ismeretté akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd

meg magadat a világnak.“ 5 Mert az ő testvérei küldött engem.“ 30 El akarták ezért őt fogni, de senki sem hittek benne. 6 Ekkor azt mondta nekik Jézus: sem vetette rá a kezét, mert nem jött még el az ő „Az én időm még nincs itt, a ti időtök pedig mindig órája. 31 A sokaságból pedig sokan hittek benne, készen van. 7 Titeket nem gyűlölhet a világ, de és ezt mondta: „A Krisztus, amikor eljön, tehet-e engem gyűlöl, mert én bizonyságot teszek arról, majd több csodát azoknál, amelyeket ez tett?“ 32 hogy az ő cselekedetei gonoszak. 8 Ti menjetek Meghallották a farizeusok, amint a sokaság ezeket fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre suttogta róla, és szolgákat küldtek a farizeusok és a az ünnepre, mert az én időm még nem jött el.“ 9 főpapok, hogy fogják el őt. 33 Ekkor azt mondta nekik Ezeket mondva nekik, ott maradt Galileában. 10 Jézus: „Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd Amint azonban felmentek az ő testvérei, akkor ő is elmegyek ahoz, aki elküldött engem. 34 Kerestek felment az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy majd engem, és nem találtok meg, ahol én vagyok, titokban. 11 A zsidók azért keresték őt az ünnepen, és ti nem jöhettek oda.“ 35 A zsidók maguk között ezt ezt mondta: „Hol van ő?“ 12 És a sokaságban nagy mondták: „Hová akar ez menni, hogy mi majd nem zúgás volt ómiatta. Némelyek azt mondták, hogy jó találjuk meg őt? Vajon a görögök közé szétszórtakhoz ember, mások pedig azt mondta: „Nem, hanem a akar menni, és a görögöket tanítani? 36 Micsoda népnek hitetője.“ 13 Mindamellett senki sem beszél beszéd ez, amelyet mondott: Kerestek majd engem, nyíltan őről a zsidóktól való félelem miatt. 14 Már- és nem találtok meg, ahol én vagyok, ti nem jöhettek már az ünnep közepén azonban felment Jézus a oda?“ 37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt templomba, és tanított. 15 És csodálkoztak a zsidók, Jézus, és kiáltva ezt mondta: „Ha valaki szomjazik, ezt mondva: „Honnan tudja ez az írásokat, holott jöjjön énhozzám, és igyon. 38 Aki hisz énben nem, nem tanulta?“ 16 Jézus erre így felelt nekik: „Az én amint az Írás mondta, annak belsejéből élő víznek tudományom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött folyamai ömlenek.“ 39 Ezt pedig a Lélekőről mondta, engem. 17 Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, akit a benne hívők fognak venni: mert még nem volt megismérheti e tudományról, vajon Istenről van-e, Szentlélek, mivelhogy Jézus még nem dicsőítetett vagy én magamtól szólok? 18 Aki magától szól, a meg. 40 Sokan azért a sokaság közül, amint hallották maga dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét e beszédet, ezt mondta: „Bizonnyal ez a Próféta.“ 41 keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. Némelyek ezt mondta: „EZ a Krisztus.“ Mások pedig 19 Nem Mózes adta-e néktek a törvényt? Ám senki azt mondták: „Csak nem Galileából jön el a Krisztus? sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok 42 Nem az Írás mondta-e, hogy a Dávid magvából engem megölni?“ 20 A sokaság felelt, és ezt mondta: És Betlehemből, abból a városból jön el a Krisztus, „Ördög van benned. Ki akar téged megölni?“ 21 ahol Dávid volt?“ 43 Ellentét támadt azért ómiatta a Jézus válaszolt, és ezt mondta nekik: „Egy dolgot sokaságban. 44 Némelyek pedig közülük el akarták őt tettem, és mindenjában csodálkoztok. 22 Mózes adta fogni, de senki sem vettette reá a kezét. 45 Elmentek néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz, és való volna, hanem az atyáktól): és szombaton mondta azok nekik: „Miért nem hoztátok el őt?“ körülmetéltek az embert. 23 Ha körülmetélhető az 46 A szolgák így feleltek: „Soha ember úgy nem ember szombaton, hogy Mózes törvényét meg ne szólott, mint ez az ember!“ 47 A farizeusok így feleltek szegjék, akkor rám miért haragyszott, hogy egy nekik: „Vajon ti is meg vagyok tévesztve? 48 Vajon embert teljesen meggyógyítottam szombaton? 24 Ne a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne ítéjtek a látszat után, hanem igaz ítéettel ítéjtek!“ valaki? 49 De ez a sokaság, amely nem ismeri a 25 Ekkor némelyek a jeruzsálemiek közül ezt mondta: törvényt, átkozott!“ 50 Ezt mondta nekik Nikodémus, „Nem ez-e az, akit meg akarnak ölni? 26 És íme, aki éjjel ment énhozzá, és aki egy volt közülük: 51 nyíltan szól, és semmit sem szólnak neki. Talán „Vajon a mi törvényünk előírja az embert, ha előbb bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a ki nem hallgatja, és nem tudja, hogy mit cselekszik?“ Krisztus? 27 De róla jól tudjuk, honnan való, amikor 52 Azok így feleltek neki: „Vajon te is galileai vagy-pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja, honnan e? Nézz utána, és lásd meg, hogy Galileából nem való.“ 28 Jézus a templomban tanított, és kiáltva ezt támadt próféta.“ 53 És mindenjában hazamentek. mondta: „Ti ismertek engem, azt is tudjátok, honnan való vagyok, és én nem magamtól jöttem, de igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. 29 Én azonban ismerem őt, mert őtőle vagyok, és ő

8 Jézus pedig elment az Olajfák hegyére. 2 Korán reggel azonban ismét ott volt a templomban, az egész nép hozzáment, és leülve tanította őket. 3 Az

Írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek a bűneitekben haltok meg: mert ha nem hisztek, hogy hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre én vagyok, meghaltok a bűneitekben.“ 25 Mondták állítva azt, 4 mondta neki: „Mester, ezt az asszonyt azért neki: „Ki vagy te?“ És mondta nekik Jézus: tettek érték, mint házasságtörő. 5 A törvényben pedig „Amit eleitől fogva mondok is nektek. 26 Sok beszélni megparancsolta nékünk Mózes, hogy az ilyeneket és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, aki küldött kövezék meg: te azért mit mondasz?“ 6 Ez pedig engem, és én azokat beszélem a világnak, amiket azért mondta, hogy megkísértsék őt, hogy legyen tőle hallottam.“ 27 Nem vették észre, hogy az Atyáról mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolva, az ujjával szólt nekik. 28 Mondta azért nekik Jézus: „Amikor írt a földre. 7 De mikor ismételten kérdezték őt, felemelíték az Emberfiát, akkor megismeríték, hogy felegyenesedve mondta nekik: „Aki közületek nem én vagyok, és semmit sem cselekszem magamtól, bűnös, az vesse rá először a követ.“ 8 És újra hanem amint az Atya tanított engem, úgy szólok. lehajolva, írt a földre. 9 Azok pedig ezt hallva és 29 És aki küldött engem, velem van. Nem hagyott a lelkismeret által vágolva, egymás után kimentek engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat a vénektől kezdve minden az utolsóig, és egyedül cselekszem, amelyek neki kedvesek.“ 30 Amikor Jézus maradt, és az asszony középen állva. 10 Mikor ezeket mondta, sokan hittek őbenne. 31 Mondta azért pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott Jézus a benne hívő zsidóknak: „Ha ti megmaradtok az asszonyon kívül, azt mondta neki: „Asszony, hol az én beszédeiben, bizonyval az én tanítványaim vannak a te vádlód? Senki sem kárhoztat teged?“ vagyok, 32 megismeríték az igazságot, és az igazság 11 Ő pedig ezt mondta: „Senki, Uram!“ Jézus pedig szabaddá tesz titeket.“ 33 Így feleltek neki: „Ábrahám mondta neki: „Én sem kárhoztatok, eredj el, és többé magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: ne vétkezzél!“ 12 Ismét szólt hozzájuk Jézus, és ezt hogyan mondhatod hát, hogy szabaddá lesztek?“ mondta: „Én vagyok a világ világossága: aki engem 34 Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony mondon követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz néktek, hogy aki bűnt cselekszik, szolgája a bűnnek. az életnek világossága.“ 13 A farizeusok pedig ezt 35 A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: mondta neki: „Te magadról teszel bizonysságot, a Fiú marad ott mindörökké. (aión g165) 36 Azért, te bizonysságtételed nem igaz.“ 14 Jézus felelt, és ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok ezt mondta nekik: „Ha magam teszek is bizonysságot lesztek.“ 37 „Tudom, hogy Ábrahám utódai vagyok, magamról, az én bizonysságtétem igaz, mert tudom de meg akartok engem ölni, mert az én beszédeimnek honnan jöttem, és hová megyek, ti pedig nem tudjátok, nincs helye nálatok. 38 Én azt beszélem, amit az én honnan jövök, és hová megyek. 15 Ti test szerint Atyámnál láttam, de ti is azt cselekszitek, amit a ti ítétek, én nem ítélek senkit. 16 De ha ítélek is, az én atyátoknál láttatok.“ 39 Ezt mondta neki: „A mi atyánk ítétem igaz, mert én nem egyedül vagyok, hanem Ábrahám.“ Jézus ezt mondta nekik: „Ha Ábrahám én és az Atya, aki küldött engem. 17 Márpedig a gyermekai volnátok, Ábrahám dolgait cselekednétek. ti törvényekben is meg van írva, hogy két ember 40 Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki bizonysságtétele igaz. 18 Én vagyok, aki bizonysságot az igazságot beszéltem nektek, amelyet az Istenről teszek magamról, és bizonysságot tesz rólam az Atya, hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. 41 Ti az aki küldött engem.“ 19 Ekkor azt mondta neki: „Hol atyátok dolgait cselekszitek.“ Ők pedig ezt mondta van a te Atyád?“ Jézus így felelt: „Sem engem nem neki: „Mi nem paráznaságból születtünk, egy Atyánk ismertek, sem az én Atyámat, ha engem ismernétek, van, az Isten.“ 42 Jézus pedig ezt mondta nekik: az én Atyámat is ismernétek.“ 20 Ezeket a beszédeket „Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem: mondta Jézus a kincstartó helyen, amikor tanított mert én az Istenről származtam és jöttem, mert nem a templomban, és senki sem fogta el őt, mert még magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. 43 Miért nem jött el az ő órája. 21 Ismét mondta nekik Jézus: nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok „Én elmegek, és kerestek majd engem, de ti a az én szavamat. 44 A ti atyátok az ördög, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: ahová én megyek, ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Ő emberölő nem jöhettek oda.“ 22 A zsidók pedig ezt mondta: volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, „Talán megöli magát, hogy azt mondja: Ahova én mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot megyek, ti nem jöhettek oda?“ 23 És mondta nekik: szól, a sajátjából szól, mert hazug, és hazugság „Ti innen lentről valók vagyok, én onnan fentről atya. 45 Mivel pedig én igazságot szólok, nem hisztek való vagyok, ti e világból valók vagyok, én nem e nekem. 46 Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha világból való vagyok. 24 Azért mondtam néktek, hogy pedig igazságot szólok: miért nem hisztek nekem? 47

Aki az Istenről van, hallgatja az Isten beszédeit, azért szemeid?" 11 Ő így felelt, és ezt mondta: „Egy ember, nem hallgatjátok ti, mert nem vagyok az Istenről akit Jézusnak hívnak, sarat készített, és rákente a valók." 48 A zsidók így feleltek neki: „Nem jól mondjuk-e mi, hogy te samári vagy, és ördög van benned?" 49 Jézus így felelt: „Nincs énben nem ördög, hanem tiszteltem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem. 50 Pedig én nem keresem a dicsőségemet: van, aki keresi, és megítéli. 51 Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha." (aión g165) 52 A zsidók pedig ezt mondta neki: „Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is, és te azt mondod: ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált soha." (aión g165) 53 Vagy pedig nagyobb vagy te atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod magadat?" 54 Jézus így felelt: „Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az, aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, 55 és nem ismeritek őt: de én ismerem, és ha azt mondomb, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, és az ő beszédét megtartom. 56 Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat, láttá is, és örült." 57 A zsidók pedig ezt mondta neki: „Még ötvenesztendős sem vagy, és Ábrahámot látta?" 58 Mondta nekik Jézus: „Bizony, bizony mondomb néktek: mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok." 59 Erre köveket ragadtak, hogy reáhajigálják. Jézus pedig elrejtőzködött, és kiment a templomból, átmenve közöttük, és ilyen módon eltávozott.

9 És amint eltávozott, láttott egy embert, aki születésétől fogva vak volt. 2 És kérdezték őt a tanítványai, ezt mondva: „Mester, ki vétkezett, ez vagy ennek szülei, hogy vakon született?" 3 Jézus így felelt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. 4 Nekem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. 5 Míg e világban vagyok, e világ világossága vagyok." 6 Ezeket mondva, a földre köött, és a nyálából sarat csinált, és rákente a sarat a vak szemeire, 7 és mondta neki: „Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában" – ami azt jelenti: küldött. Elment tehát és megmosakodott, és mire megjött, láttott. 8 A szomszédon, és akik korábban látták azt, hogy vak volt, ezt mondta: „Nem ő-e az, aki itt szokott ülni és koldulni?" 9 Némelyek azt mondák, hogy ez az, mások pedig azt, hogy hasonlít hozzá. De ő kijelentette: „Én vagyok az." 10 Ekkor ezt mondta neki: „Hogyan nyíltak meg a te

szemeid?" 11 Ő így felelt, és ezt mondta nekem: Menj el a Siloám-tavára, és mosakodjál meg. Miután pedig elmentem és megmosakodtam, megjött a látásom." 12 Ekkor ezt mondta neki: „Hol van ő?" 13 Ő pedig mondta: „Nem tudom." 13 Ekkor elvitték őt, aki előbb még vak volt, a farizeusokhoz. 14 Mikor pedig Jézus a sarat csinálta, és felnyitotta a szemeit, szombat volt. 15 A farizeusok szintén megkérdezték, hogyan jött meg a látása? 16 Ő pedig ezt mondta nekik: „Sarat tett a szemeimre, megmosakodtam, és látok." 16 Mondta azért némelyek a farizeusok közül: „Ez az ember nincs Istentől, mert nem tartja meg a szombatot." Mások ezt mondta: „Hogyan lehet bűnös ember ilyen jeleket?" 17 És meghasonlás támadt köztük. 18 A zsidók pedig nem hitték róla, hogy vak volt, és megjött a látása, mígnem előhívta annak szüleit, akinek megjött a látása. 19 És megkérdezték őket, ezt mondva: „Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Mi módon lát hát most?" 20 A szülei ezt felelték, és mondta nekik: „Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született: 21 de miképpen lát most, nem tudjuk, vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk. Elég idős már, ő kérdezzétek, ő beszéljen magáról." 22 Ezeket mondta az ő szülei, mivel féltek a zsidóktól, mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, ki kell rekeszteni a gyülekezetből. 23 Ezért mondta a szülei, hogy elég idős, őt kérdezzétek. 24 Másodszor is odahívta az embert, aki vak volt, és mondta neki: „Dicsőítsd az Istenet: mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös." 25 Ő pedig így válaszolt: „Hogy bűnös-e, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok." 26 Ekkor újra megkérdezték tőle: „Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet?" 27 Ő így felelt: „Már mondtam nektek, és nem hallottatok meg: miért akarjátok újra hallani? Vagy ti is az ő tanítványai akartok lenni?" 28 Szidalmazták őt, és ezt mondta: „Te vagy az ő tanítványa, mi pedig Mózes tanítványa vagyunk. 29 Mi tudjuk, hogy Mózessel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való." 30 Az ember így válaszolt nekik: „Bizony az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok honnan való, pedig az én szemeimet megnyitotta. 31 Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnöket, hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. 32 Örök időktől fogva nem hallotta senki, hogy vakon szülöttnek szemeit valaki megnyitotta volna.

(aiōn g165) 33 Ha ő nem Istenől volna, semmit sem felvegyem azt. 18 Senki sem veszi azt el éntőlem, tudott volna cselekedni.“ 34 Ekkor ezt mondta neki: hanem én adom oda azt magamtól. Van hatalmam „Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz odaadni, és van hatalmam ismét visszavenni azt. minket?“ És kiközösisítették őt. 35 Meghallotta Jézus, Ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól.“ 19 Újra hogy kiközösisítették őt, és amikor találkozott vele, meghasonlás támadt a zsidók között e beszédek ezt mondta neki: „Hiszel-e az Isten Fiában?“ 36 Az miatt. 20 Sókán mondta közülük: „Ördög van benne, így válaszolt: „Ki az, Uram, hogy higgyek benne?“ és bolondozik, mit hallgattok reá?“ 21 Mások azt 37 Jézus pedig ezt mondta neki: „Láttad őt, és aki mondta: „Ezek nem megszállozt ember beszédei. beszél veled, ő az.“ 38 Erre azt mondta: „Hiszek, Vajon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?“ 22 Uram.“ És imádta őt. 39 Jézus pedig azt mondta: Jeruzsálemben pedig a templomszentelés ünnepe és „Ítélet végétől jöttem én a világra, hogy aikik nem tél volt. 23 Jézus a templomban, Salamon tornácában látnak, lássanak, és aikik látnak, vakok legyenek.“ 40 járt. 24 Körülvették azért a zsidók, és mondta neki: Némely farizeus meghallotta ezt, aikik vele voltak, és „Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? mondta neki: „Talán mi is vakok vagyunk?“ 41 Jézus azt mondta nekik: „Ha vakok volnátok, nem volna 25 Jézus így felelt: „Megmondtam néktek, és nem bűnötök, ámde azt mondjátok, hogy látunk: ezért a ti hiszitek: a cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonytalanrólam. 26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok, amint megmondtam néktek. 27 Az én juhaim hallják az én szavamat, én ismerem őket, és követnek engem. 28 Örök életet adok nekik, soha el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Az én Atyám, aki őket adta nekem, nagyobb mindenél, senki sem ragadhatja ki őket az Atyámnak kezéből. 30 Én és az Atya egy vagyunk.“ 31 Ekkor ismét köveket ragadtak a zsidók, hogy megkövezzék őt. 32 Jézus így felelt nekik: „Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól, azok közül melyikért köveztek meg engem?“ 33 A zsidók így feleltek neki: „Jó dologról nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.“ 34 Jézus így felelt nekik: „Nincs-e megírva a ti törvényeket: »én mondtam: istenek vagytok«? 35 Ha azokat isteneknek mondta, akikhez az Isten beszéde szólt, márpedig az írást nem lehet érvénytelenné tenni, 36 akkor arról ti azt mondjátok, akit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz, mivelhogy azt mondta: az Isten Fia vagyok?! 37 Ha az én Atyám dologait nem cselekszem, ne higgyetek nekem, 38 ha pedig azokat cselekszem, ha nekem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya énben nem van, és én őbenne vagyok.“ 39 Ismét meg akarták azért őt fogni, de kiment a kezük közül. 40 Jézus újra elment, túl a Jordánon, arra a helyre, ahol János először kereszttelt, és ott maradt. 41 És sokan mentek oda hozzá, és mondta, hogy János nem tett ugyan semmi csodát, de minden, amit János felőle mondott, igaz volt. 42 És sokan hittek ott ő benne.

10 „Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hatol be, tolvaj az és rabló. 2 Aki pedig az ajtón megy be, az a juhok pásztor. 3 Ennek az ő ajtót nyit, és a juhok hallgatnak szavára, és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket. 4 És mikor kiereszt a juhait, előttük megy, és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. 5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.“ 6 Ezt a példázatot mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mi az, amit mondott nekik. 7 Újra mondta azért nekik Jézus: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. 8 Mindazok, aikik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. 9 Én vagyok az ajtó: ha valaki énrajtam megy be, megtartatik, bejár és kijár majd, és legelőt talál. 10 A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítsan, én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővölködjenek. 11 Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. 12 A béres pedig nem igazi pásztor, neki a juhok nem tulajdonai. Amikor látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut: a farkas elragadja azokat, és elszéleszt a juhokat. 13 A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. 14 Én vagyok a jó pásztor, ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim. 15 Ahogyan ismer engem az Atya, én is ismerem az Atyát, és életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell vezetnem, hallgatnak majd az én szavamra, és lesz egy akol és egy pásztor. 17 Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra

11 Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Bethániából, ment még be a faluba, hanem azon a helyen volt, Máríának és az ő testvérének, Mártának ahol Márta előbe ment. **31** A zsidók azért, aik falujából. **2** Az a Mária volt az, aki megkente az Urat ővele otthon voltak, és vigasztalták őt, látva, hogy kenettel, és a hajával törölte meg annak lábat: az ő Mária hamar felkelt és kiment, utánamentek, ezt testvére, Lázár volt beteg. **3** Testvérei tehát hozzá mondva: „A sírhoz megy, hogy ott sírjon.“ **32** Mária küldtek, s ezt üzентék: „Uram, íme, akit szeretsz, pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátva őt, a beteg.“ **4** Jézus pedig, amikor ezt meghallotta, ezt lábaihoz esett, ezt mondva neki: „Uram, ha itt lettél mondta: „EZ a betegség nem halás, hanem az volna, nem halt volna meg az én testvérem.“ **33** Isten dicsőségre való, hogy dicsőítéssék általa az Jézus pedig, amint láttá, hogy sír, és sírnak a vele jött Istennek Fia.“ **5** Jézus pedig szerette Mártát és annak zsidóit, elbústul lelkében, és igen megrendült. **34** És nővérét és Lázárt. **6** Mikor tehát meghallotta, hogy mondta: „Hová helyezték őt?“ Mondták neki: „Uram, beteg, akkor két napig maradt azon a helyen, ahol volt, gyere, és lásd meg!“ **35** Könnyekre fakadt Jézus. **7** de azután ezt mondta tanítványainak: „Menjünk ismét **36** Mondták azért a zsidók: „Íme, mennyire szerette Júdeába.“ **8** A tanítványok ezt mondta neki: „Mester, őt!“ **37** Némelyek pedig ezt mondta közük: „Ő, most akartak téged megkövezni a júdábeliek, és újra aki a vaknak szemét felnyitotta, nem tehette volna-e odamégy?“ **9** Jézus így felelt: „Vagy nem tizenkét meg, hogy ez ne haljon meg?“ **38** Jézus pedig újra órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik felindulva magában, odament a sírhoz. Az pedig egy meg, mert látja a világnak világosságát. **10** De aki üreg volt, és kő feküdt rajta. **39** Jézus ezt mondta: éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.“ „Vegyétek el a követ.“ A megholtnak nőtestvére, Márta **11** Ezeket mondta nekik, és hozzátette: „Lázár, a mi ezt mondta neki: „Uram, immár szaga van, hiszen barátunk, elaludt, de elmegyek, hogy felköltem őt.“ negyednapos.“ **40** Jézus ezt mondta neki: „Nem **12** A tanítványai azt mondta erre: „Uram, ha elaludt, mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az megygyógyul.“ **13** Pedig Jézus a haláláról beszélt, Istennek dicsőségét?“ **41** Elvették azért a követ onnan, de ők azt hitték, hogy álomba merülésről szól. **14** ahol a megholt feküdt. Jézus pedig felemelte szemeit Ekkor aztán Jézus nyíltan megmonpta nekik: „Lázár az égre, és mondta: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghalt, **15** és örülök, hogy nem voltam ott, tiértetek, meghallgattál engem. **42** Tudtam is, hogy te mindenkor hogy higgyetek. De menjünk el őhöz!“ **16** Tamás, meghallgatott engem, csak a körülálló sokaság miatt akit Ikernek hívtak, azt mondta tanítványtársainak: mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.“ „Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.“ **17** Jézus **43** És mikor ezeket mondta, fennhangon kiáltott: pedig elment, és úgy találta, hogy Lázár már négy „Lázár, jöjj ki!“ **44** És kijött a megholt, lábain és kezein napja van a sírban. **18** Betánia pedig közel volt kötelékekkel megkötözve, és az orcája kendővel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamnyira, **19** ezért leborítva. Mondta nekik Jézus: „Oldozzátok el, és a zsidók közül sokan mentek Márthához és Máriához, hagyjátok elmenni.“ **45** Sokan hittek őbenne azok hogy vigasztalják őket az ő testvéreik miatt. **20** Márta, közül a zsidók közül, aik Márthához mentek, és amint meghallotta, hogy Jézus jön, előbe ment, látták, amiket cselekedett. **46** De némelyek azok Mária pedig otthon ült. **21** Márta ekkor ezt mondta közül elmentek a farizeusokhoz, és elbeszélték nekik, Jézusnak: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna amiket Jézus cselekedett. **47** Egybegyűjtötték azért meg a testvérem. **22** De most is tudom, hogy amit a papi fejedelmek és a farizeusok a fótanácsot, és csak kérssz az Istantól, megadja neked az Isten.“ **23** mondta: „Mit cselekedjünk? Mert ez az ember sok Jézus ezt mondta neki: „Feltámad a testvéred.“ **24** csodát művel. **48** Ha ekképpen hagyjuk őt, mindenki Márta ezt mondta neki: „Tudom, hogy feltámad a hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak, feltámadáskor, az utolsó napon.“ **25** Jézus ezt mondta és elveszik tőlünk mind a helyet is, mind a népet neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz is.“ **49** Egy pedig közük, Kajafás, aki főpap volt énben nem, ha meghal is, él, **26** és aki él és hisz abban az esztendőben, mondta nekik: „Ti semmit énben nem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?“ (aión sem tudtok. **50** Még arra sem gondoltok, hogy jobb g165) **27** Márta így felelt: „Igen, Uram, én hiszem, nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és ne hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, aki e világra az egész nép vesszen el.“ **51** Ezt pedig nem magától jövendő.“ **28** Amint ezeket mondta, elment, és titkon mondta: hanem mivel abban az esztendőben főpap szólította az ő testvéret, Máriát, mondva: „A Mester volt, jövendőt mondott, hogy Jézus meg fog halni a itt van, és hív téged.“ **29** Miheilyt ez meghallotta, népért, **52** és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy felkelt hamar, és hozzáment. **30** Jézus pedig nem az Istennek elszélelt gyermeket egybegyűjtse. **53**

Ama naptól azért azon tanakodtak, hogy őt megöljék. e, hogy semmit sem értek? Íme, a világ öutána megy.” 54 Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók 20 Néhány görög is volt azok között, akik felmentek, között, hanem elment onnan a vidékre, a pusztához hogy imádkozzanak az ünnepen. 21 Ezek a galileai közel, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott Bétsaidából való Fülöphöz mentek, és kérték őt, az ő tanítványaival. 22 Közel volt pedig a zsidók ezt mondván: „Uram, látni akarjuk Jézust.” 22 Fülöp húsvéti: vidékről sokan mentek fel Jeruzsálembe elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp pedig húsvét előtt, hogy megtisztuljanak. 23 A templomban szólt Jézusnak. 23 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Eljött állva keresték Jézust, és így szóltak egymáshoz: „Mit az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. 24 Bizony, gondoltok, hogy nem jön-e fel az ünnepre?” 25 A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse, hogy bizonysági mondék: ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. 25 Aki szereti a maga életét, elveszti azt, és aki gyűlöli a maga életét e világon, örököli életre tartja meg azt. (aiōnios g166) 26 Aki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya. 27 Most háborog az én lelkem, és mit mondjak: Atyám, ments meg engem ettől az órától? De hiszen éppen ezért jutottam erre az órára. 28 Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jött azért az égből: „Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.” 29 A sokaság azért, amely ott állt, és hallotta, azt mondta, hogy mennyördögöt, mások mondta: „Angyal szólt neki.” 30 Jézus ezt mondta: „Nem énértem szólt ez a hang, hanem tiértetek. 31 Most van e világ kárhoztatása, most vettetik ki e világ fejedelme: 32 Én pedig, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.” 33 Ezt pedig azért mondta, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. 34 A sokaság ezt felelte neki: „Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondhatod hát te, hogy az Emberfiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az Emberfia?” (aiōn g165) 35 Jézus azt mondta nekik: „Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. 36 Míg a világosságok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyeket.” Ezeket mondta Jézus, és elmenve, elrejtőzködött előlük. 37 És noha ő ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek őbenne, 38 hogy beteljesedék Ézsaiás próféta beszéde, amelyet mondott: „Uram, ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?” 39 Azért nem hihettek, mert Ézsaiás ezt is mondta: 40 „Megvakította a szemeiket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemeikkel ne lássanak, és szívükkel ne értsenek, meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.” 41 Ezeket mondta Ézsaiás, amikor láta az ő dicsőségét, és óról beszélt. 42 Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek őbenne, de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekessék őket a

12 Jézus azért hat nappal a húsvét előtt elment

Betániába, ahol a meghalt Lázár volt, akit feltámasztott a halálból. 2 Vacsorát készítettek ott neki, Márta szolgált fel, Lázár pedig egy volt azok közül, akik együtt ültek ővele. 3 Mária ekkor elővette egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkente Jézus lábait, és megtörölte saját hajával, a ház pedig megtelt a kenet illatával. 4 Egy az ő tanítványai közül, Iskáriótés Júdás, Simonnak fia, aki őt majd elárulja, ezt mondta: 5 „Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem adták a szegényeknek?” 6 Ezt pedig nem azért mondta, mintha neki a szegényekre volna gondja, hanem mivel tolvaj volt, nála volt az erszény, és amit abba tettek, elcsente. 7 Jézus erre ezt mondta: „Hagy békét neki, az én temetésem idejére tartogatta ezt. 8 Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok.” 9 A zsidók közül nagy sokaság értesült arról, hogy ő ott van, és odamentek, nemcsak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. 10 A papi fejedelmek pedig tanácskoztak, hogy Lázárt is megöljék, 11 mivel a zsidók közül sokan miatta mentek oda, és hittek Jézusban. 12 Másnap a nagy sokaság, amely az ünnepre jött, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, 13 pálmaágakat vett, kiment elő, és így kiáltott: „Hozzána! Áldott, aki jön az Úrnak nevében, az Izraelnek Királyá!” 14 Jézus pedig talált egy szamarat, felült rá, amint meg van írva: 15 „Ne félj, Sionnak leánya! Íme, királyod jön, szamárcsíkón ülve.” 16 Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem amikor Jézus megdicsőült, akkor emlékeztek vissza, hogy azokat művelték vele, amik róla meg vannak írva. 17 A sokaság pedig, amely vele volt, amikor kihívta Lázárt a koporsóból, és feltámasztotta őt a halálból, bizonyágot tett. 18 Azért is ment előbe a sokaság, mivel hallotta, hogy ezt a csodát művelte. 19 A farizeusok egymás között ezt mondta: „Látjátok-

gyülekezetből, 43 mert inkább szerették az emberek dicsérét, mintsem az Istennek dicsérét. 44 Jézus 16 Bizony, bizony mondom néktek: a szolga nem pedig kiáltva ezt mondta: „Aki hisz énben nem nagyobb az ó Uránál, sem a követ nem nagyobb énben nem hisz, hanem abban, aki elküldött engem; annál, aki azt küldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok 45 és aki engem lát, azt látja, aki küldött engem. lesztek, ha így cseleksztek. 18 Nem mindenjáratokról 46 Én világosságul jöttem e világba, hogy senki ne szólj, én tudom, kiket választottam ki, hanem hogy maradjon a sötétségen, aki énben nem hisz. 47 Ha beteljesedjék az írás: »aki velem ette a kenyeret, a valaki hallja az én beszédeimet, és nem hisz, én sarkát emelte fel ellenem.« 19 Most mondom meg nem kárhoztatom azt; mert nem azért jöttem, hogy nektek, mielőtt megtörnéne, hogy mikor meglesz, kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. 48 Aki megvet engem, és nem fogadj el az én beszédeimet, annak van, aki őt elítélje: a beszéd, amelyet szólottam, az ítéli el őt az utolsó napon. 49 Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya, Jézus, igen nyugtalankodott lelkében, s bizonyságot aki küldött engem, ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek. 50 És tudom, hogy az ó hagy egy közületek elárul engem.“ 22 A tanítványok parancsolata öröök élet. Amiket azért én beszélek, úgy ekkor bizonytalankodva egymásra tekintettek, hogy beszélem, amint az Atya mondta nekem.“ (aïnios g166)

13 A húsvét ünnepe előtt tudta Jézus, hogy eljött az ó órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, pedig szerette az övéit e világban, mindenig szerette őket. 2 És vacsora közben, amikor az ördög belesugallta már Iskáriót Júdásnak, Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, 3 tudta Jézus, hogy az Atya minden hatalmába adott neki, és hogy ő az Istenről jött, és az Istenhez megy, 4 felkelt a vacsorától, levette a felsőruhátját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát. 5 Azután vizet töltött a medencébe, és mosni kezdte a tanítványok lábait és megtörölni a kendővel, amellyel körül van kötve. 6 Mikor pedig Simon Péterhez ment oda, az azt mondta neki: „Uram, te mosod meg az én lábaimat?“ 7 Jézus válaszolt neki, és ezt mondta: „Amit én cselekszem, te azt most nem értes, de később majd megértes.“ 8 Péter ezt mondta neki: „Az én lábaimat nem mosod meg soha!“ Jézus így felelt: „Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs éhhozzám.“ (aïn g165) 9 Simon Péter ezt mondta: „Uram, ne csak lábaimat, hanem a kezeimet és a fejemet is!“ 10 Jézus ezt mondta neki: „Aki megfűrdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta, ti is tiszták vagytok, de nem mindenjában.“ 11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt, azért mondta: „Nem vagytok mindenjában tiszták!“ 12 Mikor azért megmosta lábukat, és a felsőruháját felvette, újra leülve, mondta nekik: „Értitek-e, hogy mit cselekedtem veletek? 13 Ti engem így hívtok: Mester és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. 15 Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen

én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek. 16 Bizony, bizony mondom néktek: a szolga nem nagyobb az ó Uránál, sem a követ nem nagyobb énben nem hisz, hanem abban, aki elküldött engem; annál, aki azt küldte. 17 Ha tudjátok ezeket, boldogok 45 és aki engem lát, azt látja, aki küldött engem. lesztek, ha így cseleksztek. 18 Nem mindenjáratokról 46 Én világosságul jöttem e világba, hogy senki ne szólj, én tudom, kiket választottam ki, hanem hogy maradjon a sötétségen, aki énben nem hisz. 47 Ha beteljesedjék az írás: »aki velem ette a kenyeret, a valaki hallja az én beszédeimet, és nem hisz, én sarkát emelte fel ellenem.« 19 Most mondom meg nem kárhoztatom azt; mert nem azért jöttem, hogy nektek, mielőtt megtörnéne, hogy mikor meglesz, kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. 48 Aki megvet engem, és nem fogadj el az én beszédeimet, annak van, aki őt elítélje: a beszéd, amelyet szólottam, az ítéli el őt az utolsó napon. 49 Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya, Jézus, igen nyugtalankodott lelkében, s bizonyságot aki befogadjá, ha valakit elküldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.“ 21 Mikor ezeket mondta Jézus, igen nyugodott, akit Jézus szeretett. 24 Intétt neki Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, akiről szól. 25 Az pedig Jézus kebelére hajolva, mondta neki: „Uram, ki az?“ 26 Jézus így felelt: „Az, akinek én a bemártott falatot adom.“ És bemártva a falatot, adta Iskáriót Júdásnak, Simon fiának. 27 És akkor a falat után belement a Sátán. Jézus pedig ezt mondta neki: „Amit cselekszel, hamar cselekedd.“ 28 Azt pedig senki sem értette az ottulók közül, hogy miért mondta neki. 29 Némelyek ugyanis azt állították, mivel az erszény Júdásnál volt, hogy azt mondta neki Jézus: „Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre“, vagy azt, hogy adjon valamit a szegényeknek. 30 Az pedig, mihelyt a falatot elfogadta, kiment. Ekkor éjszaka volt. 31 Mikor pedig kiment, ezt mondta Jézus: „Most dicsőült meg az Emberfia, az Isten dicsőült meg őbenne; 32 ha pedig az Isten dicsőült meg őbenne, az Isten is megdicsőíti őt önmagában, és azonnal megdicsőíti őt. 33 Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem, de amiként a zsidóknak megmondtam, hogy ahová én megyek, ti nem jöhettek, most néktek is mondom. 34 Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek, amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. 35 Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.“ 36 Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová megy?“ Jézus így felelt: „Ahová én megyek, most énútánam nem jöhetsz, de később utána fogsz jönni.“ 37 Péter ezt mondta neki: „Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom értes!“ 38 Jézus így felelt: „Az életemet adod értem? Bizony, bizony mondom neked,

nem szólal meg addig a kakas, amíg háromszor meg nem tagadsz engem.“

14 „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennek. 2 Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nétek. 3 És ha majd elmegyek, és helyet készíték nétek, ismét eljövök, és magamhoz veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. 4 Tudjátok, hogy hová megyek, és az utat is tudjátok.“ 5 Mondta neki Tamás: „Uram, nem tudjuk, hová megy, mi módon tudhatjuk akkor az utat?“ 6 Mondta neki Jézus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam. 7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is, és mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt.“ 8 Mondta neki Fülöp: „Uram, mutasd meg nékünk az Atyát, és az elég nékünk!“ 9 Jézus erre azt mondta: „Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát, mi módon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? 10 Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennek van? A beszédeket, amelyeket én mondok nétek, nem magamtól mondok, hanem az Atya, aki énbennek lakik, ő cselekszi ezeket a dolgokat. 11 Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennek van, ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem. 12 „Bizony, bizony mondom nétek: Aki hisz énbennek, az cselekszi is majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyához megyek. 13 Akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőítéssék az Atya a Fiúban. 14 Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. 15 Ha szerettek engem, az én parancsolataimat tartások meg. 16 És én kérém az Atyát, és más Vigasztalót ad nétek, hogy veletek maradjon mindenrőkük. (aión g165) 17 Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt, és nem ismeri őt, de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. 18 Nem hagylak titeket árvákul, eljövök tihozzátok. 19 Még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé, de ti megláttok engem: mert én élek, és ti is élni fogtok. 20 Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbennek, és én tibennetek. 21 Aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem

magamat annak.“ 22 Mondta neki Júdás (nem az Izsákiótes): „Uram, miért van az, hogy nékünk jelented ki magadat, és nem a világnak?“ 23 Jézus így felelt: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és elmegyünk hozzá, és nála lakunk. 24 Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem. 25 Ezeket beszéltem nektek, amíg veletek voltam. 26 A Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, mindenre megtanít majd titeket, és esztekbe juttatja mindeneket, amiket mondtam nektek. 27 Békességet hagyok nektek, az én békességet adom nektek: nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen! 28 Hallottátok, hogy én azt mondtam nektek: Elmegyek, és eljövök hozzátek. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondjam: Elmegyek az Atyához, mert az én Atyám nagyobb nálam. 29 Most mondjam ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor majd megtörténik, higgyetek. 30 Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme, de énbennek nincsen semmije. 31 De hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nekem: keljetek fel, menjünk el innen.“

15 „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. 2 minden szőlővesszőt, amely énbennek gyümölcsöt nem terem, lemetsz, minden pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. 3 Ti már tiszták vagyok az által a beszéd által, amelyet szóltam nétek. 4 Maradjatok énbennek és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőkén, akképpen ti sem, ha nem maradtok énbennek. 5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennek marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem semmit sem cselekedhetek. 6 Ha valaki nem marad énbennek, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad, és egybegyűjtik ezeket, és a tűzre vetik, és megégnek. 7 Ha énbennek maradtak, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és megadatik nétek. 8 Abban dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és tanítványaim lesztek. 9 „Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. 10 Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben, amiképpen én megtartottam

az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok. Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön az ő szeretetében. 11 Ezeket beszéltem nétek, az az idő, megemlékezzetek rá: én megmondtam hogy megmaradjon bennetek az én öröömöm, és a ti nektek.“ „De ezeket kezdetben nem mondtam nektek, örömtök teljessé legyen. 12 Az az én parancsolatom, mivel veletek voltam. 5 Most pedig elmegyek ahhoz, hogy úgy szeressétek egymást, amiképpen én aki elküldött engem, és senki sem kérdezi tőlem szeretlek titeket. 13 Nincsen senkiben nagyobb közültek: Hová megy? 6 Hanem mivel ezeket szeretet annál, mint ha valaki életét adja az ő mondomban nektek, szomorúság töltötte el a szíveteimet. barátaiért. 14 Ti az én barátaim vagytok, ha azokat 7 De én az igazat mondomban nektek: Jobb nektek, ha cseleksztek, amiket én parancsolok nektek. 15 Nem én elmegyek; mert ha nem megyek el, nem jön el mondatalak többé titeket szolgálnak, mert a szolga hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm nem tudja, mit cselekszik az ő ura, titeket pedig őt hozzátok. 8 És amikor eljön, megfedi a világot a barátaimnak mondatalak, mert minden, amit az én bűn, az igazság és az ítélet tekintetében: 9 a bűn Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek. 16 Nem az, hogy nem hisznek énben nem; 10 az igazság az, ti választottatok engem, hanem én választottalak hogy én az én Atyához megyek, és többé nem titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek, láttok engem; 11 az ítélet pedig az, hogy e világ és gyümölcsöt teremjeket, és a ti gyümölcsöktök fejedelme megítéltetett. 12 Még sok mondani valólmegmaradjon, hogy akármit kértek az Atyától az én van hozzátok, de most nem tudjátok elhordozni. 13 De nevemben, megadja nektek. 17 Ezeket parancsolom mikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezérel majd titeket nektek, hogy egymást szeressétek. 18 „Ha gyűlöl minden igazságra. Mert nem önmagától szól, hanem titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb azokat mondja, amiket hall, és az eljövendőket jelenti gyűlöl, mint titeket. 19 Ha e világból volnátok, aki nektek. 14 Ó engem dicsőít majd, mert az enyémről világ szeretné azt, ami az övé, de mivel nem vagytok vesz, és azt jelenti ki nektek. 15 Mindaz, ami az e világból, hanem én választottalak ki magamnak Atyáé, az mind az enyém; ezért mondtam, hogy az titeket e világból, az éri gyűlöl titeket a világ. 20 Enyémről vesz, és azt jelenti ki nektek. 16 „Egy kevés Emlékezzetek meg arról a beszédről, amelyet én idő, és nem láttok engem, és ismét egy kevés idő, és mondomban nektek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.“ Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd, ha az 17 A tanítványai közül ezt mondta egymásnak: „Mi én beszédemet megtartották, a titeket is megtartják az, amit nekünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok majd. 21 De mindezt az én nevemről cselekszik engem, és ismét egy kevés idő, és megláttok majd veletek, mivel nem ismerik azt, aki küldött engem. 22 Engem, és ez: Mert én az Atyához megyek?“ 18 Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik, Ezért ezt mondta: „Mi az a kevés idő, amiről szól? nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük Nem tudjuk, mit mond.“ 19 Megérte azért Jézus, bűnüket. 23 Aki engem gyűlöl, gyűlöl ki az én Atyámat hogy őt akarják megkérdezni, és ezt mondta nekik: is. 24 Ha azokat a cselekedeteket nem cselekedtem „Arról kérdezősködök-e egymás között, hogy azt volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett, mondta: Egy kevés idő, és nem láttok engem, és nem volna bűnük, de most láttak is, gyűlöltek is, mind ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem? engem, mind az én Atyámat. 25 De azért lett így, 20 Bizony, bizony mondomban nétek, hogy ti sírni és hogy beteljesedjék a mondás, amely megíratott az jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de ő törvényükben: »Ok nélkül gyűlöltek engem.« 26 szomorúságotok örökre fordul. 21 Az asszony, amikor Mikor pedig eljön majd a Vigasztaló, akit én küldök szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: nétek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától de mikor megszűli az ő gyermekeit, nem emlékezik származik, az tesz majd én rólam bizonyágot. 27 többé a kínra az örööm miatt, hogy ember született e De ti is bizonyágot tesztek, mert kezdettől fogva világra. 22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét megláttak majd titeket, és örölni fog a ti szíveteik, és senki el nem veszi tőletek a ti örömtököt. 23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről.“ „Bizony, bizony mondomban nétek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja nétek. 24 Mostanáig semmit sem kértek az Atyától az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömtök teljes legyen.

16 Ezeket azért mondomban nétek, hogy meg ne botránkozzatok. 2 A gyülekezetekből kirekesztenek titeket, sőt eljön idő, hogy aki megöl titeket, mind azt hiszi, hogy Istennek tetsző dolgot cselekszik. 3 És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. 4

25 Ezeket példázatokban mondta nektek, de eljön veszett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd írás beteljesüljön. 13 Most pedig tehozzád megylek, nektek, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról. és ezeket beszélem a világban, hogy az én örööm 26 Azon a napon az én nevemben kértek majd: teljes legyen bennük. 14 A te igédet adtam nekik, és és nem azt mondomb nektek, hogy én fogom kérni a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, az Atyát érettetek, 27 mert maga az Atya szeret amint én sem vagyok e világból való. 15 Nem azt titeket, mivel ti szeretetek engem, és elhitték, hogy kértem, hogy vedd ki őket e világóból, hanem hogy én az Istenől jöttem. 28 Én az Atyától jöttem, és őrizd meg őket a gonosztól. 16 Nem e világból valók, eljöttem a világba; de most elhagyom e világot, és amint én sem e világból vagyok. 17 Szenteld meg őket elmegyek az Atyához.“ 29 Tanítványai ekkor ezt a te igazságoddal: A te igéd igazság. 18 Amiképpen mondta neki: „Íme, most nyíltan beszélsz, és nem te küldtél engem e világba, úgy küldtem én is őket e példázatot mondász. 30 Most tudjuk, hogy te minden világba: 19 én öérettük odaszentelem magamat, hogy tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged ők is megszenteltek legyenek az igazságban. 20 megkérdezzen: ezért hisszük, hogy az Istenől jöttél.“ De nemcsak öérettük könyörgők, hanem azokért is, 31 Jézus így felelt: „Most hisztek? 32 Íme, eljön akik az ő szavukra hisznek majd énbennek, 21 hogy az óra, és immár el is jött, hogy elszéledjetek, ki mindenáján egyek legyenek, amint te énbennek, ki az övéhez, és engem egyedül hagyjatok, de Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33 Mibenünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél Ezeket azért mondomb néktek, hogy békességeket engem. 22 Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, legyen énbennek. E világban nyomorúságok lesz, önekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi de bízzatok: én legyőztem a világot.“

17 Ezeket beszélte Jézus, és felemelte szemeit az égre, és ezt mondta: „Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged, 2 mivel hatalmat adtál neki minden test felett, hogy örök életet adjon mindeneknek, akiket neki adtál. (aiónios g166) 3 Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Isten, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. (aiónios g166) 4 Én dicsőítettem téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reámbíztál, hogy elvégezzem. 5 És most te dicsőíts meg engem, Atyám, önmagadnál azzal a dicsősséggel, amely enyém volt tenálad, mielőtt a világ lett. 6 Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nekem adtál. Tieid voltak, és nekem adtad őket, és a te beszédedet megtartották. 7 Most tudták meg, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van; 8 mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, önekik adtam, ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem. 9 Én öérettük könyörgők: nem a világért könyörgők, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid. 10 Az enyémek mind a tieid, és a tieid az enyémek: és megdicsőítettem őbennek. 11 Én nem vagyok többé e világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megylek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! 12 Amikor velük voltam a világban, én megtartottam őket a te nevedben, akiket nekem adtál, megőriztem őket, és senki el nem

egyek vagyunk: 23 én őbennek és te énbennek: hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szerettél. 24 Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem legyenek, hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál: mert szerettél engem e világ kezdete előtt. 25 Igazságos Atyám! A világ nem ismert téged, de én ismertelek téged, és ezek megismerik, hogy te küldtél engem, 26 És megismertettem ővelük a te nevedet, és megismertetem, hogy az a szeretet legyen őbennek, amellyel engem szerettél, és én is őbennek legyek.“

18 Mikor ezeket mondta Jézus, kiment az ő tanítványával együtt túl a Kedron-patakon, ahol egy kert volt, ahova bementek, ő és az ő tanítványai. 2 Azt a helyet Júdás is ismerte, aki elárulta őt, mivel gyakran ott gyűlték össze Jézus és a tanítványai. 3 Júdás tehát maga mellé vette a katonai csapatot, a papi fejedelmektől és a farizeusoktól a szolgákat, odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. 4 Jézus pedig tudva mindenöt, ami reá következik, előremutatott, és mondta nekik: „Kit kerestek?“ 5 ők így feleltek neki: „A názáreti Jézust.“ Jézus ezt mondta nekik: „Én vagyok.“ Ott állt pedig ővelük Júdás is, aki elárulta őt. 6 Amikor pedig azt mondta nekik: „Én vagyok“ – hártrátántoradtak, és földre estek. 7 Ismét megkérdezte őket: „Kit kerestek?“ És azok ezt mondta: „A názáreti Jézust.“ 8 Jézus így felelt: „Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha

engem kerestek, ezeket bocsássátok el.“ 9 Hogy felelték neki: „Ha ez nem volna gonosznevő, nem beteljesedjen a beszéd, amelyet mondott: „Azok adtuk volna őt a te kezedbe.“ 31 Pilátus erre azt közül, akiket nekem adtál, senkit sem vesztettem mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és ítéleztek el a ti el.“ 10 Simon Péter pedig, akinek szabályája volt, törvényeitek szerint.“ A zsidók így feleltek: „Néünk kirántotta azt, és megütötte a főpap szolgáját, és senkit sem szabad megölnünk.“ 32 Hogy beteljesedjék levágta annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus Jézus szava, amelyet mondott, amikor jelezte, hogy volt. 11 Jézus erre ezt mondta Péternek: „Tedd minden halálával kell majd meghalnia. 33 Ismét bement hüvelyébe a szabályát! Vagy nem kell-e kiinnom a Pilátus a törvényházba, szólította Jézust, és mondta poharat, amelyet az Atya adott nekem?“ 12 A csapat neki: „Te vagy a zsidók királya?“ 34 Jézus így felelt: pedig, az ezredes és a zsidók szolgái megfogták „Magadtól mondod-e ezt, vagy mások beszéltek Jézust, és megkötözték őt, 13 és először Annához neked rólam?“ 35 Pilátus így felelt: „Talán zsidó vitték, mert ő apósa volt Kajafásnak, aki abban az vagyok én? A te néped és a papi fejedelmek adtak esztendőben főpap volt. 14 Kajafás volt az, aki azt téged az én kezembe: mit cselekedté?“ 36 Jézus ezt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember felelte: „Az én országom nem e világból való. Ha e vesszen el a népért. 15 Simon Péter és egy másik világból való volna az én országom, az én szolgáim tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse harcolnának, hogy át ne adjanak a zsidóknak. De az volt a főpapnak, és bement Jézussal együtt a főpap én országom nem innen való.“ 37 Pilátus ezt mondta udvarába; 16 Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment neki: „Király vagy-e hát te csakugyan?“ Jézus így tehát az a másik tanítvány, aki a főpapnak ismerőse felelt: „Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért volt, és szólt az ajtóőrzőnek, és bevitte Pétert. 17 születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyoságot Az ajtóőrző leány így szólt Péterhez: „Nemde te is tegyek az igazságról. mindenki, aki az igazságból ennek az embernek tanítványai közül való vagy?“ való, hallgat az én szavamra.“ 38 Pilátus ezt mondta De ő így válaszolt: „Nem vagyok.“ 18 A szolgák neki: „Mi az igazság?“ És amint ezt mondta, újra és a poroszlók ott álltak, szították a tüzet, mivel kiment a zsidókhöz, és mondta nekik: „Én nem hűvös volt, és melegedtek. Ott állt Péter is ővelük találók benne semmi bűnt. 39 Szokás pedig nálatok, együtt, és melegedett. 19 A főpap pedig tanítványai hogy szabadon bocsássak nekik valakit a húsvét és tanítása felől kérdezte Jézust. 20 Jézus így felelt: ünnepén: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nekik: „Én nyilvánosan szóltam a világhoz: mindenkor a zsidók királyát?“ 40 Ekkor ismét mindenjában kiáltozni zsinagógában és a templomban tanítottam, ahol a kezdtek: „Nem ezt, hanem Barabbást.“ Ez a Barabbás zsidó mindenünnben összegyülezeksznek, és titkon pedig tolvaj volt. semmit sem szóltam. 21 Miért kérdezel engem? Kérdezd azokat, aik hallották, mit beszéltem nekik: íme, ők tudják, amiket nekik mondtam.“ 22 Amikor pedig ezeket mondta, egy a poroszlók közül, aki ott állt, arcul ütötte Jézust, és ezt mondta: „Így felelsz a főpapnak?“ 23 Jézus így felelt neki: „Ha gonoszul szóltam, tégy bizonyoságot a gonoszságról, ha pedig jól, miért versz engem?“ 24 Annás ezután elküldte őt megkötözve Kajafához, a főpaphoz. 25 Simon Péter pedig ott állt, és melegedett. Ekkor ezt mondta neki: „Nemde te is ennek a tanítványai közül való vagy?“ ő tagadta, és azt mondta: „Nem vagyok.“ 26 A főpap szolgái közül az egyik, annak rokona, akinek a fülét Péter levágta, ezt mondta: „Nem láttalak-e én téged vele együtt a kertben?“ 27 Péter ismét tagadta, és akkor azonnal megszólalt a kakas. 28 Jézust pedig Kajafástól a törvényházba vitték. Kora reggel volt. ők nem mentek be a törvényházba, hogy ne legyenek tisztátlanná, és megehessék a húsvéti bárányt. 29 Pilátus ekkor kiment hozzájuk, és mondta: „Milyen vádat hoztok fel ez ellen az ember ellen?“ 30 Ezt

19 Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megostoroztatta. 2 A vitézek tövisből koronát fontak, a fejére tették, bíbor köntöst adtak reá, 3 és ezt mondta: „Üdvözlégy, zsidók király!“ És arcul csapdosták őt. 4 Majd ismét kiment Pilátus, és mondta nekik: „Íme, kihozom őt nektek, hogy értsétek meg, hogy nem találók benne semmi bűnt.“ 5 Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíborköntést viselte. És mondta nekik Pilátus: „Íme, az ember!“ 6 Mikor meglátták őt a papi fejedelmek és a szolgák, így kiáltoztak: „Feszítsd meg, feszítsd meg!“ Pilátus ezt mondta nekik: „Vigyétek el őt ti, és feszítsétek meg, mert én nem találók bűnt őbenne.“ 7 A zsidók így feleltek neki: „Néünk törvényünk van, és ami törvényünk szerint meg kell halnia, mivel Isten Fiává tette magát.“ 8 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémült, 9 ismét bement a törvényházba, és szólt Jézusnak: „Honnan való vagy te?“ De Jézus nem felelt neki. 10 Pilátus ekkor ezt mondta neki: „Nekem nem felelsz? Nem tudod,

hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítesslek, és edény. Egy szivacsot megtölve ecettel izsópra téve, hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?" 11 odavitték a szájához. 30 Mikor pedig elvette Jézus Jézus így felelt: „Semmi hatalmad sem volna rajtam, az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!" És lehajtva ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne fejét, kibocsátotta lelkét. 31 A zsidók pedig, hogy a van azért annak, aki a te kezedbe adott engem." 12 testek szombaton át ne maradjanak a keresztfán, Ettői fogva igyekezett Pilátus őt szabadon bocsátani, mivel péntek volt (mert annak a szombatnak napja de a zsidók így kiáltottak: „Ha ezt szabadon nagy nap volt), kérték Pilátust, hogy törjék el azoknak bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki magát lábszárait, és vegyék le őket. 32 Eljötték ekkor a királytá teszi, az ellene szegül a császárnak!" 13 vitézek, és eltörték az elsőnek lábszárait és a másikét Amikor pedig Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, is, akit vele együtt feszítettek meg. 33 Amikor pedig kihozta Jézust, és leült a bírói székbe azon a helyen, Jézushoz értek, és látták, hogy ő már halott, nem amelyet Márványkövezetnek hívtak, héberül pedig törték el a lábszárait, 34 hanem egy a vitézek közül Gabbatának. 14 Akkor a húsvét péntekje volt, és dárdával dölte át az oldalát, és azonnal vér és víz jött minthogy hat óra. És mondta a zsidóknak: „íme, a ki abból. 35 És aki láttá, bizonyoságot tett, és igaz az ti királyotok!" 15 Azok pedig kiáltottak: „Vidd el, ő tanúbizonyosága, és ő tudja, hogy igazat mond, vidd el, feszítsd meg őt!" Mondta nekik Pilátus: „A ti hogy ti is higgyetek. 36 Mert azért történtek ezek, királyotokat feszítsem meg?" A papi fejedelmek így hogy beteljesedjen az írás: „Csontja ne töressék feleltek: „Nem királyunk van, hanem császárunk!" meg. 37 Másutt ismét így szól az írás: „Néznek majd 16 Akkor átadta őt nekik, hogy megfeszítsék. arra, akit átszegeztek." 38 Ezek után az arimatiai Átvették tehát Jézust, és elvitték. 17 És felemelte József (aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a a keresztfáját, elment az úgynevezett Koponya- zsidóktól való félelem miatt), megkérte Pilátust hogy hegyre, amelyet héberül Golgotának hívnak, 18 ahol levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Elment megfeszítették őt, és ővele másik kettőt, egyfelfől és tehát, és levette Jézus testét. 39 Eljött Nikodémus is másfelfől, középen pedig Jézust. 19 Pilátus pedig (aki éjszaka ment Jézushoz először), hozva mirhából feliratot is készítettem, és feltétte a keresztfára. és aloóból való kenetet, minthogy százfontnyit. 40 Az írás pedig ez volt: a názáreti Jézus, a zsidók Fogták tehát Jézus testét, lepedőkbe göngölyíték királya. 20 Sokan olvasták ezt a feliratot a zsidók illatos szerekkel együtt, amint a zsidóknál szokás közül, mivel közel volt a városhoz az a hely, ahol temetni. 41 Azon a helyen pedig, ahol megfeszítették, Jézust megfeszítették, héberül, görögül és latinul volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még volt írva. 21 A zsidók papi fejedelme akkor azt senkit sem helyeztek. 42 A zsidók péntekje miatt, mondta Pilátusnak: „Ne azt írd: A zsidók királya! – hanem ahogy ő mondta: A zsidók királya vagyok." 22 Pilátus így felelt: „Amit megírtam, megírtam." 23 A vitézek pedig, amikor megfeszítették Jézust, elvették felsőruháit, és négy részre osztották, egy-egy részt mindegyik vitéznek. A köntös pedig varratlan volt, felülről végig egybeszőve. 24 Ekkor azt mondta egymásnak: „Ezt ne hasítsuk el, hanem vessünk sorsot rá, kié legyen." Hogy beteljesedjen az írás, amely ezt mondja: „Megosztottak ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek." A vitézek tehát ezeket tették. 25 Jézus keresztre alatt pedig ott állt anyja, és anyjának nőtestvére, Mária, a Klópás felesége és a magdalai Mária. 26 Amikor Jézus megláttá, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, akit szeretett, ezt mondta az anyjának: „Asszony, íme, a te fiad!" 27 Azután ezt mondta a tanítványnak: „íme, a te anyád!" És ettől az órától magához fogadta őt az a tanítvány. 28 Jézus ezek után tudva, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, ezt mondta: „Szomjazom." 29 Volt pedig ott egy ecettel, teli

20 A hétnek első napján pedig korán reggel, amikor még sötét volt, odament a magdalai Mária a sírhoz, és láttá, hogy a kő el van véve a sírról. 2 Elfutott tehát, és elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és mondta nekik: „Elvittek az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt!" 3 Elment tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz. 4 Együtt futottak mindenkiten: de a másik tanítvány hamar megelőzte Pétert, és előbb jutott a sírhoz, 5 és lehajolva láttá, hogy ott vannak a lepedők, de mégsem ment be. 6 Nyomban utána megjött Simon Péter is, bement a sírba, és láttá, hogy a lepedők ott vannak. 7 És a keszkenő, amely a fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen. 8 Akkor aztán bement a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és látott és hitt. 9 Mert nem értették még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. 10 A tanítványok ezután visszamentek az öveikhez. 11 Mária pedig kinn állt

a sírnál és sírt. Amíg azonban siránkozott, behajolt a sírba, **12** és látott két angyalt fehér ruhában ülni, Istennek Fia, és hogy ezt híve, életetek legyen az ő egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt. **13** Azok ezt mondta neki: „Asszony, miért sírsz?“ Azt mondta nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt.“ **14** És mikor ezeket mondta, hátrafordult, és láta, hogy Jézus ott áll, de nem tudta, hogy Jézus az. **15** Mondta neki Jézus: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?“ Ő pedig azt gondolva, hogy a kertész az, ezért azt mondta neki: „Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem.“ **16** Jézus ezt mondta neki: „Márial!“ Az megfordult, és ezt mondta neki: „Rabbunil!“ – ami azt jelenti: Mester! **17** Jézus azt mondta neki: „Ne érints engem, mert nem mentem még fel az én Atyához, hanem menj az én atyámfiahoz, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyához és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.“ **18** Elment a magdalai Mária, hírűl adva a tanítványoknak, hogy láitta az Urat, és hogy ezeket mondta neki. **19** Mikor azért este lett, azon a napon, a hétnek első napján és mikor az ajtók a zsidóktól való felelem miatt zárva voltak ott, ahol egybegyűltek a tanítványok, eljött Jézus, megállt középen, és ezt mondta nekik: „Békesség néktek!“ **20** És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és az oldalát. Örvendeztek azért a tanítványok, hogy lábják az Urat. **21** Ismét mondta nekik Jézus: „Békesség néktek! Amiképpen engem küldött az Atya, én is küldelek titkot.“ **22** És mikor ezt mondta, rájuk lehelt, és mondta nekik: „Vegyetek Szent Lelket. **23** Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak, akiket megtartjátok, megtartatnak.“ **24** Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt ővelük, amikor eljött Jézus. **25** A többi tanítvány ezt mondta neki: „Láttuk az Urat.“ Ő pedig azt mondta nekik: „Ha nem látom a kezein a szegek helyeit, és be nem teszem ujjaimat a szegek helyébe, és kezemet be nem teszem az oldalára, semmiképpen el nem hiszem.“ **26** És nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, Tamás is ő velük volt. Noha az ajtó zárva volt, bement Jézus, és megállt középen, és mondta: „Békesség néktek!“ **27** Azután mondta Tamásnak: „Hozd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, és hozd ide a kezedet, és tudd az én oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.“ **28** Tamás pedig így felelt: „Én Uram és én Istenem!“ **29** Jézus ezt mondta neki: „Mivel láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.“ **30** Sok más jel is tett ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. **31** Ezek pedig azért vannak megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az

21 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg: **2** Együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánáel, a galileai Kánából és Zebedeus fiai és másik kettő is az ő tanítványai közül. **3** Mondta nekik Simon Péter: „Elmegyek halászni.“ Ók erre ezt mondta neki: „Elmegyünk mi is veled.“ Elmentek, és azonnal hajóra szálltak, de azon az éjszakán nem fogtak semmit. **4** Mikor pedig immár reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus van ott. **5** Jézus pedig ezt mondta: „Fiaim! Van-e valami ennivalótok?“ Így feleltek neki: „Nincsen!“ **6** Ő pedig ezt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok.“ Oda vetették ki tehát, de kivonni már nem bírták a rengeteg hal miatt. **7** Az a tanítvány pedig, akit Jézus szeretett, így szólt Péternek: „Az Úr van ott!“ Simon Péter pedig, amikor meghallotta, hogy ott van az Úr, magára vette az ingét (mert mezítelen volt), és bevetette magát a tengerbe. **8** A többi tanítvány pedig a hajón ment (mert nem messze voltak a parttól, hanem mintegy kétszáz könyöknyire), és kivonták a hálót a halakkal. **9** Amint azért a partra kiszálltak, lábják, hogy parázs van ott, rajta hal és kenyér. **10** Jézus ezt mondta nekik: „Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtak.“ **11** Simon Péter beszállt, és kivonta a hálót a partra, amely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal, és noha ennyi volt, nem szakadozott a háló. **12** Jézus erre azt mondta nekik: „Gyertek, ebédeljetek.“ A tanítványok közül pedig senki sem merte tőle megkérdezni: „Ki vagy te?“ Mivelhogy tudták, hogy az Úr ő. **13** Odament tehát Jézus, vette a kenyeret, és adta nekik; és hasonlóképpen a halat is. **14** Ekkor már harmadszor jelent meg Jézus a tanítványainak, miután feltámadt a halárból. **15** Mikor aztán megebédeltek, Jézus ezt mondta Simon Péternek: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem azoknál?“ Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!“ Jézus azt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!“ **16** Másodszor is mondta neki: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?“ Mondta neki: „Igen, Uram, te tudod, hogy én szeretlek téged.“ Jézus ezt mondta neki: „Órizd az én juhaimat!“ **17** Harmadszor is mondta neki: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?“ Megszmorodott Péter, hogy harmadszor is mondta neki: „Szeretsz-e engem?“ És mondta neki: „Uram, te minden tudsz, te tudod, hogy én szeretlek téged.“

Jézus azt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat! **18** Bizony, bizony mondomb néked, amikor ifjabb voltál, felöveztezt magadat, és oda mentél, ahova akartál, mikor pedig megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.“ **19** Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istenet. És ezt mondva, így szólt hozzá: „Kövess engem!“ **20** Péter pedig megfordulva, látja, hogy követi az a tanítvány, akit szeretett Jézus, aki a vacsora közben is az ő keblén nyugodott, és mondta: „Uram! Ki az, aki elárul téged?“ **21** Ót látva Péter, mondta Jézusnak: „Uram, ezzel pedig mi lesz?“ **22** Jézus ezt mondta neki: „Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem!“ **23** Elterjedt tehát e beszéd az atyafiak között, hogy az a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg, hanem ezt: „Ha akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?“ **24** Ez az a tanítvány, aki bizonysságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonysságtétele igaz. **25** De van sok egyéb is, amiket Jézus cselekedett, amelyeket, ha egyenként megírnák, úgy vélem, hogy maga a világ sem fogadhatná be a könyveket, amelyeket megírtak. Ámen.

Apostolok

1 Első könyvemet, Teofilus, azokról írtam, amiket Jézus elkezdett cselekedni és tanítani, 2 egészen addig a napig, melyen fölvítetett, miután parancsolatokat adott a Szentlélek által az apostoloknak, akiket magának választott. 3 Nekik az ő szervéde után sok jel által megmutatta, hogy él, negyven napon át megjelent nekik, és szólt az Isten országára tartozó dolgokról. 4 Velük összejött és meghagyta nékik, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéretét, melyet úgymond, „halottatok tőlem: 5 hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkeresztelni nem sok nap múlva.“ 6 Mikor azért ők egybegyűltek, megkérdezték tőle: „Uram, nem most állítod helyre Izraelnek országát?“ 7 Ezt felelte nekik: „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. 8 Hanem, miután a Szentlélek eljön hozzátok, erőt kaptok: és tanúm lesztek nekem úgy Jeruzsálemben, mint egész Júdeában, és Samáriában és a földnek mind a végső határáig.“ 9 És miután ezeket mondta, szemük láttára felelmettett, és felhő takarta el őt szemeik elől. 10 Amint szemeiket az égre függesztették, amikor ő elment, íme két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában, 11 És így szóltak: „Galileabeli férfiak, miért álltok itt felnézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitett tőletek a mennybe, úgy jön el, amiképpen láttátok őt felmenni a mennybe.“ 12 Ezután visszatértek Jeruzsálemben a hegyről, melyet Olajfák hegyének hívnak, mely Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre. 13 Amikor megérkeztek, felmentek a felsőházba, ahol megszálltak: Péter és Jakab, János és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, és Simon, a zelóta és Júdás, a Jakab fia. 14 Mindnyájan egy szível-lélekkel, az imádkozással és a könyörgéssel voltak elfoglalva, az asszonyokkal és Máriaval, Jézusnak anyjával, és az ő testvéreivel együtt. 15 Azokban a napokban felkelve Péter a tanítványok között – volt ott együtt mintegy százhusz fónyi sokaság –, ezt mondta: 16 „Atyámfiai, férfiak, szükséges volt, hogy beteljesedjen az Írás, melyet megjövendölt a Szentlélek Dávid szája által Júdásról, aki vezetőjük lett azoknak, akik megfogták Jézust. 17 Mert közénk tartozott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. 18 (Mezőt szerzett hamisságának béréről, és lezuhantva, elhasadt középen, és minden belső része kiomlott. 19 És ezt megtudták mindenek,

akik Jeruzsálemben laknak, úgyhogy azt a mezőt tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek nevezték el.) 20 Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: »Legyen az ő lakóhelye pusztá és ne legyen lakó abban.« És: »Az ő püspökségét más vegye át.« 21 Szükséges azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, 22 a János keresztségétől kezdve mind addig a napig, melyen fölvítetett a mennybe tőlünk, azok közül még valaki az ő feltámadásának tanúja legyen velünk együtt.“ 23 Ezért előállítottak kettőt, Józsefet, akit Barsabbásnak hívnak, akinek mellékneve Jusztusz volt, és Mátyást, 24 és így imádkoztak: „Te, Uram, ki mindenkinet szívét ismered, mutasd meg a kettő közül azt, akit kiválasztottál, 25 hogy elnyerje az osztályrészét e szolgálatnak és apostolságnak, melytől eltévelvédett Júdás, hogy az ő helyére jusson.“ 26 Sorsot vetettek azért közülük, és a sors Mátyásra esett, és így a tizenegy apostol közé számlálták.

2 Amikor a pünkösdi napja eljött, mindenki egy akarattal együtt voltak. 2 És nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése keletkezett, és előültötte az egész házat, ahol ültek. 3 Kettős tüzes nyelvek jelentek meg előttük, és mindenkiükre ráereszkedtek. 4 Megteltek mindenki Szentlélekkel, és kezdték más nyelveken szólni, amint a Lélek adta nékik, hogy szóljanak. 5 Ekkor Jeruzsálemben laktak zsidók, istenfől férfiak, minden nép közül valók, melyek az ég alatt vannak. 6 Miután pedig ez a zúgás keletkezett, egybegyűl a sokaság, és megzavarodott, mivelhogy mindenki a maga nyelvén hallotta őket szólni. 7 Mindnyájan elálméltak, és csodálkozva mondták egymásnak: „Nem Galileából valók-e ezek mindenjában, akik beszélnek? 8 Hogyan halljuk hát őket, ki-ki közülünk a saját nyelvén, amelyben születtünk? 9 Pártusok, médeák és elámiták, és akik Mezopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, 10 Frígiában és Pamfíliaiban, Egyiptomban és Líbiának tartományaiban lakunk, mely Ciréné mellett van, és a Rómából jöttek, akár zsidók, akár prozeliták, 11 krétaik és arabok, halljuk, amint a mi nyelvünkön hirdetik az Istennek felséges dolgait.“ 12 Elálméltak mindenjában, és zavarban voltak, és egymásnak ezt mondták: „Vajon mi akar ez lenni?“ 13 Mások pedig csúfolódva ezt mondták: „Édes bortól részegedtek meg.“ 14 Péter azonban előállt a tizeneggyel, felelmete hangját, és így szólt hozzájuk: „Zsidó férfiak, mindenjában, akik Jeruzsálemben laktok, vegyétek

tudomásul, és hallgassátok meg beszédemet! 15 Mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok, hiszen a napnak harmadik órája van, 16 hanem ez az, amit megmondott Jóel próféta: 17 »És az utolsó napokban, – ezt meg, és keresztelkedjetek minden az Isten –, kitöltöm az én Lelkemet az napokban, és leányaitok prófétálnak, ifjaitok megkaptájuk a Szentlélek ajándékát. 18 Az én szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltöm akit messze vannak, akiket csak elhív magának az Lelkemet azokban a napokban, és prófétálni fognak. 19 És csodákat teszek az égben odafenn, jeleket a földön idelenn: vért, tüzet és füstnek gózolgásért. 20 A nap sötétséggé változik, a hold vérré, mielőtt eljön az ő beszédét, megkeresztelkedtek, és hozzájuk Ürnak nagy és fényes napja. 21 És mindenki, aki az Urnak nevét segítségül hívja, megtartatik.« 22 Izraelita férifiak, halljátok meg ezeket a beszédeket: A Názáreti Jézust, azt a férfiút, aki Istenről bizonyáságot nyert az imádságban. 23 Azt, aki Istennek elhatározásából és rendeléséből adatott halálra, megragadva, gonosz tudjátok, 24 az Isten feltámasztotta, a halál fájdalmait megoldva, mert lehetetlen volt, hogy az ő fogva tartsa. 25 Mert Dávid ezt mondja róla: »Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam. 26 Ezért örvendezett a szívem, és vígadtott a nyelvem; sőt még az én testem is reményében nyugszik. 27 Mert nem hagyod a lelkemet a sírban, és nem engeded, hogy szented rohadást lásson. (Hadés g86) 28 Megjelentetted nékem az életnek útjait; betöltesz engem örömmel a te orcád előtt.« 29 Atyámfiai férifiak! Szabad nyíltan szólom előttek Dávid pátriárkáról, hogy ő meghalt és eltemették, és az ő sírja mind a mai napig nálunk van. 30 Mivel próféta volt, és tudta, hogy az Isten neki esküvéssel megesküdött, hogy majd az ő magvának gyümölcséből támasztja a Krisztust test szerint, hogy helyezze az ő királyi székibe, 31 előre látva ezt, szól a Krisztus feltámadásáról, hogy az ő lelkét nem hagya a sírban, sem a teste rohadást nem látott. (Hadés g86) 32 Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, aminek mi mindenjában tanúi vagyunk. 33 Ezért az Istennek jobbja által felmagasztaltatva, és a megígért Szentléket megnyerve az Atyától, kitöltötte ezt, amit ti most láttok és hallottok. 34 Mert nem Dávid ment fel a mennyországbba, hiszen ő maga mondja: »Mondta az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, 35 míg a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul vetem.« 36 Bizony tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Ürrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettek.“ 37 Amikor pedig ezeket hallották,

szívükben megkeseredtek, és ezt mondta Péternek és a többi apostoloknak: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, Jézus mondja az Isten –, kitöltöm minden Krisztusnak nevében, a bűnöknek bocsánatára, és testre: és fiaitok és leányaitok prófétálnak, ifjaitok megkaptájuk a Szentlélek ajándékát. 39 Mert nektek látomásokat látnak, és a vének álmokat álmodnak. 40 Sok egyéb beszéddel is buzgón kérte, és intette őket: „Szakítások el magatokat ettől a földön idelenn: vért, tüzet és füstnek gózolgásért. 41 A gonosz nemzetsegítő!“ 42 A nap foglalatoskodtak az apostolok tudományában és a közösségen, a kenyérnek megtörésében és imádságban. 43 minden lélekben pedig félelem előttek erők, csodatételek és jelek által, melyeket támadt, és az apostolok sok csodát és jelt tettek. 44 Mindnyájan pedig, aki hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. 45 Jószágukat és marhákat eladogatták, és szétszeggették azokat mindenki, kezeitekkel kereszfára feszítve megölték. 46 És minden nap kinek-kinek amint szüksége volt rá, 47 Dicsérték az Isten, és egy akarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesedtek az edelben örömmel és tiszta szívvel. 48 Az egész nép kedvelte őket. Az Úr pedig minden napon gyarapította a gyülekezetet az üdvözölkkel.

3 Péter és János egyszer együtt mentek fel a templomba, a kilenc órai imádkozásra. 2 Ekkor odahoztak egy embert, aki születésétől fogva sánta volt, és akit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy alamizsnát kérjen azoktól, akit bemennék a templomba. 3 Amikor meglátta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, alamizsnát kért tőlük. 4 Péter pedig rátekintett Jánossal együtt, és ezt mondta: „Nézz reánk!“ 5 ő pedig rájuk figyelt, remélve, hogy valamit kap tőlük. 6 Péter pedig ezt mondta: „Ezüstöm és aranyam nincsennek nekem, hanem amin van, azt adom neked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!“ 7 És jobb kezénél fogva felemelte őt, és azonnal megerősödtek a lábai és bokái, 8 és felugorva megállt, és járt. Bement velük a templomba is, járkálva, és szöködve, és dicsérte az Isten. 9 És láttá az egész nép, hogy jár, és dicséri az Isten. 10 Megismerték, hogy ő volt az, aki alamizsnáért ült a templomnak Ékes kapujában, és megteltek csodálkozással, és álmékoltak, hogy mi történt vele. 11 Amikor pedig a sánta, aki meggyógyult ragaszkodott Péterhez és Jánoshoz, az egész nép álmékodva futott hozzájuk a csarnokba, melyet Salamonénak

neveztek. 12 Amikor pedig ezt láttá Péter, ezt mondta Annás, a főpap, Kajafás és János, Sándor és akik a népnek: „Izrael férfai, miért csodálkoztok ezen, csak főpapi nemzetiségből származtak. 7 Amikor vagy miért néztek reánk, mintha tulajdon erőnkkel pedig őket középre állították, faggatták őket: „Micsoda vagy jámborságunkkal műveltük volna azt, hogy hatalommal, vagy kinek a nevében cselekedtétek járjon? 13 Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak ezt?” 8 Akkor Péter, Szentlélekkel megtelve, ezt Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette az ő mondta nekik: „Népnek fejedelmei és Izraelnek véne! Fiát, Jézust, akit ti elárultatok, és megtagadatok 9 Ha minket a mai napon egy nyomorék emberrel való Pilátus előtt, noha ő úgy ítélt, hogy elbocsátja. 14 Jótett miatt hallgattok ki, hogy mitől gyógyult meg, Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadtátok, 10 mindenáján tudjátok meg, Izrael egész népével és azt kívántatok, hogy a gyilkos embert bocsássa együtt, hogy a Názáreti Jézus Krisztusnak neve szabadon nektek, 15 az életnek fejedelmét pedig által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott megöltétek, akit az Isten feltámasztott a halálból, halottaiból: őáltala áll ez előttetek épsegben. 11 aminek mi vagyunk tanúi. 16 Az ő nevébe vetett »Ez az a kő, amelyet ti építők megvetettetek, mégis hit, az ő neve erősítette meg ezt, akit láttok és szegletkő lett.« 12 Nincsen senki másban üdvössége, ismertek, és a hit, mely ő általa van, adta neki mert nem is adatott más név az emberek között az őt ezt az ép egészséget mindannyiok szeme láttára. alatt, amely által üdvözülhetünk.« 13 Amikor pedig 17 De most, atyámfiai, tudom, hogy tudatlanságból látták, hogy Péter és János milyen bátran szólnak, cselekedtetek, amikor a ti előljáróit is. 18 és megtudták, hogy írástudatlan és közönséges Az Isten pedig, ekkor töltötte be, amit előre emberek, elcsodálkoztak. Fől ismerték őket, hogy megmondott prófétái által, hogy a Krisztus szenvádi a Jézussal voltak. 14 Amikor azonban látták, hogy fog. 19 Bánjátok meg azért, és térjetelek meg, hogy az az ember, amelyik meggyógyult, velük együtt eltöröltesse a ti bűneitek, hogy így eljöjjön az Úrtól ott áll, semmit nem bírtak ellenük szólni. 15 Miután a felüdülés ideje, 20 és elküldje a Jézus Krisztust, kiküldték őket a gyűlésből, maguk között tanácskoztak, akit nektek előre hirdetett. 21 Akit az égnekkell s ezt mondta: 16 „Mit cselekedjünk ezekkel az magába fogadnia mind addig az időig, míg újjá emberekkel? Mert nyilvánvaló, hogy csoda történt teremtetnek mindenek, amelyekről az Isten kezdtött általuk, mindenki, aki Jeruzsálemben lakik tudja, és le fogva szólott szent prófétái által. (aiōn g165) 22 Mert nem tagadhatjuk. 17 De hogy tovább ne terjedjen Mózes ezt mondta az atyáknak: »Prófétát támaszt a nép között, fenyegető meg őket, hogy többé nektek az Úr, a ti Istenetek, atyákokfiai közül, mint egy emberhez se szóljanak az ő nevében.« 18 engem: őt hallgassátok mindenben, amit csak szól Ezért beszólították őket, és megparancsolták nekik, nektek. 23 Mindazokat pedig, akik nem hallgattak hogy egyáltalán ne szóljanak, és ne tanítsanak arra a prófétára, ki fogják irtatni a nép közül.« a Jézus nevében. 19 Péter és János pedig ezt 24 De a próféták is mindenáján Sámueltől, és a felelete: »Vajon igaz dolog-e Isten előtt, hogy rátok következőktől fogva, akik csak szóltak, ezekről a hallgassunk inkább, mintsem Istenre, ítélezétek meg napokról jövendöltek. 25 Ti vagytok a prófétáknak magatok! 20 Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és a szövetségnek fiai, melyet Isten szerzett a mi és hallottunk, azokról ne beszéljünk.« 21 ők pedig atyáinkkal, Ábrahámnak ígére: A te magodban áldást nem találtak semmi módot arra, hogy megbüntessék nyer a földnek valamennyi nemzetisége. 26 Az Isten őket, megfenyegették, és elbocsátották őket a nép az ő Fiát, Jézust első sorban nektek támasztotta fel, miatt, mert mindenáján dicsőítették az Isten azért, elküldte őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikötöket ami történt, 22 mert több mint negyven esztendős megtérítve bűneitekből.“

4 Amíg ők a néphez szóltak, odaléptek hozzájuk a papok, a templom felügyelője és a szadduceusok. 2 Nehezteltek amiatt, hogy ők a népet tanítják, és hirdetik a halálból való feltámadást Jézusban. 3 Rájuk vetették kezüköt, és őrizetbe vették őket másnapig, mert már este volt. 4 Sókán pedig azok közül, akik hallgatták az igét, hittek, szám szerint mintegy ötezer férfi. 5 Történt pedig, hogy másnapra egybegyűltek a vének és az írástudók fejei Jeruzsálembe. 6 És

volt az az ember, aki a gyógyításnak ez a csodája történt. 23 Amikor pedig elbocsátották őket, elmentek az övéikhez, és elbeszéltek, amiket a főpapok és a vének mondta nekik. 24 ők pedig mikor ezt hallották, egy szívvel-lélekkel felemelték szavukat az Istenhez, és ezt mondta: „Urunk, te vagy az Isten, aki teremtettek a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot, 25 aki, a te szolgádnak Dávidnak szája által ezt mondta: »Miért zúgolódtak a pogányok, és gondoltak a népek hiáavalóságot? 26 Fölkeltek a földnek királyai, és a fejedelmek

egybegyűltek az Úr ellen, és az ő Krisztusa ellen.« ifjak pedig bementek, és halva találták, kivitték, és 27 Mert bizony a te szent Fiad, Jézus ellen, akit eltemették férje mellé. 11 Erre nagy félelem támadt az felkentél, megegyezett Heródes és Poncius Pilátus a egész gyülekezetben és mindenekben, aik ezeket pogányokkal és Izrael népével, 28 hogy véghezvagyék, hallották. 12 Az apostolok kezei által pedig sok jel és amiről a te kezed és a te tanácsod előre elhatározott, csoda történt a nép között. Egy akarattal mindenjában hogy megtörténjenek. 29 Most azért, Urunk, tekints a Salamon csarnokában tartózkodtak. 13 Mások a fenyegetéseikre, és add meg a te szolgáidnak, közül senki sem mert közéjük elegyedni. A nép hogy teljes bártossággal szólják a te beszédedet; 30 azonban magasztalta őket. 14 Hívők pedig egyre nyújts ki kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák többben csatlakoztak az Úrhoz, férfiak és asszonyok történjenek a te szent Fiad, Jézusnak neve által.« sokasága. 15 Az utcákra hozták ki a betegeket, 31 Miután könyörögtek, megmozdult a hely, ahol letették ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő egybegyűltek, és beteltek mindenjában Szentlélekkel, Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük. és az Isten beszédt bártossággal szólíták. 32 A hívők 16 A szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe sokaságának pedig szíve-lelke egy volt. Senki semmi gyűlt, betegeket és tisztálatlan lelkekkel gyötörteket jászágát nem mondta magáénak, hanem mindenük hoztak, aik mind meggyógyultak. 17 Ekkor felkelt a közös volt. 33 Az apostolok pedig nagy erővel tettek főpap és minden, aik vele voltak, azaz a szadduceusok bizonyágot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy felekezete, megteltek irigységgel, 18 Elfogták az kegyelem volt mindenjákon. 34 Mert szűkölködő apostolokat, és közönséges tömlöcbe tették őket. 19 sem volt közöttük senki, mert aik födek vagy házak Azonban az Úr angyala éjszaka megnyitotta a tömlőc birtokosai voltak, eladták azokat, elhozták az eladtott ajtaját, és kihozta őket, s ezt mondta: 20 „Menjetek el, javak árát, 35 és letették az apostolok lábai elé, és álljatok ki, a templomban a nép elő, és hirdessétek azután elosztották egymás között, amint kinek-kinek ez életnek minden beszédt!“ 21 ők pedig ezt hallva, szüksége volt rá. 36 József is, akit az apostolok bementek korán reggel a templomba, és tanítottak. Barnabásnak neveztek el (ami azt jelenti, hogy Amikor pedig főpap megérkezett és a vele levők, Vigasztafia), Lévita, származása szerint ciprusi, 37 neki mezője volt, eladta azt, a pénzt elhozta, és az apostolok lábai elé letette.

5 Egy ember azonban, név szerint Anániás, Szafirával, az ő feleségével együtt, eladt a birtokát. 2 És félre tett az árából, feleségének is tudtával, és egy részét elvitték, az apostoloknak lábai elé letették. 3 Péter pedig ezt mondta: „Anániás, miért fogalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsal a Szentléket, és a mezőnek árából félre tégy? 4 Ha megmaradt volna, neked maradt volna meg, és miután eladtad, nem te rendelkeztél-e vele? Miért cselekedted ezt a dolgot szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.“ 5 Amint Anániás meghallotta ezeket a szavakat, lerogyott és meghalt. Erre mindenkitben nagy félelem támadt, aik ezeket hallották. 6 Az ifjak pedig felkeltek, begöngyölték őt, kivitték, és eltemették. 7 Történt aztán mintegy három óra múlva, hogy az ő felesége, nem tudva mi történt, bement. 8 Péter pedig ezt mondta neki: „Mondd meg nekem, vajon ennyiért adtátok-e el a földet?“ ő pedig ezt mondta: „Igen, ennyiért.“ 9 Péter pedig ezt mondta neki: „Miért egyeztetek meg, hogy az Úrnak lelkét megkísérítétek? Íme, a küszöbön vannak azoknak lábai, aik eltemették férjet, és kivisznek téged.“ 10 És azonnal összerogyott lábainál, és meghalt. Az

őket a tömlöcben; visszatérve tehát, jelentették: 23 „A tömlöcöt ugyan nagyon erősen bezárva találtuk, és az őrök kívül az ajtó előtt álltak; azonban mikor kinyitottuk, ott benn senkit sem találtunk.“ 24 Amint pedig hallották ezeket a szavakat a pap, és a templom felügyelője és a főpapok, zavarba estek ezek miatt, hogy mi lehet ez? 25 Valaki pedig eljött, s hírül adta nekik: „Íme, azok a férfiak, aiket a tömlöcbe vetettetek, a templomban állnak, és tanítják a népet.“ 26 Akkor elment a felügyelő a poroszlókkal, elővezette őket erőszak nélkül, ugyanis féltek a néptől, hogy megkövezi őket. 27 Elővezették hát, és a tanács elő állították őket, a főpap pedig megkérdezte tőlük: 28 „Nem parancsoltuk-e meg nektek szigorúan, hogy ne tanítatok annak nevében? És íme, betöltötték Jeruzsálemet tanításokkal, és mi reánk akarjátok hárítani annak az embernek vérét.“ 29 Péter és az apostolok pedig ezt felelték: „Istennek kell inkább engedni, mintsem az embereknek. 30 A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve megöltetek. 31 Az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbjával, hogy Izraelnek bűnbánatot, és bűnöknek bocsánatát adjá. 32 Mi vagyunk tanúi, e beszédek felől, és a Szentlélek is, akit Isten azoknak

adott, akik neki engedelmeskednek.“ 33 Amikor István pedig – hittel és erővel telve –, nagy csodákat pedig azok ezeket hallva fogukat csikorgatták, arról és jeleket cselekedett az emberek között. 9 Néhányan tanácskoztak, hogy megölik őket. 34 Azonban a azonban eljöttek, aik ahhoz a zsinagógához tartoztak, tanácsban egy farizeus felállt, név szerint Gamáliél, amelyet a szabadosok, a ciréneiek, az alexandriaik, aki az egész nép előtt tisztelt törvénytudó volt, és a Cíliciából és Ázsiából valókénak neveztek, és megparancsolta, hogy egy kis időre vezessék ki az Istvánnal vitatkoztak. 10 De nem tudtak ellenállni apostolokat. 35 És ezt mondta a többieknek: „Izrael annak a bölcsességnak és a Léleknek, amellyel férfiak, fontoljátok meg, hogy mit akartok ezekkel az szólta. 11 Ekkor felbújtottak néhány embert, aik ezt emberekkel tenni! 36 Mert ezelőtt felkelt Teudás, mondta: „Hallottuk őt káromló beszédeket szólni és azt mondta, hogy ő valaki, és mintegy négyszáz Mózes ellen és az Isten ellen.“ 12 És fellázították a emberi tömeg csatlakozott hozzá, de megölték, népet, a véneket és az írástudókat; és reá rohanva, és mindenjában, aik csak követték őt szétszéledtek, magukkal ragadták őt, és elvittek a tanács elő. 13 és semmivé lettek. 37 Ezután felkelt az a bizonyos Hamis tanúkat állítottak, aik azt mondta: „EZ az galileai Júdás az összeírás idején, és sok embert ember nem szűnik meg káromló beszédeket szólni maga után csábított: ez is elveszett, és mindenek, aik e szent hely ellen és a törvény ellen. 14 Hallottuk, őt követték, szétszóródtak. 38 Mostanra nézve is azt amint azt mondta, hogy az a Názáreti Jézus ezt a mondomb nektek, engedjétek el ezeket az embereket, helyet lerombolja, és megváltoztatja a szertartásokat, és hagyjátok őket békén, mert ha emberektől van ez amelyeket Mózes adott nékünk.“ 15 A tanácsban ülök a szándék, vagy ez a dolog, akkor megsemmisül, mindenjában tekintetük reá vetették, és olyannak 39 ha pedig Istenől van, ti meg nem szüntethetitek látták az arcát, mint egy angyal.

azt, és esetleg Isten ellen harcolóknak is találnak titeket.“ 40 Azok engedtek neki, majd beszólították az apostolokat, megverték őket, megparancsolták, hogy a Jézus nevében ne szóljanak, és elbocsátották őket. 41 Ók pedig örömmel mentek el a tanács elől, hogy méltók voltak arra, hogy az ő nevéért gyalázatot szenvedjenek. 42 És minden nap a templomban és házanként nem szűntek meg tanítani, és hirdetni Jézust, a Krisztust.

6 Azokban a napokban pedig, amikor a tanítványok száma szaporodott, a görög zsidók között panaszkodás támadt a héberek ellen, hogy a közülük való özvegyasszonyokat mellőzik a minden nap szolgálatban. 2 Ezért a tizenkettő egybegyűjtve a tanítványok sokaságát, ezt mondta: „Nem helyes, hogy mi az Isten igéjét elhanyagoljuk, és az asztalok körül szolgálunk. 3 Vállasszatok ezért, atyámfiai, magatok közül hét férfi, aiknek jó hírük van, aik Szentlélekkel és bölcsességgel vannak megtelve, hogy őket erre az elfoglaltságra beállítsuk. 4 Mi pedig foglalatosok maradunk az imádkozásban, körülmetélte őt a nyolcadik napon, és Izsák Jákobot, és az igeihirdetés szolgálatában.“ 5 Tetszett ez a és Jákob a tizenkét pátriárkát. 9 A pátriárkák pedig beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották 6 Egyiptom királyát előtt, aik őt Egyiptom fölé és az ő Őket az apostolok elő állították, és miután imádkoztak, Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánort, Timánt, Parmenászt, és Nikoláoszt, aki Antióchiából való prozelita volt; 6 Egyiptom királyát előtt, aik őt Egyiptom fölé és az ő Őket az apostolok elő állították, és miután imádkoztak, kezeiket rájuk tették. 7 És az Isten igéje növekedett, és sokasodott a tanítványok száma Jeruzsálemben, és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet. 8 eledelet. 12 Amikor pedig meghallotta Jákob, hogy

7 A főpap pedig megkérdezte: „Vajon tényleg így vannak-e ezek a dolgok?“ 2 Ó pedig ezt mondta: „Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg! A dicsőségnak Istene megjelent a mi atyánknak, Ábrahámnak, amikor Mezopotámiában volt, mielőtt Háránban lakott, 3 és mondta neki: »Ered ki a földedből és a te nemzetiséged közül, és gyere arra a földre, amelyet mutatok neked.« 4 Akkor kiment a káldeusok földjéből, és Háránban lakott. Miután pedig meghalt az atya, kihozta onnan erre a földre, amelyen ti most laktok. 5 Nem adott neki abban örökséget, még egy talpalatnyi földet sem, de azt ígérte, hogy neki adja azt birtokul, és utódainak, holott nem is volt neki gyermek. 6 Az Isten pedig azt mondta neki, hogy az utódai zsellérek lesznek idegen földön, és szolgáság alá vetik, és nyomorgatják négyszáz esztendeig őket. 7 De azt a népet, amelynek szolgálnak, megítélem, mondta az Isten, ők pedig ezek után kijönnek, és szolgálnak nekem ezen a helyen. 8 És a körülmetélés szövetségét adta neki: és így nemzette Izsákat, és szövetségét adta neki: és így nemzette Izsákat, és körülmetélte őt a nyolcadik napon, és Izsák Jákobot, irigységből eladták Józsefet Egyiptomba, de Isten vele volt, volt, 10 megszabadította őt minden nyomorúságából, körülmetélte őt a nyolcadik napon, és Izsák Jákobot, körülmetélte őt minden nyomorúságából, Kánaán egész földjére pedig éhínség következett, és nagy nyomorúság, és a mi atyáink nem találtak és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet. 8 eledelet. 12 Amikor pedig meghallotta Jákob, hogy

Egyiptomban van gabona, elküldte először a mi ezt mondva: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá? atyáinkat. 13 Második alkalommal fölismerték Józsefet – ezt az Isten fejedelmül és szabadítóul küldte el testvérei, és a fáraó megtudta József származását. angyala által, aki megjelent neki a cspikebokorban. 14 József elküldve, magához hívatta atyját, Jákobot 36 Ez hozta ki őket, csodákat és jeleket téve Egyiptom és az egész hetvenöt lélekből álló rokonságát. földjén, és a Vörös tengeren és a pusztában negyven 15 Elment tehát Jákob Egyiptomba, és meghalt ő esztendeig. 37 Ez az a Mózes, aki Izrael fiainak ezt és a mi atyáink is. 16 Elvitték őket Sikembe, és mondta: »Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, abba a sírba helyezték el, melyet Ábrahám vett testvéreitek közül, mint engem: őt hallgassátok.« 38 ezüstpénzen, Emórnak, a Sikem atyának fiaitól. 17 Ez az, aki ott volt a gyülekezetben, a pusztában a Amikor pedig közeleddet az ígéret ideje, melyet Isten Sírai hegyen vele beszélő angyallal és atyáinkkal, esküvel ígért Ábrahámnek, megnövekedett a nép, és aki az elő igéket vette át, hogy nekünk adjá. 39 Neki megsokasodott Egyiptomban. 18 Egészen addig, míg nem akartak engedni atyáink, hanem eltasztották egy másik király nem lett, aki nem ismerte Józsefet. 19 maguktól, és szívükben Egyiptom felé fordultak, 40 Ez a mi nemzetünkkel álnokul bánt, nyomorgatta és ezt mondta Áronnak: »Csinálj nekünk istenetet, atyáinkat, hogy csecsemőiket tegyék ki, hogy életben akik előttünk járjanak, mert ezzel a Mózessel, aki ne maradjanak. 20 Ekkor született Mózes, aki ékes minket Egyiptom földjéről kihozott, nem tudjuk, mi volt az Isten előtt. Három hónapig atya házában történt.« 41 És borjút csináltak azokban a napokban, tartották. 21 Amikor pedig kitettek, a fáraó leánya vette és áldozatot vittek a bálványnak, és gyönyörködtek fel, és nevelte fel őt a saját fia gyanánt. 22 Mózest az kezeik alkotásában. 42 Az Isten pedig elfordult tőlük, egyiptomiak minden bölcsességgére megtanították, és hagyta, hogy az ő seregek szolgáljanak, és hatalmas volt beszéden és cselekedetben. 23 amint meg van írva a próféták könyvében: »Vajon Amikor pedig a negyvenedik évét betölte, eszébe áldozatot állatokat És áldozatokat hoztatók-e nékem jutott, hogy meglátogassa atyafait, az Izrael fiait. 24 negyven esztendeig a pusztában, Izraelnek háza? Amikor láttá, hogy egyiket bántalmazzák, oltalmába 43 Ellenkezőleg, inkább hordoztatók a Molok sátárt, vette, és az egyiptomi embert megölve, bosszút ált és a ti isteneknek, Romfának csillagát, a képeket, azért, akit bántottak. 25 Azt gondolta, hogy atyafai melyeket csináltak, hogy azokat imádjátok: elviszlek megértik, hogy az Isten az ő keze által ad nekik azért titokat Babilonon túlra.« 44 A Szövetség sátra a szabadulást, de azok nem értették meg. 26 Másnap mi atyáinknál volt a pusztában, amint parancsolta az, meg olyankor jelent meg köztük, mikor összevesztek, aki azt mondta Mózesnek, hogy azt arra a mintára és békességre intette őket: Férfiak, ti testvérek csinálja, amelyet látott. 45 Amelyet atyáink átvéve, be vagytok, miért bosszantjátok egymást? 27 De az, is hoztak Józsuéval, mikor birtokba vették a pogányok aki felebarátját bántalmazta, elutasította őt magától, földjét, akiket kiűzött az Isten atyáink színe elői, ezt mondva: »Kicsoda tett téged fejedelemré és egészen Dávid idejéig. 46 Ő kegyelmet talált az bíróvá mi rajtunk? 28 Csak nem akarsz engem is Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson megölni, ahogyan megölted tegnap az egyiptomi?« Jákób Istenének, 47 de a házat Salamon építette 29 Erre a beszédre azután Mózes elmenekült, és neki. 48 A Magasságos azonban nem kézzel épített jövevény lett Midján földjén, ahol két fia született. 30 templomokban lakik, amint a próféta mondja: 49 »A Negyven esztendő elteltével az Úr angyala megjelent menny nékem a trónom, a föld pedig az én lábaimnak neki a Sírai hegy pusztájában cspikebokornak zsámlöly. Milyen házat építhettek nékem? – azt tüzes lángjában. 31 Mózes pedig mikor meglátta, mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmaNNak elcsodálkozott azon, amit látott. Amikor pedig oda helye? 50 Nem az én kezem alkotta-e mindezeket?« ment, hogy megszemélje, az Úr szava szólt hozzá: 51 Kemény nyakú és körülmetéletlen szívű és fülű 32 »Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahámnek emberek, ti mindenkor ellenálltok a Szentléleknek, Istene, Izsáknak Istene, és Jákobnak Istene.« Mózes ugyan úgy, mint atyáitok. 52 A próféták közül kit pedig megrémült, és nem mert odanézni. 33 Az Úr nem üldöztek atyáitok? Megölték azokat, aikik eleve pedig ezt mondta neki: »Oldozd le sarudat lábaidról, hirdették annak az Igaznak eljövetelét, aikinek most mert a hely, amelyen állsz, szent föld. 34 Megláttam árulóívá és gyilkosaiá lettetek. 53 A törvényt angyalok népemnek nyomorúságát, mely Egyiptomban van, és közvetítésével vettétek, de nem tartottatók meg.« fohászkodásukat meghallgattam, és azért szálltam le, 54 Amikor pedig ezeket hallották, szívüket előntötte hogy őket megszabadításam. Most azért jöjj, elküldelek a düh, és fogaikat vicsorgatták ellene. 55 Mivel téged Egyiptomba.« 35 Ezt a Mózest, akit megtagadtak pedig eltelet Szentlélekkel, föltekintett a mennyibe, és

látta Isten dicsőségét, és Jézust az Istennek jobbja felől állni, 56 és ezt mondta: „Íme, látom az egeket megnyílni, és az Emberiáti az Isten jobbja felől állni.“ 57 Ekkor hangosan felkiáltottak, füleket bedugták, és egy akarattal rárohantak, 58 kiúzték a városon kívül, ebben a dologban, mert a szíved nem igaz az Isten és megkövezték. A tanúk pedig felsőruháikat egy előtt. 22 Téríj meg azért ebből a gonoszságodból, és Saul nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. 59 Megkövezték tehát Istvánt, aki így imádkozott: „Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet!“ 60 Térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne tulajdonítsd nekik ezt a bűnt! És ezt mondva, elaludt.“

8 Saul pedig szintén javasolta megölését. Azon a napon nagy üldözés támadt a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindenjában szétszéledtek Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve. 2 Istvánt pedig eltemették kegyes férfiak, és nagyon megsiratták. 3 Saul pedig pusztította az anyaszentegyházat: házról-házra járva férfiakat és asszonyokat elhurcolt, és tömlöcbe vetett. 4 Ő azonban szétszéledve, ahol csak jártak, hirdették az igét. 5 Fülöp lement Samária városába, és prédikálta nekik a Krisztust. 6 A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelt azokra, amiket Fülöp mondott, hallva és látni a jeleket, amelyeket cselekedett. 7 Mert sokakból, aikben tisztában lelkeket voltak, nagy hangon kiáltva kimentek, sok gutaütött és sánta pedig meggyógyult, 8 és nagy örööm lett abban a városban. 9 Egy Simon nevű ember pedig már korábban gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt, és elálmította Samária népét, magát valami nagynak állítva. 10 Mindenjában figyeltek rá, kicsintől nagyig, és ezt mondálták: „Ez az Istennek a nagy ereje!“ 11 Azért figyeltek fel rá, mert hosszú időn át az ördögi mesterkedésekkel elálmította őket. 12 De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére vonatkozó örvendletes dolgokat hirdette, megkeresztelkedtek, férfiak és asszonyok is. 13 Simon maga is hitt, és megkeresztelkedve Fülöppel tartott, és látni, hogy jelek és nagy csodák történeknak, elálmélikodott. 14 Amikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samária elfogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. 15 Ők amikor lementek, könyörögtek értük, hogy vegyenek Szentlelket, 16 mert még senkire közülük nem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. 17 Akkor kezeiket reájuk tették, és Szentlelket vettek. 18 Amikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szentlélek, pénzt kínált nekik, 19 és ezt mondta: „Adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem kezeimet,

az vegye a Szentlelket.“ 20 De Péter ezt mondta neki: „A pénzed veled együtt vesszen el, mivel megnyílni, és az Emberiáti az Isten jobbja felől állni.“ azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető. 21 Nincs neked részed, sem örökséged ebben a dologban, mert a szíved nem igaz az Isten és megkövezték. 22 Téríj meg azért ebből a gonoszságodból, és kérjed az Istenet, talán megbocsátja neked szívednek gondolatát. 23 Mert látom, hogy keserű méregben felelt: „Könyörögjeted értem az Úrhol, hogy semmi azokból, amiket mondhatok, rám ne jöjjön.“ 25 Ők pedig, miután bizonyságot tettek, és hirdették az Úrnak igéjét, visszatértek Jeruzsálemben, és sok samáriai faluban prédikálták az evangéliumot. 26 Az Úr angyala pedig így szólt Fülöphöz: „Kelj fel, és menj el dél felé, arra a járatlan útra, amely Jeruzsálemből Gázába megy alá.“ 27 És elment. És íme, egy szerecsen férfi, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának hatalmas komornikja, aki az egész kincstárának felügyelője volt, és feljött imádkozni Jeruzsálemben; 28 visszatérőben a szekerén ült, és olvasta Ézsaiás prófétát. 29 A Lélek pedig ezt mondta Fülöpnek: „Menj oda, és csatlakozzál ehhez a szekérhez!“ 30 Amikor Fülöp odafutott, hallotta, amint Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: „Vajon érte-e, amit olvasol?“ 31 Ő pedig így felelt: „Hogyan érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nekem?“ És kérte Fülöpöt, hogy szálljon fel, és előjön mellé. 32 Az írás helye pedig, melyet olvasott, ez volt: Mint juhot vitték mészárszékre, és mint a báránynéma a nyírója előtt, úgy nem nyitotta meg a száját. 33 A megalázottásában az ítélet elvétetett róla, az ő nemzetéget pedig kicsoda sorolja fel? Mert elvétetik a földről az ő élete. 34 A komornik pedig ezt mondta Fülöpnek: „Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-e, vagy más valakiről?“ 35 Fülöp pedig megnyitotta száját, és kiindulva ebből az írásból, hirdette neki Jézust. 36 Amikor pedig az úton mentek, egy vízhez jutottak, és ezt mondta a komornik: „Íme, itt a víz! Mi akadálya van, hogy megkeresztelkedjem?“ 37 Fülöp pedig ezt mondta: „Ha teljes szívből hiszel, akkor lehet.“ Ő pedig így felelt: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.“ 38 És megállította a szekeret, és leszálltak mindenket a vízbe, Fülöp és a komornik, és megkeresztelte őt. 39 Amikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Lelke elragadta Fülöpöt, és többé nem láttá őt a komornik, de örömmel ment tovább az útján. 40 Fülöp pedig Azotuszba találta magát, és szertejárva hirdette az evangéliumot minden városnak, amíg Cézáreába nem jutott.

9 Saul pedig még fenyegetéstől és öldökléstől azokat, akik ezt a nevet hívják segítségül, és ide lihege az Úrnak tanítványai ellen, elment a is azért jött, hogy őket elfogja, és a főpapokhoz főpaphoz, 2 leveleket kért tőle Damaszkuszba a vigye őket?" 22 Saul pedig annál inkább bátrabb lett, zsinagogákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik ennek és zavarba hozta a Damaszkuszban lakó zsidókat, az útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, bebizonyítva nekik, hogy Jézus a Krisztus. 23 Több elfogva Jeruzsálemben vigye őket. 3 És amint ment, nap elteitével azonban a zsidók tanácsot tartottak, és közeledtől Damaszkuszhoz, nagy hirtelenséggel hogy megöljék őt. 24 Saulnak azonban tudomására fény sugározta őt körül a mennyből, 4 leesett a jutott leselkedésük. Még a kapukat is őrizték nappal földre, szózatot hallott, mely ezt mondta neki: „Saul, és éjjel, hogy megöljék őt. 25 A tanítványok pedig Saul, miért üldözöl engem?" 5 Ő pedig megkérdezte: őt éjjel a kófalon lebocsátották, leereszte egy „Kicsoda vagy, Uram?" Az Úr pedig ezt mondta: kosárban. 26 Mikor pedig Saul Jeruzsálemben ment, „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. Nehéz neked az próbált a tanítványokhoz csatlakozni, de mindenájan ösztöke ellen rugódoznod." 6 Erre remegve és ámulva féltek tőle, mert nem hitték, hogy tanítvány. 27 kérdezte: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?" Barnabás azonban maga mellé vette őt, elvitte az Az Úr pedig ezt mondta neki: „Kelj fel, és menj be apostolokhoz, és elbeszélte nekik, amint láttá az a városba, és majd megmondják neked, mit kell úton az Urat, és hogy beszél vele, és mint tanított cselekedned." 7 A vele utazó férfiak pedig nélmán Damaszkuszban nagy bátorsággal a Jézus nevében. álltak, hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak. 28 Ki és bezártos lett köztük Jeruzsálemben, és 8 Saul pedig felkelt a földről, de mikor kinyitotta nagy bátorsággal tanított az Úr Jézusnak nevében, szemeit, senkit sem látott, ezért kézen fogva vezették 29 beszél, sőt vitatkozott a görög zsidókkal, azok be őt Damaszkuszba. 9 Három napig nem látott, pedig igyekeztek megölni őt. 30 Amikor ezt azonban nem evett és nem ivott. 10 Volt pedig egy tanítvány megtudták az atyafiak, levitték őt Cézáréába, és Damaszkuszban, név szerint Anániás. Látomásban elküldték Tarzuszba. 31 Az egyháznak tehát egész ezt mondta neki az Úr: „Anániás!" Ő pedig ezt mondta: Júdeában, Galileában és Samáriában békessége „ímholt vagyok Uram!" 11 Az Úr pedig ezt mondta volt, épületek és sokasodtak az Úrnak félelmében, és neki: „Kelj fel, menj el az úgynevezett Egyenes a Szentlélek vigasztalásában jártak. 32 Történt pedig, utcába, és keress föl a Júdás házában egy Saul hogy Péter, amikor mindenjüköt körbejárta, lement nevű tarzuszi embert, mert imádkozik." 12 És láttá a Liddában lakó szentekhez is. 33 Talált ott egy Saul látomásban, hogy egy Anániás nevű férfiú Éneász nevű embert, aki nyolc esztendeje ágyban bemegy hozzá, és kezét reá teszi, hogy lásson. feküdt, gutaütött volt. 34 És mondta néki Péter: 13 Anániás pedig így felelt: „Uram, sok embertől „Éneász, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: hallottam a férfiú felől, milyen sok bosszúsággal illette kelj föl, magad vesd be az ágyadat!" És azonnal szentjeidet Jeruzsálemben, 14 és itt is hatalma van felkelt. 35 És látták őt mindenájan, akik Liddában és a főpapoktól, hogy mindenötököt megkötözze, akik a Sáronban laktak, és megtértek az Úrhoz. 36 Joppéban te nevedet segítséggel hívják." 15 Az Úr pedig ezt pedig volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, amely mondta neki: „Eredj el, mert ő nekem választott megmagyarázva Dorkász, azaz zerge: gazdag volt eszközööm, hogy hordozza az én nevemet a pogányok, jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket királyok és Izrael fiai előtt. 16 Mert én megmutatom osztogatott. 37 Történt pedig azokban a napokban, neki, mennyit kell az én neméért szervendnie." 17 hogy megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták, Elment tehát Anániás, bement a házba, és kezeit reá kiterítették a felső házban. 38 Mivel pedig Lidda tette, és ezt mondta: „Saul atyámfa, az Úr küldött Joppéhoz közel volt, a tanítványok meghallották, hogy engem, Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen Péter ott van, két férfiút küldtek hozzá, s kértek, hogy jöttél, hogy szemeid megnyíljának, és megteljél késedelem nélkül menjen át hozzájuk. 39 Péter felkelt, Szentlélekkel." 18 És azonnal mintha pikkelyek estek és elment azokkal. Mihelyt oda ért, felvezették a felső volna le szemeiről, mindenjárt visszanyerte látását; és házba, az özvegyasszonyok minden élébe álltak, sírtak felkelt és megkeresztelkedett, 19 majd miután evett, és mutogatták a ruhákat és öltözeteiket, amelyeket megerősödött. Saul pedig néhány napig együtt volt a Dorkász csinált, míg velük együtt volt. 40 Péter pedig damaszkuszi tanítványokkal, 20 és azonnal prédikálni mindenkit kiküldött, térdre esve imádkozott; azután a kezde a zsinagogákban a Krisztust, hogy ő az Isten holttesthez fordulva mondta: „Tábita, kelj fel!" Ő pedig Fia. 21 Mindenájan elálmélkodtak, akik hallották és ezt felnyitotta szemeit, és meglátva Pétert, felült. 41 Ő mondíták: „Nem ő az, aki pusztította Jeruzsálemben kezét nyújtva neki felemelte őt; majd beszólította a

szenteket és az özvegyasszonyokat, eléjük állította őt elevenen. 42 És megtudták egész Joppéban, és sokan hittek az Úrban. 43 Ő pedig több napig Joppéban maradt egy Simon nevű tímárnál.

10 Volt pedig Cézáreában egy Kornéliusz nevű férfi, százados, az úgynevezett itáliai seregből.

2 Jámbor és istenfől volt egész házanépével együtt, sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelen könyörgött Istenhez. 3 Látomásban világosan láitta, a napnak kilencedik órája körül, hogy az Istennek angyala bement hozzá, és ezt mondta néki: „Kornéliusz!” 4 Ő pedig szemeit reá függesszette, és megrémülve mondta: „Mi az, Uram?” 5 Ő pedig ezt mondta néki: „Könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Isten elő, és ő emlékszik rájuk. 5 Most azért küldj Joppéba embereket, és hivasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek. 6 Ő egy Simon nevű tímárnál van megszállva, ainek háza a tenger mellett van. 7 Amint pedig mondtam neked, mit kell cselekedned.”

7 Amint pedig elment az angyal, aki Kornéliussal beszélt, szólított a szolgái közül kettőt, és egy kegyes vitézt azok közül, akik rendelkezésére álltak. 8 Elmondott nekik minden, és elküldte őket Joppéba.

9 Másnap pedig, miközben ők az úton mentek, és a városhoz közeledtek, felment Péter a háznak felső részére imádkozni hat óra tájban. 10 Azonban megéhezett, és enni akart. Amíg pedig azok ételet készítettek, elragadatás szállt reá, 11 és láitta, hogy az ég megnyílt, és leszállt hozzá valami edény, mint egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve és leereszve a földre. 12 mindenféle földi négylábú állat volt benne, vadak, csúszómászó állatok és égi madarak. 13 És szózat szólt hozzá: „Kel fel Péter, öld és egész!” 14 Péter pedig ezt mondta: „Semmiéppen sem, Uram, mert sohasem ettem semmi közönséget, vagy tisztálant.” 15 Ismét szózat szólt hozzá, másodszor is: „Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztáltanoknak.” 16 Ez pedig három ízben történt, és ismét felvitett az edény az égre. 17 Amint pedig Péter magában tűnődött, hogy mi lehet az a látomás, amelyet látott, íme, azok a férfiak, akiket Kornéliusz küldött, kérdezősködtek Simon háza után, odaérkeztek a kapuhoz, 18 bekiáltottak, és megkérdeztek, vajon Simon, akit Péternek neveznek, ott van-e szálláson? 19 És amíg Péter a látomás felől gondolkodott, ezt mondta neki a Lélek: „Íme három férfi keres téged: 20 nosza kelj fel, eredj le, és minden kételkedés nélkül menj el velük, mert én küldtem őket.” 21 Lement tehát Péter a férfiakhoz, akiket Kornéliusz küldött hozzá, és ezt mondta: „Íme,

én vagyok, akit kerestek. Mi az, amiért jöttetek?” 22 Ők pedig ezt mondta: „Kornéliusz századost, aki igaz és istenfől férfiú, aki mellett a zsidók egész népe jó bizonyását tesz, szent angyal megintette, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled bizonyos dolgokról.” 23 Erre behívta őket, és szálására fogadta. Másnap pedig elment Péter velük, és a joppébeli testvérek közül is néhányan elmentek vele együtt.

24 Másnap eljutottak Cézáreába. Kornéliusz pedig várta őket, összegyűjtötte rokonait és jó barátait. 25 Amint Péter bement, Kornéliusz elébe ment, lábaihoz borult, és imádni akarta. 26 Péter azonban felemelte, s ezt mondta: „Kelj fel, én magam is ember vagyok!” 27 És beszélgetve, bement vele, és sokakat talált ott összegyűlve. 28 És ezt mondta nekik: „Ti tudjátok, hogy tilos zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzámenni. De nékem az Isten megmutatta, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztálatlan embernek. 29 Ezért ellenkezés nélkül el is jöttem, miután meghívítak. Azt kérdezem tehát, mi okból hivattatok engem?” 30 Kornéliusz ekkor ezt mondta: „Négy napja ebben az órában, kilenc órakor böjtöltem, és imádkoztam a házamban, és íme, egy férfiú állt meg előttem fényes ruhában, 31 és ezt mondta: Kornéliusz, a te imádságod meghallgatásra talált, és a te alamizsnádra emlékezett az Isten.

32 Küldj el azért Joppéba, és hivasd magadhoz Simon, akit Péternek neveznek. 33 Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett, s miután eljön, szólni fog neked. 34 Ezért azonnal elküldtem hozzád, és te jól tettek, hogy eljöttél. Most azért mi mindenáján az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindenkit, amiket Isten neked parancsolt.” 34 Péter pedig megnyitotta száját, és ezt mondta: „Bizony látom, hogy nem személyválogató az Isten, 35 hanem minden nemzetben kedves előtte, aki őt féli, és igazságot cselekszik. 36 Ezt az igét, küldte Izrael fiainak, békességet hirdetve a Jézus Krisztus által. 37 Ti ismeritek azt a dolgot, mely az egész Júdeában történt, Galileától kezdve, azután a keresztség után, melyet János predikált,

38 a Názáreti Jézust, hogyan kente fel őt az Isten Szentlélekkel és hatalommal, aki szertejárt jót téve, és meggyőgyítve mindenkit, akit az ördög hatalma alatt voltak, mert az Isten volt ő vele. 39 És mi vagyunk bizonyásai mindenkit, amiket mind a zsidók tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett. 40 Ót azonban megölték, keresztfára feszítve, 41 de az Isten feltámasztotta harmadnapon, és megadta neki, hogy nyilvánosan megjelenjen; 41 de nem az egész népnek, hanem az Istenről eleve választott

tanúknak: nekünk, akik együtt ettünk, és együtt megtartatsz mind te, és mind az egész házad népe. **15** ittunk vele, miután feltámadott halottaiból. **42** És Mikor pedig elkezdtem beszálni, leszállt a Szentlélek megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és rájuk, miképpen reánk is kezdetben. **16** Eszembe tegyünk bizonyásot, hogy ő az Istenről rendelt bírája jutott akkor az Úrnak mondása, amint mondta: János előknek és holtaknak. **43** Róla tesznek bizonyásot ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel a próféták minden, hogy az ő neve által bűneinek fogtok megkereszteltetni. **17** Ha tehát az Isten hasonló bocsánatát veszi mindenki, aki hisz ő benne.“ **44** ajándékát adta nekik is, mint nekünk is, akik hittünk Mikor még ezeket az igéket mondta Péter, leszállt a az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy Szentlélek mindenkorra, akik hallgatták e beszédet. **45** az Isten eltilthattam volna?“ **18** Mindezek hallatára Elálmékoltak a zsidóságból való hívek, mindenkor, hogy a pogányokra is mondva: „Ezserint hát a pogányoknak is adott az Isten kitöltetett a Szentlélek ajándéka. **46** Mert hallották, megtérést az életre!“ **19** Azok tehát, akik szétszóródtak hogy ők nyelveken szólnak, és magasztalják az Istenet. az üldözés miatt, amely István miatt támadott, Akkor ezt mondta Péter: **47** „Vajon megtagadhatja-e eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiochiáig, senkinek valaki a vizet ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, nem prédikálták az igét, hanem csak a zsidóknak. akik ugyanúgy vették a Szentléleket, mint mi is?“ **48** **20** Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei És megparancsolta, hogy keresztelkedjenek meg az férfi, akik amikor Antiochiába bementek, szóltak a Úrnak nevében. Akkor kérték őt, hogy maradjon náluk görögöknek, hirdetve az Úr Jézust. **21** És az Úr keze volt velük, úgyhogy nagy sokaság tért meg az Úrhoz, s hívőkké lettek. **22** Eljutott ennek a híre a jeruzsálemi gyülekezet fülébe, ezért kiküldték Barnabást, hogy menjen el egészen Antiochiáig. **23** Amikor oda jutott, és láta az Isten kegyelmét, örvendezett, és arra intette mindenjájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. **24** Mert jámbor, Szentlélekkel és hittel teljes férfiú volt ő. És nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz. **25** Elment azután Barnabás Tarzuszba, hogy felkeresse Sault, és amikor rátalált elvitte őt Antiochiába. **26** Így történt, hogy egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot. A tanítványokat először Antiochiában nevezték keresztyénnek. **27** Ez időtájt pedig próféták mentek Jeruzsálemből Antiochiába. **28** Felkelt pedig egy közülük, név szerint Agabosz, megjelentette a Lélek által, hogy az egész földkerekségen nagy éhínség lesz; amely be is következett Klaudiusz császár idejében. **29** A tanítványok pedig elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek közülük módjában áll, küldenek valami segítséget a Júdeában lakó testvéreknek. **30** Ezt meg is tették, és Barnabással és Saullal elküldték a vénékhez.

11 Meghallották azonban az apostolok és a Júdeában élő atyafiak, hogy a pogányok is elfogadták az Istennek beszédét. **2** Amikor azért felment Péter Jeruzsálemben, vitatkoztak vele a zsidóságból valók, ezt mondva: **3** „Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.“ **4** Péter ekkor elkezdte megmagyarázni nekik: **5** „Én Joppé városában imádkoztam, és elragadtatásban egy látomást láttam, valami leszálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztre az égből, és egészen éhhozzám szállt. **6** Szememet rávete megneztem, és láttam a földi négylábú állatokat, a vadakat, a csúszómászókat és az égi madarakat. **7** Hangot is hallottam, amely ezt mondta nekem: Kelj fel Péter, öld és egyél! **8** Azonban én ezt mondtam: Semmiképpen sem, Uram, mert soha semmi közönséges vagy tisztában nem ment be az én számba. **9** A szózat pedig másodszor is felelt nekem az égből: Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztálatlanoknak. **10** Ez pedig három ízben történt, és ismét felemelkedett az egész az égre. **11** És íme, azonnal három férfiú érkezett a házhoz, amelyben voltam, akiket Cézáreából küldtek éhhozzám. **12** A Lélek pedig azt mondta nekem, hogy menjek el velük minden kételkedés nélkül. Eljött azonban velem ez a hat atyafi is, és bementünk annak az embernek a házába. **13** És ő elbeszélte nekünk, hogyan láta, amint az angyal megállt az ő házában, és ezt mondta neki: Küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek. **14** Ő olyan igéket fog hirdetni neked, melyek által

12 Abban az időben pedig Heródes király kegyetlenkedni kezdett némelyekkel, a gyülekezetből valók közül. **2** Fegyverrel ölette meg Jakabot, Jánosnak testvérét. **3** Amikor láta, hogy ez tetszik a zsidóknak, elhatározta magában, hogy elfogatja Pétert is. (Akkor pedig a kovásztalan kenyerek napjai voltak.) **4** El is fogatta, tömlöcbe vette, átadta négy négyes katonai szakasznak, hogy örizzék, mert húsvét után akarta a nép elé vezetettetni.

5 Péter tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig megverte őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az szüntelen könyörgött az Istennek ő érte. 6 Amikor Istennék adta a dicsőséget. Férgek emészették meg, pedig Heródes elő akarta vezetetni, azon az éjszakán és meghalt. 24 Az Istennék igéje pedig növekedett Péter két vitéz között aludt, megkötözve két láncjal, és terjedt. 25 Barnabás és Saul pedig betöltye és őrök őrizték az ajtó előtt a tömlöcöt. 7 És íme, szolgálatukat visszatértek Jeruzsálemből, maguk az Úrnak angyala eljött, és világosság fénylett a tömlöcben: meglökte Péter oldalát, felkelte őt, és ezt mondta: „Kelj fől hamar!“ És leestek a láncok a kezeiről. 8 Ezt mondta neki az angyal: „Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat.“ És úgy cselekedett. Azután pedig ezt mondta neki: „Vedd fel felsőruhádat, és kövess engem!“ 9 Ekkor kiment, és követte őt, de nem tudta, hogy valóság-e az, ami történik az angyallal, hanem azt hitte, hogy látomása van. 10 Amikor pedig átmentek az első őrsön és a másodikon, a vaskapuhoz jutottak, amely a városba visz, az magától megnyílt előttük. Kimentek rajta, és egy utcán előrementek, és az angyal hirtelen eltávozott tőle. 11 Péter pedig magához tévre ezt mondta: „Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből, és attól, amit az egész zsidó népnek várt.“ 12 Miután ezt megértette, elment Márianak, János, más néven Márk anyjának házához, ahol sokan voltak összegyűlve, és imádkoztak. 13 Mikor Péter zörgetett a tornác ajtaján, egy Rodé nevű szolgálóleány ment oda, hogy hallgatózzék. 14 Megismerte Péter hangját, és örömeiben nem nyitotta ki a kaput, hanem befutott, és hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt. 15 Azok pedig azt mondta neki: „Elment az eszed.“ ő azonban erősítette, hogy úgy van. Azok pedig azt mondta: „Az ő angyala az.“ 16 Péter pedig szüntelen zörgetett. Amikor aztán kinyitották, meglátták őt, és elálmékoltak. 17 Miután pedig kezével intett nekik, hogy hallgassanak, elbeszélte nekik, hogyan hozta ki őt az Úr a tömlöcből. És ezt mondta: „Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az atyafiaknak.“ És kiment, és elment egy más helyre. 18 Amikor megvirradt, nem csekély háborúság támadt a vitézek között, hogy mi történt Péterrel. 19 Heródes pedig mikor előhívatta őt, és nem találta, kivallatta az őrököt, és megparancsolta, hogy végezzék ki őket. Azután lement Júdeából Cézáreába, és ott időzött. 20 Heródes pedig ellenállás indult volt a tírusziak és szidóniak iránt. De azok egy akarattal eljöttek hozzá, és Blásztuszt, a király kamarását megnyerték, és békességet kértek, mivel az ő tartományukat a királyból érlelmezték. 21 Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözött, és székében ülve nyilvánosan szólt hozzájuk. 22 A nép pedig felkáltott: „Isten szava ez és nem ember.“ 23 És azonnal

megverte őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az szüntelen könyörgött az Istennék ő érte. 6 Amikor Istennék adta a dicsőséget. Férgek emészették meg, pedig Heródes elő akarta vezetetni, azon az éjszakán és meghalt. 24 Az Istennék igéje pedig növekedett Péter két vitéz között aludt, megkötözve két láncjal, és terjedt. 25 Barnabás és Saul pedig betöltye és őrök őrizték az ajtó előtt a tömlöcöt. 7 És íme, szolgálatukat visszatértek Jeruzsálemből, maguk az Úrnak angyala eljött, és világosság fénylett a tömlöcben: meglökte Péter oldalát, felkelte őt, és ezt mondta: „Kelj fől hamar!“ És leestek a láncok a kezeiről. 8 Ezt mondta neki az angyal: „Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat.“ És úgy cselekedett. Azután pedig ezt mondta neki: „Vedd fel felsőruhádat, és kövess engem!“ 9 Ekkor kiment, és követte őt, de nem tudta, hogy valóság-e az, ami történik az angyallal, hanem azt hitte, hogy látomása van. 10 Amikor pedig átmentek az első őrsön és a másodikon, a vaskapuhoz jutottak, amely a városba visz, az magától megnyílt előttük. Kimentek rajta, és egy utcán előrementek, és az angyal hirtelen eltávozott tőle. 11 Péter pedig magához tévre ezt mondta: „Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből, és attól, amit az egész zsidó népnek várt.“ 12 Miután ezt megértette, elment Márianak, János, más néven Márk anyjának házához, ahol sokan voltak összegyűlve, és imádkoztak. 13 Mikor Péter zörgetett a tornác ajtaján, egy Rodé nevű szolgálóleány ment oda, hogy hallgatózzék. 14 Megismerte Péter hangját, és örömeiben nem nyitotta ki a kaput, hanem befutott, és hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt. 15 Azok pedig azt mondta neki: „Elment az eszed.“ ő azonban erősítette, hogy úgy van. Azok pedig azt mondta: „Az ő angyala az.“ 16 Péter pedig szüntelen zörgetett. Amikor aztán kinyitották, meglátták őt, és elálmékoltak. 17 Miután pedig kezével intett nekik, hogy hallgassanak, elbeszélte nekik, hogyan hozta ki őt az Úr a tömlöcből. És ezt mondta: „Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az atyafiaknak.“ És kiment, és elment egy más helyre. 18 Amikor megvirradt, nem csekély háborúság támadt a vitézek között, hogy mi történt Péterrel. 19 Heródes pedig mikor előhívatta őt, és nem találta, kivallatta az őrököt, és megparancsolta, hogy végezzék ki őket. Azután lement Júdeából Cézáreába, és ott időzött. 20 Heródes pedig ellenállás indult volt a tírusziak és szidóniak iránt. De azok egy akarattal eljöttek hozzá, és Blásztuszt, a király kamarását megnyerték, és békességet kértek, mivel az ő tartományukat a királyból érlelmezték. 21 Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözött, és székében ülve nyilvánosan szólt hozzájuk. 22 A nép pedig felkáltott: „Isten szava ez és nem ember.“ 23 És azonnal

13 Antiochiában az ott levő gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernek hívtak, és a cirénei Lucius és Manaén, akit Heródessel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltek, és Saul. 2 Amikor pedig ők szolgáltak az Úrnak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: „Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre őket elhívtam.“ 3 Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, kezeiket rájuk tették, és elbocsátották őket. 4 ők pedig, miután elküldte őket a Szentlélek, lementek Szeleukiába, és onnan eleveztek Ciprusba. 5 Mikor Szalamiszba jutottak, hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagogáiban. János is velük volt, mint segítőtárs. 6 Miután bejárták a szigetet egészen Páfoszig, találkoztak egy ördöngös hamispróféta zsidóval, aki neve Barjézus volt, 7 aki együtt volt Szergiusz Paulusz tisztáttartóval, ezzel az okos emberrel. Magához hívatta Barnabást és Sault, és hallani akarta az Isten igéjét. 8 Elimás, az ördöngös (mert az ő neve ugyanis ezt jelenti) azonban ellenkezett velük, igyekezve a tisztáttartót elfordítani a hittől. 9 De Saul, aki Pál is, megtelte Szentlélekkel, szemeit reá vetette, 10 és ezt mondta: „Ó minden álnoksággal és minden gonoszsággal teljes ördögfajzat, minden igazságnak ellensége, nem szúnsz meg az Úrnak igaz útjait elferdíténi? 11 Most azért íme, az Úrnak keze van rajtad, és vak leszel, és nem látod a napot egy ideig!“ És azonnal homály és sötétség szállt reá, és botorkálva keresett vezetőket magának. 12 A tisztáttartó, amikor láttá, hogy mi történt, elálmékoltod az Úrnak tudományán, és hitt. 13 Pál és kísérői elhajóztak Páfoszból, Pergébe, és Pamfiliának városába mentek. János azonban elvált tőlük, és visszatérte Jeruzsálemben. 14 ők Pergéből tovább mentek, és eljutottak Antiochiába, Pizidiának városába, és bementek szombatnapon a zsinagogába és leültek. 15 A törvény és a próféták felolvasása után a zsinagóga előjárói odaküldtek hozzájuk, és ezt mondta: „Atyánkfiai, férfiak, ha van valami intő beszédetek a néphez, szóljatok.“ 16 Pál akkor felkelt, kezével intett, és ezt mondta: „Izrael férfiái és ti, akik félitek az Istant, halljátok meg! 17 Ennek a népnek, Izraelnek Istene kiválasztotta a mi atyáinkat, és e népet fölemeletem, amikor Egyiptom

földjén jövevények voltak, és onnan kihozta őket megvetők, és csodálkozzatok, és semmisüljetek meg, hatalmas karja által. 18 Azután közel negyven mert én olyan dolgot cselekszem napjaitokban, olyan esztendeig tűrte az ő erkölcsüket a pusztában. 19 És miután eltörölt hét népet a Kánaán földjén, azoknak dolgot, amelyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná nekik.« 42 Amikor pedig mentek ki a zsinagógából, földjét sorsvetéssel elosztotta közöttük. 20 Azután kértek a pogányok, hogy a következő szombaton is mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat prédkálájáról nekik ezeket a beszédeket. 43 Amikor egészen Sámuelt prófétáig. 21 Azután pedig királyt pedig szétszólt a gyülekezet, sokan a zsidók közül, kértek maguknak, és az Isten Sault adta nekik, a Kis és az istenfélő prozeliták közül követték Pált és fiát, a Benjámin nemzetsegéből való férfiút negyven Barnabást, akik beszéltek velük, és biztatták őket, esztendeig. 22 És amikor őt elvette, Dávidot emelte hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. 44 nekik királyul; akiről bizonyásot is tett, és ezt mondta: A következő szombaton aztán majdnem az egész »Szívem szerint való férfiú találtam, Dávidot, Isai fiát, város összegyűlt az Isten igéjének hallgatására. 45 aki minden akaratot véghez viszi.« 23 Az ő utódából Amikor pedig látták a zsidók a sokaságot, elteltek tágasztott Isten, ígérete szerint, Izraelnek szabadítót, Jézust, 24 miután János az ő előjövetele előtt a megtérésnek keresztségét prédkálta Izrael egész népének. 25 Amikor pedig be akarta fejezni János az ő tiszttét, ezt mondta: Akinek ti gondoltok engem, nem az vagyok, hanem íme, utánam jön, akinek nem vagyok méltó megoldani lábainak saruját sem. 26 Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és akik köztetek félik az Istenet, az üdvösségnek ez az igéje nekik küldetett. 27 De akik Jeruzsálemben laknak, és azoknak vezetői, nem ismerték fel őt, és a prófétáknak szavait, melyeket minden szombaton felolvasnak, ítéletükkel betöltötték. 28 És bár semmi halálra való okot nem találtak, kértek Pilátustól, hogy ölesse meg. 29 Amikor mindeneket elvégeztek, ami róla meg van írva, a fáról levéve sírba helyezték. 30 De az Isten feltámasztotta őt halottaiból, 31 és megjelent több napon át azoknak, akik együtt jöttek fel vele Galileából Jeruzsálemben, akik az ő tanúi a nép előtt. 32 Mi is hirdetjük nekik az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az ő fiainak feltámasztotta Jézust. 33 Amint a második zsoltárban is meg van írva: »Fiam vagy te, ma nemzettelek téged.« 34 Azt pedig, hogy feltámasztotta őt halottaiból, úgy hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, így mondta: »Nektek váltom be a Dávidnak szóló biztos, szent ígéreteket.« 35 Azért mondja másutt is: »Nem engeded, hogy a te Szentédet rothadás érje.« 36 Mert Dávid, miután a saját idejében szolgált az Isten akaratának, meghalt, és eltemették az ő atyái mellé, és utolérte a rothadás. 37 De akit Isten feltámasztott, azt nem érte rothadás. 38 Tudjátok meg hát, atyámfiai, férfiak, hogy őáltala hirdetjük nekik a búnöök bocsánatát, 39 és mindenekből, amikből a Mózes törvénye által nem nyerhettek megigazulást, őáltala mindenki megigazul, aki hisz. 40 Vigyázzatok tehát, hogy rajtak ne teljesedjen be, amit a próféták megmondattak: 41 »Lássátok meg, ti

megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örökké életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. (aiōnios g166) 47 Mert így parancsolta nekünk az Úr: »Pogányok világosságául rendeltelek téged, hogy üdvösségekre légy a földnek széleig.« 48 A pogányok pedig mikor ezeket hallották, örvendeztek és magasztálták az Úr igéjét, és mindenek, akik örök életre választattak, hittek. (aiōnios g166) 49 Az Úrnak igéje pedig elterjedt az egész tartományban. 50 A zsidók azonban felbujtották az istenfélő és tiszteességes asszonyokat, a városnak vezetőit, és üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határuk ből. 51 Azok pedig lábuknak porát lerázva ellenük, elmentek Ikóniumba. 52 A tanítványok pedig beteltek örömmel és Szentlélekkel.

14 Történt pedig Ikóniumban, hogy együtt mentek be a zsidók zsinagógájába, és úgy prédkáltak, hogy minden zsidókból, minden görögkből is nagyon sokan lettek hívők. 2 Akik azonban a zsidók közül nem hittek, felingerelték, és megharagították a pogányok lelkét az atyániak ellen. 3 Mégis sok idő töltöttek ott, bátran prédkálva az Úrban, aki bizonyásot tett az ő kegyelmének beszéde mellett, és megadta, hogy jelek és csodák történjenek a kezeik által. 4 De a város sokasága meghasonlott, és nemelyek a zsidók mellett, mások pedig az apostolok mellett voltak. 5 Akkor a pogányok és zsidók a főemberekkel együtt támadást indítottak, hogy bosszút álljanak, és megkövezzék őket. 6 Ők ezt megtudták, és elmenekültek Likaóniának városaiba, Lisztrába, Derbébe és a körülötte lévő tartományba, 7 és ott hirdették az evangéliumot. 8 Lisztrában éltek egy béna lábú ember, aki születésétől fogva sánta volt, és soha nem tudott járni. 9 Ő hallotta Pált

beszélni, aki rátekintett, és látta, hogy van hite, hogy üdvözülhettek.¹² 2 Amikor pedig Pálnak és meggyógyuljon, 10 és hangosan ezt mondta neki: „Állj Barnabásnak nagy viszálya és vitája lett velük, fel lábádra egyenesen!“ És az felszökött, és járt. 11 A azt határozták el, hogy Pál és Barnabás, és sokaság pedig, amikor láttá, amit Pál cselekedett, így néhányan mások közülük, menjenek fel az kiáltott likaóniai nyelven: „Az istenek jöttek le hozzánk apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe, e kérdés ember képében!“ 12 Barnabást Jupiternek, Pált pedig ügyében. 3 Kikísérte tehát őket a gyülekezet, Merkúriusnak mondta, mert ő volt a szóvivő. 13 és átmentek Fönicián és Samárián, elmondták a Jupiter papja pedig, akinek az ő városuk előtt volt pogányok megtérését, és nagy örömet szereztek az temploma, felkoszorúzott bikákat hajtott a kapukhoz, összes atyafiaknak. 4 Amikor pedig megérkeztek és a sokasággal együtt áldozatot akart bemutatni. Jeruzsálembe, a gyülekezet, az apostolok és a vének 14 Amikor azonban ezt meghallották az apostolok, fogadták őket, és ők elbeszéltek, milyen nagy dolgokat Barnabás és Pál, köntösüket megszaggatták, a cselekedett az Isten velük. 5 Előállt azonban néhány sokaság közé futottak és ezt kiáltották: 15 „Férfiak, hívők, akik a farizeusok szerzetéből valók voltak, és miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló azt mondta, hogy körül kell metélni őket, és meg kell természetű emberek vagyunk, és azt az örvendletes parancsolni, hogy Mózes törvényét megtartsák. 6 üzenetet hirdetjük nektek, hogy ezektől a hiábaivaló Az apostolok és a vének ezért egybegyűltek, hogy e dolguktól az elő Istenhez tértetek, aki teremtette felől a doleg felől határozzanak. 7 Amikor nagy vita a mennyet, a földet, a tengert, és minden, ami támadt, felkelt Péter, és ezt mondta nekik: „Atyámfiai, azokban van. 16 Ő az elmúlt időkben hagyta, hogy a férfiak, ti tudjátok, hogy az Isten régóta kiválasztott pogányok mind a maguk útján haladjanak, 17 bár nem engem közülünk, hogy a pogányok az én számból hagyta magát tanúbizonyoság nélkül, mert jótevőnk hallják az evangélium beszédét, és higgyenek. 8 A volt, a mennyből esőt és termő időt adott nekünk, és szíveket ismerő Isten pedig bizonyoságot tett mellettük, betölötte eleddel és örömmel a szívünket.“ 18 Ezeket mert Szentelkel adott nekik, amint nekünk is. 9 mondva, nagy nehezen lecsendesítették a sokaságot, Semmi különbösséget nem tett közöttünk és ő közöttük, hogy nekik ne áldozzanak. 19 Azonban Antiókhiából a hit által tisztította meg szívüket. 10 Most azért mit és Ikoniumból zsidók jöttek oda, és a sokaságot úgy kísérték az Isten, hogy a tanítványok nyakába olyan fellázították, hogy megköveztek Pált, kivonszolták igát tegyetek, amelyet sem a mi atyáink, sem mi a városból, és azt gondolták, hogy meghalt. 20 el nem hordozhattunk? 11 Sőt inkább az Úr Jézus De amikor a tanítványok körülvették őt, felkelt, Krisztus kegyelme által hisszük, hogy megtartatunk, bement a városba, és másnap Barnabással elment miképpen ők is.“ 12 Erre elhallgatott az egész Derbébe. 21 Miután annak a városnak hirdették az sokaság, és hallgatták Barnabást és Pált, amint evangéliumot, sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek elbeszéltek, mennyi jelt és csodát tett az Isten általuk Lisztrába, Ikoniumba és Antiókhiába. 22 Erősítették a pogányok között. 13 Miután pedig elhallgattak, Jakab a tanítványok lelkét, intve őket, hogy maradjanak ezt mondta: „Atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg meg a hitben, mivel sok háborúságon keresztül kell engem! 14 Simon elmondta, hogyan gondoskodott az nekünk az Isten országába bemennünk. 23 Miután Isten arról, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő pedig gyülekezetenként előjárókat választottak nekik, nevének. 15 És ezzel egyeznek a próféták mondásai, imádkozva és böjtölve az Úrnak ajánlották őket, akiben amint meg van írva: 16 »Ezek után megtérek hittek. 24 És Pizidián átmenve elmentek Pamfiliába, és felépítették Dávidnak leomlott sátrát; Omladékait 25 majd miután Pergében hirdették az igét, lementek helyreállítom, és ismét felépíttem, 17 hogy megkeresse Attáliába. 26 Onnan elhajóztak Antiókhiába, ahonnan az emberek többi része az Urat, és a pogányok az Isten kegyelmére bízták őket, arra a munkára, mindenjában, akik az én nevemről neveztetnek. Ezt melyet el is végeztek. 27 Amikor pedig megérkeztek, és a gyülekezetet egybehíválták, elbeszéltek milyen nagy dolgokat cselekedett az Isten ő velük, és hogy a pogányoknak kaput nyitott a hitre. 28 Ott aztán nem kevés időt töltötték a tanítványokkal.

15 Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították az atyafiakat: „Ha körül nem metélkedtek Mózes rendelése szerint, nem

mondja az Úr, ki mindezeket megcselekszi. 18 Tudja az Isten öröktől fogva minden cselekedetét.« (aión g165) 19 Ezért én azt mondom, hogy nem kell hárborogni azokat, akik a pogányok közül térnek meg az Istenhez. 20 Hanem írjuk meg nekik azt, hogy tartózkodjanak a bálványok tisztálanságától, a paráznaságtól, a megfojtott állattól és a vértől. 21 Mert Mózesnek régi nemzedékek óta minden városban megvannak a hirdetői, hiszen a zsinagógban

minden szombaton olvassák őt.“ 22 Akkor az 16 Eljutott Derbébe és Lisztrába is. És íme volt apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel együtt úgy tetszett, hogy férfiakat válasszanak ki zsidó asszonynak, de görög atyának fia, 2 akiről jó maguk közül, és elküldjék Antióchiába Pállal és bizonyoságot tettek a Lisztrában és Ikóniumban élő Barnabással: Júdást, akinek mellék neve Barsabbás atyafiak. 3 Ót Pál magával akarta vinni, és körülmetélte és Szilászt, aikik az atyafiak között vezető emberek őt a zsidókra való tekintettel, aikik azokon a helyeken voltak. 23 Ezt az írást küldték velük: „Az apostolok, voltak: mert mindenjában ismerték atyát, hogy görög a vének, és az atyafiak az Antióchiában, Szíriában volt. 4 Amint átmentek a városokon, meghagyottak és Cíliában élő, pogányok közül való atyafiaknak nekik, hogy tartsák meg azokat a rendeleteket, üdvözletüket küldik! 24 Mivel meghallottuk, hogy amelyeket a Jeruzsálemben levő apostolok és némelyek közülünk, aikik mi parancsot nem adtunk vének hoztak. 5 A gyülekezetek pedig erősödtek erre, kimentek és megzavartak titeket beszédeikkel, a hitben, és számos naponként gyarapodott. 6 feldülték lelkemeteket, azt mondva, hogy metéldékjetek Mivel a Szentlélek megtiltotta, hogy az igé Ázsiában körül, és a törvényt tartsátok meg, 25 úgy gondoltuk, hirdessék, körbejárták Frígiát és Galácia tartományát. miután egyetértésre jutottunk, hogy kiválasztunk 7 Mízia felé mentek, és igyekeztek Bitíniába jutni, férfiakat, és elküldjük hozzájuk a mi szeretteinkkel, de nem ereszttette őket a Lélek. 8 Áthaladtak azért Barnabással és Pállal, 26 olyan emberekkel, aikik Mízián, lementek Tróászba. 9 Azon az éjszakán életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus látomás jelent meg Pálnak: egy macedón férfi állt nevéért. 27 Elküldtük azért Júdást és Szilászt, aikik előtte, kérve őt: „Gyere át Macedóniába, és légy élőszóval szintén tudtotokra adják ugyanezeket. segítségül nekünk!“ 10 Mihelyt pedig a látomást 28 Mert tetszett a Szentléleknek és nekünk, hogy lássa, azonnal igyekezett elmeni Macedóniába, semmi több terhet ne tegyünk reátek ezeken a megértve, hogy oda hívott minket az Úr, hogy szükséges dolgokon kívül: 29 hogy tartózkodjatok a azoknak prédikáljuk az evangéliumot. 11 Elhajózva bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a megfojtott Tróászból, egyenesen Szamothrákéba mentünk, állattól és a paráznaságtól, amelyektől ha meggyójták másnap meg Neápoliszba. 12 Onnét pedig Filippibe, magatokat, jól dolgozok lesz. Legyek egészben!“ amely Macedónia azon részének első gyarmatvárosa. 30 Ők tehát, miután elbocsátották őket, elmentek Ebben a városban töltöttünk néhány napot. 13 Antióchiába, egybegyűjtötték a sokaságot, átadták Szombatnapon kimentünk a városon kívül egy levelet. 31 Amikor elolvasták, örültek az intések. folyóvíz mellé, ahol az imádkozás szokott lenni, és 32 Júdás és Szilász pedig mivel maguk is próféták leülve beszélgettünk az egybegyűlt asszonyokkal. voltak, sok beszéddel intették és erősítették az 14 Egy Lídia nevű, Thiatíra városbeli bíborárus atyafiakat. 33 Miután pedig egy bizonyos időt eltöltötték asszony, aki félt az Isten, hallgatott ránk. Az Úr ott, az atyafiak elbocsátották őket békességgel az megnyitotta szívét, hogy figyeljenek azokra, amiket apostolokhoz. (34 De Szilásznak tetszett ott maradni.) Pál mondott. 15 Amikor pedig megkeresztelkedett 35 Pál és Barnabás is Antióchiában időztek, tanították egész házanépével együtt, kérte minket: „Ha az Úr és prédikálták a többiekkel az Úrnak igéjét. 36 Néhány hívének ítéltetek engem, gyertek az én házamhoz, nap múlva pedig Pál ezt mondta Barnabásnak: és maradjatok ott. És unszolt minket.“ 16 Történt „Most, hogy visszatérünk, látogassuk meg atyánkfiait pedig, hogy amikor a könyörgésre mentünk, egy minden városban, amelyben hirdettük az Úrnak igéjét, szolgálóleányka jött elénk, akiben jövendőmondásnak lássuk: hogy vannak.“ 37 Barnabás azt tanácsolta, lelke volt, és az ő urainak nagy hasznat hajtott hogy vegyék maguk mellé Jánost, akit Márknak jövendőmondásával. 17 Követte Pált és minket, hívnak. 38 Pál azonban azt tartotta méltónak, hogy aki és így kiáltott: „Ezek az emberek a magasságos elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük Istennek szolgái, aikik nektek az üdvösségek útját a munkára, ne vegyék maguk mellé. 39 Meghasonlás hirdetik.“ 18 És ezt több napon át művelte. Pál támadt közöttük, úgyhogy elszakadtak egymástól, azonban megharagudott és hátrafordulva, ezt mondta és Barnabás maga mellé vette Márkot, elhajozott a léleknek: „Parancsolom neked a Jézus Krisztus Ciprusba. 40 Pál pedig Szilászt választotta maga nevében, hogy menj ki belőle.“ És kiment abban az mellé, és az atyafiaktól az Isten kegyelmére bízva órában. 19 Amikor látták urai, hogy keresetüknek a útra kelt. 41 Bejárta Szíriát és Cíliát, és erősítette a reménysége elveszett, megfogták Pált és Szilászt, a piacra vonszolták őket a hatóságok elő. 20 Odavezették őket a bírához és ezt mondta: „Ezek az

emberek zsidó létükre megháborítják a mi városunkat. zsidóknak zsinagógájuk volt. 2 Pál pedig, amint 21 Olyan szertartásokat hirdetnek, amelyeket nem szokás volt, bement hozzájuk, és három szombaton szabad elfogadnunk, sem cselekednünk, mivel át vitatkozott velük az írásokról. 3 Megmagyarázta és rómaiak vagyunk.“ 22 És velük együtt támadt a kimutatta, hogy Krisztusnak szenvednie kellett, és sokaság ellenük. A bírák pedig letépették ruháikat, fel kellett támadnia a halálból; és hogy ez a Jézus megvesszőzötték őket. 23 Miután sok ütést mérték a Krisztus, akit én hirdetek nektek. 4 Némelyek rájuk, börtönbe vetették őket, megparancsolva a közülük hittek, és csatlakoztak Pálhoz és Sziláshoz, börtönönnek, hogy gondosan őrizze őket. 24 Ezt a úgyszintén az istenfélő görögök közül is igen sokan, parancsot megfogadva, a belsei tömlöcbe vetette őket, valamint az előkelő asszonyok közül is nem kevesen. és lábaikat kalodába szorította. 25 Éjfélában pedig 5 De a zsidók, aikik nem hittek, irigységtől felindulva Pál és Szilász imádkozott, és énekkel dicsőítették az maguk mellé vettek a piaci népségből néhány gonosz Istenet. A foglyok pedig hallgatták őket. 26 Hirtelen férfit, csödűletet támasztottak és felizgatták a várost. nagy földindulás lett, annyira, hogy megrendültek a Jázon házát megostromolták, s ilyekeztek őket kihozni börtön alapjai, és azonnal megnyílt az összes ajtó, és a nép elő. 6 Mikor pedig nem találták őket, Járont és mindenjájuknak lehulltak bilincsei. 27 A börtönön pedig néhány atyafit a város elől járói elő vonszoltak, azt fölserkent, és láttá, hogy nyitva vannak a börtönajtók, kiáltozva, hogy ezek a felforgatók itt is megjelentek. 7 kivonta kardját, és meg akarta magát ölni, mert azt Akiket pedig Jázon házába fogadtak, mindenjájan a gondolta, hogy elszöktek a foglyok. 28 Pál azonban császár parancsolatai ellen cselekszenek, mivelhogy hangosan kiáltott: „Semmi kárt ne tégy magadban, mást tartanak királynak, Jézust. 8 Fel is indították mert mindenjájan itt vagyunk!“ 29 Ő pedig világosságot a sokaságot és a város elől járóit, akik hallottak kérve beugrott, és remegve borult Pál és Szilász ezeket. 9 De amikor Jázon és a többiek kezességet elé; 30 majd kihozta őket, ezt és mondta: „Uraim, vállaltak értük, elbocsátották őket. 10 Az atyafak pedig mit kell cselekednem, hogy üdvözöljek?“ 31 Azok azonnal, azon az éjszakán elküldték Pált Szilással pedig ezt mondta: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, együtt Béreába. Amikor odaérkeztek, elmentek a és üdvözölsz mind te, mind a te házad népe!“ 32 zsidók zsinagógájába. 11 Ezek pedig nemesebb És hirdették az Úr igéjét neki és mindenjáknak, lelkük voltak a thesszalonikaiaknál, mert az igéit akik a házánál voltak. 33 Ekkor magához vette teljes készséggel fogadták, naponként tudakozva őket az éjszakának abban az órájában, megmosta az írásokat, hogy úgy vannak-e. 12 Sokan pedig sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza hittek közülük, sőt az előkelő görög asszonyok és népével együtt. 34 Azután bevitte őket házába, férfiak közül is nem kevesen. 13 Mikor azonban asztalt terített nekik, és egész háznépével együtt tudtára jutott a Thesszalonikából való zsidóknak, örvendezett, hogy hitt az Istennek. 35 Amikor pedig hogy Béreában is prédkálta Pál az Istennek igéjét, megvirradt, a bírák elküldték a szolgákat ezt üzenve: elmentek, és a sokaságot ott is felháborították. 14 „Bocsásd el azokat az embereket.“ 36 A börtönön De akkor mindjárt elbocsátották az atyafak Pált, pedig tudtatta ezeket Pállal: „A bírák ide küldtek, hogy utazzon a tenger felé. Szilász és Timóteus hogy bocsássalak el titeket: most azért távozzatok, azonban ott maradtak. 15 Ők pedig elkísértek menjetek el békességgel!“ 37 Pál pedig ezt mondta Pált, egész Athénig, és parancsát Sziláshoz és nekik: „Megvesszőztek minket nyilvánosan, ítélet Timóteushoz vitték, hogy minél hamarabb menjenek nélkül, holott római emberek vagyunk, és börtönbe hozzá. 16 Athénben pedig, amikor Pál vártá őket, vetettek: és most alattomban akarnak bennünket háborogott a lelke, látna, hogy a város bálványokkal elküldeni? Nem úgy, hanem jöjjenek ők maguk, van tele. 17 Vitatkozott a zsinagógában a zsidókkal, és vezessenek ki minket.“ 38 A szolgák pedig az istenfélő emberekkel, és a piacon minden nap, megmondták a bíráknak ezeket a beszédeket. Azok azokkal, akikkel találkozott. 18 Némelyek pedig az pedig megijedtek, amikor meghallották, hogy rómaiak, epikureus és sztoikus filozófusok közül összeakadtak 39 odamentek, megkövették és kivezették őket, kérték, vele. Néhányan azt mondta: „Mit akarhat ez a hogy menjenek el a városból. 40 Amint kijöttek a csacsogó mondani?“ Mások meg: „Idegen istenségek börtönből, bementek Lídiához. Amikor meglátták az hirdetőjének látszik“, mivel Jézust és a feltámadást hirdette. 19 Megragadták őt, az Areopágoszra vitték, s ezt mondta: „Vajon megérthetjük-e mi az az új tudomány, melyet te hirdetsz? 20 Mert füleinknél idegen dolgokat mondasz: meg akarjuk érteni, miről

17 Miután pedig átmentek Amfipoliszon és Apollónián, Thesszalonikába érkeztek, ahol a

is van szó.“ 21 Az athéniek pedig és az ott lakó tett a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. 6 Amikor jövevények semmi mással nem voltak elfoglalva, pedig azok ellene szegültek és káromlásokat szóltak, mint újságok megbeszélésével és hallgatásával. 22 ruháiról lerázva a port, ezt mondta nekik: „Véretek Pál pedig kiállt az Areopágosz közepére, és ezt száljon fejetekre, én tiszta vagyok! Mostantól fogva a mondta: „Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon pogányokhoz megyek.“ 7 És elmenve onnan, elment istenfélőknek látlak titeket. 23 Mert amikor bejártam egy Jusztusz nevű, istenfélő ember házához, akinek és megszemléltetem szentélyeiket, találkoztam egy háza szomszédos volt a zsinagógával. 8 Kriszpusz oltárral is, amelyre ez volt ráírva: Ismeretlen Istennek. pedig, a zsinagógának feje hitt az Úrban egész háza Akit azért ti nem ismerve tiszteletek, azt hirdetem én népével együtt. A korinthusiak közül is sokan, akik nektek. 24 Az Isten, aki teremtette a világot és mindenzt, hallgatták őt, hittek és megkeresztelkedtek. 9 Az Úr ami abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek pedig éjszaka látomásban Pálnak ezt mondta: „Ne ura, nem lakik kézzel készített templomokban. 25 félj, hanem szólj, és ne hallgass: 10 mert én veled Nem szorul emberi kéz segítségére, mintha szüksége vagyok, és senki sem támad reád, hogy neked árton, volna valamire, mert ő ad mindenkinél életet, leheletet mert nekem sok népem van ebben a városban.“ és minden. 26 Az egész emberi nemzetiséget egy 11 És ott lakott egy esztendeig és hat hónapig, vérből teremtette, hogy a földnek egész színén tanítva közöttük az Isten igéjét. 12 Amikor pedig lakjanak, meghatározva eleve rendelt idejüket és itt Galliό volt Akhája tisztártája, a zsidók egy akarattal lakásuknak határait, 27 hogy keressék az Urat, hátha Párla támadtak, a törvényszék előtt vitték, 13 és kitapinthatják és megtalálhatják, mert bizony nincs ezt mondta: „A törvény ellen való istentiszteletre messze egyiküktől sem; 28 mert őbenne élünk, csábítja az embereket.“ 14 Amikor pedig Pál szólsára mozgunk és vagyunk, amiképpen a költők közül is akarta nyitni száját, Galliό a zsidóknak ezt mondta: nemelyek mondta: Mert az ő nemzetisége is vagyunk. „Ha valóban valami bosszútételeiről, vagy gonosz 29 Mivel azért az Istenek nemzetisége vagyunk, nem cselekedetéről volna szó, zsidók, igazság szerint kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüstözökhöz megfallatnálak benneteket. 15 De ha tanításról, vagy kőhöz, emberi mesterséghöz vagy elkezeléshez nevekről és a törvényetekről van vita, ti magatok hasonlatos az istenség. 30 E tudatlanságnak idejét intézzétek el, mert én ezekben bíró nem akarok lenni.“ eddig elnézte az Isten, most megparancsolja az 16 És elűzte őket a törvényszék elől. 17 A görögök embereknek, mindenkinél mindenütt, hogy térenek pedig mindenügyen megragadták Szószhenészt, a meg, 31 mert rendelt egy napot, amelyen megítéli zsinagóga fejét, és verték a törvényszék előtt, de majd a föld kerekségét igazságban egy férfi által, akit Galliό semmit sem törődött velük. 18 Pál pedig, erre kiválasztott, bizonyágot téve róla mindenkinél miután még több napig ott maradt, elbúcsúzott az azzal, hogy feltámasztotta őt halálból.“ 32 Amikor atyafiaktól, Szíriába hajözött, és vele együtt Priszicilla pedig a halottak feltámadásáról hallottak, nemelyek és Akvila, miután fejét Kenkreában megnyírta, mert gúnyolódtak, mások pedig ezt mondta: „Majd még fogadalmat tett. 19 Mikor pedig Efezusba jutott, meghallgatunk téged e felől.“ 33 Így aztán Pál elment őket ott hagyta, bement a zsinagógába, s vitatkozott közülük. 34 Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá a zsidókkal. 20 Amikor pedig azok kértek, hogy és hittek, ezek között az areopágita Dioniziosz is, és hosszabb ideig maradjon náluk, nem állt rá, 21 hanem egy Damarisz nevű asszony, és mások is.

18 Ezek után Pál Athénból eltávozva, elment Korinthusba. 2 Amikor pedig egy Akvila nevű, pontuszi származású zsidóra talált – aki nem régen jött Itáliából –, és feleségére Priszicillára (mivel Klaudiusz megparancsolta, hogy a zsidók minden tekintetben a Rómából): hozzájuk csatlakozott. 3 Mivel ugyanolyan mestersége volt, náluk maradt, és dolgozott, ugyanis sátorkészítők voltak. 4 minden szombaton pedig a zsinagógában vitatkozott, és igyekezett minden zsidókat, minden görögöt meggyőzni. 5 Amikor pedig megérkezett Macedóniából Szilász és Timótheus, a lélek szorongatta Pált, és bizonyágot

búcsút vett tőlük, s ezt mondta: „Nekem minden esetben Jeruzsálemben kell a következő ünnepet töltetem, de ismét eljövök hozzátok, ha Isten akarja.“ És elhajózott Efezusból. 22 Miután Cézáreába érkezett, felment Jeruzsálemben, köszöntötte a gyülekezetet, majd lement Antióchiába. 23 Miután ott bizonyos időt eltöltött, elment, sorra végigjárta Galácia tartományát és Frígiát, erősítve a tanítványokat minden. 24 Efezusba pedig egy Apollós nevű, alexandriai származású zsidó érkezett, ékesen szóló férfi, aki az írásokban tudós volt. 25 Ót már megtanították az Úr útjára, és mivel lélekben buzgó volt, nagyon szorgalmasan hirdette, és tanította az Úrról szóló dolgokat, bár csak János keresztségéről tudott. 26 Nagy bátorssággal kezdett

beszélni a zsinagógában. Mikor pedig meghallgatta őt a házból. 17 Ezt pedig megtudták mindenannyian, Akvila és Priscilla, maguk mellé vették, és világosan zsidók és görögök, akik Efezusban laktak, félelem kifejtették előtte az Istennek útját. 17 Amikor pedig szálta meg mindenjáukat, és magasztalták az Úr Akhajába akart átmenni, buzdították őt az atyafiak, Jézusnak nevét. 18 Sokan a hívők közül is eljöttek, írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Amikor bevallották és föltárták mesterkedéseiket. 19 Sokan megérkezett, sokat segített azoknak, aikik a kegyelem pedig azok közül, aikik ördögi mesterségeket üztek, által hittek. 20 Mert hatalmasan meggyőzte a zsidókat, könyveket összehordták, és mindenki szeme láttára megégették. Összeszámlálták a könyvek árát, és a nyilvánosság előtt bebizonyítva az írásokból, hogy megégették. 21 Amikor pedig ezek megtörténtek, Pál eldöntötte Jézusnak nevét. 18 Sokan pedig azok közül, aikik ördögi mesterségeket üztek, megégették. Összeszámlálták a könyvek árát, és azok ötvenezér ezüstpénzt tettek ki. 20 Így az Jézus a Krisztus.

19 Történt pedig aközben, amíg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, bejárva a felsőbb tartományokat, Efezusba érkezett. Amikor néhány tanítványra talált, 2 ezt mondta nekik: „Vajon vettetek-e Szentleket, miután hívőkké lettek?” Azok pedig ezt mondták neki: „Még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.” 3 Ekkor megkérdezte tőlük: „Mire keresztelkedtetek meg tehát?” Azok pedig azt mondták: „A János keresztségére.” 4 Pál pedig ezt mondta: „János megtérésnek keresztségével kereszttelt, azt mondva a népnek, hogy aki ő utána jön, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban.” 5 Amikor pedig ezt hallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére. 6 És mikor Pál reájuk tette kezét, a Szentlélek szállt reájuk, nyelveken szóltak és prófétáltak. 7 A férfiak pedig összesen mintegy tizenketten voltak. 8 Bement a zsinagógába, három hónapon át vitatkozva bártorsággal szólt, és igyekezett meggyőzni őket az Isten országára tartozó dolgoról. 9 Amikor pedig néhányan megkeményítették magukat és nem hittek, sőt gonoszul beszéltek az Úr újtájáról a sokaság előtt, otthagyta őket, elszakította a tanítványokat tőlük, s minden nap egy bizonyos Tirannus iskolájában prédikált. 10 Ez pedig két esztendeig tartott, úgy, hogy minden nap, aikik Ázsiaban laktak, minden zsidók, minden görögök, hallgatták az Úr Jézusnak igéjét. 11 Isten pedig nem minden nap csodákat cselekedett Pál keze által, 12 úgyhogy még a testéről is elvittek a kendőket vagy kötényeket a betegekhez, és eltávoztak tőlük a betegségek, és a gonosz lelkek kimentek belőlük. 13 Néhányan pedig a lézengő zsidó ördögűzők közül elkezdték az Úr Jézus nevét híjni azokra, aikikben gonosz lelkek voltak, és ezt mondták: „Kénszerítünk titeket arra a Jézusra, aikik Pál prédikál.” 14 Közöttük voltak pedig Szkévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, aikik ezt művelték. 15 A gonosz lélek pedig ezt mondta: „A Jézust ismerem, Párról is tudok, de ti kicsodák vagytok?” 16 És rájuk ugrott az az ember, aikiben a gonosz lélek volt, és leteperte őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy meztelenül és megsebesülve szaladtak ki abból

Artemisz istenasszonynak, és a Jupitertől leszállt megiszálltunk, s másnap mentünk Milétoszba. **16** képének templomőrzője? **36** Mivel ezek ellen senki Mert elhatározta Pál, hogy Efezus mellett elhajózik, nem szóhat, szükséges, hogy elcsendesedjetek, hogy ne kelljen időt töltenie Ázsiában, mert sietett, és semmi vakmerő dolgot ne kövessetek el. **37** hogy ha lehetséges, pünkösd napjára Jeruzsálemben Mert idehoztátok ezeket az embereket, akik sem legyen. **17** Milétoszról azonban elküldött Efezusba, nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyot ellen magához hívatta a gyülekezet véneit. **18** Amikor pedig káromlást nem szóltak. **38** Ha tehát Demeternek odamentek hozzá, ezt mondta nekik: „Ti tudjátok, és a hozzátartozó mesterembereknek valaki ellen hogy az első napról fogva, melyen Ázsiába jöttem, panaszuk van, vannak törvényszékek, és vannak hogyan viselkedtem közöttetek az egész idő alatt, helytartók, pereljenek ott egymással. **39** Ha pedig egyéb dolog miatt van valami panaszotok, a törvényes 19 szolgálva az Úrnak teljes alázatossággal, sok népgyűlésen majd elintézitek. **40** Mert félő, hogy könnyhullatás és zaklatások között, melyeket a zsidók cselszövései miatt szenvedtem. **20** Semmitől sem lázadással vádolnak meg a mai nap miatt; ugyanis vonakodtam, ami hasznos, hogy prédikáljak nektek, semmi ok nincs, amellyel számot tudnánk adni ezért a 21 bizonyságot téve mind zsidóknak, mind görögöknek csődületért.“ **41** Ezeket mondva, feloszlatta a gyűlést.

20 Miután pedig megszűnt a háborúság, magához hívta Pál a tanítványokat, és tőlük búcsút véve elindult, hogy Macedóniába menjen. **2** Miután pedig azokat a tartományokat bejárta, és intette őket számos beszéddel, Görögországra ment. **3** Ott töltött három hónapot, és mivel a zsidók cselelhetetlenül szóltak ellene, amint Szíriába készült hajózni, úgy döntött, hogy Macedónián át tér vissza. **4** Ázsiáig pedig elkísérte őt a béréai Szópáter, a thesszalonikaiak közül pedig Arisztarkhosz, Szekundusz és a derbei Gájus, Timóteus és az ázsiaiak közül Tükhikosz és Trofimusz. **5** Ezek előrementek, és megvártak minket Tróaszban. **6** Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után kieveztünk Filippiből, és elmentünk hozzájuk Tróaszba öt nap alatt, ahol hét napot töltöttünk. **7** A hét első napján pedig a tanítványok összegyűlték a kenyér megszegésére, Pál prédikált nekik, és mivel másnap el akart menni, a tanítást megnyújtotta egészen éjfélig. **8** Abban a házban pedig elegendő lámpás volt, ahol összegyűlték. **9** Egy Eutikhosz nevű ifjú pedig az ablakban ült, mély álomba merült, mivel Pál hosszú ideig prédikált, elnyomta az álom, és leesett a harmadik emeletről, és holtan szedték föl. **10** Pál pedig lement, ráborult és magához ölelte ezt mondta: „Ne háborogjatok, mert a lelke benne van.“ **11** Azután fölment, megszegte a kenyereset, evett, és sokáig, egészen virradatig beszélgettek, s úgy indult el. **12** Az ifjat pedig érve hozták fel, és nagyon megvigasztalódtak. **13** Mi pedig előrementünk a hajóra, Asszoszba eveztünk, s ott akartuk fölvenni Pált, mert így rendelkezett, mert ő maga gyalog akart jönni. **14** Mikor pedig Asszoszban összetálalkozott velünk, felvettük, és elmentünk Mitilénébe. **15** Onnan elhajózva, másnap eljutottunk Khiosz elé, a következő nap pedig áthajóztunk Számoszba. Trogilliumban

Mert elhatározta Pál, hogy Efezus mellett elhajózik, hogy az első napról fogva, melyen Ázsiába jöttem, hogyan viselkedtem közöttetek az egész idő alatt, 19 szolgálva az Úrnak teljes alázatossággal, sok könnyhullatás és zaklatások között, melyeket a zsidók cselszövései miatt szenvedtem. **20** Semmitől sem bizonyságot téve mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől. **22** És most, íme, a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudva, mi vár ott énreám. **23** Csak azt tudom, hogy a Szentlélek városonként bizonyságot tesz, hogy reá fogás és nyomorúság vár. **24** De semmivel sem törődök, még az életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettetem az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról. **25** És most, íme, tudom, nem lájtjátok többé az én orcámat, egyikötök sem, akitől jártam, prédikálva az Istennek országát. **26** Azért bizonyságot teszek előttetek a mai napon, hogy én mindenkinél vérétől tiszta vagyok. **27** Mert nem vonakodtam, hogy hirdessem nektek az Istennek teljes akaratát. **28** Viseljetek gondot azért magatakra és az egész nyájra, amelyben a Szentlélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. **29** Mert én tudom azt, hogy távozásom után közétek gonosz farkasok jönnek, akik nem kedveznek a nyájnak. **30** Sőt magatok közül is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magukhoz vonzzák. **31** Azért vigyázzatok, emlékezve arra, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szűntem könnyhullatással inteni mindenkit. **32** Most pedig, atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az ő kegyelme igényének, aki felépíthet benneteket, és örökséget adhat nektek minden megszenteltek között. **33** Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam, **34** sőt magatok tudjátok, hogy magam szükséglleteiről, és a velem lévőkéről kezeim gondoskodtak. **35** minden tekintetben megmutattam nektek, hogy ily módon munkálkodva kell az erőtlenekről gondot viselni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondta: „Jobb adni, mint kapni.“ **36** Mikor ezeket elmondata,

térdre esve imádkozott velük együtt. **37** Mindnyájan pedig nagy sírásra fakadtak, Pálnak nyakába borultak és csökolgatták őt. **38** Kiváltképpen azon a szaván keserétek el, amelyet mondott, hogy többé az ő orcáját nem fogják látni. Aztán elkísérték őt a hajóra.

21 Amint pedig, tőlük elszakadva, elindultunk, egyenesen haladva Kószba érkeztünk, másnap pedig Rodoszba, és onnan Patarába. **2** Amikor pedig találtunk egy hajót, mely Föníciaba ment át, abba beültünk, és elhajóztunk. **3** Miután megláttuk Ciprust, és elhagytuk balkéz felől, Szíriába eveztünk, és Tíruszban kötöttünk ki, mert a hajó ott rakta ki a terhét. **4** Ott maradtunk hét napig, miután megtaláltuk a tanítványokat, akik a Lélek által mondta Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálemben. **5** Mikor pedig eltöltöttük azokat a napokat, és elindultunk, hogy elutazzunk, mindnyájan feleségestől, gyermekestől egészen a városon kívülre kísértek bennünket, és a tenger partján térdre esve imádkoztunk. **6** Ezután egymástól elbúcsúztunk, beültünk a hajóba, ők pedig visszatértek övéikhez. **7** Mi pedig a hajózást befejezve, Tíruszból eljutottunk Ptolemaiszba. Köszöntöttük az atyafiakat, és náluk maradtunk egy napig. **8** Másnap pedig elment Pál és mi, akik vele voltunk, s Cézáreába érkeztünk, és bementünk Fülöp evangélista házába, aki ama hétközül való volt, és nála maradtunk. **9** Neki pedig volt négy szűz leánya, akik prófétáltak. **10** Mialatt pedig mi több napig ott maradtunk, eljött egy Júdeából való próféta, név szerint Agabosz. **11** Mikor odajött hozzánk, elvette Pálnak az övét, megkötözte kezeit és lábait, s ezt mondta: „Ezt mondja a Szentlélek: A férfiút, akié ez az öv, ekképpen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányok kezébe.“ **12** Amikor pedig ezeket hallottuk, kértük, mind mi, mind az odavalósiak, hogy ne menjen fel Jeruzsálemben. **13** De Pál így felelt: „Miért sírtok, és keserítitek a szívemet? Mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért.“ **14** Mikor pedig nem engedett, megnyugodtunk és azt mondta: „Legyen meg az Úr akarata!“ **15** Ezek után a napok után pedig felkészültünk, és felmentünk Jeruzsálemben. **16** A tanítványok közül is jöttek velünk együtt Cézáreából, akik elvezettek egy bizonyos ciprusi Mnázónhoz, egy régi tanítványhoz, hogy nála szálljunk meg. **17** Mikor azután megérkeztünk Jeruzsálemben, örömmel fogadtak minket az atyafiak. **18** Másnap pedig Pál velünk együtt bement Jakabhoz, ahol a vének is mindnyájan ott voltak. **19** Köszöntötte őket, majd sorjában elbeszélte, amiket az Isten a

pogányok között az ő szolgálata által cselekedett. **20** Azok pedig ezt hallgatva, dicsőítették az Urat, és ezt mondta neki: „Látod, atyámnia, milyen sok ezren vannak zsidók, akik hívőkké lettek, pedig mindenjában buzgón tartják a törvényt. **21** Felőled pedig azt hallották, hogy te mindeneket a zsidókat, akik a pogányok között vannak, Mózestől való elszakadásra tanítod, azt mondva, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. **22** Mit tegyünk tehát? Mindenesetre sokan összegyűlnek, ha meghallják, hogy ide jöttél. **23** Azt tudd tehát, amit mondunk neked: Van köztünk négy férfiú, akik fogadalmat tettek. **24** Ezeket magad mellé véve, tisztszül meg velük, költs rájuk, hogy megnyírják fejüket, hogy mindenki meg tudják, hogy semmi sincs azokban, amiket felőled hallottak, hanem te magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod. **25** A pogányokból lett hívők felől pedig mi írtunk, azt határozva, hogy ők semmi ilyenfélét ne tartsanak meg, hanem csak tartsák távol magukat mind a bálványoknak áldozott hústól, mind a vértől, mind a megfulladt állattól, és a paráznáságtól.“ **26** Akkor Pál maga mellé vette azokat a férfiakat, másnap velük megtisztult, bement a templomba, és bejelentette a tisztszülás napjainak eltelőt, amikor mindenki kérte bemutatják az áldozatot. **27** Amikor pedig a hétnap már eltelőben volt, az Ázsiából való zsidók, meglátták őt a templomban, fellázították az egész sokaságot és rávetették kezüket, **28** ezt kiáltva: „Izraelita férfiak, segítsetek! Ez az az ember, aki a nép ellen, a törvény ellen és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt; ezen felül még görögök is hozott be a templomba, és megfertőztette ezt a szent helyet.“ **29** Mert látták vele korábban az efezusi Trofimoszt a városban, aki ról azt vélték, hogy Pál bevitte a templomba. **30** Az egész város megragadt, és a nép összecsödült, Pált megragadták, kivonszolták a templomból, és azonnal bezárták az ajtókat. **31** Amikor pedig meg akarták őni, eljutott a hír a sereg ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem felzendült. **32** Ő azonnal vitézeket és századosokat vett maga mellé, lefutott hozzájuk. Amikor pedig meglátták az ezredest és a vitézeket, abbahagyta Pál verését. **33** Akkor odaért az ezredes, elfogatta őt, és megparancsolta, hogy kötözzék meg két láncjal, majd kérdezősködött, hogy kicsoda ez, és mit követett el. **34** De ki ezt, ki azt kiáltotta a sokaságból, és miután nem érthette meg a bizonyos valóságot a zajongás miatt, megparancsolta, hogy vigyé el a várho. **35** Amikor pedig a lépcsőkhöz jutott, a vitézeknek vinniük kellett őt a nép erőszakosságára miatt, **36** mert az egész sokaság követte őket, és

kiáltozott: „Öld meg őt!“ 37 Amikor pedig már a várba akarták bevinni Pált, ezt mondta az ezredesnek: „Szabad-e valamit mondanom neked?“ Az pedig ezt mondta: „Tudsz görögül?“ 38 Hát nem te vagy az az egyiptomi, aki néhány nappal ezelőtt fellázította, és kivitte a pusztába azt a négyezer orgylíkos férfiút?“ 39 Pál pedig ezt mondta: „Én ugyan tarzuszi zsidó ember vagyok, Cilicia nem ismeretlen városának polgára, de kérlek téged, engedd meg nekem, hogy szóljak a néphez.“ 40 Amikor aztán megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népnek, és mikor nagy csend lett, megszólalt zsidó nyelven:

22 „Atyámfai, férfiak és atyák, hallgassátok meg beszédemet, amellyel most magamat előttetek mentem.“ 2 Mikor pedig hallották, hogy zsidó nyelven szól hozzájuk, még inkább nyugalmat tanúsítottak. És ezt mondta: 3 „Én zsidó ember vagyok, a cíciai Tarzuszban születem, éspedig ebben a városban nevelkedtem, s Gamáiel lábainál tanítottak az atyák törvényének pontossága szerint, buzgó voltam az Istenhez, miként ti mindenjában vagytok ma. 4 Ezt a tanítást üldöztem mindenhalál, megkötöztem és börtönbe vettem mind férfiakat, mind nőket. 5 A főpap is bizonyásom nekem, és a vének egész tanácsa, akiktől leveleket is kaptam a testvérekhez mikor Damaszkuszba mentem, hogy az odavalósiakat is elfogva Jeruzsálembe hozzam, hogy bűnhódjenek. 6 Történt pedig, hogy amint mentünk, és közeledtünk Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem. 7 Leestem a földre, és hangot hallottam, amely azt mondta nekem: Saul, Saul, miért üldözöl engem? 8 Én pedig megkérdeztem: Kicsoda vagy, Uram? És ő ezt mondta nekem: Én vagyok a Názáreti Jézus, akit te kergetsz. 9 Akik pedig velem voltak, a világosságot ugyan látták és megrémültek, de annak hangját, aki nekem szólt, nem hallották. 10 Én pedig ezt mondtam: Mit tegyek, Uram? Az Úr pedig ezt mondta nekem: Kel fel és menj el Damaszkuszba, ott megmondjam neked mindenzt, amit Isten elrendelt, hogy véghez vigyed. 11 Mivel pedig nem láttam annak a világosságnak a ragyogása miatt, akik velem voltak kézen fogva vezettek, és elmentem Damaszkuszba. 12 Egy bizonyos Anániás pedig, aki a törvény szerint istenfől

férfiú, aki mellett az ott lakó zsidók mind jó bizonyásot tesznek, 13 eljött hozzám, mellém állt, és ezt mondta nekem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát. És én abban a szempillantásban reá tekintettem. 14 Ő pedig ezt mondta: A mi atyáinknak Istene téged, te kimeszelt fal! Te leülsz a törvény szerint választott ki téged, hogy megismerd az ő akaratát, és

meglásd az Igazat, és hangot hallj az ő szájából. 15 Mert tanúbizonyásra leszel neki minden embernél arról, amiket láttál és hallottál. 16 Most azért miért késlekedsz? Kelj fel, keresztelkedj meg, és mosd le bűneidet, segítségül hívva az Úrnak nevét. 17 Történt pedig, hogy mikor Jeruzsálembe visszatértem, és 18 és láttam őt, aki ezt mondta nekem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből, mert nem fogadják el a rólam szóló tanúbizonyásgról, és járva megverettem azokat, aikik hittek benned. 20 És amikor a te mártírodnak, Istvánnak vérét kiantották, 21 De ő azt mondta nekem: Ered el, mert én messze küldelek teged a pogányok közé.“ 22 Eddig a szóig hallgatták őt, de most felemelték szavukat: „Töröld el a föld színről az ilyet, mert nem illik neki élnie.“ 23 Amikor pedig azok kiabáltak, köntösüket elhányták és port szórtak a levegőbe, 24 megparancsolta az ezredes, hogy vigyék a várba, s korbácsítésekkel vallassák ki, hogy megtudhassa, miért kiabáltak úgy reá. 25 Amint azonban lekötötték őt a szíjakkal, Pál az ott álló századosnak ezt mondta: „Vajon szabad-e nektek római embert, akit el nem ítéltetek, megostorozni?“ 26 Miután pedig ezt meghallotta a százados, elment és jelentette az ezredesnek ezt mondva: „Vigyázz, hogy mit akarsz tenni, mert ez az ember római.“ 27 Erre odament hozzá az ezredes, és ezt mondta neki: „Mondd meg nekem, te római vagy-e?“ 28 Az ezredes erre így felelt: „Én nagy összegért vettetem meg ezt a polgárogot.“ Pál pedig mondta: „Én pedig benne is születem.“ 29 Ekkor azonnal félreálltak tőle azok, aikik vallatni akarták. Sőt az ezredes is megijedt, amikor megértette, hogy római, és megkötöztette őt. 30 Másnap aztán meg akarta tudni a valóságot, hogy mivel vádolják a zsidók, feloldatta bilincseiből, és megparancsolta, hogy a főpapok az egész tanácsukkal együtt menjenek hozzá. Pált pedig levezettette és előjük állította.

23 Mikor pedig Pál a nagytanácsra emelte szemét, ezt mondta: „Atyámfai, férfiak, én teljesen jó lelkismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig.“ 2 Anániás főpap pedig megparancsolta azoknak, aikik mellette álltak, hogy üssék szájoni. 3 Akkor Pál azt mondta neki: „Megver az Isten

parancsolod, hogy engem verjenek?“ 4 Az ott valamit tüzetesebben meg akarnának tudni tőle. 21 állók pedig ezt mondta: „Az Istennek főpapiját De te ne engedj nekik, mert közülük negyennél szidalmazod?“ 5 Pál pedig azt mondta: „Nem tudtam, több férfiú leselkedik rá, akik átok alatt kötelezték el atyámfiai, hogy főpap, mert meg van írva: »A te néped magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak fejedelmét ne átkozd!“ 6 Amikor pedig Pálnak eszébe addig, amíg meg nem ölik őt. Már készen is vannak, jutott, hogy az egyik részük a szadduceusok, a másik a te üzenetdre várakoznak.“ 22 Az ezredes ekkor pedig a farizeusok közül való, felkiáltott a tanács előtt: elbocsátotta az ifjút, meghagyva neki: „Ne mond „Atyámfiai, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia: A el senkinek, hogy ezeket jelentetted nekem.“ 23 halottak reménysége és feltámadása miatt vádolnak Ezután magához hívattot kettőt a századosok közül, engem.“ 7 Amikor pedig ezt mondta, meghasonlás és ezt mondta: „Készítetek fől kétszáz vitézt, hogy támadt a farizeusok és a szadduceusok között, és induljanak Cézáreába, hetven lovast és kétszáz a sokaság megeszgett. 8 Mert a szadduceusok azt parityást, az éjszakának harmadik órájától fogva. 24 mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem Adjatok hátras állatokat is melléjük, hogy Pált felültetve lélek, a farizeusok pedig mind a kettőt vallják. 9 Békességen vigyék Félix tisztartóhoz.“ 25 Levelet is Erre nagy kiáltázás támadt, és a farizeusok pártjából írt, melynek tartalma ez volt: 26 „Klaudiusz Liziász, néhány írástudó felállt, és tusakodott, és ezt mondta: a nemes Félix tisztartónak üdvözletét küldi! 27 Ezt „Semmi rosszat nem találunk ebben az emberben. Ha a férfiút, a zsidók elfogták, és meg akarták ölni, pedig Lélek szólt neki, vagy angyal, ne tusakodjunk odamenve a sereggel, kiszabadítottam, megérvéve, Isten ellen.“ 10 Mikor pedig nagy meghasonlás támadt hogy római. 28 Meg akartam tudni az okát, miért közöttük, felt az ezredes, hogy Pált szétszaggatják, vádolják őt, levittem a tanácsuk elő. 29 És úgy és megparancsolta, hogy a sereg jöjjön le, és ragadja találtam, hogy az ő törvényüknek kérdései miatt ki őt közülük, és vigye el a várba. 11 A következő vádolják, de semmi halára vagy fogságra méltó vétke éjszakán pedig mellé állt az Úr, és ezt mondta: nincs. 30 Mivel pedig nekem megjelenteték, hogy a „Bízzál, Pál! Mert amiképpen bizonyásot tettél zsidók ezután a férfiú után ólalkodni akarnak, azonnal az én rólam szóló dolgokról Jeruzsálemben, úgy hozzád küldtem, s meghagytam vádlónak is, hogy kell néked Rómában is bizonyásot tenned.“ 12 ami dolguk ellene van, előtte mondják meg. Légy Amikor pedig reggel lett, a zsidók közül néhányan jó egészségen!“ 31 A vétezék tehát, amint nekik összeszövetkeztek, és átok alatt kötelezték magukat, megparancsolták, Pált felvették, és elvitték azon az hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, éjszakán Antipatriszba. 32 Másnap pedig hagyta a amíg meg nem ölik Pált. 13 Negyennél is többen lovasokat tovább menni vele, és visszatértek a várba. voltak azok, akik ezt az összeesküést szórták. 14 33 Ők pedig eljutottak Cézáreába, és átadták a levelet Ezek elmentek a főpapokhoz és a vénekhez, és ezt a tisztartónak, és Pált is eléállították. 34 Amikor mondta: „Átok alatt megesküdtünk, hogy semmit pedig elolvasta a tisztartó, és megkérdezte, melyik nem ízlelünk addig, amíg meg nem öljük Pált. 15 Most tartományból való, és megérvette, hogy Ciliciából, azért ti jelentsétek be az ezredesnek a tanáccsal 35 ezt mondta: „Majd kihallgatnak, amikor vádlói együtt, hogy holnap hozza le őt hozzátok, mintha is eljönnek.“ És megparancsolta, hogy Heródes az ő dolgának tüzetesebben végére akarnátok járni. palotájában őrizzék őt.

Mi pedig, mielőtt ide érne, készek vagyunk megölni őt.“ 16 Azonban Pál nővérének fia meghallotta ezt a cselszövést, megjelent, bement a várba és tudtára adta Pálnak. 17 Pál pedig a századosok közül magához hívattot egyet, és ezt mondta: „Vezesd ezt az ifjat az ezredeshez, mert valamit jelenteni akar neki.“ 18 Ezért maga mellé vette őt, és elvitte az ezredeshez, és ezt mondta: „A fogoly Pál magához hivatott engem, és kér, hogy ezt az ifjat vezesse hozzád, mert valamit mondani akar neked.“ 19 Az ezredes pedig kézen fogta, és félerevonulva megkérdezte tőle: „Mi az, amit jelenteni akarsz nekem?“ 20 Ő pedig ezt mondta: „A zsidók eldöntötték, hogy megkérnek téged, hogy Pált holnap vidd le a tanács elő, mintha

24 24 Öt nap múlva aztán elment Anániás főpap a vénekkel és egy Tertullusz nevű prókátorral, aikik panaszt tettek a tisztartónál Pál ellen. 2 Amikor pedig előszólították, Tertullusz vádolni kezdte: 3 „Nagyságos Félix, teljes hálával ismerjük el, hogy általad nagy békességet nyerünk, és gondoskodásod folytán igen jó intézkedések történnek erre a népre nézve, minden tekintetben és mindenütt. 4 De hogy téged sok ideig ne tartóztassalak, kérlek hallgass meg minket röviden kegyelmességed szerint. 5 Mi ugyanis úgy találtuk, hogy ez veszedelmes ember, és meghasonlást támaszt a föld kerekségén levő valamennyi zsidó között, és a názáretiek felekezetének feje, 6 aki

a templomot is meg akarta szentségteleníteni, de Félix: „Most eredj el, de mikor alkalmam lesz, ismét elfogtuk őt, és a mi törvényünk szerint akartuk elítélni. 7 Líziász ezredes azonban, nagy karhatalommal oda jött, és kivette őt kezünkiből, 8 és azt parancsolta, hogy az ő vádlói hozzád jöjjenek. Tőle te magad, vele. 27 Két esztendő elmúltával, Félix utóda Porciusz ha kihallgatod, értesülhetsz mindezekről, melyekkel Fesztusz lett. A zsidóknak kedveskedni akart Félix, mi őt vádoljuk.“ 9 A zsidók is helybenhagyták ezt, és Pált fogásban hagyta.

és bizonygatták, hogy minden valóban így van. 10 Miután intett neki a tiszttártó, hogy szóljon, Pál így felelt: „Mivel tudom, hogy te sok esztendő óta vagy ennek a népnek bírája, bátrabban védekezem a magam ügyében, 11 mert megtudhatod, hogy nincs tizenkét napnál több, mióta feljöttem imádkozni Jeruzsálembe. 12 De a templomban sem láttak úgy, hogy valakivel vitatkoztam volna, vagy hogy a népet egybecsődítettem volna, sem a zsinagógákban, sem a városban. 13 Rám sem bizonyíthatják azokat, amikkel most engem vádolnak. 14 Azt pedig vallom, hogy én aszerint az út szerint – amelyet eretneksgének mondananak –, úgy szolgálok az atyáim Istenének, mint aki hiszek mindenben, ami a törvényben és a próféták könyvében meg van írva. 15 Reménységem van az Istenben, hogy amit ők maguk is várnak, lesz feltámadásuk a halottaknak, mind az igazaknak, mind a hamisaknak. 16 Ebben gyakorlom magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor. 17 Sok esztendő múltán pedig eljöttem, hogy népemnek alamizsnát hozzak és áldozatokat. 18 Eközben találtak rám a templomban megtisztulva, néhány Ázsiából való zsidó, nem csődötben, sem pedig haborúság támásztása közben. 19 Nekik kellett volna elérő jönni, és vádolni engem, ha valami panaszuk volna ellenem. 20 Vagy ők maguk mondják meg, vajon találtak-e bennem valami hamis cselekedetet, amikor a tanács előtt álltam, 21 ha csak nem annak az egy mondatnak tekintetében, amelyet közöttük állva kiáltottam, hogy: A halottak feltámadása miatt vádoltok a mai napon.“ 22 Amikor pedig Félix ezeket hallotta, elhalasztotta az ügyet, mivel tüzetesebb tudomása volt ennek a szerzetnek a tanítása felől, és ezt mondta: „Amikor Líziász ezredes eljön, dönten fogok ügyetekben.“ 23 Megparancsolta a századosnak, hogy őrizzék Pált, de enyhébb fogásban legyen, és senkit ne tiltsanak el az övéi közül attól, hogy szolgálatára legyen, vagy bemenjen hozzá. 24 Néhány nap múlva pedig Félix megjelent feleségével Druzillával együtt, aki zsidó asszony volt, és maga elé hívatta Pált, és meghallgatta a Krisztusban való hit felől. 25 Amikor pedig az igazságról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítétről beszélt, megrémülve, ezt mondta

25 Fesztusz tehát, miután bement a tartományba, három nap múlva felment Jeruzsálembe Cézáreából. 2 A főpap és a zsidók főemberei pedig panaszt tettek neki Pál ellen, és kérték 3 jóindulatát, hogy Pált hozassa át Jeruzsálembe, hogy lest vette megőlhessék őt az úton. 4 Fesztusz azonban azt felelte, hogy Pált Cézáreában őrzik, ő maga pedig hamarosan el fog menni. 5 „Akik pedig köztetek, úgymond, főemberek, jöjjenek velem, és ha valami gonoszság van abban a férfiban, emeljenek vádat ellene.“ 6 Miután pedig tíz napnál tovább időzött közöttük, lement Cézáreába. Másnap beült a bírói széke, és előhozatta Pált. 7 Amikor pedig megjelent, körülálltak a zsidók, akik lementek Jeruzsálemből, és sok súlyos vádat hoztak fel Pál ellen, melyeket nem bírtak bebizonyítani. 8 Pál a maga mentségére ezt felelte: „Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen, nem vétettem semmit.“ 9 Fesztusz azonban a zsidóknak kedveskedni akart, és ezt mondta Pálnak: „Akarsz-e Jeruzsálembe felmenni, hogy ott ítélezem ezekről ebben az ügyben?“ 10 Pál azonban ezt mondta: „A császár ítélozséke előtt állok, itt ítélenek meg. A zsidóknak semmit sem vétettem, miként te is jól tudod. 11 Mert ha vétkes vagyok, és valami halára méltót cselekedtem, nem vonakodom a haláltól, ha azonban semmi sincs azokban, amikkel ezek vádolnak engem, senki sem szolgáltathat ki engem nekik. A császárhoz föllebbezék!“ 12 Akkor Fesztusz tanácsával értekezett, és ezt felelte: „A császárhoz föllebbeztél, a császár elé fogsz menni!“ 13 Néhány nap múlva pedig Agrippa király és Berniké érkezett Cézáreába, hogy köszöntsék Fesztuszt. 14 Amikor pedig több napig ott időztek, Fesztusz előadta a királynak Pál ügyét: „Van itt egy fogoly, akit Félix hagyott itt. 15 Amikor Jeruzsálembe mentem, jelentést tettek róla a főpapok és a zsidók vénei, Kérve ellene ítéletet. 16 Nekik azt feleltem, hogy nem szokásuk a rómaiaknak, hogy egy embert halára adjanak, mielőtt a vádlottat nem szembesítenék vádlóiival, és alkalmat nem kap a vád felől való védekezésre. 17 Amikor aztán ide gyűlték, késedelem nélkül másnap az ítélozséke ütem, előhozattam azt a férfit, 18 aki ellen – amikor vádlói előálltak –, semmi bűnt nem hoztak fel

azok közül, amiket én sejtettem, 19 hanem valamilyen ellenséges dolgot kell cselekednem a Názáreti Jézus vitás kérdéseik voltak vele a tulajdon vallásuk felől, neve ellen. 20 Ezt meg is tettettem Jeruzsálemben, és és egy bizonyos meghalt Jézus felől, akiről Pál azt a szentek közül sokat börtönbe vettettem, melyre állította, hogy él. 21 Én pedig bizonytalanságban a főpapoktól felhatalmazást kaptam. Sőt amikor voltam erre a vitára nézve, s megkérdeztem, vajon megölték őket, szavazatommal hozzájárultam. 22 nem akar-e Jeruzsálemben menni, hogy ott mondjanak. A zsinagogákban mindenfelé gyakran büntettem, ítéletet ezek felől. 23 Pál azonban föllebbezett, káromlásra kényszerítettem, és féktelen dühömben hogy őt tartsák fenn Augustus döntése számára, egészen az idegen városokig kergettem őket. 24 Én pedig megparancsoltam, hogy tartsák fogva őt, Amikor egyszer éppen ilyen ügyben voltam amíg a császárhoz nem küldhetem.“ 25 Agrippa Damaszkuszt felé, a főpapok felhatalmazásával és erre ezt mondta Fesztusznak: „Szeretném magam is engedélyével, 26 délben az úton azt láttam, király, azt az embert hallani.“ 27 Pedig ezt felelte: „Holnap hogy a mennyből a napnak fényességét is meghaladó hallani fogod őt.“ 28 Másnap tehát eljött Agrippa világosság sugárzott körül engem és azokat, akik és Berniké nagy pompával, bementek a kihallgatási velem együtt haladtak. 29 Amikor pedig mindenjában terembe az ezredesekkel, és a város előkelősségeivel leestünk a földre, szózatot hallottam, mely hozzáim együtt. Fesztusz parancsára elővezették Pált. 30 szólt, és ezt mondta zsidó nyelven: Saul, Saul, mit Fesztusz pedig ezt mondta: „Agrippa király és ti téfíriák kergetsz engem? Nehéz neked az ösztöke ellen mindenjában, akik velünk együtt itt vagytok! Látjátok őt, rugódoznod. 31 Erre én ezt kérdeztem: Kicsoda aki miatt a zsidóknak egész sokasága keresett meg vagy, Uram? Az Úr ezt felelte: Én vagyok Jézus, engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltva, akit te kergetsz. 32 De kelj fel, és állj lábaidra, mert hogy nem szabad neki életben maradni. 33 Én pedig, azért jelentem meg neked, hogy téged szolgálvá és ámbár megértettem, hogy semmi halálra méltó dolgot bizonyoságával rendeljelek azokban, amiket láttál, és sem cselekedett, de mivel éppen ő maga föllebbezett azokban, amelyekben meg fogok neked jelenni. 34 Augustushoz, úgy határoztam, hogy elküldöm hozzá. Meghatalmazlak téged e néptől és a pogányoktól, akik 35 Mivel nem tudok semmi bizonyosat írni róla az én közé most küldelek, 36 hogy nyísd meg a szemeimet, uramnak, ezért hoztam elétek, és kiváltképpen te hogy sötétségből világosságra, és a Sátán hatalmából előd, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténtével az Istenhez térijenek, hogy bűneiknek bocsánatát, és tudjak mit írni. 37 Mert esztelen dolognak tartom, hogy a megszenteltek között osztályrésztyerjenek az én aki foglyot küld, ne jelentse az ellene való vádakat benneim való hit által. 38 Ezért, Agrippa király, nem lettem engedetlen a mennyi látás iránt, 39 hanem először a damaszkusziaknak és jeruzsálemiaknak, majd Júdea egész tartományában és a pogányoknak hirdettem, hogy bánják meg bűneket, és térijenek meg az Istenhez, megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedve. 40 Ezekért akartak engem megölni a zsidók, amikor megfogtak a templomban. 41 De Istentől segítséget kaptam, s mind e mai napig itt állok, és bizonyoságot teszek mind kicsinyek, mind nagynak, és semmit nem mondok azokon kívül, amikről a próféták és Mózes megmondta, hogy be fognak teljesedni, 42 hogy a Krisztusnak szenvendnie kell, hogy őszének támad fel a halottak közül, és világosságot fog hirdetni ennek a népnek és a pogányoknak.“ 43 Mikor pedig ezeket hozta fel a maga reménysége miatt állók itt vár alatt. 44 Éjjel és nappal buzgón szolgálva, a mi tizenkét nemzetsegünk is reméli, hogy ez beteljesül. E miatt a reménység miatt várunk a zsidók, Agrippa király. 45 Miért tűnik nektek hihetetlen dolognak, hogy Isten halottakat támaszt fel? 46 Én is elhatároztam magamban, hogy sok

26 Agrippa erre ezt mondta Pálnak: „Megengedjük neked, hogy szólj a magad mentségére.“ Akkor Pál kinyújtotta a kezét, és védőbeszédet tartott: 2 „Agrippa király! Boldognak tartom magam, hogy mindenek felől, amikkel a zsidók várunknak, előttem fogok védekezni e mai napon, 3 mivel te nagyon jól ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését. Azért kérlek, hallgass meg engem türelmesen! 4 Életemet, amely kezdtől fogva az én népem között Jeruzsálemben folyt le, ifjúságomtól fogva ismerik a zsidók mindenjában. 5 Ők tudják rólam kezdtől fogva, tanúsítani is tudnák, hogy én a mi vallásunk legszigorúbb felekezete szerint étem, mint farizeus. 6 Most is az Istentől a mi atyáinknak tett ígéret reménysége miatt állók itt vár alatt. 7 Éjjel és nappal buzgón szolgálva, a mi tizenkét nemzetsegünk is reméli, hogy ez beteljesül. E miatt a reménység miatt várunk a zsidók, Agrippa király. 8 Miért tűnik nektek hihetetlen dolognak, hogy Isten halottakat támaszt fel? 9 Én is elhatároztam magamban, hogy sok

zugban történt dolog ez. 27 Hiszel-e, Agrippa király, észak-keleti szélnek neveznek. 15 Mikor pedig az a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.“ 28 Agrippa a hajót magával ragadta, és nem bírt a széllel pedig ezt mondta Pálnak: „Majdnem ráveszel engem, szembe menni, nekieresztve sodortattunk tovább. hogy keresztyénné legyek.“ 29 Pál pedig mondta: „Kívánám Istenől, hogy ne csak majdnem, hanem Klaudának hívnak, alig bírtuk hatalmunkba keríteni a nagyon is, és ne csak te, hanem mindenek, akik csónakot. 17 Miután ezt felvonták, védőintézkedéseket ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, amilyen én tettek: alul átkötözték a hajót, és mivel féltek, hogy is vagyok, de e bilincsek nélkül.“ 30 Mikor ezeket zátonyra bukkannak, leeresztették a vitorlát, és mondta, felkelt a király, a tiszttártó, Berniké és akik úgy sodródtak tovább. 18 Amikor pedig a szélvész velük együtt ültek. 31 Visszavonultak, beszélgettek fogtással és ezt mondta: „Semmi halálra, vagy kibabolták. 19 Harmadnap tulajdon kezeinkkel szórtuk fogásra méltó dolgot nem tett ez az ember.“ 32 ki a hajó felszerelését. 20 Amikor pedig több napon Agrippa pedig ezt mondta Fesztusznak: „Ezt az át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a nem kis vihar szorongatott, életben maradásunk császárhoz nem föllesbezett volna.“

27 Amikor pedig eldöntötték, hogy mi Itáliába hajózzunk, átdadták mind Pált, mind néhány más foglyot egy Juliusz nevű századosnak a császári seregből. 2 Beszálltunk hát egy Adramittumból való hajóba, és az Ázsia mentén fekvő helyeket akarva behajóni, elindultunk. Velünk tartott a macedóniai Arisztárhosz, aki Thesszalonikából való. 3 Másnap megérkeztünk Szidónba. Juliusz emberséggel bánt Pállal, megengedte, hogy barátaihoz elmenjen, és azok gondoskodjanak róla. 4 Onnan elindulva Ciprus alatt eveztünk el, mivel ellenszél volt. 5 A Cilicia és Pamfilia mellett levő tengeren átevezve eljutottunk a líciai Mirába. 6 Mivel ott a százados egy Itáliába menő alexandriai hajót talált, abba szállított be minket. 7 Több napon át azonban lassan hajóztunk, és nehezen érkeztünk el Knidosz elé. Mivel nem engedett bennünket odajutni a szél, elhajóztunk Kréta alatt, Szalmóné mellett, 8 és nagy üggyel-bajjal elhajózva mellette, eljutottunk egy helyre, melyet Szépkölkötőknek neveznek, melyhez közel volt Lázea városa. 9 Mivel pedig sok idő múlt el és a hajójás már veszedelmes volt, mivel a bőjt is elmuladt már, Pál intette őket: 10 „Férfiak, látom, hogy nemcsak a teherre és a hajóra, hanem a mi életünkre nézve is veszélyes lesz ez a hajójás.“ 11 De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint annak, amit Pál mondott. 12 Mivel pedig az a kikötő telelére nem volt alkalmas, a többség azt határozta, hogy hajózzanak el onnan is, hátha valami módon eljutnak Fönixbe, Kréta kikötőjébe, mely délnyugat és északnyugat felé néz, ahol áttelelhetnének. 13 Mivel pedig déli szél kezdett lassan fújni, azt gondolták, hogy feltett szádékuknak uraivá lettek, elindultak s Kréta közelében hajóztak el. 14 Nem sokára azonban viharos szélvész csapott le oda, amelyet

nagyon hánnyt-vetett bennünket, másnap a hajóterhet kidobálták. 19 Harmadnap tulajdon kezeinkkel szórtuk ki a hajó felszerelését. 20 Amikor pedig több napon minden reménysége elveszett. 21 Amikor pedig már hosszú ideje nem ettek, akkor Pál felállt közöttük, és ezt mondta: „Az lett volna a jó, ó férfiak, hogy engedelmeskedve nekem, nem indultunk volna el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt. 22 Én azonban mostanra nézve is intek benneteket, hogy jó reménységen legyetek, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó. 23 Mert ma éjjel mellém állt az Istennek az angyala, akié vagyok, akinek szolgálok is, 24 és ezt mondta: Ne félj Pál, neked a császár elé kell állnod. És íme az Isten ajándékba adta neked mindeneket, aki veled hajóznak. 25 Ezért jó reménységen legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondta. 26 Egy szigetre kell kivetődnünk.“ 27 Amikor pedig eljött a tizennegyedik éjszaka, amióta az Adrián hánýódtunk, éjféltájban észrevették a hajósok, hogy valami szárazföldhöz közeledünk. 28 Lebocsátották a vízmérő ónt, és húsz ölnyinek találták. Majd egy kissé tovább menve ismét lebocsátották a vízmérő ónt, és tizenöt ölnyinek találták. 29 Mivel féltek, hogy szírtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátulsó részéből négy vasmacskát vetettek ki, s alig várták, hogy nappal legyen. 30 A hajósok pedig amikor el akartak menekülni a hajóból, a csónakot lebocsátották a tengerre, színleelve, mintha a hajó orrából vasmacskákat akarnának leereszteni. 31 Pál azonban ezt mondta a századosnak és a vitézeknek: „Ha ezek nem maradnak a hajóban, akkor ti sem menekülhetetek meg.“ 32 Ekkor a katonák elvágták a csónak köteleit, és hagyták hogy kiessen. 33 Addig pedig, amíg nappal nem lett, Pál bíztatta mindenjáukat, hogy egyenek, és ezt mondva: „Ma tizennegyedik napja, amióta étlen várakoztok, és semmit sem vettetek magatokhoz. 34 Ezért intek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti javatokra szolgál. Mert közületek senkinek sem

esik le egyetlen hajszál sem a fejéről.“ 35 Mikor betegen feküdt. Pál bement hozzá, és miután pedig ezeket mondta, kezébe vette a kenyeret, hálát könyörgött, kezeit rátéve meggyógyította őt. 9 Miután adott Istennek mindenjáuk előtt és megtörve, enni ez megtörtént, mások is, akik betegek voltak a kezdett. 36 Erre felbátorodtak mindenjában, és szintén szigeten, odajöttek hozzá, és meggyógyultak. 10 Így vettek magukhoz táplálékot. 37 A Hajóban lélekszám nagy tisztességen áltunk, és amikor elindultunk, szerint összesen kétszázhétvenhatan voltak. 38 elláttak minden szükséges dologgal. 11 Hárrom hónap Miután pedig megelégedtek az eledellel, a hajót műlva azután egy alexandriai hajón elindultunk, megkönnyebbítették, a gabonát kiszórták a tengerbe. amely a szigeten telelt, és amelynek címeré Kásztor 39 Amikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem és Pollux volt. 12 Szirakuzába eljutva, ott maradtunk ismerték fel, hanem egy öblöt vettek észre, amelynek három napig. 13 Onnan körülkerülve, eljutottunk sima partja volt, és elhatározták, hogy kihajtják rá Régiumba és mivel egy nap műlva déli szél támadt, a hajót, ha bírják. 40 A vasmacskákat körös-körül másnap megérkeztünk Puteolibá. 14 Ahol amikor elvagdálták, és a tengerben hagyták, egyszersmind atyafiakat találtunk, kértek minket, hogy maradjunk eloldották a kormányrudak köteleit, és felvonva a nagy náulk hétfáján, és úgy mentünk Rómába. 15 Onnan vitorlát a szélfúvás felé, igyekeztek a part felé haladni. is az atyafiak, amikor a dolgainkat meghallották, 41 Amikor azonban egy zátonyos helyre találtak, elénk jöttek Appi Forumig és Tres Tabernaeig. ráhajtották a hajót. Az első része ugyan megakadt és Mikor Pál megláttá őket, hálát adott az Istennek, mozdíthatatlanul maradt, a hárulós része azonban és eltelt bizalommal. 16 Amikor pedig Rómába szakadozott a hullámok ereje miatt. 42 A katonáknak érkeztünk, a százados átadta a foglyokat a testőrök pedig az volt a szándékuk, hogy a foglyokat vágják parancsnokának, Pálnak azonban megengedték, le, hogy senki el ne szaladhasson, miután kiúszott. hogy külön lakjon az őtőriző vitézzel. 17 Történt 43 De a százados meg akarta tartani Pált, megtiltotta pedig, hogy három nap műlva magához hívatta Pál nekik és szándékot és megparancsolta, hogy akik a zsidók ottani vezetőit. Mikor pedig összegyűltek, úszni tudnak, először azok ugorjanak a tengerbe, ezt mondta nekik: „Atyámfiai, férfiak, én jóllehet és meneküljenek ki a szárazföldre, 44 a többiek semmit sem vételeztek a nép ellen, vagy az ősi pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így szokások ellen, mégis foglyul adtak át Jeruzsálemből történt, hogy mindenjában szerencsésen kimenekültek a rómaiak kezébe. 18 Miután ezek kihallgattak, el akartak bocsátani, mert semmi halálra méltó vétek nincs bennem. 19 De mivel a zsidók tiltakoztak ez ellen, kénytelen voltam a császárhoz föllebbezni, nem mintha a népem ellen volna valami vádám. 20 Ezért hívattalak tehát titoktartást, hogy lássalak benneteket, és beszéljek veletek, mert Izrael reménységéért vettek körül ezzel a láncjalomban.“ 21 Azok pedig ezt mondta neki: „Mi felőled sem levelet nem kaptunk Júdeából, sem pedig az atyafiak közül nem jött ide senki, és nem jelentett, vagy mondott rólad semmi rosszat. 22 Szeretnénk azért tőled hallani, milyen véleményen vagy. Mert e felekezet felől tudjuk, hogy mindenütt ellene beszélnek.“ 23 Kitűztek tehát neki egy napot, és sokan eljöttek hozzá a szállására, akiknek nagy bizonyosítéssel szólt az Isten országa felől, reggeltől estig igyekezve meggyózni őket a Jézus felől való dolgokról, úgy a Mózes törvénye, mint a próféták alapján. 24 Némelyek hittek az ő beszédének, mások nem hittek. 25 Mivel pedig nem egyeztek meg egymással, szétszövötték, miután Pál ezt a mondatot mondta nekik: „Jól szólt a Szentlélek Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak ezt mondva: 26 »Eredj el a néphez és mond: Hallív halljatok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne

28 Miután szerencsésen megmenekültek, megtudták, hogy Máltának nevezik azt a szigetet. 2 A barbárok pedig nem minden nap emberséget tanúsítottak irántuk, mert tüzet raktak, és befogadtak mindenjáunkat, a bennünket ért zápor és hideg miatt. 3 Amikor pedig Pál sok venyigét szedett, és a tűzre tette, egy vípera a melegből kiúszva, a kezére ragadt. 4 Amikor pedig látták a barbárok a kezéről függeni a mérges kígyót, azt mondta egymásnak: „Nyilván gyilkos ez az ember, akit nem hagyott élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult.“ 5 De neki, miután a kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja sem lett. 6 Azok pedig azt várták, hogy meg fog dagadni, vagy nagy hirtelenséggel halva rogyik le. Mikor azonban sok ideig várták, és látták, hogy semmi baja nem lesz, megváltoztatták véleményüket, és istennek mondta őt. 7 Annak a helynek a környékén voltak a sziget főemberének, név szerit Publiusznak mezei jóságai, aki befogadott minket és három napig nagy emberségesen vendégül látott. 8 Történt pedig, hogy Publiusz atya hideglelésben és vérhasban

lássatok! **27** Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják, hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.« **28** Tudjátok hát meg, hogy a pogányoknak küldetett az Istennek ez üdvössége, és ők meg is hallgatják.“ **29** Mikor ezeket mondta, a zsidók maguk között sokat vitatkozva elmentek. **30** Pál pedig két egész esztendeig maradt az ő saját bérelt szállásán, és fogadta mindeneket, akik odamentek hozzá. **31** Hirdette az Isten országát, és teljes bátorsággal, minden akadály nélkül tanított az Úr Jézus Krisztusról.

Rómaiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválaszta Isten evangéliumának hirdetésére, 2 amelyet eleve megígért az ő prófétái által a szent írásokban, 3 az ő Fia felől, aki Dávid utóda volt test szerint, 4 de aki a szentség Lelke szerint, a halálból való feltámadása által, Isten hatalmas Fiának bizonyult, a mi Urunk Jézus Krisztus felől, 5 aki által kegyelmet és apostolságot kaptunk az ő nevéért, hogy hitre és engedelmességre hívujuk a pogányokat. 6 Ezek közé tartoztok ti is, Jézus Krisztus elhívottai. 7 mindenki, akik Rómában vagytok, Isten szeretetének, az elhívott szenteknek: Kegyelem néktek és békesség Istantól, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. 8 Először is hálát adok az én Istenemnek, a Jézus Krisztus által, mindenjáratokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van, 9 mert tanúm az Isten, aki nem lelkem szerint szolgálok az ő Fiának evangéliumával, hogy imádságomban szüntelenül megemlékezem rólaik, 10 könyörögve, hogy egyszer, Isten akaratából, jó szerencsés út adódna nekem, hogy hozzájok mehessek. 11 Mert látni kívának titokat, hogy valamilyen lelke ajándékot adjak nektek megerősödéstekre, 12 hogy megvigasztalódjunk nálatok egymás hite által, a titok, meg az enyém által. 13 Nem akarom pedig, atyámfiai, hogy ne tudjátok, hogy sokszor feltettem magamban, hogy elmegyek hozzájok, (de mindenkor megakadályoztattam), hogy közöttetek is nyerjek valami lelke gyümölcsö, mint más pogány népek között. 14 Mind a görögöknek, mind a barbároknak, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak adósa vagyok. 15 Azért, ami rajtam áll, kész vagyok nektek is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni. 16 Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma az, minden hívő üdvösségeire, első sorban zsidóknak, de görögöknek is. 17 Mert Isten igazsága nyilvánul meg abban hitből hitbe, amiképpen meg van írva: „Az igaz ember hitből él”. 18 Mert Isten kinyilvánítja haragiát a mennyből az emberek minden hitetlensége és hamissága ellen, akik az igazságot hamissággal feltartóztatják. 19 Mert ami Isten felől tudható, az nyilvánvaló előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. 20 Mert ami Istenben láthatatlan, tudnivalik az ő örökévaló hatalma és istensége, a világ teremtése óta alkotásaióból megérthető és látható. Ezért menthetetlenek. (aiónios g126) 21 Mert bár Isten megismerték, mégsem mint Isten dicsőítették, hálát sem adtak neki, hanem

okoskodásaiakban hiábavalóságokra jutottak, és balgatag szívük elsötétedett. 22 Magukat bölcsnek vallva, balgává lettek. 23 Az örökévaló Isten dicsőségét felcséréltek mulandó embereknek, madaraknak, négylábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. 24 Ezért Isten kiszolgáltatta őket szívük kívánságai szerint a tisztálanságnak, hogy egymás testét megbecstelenítsék. 25 Mint akik Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, aki mindenkor áldott! Ámen. (aión g165) 26 Ezért Isten kiszolgáltatta őket tisztálansági indulatoknak. Asszonyai a természet rendjét természetellenesre cseréltek fel. 27 Hasonlóképen a férfiak is elhagyták az asszonyokkal való természetes érintkezést, egymás iránt gerjedtek fel bujaságukban, férfiak férfiakkal fajtalanítottak. El is vették önmagukban tévélygésük méltó büntetését. 28 Ahogyan Isten nem méltatták arra, hogy ismeretükben megtartsák, úgy Isten is kiszolgáltatta őket romlott gondolkodásuknak, hogy alávaló dolgokat cselekedjenek. 29 Ezért ő is vannak mindenféle hamissággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal, irigységgel, gyilkos indulattal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel. 30 Besúgók, rágalmazók, istengyűlöök, dölyfösek, kevélyek, dicsekők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, 31 balgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irigamatlanok. 32 Noha ismerik Isten végzését, hogy akik ilyeneket cseleksznek méltók a halálra, mégis megeszik mindez, sőt egyet is értenek azokkal, akik ugyancsak így cselekszenek.

2 Ezért menthetetlen vagy, ó, ember, bárki légy, aki ítélsz, mert amiben mást megítélsz, abban önmagadat is károztatod, mert ugyanúgy cselekszel te is, aki ítélsz. 2 Tudjuk pedig, hogy Isten igazságosan ítéli meg azokat, akik ilyeneket cselekszenek. 3 Vagy azt gondolod, ó, ember, aki megítéled azokat, akik ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerülök Isten ítéletét? 4 Vagy megveted Isten jóságának, elnázásnak, hosszútrésének gazdagságát, nem tudva, hogy Isten jósága téged megtérésre indít? 5 De te, meg nem tért szíved keménysége szerint haragot gyűjtesz magadnak a haragnak napjára, amikor Isten igazságos ítélete nyilvánvalóvá lesz. 6 Isten mindenki cselekedete szerint fizet meg. 7 Örök élettel azoknak, akik állhatatosan jót cselekedve dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek. (aiónios g166) 8 Azoknak

pedig, akik viszálykodók és nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, megfizet majd ítéletének haragjával. 9 Nyomorúság és szorongattatás lesz része mindenkinél, aki gonoszságot cselekszik, első sorban zsidónak, de görögnek is. 10 Dicsőség, tiszesség és békesség mindenkinél, aki jót cselekszik, elsősorban zsidónak, de görögnek is. 11 Isten nem személyválogató. 12 Akik a törvény ismerete nélkül vétkeztek, azok a törvény nélkül vesznek el. Akik pedig a törvény ismeretében vétkeztek, a törvény által ítéltetnek meg. 13 Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvény hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik. 14 Mert amikor a pogányok, akiknek törvényük nincsen, akik nem ismerik a törvényt, mégis természeteszerűleg teszik azt, amit a törvény követel, akkor ők, bár törvényük nincsen, önmaguknak lettek a törvénye. 15 Ezzel megmutatják, hogy a törvény által követelt cselekedet a szívükbe van írva. Erről tesz bizonyoságot lelkismeretük. Egymást kölcsönösen vádoló vagy felmentő gondolataik is erről tanúskodnak majd 16 azon a napon, amelyen Isten megítéli az emberek gondolatait, az én evangéliumom szerint Jézus Krisztus által. 17 De te zsidónak mondod magad, és Isten törvényére támaszkodsz, és Istennel dicsekszel, 18 hogy ismered az ő akaratát, és választást tudsz tenni jó és rossz között, mert ismered Isten akaratát, mert törvényéből ezt megtanultad. 19 Azt gondolod magadról, hogy te vakok vezetője, a sötétségben lévőknek világossága, 20 a balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere vagy, mert tied a törvény ismerete és igazsága. 21 Ha mászt tanítasz, magadat nem tanítod-e? Aki azt hirdeted, hogy ne lopj, nem lopsz-e? 22 Aki azt mondod, ne paráználkodj, nem paráználkodol-e? Aki utálad a bálványokat, nem vagy-e szentségtörő? 23 Aki a törvény ismeretével dicsekedsz, nem gyalázod-e Istenet a törvény megszegésével? 24 Amint meg van írva: „Miattatok káromolják Isten nevét a pogányok között.“ 25 A körülmetélkedés használ, ha a törvényt megtartod. De ha a törvényt áthágod, a te körlülmétélkedésed körülmetéletlenséggé lett. 26 Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvény parancsait, az ő körülmetéletlensége nem számít-e körülmetéltségnak? 27 A körülmetéletlen ember, aki a törvényt megtartja, megír téged, aki a törvény betűjének ismerete és a körülmetélkedés ellenére is a törvény megrontója vagy. 28 Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az. Nem az a körülmetélés, ami a testen külsőképpen látszik. 29 Az a zsidó, aki belsőképpen az. A szívnek lélekben, nem betű szerint

3 Mennyiben különbőt hár a zsidó? Vagy micsoda haszna van a körülmetélkedésnek? 2 minden tekintetben sok. mindenek előtt az, hogy Isten rájuk bízta beszédét. 3 De hát, ha nemelyek nem hittek? Vajon azoknak hitlensége nem teszi-e hiábaivalóvá Isten húségét? 4 Semmiképpen! Sőt, Isten az igaz, minden ember pedig hazug, amint meg van írva: „(az Úr) igaznak bizonyul minden beszédében és győzedelmes, amikor vádolják őt.“ 5 Ha pedig a mi igazságtalanságunk Isten igazságát mutatja meg, akkor mit mondunk? Vajon igazságtalan-e Isten, hogy minden büntet? Emberi módon szólok. 6 Semmiképpen! Mert akkor hogyan ítélné meg Isten a világot? 7 Mert ha Isten igazságát az én hazugságom fokozza az ő dicsőségére, miért kárhoztattatom én mégis, mint bűnös? 8 Ne cselekedjünk-e akkor inkább a rosszat, hogy abból jó származzék? – amint rágalmaznak minden és mondogatják, hogy mi így beszélünk. Ezeknek kárhoztatása igazságos. 9 Hogyan van tehát? Különbek vagyunk? Semmiképpen. Hiszen az előbb már nyilvánvalóvá tettük, hogy zsidók és görögök egyaránt mind bűnben vannak, 10 amint meg van írva: „Nincs egyetlen igaz ember sem. 11 Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse Isten. 12 Mindnyájan elhajlottak, valamennyien haszontalanokká lettek. Nincs, aki jót cselekedjék, egyetlen egy sem. 13 Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel álnokságot szólnak. Áspis kígyó mérge van ajkuk alatt. 14 Szájuk tele van átkozódással és keserűséggel. 15 Lábuk gyors a vérontásra. 16 Útjaikon romlás és nyomorúság van. 17 A békesség útját pedig nem ismerik. 18 Nincs Isten fejéleme a szemük előtt.“ 19 Azt pedig tudjuk, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak, hogy elnémuljon minden száj, és az egész világ Isten ítélete alá kerüljön. 20 A törvény cselekedeteiből tehát senki sem igazulhat meg Isten előtt. A törvény csak a bűn felismerésére való. 21 Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről tanúbizonyását tesznek a törvény és a próféták. 22 Istennek ebben az igazságában a Jézus Krisztusban való hit által részesülnek mindenek, akik hisznek. Mert nincs különbség: 23 Mindnyájan vétkeztek és nincs részük Isten dicsőségében. 24 De megigazulnak Isten ingyen kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, 25 akit Isten engesztelő áldozatul rendelt, hogy akik vérében hisznek, meglássák igazságát. Isten a korábban

elkövetett bűnöket elnézte 26 hosszútürésében, hogy (Amint meg van írva: „Sok nép atyjává tettelek téged”) e mostani időben bizonyítsa igazságát, hogy ő igaz, az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a halottakat és megigazítja azokat, aikik Jézusban hisznek. 27 Hol megeleveníti, és létre hívja a nem létezőket. 18 Aki van tehát a dicsekédés? Lehetetlenné lett. Milyen reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok nép törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a atyjává lesz, ahogyan megmondatott: Ennyi utódod hit törvénye által. 28 Azt tartjuk tehát, hogy az ember lesz! 19 És hitében erős volt, nem gondolt életerejét hit által igazul meg, a törvény cselekedete nélkül. 29 elvesztett testére, pedig már száz esztendős volt, Vagy Isten csak a zsidóké? Nem a pogányoké is? sem Sárának elhalt méhére, 20 az Isten igéretében Bizony a pogányoké is. 30 Mert egy az Isten, aki sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a megigazítja a zsidót hitből, a pogányt pedig hit által. 31 A törvényt tehát hiába valóá tesszük a hit által? Semmiképpen. Sőt inkább a törvényt megerősítjük.

4 Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám, a mi atyánk nyert volna valamit, test szerint? 2 Mert ha Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekédjék, de nem az Isten előtt. 3 Mert mit mond az írás? Ábrahám hitt Istennek, és ez tulajdonítaték neki igazságul. 4 Annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom nem tulajdonítatik kegyelemből, hanem tartozás szerint. 5 Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdonítatik igazságul. 6 Amint Dávid boldognak mondja azt az embert, aikinek Isten cselekedetek nélkül tulajdonít igazságot. 7 „Boldogok, aiknek hamissága megbocsáttatott, és aiknek vétke elfedeztetett. 8 Boldog ember az, aikinek az Úr bűnt nem tulajdonít.“ 9 Vajon ez a boldogság csak a zsidóké, vagy a pogányoké is? Hiszen azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit tulajdonítatott igazságul. 10 Tehát miképpen tulajdonítatott? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. 11 És a körülmetéltetés jegyét körülmetéletlenségeben tanúsított hite igazságának pecsétjéül nyerte, hogy atyja legyen mindazoknak, aikik körülmetéletlen létfürre hisznek, hogy azoknak is tulajdonítassék igazságát.

5 Megigazolván azért hit által, békességeünk van Istenkel, a mi Urunk Jézus Krisztus van Istenkel, a mi Urunk Jézus Krisztus, amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt által, 2 aki által utunk nyílt a hitben ahhoz a békétérést szül, 4 a békétérés próbatétel, a próbatétel is boldognak mondja ait az embert, aikinek Isten dicsőségeinek reménységével. 3 De dicsekéndünk kegyelemhez, amelyben állunk, és dicsekünk az Isten dicsőségeinek reménységével. 5 A reménység pedig nem még a háborúságokban is, tudva, hogy a háborúság békétérést szül, 4 a békétérés próbatétel, a próbatétel szégyenít meg, mert az Isten szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk. 6 Mert Krisztus, amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben meghalt a gonoszokért. 7 Bizonyára az igazért is aligha halna meg valaki. Ám a jóért talán még meg merne halni valaki. 8 Isten pedig az irántunk való szeretetét abban mutatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. 9 Miután azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen általa. 10 Mert ha amikor ellenségei voltunk, megbékélünk Istenkel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartanunk az is Ábrahámnak körülmetéletlenségeben tanúsított ő élete által, miután megbékélünk vele. 11 Sőt ezen hite nyomdokait. 13 Mert nem a törvény által adatott túl még dicsekünk is az Istenben a mi Urunk Jézus az igéret Ábrahámnak vagy az ő utódának, hogy a Krisztus által, aki által most megbékélést nyertünk. 12 világ örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. 14 Ahogyan tehát egy ember által jött be a világra a bűn Mert ha azok az örökösek, aikik a törvényből valók, és a bűn által a halál, úgy a halál minden emberre akkor hiába valóá lett a hit, és haszontalaná az elhatott, mivel minden általán elvétkeztek. 13 Volt ugyan igéret. 15 Mert a törvény haragot szül. Ahol azonban bűn a törvény előtt is. A bűn azonban nem számítatik nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet be, ha nincsen törvény. 14 Mégis a halál uralkodott sincs. 16 Azért, hitből, hogy kegyelemből legyen, és Ádámtól Mózesig, azokon is, aikik nem Ádám esetéhez bizonyos legyen az igéret Ábrahám minden utódjának. hasonlóan vétkeztek, aki az Eljövendőnek előképe Nemcsak a törvényből valóknak, hanem Ábrahám volt. 15 De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a hitből valóknak is, aki minden általán atyja, 17 bűneset. Mert ha annak az egynek bűnesete miatt

sokan haltak meg, az Isten kegyelme és ajándéka, az mert nem vagytok a törvény alatt, hanem a kegyelem egy embernek, Jézus Krisztusnak kegyelméből sokkal alatt. 15 Mi következik ebből? Vétkézzünk-e, mivel inkább elhatott sokakra. 16 És az ajándék sem ugyan nem a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt vagyunk? olyan, mint az egy ember bűnesete. Az ítélet ugyanis Semmiképpen! 16 Nem tudjátok-e, hogy akinek egy ember bűnesete miatt lett kárhozottá, az ajándék odaadjátok magatokat szolgáluk az engedelmességre, pedig sok bűnből lett megigazulásra. 17 Mert ha az annak vagytok a szolgái: vagy a bűnek a halálra, egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által, vagy az engedelmességnak az igazságra? 17 De sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus hálá az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgái voltatok, Krisztus által azok, akik kegyelmének és az igazság de szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a ajándékának bőségében részesültek. 18 Bizonyára tanításnak, amelyre oktattatok. 18 Felszabadulva azért, ahogyan egynek bűnesete által minden emberre pedig a bűn alól, az igazságnak szolgáival lettetek. 19 elhatott a kárhozat, úgy egynek igazsága által minden Emberi módon szólók erőtlenségeket miatt. Ahogyan emberre elhatott az élet megigazulása. 19 Mert odaszántatók magatokat a tisztálanságnak és ahogyan egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökkel lettek, úgy egynek engedelmessége által sokan hamisságnak, a hamisság szolgálatára, úgy szánjátok igazakká lesznek. 20 A törvény pedig közbejött, hogy sokan szentek legyetek. 20 Mert amikor a bűn szolgái hogy a bűn megnövekedjék. De ahol megnövekedik voltatok, az igazságtól szabadok voltatok. 21 Micsoda a bűn, a kegyelem sokkal inkább bőségesen árad, gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Most csak 21 hogy amiképpen uralkodott a bűn a halálra, úgy szégyenkeztek miatt! Mert azoknak a vége halál. 22 Most pedig, hogy felszabadultatok a bűn alól és Isten szolgáival lettetek, megvan a gyümölcsök, a szent élet, amelynek vége az örökké élet. (aiōnios g166)

6 Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? 2

Semmiképpen! Ha meghaltunk a bűnnek, hogy élhetnék még benne? 3 Vagy nem tudjátok, hogy akik megkeresztelkedtünk a Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? 4 Eltemettettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba, hogy amiképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk. 5 Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele együtt lettünk, bizonyára a feltámadásáé alól, amely férjéhez kötötte. 3 Azért tehát paráznának szerint is azok leszünk. 6 Tudva azt, hogy a azonban a férje meghal, szabaddá lesz a törvénytől, mi óemberünk vele együtt megfeszítettem, hogy úgy hogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy. megerőtlenüljön a bűnös test, hogy ezután ne szolgálunk a bűnnek. 7 Mert aki meghalt, felszabadult

8 Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is vele. 9 Tudva, hogy Krisztus feltámadott a halálból, többé meg nem hal, a halál által ébresztett bűnös indulatok uralkodtak rajtunk, többé rajta nem uralkodik. 10 Mert hogy meghalt, hogy a halálnak gyümölcsözzenek. 6 Most pedig egyszer s mindenkorra meghalt a bűnnek, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek, a mi a Lélek újságában és nem a betű óságában. 7 Urunk Jézus Krisztusban. 12 Ne uralkodjék tehát Mit mondunk tehát? A törvény bűn? Semmiképpen! a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetek Hiszen a bűnt csak a törvény által ismertem meg, kívánságainak. 13 És ne szánjátok oda tagjaitokat a mert a gonosz kívánságról sem tudtam volna, ha a hamisságnak fegyvereiül a bűnnek, hanem szánjátok törvény nem mondaná: „Ne kívánd!” 8 De a bűn a oda magatokat Istennek, mint akik a halálból életre parancsolat által alkalmat talált arra, hogy bennem keltek, és tagjaitokat adjátok az igazság fegyvereiül gonosz kívánságot ébresszen, mert törvény nélkül az Istennek. 14 Mert a bűn rajtatók nem uralkodik, a bűn halott. 9 Régen törvény nélkül éltem, de a

7 Vagy nem tudjátok, atyámfiai, – mert a törvényt

ismerőkhöz szólók – hogy a törvény uralkodik az emberen, amíg él? 2 Mert a férjes asszony, amíg él férje, hozzá van kötve a törvény szerint, de ha meghal a férje, felszabadul az asszony a törvény járunk. 3 Azért tehát paráznának

4 Azért, atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy másai legyetek, azéi, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. 5 Mert amikor testben voltunk, a törvény

feltámadott a halálból, többé meg nem hal, a halál által ébresztett bűnös indulatok uralkodtak rajtunk, hogy a halálnak gyümölcsözzenek. 6 Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minthogy meghaltunk arra nézve, ami eddig fogva tartott, hogy szolgálunk

7 hogy meg haltatok a bűnnek, de éltek Istennek, a mi a Lélek újságában és nem a betű óságában. 7 Urunk Jézus Krisztusban. 12 Ne uralkodjék tehát Mit mondunk tehát? A törvény bűn? Semmiképpen!

a bűn a oda halandó testetekben, hogy engedjetek Hiszen a bűnt csak a törvény által ismertem meg, kívánságainak. 13 És ne szánjátok oda tagjaitokat a mert a gonosz kívánságról sem tudtam volna, ha a hamisságnak fegyvereiül a bűnnek, hanem szánjátok törvény nem mondaná: „Ne kívánd!” 8 De a bűn a oda magatokat Istennek, mint akik a halálból életre parancsolat által alkalmat talált arra, hogy bennem keltek, és tagjaitokat adjátok az igazság fegyvereiül gonosz kívánságot ébresszen, mert törvény nélkül az Istennek. 14 Mert a bűn rajtatók nem uralkodik, a bűn halott. 9 Régen törvény nélkül éltem, de a

parancsolat eljöttével, felelevenedett a bűn, 10 én test szerint élnek nem lehetnek kedvesek Isten előtt. pedig meghaltam. Így az a parancsolat, amely életre 9 De ti nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, való, nekem halálomra lett. 11 Mert a bűn felhasználta ha ugyan Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig az alkalmat és a parancsolat által megcsalt és nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. 10 Ha pedig megölt. 12 De azért a törvény szent, és a parancsolat Krisztus bennetek van, bár a test halott a bűn miatt, a is szent és igaz és jó. 13 Tehát ami jó, az lett lélek ellenben él a megigazulás által. 11 Ha annak halálommá? Semmiképpen! Inkább a bűn, hogy bűn Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a volta nyilvánvalóvá legyen, hogy a jó által szerez halálból, akkor az, aki feltámasztotta Jézust a halálból, nekem halált, hogy felettesebb bűnös legyen a bűn megelevenítő a ti halandó testeket is az ő bennetek a parancsolat által. 14 Mert tudjuk, hogy a törvény lakó Lelke által. 12 Ezért, atyámfiai nem vagyunk lelkei, de én testi vagyok a bűn alá rekesztre. 15 adósok a testnek, hogy test szerint eljünk. 13 Mert ha Mert amit cselekszem, nem ismerem. Mert nem test szerint éltek meghaltok, de ha a test cselekedeteit azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlöök, azt a Lélekkel megölök, élni fogtok. 14 Mert akiket Isten cselekszem. 16 Ha pedig azt cselekszem, amit nem Lelke vezérel, azok Isten gyermekei. 15 Mert nem a akarok, megegyezem a törvénytel, hogy jó. 17 szolgáság lelkét kaptatók, hogy ismét félhetek kelljen: Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a hanem a fiúság Lelkét kaptatók, aki által kiáltjuk: bennem lakozó bűn. 18 Mert tudom, hogy nem lakik Abbá, Atyám! 16 Maga a Lélek tesz bizonysságot a mi bennem, azaz az én testemben jó. Mert az akarás lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. 17 megvan ugyan bennem, de a jót véghez vinni nem Ha pedig gyermekek, akkor örökösek is, örökösei tudom. 19 Mert nem a jót cselekszem, amit akarok, Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt hanem a goroszt cselekszem, amit nem akarok. 20 szenveddünk, hogy vele együtt dicsőüljünk is meg. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, nem 18 Mert azt tartom, hogy amiket most szenveddünk én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn. 21 nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely majd Megtalálom azért magamban ezt a törvényt: noha nyilvánvalóvá lesz rajtunk. 19 Mert a teremtett világ a jót akarom cselekedni, mégis a rosszat teszem. 22 Mert gyönyörködöm ugyan Isten törvényében a sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. 20 22 Mert gyönyörködöm ugyan Isten törvényében a Mert a termett világ hiábavalóság alá vettetett, belső ember szerint, 23 de látok egy másik törvényt de nem önként, hanem az által, aki alávetette, 21 tagjaimban, amely ellenkezik elmém törvényével és azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ rabul ad a bűn törvényének, amely tagjaimban van. 24 is megszabadul a romlandóság rabságából az Isten Ő, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem gyermekeinek dicsőséges szabadságára. 22 Mert e halára ítélt testből? 25 De hálát adok Istennek, a tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt nyög és mi Urunk Jézus Krisztus által. Bár elmemmel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgálok.

8 Nincsen azért már semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. 2 Mert az élet Lelkének törvénye megszabadított engem Jézus Krisztus által a bűn és halál törvényétől. 3 Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivel erőtlen volt a test miatt, Isten az ő Fiát elküldte a bűnös testhez hasonló formában a bűn miatt, és kárhoztatta a bűnt a testben. 4 Hogy a törvény igazsága beteljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint. 5 Mert akik test szerint élnek, a test dolgaira gondolnak, akik pedig Lélek szerint élnek, a Lélek dolgaira. 6 Mert a test törekvése halál. A Lélek törekvése pedig élet és békesség. 7 Mert a test törekvése ellenségeskedés Istenkel, mert Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. 8 Akik

van, mint akik az ő végzése szerint elhívottak. 29 Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlók legyenek Fia képmásához, hogy ő legyen az elsőszülött sok atyafi között. 30 Akiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított,

azokat meg is dicsőítette. 31 Mit mondunk azért tehát? Vajon nem igazságtalanság ez Istentől? ezekre? Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? 32 Semmiképpen! 15 Mert Mózesnek ezt mondja: Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt „Könyörülök azon, akin könyörülök és kegyelmezek mindenjáunkért odaadta, hogye ajándékozna vele annak, akinek kegyelmezek.“ 16 Ezért nem azé, együtt mindeneknek? 33 Kicsoda vádolja az Isten aki akarja, és nem azé, aki fut, hanem a könyörülő választottai? Isten az, aki megigazít. 34 Kicsoda az, Istené. 17 Mert az Írás azt mondja a fáraónak: „Arra aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is rendeltelek téged, hogy megmutassam rajtad az én támadott, aki az Isten jobbján van, aki eszedezik értünk. hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az 35 Kicsoda szakít el minket Krisztus szeretetétől? egész földön.“ 18 Ezért, aki akar, könyörül, akit pedig Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy akar, megkeményít. 19 Azt mondod erre nekem: éhség, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy Akkor miért vádol hát engem? Hiszen az ő akaratának fegyver? 36 Amint meg van írva: „Érettet gyilkoltatunk kicsoda állhat ellen? 20 De hát kicsoda vagy te, ó, minden napon, úgy tekintenek minket, mint vágó ember, hogy perbe szállsz Istennel? „Mondhatja-e juhokat.“ 37 De mindezekben diadalmaskodunk, a készítmény a készítőnek: miért formáltál engem az által, aki minket szeretett. 38 Mert meg vagyok így?“ 21 A fazekasnak nincs-e hatalma az agyagon, győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, hogy ugyanabból az anyagból az egyik edényt sem fejedelemeségek, sem hatalmasságok, sem ékességre, a másikat pedig közönséges használatra jelenvalók, sem következendők, 39 sem magasság, készítse? 22 Isten pedig nem a haragiát akarta-e sem mélység, sem semmi más teremtmény nem megmutatni, és hatalmát megismertetni, és ezért nagy szakíthat el minket Isten szeretetétől, amely a mi békétűréssel szenvendte el a harag edényeit, amelyek Urunkban, Jézus Krisztusban van.

9 Igazságot szólók Krisztusban, nem hazudok, lelkismeretem velem együtt tesz bizonyásomat a Szent Lélek által, 2 hogy nagy az én szomorúságom és szüntelen való az én szívem fájdalma, 3 mert kívánnám, hogy inkább én lennék átkozott, Krisztustól elszakítva, az én atyámfiaiért, test szerint való rokonaimért, 4 akik izraeliták, akiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az istentisztelet és az ígéretek 5 akiké az atyák, és akik közül való test szerint a Krisztus, aki mindenkelelőtől áldandó Isten, Ámen. (aión g165) 6 Az pedig nem lehet, hogy Isten beszéde meghiúsuljon. Mert nem mindenjában izraeliták, akik Izraeltől valók, 7 és nem mindenjában Ábrahám gyermekei, akik az ő utódai, hanem amint meg van írva: „Aki Izsáktól származik, azt nevezik majd utódodnak.“ 8 Azaz nem a testi származás szerinti utódok az Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekei számitanak az ő utódainak. 9 Mert az ígéretnek beszéde ez: „abban az időben eljövök és Sárának fia lesz.“ 10 De nemcsak ő, hanem Rebeka is példa, aki egytől fogant méhében, Izsáktól, a mi Atyánktól. 11 Még amikor meg sem születtek fiai, és semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, – hogy Istennek kiválasztás szerint való végzése megálljon, nem cselekedetekből, hanem az elhívó akarata szerint, – 12 megmondatott neki, hogy a nagyobbik szolgál majd a kisebbnek, 13 amint meg van írva: „Jákobot szerettem, Ézsau pedig gyűlöletem.“ 14 Mit mondunk

pusztulásra készültek, 23 és nem az ő dicsőségének gazdagságát akarta-e megismertetni az irgalom edényein, amelyeket eleve dicsőségre készített? 24 Ilyenekké hívott el minket is, nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is, 25 amint Hóseásnál is mondja: „Hívom a nem-népemet népemnek és a nem-szeretettet szeretettnek. 26 És úgy lesz, hogy azon a helyen, ahol ezt mondta neki: ti nem vagyok népem, ott az élő Isten fiainak fogják őket híjni“. 27 Ézsaiás pedig ezt hirdeti Izraelről: „Ha Izrael fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fővenye, csak a maradék tartatik meg, 28 mert az Úr bevégzi és gyorsan valóra váltja beszédét a földön.“ 29 És amint Ézsaiás előre megmondta: „Ha a Seregek Ura nem hagyott volna utódot nekünk, olyanná lettünk volna, mint Sodoma, és Gomorához lennének hasonlók.“ 30 Mit mondunk tehát? Azt, hogy a pogányok, akik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, mégpedig a hitből való igazságot. 31 Izrael ellenben, amely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. 32 Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem úgy, mintha a törvény cselekedetei révén volna elérhető. Beleütköztek a megütközés kövébe, 33 amint meg van írva: „Íme, a megütközés kövét és a megbotránkozás szikláját teszem Sionba, és aki hisz benne, nem szégyenül meg.“

10 Atyámfai, szívem szerint kívánom és könyörgök Izrael üdvösségeiről. 2 Mert bizonyásot teszek arról, hogy Isten iránti buzgóság van bennük, de nem a helyes ismeret szerint. 3 Mert Isten

igazságát nem ismerték, és az ő saját igazságukat és csak én maradtam egyedül, és nekem is életemre igyekeztek érvényesíteni, és az Isten igazságának törnek.“ 4 De mit mond neki az isteni felelet? nem engedelmeskedtek. 4 Mert a törvény végső „Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem célja Krisztus, minden hívőnek megigazulására. 5 hajtottak térdet a Baálnak.“ 5 Így tehát most is van Mózes ugyanis a törvényből való megigazulásról azt maradék a kegyelemből való kiválasztás szerint. 6 írja, hogy aki azt megcselekszi, elni fog az által. 6 Ha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből. A hitből való igazság pedig így szól: „Ne mondd a Különben a kegyelem nem volna kegyelem. Ha szívedben: ki meg fel a mennybe?“ hogy Krisztust pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből. lehozza. 7 Vagy: „Ki száll le a mélységeb?“ Azért Különben a cselekedet nem volna cselekedet. 7 Mi tudniillik, hogy Krisztust a halálból felhozza. (Abysos) tehát a helyzet? Amire Izrael törekedett, azt nem g12) 8 De mit mond? „Közel van hozzád az ige, a nyerte el. A választottak ellenben elnyerték, a többiek szádban és szívedben van, „tudniillik a hit igéje, pedig megkeményítettek. 8 Amint meg van írva: amelyet mi hirdetünk. 9 Mert ha száddal vallást teszel „Isten a kábultság lelkét adta nekik: szemeket, hogy az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy Isten ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, minden e feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. 10 mai napig.“ 9 Dávid is ezt mondja: „Legyen az ő Mert szível hiszünk, hogy megigazulunk, és szájjal asztaluk számukra csapdává, hálóvá, megbotlássá teszünk bizonyásot, hogy üdvözüljünk. 11 Mert ezt és megtorlássá. 10 Sötétüljön el szemük, hogy ne mondja az írás: „Aki hisz benne, meg nem szégyenül“. lássanak, és hátukat mindenkorra görbítsd meg.“ 11 12 Mert nincs különbég zsidó meg görög között. Kérdem tehát: Azért bottottak meg, hogy elessenek? Mert ugyanaz mindenkinél az Ura, aki kegyelemben Semmiképpen! Hanem az ő elesésük miatt lett a gazdag mindenkihez, aki őt segítségül hívja; 13 amint pogányoké az üdvösség, hogy feltékennyé tegye meg van írva: „Mindenki, aki segítségül hívja az Úr Izraelt. 12 Ha pedig elesésük a világ gazdagsága lett, nevét, üdvözül.“ 14 Hogyan hívják segítségül azt, és az ő vereségük a pogányok gazdagsága, mennyivel akiben nem hisznek? Hogyan hisznek abban, aki inkább az lesz, ha teljes számban megtérnek. 13 felől nem hallottak? Hogyan hallhatnának ighirdető Mert nektek mondomb, pogányoknak: mivel én a nélküli? 15 Hogyan prédikálnak, ha nem küldettek pogányoknak apostola vagyok, szolgálatomat azzal el? Ahogy meg van írva: „Milyen kedvesek léptei a dicsőitem, 14 ha feltékennyé teszem az én atyámfiait, békességhirdetőknek, azoknak, aik az evangéliumot és így megtarthatnék közülük némelyeket. 15 Mert hirdetik“. 16 De nem mindenki engedelmeskedett ha az ő elvettetésük a világ békességét szolgálta, az evangéliumnak. Ézsaiás ezt mondja: „Uram, ki mi mászt jelenthetne befogadásuk, ha nem életet hitt a mi beszédünknek?“ 17 A hit tehát hallásból a halálból? 16 Ha pedig a térszta zsengéje szent, van, a hallás pedig Isten igéje által. 18 De kérdem: akkor a kenyér is az, és ha a gyökér szent, akkor Nem hallották? Hiszen az egész földre elhatott az ágak is azok. 17 Ha pedig egyes ágak kitörettek, hangjuk, és a lakóföld végéhatáráig az ő beszédkük! 19 te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és Tovább kérdez: Talán nem értette meg Izrael? Már részese lettél az olajfa gyökerének és nedvének, Mózes ezt mondja: „Feltékennyé teszlek titeket egy 18 ne kevéllyedj az ágakkal szemben. Ha pedig olyan népre, amely nem népem, és egy értelmetlen kevéllyedsz, tudd meg: nem te hordozod a gyökeret, néppel haragítak meg titeket.“ 20 Ézsaiás pedig hanem a gyökér téged. 19 Azt mondod erre: Azért nyíltan ezt mondja: „Megtaláltak azok, aik engem törettek ki az ágak, hogy én oltattassam be. 20 Úgy nem kerestek, nyilvánvalóvá lettem azoknak, aik van: hitetlenségük miatt törettek ki, te pedig hit által felőlem nem kérdezősködtek.“ 21 Izraelről pedig állsz. Fel ne fuvalkodjál, hanem félj. 21 Mert ha ezt mondja: „Egész nap kiterjesztem kezemet az Isten a természetes ágaknak nem kedvezett, majd engedetlenkedő és ellenszegűl nép felé.“

11 Kérdem tehát: Elvetette Isten az ő népét? Semmiképpen! Hiszen én is izraelita vagyok, Ábrahám utódai közül és Benjámin törzséből való. 2 Nem vetette el Isten az ő népét, amelyet kiválasztott. Vagy nem tudjátok, mit mond az írás Illésről, amikor vádat emel Istennél Izrael ellen: 3 „Uram a te prófétáidat megölték, és a te oltáridat lerombolták,

jóságát és keménységét: keménységét azok iránt, aik elestek, irántad pedig jóságát, ha ugyan megmaradysz jóságában, mert különben te is kivágatol. 23 Viszont azok, ha nem maradnak meg hitetlenségükben, beoltatnak, mert Isten ismét beolthatja őket. 24 Mert ha te a természetes vadolajfából kivágattál, és a természet rendje ellenére beoltattál a szelíd olajfájukba, mennyivel inkább beoltatnak azok saját olajfájukba! 25

Nem akarom, hogy ne tudjátok, atyámfiai, azt a titkot, – igyekszetben ne legyeketek restek, lélekben buzgók bölcsnek tartva magatokat –, hogy a megkeményedés legyetek, az Úrnak szolgáljatok, 12 A reménységben Izraelre nézve csak rész szerint való, amíg a pogányok örvendezők, a háborúságban túrók, a könyörgésben teljes számban be nem jutnak, 26 és így üdvözülni állhatatosak, 13 a szentek szükségeire adakozók fog az egész Izrael, ahogy meg van írva: „Eljön legyetek, a vendégszeretetet gyakoroljátok. 14 Sionból a Szabadító, és eltörli Jákób gonoszságát, Áldjátok azokat, akik titeket üldöznek, áldjátok, 27 és én ezt a szövetséget adom nekik, amikor és ne átkozzátok. 15 Örüljetek az örülőkkel, és eltörlőm bűneket.“ 28 Az evangéliumra nézve ugyan sírjatok a sírókkal. 16 Egymással egyetértésben ellenségek – tiértetek, de a kiválasztásra nézve éljetek, ne kevélkedjetek, hanem az alázatosokhoz szeretettek az ősatyákért. 29 Mert visszavonhatatlanok tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsök önmagatok Isten ajándékai és az ő elhívása. 30 Mert ahogyan szemében. 17 Senkinek gonoszért gonoszzal ne ti egykor nem engedelmeskedtetek Istennek, most fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden pedig irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségiük ember előtt. 18 Ha lehetséges, amennyire rajtak áll, révén, 31 úgy ők is most engedetlenek, hogy a minden emberrel békességen éljeket. 19 Magatokért nektek jutott irgalom révén ők is irgalmasságot bosszút ne álljatok, szeretteim, hanem adjatok helyt nyerjenek. 32 Mert Isten mindenkit engedetlenségbé az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém az zárt, hogy mindenki megkönyörüljön. (eleés 9:165) igazságszolgáltatás, én megfizetek! – ezt mondja az 33 Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának mélysége! Milyen kikutatthatatlanok az ő ítéletei és kinyomozhatatlanok az ő útjai! 34 Ugyan az Úr.“ 20 Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia, mert ha ezt teszed, parazsat gyűjtesz a fejére. 21 Ne győzzön le téged a gonosz, „ki ismerte meg az Úr gondolatait? Vagy ki volt neki tanácsadója? 35 Vagy ki adott előbb neki, hogy vissza kellene fizetnie?“ 36 Mert tőle, általa és érte van minden. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen. (aión 9:165) 13 minden lélek engedelmeskedjéig a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom másról, csak Istenről. Ami hatalom pedig van, az Istenről

12 Kérlek azért titeket, atyámfiai, Isten igalmasságára, hogy szánjátok oda testeteket elő, szent és Istennék kedves áldozatul, mint a ti okos istentiszteleteteket. **2** És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten jó, neki tetsző és tökéletes akarata. (aión g165) **3** A nekem adott kegyelem által mondom mindenkinél közöttetek, hogy ne gondoljon magáról többet, mint amit kell, hanem józanon gondolkodjék, amint Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. **4** Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, **5** úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. **6** Mivel pedig különböző ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, így is szolgálunk: ha írásmagyarázás, a hit szabályai szerint teljesítsük; **7** ha más szolgálat adatott, akkor abban a szolgálatban munkálkodunk: a tanító a tanításban, **8** az intő az intébsen, az adakozó szelídsgében, az előljáró szorgalommal, a könyörülő vidámsággal tegye. **9** A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. **10** Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. **11** Az

13 Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól, csak Isten től. Ami hatalom pedig van, az Isten től rendeltetett. **2** Aki tehát ellensegüül a hatalomnak, Isten rendelése ellen támad. Akik pedig ellene támadnak, ítéletet vonnak magukra. **3** Az elől járók nem a jó, hanem a rossz cselekedeteket büntetik. Akarod, hogy ne keljen félned a hatalomtól? Cselekedd a jót, és dicséretet kapsz tőle, **4** hiszen Isten szolgája az a te javadra. Ha pedig gonoszt cselekszel, félj, mert nem ok nékül viseli a fegyvert, hiszen Isten szolgája és az ő haragjával sújtja azt, aki gonoszt cselekszik. **5** Ezért tehát engedelmeskedni kell, nemcsak a harag miatt, hanem a lelkismeret miatt is. **6** Ezért fizetek adót is, mert ők Isten szolgái, akik ugyanabban a szolgálatban fáradoznak. **7** Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek adóval, az adót, akinek a vámmal, a vámot, akinek a félelemmel, a félelmet, akinek a tisztességgel, a tisztességet. **8** Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki szereti felebarátját, a törvényt betöltötte. **9** Mert ez: „Ne paráználkodjál, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyásogat ne tégy, ne kívánd” és minden más parancsolat ebben az igében foglalható össze: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” **10** A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. Ezért a törvény betöltése a szeretet. **11** Ezt cselekedjétek tehát, tudva az időt, itt az ideje már, hogy az álbomból felébredjétek, mert most

közelebb van hozzánk az üdvösségek, mint amikor kedves Isten előtt, és az emberek megbecsülük. **19** hívőkké lettünk. **12** Az éjszaka elmúlt, a nappal Törekedjünk tehát azokra, amik a békességre és pedig már egészen közel van. Vessük le tehát a egymás építésére valók. **20** Étel miatt ne rontsd le sötétség cselekedeteit, és öltözük fel a világosság Isten munkáját. minden tiszta ugyan, de rossz annak fegyvereit. **13** Ahogy nappal illik, tiszességekben az embernek, aki megütközéssel eszik. **21** Jó tehát járunk, nem dorbázásban és részegségekben, nem inni húst és nem inni bort, sem semmit nem nem fajtalanodásban és kicsapongásban, nem tenni, amiben a te atyádfia megütközik. **22** Te azt viszálykodásban és irigységekben, **14** hanem öltözétek a hitet, amely benned van, őrizd meg Isten előtt. fel az Úr Jézus Krisztust, és ne úgy gondozzátok Boldog, aki nem ítéli el a magát abban, amit helyesel. testeteket, hogy bűnös kívánságokra gerjedjen.

14 A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélezgetve

vélekedéseit. **2** Van, aki azt hiszi, hogy minden megehet. A hitben erőtlent pedig csak zöldséget eszik. **3** Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne ítélezje el azt, aki eszik, hiszen az Isten őt is befogadta. **4** Ki vagy te, hogy más szolgáját megítéled? Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert az Úr megerősítheti, hogy megálljon. **5** Ez az egyik napot különbönek tartja a másiknál, az pedig minden napot egyformának tart. Mindegyik a maga meggyőződésében legyen bizonyos. **6** Aki az egyik napot megkülönbözteti, az Úrért különbözteti meg. Aki nem különbözteti meg a napot, az Úrért nem különbözteti meg. Aki eszik, az Úrért eszik, hiszen hálát ad Istennek. Aki nem eszik, az Úrért nem eszik és szintén hálát ad Istennek. **7** Mert közülik senki sem él önmagának és senki sem hal meg önmagának; **8** Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Ezért akár élünk, akár meghalunk, az Úr vagyunk. **9** Mert azért halt meg és támadt fel Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék. **10** Te pedig miért ítélez el a te atyádfiát? Vagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindenjában odaállunk majd Krisztus ítéłszéke elő. **11** Mert meg van írva: „Élek én, ezt mondja az Úr, bizony előtem hajol meg majd minden térd, és minden nyelv Isten magasztalja.“ **12** Tehát mindegyikünk maga ad számot önmagáról Istennek. **13** Azért többé ne ítélik el egymást, hanem inkább azt tartásátok jónak, hogy a ti atyátkiának ne okozzatok megütközést vagy elbontást. **14** Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmisem tisztaítalan önmagában, csak annak tisztaítalan, aki tisztaítannak tartja. **15** De ha a te atyádfia az étel miatt megszomorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne okozd vesztét ételeddel annak, akiért Krisztus meghalt. **16** Ne engedjétek, hogy káromolják azt a jót, amiben részesültetek. **17** Mert Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm. **18** Aki így szolgál a Krisztusnak, az

kedves Isten előtt, és az emberek megbecsülük. **19** hívőkké lettünk. **12** Az éjszaka elmúlt, a nappal Törekedjünk tehát azokra, amik a békességre és pedig már egészen közel van. Vessük le tehát a egymás építésére valók. **20** Étel miatt ne rontsd le sötétség cselekedeteit, és öltözük fel a világosság Isten munkáját. minden tiszta ugyan, de rossz annak fegyvereit. **13** Ahogy nappal illik, tiszességekben az embernek, aki megütközéssel eszik. **21** Jó tehát járunk, nem dorbázásban és részegségekben, nem inni húst és nem inni bort, sem semmit nem nem fajtalanodásban és kicsapongásban, nem tenni, amiben a te atyádfia megütközik. **22** Te azt viszálykodásban és irigységekben, **14** hanem öltözétek a hitet, amely benned van, őrizd meg Isten előtt. fel az Úr Jézus Krisztust, és ne úgy gondozzátok Boldog, aki nem ítéli el a magát abban, amit helyesel. testeteket, hogy bűnös kívánságokra gerjedjen. **23** Aki pedig kételkedik, ha eszik, elítéltetett, mert nem hitből eszik. Ami pedig nincs hitből, az bűn.

15 Mi az erősek tartozunk azzal, hogy az erőtlenek

erőtlenségeit hordozzuk, és ne a magunk javát keressük. **2** Mindegyikünk az ó felebarátjának kedvezzen, annak javára és épülésére. **3** Mert Krisztus sem önmagának kedvezett, hanem amint meg van írva: „A te gyalázódnak gyalázásai hullottak rám.“ **4** Mert amelyek régen megírtattak, a mi tanulságunkra írtattak meg, hogy békétűrés által és az Írás vigasztálása által reménységünk legyen. **5** A békétűrés és vigasztálás Istene pedig adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint, **6** hogy egy szívvel és szájjal dicsőítsék Istenet, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyát. **7** Azért fogadjátok be egymást, amint Krisztus is befogadott minket Isten dicsőségére. **8** Azt mondomb ugyanis, hogy Jézus Krisztus szolgája lett a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket. **9** A pogányok pedig igalmasságáért dicsőítik Istenet, amint meg van írva: „Vallást teszek azért rólad a pogányok között, és dicséretet éneklek a te nevednek!“ **10** Ezt is mondja: „Örüljetek pogányok az ó népével együtt.“ **11** És ismét: „Dicsérétek az Urat mind, ti pogányok, és magasztalja őt minden nép.“ **12** Ézsaiás pedig így szól: „Hajtás sarjad Isai gyökeréből, aki felemelkedik, hogy uralkodjék a pogányokon; őbenne reménykednek a pogányok.“ **13** A reménység Istene pedig töltönsön be titokat minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővölködjétek a reménységekben a Szentlélek ereje által. **14** Meg vagyok pedig győződve, atyámfiai, én magam is felőletek, hogy telve vagyok minden jósággal, telve vagyok minden ismerettel, hogy egymást is képesek vagyok inteni. **15** Merészebben is írtam nektek, atyámfiai, részben hogy emlékeztesselek titokat arra, hogy az Istantől nekem adott kegyelem által **16** Jézus Krisztus szolgája lettem a pogányok között, munkálkodva Isten evangéliumának ügyében, hogy a pogányok áldozata kedves és a Szentlélek által

megszentelt legyen. 17 Van azért mivel dicsekedjem Epainetoszomat, aki Akhája zsengéje a Krisztusban. a Jézus Krisztusban, az Istenre vonatkozó dolgokban. 6 Köszöntsétek Máriát, aki sokat munkálkodott 18 Mert nem mernék szólni semmiről sem, amit körülöttünk. 7 Köszöntsétek Andronikoszt és Juniászt, ne Krisztus cselekedett volna általam a pogányok az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akiknek megtérítéséért szóval és tettel, 19 jelek és csodák jó híre van az apostolok között, akik nálam is által, az Isten Lelkének ereje által: úgyhogy én előbb lettek hívők a Krisztusban. 8 Köszöntsétek Jeruzsálemtől és környékétől Illíriáig elvégeztem a az Úrban szeretett Ampliátszomat. 9 Köszöntsétek Krisztus evangéliumának szolgálatait. 20 Így tehát az a Urbánuszt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és tisztelesen, hogy ne ott hirdessem az evangéliumot, az én szeretett Sztakhúszomat. 10 Köszöntsétek ahol Krisztus neve már hirdettetett, hogy ne idegen Apellészt, Krisztus kipróbált emberét. Köszöntsétek alapra építsek. 21 Hanem amint meg van írva: Arisztobulosz házanépéből valókat. 11 Köszöntsétek „Akiknek még nem hirdettetett, azok meglájták, és Heródiót, az én rokonomat. Köszöntsétek a akik még nem hallották, azok megértik.“ 22 Ezért Narcisszusz házanépéből azokat, akik az Úrban akadályoztattam is gyakran, hogy hozzátok elmenjek. vannak. 12 Köszöntsétek Trüfainát és Trüfónászt, akik 23 Most pedig, hogy nincs már munkaterületem munkálkodnak az Úrban. Köszöntsétek a szeretett ezekben a tartományokban, és sok esztendő óta Persziszt, aki sokat munkálkodott az Úrban. 13 vagyódom, hogy elmenjek hozzátok, 24 ha Hispániába Köszöntsétek az Úrban kiválasztott Rufuszt és az ő utazom, elmegyelek hozzátok. Mert remélem, hogy anyját, aki az enyém is. 14 Köszöntsétek Aszúnkritoszt, átutazóban meglátlak titeket, és ti is elkísértek oda, Flegónt, Hermészt, Patrobászt, Hermászt és az ha előbb egy kissé felüdütem nálatok. 25 Most pedig atyafiakat, akik velük vannak. 15 Köszöntsétek megyek Jeruzsálemba a szentek szolgálatára. 26 Mert Filologoszt és Júliát, Néreuszt és az ő nénjét. És Macedónia és Akhája jónak látta, hogy a jeruzsálemi Olümpászt és minden szentet, aikik velük vannak. 16 szentek szegényei részére valamit adakozzának. 27 Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek így látták jónak, de tartoznak is ezzel. Mert ha a titeket a Krisztus gyülekezetei. 17 Kérlek pedig titeket pogányok azoknak a lelkí javaiban részesültek, ők atyámfiai, vigyázatok azokra, aikik szakadásokat és is tartoznak ezt viszonzoni anyagiakkal. 28 Azért botránkozásokat okoznak a tanítás körül, amelyet ha ezt majd elvégeztem, és az eredményt nekik tanultatok. Forduljatok el az ilyenektől. 18 Mert az átadtam, titeket útba ejtve, megyek Hispániába. 29 Azt ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, pedig tudom, hogy amikor hozzátok megyek, Krisztus hanem az ő hasuknak, és nyájas beszéddel, meg evangéliuma áldásának teljességevel megyek. 30 hízelkedéssel megcsalják az ártatlanok szívét. 19 Kérlek pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Mert a ti engedelmességeteknek híre mindenkihez Krisztusra és a Lélek szerelmére, tusakodjatok velem eljutott. Örülök azért nektek; de azt akarom, hogy együtt imádságokban, én értem, Isten előtt, 31 bölcsék legyetek a jónban, ártatlanok pedig a rosszban. hogy megszabaduljak azoktól, aikik engedetlenek 20 A békesség Istene megrontja hamarosan a Sátánt Júdeában, és hogy a Jeruzsálemben való szolgálatom a ti lábatok alatt. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen kedves a szentek előtt, 32 hogy örömmel legyen veletek. Ámen. 21 Köszönt titeket Timoteus, az menjek hozzátok Isten akaratából, és veletek együtt én munkatársam, valamint rokonaim Luciusz, Jázón megújuljak. 33 A békesség Istene pedig legyen és Szoszípatrosz. 22 Köszöntlek titeket az Úrban én, mindenjáratokkal! Ámen.

16 Ajánlom nektek nőtestvérünket, Fébét, aki a kenkhrei gyülekezetben szolgál, 2 hogy fogadjátok őt az Úrban a szentekhez illően, és legyetek mellette, ha valami dolongan rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, és nekem magamnak is. 3 Köszöntsétek Priszkat és Akvilát, aikik nekem munkatársaim Krisztus Jézusban, 4 aikik értem életüket kockáztatták; s aikiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is. 5 És köszöntsétek azt a gyülekezetet is, amely az ő házukban van. Köszöntsétek az én szeretett

Gájus, aki nekem és az egész gyülekezetnek gázdája. Köszönt titeket Erásztosz, a város kincstartója és Kvártusz atyafi. 24 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek. Ámen. 25 Annak pedig, aki titeket megerősíthet az én evangéliumom és Jézus Krisztus hirdetése alapján, annak a titoknak kijelentése alapján, amely öröök időktől fogva el volt rejtte, (aiōnios g166) 26 de most megjelentetett a prófétai írások által, az öröök Isten parancsolata szerint, hogy a pogányok is eljussanak a hitben való engedelmességre, (aiōnios g166) 27 az egyedül

bölcs Istennek a Jézus Krisztus által legyen dicsőség
mindörökké Ámen. (aiōn g165)

1 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szószthenész, az atyafi, 2 az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelt, elhívott szenteknek, mindenekkel együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén vagy a miénken. 3 Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. 4 Hálát adok az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely néktek Krisztus Jézusban adatott, 5 mert őbenne mindenben, mind beszédben, mind ismeretben meggazdagodtak, 6 amint a Krisztusról szóló bizonyágtételben is megerősödtek. 7 Úgyhogy nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését, 8 aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségen, a mi Urunk Jézus Krisztus napján. 9 Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre. 10 Kérlek azonban titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindenjában egyfélékpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, de legyek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. 11 Mert megtudtam felőletek, atyámfiai, a Khloé embereitől, hogy viszálykodások vannak közöttetek. 12 Ezt úgy értem, hogy mindenjában így beszéltek: „Én Pál vagyok, én meg Apollós, én Kéfás, én meg Krisztus.” 13 Vajon résztek osztatott-e a Krisztus? Vajon Pált feszítették meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtek meg? 14 Hálát adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve Kriszpuszt és Gájuszt, 15 nehogy azt mondja valaki, hogy a magam nevére kereszteltem. 16 Megkereszteletem azonban még Sztefánasz háza népét is. Ezen kívül nem tudom, hogy valaki más is megkereszteletem volna. 17 Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, de nem szólasban való bölcsességgel, nehogy a Krisztus keresztrejje hiábavaló legyen. 18 Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik megtartunk, Istennek ereje. 19 Mert meg van írva: „Elvesztem a bölcséknak bölcsességét, és az értelmesek értelmét elvetem”. 20 Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol a világ vitázója? Nem tette-e Isten bolondságággá e világnak bölcsességét? (aión g165) 21 Mert miután a világ bölcsessége által nem ismerte fel Isten a maga bölcsességeben, úgy embernek lelke, amely benne lakik. Azonképpen az

tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket. 22 Egyfelől a zsidók jel kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek. 23 Mi pedig a megfeszített Krisztust prédkáljuk, zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot. 24 Ámde maguknak az elhívottaknak minden zsidóknak, minden görögnek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét. 25 Mert az Isten „bolondsága” bölcsebb az embereknél és az Isten „erőtlensége” erősebb az embereknél. 26 Gondolatok csak elhivatásotra atyámfiai: emberi szempontból nem sokan vagytok bölcsék, hatalmasak, előkelők, 27 mert a világ szerint bolondokat választotta ki az Isten, hogy megszégyenítse a bölcséket, és a világ szerint erőtleneket választotta ki Isten, hogy megszégyenítse az erőseket. 28 A világ szerint alacsonyrendűeket, lenézetteket választotta Isten, a „semmiket,” hogy a „valamiket” semmivé tegye, 29 hogy senki se dicsekedjék előtte. 30 Általa vagytok Jézus Krisztusban, akit Isten bölcsességünké, megigazulásunká, megszentelődésünké és váltságunká tett, 31 hogy amint meg van írva: „Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.”

2 Én is, amikor hozzátok mentem atyámfiai, nem úgy mentem, hogy nagy ékesszálással vagy bölcsességgel hirdessem nektek az Isten bizonyágtételét, 2 mert elhatároztam, hogy egyéből ne tudjak köztetek, csak Jézus Krisztusról, mégpedig a megfeszítetről. 3 És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg közöttetek. 4 És az én beszédem és prédkálásom nem emberi bölcsesség megtévesztő szavaiból állt, hanem a Léleknek és erőnek megmutatásában, 5 hogy a ti hittek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék. 6 A (hitben) nagykorúak között mi is bölcsességet hirdetünk, de nem e világnak, sem e világ letűnt fejedelmeinek bölcsességét, (aión g165) 7 hanem Istennek titkon való bölcsességet szóljuk, azt az elrejtettet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségeinkre, (aión g165) 8 amelyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert fel, mert ha felismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát. (aión g165) 9 Hanem, amint meg van írva: „Amit szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, azt készítette Isten az ő szeretőknek”. 10 Nekünk azonban Isten kinyilatkozta az ő Lelke által, mert a Lélek minden megvizsgál, még Isten mélységeit is. 11 Mert ki ismeri az ember gondolatait? Csak az

Isten dolgait sem ismeri senki, csak az Isten Lelke. **12** Mi pedig nem e világnak lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindenkit, amit Isten ajándékozott nekünk. **13** Ezeket prédikáljuk is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem úgy, ahogy a Lélek tanít, lelkieknek lelkieket adva. **14** A nem lelti ember pedig nem foghatja fel Isten Lelkének dolgait, mert bolondságnak tűnik neki, nem is érti, mert ezeket csak a Lélek szerint lehet elbírálni. **15** A lelti ember azonban mindenből elbírál, de őt nem bírája felül senki. **16** Mert ugyan, „Ki ismerte meg az Úr gondolatait, hogy őt kioktathatnán?” Mi pedig Krisztus gondolataiban részesülünk.

3 Én sem szólhattam nektek, atyámfiai, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kiskorúaknak. **2** Tejel tápláltalak titeket és nem kemény eleddel, mert ezt nem bírtatok volna el, sőt még most sem bírnátk el, **3** mert még testiek vagytok. Amikor iránykedés, viszálykodás, és egyenetlenkedés van közöttetek, vajon nem testiek vagytok-e és nem emberi módon viselkedtek-e? **4** Mert amikor az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok”, a másik meg: „Én Apollósé” nem emberi módon viselkedtek-e? **5** Hát kicsoda Pál? És kicsoda Apollós? Csa szolgák, akik által hívőkké lettettek, mégpedig úgy, amint kinek-kinek az Úr megadta. **6** Én ültettem, Apollós öntözött, de az Isten adta a növekedést. **7** Azért nem az számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem a növekedést adó Isten. **8** Az ültető és az öntöző egyformák, és mindenkit a maga jutalmát kapja meg munkája szerint. **9** Mert Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje és épülete vagytok. **10** Az Istennek nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester fundamentumot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogy mit épít rá. **11** Mert más fundamentumot senki sem vethet azonkívül, amely vettetett, amely a Jézus Krisztus. **12** Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát épít erre a fundamentumra, **13** kinek-kinek a munkája nyilvánvaló lesz, mert az (Úr) napja majd nyilvánvalóvá teszi, mert tűzzel jön el, és azt tűz fogja megvizsgálni. **14** Ha valakinek megmarad munkája, amelyet ráépített, jutalmát veszi. **15** De ha valakinek munkája megégett, kárt vall. Ó azonban megmenekül, de csak úgy, mint aki tűzön ment át. **16** Nem tudjátok, hogy ti az Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakik bennetek? **17** Ha valaki az Isten templomát beszennyezi, elveszti azt az Isten, mert Isten temploma szent, és az a templom ti vagytok. **18** Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi,

hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen, hogy bölcsé lehessen. (aión g165) **19** Mert e világ bölcsessége bolondság Isten előtt. Mert meg van írva: „Megfogja a bölcséket csalárdsgúkban”. **20** És ismét: „Tudja az Úr, hogy a bölcsök gondolatai hiábavalók”. **21** Azért senki se dicsekéjék emberekkel, mert minden a tiétek: **22** akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár a következők, minden a tiétek. **23** Ti pedig a Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

4 Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. **2** Márpedig a sáfároktól azt kívánják meg, hogy mindenkit hűséges legyen. **3** Nekem pedig vajmi keveset számít, hogy ti vagy mások hogyan ítéleztek felettem. Hiszen én sem ítélezem magam felett. **4** Semmi sem terheli lelkismeretemet, de nem ez igazol engem. Felettesem ugyanis az Úr ítélezik. **5** Ti se ítélezetek hátid előtt, míg el nem jön az Úr, aki megvilágítja a sötétség titkait, leplezi a szívek szándékát. Akkor majd Isten részesít mindenkit elismerésben. **6** Ezeket, testvéreim, miattatok alkalmaztam magamra és Apollósra, hogy rajtunk tanuljátok meg, nem szabad túlélni azon, ami meg van írva. Senki se lelkesedjék tehát egyvalakiért, a másik rovására. **7** Mi tesz téged másnál különbé? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekkel, mintha nem kaptad volna? **8** Ti már jóllaktatok, meggazdagodtatok, nélkülünk uralomra jutottatok. Bár csakugyan uralomra jutottatok volna, hogy mi is veletek együtt uralmodhatnánk. **9** Mert úgy vélem, hogy Isten minket, apostolokat utolsó helyre állított, mintegy halára szánt, mert látványossága lettünk a világnak, minden angyaloknak, minden embereknek. **10** Mi bolondok vagyunk a Krisztusért, ti pedig bölcsök a Krisztusban. Mi erőtlenek, ti pedig erősek. Ti megbecsültek, mi pedig megvetettek. **11** Mind ez ideig éhezünk is, szomjazunk is, ruhánk sincs, bántalmaznunk minket, és otthonunk sincs, **12** fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodva. Ha szidalmaznak, jót kívánunk, ha üldöznek, békésen tűrünk, **13** Ha gyalázunk, áldást mondunk. Szinte a világ szemetjévé lettünk, mindenkitől sőprédékével egész mostanig. **14** Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titkemet, hanem hogy mint szeretett gyermekemet intselek. **15** Ha tízezer tanítómesteret lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok, mert én vagyok a ti atyátok a Krisztus Jézusban az evangélium által. **16** Kérlek azért titkemet, legyeket az én követőim. **17** Azért küldtem hozzátok Timóteust, az én szeretett

és hű fiamat az Úrban, hogy juttassa eszetekbe minden nap ügyekben pereskedtek, azokat ültetitek-e az én útjaimat a Krisztusban, hogy miként tanítók le a bírói székbe, aiket semmibe sem vesznek a mindenütt, minden gyülekezetben. 18 De némelyek gyülekezetben? 5 Megszégyenítésekre mondomb: úgy fölfuvalkodtak, mintha el se mennék hozzátok. Hát nincs közöttetek egy bölcs ember sem, aki 19 Pedig, ha az Úr akarja, hamarosan elmegye igazságot tudna tenni az ő atyafai között? 6 Sőt hozzátok, és akkor megismerem a felfuvalkodottaknak atyai atyafival pereskedik még hozzá hitetlenek előtt! nem a beszédét, hanem az erejét. 20 Mert nem 7 Egyáltalán már az is gyarłóság bennetek, hogy beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. 21 egymással pereskedtek! Miért nem szenveditek el Mit akartok? Vesszővel menjek-e hozzátok, vagy inkább a sérelmet? Miért nem túritek el inkább a kárt? szeretettel és a szelídseg lelkével?

5 Az a hír járja, hogy paráznaság fordul elő köztetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sincs, hogy valaki apja feleségével él. 2 És ti felfuvalkodtok, ahelyett, hogy megkeseredve kivétnétek magatok közül azt, aki ezt cselekedte! 3 Mert én, bár testileg ugyan távol, lelkileg azonban jelen vagyok, mint jelenlévő, ítélezem afelett, aki így cselekedett. 4 A mi Urunk Jézus Krisztus nevében összegyűlve, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával 5 átadjuk az ílyet testének vesztére a sátánnak, hogy lelke megtartassék az Úr Jézus napján. 6 Nem jó a ti dicsekédesetek. Nem tudjátok, hogy egy kis kovász az egész téssztát megkeleszti? 7 Ki a házból a régi kovással, hogy új téssztává legyetek! Mert ti kovász nélkül valók vagytok, hiszen Krisztus, a mi húsvéti bárányunk megáldoztatott értünk. 8 Azért ne a régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaságnak, se a gonoszságnak kovászával, hanem a tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságával. 9 Előző levelemben már megírtam nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot paráznákkal, 10 de nem általában e világ paráznáival, csalóival, rablóival, vagy bálványimádóival, mert hiszen akkor ki kellene mennetek a világból. 11 Valójában azt írtam nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatok olyannal, aki bár testvérenek mondja magát, mégis parázna, csaló, bálványimádó, rágalmazó, részeges vagy rabló. Az ilyennel még együtt se egyetek. 12 Mert mit tartozik rám, hogy a kívül valókról ítélezzem? Nem a belüllévők fölött ítéleztek-e ti is? 13 A kívül valókat pedig majd Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül!

6 Hogyan merész közületek bárki is, ha peres dolga van valakivel, a hitetlenek előtt pereskedni és nem a szentek előtt? 2 Nem tudjátok, hogy a szentek a világot fogják megítélni? És ha ti ítéleztek meg a világot, vajon méltatlanok vagytok-e, hogy jelentéktelen ügyekben ítélezetek? 3 Nem tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni? Mennyivel inkább ítéhetünk minden nap ügyekben! 4 Azért ha

mindennapi ügyekben pereskedtek, azokat ültetitek-e a bírói székbe, aiket semmibe sem vesznek a mindenütt, minden gyülekezetben. 5 Megszégyenítésekre mondomb: úgy fölfuvalkodtak, mintha el se mennék hozzátok. Hát nincs közöttetek egy bölcs ember sem, aki 19 Pedig, ha az Úr akarja, hamarosan elmegye igazságot tudna tenni az ő atyafai között? 6 Sőt hozzátok, és akkor megismerem a felfuvalkodottaknak atyai atyafival pereskedik még hozzá hitetlenek előtt! nem a beszédét, hanem az erejét. 20 Mert nem 7 Egyáltalán már az is gyarłóság bennetek, hogy beszédben áll az Isten országa, hanem erőben. 21 egymással pereskedtek! Miért nem szenveditek el Mit akartok? Vesszővel menjek-e hozzátok, vagy inkább a sérelmet? Miért nem túritek el inkább a kárt? 8 Sőt még ti okoztok sérelmet és kárt, még hozzá atyafiaiknak! 9 Vagy nem tudjátok, hogy gonoszok nem örökölhetik Isten országát? Ne téveleyegjetek: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem kéjelzők, sem fajtalankodók, 10 sem tolvajok, sem telhetetlenek, sem részegesek, sem szidalmazók, sem rablók nem örökölhetik Isten országát. 11 Néhányan bizony ilyenek voltatok, de megtisztultatok, megszenteltettetek és megigazítottak az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által. 12 minden szabad nekem, de nem minden használ. minden szabad nekem, csak ne váljék úrrá rajtam semmi. 13 Az étel a gyomorért van, a gyomor pedig az ételért, de Isten mind ezt, mind amazt semmisít teszi. A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, és az Úr pedig a testért. 14 Isten pedig, aki az Urat feltámasztotta, minket is feltámaszt hatalmával. 15 Nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztusnak tagja? Elszakítva tehát Krisztus tagjait egy paráznának tagjaivá tegyem? Semmiképpen! 16 Vagy nem tudjátok, hogy aki paráznával egyesül, egy testtől lesz vele? Mert – ahogy az Írás mondja – ketten lesznek egy testtől. 17 Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek ővele. 18 Kerüljétek tehát a paráznaságot! minden bűn, amelyet az ember elkövet, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. 19 Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, amelyet Istentől kaptatok, és így nem a magatoké vagytok? 20 Mert áron vétettek meg, dicsőítétek tehát Istenet testetekben és leketekben.

7 Amikről írtatok nekem, szerintem jó, ha a férfi nem érintkezik nővel. 2 De a paráznaság veszélye miatt, minden férfinak saját felesége és minden nőnek saját férje legyen. 3 A férfi teljesítse házastársi kötelességet felesége iránt, s ugyanígy a feleség is férje iránt. 4 A feleség nem ura a maga testének, hanem a férfje. Hasonlóképpen a férfi sem ura a maga testének, hanem a felesége. 5 Ne fosszátok meg egymást, legfeljebb közös akaratból egy bizonyos ideig, hogy legyen időtök a böjtölésre és az imádkozásra, azután

ismét egymáshoz térjek, hogy a sátán meg ne (testi gyötörődésben lesz részük), pedig én szeretnélek kísértsen titkokat, mivel nem tudjátok magatokat titkokat ettől megkímélni. **29** Ez pedig azért mondomb, megtartóztatni. **6** Ez pedig kedvezésképpen mondomb, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva. Ezért és nem parancsként. **7** Mert szeretném, ha minden aiknek feleségük van, éljenek úgy, mintha nem ember úgy volna, mint én magam is, de kinek-kinek volna. **30** Akik sírnak, mintha nem sírnának. Akik saját kegyelmi ajándéka van Istenről, egyiknek így, vigadnak, mintha nem vigadnának. Akik vásárolnak, a másiknak amúgy. **8** A nem házasoknak és az mintha nem birtokolnának. **31** Akik élnak e világgal, özvegyasszonyoknak azt mondomb, hogy jó nekik, ha mintha nem vennék igénybe, mert elmulílik ennek a úgy maradnak, amint én is. **9** De ha magukat nem világnak mostani formája. **32** Azt akarnám pedig, hogy tartóztathatták meg, inkább házasságban éljenek, ti gond nélkül legyetek. Aki nem házas, arra visel mert jobb házasságban élni, mint égni. **10** Azoknak gondot, ami az Úré, hogyan járjon az Úr kedvében. pedig, akik házasságban vannak, nem én rendelelem, **33** Aki pedig megházasodott, a világi dolgokra visel hanem az Úr, hogy az asszony a férjétől el ne vályék. gondot, hogyan járjon feleségeknek kedvében, **34** így **11** Ha pedig elválik, maradjon házasság nélkül vagy kétfelé elkötelezett. Aki nem ment férjhez, a hajadon béküljön meg férjével. A férj se bocsássa el feleségét. az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind **12** A többieknek pedig én mondomb, nem az Úr, hogy testében, mind lelkében. Aki pedig férjhez ment, a ha egy atyafinak hitetlen felesége van, és az vele világ dolgaira visel gondot, hogy férje kedvében járjon. akar élni, ne bocsássha el őt. **13** És ha egy asszonynak **35** Ezt pedig javatokra mondomb, nem azért, hogy hitetlen férje van, és az vele akar élni, ne hagyja el törbe csalják titkokat, hanem hogy feddhetetlenek férjét. **14** Mert a hitetlen férfit megszenteli felesége, a legyetek, és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz. hitetlen asszonyt pedig a férje. Különben gyermekeitek **36** De ha valaki szégyennek tatja, hogy a rábízott tiszttálanok volhnak, így azonban szentek. **15** Ha hajadon virágzó idejét műlia, és mégis pártában kell pedig a hitetlen elválik, ám vályék el. Ilyen esetben maradnia, tegye, amit akar, nem vétkezik: kössenek sem a férfi, sem a nőtestvér nincs elkötelezve. De hajadon virágzó idejét műlia, és mégis pártában kell feleségedet? **17** Éljen mindenki úgy, ahogy az Úr férjhez megy, jól cselekszik, de aki nem megy férjhez, megadta neki, és ahogy az Isten elhívta. minden meg jobban cselekszik. **39** Az asszonyt törvény gyülekezetben így rendelkezem. **18** Körülmetéltén köti, amíg férje él, de ha férje meghal, szabadon hívattot el valaki? Ne takargassa. Körülmetéletlenül férjhez lehet, akihez akar, de csak az Úrban. **40** hívattot el valaki? Ne metélkedjék körül. **19** Ahogy Véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha a körülmetéletség, úgy a körülmetéletlenség sem (özvegyen) marad. Én pedig úgy vélem, hogy bennem ér semmit, csak Isten parancsolatainak megtartása is Isten Lelke van.

(lényeges). **20** mindenki abban a hivatásban maradjon, amelyben elhívattot. **21** Rabszolgaként hivattattól el? Ne gondolj vele! De ha szabad lehetsz, inkább élj azzal! **22** Mert az Úrban elhívott rabszolga, az Úrnak szabadsága. Hasonlóképpen, aki szabadságban hívattot el, az Krisztus rabszolgája. **23** Áron végették meg, ne legyetek emberek rabszolgái. **24** Ki-ki, amiben elhívattot, atyámfiai, abban maradjon meg Isten előtt. **25** A hajadonok felől ugyan nincs rendelkezésem az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyerem az Úrtól, hogy hitelre méltó legyek. **26** Úgy ítélem tehát, hogy jó az embernek úgy maradnia a közeli megpróbáltatások miatt. **27** Feleségez vagy kötve? Ne keress elválast. Feleség nélkül maradtál? Ne keress feleséget. **28** De ha megnőstülsz is, nem vétkezel. Ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik. Ám az ilyenek testileg szorult helyzetbe kerülnek

8 Ami a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, mindenjáunknak van ismerete. Az ismeret azonban felfuvalkodottá tesz, a szeretet viszont épít. **2** Aki úgy véli, hogy ismer valamit, ezzel még semmit sem ismert meg úgy, ahogy ismernie kell. **3** Ám ha valaki Isten szereti, az már ismert az Istennél. **4** Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világban, és hogy nincs Isten senki más, csak egy. **5** Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égből, akár a földön, mint ahogyan van sok isten és úr, **6** nekünk csak egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenisé és mi is őbenne, és egy Urunk, Jézus Krisztus, aki által van a mindenisé, és mi is általa. **7** De nem mindenben van meg ez az ismeret. Némelyek lelkismerete mind a mai napig a bálványokhoz

kötődik, és a húst mint áldozati húst eszik. Így majd velem is így történjék, mert jobb meghalnom, lelkismeretük, mivel erőtlen beszennyeződik. 8 Pedig mintsem valaki hiáavalóvá tegye dicsekedésemet. nem az étel visz közelebb minket Istenhez, mert 16 Ha ugyanis az evangéliumot hirdetem, nincs ha eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, ha nem mivel dicsekedhem, mert ez a megbízatásom. Jaj eszünk, nem lesz belőle előnyünk. 9 Arra azonban nekem, ha az evangéliumot nem hirdetem! 17 Ha ügyeljetek, hogy a ti szabadságokat valamiképpen önszántamból teszem, jutalmam van, ha pedig nem ne legyen az erőtlenek botránkozására. 10 Mert ha önszántamból, akkor csak egy megbízott sáfár vagyok. valaki téged, aki nekem ismerete van, meglát, hogy a 18 Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal bálványtemplomnál vendégeskedsz, annak erőtlen ingyeneséssel teszem Krisztus evangéliumát és nem lelkismerete nem bátorítja-e arra, hogy megegye élek vissza az evangélium hirdetésével együtt járó a bálványáldozatot? 11 Így ismeretteddel romlásra jogommal. 19 Bár mindenivel szemben szabad juttatod erőtlen atyádfiát, akiért Krisztus meghalt. vagyok, magamat mindenki szolgájává tette, hogy 12 Ha tehát így vétkeztek az atyafiak ellen, és a többséget megnyerjem. 20 A zsidóknak zsidóvá lettem, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény alatt valóknak, törvény alatt valóvá lettem, hogy 13 Ha az étel megbotránkoztatja az én atyámfiai, inkább sohasem eszem (áldozati) húst, vagyok, magamat mindenki szolgájává tette, hogy 14 Ó meg ne botránkoztassam. (aön g165)

9 Nem vagyok apostol? Nem vagyok szabad? Nem láttam Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagyok az Úrban? 2 Ha másoknak nem is vagyok apostola, de nektek bizony az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti vagyok. 3 Ez az én védekezésem azokkal szemben, akik vádolnak engem. 4 Nincs-e jogunk arra, hogy együnk és igyunk? 5 Nincs-e jogunk arra, hogy hívő feleségünket magunkkal vigyük, mint ahogy a többi apostol az Úr testvérei és Kéfás is teszik? 6 Vagy csak nekem és Barnábásnak nincs jogunk ahoz, hogy ne dolgozzunk? 7 Ki katonáskodik a maga zsoldján? Ki plántál szőlőt, és nem eszik annak terméséből? Vagy ki legeletet nyáját és nem iszik annak tejéből? 8 Vajon csak emberi módon mondom ezeket? Nem ezeket mondja a törvény is? 9 Mert Mózes törvényében meg van írva: „Ne kösd be a nyomtató öörök szájá!“ Csak az ökörre van gondja Istennek, 10 vagy inkább nem ránk nézve mondja? Mert érettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménységen szántson, aki csépel, reménységen csépeljen, hogy részesül a termésből. 11 Ha mi nektek lelkieket vetettünk, nagy dolog-e, hogy testi javaitokat aratjuk? 12 Ha mások részesülnek javaitokban, miért nem inkább mi? De mi nem éltünk ezzel a szabadsággal, hanem minden eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangéliuma elő. 13 Nem tudjátok, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből is élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárról kapják meg részüket? 14 Így rendelte az Úr azt is, hogy aki az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek. 15 De én ezek közül egyet sem étem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy

lettem, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény alatt valóknak, törvény alatt valóvá lettem, hogy 15 Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal bálványáldozatot? 16 Így ismeretteddel romlásra jogommal. 17 Bár mindenivel szemben szabad juttatod erőtlen atyádfiát, akiért Krisztus meghalt. vagyok, magamat mindenki szolgájává tette, hogy 18 A törvény nélkül valóknak, törvény nélkülvá lettem – bár nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye kötelez –, hogy a törvény nélkül valókat megnyerjem. 19 Az erőtleneknek erőtlennek lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. mindenki mindenéppen megmentsek némelyeket. 20 Ezt pedig az evangéliumért teszem, hogy nekem is részem legyen benne. 21 Úgy fussatok, hogy nyerjtek. 22 Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató, azért ugyan, hogy hervadó babérkoszorút nyerjenek, mi pedig hervadhatatlant. 23 Én azért úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél. Úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe csapod. 24 Hanem megsanyargatom, és szolgálatra kényszerítem testemet, hogy míg másoknak prédikálók, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

10 Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindenjában felhő alatt voltak, és mindenjában tengeren mentek át, 2 és mindenjában Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben, 3 és mindenjában ugyanazt a lelkeledelették, 4 és mindenjában ugyanazt a lelke italt itták, mert ittak a lelke kősziklából, amely követte őket. Ez a kőszikla pedig Krisztus volt. 5 De azoknak többségét nem kedvelte Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában. 6 Ezek példák számunkra, hogy mi ne kívánunk gonosz dolgokat, ahogy azok kívánták. 7 Bálványimádók se legyetek, ahogy azok közül némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani“. 8 Ne is paráználkodunk, ahogy azok közül némelyek paráználkodtak, és elestek egy nap huszonháromezren. 9 Krisztust se kísértsük, ahogy azok közül kísértették némelyek, és elvesztek

127

1 Korintusi

Mert valamennyiszer eszitek e kenyерet és isszátok e vagyok szem, nem vagyok a testből való". Vajon poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön. 27 azért mégis nem a testből való-e? 27 Ha az egész Azért aki méltatlanul eszi e kenyерet vagy issza az test szem, hol a hallás? Ha az egész hallás, hol a Úr poharat, vétkezik az Úr teste és vére ellen. 28 szaglás? 28 Már pedig Isten helyezte el a tagokat Vizsgálja meg azért magát az ember, és úgy egyen a testben, egyéenként mindegyiket, ahogy akarta. abból a kenyérből, és úgy igyon abból a poháróból, 29 19 Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és test? 20 Így azonban sok tag van ugyan, de egy iszik magának, mert nem becsüli meg az Úr testét. test. 21 Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: 30 Ezért van köztek sok erőtlen és beteg, többen „Nincs rád szükséged". Vagy viszont a fej a lábaknak: pedig meghaltak. 31 Ha mi ítélnénk meg magunkat, „Nem kelletek nekem". 22 Sőt sokkal inkább a test nem esnék ítélet alá. 32 De amikor az Úr ítélt meg legerőtlenebbnek látszó tagjai igen szükségesek. minket, az nevelésünkre szolgál, hogy a világgal 23 És amelyeket a test tisztelességtelenebb tagjainak együtt el ne kározzunk. 33 Azért, atyámfiai, amikor tartunk, azoknak nagyobb tisztelességet tulajdonítunk, étkezésre egybegyűlök, egymást várjátok meg. 34 és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb Ha pedig valaki éhezik, otthon egyéik, hogy ne ítéletre megbecsülésben részesülnek. 24 Amelyek pedig gyűljetek egybe. A többire nézve, majd rendelkezem, ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. ha hozzátok megyek.

12 A lelke ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyeyek. 2 Tudjátok, hogy amikor még pogányok voltatok, miként vitt titeket valami ellenállhatatlanul a néma bálványokhoz. 3 Ezért tudtotokra adom nektek, hogy senki, aki Isten Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, csakis a Szentlélek által. 4 A kegyelmi ajándékokban különbség van, de ugyanaz a Lélek. 5 A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. 6 És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki mindenzt mindenkiben véghez viszi. 7 A Lélek kijelentése mindenkinet azért adatik, hogy használjon vele. 8 Némelyeknek ugyanis bölcsességnak beszéde adatik a Lélek által. A másiknak pedig az ismeret beszéde, ugyanazon Lélek szerint. 9 Egyiknek hit ugyanazon Lélek által, a másiknak pedig gyógyítás ajándéka ugyanazon egy Lélek által. 10 Némelyek csodatevő hatalmat, némelyek a prófétálás ajándékát kapták, némelyek a lelkeket megítélesít, mások a nyelvek való szólást, vagy a nyelvenek szóslás megmagyarázását. 11 De mindenket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, és osztogatja mindenkinet külön, amint akarja. 12 Amiképpen a test egy, de sok tagja van, az egy testnek tagjai, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. 13 Mert hiszen egy Lélek által mi mindenjában egy testtől keresteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok. És mindenjában egy Lélekkel itattattunk meg. 14 Mert a test nem egy tag, hanem sok. 15 Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való". Vajon azért mégis nem a testből való-e? 16 És ha a fül ezt mondaná: „Mivel nem

De Isten úgy szerkesztette egybe a testet, hogy az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztelességet adott, 25 hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem a tagok kölcsönösen gondoskodjanak egymásról. 26 Akár szenvéd egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind, ha megbecsülésben részesül egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. 27 Ti pedig a Krisztus teste vagyok, és egyenként annak tagjai. 28 Isten az anyaszentegyházban némelyeket először apostolokul rendelt, másodszor prófétákul, harmadszor tanítókul; aztán adott csodatevő erőt, aztán a gyógyításnak, irgalmaságnak, vezetésnek, nyelveken szólásnak ajándékát. 29 Vajon mindenjában apostolok-e? Vajon mindenjában próféták-e? Vajon mindenjában tanítók-e? Vagy mindenjájuknak van csodatevő erejük? 30 Vajon mindenjájuknak van kegyelmi ajándéka a gyógyításra? Vagy mindenjában szólnak-e nyelven? Vagy mindenjában tudják-e azt magyarázni? 31 Igyekezzetek pedig hasznosabb kegyelmi ajándékokra. Ezeken túl még egy kiváltképpen való utat mutatok nektek.

13 Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. 2 És ha prófétálni is tudok, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha teljes hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükőről, szeretet pedig nincs bennem, semmi vagyok. 3 És ha minden vagyonomat szétesztem, és ha testemet tűzhalára adom, szeretet pedig nincs bennem, semmi hasznom abból. 4 A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. 5 Nem cselekszik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. 6 Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az

igazsággal. 7 Mindent elfedezi, minden hisz, minden áment mondani hálaadásodra, amikor nem is tudja, remél, minden eltűr. 8 A szeretet soha el nem fogy. mit beszélsz? 17 Te ugyan szépen mondasz áldást, De legyen bár prófétálás, elmúlik, vagy nyelveken de más nem épül belőle. 18 Hálát adok Istennek, szólás, megszűnik, vagy ismeret, el fog töröltetni. 9 hogy mindenjáratoknál jobban tudok nyelveken szólni. Mert töredékes bennünk az ismeret és töredékes a 19 De a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani prófétálás. 10 De amikor eljön a teljesség, a töredékes értelemmel, hogy másokat tanítsak, mint tízezer elmúlik. 11 Amikor gyermek voltam, úgy szoltam, szót nyelveken. 20 Atyámfiai, gondolkodástokban mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy ne legyetek gyermekek. Inkább a gonoszságban értettem, mint gyermek. Miután pedig férfivá lettem, legyetek gyermekek, a gondolkodásban pedig érettek elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. 12 Mert most legyetek. 21 A törvényben meg van írva: „Idégen tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színrre. Most töredékes bennem az ismeret, akkor így sem hallgatnak rám” – ezt mondja az Úr. 22 pedig úgy ismerek majd, amint Isten ismer engem. 13 Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e A nyelveken szólás tehát jel, de nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. 23 Ha tehát az egész hárrom; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

14 Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelkei ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok. 2 Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem Istennek. Nem is érzi senki, mert titkokat szól a Lélek által. 3 Aki pedig prófétál, az embereknek beszél épülésre, intésre, vigasztalásra. 4 Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi. 5 Szeretném ugyan, ha mindenjáran szólának nyelveken, de még inkább hogy prófétáljatok. Mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, hacsak meg nem magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön. 6 Ha most hozzátok megtek, atyámfiai, és nyelveken szólók, mit használók nektek, ha kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólók hozzátok? 7 Hiszen, ha élettelen hangszer, akár fuvola, akár citera nem adnak megkülönböztethető hangokat, honnan ismerjük fel, hogy mit fuvolálnak vagy citeráznak? 8 Mert ha a trombita bizonytalan hangot ad, kicsoda készül harcra? 9 Azonképpen ti is, ha nem érthető nyelven beszéltek, hogyan értik meg, amit mondottok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. 10 Példa mutatja, hogy sokféle nyelv van a világon, de azok közül egy sem érthetetlen. 11 Ha nem ismerem a szó jelentését, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen marad előttem. 12 Ezért ti is, mivel lelkei ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok. 13 Azért, aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy meg is magyarázza. 14 Mert ha nyelveken szólva könyörögök, a lelkek könyörög, de értemem gyümölcstelen. 15 Hogyan is van tehát? Imádkozom a Lélek által, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a Lélek által, de énekelek az értelemmel is. 16 Mert ha Lélek által mondasz áldást, az ott lévő avatatlan, hogyan fog

prófétálsra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. 40 minden méltóképpen és rendben történjék.

15 Esztekbe juttatom testvéreim az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet el is fogadtatok, amelynek alapján áltok, 2 amely által üdvözöltök is, ha megtartjátok, amint hirdettem nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké. 3 Elsősorban azt adtam át nektek, amit magam is kaptam, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, 4 eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint. 5 Megjelent Kéfásnak, azután a tizenkettőnek, 6 majd több mint ötszáz atyafinak egyszerre, akik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban már elhunytak. 7 Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak, 8 legutoljára pedig, mint egy idétlennék, nekem is megjelent. 9 Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok méltó, hogy apostolnak hívjanak, mert üldöztem Isten anyaszentegyházát. 10 De Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok, és az ő hozzávaló való kegyelme nem lett hiábaivaló, sőt többet munkálkodtam, mint azok mindenjában, de nem én, hanem Isten velem való kegyelme. 11 Tehát akár én, akár azok, így prédikálunk és ti így lettetek hívőkké. 12 Ha tehát Krisztusról azt prédikáljuk, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondják némelyek közöttetek, hogy nincs feltámadása a halottaknak? 13 Mert ha nem támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel. 14 Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábaivaló a mi prédikálásunk, de hiábaivaló a ti hitetek is. 15 Sőt Isten hamis bizonyáságvőinek is bizonyulunk, mivel bizonyágot tettünk, hogy Isten feltámasztotta Krisztust, akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. 16 Mert ha nem támadnak fel a halottak, a Krisztus sem támadt fel. 17 Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábaivaló a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. 18 Sőt akkor azok is elvesztek, akik a Krisztusban hunytak el. 19 Mert ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden emberrel nyomorultabban vagyunk. 20 Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, és zsengéjük lett azoknak, akik már elhunytak. 21 Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is. 22 Mert amint Ádámban mindenjában meghalnak, úgy a Krisztusban is mindenjában életre kelnek. 23 Mégpedig mindenki a maga sorrendjében: az első zsenge Krisztus, azután, akik a Krisztuséi az ő előjövetelekor, 24 azután a végző célba érkezés, amikor (Krisztus) átadja az uralmat Istennek, az Atyának és eltöröl minden birodalmat,

hatalmat és erőt. 25 Mert addig kell uralkodnia, míg ellenségeit mind a lába alá veti. 26 Mint utolsó ellenséget semmisít meg a halált, 27 mert (Isten) „mindent lába alá vetett”. Amikor pedig azt mondja (az írás), hogy „ minden alája van vetve”, nyilvánvalóan azon kívül, aki neki minden alávetett. 28 Amikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki neki minden alávetett, hogy Isten legyen minden mindenben. 29 Különben mi értelme van annak, hogy némelyek a halottakért keresztelkednek meg, ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel? Akkor miért keresztelkednek meg a halottakért? 30 Mi is miért veszélyeztetjük akkor magunkat minden pillanatban? 31 Naponként halálos veszedelemben vagyok. Oly igaz ez, atyámfiai, mint a veletek való dicsekédésem a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. 32 Ha csak emberi módon viaskodtam Efezusban a fenevadakkal, mit használ nekem? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor „együnk, igyunk, holnap úgyis meghalunk!” 33 Ne tévelyegjétek! Jó erkölcsöt megrontják a rossz társaságok. 34 Legyetek igazán józanok és ne vétkezzetek! Némelyek nem ismerik Istent. Ezt megszégyenítésetekre mondóm. 35 De azt mondhatná valaki: Hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testtel jönnek elő? 36 Balgatag! Amit vetsz, nem kel életre csak akkor, ha előbb meghal. 37 És amikor elveted, nem azt a testet veted el, ami majd kikel, hanem csak a magot, talán búzáét vagy más egyebét. 38 Isten pedig testet ad neki, akarata szerint, és pedig mindenféle magnak a maga saját testét. 39 Nem minden test egyforma. Más az emberek teste, más a barmoké, a halaké és a madaraké. 40 És vannak mennyei testek és földi testek. De más a mennyiek fényessége és más a földiek. 41 Más a nap fényessége és más a holdé és más a csillagoké. A csillag a csillagtól is különbözik fényességeben. 42 Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romlhatatlanságban. 43 Elvettetik dicstelenségen, feltámasztatik dicsőségen. Elvettetik erőtlenségen, feltámasztatik erőben. 44 Elvettetik a földi test, feltámasztatik a lelki test. Van földi test, és van lelki test. 45 Így van megírva: „Ádám, az első ember földi lény volt, „ az utolsó Ádám (Jézus) pedig megelevenítő Lélek. 46 De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki. 47 Az első ember földből való, földi, a második ember, az Úr, mennyből való. 48 Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, amilyen a mennyei, olyanok a mennyiek is. 49 Ezért, amint hordoztuk a földinek képmását, úgy hordani fogjuk a mennyinek képmását is. 50 Azt pedig

állítom, atyámfiai, hogy test és vér nem örökölheti szeretetben menjen végbe! **15** Intelek pedig titeket, Isten országát. A romlandóság sem örökölheti a atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Sztefanász háza romolhatatlanságot. **51** Íme titkok mondok nektek: népe Akhája zsengéje, és ők a szentek szolgálatára mindenjában ugyan nem halunk meg, de mindenjában szánták magukat. **16** Engedelmeskedjetek ti is az elváltozunk. **52** Nagy hirtelen, egy szempilláns alatt, ilyeneknek, és mindenkinak, akik velük szolgálnak és az utolsó trombitaszóra, mert trombita fog szólni, fáradoznak. **17** Örölik pedig Sztefanász, Fortunátusz mire a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi és Akhaiosz jövetelének, mert ők kárpótolnak titeket pedig elváltozunk. **53** Mert ennek a romlandó testnek távollététekben. **18** Megnyugtatták az én lelkemet és romolhatatlanságot kell ölteni magára, és e halandó a titéket is. Becsülétek azért meg az ilyeneket! **19** testnek halhatatlanságot. **54** Amikor pedig ez a Köszöntenek titeket az ázsiai gyülekezetek. Sokszor romlandó test romolhatatlanságba öltözik, s e halandó üdvözöl titeket Akvila és Priszka, a házuknál lévő test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesedik az gyülekezettel együtt. **20** Köszöntenek titeket az Ige, amely meg van írva: „A győzelem semmivé tette atyafiak mindenjában. **21** A köszöntés a magam a halált. **55** Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a kézírása: Pálé. **22** Ha valaki nem szereti az Úr Jézus te fullánkod?“ (Hadéz g86) **56** A halál fullánkja pedig Krisztust, legyen átkozott! Marana tha. **23** Az Úr Jézus a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. **57** De hála az Krisztus legyen veletek! **24** Az én szeretetem legyen Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk mindenjájatokkal a Krisztus Jézusban! Ámen. Jézus Krisztus által. **58** Azért, szeretett atyámfiai, álljatok erősen, rendíthetetlenül. Buzgókodva az Úr dolgában, tudva, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

16 Ami a szentek számára való alamizsnát illeti, amint Galácia gyülekezeteinek rendeltem, ti is úgy cselekedjetek. **2** A hétnek első napján mindenki tegye félre magánál, amit sikerült összegyűjtenie, hogy ne akkor legyen a gyűjtés, amikor odamegyek. **3** Amikor pedig megérkezem, a ti megbízott embereiteket levéllel fogom elküldeni, hogy adományotokat Jeruzsálembe vigyék. **4** Ha pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnek. **5** Hozzátok pedig akkor megyek, amikor Macedónián átutazom, mert Macedónián csak keresztül megyek. **6** Nálatok azonban talán ott maradok, vagy ott is telelek, hogy ti kísérjetek el oda, ahova megyek. **7** Mert nemcsak átutazóban akarlak látni titéket, de remélem, hogy egy ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi. **8** Efezusban pedig pünkösdig maradok. **9** Mert nagy és sokat ígérő munkára nyílt kapu előttem, de az ellenség is sok. **10** Hogyha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy felelem nélkül maradhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi, akárcsak én. **11** Azért senki se vesse meg őt, hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen, mert várom őt az atyafiakkal együtt. **12** Ami pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt, de semmiképpen sem volt kedve, hogy most elmenjen, de majd elmegy, mi helyt jó alkalma lesz. **13** Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! **14** minden dolgotok

2 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, és Timóteus atyafi, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, és mindeneknak a szenteknek, akik egész Akhájában vannak: **2** Kegyelem nétek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságunk Atyja és minden vigasztalás Istene, **4** aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk nyomorúságunkban másokat azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. **5** Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvédéséből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által. **6** De ha nyomorúságot szenvédünk, a ti vigasztalásokért és üdvösségeketék van. Ha megvigasztaltunk, az is a ti vigasztalásokért és üdvösségeketék van. Ez ad erőt azoknak a szenvédéseknek elviselésére, amelyeket mi is szenvédünk. **7** Erős a mi reménységünk felőletek, tudva, hogy amiképpen társaink vagyok a szenvédésben, azonképpen a vigasztalásban is. **8** Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok, atyámfiai, a mi nyomorúságunk felől, ami Ázsia (tartományban) esett rajtunk, hogy igen nagyon, erőnk felett megterheltünk, úgyhogy még életünk felől is kétségben voltunk. **9** Sőt halálra is szántuk magunkat, hogy ne magunkban bizakodunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat, **10** aki ilyen nagy halálos veszedelemből megszabadított és meg is szabadít minket, és akiben reménykedünk, hogy ezután is meg fog szabadítani, **11** ha ti is segítségünk lesztek az értünk mondott könyörgésetekben, hogy a nekünk adott kegyelmi ajándékért sokan sokféleképpen adjanak hálát értünk. **12** Mert a mi dicsekédésünk ez: lelkismeretünk tanúsága szerint, mi Isten szentségével és tisztaágával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével mozogtunk a világban, kiválképpen pedig közöttetek. **13** Nem írunk ugyanis egyebet nétek, mint amit olvastok és meg is értetek, sőt remélem, hogy mindenig meg is fogjátok érteni. **14** Mint ahogy némi részben már eddig is megértekketék minket, hogy ti velünk dicsekedtek, amiképpen mi veletek a mi Urunk Jézus napján. **15** Ezzel a bizalommal akartam előbb hozzátok menni, hogy másodízben is részesüljetek a kegyelemben. **16** Aztán tőletek akartam átmenni Macedóniába, és Macedóniából ismét visszatérni hozzátok, hogy ti kísérjetek el Júdeába. **17** Amikor ezt akartam, vajon könnyelműen cselekedtem-e? Vagy amit akarok,

ember módon akarom-e? Vagy nálam az „igen” „nem” is lehet? **18** De Isten a tanúm, hogy a mi hozzátok intézett beszédünk nem volt „igen” is, meg „nem” is. **19** Mert az Isten Fia, Jézus Krisztus, akit közöttetek hirdettünk, én és Szilvánusz és Timóteus, nem volt „igen” is, meg „nem” is, hanem az „igen” valósult meg benne. **20** Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett „igen”-né és „nem”-mé, és „ámen”-né Isten dicsőségére, általunk. **21** Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és fölken, az Isten az, **22** aki el is pecsétel minket és a Lélek zálogát adta a mi szívünkbe. **23** Én pedig az Isten hívom bizonyosáig magam mellett, hogy titeket kímélve nem mentem el még Korinthusba. **24** Hiszen nem akarunk uralkodni a hiteteken, hanem munkatársai vagyunk örömtöknek, mert szilárda álltok a hitben.

2 Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek hozzátok ismét szomorúsággal. **2** Mert ha én megszomorítak titeket, ugyan ki az, aki megvidámit engem, hacsak nem az, akit én megszomorítok? **3** És azért írtam nektek éppen azt, hogy amikor odamegyek, ne szomorodjak meg azok miatt, aiknek örnökmellennél kellene, mert meg vagyok győződve arról, hogy az én öröömök mindenjáratoké. **4** Mert sok szorongattatás és szívbeli háborgás között írtam nektek, sok könnyhullatással, de nem azért, hogy megszomorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amelyet kiváltképpen irántatok értek. **5** Ha pedig valaki megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, titeket, mindenjáratokat. **6** Elég ilyennek a többség részéről való megbüntetése. **7** Most már inkább ti is bocsássatok meg neki és vigasztaljátok, hogy a felettesebb való bánat meg ne eméssze. **8** Azért kérlek titeket, tanúsítatok iránta szeretetet. **9** Mert azért is írtam, hogy bizonyosan megtudjam, hogy mindenben engedelmesek vagyok-e. **10** Akinek pedig megbocsátott valamit, annak én is megbocsátok. Mert ha volt mit megbocsátanom, én megbocsátottam. Tiértek cselekedtem ezt a Krisztus színe előtt, hogy meg ne csaljon minket a sátán, **11** mert jó ismerjük az ő szándékait. **12** Amikor pedig Tróászba mentem a Krisztus evangéliuma ügyében, és kapu nyílt előttem az Úrban, nem volt a lelkemnek nyugalma, mivel nem találtam Tituszt, az én atyámfát, **13** elbücsüztam tehát tőlük és elmentem Macedóniába. **14** De legyen hálá az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatát terjeszti általunk. **15** Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten számára, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók

között. **16** Ezeknek a halál illata halálra, azoknak pedig az élet illata életre. És ki alkalmas erre? **17** Mert nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják az Isten igéjét, hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk Isten előtt a Krisztusban.

3 Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok vagy töletek? **2** A mi levelünk ti vagytok, szívünkbe írva, amelyet ismer és olvas minden ember. **3** Mert nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva, nem kótáblára, hanem a szívnek hústábláira. **4** Ilyen bizalomunk Krisztus által van Isten iránt. **5** Nem mintha önmagunktól volnánk alkalmasak, magunknak tulajdonítva valamit, ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk Istantől van, **6** aki alkalmasá tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk, nem a betű, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít. **7** Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe véssett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhettek Mózes arcára, arcának mulandó dicsősége miatt, **8** hogyan volna még inkább dicsőséges a Lélek szolgálata? **9** Mert ha a kárhozatát szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság szolgálata? **10** Sőt az egykor dicsőített, már nem is dicsőséges, az ő felülműl dicsőség miatt. **11** Mert ha dicsőséges a mulandó, sokkal inkább dicsőséges a maradandó. **12** Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy nyíltággal szólunk. **13** És nem úgy, mint Mózes, aki leplet borított arcára, hogy ne lássák Izrael fiai mulandó dicsőségenek végét. **14** De értelmük eltompult. Mert ugyanaz a lepel minden napig ott van felfedetlenül az Ószövetség olvasásánál, mert az csak Krisztusban tűnik el. **15** Sőt mindmáig, amikor csak olvassák Mózest, lepel borul szívükre, **16** de ha majd megtérnek az Úrhez, akkor lehull a lepel. **17** Az Úr pedig Lélek, és ahol az Úr Lelke van, ott a szabadság. **18** Mi pedig az Úr dicsőségét mindenjában fedetlen arccal szemléljük, az Úr Lelke által ugyanarra a képre formálódunk, dicsőségről dicsőségre.

4 Ezért tehát, mivel ilyen szolgálatban vagyunk, és kegyelmet nyertünk, nem csüggédünk, **2** hanem lemondunk a szégyenletes titkos bűnökről, nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg Isten igéjét, hanem nyíltan hirdetjük az igazságot, és rábízzuk magunkat minden ember lelkismeretére, az Isten előtt. **3** Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, csak azoknak leplezett, akik elvesznek, **4** ezeknek

a hitetleneknek gondolkodását e világ istene elvákitotta, hogy ne lássák Krisztusnak, Isten képének dicsőségéről szóló evangéliumnak világosságát. (aiōn g165) **5** Mert nem magunkat prédkáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust, magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat a Jézusért. **6** Mert Isten, aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy fölragyogjon előtünk Isten dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán. **7** Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy az erőnek rendkívüli nagysága Istené legyen, és nem tőlünk való. **8** mindenütt szorongatnak, de el nem nyomnak. Kétségeskedünk, de nem esünk kétségbé. **9** Üldözöttünk, de el nem hagyatunk. Tiportatunk, de el nem veszünk. **10** mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. **11** Mert mi, aikik élünk, mindenkor halálra adatunk Jézusért, hogy Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. **12** A halál tehát bennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek. **13** Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a Lelek van, amint meg van írva: „Hittem és azért szóltam, hiszünk mi is és azért szólunk. **14** Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt maga elé állít. **15** Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre bőségesebben áradjon a hálaadás Isten dicsőségére. **16** Azért nem csüggédünk, sőt ha a mi külső emberünk megromlik is, a belső mégis napról-napról megújul. **17** Mert a mi pillanatnyi, könnyű szemedésünk igen-igen nagy öröök dicsőséget szerez nekünk, (aiōnios g166) **18** mert nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanakra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. (aiōnios g166)

5 Tudjuk, hogyha ez a mi földi sátorunk összeomlik, van Istantől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben. (aiōnios g166) **2** Azért is súhajtunk ebben, mert mennyei hajlékunkat szeretnénk erre felölteni, **3** hogy ezt felölve, mezíteleneknek ne találtassunk. **4** Mert mi is, aikik e sátorban vagyunk, megterhelten súhajtunk, mert nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltözteni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet. **5** Aki pedig minket erre felkészített, az Isten az, aki a Lélek zálogát is adta nekünk. **6** Ezért mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, távol vagyunk az Úrtól, **7** mert hitben járunk, nem látásban. **8** De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni e testből és elköltözni az Úrhez. **9** Ezért arra igyekszünk, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, neki kedvesek

legyünk. **10** Mert nekünk mindenjáunknak meg kell örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, jelennünk a Krisztus ítélezésére előtt, hogy ki-ki mint szűkölködők, de mindenkel bírók. **11** Szánk elvegye jutalmát annak, amit e testben cselekedett, megnyílt, szívünk kitártult előttetek, korinthusiak. **12** vagy jót, vagy gonoszt. **11** Ismerve tehát az Úrnak Nem mi vagyunk szűkkelűek irántatok, hanem ti félelmét, embereket téritünk. Isten előtt pedig nyíltan irántunk! **13** Viszonzásul – mint gyermekemhez állunk és remélem, hogy a ti lelkismereteket előtt szólok – tájárók ki ti is szíveteket! **14** Ne húzzatok is nyíltan állunk. **12** Mert nem önmagunkat ajánljuk közös igá a hitetlenekkel, mert mi köze van az ismét, hanem alkalmat adunk nektek a velünk való igazságnak a gonoszsághoz, vagy mi köze van a dicsekédésre, hogy legyen mit felelnetek a színből sötétségek a világossághoz? **15** Hogyan egyezhetne és nem szívből dicsekedőknek. **13** Ha révületben meg Krisztus a Béliállal? Vagy mi köze van a hívőnek vagyunk, Istenért vagyunk, ha pedig megfontoltak a hitetlenhez? **16** Hogyan fér össze Isten temploma a vagyunk, értetek van. **14** Mert Krisztus szeretete bálványokkal? Mert ti az élő Isten temploma vagytok, szorongat minket, mivel úgy ítéljük, **15** hogy ha egy amint Isten mondta: „Bennük lakom és közöttük járok, meghalt mindenkiért, azok tehát mind meghaltak, és Istenük leszek, és ők népem lesznek!“ **17** Ezért és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, tehát menjetek ki közülük és szakadjatok el tőlük, ezután ne magunknak éljenek, hanem annak, aki értük ezt mondja az Úr, és tisztálatot ne érintetek, és meghalt és feltámadt. **16** Ezért mi ezentúl senkit én magamhoz fogadtak titeket. **18** És én Atyátok sem ismerünk test szerint. Ha Krisztust ismertük leszek, ti pedig fiaim és leányaim, – ezt mondja a is test szerint, de többé már nem így ismerjük. **17** mindenható Úr.

Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremts az, a régiek elmúltak, és íme ujjá lett minden. **18** Mindez pedig Istenről van, aki megbékélgettet minket magával Jézus Krisztus által és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. **19** Mivel Isten volt az, aki Krisztusban magával megbékélgettette a világot, nem tulajdonítva nekik az ő bűneiket és ránk bízta a békéltetés igéjét, **20** Krisztusért járva követségen, mintha Isten kérne miáltalunk, Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel! **21** Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

6 Mint Istennel együtt munkálkodók, intünk is titeket, hogy ne vegyétek hiába az Isten kegyelmét. **2** Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettek. Íme, itt van a kegyelem ideje, íme itt van az üdvösség napja!“ **3** Senkinek sem adunk alkalmat a megütközésre, hogy szolgálatunkat ne szidalmazzák, **4** hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái, sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban, **5** vereségben, tömlöcben, háborúságban, küszködésben, virrasztásban, bőjtölésben, **6** tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben, szívességben, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben, **7** igazmondásban, Isten erejében, az igazságnak támadó és védő fegyverzetében, **8** dicsőségben és gyalázatban, rágalmazásban és dicséretben, mint ámítók, és mégis igazak, **9** mint ismeretlenek, és mégis jól ismertek, mint megholtak és mégis élők, mint ostorozottak, de meg nem öltek, **10** mint bájkódók, noha minden-

7 Mivel tehát ilyen igéreteink vannak, szeretteim, tisztításuk meg magunkat minden testi és lelki tisztálanságtól, Isten félelmében vigyük végbe megszentelésünket. **2** Fogadjatok be minket. Senkit meg nem bántottunk, senkit meg nem károsítottunk, senkit meg nem csaltunk. **3** Nem vádként mondomb, hiszen az előbb mondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt halunk, együtt élünk. **4** Nagyon bízom bennetek, és sok dicsekedni való van veletek. Tele vagyok vigasztalódással, sok nyomorúságunkban is túlárad bennem az öröm. **5** Mert amikor Macedóniába jöttünk, semmi nyugalma sem volt testünknek, sőt minden felől zaklattak: kívül harc, belül felelem. **6** De az Isten, a megalázottak vigasztalója, minket is megvigasztalt Titusz megjöttével. **7** Sőt nem megjöttével csupán, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel ti vigasztáltatok meg. Hírül hozta ugyanis nekünk a ti vágyódásotokat, keseréseteket, hozzávaló ragaszkodásotokat, úgyhogy én még jobban megörültem. **8** Mert ha megszomorítottak titeket azzal a levéllel nem bánom, noha bántam, mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig meg is szomorított titeket, **9** most örülök, nem azért, hogy megszomorodtatók, hanem hogy megtérére szomorodtatók meg. Isten akarata szerint szomorodtatók meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok. **10** Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre vezető, visszavonhatatlan megtérést munkál, a világ szerinti szomorúság pedig halálba visz. **11** A ti Isten szerint való szomorúságok milyen nagy buzgóságot keltett bennetek, sőt védekezést,

sőt méltatlankodást, sőt félelmet, sőt vágyakozást, sőt nem volt kevesebbje.“ **16** Hálá legyen az Istennek, buzgóságot, sőt igazságszolgáltatást. mindenkiéppen aki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek Titusz bebizonyították, hogy tiszták vagytok e dologban. szívébe, **17** aki nemcsak elfogadta kérésünket, hanem **18** Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő és nem a nagy buzgóságában önként ment el hozzátok. **18** sérült miatt tettem, hanem azért, hogy nyilvánvalóvá Mi pedig elküldtük vele azt az atyafit is, akit minden legyen Isten előtt irántunk való odaadástok. **19** gyülekezetben dicsérnek evangélium hirdetéséért. **19** Ezért megvagasztalódtunk. Vigasztalódásunkban még Sőt a gyülekezetek útiársunknak is megválasztották sokkal inkább öröltünk Titusz örömén, hogy ti ebben a jó ügyben, amelyet szolgálunk az Úrnak minden által megnyugtattatók lelkét. **14** Ha előtte dicsősége és a jó szándékunk megmutatására. dicsekedtem is veletek, nem maradtam szégyenben, **20** Óvakodunk attól, hogy valaki megrágalmazzon mert amint nektek is csak igazat szólunk, úgy Titusz minket szolgálatunk bőséges eredménye miatt. **21** előtt is igaznak bizonyult veletek való dicsekedésünk. Mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, **15** És most még jobb szível van irántatok, hanem emberek előtt is! **22** Sőt elküldtük velük együtt visszaemlékezve minden által engedelmességére, azt az atyánkfiát is, aki nekem buzgóságát sok dologban és hogy milyen félté és aggódva fogadtatók. **16** Sokszor kipróbáltuk, aki most még sokkal buzgóbb, Örülök, hogy minden tekintetben bízhatom bennetek. **23** Akár Tituszról van mert nagyon bízik bennetek. **23** Akár Tituszról van szó, aki az én társam és közöttek segítségem, akár a mi atyánkfiáról, ők a gyülekezetek követei, Krisztus dicsősége. **24** Mutassátok meg irántuk szereteteteket, és a gyülekezetek előtt is adjátok bizonyságát, hogy méltán dicsekedtünk veletek.

8 Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt a kegyelmét, amelyet Macedónia gyülekezeteinek adott. **2** A nyomorúság sok próbája között is bőséges az örömük, és jószívűségük igen nagy szegénységüket gazdagsággá növelte. **3** Tanúsíthatom, hogy erejük szerint, sőt erejük felül adakoztak, **4** és kértek minket, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek. **5** Reménységünket fölülmülva először önmagukat adták az Úrnak és nekünk, Isten akarata szerint. **6** Úgyhogy kérnünk kellett Tituszt, hogy amiképpen elkezdte, úgy fejezze is be nálatok ezt a szolgálatot. **7** Ezért, amiképpen mindenben bővölködtök, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és a hozzáink való szeretetben, úgy bővölködjétek ebben a szolgálatban is. **8** Nem parancsként mondomb, hanem hogy mások buzgósága által a ti szeretetek valódiságát kipróbljam. **9** Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, aki gazdag lévén szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. **10** Tanácsot is adok nektek ebben a dologban, mert ez hasznos nektek. Tavaly óta jó szándékot megvalósítását elkezdtétek. **11** Most tehát vigyétek is végbe, hogy amiképpen a jó szándék megvolt bennetek, úgy a végrehajtás ahhoz képest valósuljon meg, amitek van. **12** Mert ha a készség megvan, az aszerint kedves, hogy kinek mije van, és nem aszerint, amije nincs. **13** Azért, hogy másoknak könnyebbésgük legyen, nektek ne legyen nyomorúságtok, hanem egyenlő mérték szerint. A ti mostani bőségetek pótolja az ő hiányukat. **14** és kenyereseteket megadja és megsokasítja a ti Máskor meg az ő bőségük pótolja a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen. **15** Amint meg van írva: „Aki sokat szedett, nem volt többje; aki keveset,

9 A szentek iránt való szolgálatról felesleges is írnom nektek. **2** Hiszen ismerem készségeket, amellyel dicsekszem is a macedónoknak, hogy Akhája a múlt esztendő óta készen áll, és a ti buzgóságokat sokat magával ragadott. **3** Mégis elküldtem az atyafiakat, hogy a veletek való dicsekedésük ebben az ügyben alaptalannak ne bizonyuljon, hanem amint mondtam: készen legyetek! **4** Hogyha a macedónok velem együtt jönnek, és felkészületlenül találnának titeket, nehogy szégyent valljuk mi, – hát még ti, – ebben a dologban. **5** Szükségesnek vélem az árát utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek el hozzájuk, és készítsék el előre a ti megígyel adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem, mint kényszerű adomány. **6** Az pedig biztos, hogy „aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat“. **7** mindenki úgy adjon, ahogy eltolkálta szívében, ne kellettlenül vagy kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. **8** Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét, hogy mindenkor mindenből eleget adjon és minden jótéteményre bőségen legyetek. **9** Amint meg van írva: „Szórt, adott a szegényeknek, az ő igazsága örökké megmarad“. **(aión 9165)** **10** Aki pedig magot ad a magvetőnek és kenyereseteket megvöli igazságot gyümölcsét. **11** így mindenben meggazdagodtak a teljes jószívűségre, amely általunk Isten iránti háláadásra indít. **12** Ez

a szeretetszolgálat nemcsak a szentek szükségét megbecsülésben lesz részünk a mi mércénk szerint. előíti ki, hanem sokakat Isten iránti hálaadásra indít. 16 Határaitokon túli területen is hirdetjük majd az 13 Ennek a szolgálatnak eredményességéért, Krisztus evangéliumot, de nem dicsekszünk más mércéje evangéliumát megvalló engedelmességetekért és szerint azzal, amit már mások elvezetek. 17 „Aki a ti hozzájuk és mindenkihez való adakozó pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék.“ 18 Mert nem jószívűségetekért dicsőítik az Istenet. 14 Értetek az a kipróbált ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, könyörögve ők is vágyódnak utánatok, mert Isten akit az Úr ajánl.

kegyelme olyan bősségen áradt ki rátok. 15 Istennek pedig legyen hálá kimondhatatlan ajándékáért!

11 Bárcsak elszenvednétek tőlem egy kevés balgaságot! Sőt sznevédjetek el engem is.

10 Krisztus szelídsegére és engedelmességre 2 Mert Isten feltű szeretetével aggódom értetek, kérlek titeket, én magam, Pál, aki – némelyek mivel eljegyeztelek titeket egy Férfiúval, hogy mint szerint – szemtől-szembe ugyan alázatos vagyok szelőtelen szüzet állítsalak titeket Krisztus elé. közöttetek, de távollétemben szigorú, 2 kérlek titeket, 3 Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga hogy amikor jelen leszek, ne kelljen szigorúnak álnokságával megcsalta Évát, úgy a ti gondolataitokat lennem annak a meggyőződésnek alapján, amellyel, is megronthatja és eltávolíthatja a Krisztus iránt úgy gondolom, szigorú lehetnek azokkal, akik azt való őszinte és tiszta hűségtől. 4 Mert ha valaki tartják rólunk, hogy test szerint élünk. 3 Mert jön hozzátok, és más Jézust prédkál, nem akit noha testben élünk, de nem test szerint harcolunk. mi prédkáltunk, vagy más lelket fogadtok be, 4 Harci fegyvereink sem testiek, hanem erősek nem akit kaptatok, vagy szépen eltűrik a más Isten szolgálatában erődítmények lerontására. 5 evangéliumot, nem amit befogadtatok. 5 Pedig úgy Ezekkel rontunk le minden okosodást és magaslatot, gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló amelyet Isten ismerete ellen emeltek, és foglyul a legfőbb apostoloknál. 6 Ha pedig járatlan is ejtünk minden gondolatot, hogy engedelmeskedjenek vagyok a beszédben, de nem az ismeretben, amint Krisztusnak, 6 és készek vagyunk megbüntetni ez mindenben és mindenéppen nyilvánvalóvá lett minden engedetlenséget, mi helyt teljessé lesz a ti előttetek. 7 Vagy vétkeztem, amikor önmagamat engedelmességetek. 7 Ami a szemetek előtt van, arra megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, mert nézzetek! Ha valaki abban bízik, hogy ő a Krisztus, ingyen hirdettem nektek az Isten evangéliumát? 8 azt is gondolja meg, hogy amint ő a Krisztus, éppen Más gyülekezeteket szegénylettem meg, amikor úgy mi is a Krisztus vagyunk. 8 Mert ha még támogatást fogadtam el tőlük, hogy nektek szolgáljak, túlzottan is dicseknedék hatalmunkkal, amit az Úr és amikor nálatok voltam és szűkölöktem, mégsem a ti építésetekre és nem megrontásotkra adott, voltam terhére senkinek. 9 Mert az én hiányomat akkor sem vallok szégyent! 9 Nem akarom azt a kipoltolták a Macedóniából jött atyafiak, és azon látszatot kelteni, hogy leveleimmel csak ijesztgetlek voltam és azon is leszek, hogy semmiben sem legyek titeket. 10 Mert azt mondják, hogy levelei súlyosak terhetekre. 10 Krisztus igazsága van beninem, ezért és kemények, de megjelenése erőtlen, és beszéde ettől a dicsekvésemről Akhája vidékén sem fognak gyaroló. 11 Gondolja meg az ilyen ember azt, hogy megfosztani. 11 Miért? Mert nem szeretlek titeket? amilyenek távollétünkben vagyunk, amikor csak Isten jól tudja! 12 De amit cselekszem, azt ezután leveleken keresztül szólunk, éppen olyanok leszünk is megteszem, hogy ne adjak alkalmat azoknak, jelenlétéinkkor tetteinkben is. 12 Mert nem merjük akik alkalmat keresnek, arra, hogy dicsekvésükkel magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik olyannak tűnjenek fől, mint amilyenek mi vagyunk. 13 magukat ajánlják, de magukat magukhoz mérik, és Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, magukat magukhoz hasonlítják, így nem cselekednek akik a Krisztus apostolainak tüntetik fel magukat. okosan. 13 De mi nem dicsekszünk mérték nélkül, 14 Nem is csoda, hiszen a sátán is a világosság hanem annak a mércének alapján, amit Isten adott angyalává változtatja el magát. 15 Nem olyan nagy nekünk mértékük, ez pedig, hogy hozzájok is eljussunk. dolog azért, ha az ő szolgájai is átváltoztatják magukat 14 Mert mi nem feszítjük túl magunkat, mintha az igazság szolgájává. De végük cselekedeteik szerint nem tudnánk eljutni hozzájok, hiszen hozzájok is lesz. 16 Ismét mondok: ne tartson engem senki sem eljutottunk a Krisztus evangéliumával. 15 Mi nem esztelelnék, de ha mégis, úgy fogadjatok be, mint dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de esztelelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem. reméljük, hogy hitetek növekedésével még nagyobb 17 Amit most mondok, nem az Úr szerint mondok,

hanem szinte esztelenül, a dicsekédésnek ebben valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy a dolgában. **18** Minthogy olyan sokan dicsekédnek amit hall tőlem. **7** De hogy a kijelentések nagysága test szerint, dicsekédem én is. **19** Hiszen ti okosok miatt el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe, vagyok, örömett eltűritek az eszteleneket. **20** Mert a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy el eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki kifoszt, ne bizakodjam. **8** Ezért háromszor könyörögtem ha valaki kihasznál, ha valaki fölétek kerekedik, az Úrnak, hogy ez távozzék el tőlem. **9** De Ő ha valaki arcul ver titeket. **21** Szégyenkezve ezt mondta nekem: elég neked az én kegyelmem, mondomb, minthogy mi ehhez erőtlenek voltunk. mert az én erőm erőtlenségen lesz teljessé. Nagy De ha valaki merész, esztelenül szólók, merész örömmel dicsekszem azért erőtlenséggel, hogy vagyok én is. **22** Héberek ők? Én is! Izraeliták? a Krisztus ereje lakjék bennem. **10** Ezért van Én is! Ábrahám utódai? Én is! **23** Krisztus szolgái? öröömök a Krisztusért szenvédett erőtlenségekben, (Balgatagul szólók) én még inkább, hiszen többet bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben fáradoztam, többször vetettek börtönbe, sokszor és szorongattásokban, mert amikor erőtlen vagyok, vertek meg, gyakran voltam halálos veszedelemben, akkor vagyok erős. **11** Dicsekédésemben esztelenné **24** a zsidóktól ötször kaptam negyven botütést lettem, de ti kényszerítettetek rá. Mert nektek kellett egy hiján, **25** háromszor megostoroztak, egyszer volna engem ajánlanotok, hiszen semmiben sem megköveztek, háromszor hajótörést szenvédtem, vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál, noha semmi egy éjt és egy napot hányódtam a tengeren. **26** sem vagyok. **12** Apostolságom jelei megmutatkoztak Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, közöttetek a sok tűrésben, a jeleken, csodákban veszedelemben rablók között, veszedelemben és erőkben is. **13** Mert mi az, amiben hátrányt népem között, veszedelemben pogányok között, szenvédteket a többi gyülekezethez viszonyítva, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, legfeljebb az, hogy én magam nem voltam terhetekre! veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot! **14** atyafiak között, **27** fáradtságban és nyomorúságban, Íme, most harmadszor is kész vagyok hozzátok menni, gyakori virrasztásban, éhségen, szomjúságban, és nem leszek terhetekre, mert nem azt keresem, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségen. ami a tiétek, hanem titeket magatokat, mert nem a **28** Mindezen felül az én naponkénti zaklattatásom gyermeket tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, az összes gyülekezetek gondja miatt. **29** Ki erőtlen, hanem a szülők a gyermekeknek. **15** Én pedig örömett hogy én is erőtlen ne volnék? Ki botránkozik meg, hozok áldozatot értetek, és magamat is feláldozom hogy én is ne égnék? **30** Ha dicsekéndem kell, a ti lelketekekért, még ha ti, akiket én igen szeretek, az én gyengeséggel dicsekédem. **31** Isten, a kevésbé szerettek is engem. **16** Ám legyen: de én mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki mindenrőkké nem voltam terhetekre, hanem álnok ember lévén, áldott, tudja, hogy nem hazudok. (aión g165) **32** ravaszággal fogtala meg titeket. **17** Vagy akiket Damaszkuszból Aretász király helytartója őriztette a hozzátok küldtem, azok közül valaki révén becscapta lakk damaszkusziak városát, hogy engem elfogasson. **33** titeket? **18** Megkértem Tituszöt és vele együtt elküldtem azt az atyafit is. Csak nem Titusz csapott be titeket? Nem ugyanazon Lélek szerint járunk? Nem ugyanazokon a nyomokon? **19** Azt hisztek megint, hogy előttetek mentegetjük magunkat? Mi azonban Isten előtt Krisztusban szólunk, mégpedig szeretteim, a ti épülésetekre. **20** Mert attól felek, hogy ha majd hozzátok megyek, nem olyannak talállak titeket, amilyeneknek szeretnélek, és engem sem olyannak találtok, amilyennek szeretnétek. Félek hogy viszálykodás, irigység, harag, egyenetlenség, rágalmazás, vádaskodás, felfuvalkodás, pártoskodás lesz közöttetek, **21** úgyhogy amikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem nálatok, és sokakat megsiratok azok közül, akik korábban vétkeztek és nem térték meg abból a tisztátlanságból, paráznaságból és kicsapongásból, amit elkövették.

12 Dicsekéndem kell, ha nem is használ nekem, így rátérek a látomásokra és az Úr kijelentéseire. **2** Ismerek egy embert a Krisztusban, aki tizennégy ével ezelőtt (hogy testben-e nem tudom, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig. **3** És tudom, hogy az az ember (hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja) elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie. **5** Az ilyennel dicsekszem, magammal pedig nem dicsekszem, hacsak nem gyengeséggel. **6** Ha dicsekéndi akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondánék. De mérséklelem magam, hogy

13 Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. „Két vagy három tanú vallomása erősítsen meg minden ügyet”. 2 Előre megmondtam, és előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most távolétemben azoknak, akik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek is mind, hogyha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes. 3 Bizonyítékát keresitek annak, hogy általam az a Krisztus szól, aki veletek szemben nem erőtlen, hanem erős közöttetek. 4 Mert bár megfeszítettem erőtlenségeben, mindenkorral él Isten hatalmából. És bár mi erőtlenek vagyunk benne, de vele együtt élünk majd Isten erejéből nálatok. 5 Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? Önmagatokat próbáljátok meg! Vagy nem ismeritek-e fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha nem, akkor nem álltatók ki a próbát. 6 De remélem, hogy elismeritek, hogy mi kiálttuk a próbát. 7 Az Istenet pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek, nem azért, hogy mi kipróbáltunk tűnjünk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy kipróbáltatlanok legyünk. 8 Mert semmit sem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. 9 Mert örülünk, ha mi erőtlenek vagyunk, ti pedig erősek vagytok. Imádkozunk is a ti tökéletesedésétekért. 10 Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne kelljen keményen viselkednem azzal a hatalommal, amelyet az Úr nekem építésre és nem rontásra adott. 11 Végezetül, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljetek, vigasztalódjatok, egy értelemben legyetek, békességen éljetek és a szeretetnek és békességnek Istene veletek lesz. 12 Köszöntsétek egymást szent csókkal. 13 Köszöntenek titeket a szentek mindenjában. 14 Az Úr Jézus Krisztus kegyelme és az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindenjáratokkal. Ámen.

Galatákhöz

egykor pusztított. 24 És dicsőítették bennem az Isten.

1 Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta őt a halálból); 2 és a velem is. 2 Földmentem pedig kijelentés következetében, levő összes atyafiak, Galácia gyülekezeteinek: 3 és előjük adtam az evangéliumot, melyet hirdetek Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől és a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, mi Urunk Jézus Krisztustól, 4 aki adta önmagát a mi hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló futottam volna. 3 De még a velem levő Titusz sem gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak kényszerítettem a körülmetélékedésre, noha görög akarata szerint, (aión g165) 5 akinek dicsőség örökkön- volt, 4 tudniliik a belopózkodott hamis atyafiak miatt, örökké! Ámen. (aión g165) 6 Csodálkozom, hogy attól, akik alattomban közénk jöttek, hogy kikémelejék aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar a mi szabadságunkat, mellyel bírunk a Krisztus más evangéliumra hajlotok. 7 Holott nincs más; de Jézusban, hogy minket szolgákká tegyenek, 5 kiknek némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az a Krisztus evangéliumát. 8 De ha akár mi avagy evangélium igazsága megmaradjon számotokra. 6 mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon A tekintélyesektől pedig (bármilyenek voltak régen, kívül, amit nétek hirdettünk, legyen átok. 9 Amint azzal nem törődök; Isten nem nézi az embernek előbb mondottuk, most is ismét mondom: Ha valaki személyét): mert velem a tekintélyesek semmit sem nétek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, közöltek. 7 Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy átok legyen. 10 Mert most embereknek engedek-e énreám van bízva a körülmetéletlenség evangéliuma, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e mint Péterre a körülmetélésé 8 (mert aki erős volt tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék Péterben a körülmetékelés apostolságára, bennem tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája. 11 Tudtotokra is erős volt a pogányok között); 9 és elismerve a adom pedig, atyámfiai, hogy az az evangélium, melyet nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás meg János, én hirdettem, nem ember szerint való, 12 mert én sem kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyújtották embertől vettetem azt, sem nem tanítottak arra, hanem nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, a Jézus Krisztus kijelentése által. 13 Mert hallottatok, ők pedig a körülmetélés között prédiálunk: 10 mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; amit igen nagyon háborgattam az Isten anyaszentegyházát, is én igyekeztem megcselekedni. 11 Mikor pedig és pusztítottam azt. 14 És felülmúltam a zsidóságban Péter Antiókiába jött, szemtől szembe ellene álltam, nemzetembeli sok kortársamat, szerfeleit rajongva mivel panasz volt rá. 12 Mert mielőtt némelyek atyai hagyományaimért. 15 De mikor az Istennek odajöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; tetszett, ki elválasztott engem az én anyám ménéhétől mikor pedig odajöttek, félrevonult, és elkülöntítette fogva, és elhívott az ő kegyelme által, 16 hogy magát, felve a körülmetékelésből valóktól. 13 És kijelentse az ő Fiát énben nem, hogy hirdessem őt a vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgyhogy pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és Barnabást szintén elcsábította az ő tettetésük. 14 vérrel, 17 sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és evangélium igazságához képest, mondtam Péternek ismét visszatértem Damaszkuszbba. 18 Azután három mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra esztendő műlva földmentem Jeruzsálembe, hogy élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríté a Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt pogányokat, hogy zsidó módra éljenek? 15 Mi, napig. 19 Az apostolok közül pedig más nem láttam, természet szerint zsidók és nem pogányok közül hanem csak Jakabot, az Úr testvérét. 20 Amiket való bűnösök, 16 tudva azt, hogy az ember nem pedig nétek írok, ím Isten előtt mondom, hogy nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus hazudom. 21 Azután mentem Szíriának és Cíliának Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban tartományáiba. 22 Személyesen pedig ismeretlen hittünk, hogy megigazulunk a Krisztusban való hitből voltam a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek és nem a törvény cselekedeteiből. Mivel a törvény előtt, 23 hanem csak hallották, hogy aki minket cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem. 17 üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, amelyet Ha pedig Krisztusban keresve a megigazulást, mi

magunk is bűnösöknek találtatunk, vagy Krisztus törvény nem teszi erőtlenné, hogy megsemmisítse bűnnek szolgája-e? Távol legyen. **18** Mert ha amiket az ígéretet. **18** Mert ha törvényből van az örökség, elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat akkor többé nem ígéretből. Ábrahámnak pedig ígéret teszem bűnössé. **19** Mert én a törvény által meghaltam által ajándékozta azt az Isten. **19** Micsoda tehát a törvénynek, hogy Istennek éljek. **20** Krisztussal törvény? A bűnök miatt adatott, amíg eljön a Mag, együtt megfeszíttem. Élek pedig többé nem én, akinek tétetett az ígéretet, rendeltetve angyalok által, hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most testben éltek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta érettem. **21** Nem törölm el az Isten kegyelmét, mert ha a törvény által van az igazság, akkor Krisztus ok nélkül halt meg.

3 Ó, balgatag galaták, kicsoda igézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha tőköttek feszítették volna meg? **2** Csak azt akarom megtudni tületek: a törvény cselekedeteiből kaptatók-e a Lelket avagy a hit hallásából? **3** Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? **4** Annyit szenvendetek hiába? – ha ugyan hiába. **5** Azért, aki a Lelket szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből vagy a hit hallásából cselekszi-e? **6** Miképpen Ábrahám hitt az Istenek, és tulajdonítottat neki igazságul. **7** Értsétek meg tehát, hogy aik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai. **8** Előre látva pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy „Tebenned fog megáldatni minden nép”. **9** Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal. **10** Mert aik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak, minthogy meg van írva: „Átkozott minden, aki meg nem marad mindazokban, amik megírattak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje”. **11** Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él. **12** A törvény pedig nincs hitből, hanem amely ember cselekszi azokat, élni fog azok által. **13** Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lett érettünk, mert meg van írva: „Átkozott minden, aki fán függ”: **14** azért, hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, és a Lélek ígéretét elnyerjük hit által. **15** Atyámfia! Ember szerint szólok. Lám, az embernek megerősített testamentumát senki erőtlenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ad. **16** Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról, hanem mint egyről. És a te magodnak, aki a Krisztus. **17** Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharminc esztendő múltán keletkezett

valóban a törvényből volna az igazság. **22** De az írás minden bűn alá rekeszett, hogy az ígéret Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek. **23** Mielőtt pedig eljött a hit, törvény alatt óriztettünk, egybezáráva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. **24** Így a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazolunk meg. **25** De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt. **26** Mert mindenjában Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. **27** Mert aik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztek fel. **28** Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindenjában egyek vagytok a Krisztus Jézusban. **29** Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örököök.

4 Mondom pedig, hogy ameddig az örökök kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek, **2** hanem gyámosk és gondviselők alatt van az atyától rendelt ideig. **3** Azonképpen mi is, mikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vevve szolgaként: **4** Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, **5** hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fűságot. **6** Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abbá, Atya! **7** Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által. **8** Ámde akkor, mikor még nem ismertétek az Istenet, azoknak szolgáltatok, amik természet szerint nem istenek. **9** Most azonban, hogy megismerték az Istenet, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként térték vissza ismét az erőtlenséget és gyaroló elemekhez, amelyeknek megint újból szolgálni akartok? **10** Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket meg az esztendőket. **11** Félelek titeket, hogy hiába fáradoztam körülöttetek. **12** Legyetek olyanok, mint én, mert én is olyanná lettem, mint ti: atyámfiai, kérlek titeket, semmivel sem bántottatok meg engem. **13** Tudjátok pedig, hogy testem erőtlensége miatt hirdettem nektek az

evangéliumot először. 14 És megkísértetve testemben, igazságnak? 8 Ez a hitetés nem attól van, aki titeket nem vetettetek meg, sem nem utáltatok meg engem, hív. 9 Kis kovász az egész térsztát megkeleszti. 10 hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Bizodalma van az Úrban tihozzatók, hogy más Krisztus Jézust. 15 Hová lett tehát a ti boldogságotok? értelemben nem lesztek; de aki titeket megzavar, Mert bizonyoságot teszek nétek, hogy ti, ha lehetséges elveszi az ítéletet, bárki legyen. 11 Én pedig, lett volna, szemeiteket kívája, nekem adtátok volna. atyámfai, ha még a körülmetést hirdetem, miért 16 Tehát ellenségetek lettem-e, megmondva nétek üldöztem mégis? Akkor eltörölhetet a kereszt az igazat? 17 Nem szépen buzgólkodnak érettetek, botránya. 12 Bárcsak ki is metszették magukat, sőt minket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettük akik titeket bujtogatnak. 13 Mert ti szabadságra buzgólkodjatok. 18 Szép dolog pedig fáradozni a jónak hívattatok, atyámfai; csakhogy a szabadság ürügy mindenkor és nem csupán akkor, ha köztetek vagyok. ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok 19 Gyermekaim! Kiket ismét fájdalommal szülök, egymásnak. 14 Mert az egész törvény ez egy amíg kiábrázolódik bennetek Krisztus. 20 Szeretnék igében teljesedik be: „Szeresd felebarátodat, mint pedig most közöttetek jelen lenni és változtatni a magadat“. 15 Ha pedig egymást marjátok és faljátok, hangomon, mert bizonytalanságban vagyok felőletek. vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek. 16 21 Mondjátok meg nékem, akik a törvény alatt akartok Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek lenni: nem halljátok-e a törvényt? 22 Mert meg van kívánságát végez ne vigyétek. 17 Mert a test a írva, hogy Ábrahámnak két fia volt, egyik a szolgálótól lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; és a másik a szabad asszonytól. 23 De a szolgálótól ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat való test szerint született; a szabad asszonytól való cselekedjétek, amiket akartok. 18 Ha azonban a pedig az ígéret által. 24 Ezek mást példáznak: mert Lélektől vezéreltettek, nem vagytok a törvény alatt. azok az asszonyok a két szövetség: az egyik a Sírai- 19 A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek hegyről való, szolgáságra szülő, ez Hágár, 25 mert ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztálanság, Hágár a Sírai-hegy Árábiában, hasonlatos pedig a bujálkodás, 20 bálványimádás, varázslás, mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, szolgál. 26 De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez harag, patvarkodások, visszavonások, pártítések, 21 mindenjáunknak anyja, 27 mert meg van írva: „Ujjongj, irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások te meddő, ki nem szülsz; vigadózzál és kiálls, ki nem és ezekhez hasonlók; melyekről előre mondottam vajúdsz, mert sokkal több az elhagyottnak magzata, nétek, amiképpen már ezelőtt is mondottam, hogy mint akinek férje van.“ 28 Mi pedig, atyámfai, Izsák akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának szerint igéretnek gyermeket vagyunk. 29 De amint örökösei nem lesznek. 22 De a Léleknek gyümölcsé: akkor a test szerint született üldözze a Lélek szerint szeretet, örööm, békesség, békétűrés, szívesség, valót, úgy most is. 30 De mit mond az Írás? Úzd ki a jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. 23 Az szolgálót és az ő fiát, mert a szolgáló fia nem örököl ilyenek ellen nincs törvény. 24 Akik pedig Krisztuséi, a szabad nő fiával. 31 Azért, atyámfai, nem vagyunk a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival a szolgáló fiai, hanem a szabad asszonyé.

5 Azért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek el

ismét magatokat szolgáságnak igájával. 2 Íme, én, Pál mondom nétek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus nektek semmit sem használ. 3 Bizonyoságot teszek pedig ismét minden embernek, aki körülmetélkedik, te magad is. 2 Egymás terhét hordozzatók, és úgy hogy köteles az egész törvényt megtartani. 4 Töltsétek be a Krisztus törvényét. 3 Mert ha valaki Elszakadtak Krisztustól, aik a törvény által akartok azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja megigazulni, a kegyelemből kiestetek. 5 Mert mi a meg. 4 minden ember pedig az ő maga cselekedetét Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét. 6 Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés dicsekedése és nem másra nézve. 5 Mert ki-ki a nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a maga terhét hordozza. 6 Akit pedig az igére tanítanak, szeretet által munkálkodó hit. 7 Jól futottatok; kicsoda közölje minden javát tanítójával. 7 Ne tévelyegjétek, gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember,

azt aratja is. **8** Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet. (aiōnios g166) **9** A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. **10** Ezért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel. **11** Látjátok, mekkora betűkkel írok nétek a saját kezemmel! **12** Akik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus kereszttjéért ne tüldözzék őket. **13** Mert maguk a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjetek, hogy a ti testetekkel dicsekedjenek. **14** Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus kereszttjében, aki által nékem megfeszítetett a világ és én is a világnak. **15** Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés. **16** És akik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmaság azokon és az Istennek Izraelén. **17** Ezek után senki nekem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bályegeit hordozom az én testemben. **18** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel, atyámfiai! Ámen.

Efézusiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratából, az Efezusban lévő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek. **2** Kegyelem nétek és békesség Istenől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelkei áldással a mennyekben a Krisztusban, **4** aszerint, amint magának kiválasztott minket ő benne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek ő előtte szeretet által, **5** eleve elhatározva, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az ő akaratának jó kedve szerint, **6** kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, **7** akiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint. **8** Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelmemmel, **9** megismertetve velünk az ő akaratának titkát az ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt magában **10** az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak; **11** őbenne, akiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetve annak eleve elvégzése szerint, aki minden az ő akaratának tanácsából cselekszik, **12** hogy legyünk az ő dicsőségének magasztalására, aikik előre reménykédtünk a Krisztusban: **13** akiben ti is, miután hallottátok az igazságnak beszédét, üdvösségeket evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtetetek az ígéretnek ama Szent Lelkével, **14** aki záloga a mi örökségünknek Isten tulajdon népének megváltására, az ő dicsőségének magasztalására. **15** Ezért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban és minden szentekhez való szerelmeteket, **16** nem szűnök meg hálát adni érettetek, emlékezve reákat az én könyörgéseimben, **17** hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Isten, a dicsőségnek Atyja adja nétek bölcsességeknek és kijelentésnek Lelkét az ő megismerésében, **18** és világosítja meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az ő elhívásának a reménysége, mi az ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, **19** és mi az ő hatalmának felséges nagysága irántunk, aikik hiszünk az ő hatalma erejének ama munkája szerint, **20** amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta őt a halálból, és ültette őt a maga jobbjára a mennyekben. **21** minden

fejedelemség és hatalmasság, és erő és uraság és minden név felett, mely neveztetik, nemcsak e világban, hanem a következőben is, (aión g165) **22** és minden az ő lábai alá vetett, és ő tette mindenek fölött az anyaszentegyház fejévé, **23** mely az ő teste, teljessége neki, aki mindeneket betölt mindenekkel. **2** Titeket is megelevenített, akik holtak voltatok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, **2** melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik, (aión g165) **3** aikik között forgolódtunk egykor mi is mindenjában a mi testünk kívánságaiban, cselekedve a testnek és a gondolatoknak akaratát, és természet szerint haragnak fiai voltunk, mint egyebek is. **4** De az Isten gazdag lévén irgalmaságban, az ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, **5** minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal (kegyelemből tartattatok meg!), **6** és együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban, **7** hogy megmutassa a következő időben az ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. (aión g165) **8** Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez. **9** Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkediék. **10** Mert az ő alkotása vagyunk, általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtette, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járunk. **11** Ezért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok voltatok, kiket körülmetéletlennek neveztek azok, aiknek testét kézzel metélték körül, **12** hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélküli valók voltatok, Izrael társaságától idegenek és az igéret szövetségeitől távol valók, reménységeket nem volt, és Isten nélküli valók voltatok e világban. **13** Most pedig a Krisztus Jézusban ti, aikik egykor távol voltatok, közel valókká lettek a Krisztus vére által. **14** Mert ő a mi békességünk, aki eggyé tette mind a két nemzetet, és lerontotta a közbevetett választófálat, **15** az ellenségeskedést az ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölve, hogy azzt a kettőt egy új emberré teremtse ő magában, békességet szerezve, **16** és hogy megbékéltesse az Istennel minden a kettőt, egy testben a keresztfá által, megölve ezen az ellenségeskedést. **17** És eljőve békességet hirdetett nétek, a távol valóknak és a közel valóknak. **18** Mert ő által van menetelünk minden kettőnknek egy Lélekben az Atyahoz. **19** Azért immár nem vagyok jövevények és zselliérek,

hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az hogy ekképpen beteljesedjetek az Istennek egész Istennek, 20 akiket fölélítettek az apostoloknak és teljességeig. 20 Annak pedig, aki véghezletlen bősséggel prófétáknak alapkővén, és a szegletekő maga Jézus mindeneket megcselekedhet, feljebb, hogynem mint Krisztus, 21 akiben az egész épület szép rendben kérjük vagy elgondoljuk, a mibennünk munkálkodó egybeilleszkedik, s növekedik szent templommá az erő szerint, 21 annak legyen dicsőség az egyházban Úrban, 22 akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Krisztus Jézusban nemzetiségről nemzettségre, örökkön-örökké. Ámen! (aiõn g165)

3 Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya 4 Kérlek azért titeket én, aki fogoly vagyok az Úrban, tiérettetek, a pogányokért, 2 ha ugyan hallottatók hogy járjatok úgy, amint illik elhívatásotkhoz, Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nekem mellyel elhívattatok. 2 Teljes alázatossággal és adott a ti érdeketekben; 3 hogy tudniillik kijelentés szelídsgéggel, hosszúréssel, elszenevedve egymást útján ismertette meg velem a titkot, aszerint, szeretetben, 3 igekezve megtartani a Lélek egységét amint az előbb megírtam röviden, 4 melynek a békességnak kötelében. 4 Egy a test és egy a Lélek, olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én miképpen elhívatásotknak egy reménységében értelmem a Krisztus titka felõl, 5 amely más időkben hívattatok is el. 5 Egy az Úr, egy a hit, egy nem ismertetett meg az emberek fiaival úgy, a keresztség. 6 Egy az Isten és mindeneknek ahogyan most kijelentette az ő szent apostolainak és Atya, aki mindenekfelett van, és mindenek által és prófétáinak a Lélek által: 6 hogy tudniillik a pogányok mindenjáratokban munkálkodik. 7 Mindegyikünknek örököstársak, és egyugyanazon test tagjai, és részei pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott az ő ígéretének a Krisztus Jézusban az evangélium ajándéknak mértéke szerint. 8 Ezért mondja az által, 7 amelynek szolgájává lettem az Isten ama írás: Fölmény a magasságba, foglyokat vitt fogva, kegyelmének ajándékából, mely adatott nékem az és ajándékokat adott az embereknek. 9 (Az pedig, ő hatalmának munkája szerint. 8 Nékem, minden hogy fölmény, mit jelentene más, mint hogy előbb le szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a is szállott a föld alsóbb részeire? 10 Aki leszállott, kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus ulyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, mérhetetlen gázdaságát, 9 és hogy megvilágosítam hogy mindeneket betöltsön.) 11 És ő adott némelyeket mindenkinél, hogy miképpen rendelkezett Isten ama apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket titok felől, amely elrejtetett örökö időktől fogva az evangéliistákul, némelyeket pedig pástorokul és Istenben, aki minden teremtett a Jézus Krisztus tanítókul, 12 a szentek tökéletesebbítése céljából a által; (aiõn g165) 10 azért, hogy megismerjék most szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: a memnybeli fejedelemiségek és hatalmasságok az 13 még eljutunk mindenjában az Isten Fiában való egyház által az Istennek sokféle bölcsességét, 11 hitnek és az ő megismerésének egységére, érett amaz öröök végezése szerint, amelyet megcselekedett férfiúságra, a Krisztus teljességevel ékeskedő kornak a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban: (aiõn g165) mértékére: 14 Hogy többé ne legyünk gyermekek, 12 akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal kiket ide s tova hány a hab, és hajt a tanításnak akármi való menetelünk Istenhez, az őbenne való hit által. szele az embereknek álnoksága által, a tévelygés 13 Azért kérlek, hogy ne csüggédjek el az én ravaszágához való csalárdsság által, 15 hanem az érettetek való nyomorúságaim miatt, amelyek nektek igazságot követve szeretetben, mindenestől fogva dicsőségetekre vannak. 14 Ezért meghajtom téerdeimet növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban, 16 a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atya előtt, 15 akiből az egész test, szép rendben egyberakva és akiről neveztetik minden nemzetég memnyen és egybe szerkesztetve az ő segedelmének minden földön, 16 hogy adj meg nektek az ő dicsősége kapcsával, minden egyes tagnak mértéke szerint gázdaságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek való munkássággal teljesíti a testnek növekedését az ő Lelke által a belső emberben, 17 hogy a maga fölélítésére szeretetben. 17 Ezt mondomb lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; azért, és bizonyágot teszek az Úrban, hogy ti 18 a szeretetben meggyökerezve és alapot véve, többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is hogy megérthessétek minden szentekkel együtt, járnak az ő elméknek hiábavalóságában, 18 akik mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és értelmükben meghomályosodtak, elidegenültek az magassága az Isten jóvoltának, 19 és megismerjétek isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, keménysége miatt van bennük; 19 akik erkölcsi

érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták, éktelen doleg csak mondani is. 13 Mindezek pedig minden tisztátlanságnak nagy nyereséggel való felfedve, a világosság által napvilágra jönnek; mert cselekvésére. 20 Ti pedig nem így tanultátok a minden, ami napvilágra jön, világosság. 14 Ezért Krisztust; 21 ha ugyan őt megértettétek és őbenne mondja: Serkenj fől, aki alszol, és támadj fel a halálból, megtanultátok, hogy Jézusban van az igazság: 22 és felragyog néked a Krisztus. 15 Lássátok meg azért, hogy levetkőzzétek ama régi élet szerint való őembert, hogy mi módon okkal járjatok, nem mint bolondok, mely meg van romolva a családság kívánságai miatt. hanem mint bölcsék. 16 Áron is megvegyétek az 23 Újuljatok meg a ti elméteknek lelke szerint, 24 alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. 17 Ezért ne és öltözzétek fel amaz új embert, mely Isten szerint legyek esztelenek, hanem megértétek, mi legyen teremtett igazságban és valóságos szentségen. 25 az Úrnak akarata. 18 És meg ne részegedjetek Azért levetve a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesedjetek az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk. be Szent Lélekkel, 19 beszélgetve egymás között 26 Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne zsoltárokban és dicséretekben, és lelkí énekekben, menjen a ti haragotokon; 27 se pedig az ördögnek ne énekelve és dicséretet mondva szívetekben az adjatok helyet. 28 Aki lopott, többé ne lopjon, hanem Úrnak. 20 Hálákat adva mindenkor mindenekért a inkább munkálkodjék, cselekedve az ő kezeivel azt, mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölökönök. 29 és Atyának. 21 Engedelmesek legyek egymásnak Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, Isten felelmeiben. 22 Ti, asszonyok, saját férjeteknek hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, engedelmesek legyek, mint az Úrnak. 23 Mert a hogy áldásos legyen a hallgatóknak. 30 És meg férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. 24 De aki által megpecsételtették a teljes váltságnak miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, napjára. 31 minden mérgezzé és fölgergedés azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek és harag és lárma és káromkodás kivettessékként mindeneket, melyek nem illenek: hanem inkább háládás. 32 Legyek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, engedve egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban engedett nétek.

5 Legyek azért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek, 2 és járatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát érettünk ajándékul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul. 3 Paráznáság pedig és akármilyen tisztátlanság vagy fösvénység ne is kerüljön szóba közöttetek, amint szentekhez illik; 4 sem undokság vagy bolond beszéd vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. 5 Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is vagy tisztátlannak vagy fösvénynek, aki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. 6 Senki titoktak meg ne csaljon üres beszédekkel, mert ezekért jön az Isten haragja a hitetlenség fiaira. 7 Azért ne legyek részesei ezeknek. 8 Mert régen sötétség voltatok, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai, úgy járatok 9 (mert a világosságnak gyümölcsé minden jóságban és igazságban és valóságban van), 10 és anyádat (ami az első parancsolat igérettel), 3 megmondolva, mi legyen kedves az Úrnak. 11 És ne legyen közösségek a sötétségnak gyümölcsstelen földön. 4 Ti is, atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjelek hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése azokat, 12 mert amiket azok titokban cselekszenek, szerint. 5 Ti, szolgák, engedelmesek legyek

a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a Krisztusnak, **6** nem a szemek szolgálva, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgái, cselekedve az Istennek akaratát lélekből, **7** jó akarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek, **8** tudván, hogy ki-ki ami jót cselekszik, azt veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabad. **9** Ti is, urak, ugyanazt cselekedjétek velük, elhagyva a fenyegést, tudva, hogy a ti Uratok is mennyben van, és személyválogatás nincsen őnála. **10** Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. **11** Öltözzelek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszsgával szemben. **12** Mert nem vér és test ellen van nékünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. (aión g165) **13** Ezért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és minden elvégezve megállhassatok. **14** Álljatok hát elő, körülövezve derekatokat igazlelkűséggel és felöltözve az igazságnak páncélját, **15** felsaruzva lábaitokat a békesség evangéliumának készségével. **16** Mindezekhez fölvéve a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát kiolthatjátok. **17** Az üdvösség sisakját is fölvegyétek és a Léleknek kardját, amely az Isten beszéde. **18** minden imádsággal és könyörögéssel imádkozva minden időben a Lélek által, és ugyanígy vigyázzatok teljes állhatatossággal és könyörögéssel minden szentekért, **19** én érettem is, hogy adassék nékem szó, ha számat megnyitom, hogy bátorsággal ismertessem meg az evangélium titkát, **20** amelyért követséget viselek láncok között, hogy bátran szóljak arról, amiképpen kell szólanom. **21** Hogy pedig ti is megtudjátok dolgaimat, hogy mit cselekszem, minden megismertet veletek Tükhikosz, a szeretett atyafi és hű szolga az Úrban, **22** kit éppen azért küldöttetem hozzátok, hogy megismerjétek a mi dolgainkat, és megvagasztalja a ti szíveteket. **23** Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel együtt az Atya Iestentől és az Úr Jézus Krisztustól! **24** A kegyelem legyen mindazokkal, akik szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust romlatlanságban. Ámen.

Filippiekhez

1 Pál és Timóteus, Jézus Krisztus szolgái, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, a püspökökkel és diákónusokkal egyetemben: **2** Kegyelem nétek és békesség Istenről, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Hálát adok az én Istenemnek, minden rólatok való megemlékezésben, **4** mindenkor minden könyörgésemben mindennyiötökért nagy örömmel könyörgök, **5** mert részt vettetek az evangélium ügyében az első naptól fogva mind ez ideig. **6** Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig. **7** Mert méltó, hogy én így gondolkodjak felőletek, hiszen szívemben hordalak titeket, mint aikik mind az én fogágomban, mind az evangéliumnak oltalmazásában és bizonyításában mindenáján részestársaim vagytok a nékem adott kegyelemben. **8** Mert bizonyásom az Isten, hogy mennyire vágyakozom mindenájatok után a Krisztus Jézus szerelmében. **9** És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővölködjek ismeretben és minden értelmességen; **10** hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz, és mi a jó; hogy legyeketek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; **11** hogy beteljetek az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására. **12** Tudtotokra akarom pedig adni, atyámfiai, hogy az én dolgaim inkább előmenetelére lettek az evangéliumnak; **13** annyira, hogy a Krisztusban híressé lett az én fogágom a testőrség egész házában és mindenki előtt; **14** és többen az Úrban való atyafiak közül bízva az én fogágomban, nagyobb bátorsággal merik szólni az igét. **15** Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jókaratból is hirdetik a Krisztust. **16** Némelyek versengésből prédkálják a Krisztust, nem tiszta lélekkel, és azt hiszik, hogy fogásom nyomorúságait így megnövelik; **17** de mások szeretetből, mert tudják, hogy én az evangéliumnak oltalmazására rendeltettem. **18** Mert mit mondjak? Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus prédkáltatik: és én ennek örülök, sőt örülni is fogok. **19** Mert tudom, hogy ez nékem üdvösségemre lesz a ti könyörgésetek és Jézus Krisztus Lelkének segedelme által, **20** aszerint az eséngő várakozásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog

magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által. **21** Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. **22** De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom. **23** Mert szorongattatom e kettő között, kívánok elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb, **24** de e testben megmaradnom szükségesebb érettetek. **25** És ebben bízva tudom, hogy megmaradok és együtt maradok mindenájatokkal a ti hitben való gyarapodásotakra és örömtökre; **26** hogy bőven dicsekedhessetek velem Krisztus Jézusban, amikor újból megjelenek nálatok. **27** Ezért a Krisztus evangéliumához méltóan viseljétek magatokat, hogy akár odamegyek, és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam dolgaitok felől, hogy egy lélekben, egy érzéssel küzdötök az evangélium hítéért; **28** és meg nem ijedtek semmi miatt az ellenségek előtt: mert ami nekik a veszedelem jele, az nektek az üdvössége, és ez az Istenről van. **29** Mert nétek adatott az a kegyelem a Krisztusért, hogy ne csak higgyeketőbenne, hanem szenvédjetek is őretek: **30** mert ugyanolyan harcot vívtok, mint amilyet láttatok nálam, és most hallottok felőlem.

2 Ha tehát helye van Krisztusban az intésnak, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnak, ha helye van a szívnek és könyörületességnak, **2** akkor teljesítétek be az én örömet, hogy egyetértsében, ugyanazon szeretettel viseltetvén egymás iránt, egy érzésben, ugyanazon akarattal törekedjetek. **3** Semmit nem cselekedjetek versengésből, sem hiábaivaló dicsőségből, hanem álázatosan tartsátok egymást különbnek magatknál. **4** Ne nézze senki csak a maga hasznát, hanem a másokét is. **5** Ezért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, **6** aki mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istenrel egyenlő, **7** hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fől, emberekhez hasonlóvá lett. **8** És mikor olyan lett, mint egy ember, megalázta magát, engedelmes volt a halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. **9** Ezért az Isten is felmagasztalta őt, és oly nevet ajándékozott neki, amely minden név fölött való; **10** hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieké, földieké és föld alatt valóké. **11** És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. **12** Ezért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nemcsak az én jelenétemben, hanem sokkal inkább most, a távollétemben, félelemmel és rettegéssel

munkálkodjatok üdvösségeketek; 13 mert Isten nemzetsegéből, Benjámin törzséből való vagyok, az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus, a tetteket jó kedvéből. 14 Mindent zúgolódások 6 buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a és versengések nélkül cselekedjetek, 15 hogy törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam. feddhetetlenek és tiszták legyek, Istennek szelplőtlen 7 De ami nékem egykor nyereség volt, azokat a gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetseg Krisztusért kárnak ítélem. 8 Sőt most még inkább közepette, aik között fényletek, mint csillagok e kárnak ítélek minden az én Uram, Jézus Krisztus világban. 16 Életnek beszédét mutassátok nézik; ismeretének gazdagsága miatt: akiért minden hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek, hogy a nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. Krisztust megnyerem, 9 és találtassam őbenne, mint 17 De ha kiontatom is italáldozatként a ti hitetek akinek nincsen saját igazsága a törvényből, hanem áldozatánál és papi szolgálatánál, mégis örülök, és igazsága van a Krisztusban való hit által, Istenről együtt örülök mindenjáratokkal. 18 Azonképpen ti is való igazsága a hit alapján: 19 hogy megismerjem örüljetek, és örüljetek együtt velem. 19 Reménykedem őt és feltámadásának erejét, és szenvedéseiben pedig az Úr Jézusban, hogy Timóteust rövidesem is részesüljek, hasonlóan az ő halálához; 21 hogy elküldöm hozzátok, hogy én is felviduljak, meghallva így eljuthassak a halottak feltámadására. 22 Nem a dolgaitokat. 20 Mert nincsen velem senki más, aki mondomb, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes olyan lelkükűt volna, mint ő, aki igazán szívén viselne vagyok, de igyekeztem, hogy elérjem azt, amiért dolgaitokat. 21 Mert mindenki a maga hasznát keresi, megragadott engem a Krisztus Jézus. 22 Atyámfiai, nem a Krisztus Jézusét. 22 Az ő kipróbált voltát pedig én magamról nem gondolom, hogy már elértem ismeritek, hogy miképpen atyával a gyermekek, úgy volna ezt, 24 de egyet cselekszem, azokat, amelyek szolgálta ő velem együtt az evangélium ügyét. 23 hátam mögött vannak, elfelejtve, azoknak pedig, Ezért remélem, hogy elküldöm őt tüstént, mihelyst amelyek előttem vannak, nekidőlve, célegyenest meglátom saját dolgaim állását, 24 és bízom az igyekeztem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét Úrban, hogy magam is csakhamar el fogok menni. 25 felülről való elhívása jutalmára. 26 Mi, aik ezért De azért szükségesnek tartom, hogy Epafroditoszt, tökéletesek vagyunk, így gondolkodunk: és ha az én atyámfát és munkatársamat és bajtársamat, valamit másképpen gondoltok, az Isten azt is ki aki nektek követetek és szükségben áldozatot fogja jelenteni néktek: 27 csakhogy, amire már hozó szolgátok, hazaküldjem hozzátok, 28 mivelhogy eljutottunk, abban ugyanazon szabály szerint járunk vágyva vágyott mindenjáratok után, és győrőről el, ugyanazon értelemben legyünk. 29 Legyetek amiatt, hogy meghallottatók, hogy ő beteg volt. 27 követőim, atyámfiai, és figyeljetek azokra, aik úgy Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az Isten járnak, amiképpen mi néktek példátok vagyunk. megkönyörült rajta, nemcsak őraja, hanem rajtam is, 28 Mert sarkan járnak másképpen, akikről sokszor hogy szomorúság ne jöjjön szomorúságomra. 29 Ezért mondattam néktek, most pedig sírva is mondomb, hamarabb küldtem őt haza, hogy ha majd meglájtatók hogy a Krisztus kereszttjének ellenségei; 29 aiknek őt, ismét örüljetek, és nékem is kisebb legyen a végük veszedelem, aiknek istenük a hasuk, és szomorúságom. 30 Fogadjátok azért őt az Úrban aiknek dicsőségük gyalázatukban van, mert mindig teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljétek: a földiekkel törődnek. 30 Mert a mi országunk a 30 mert a Krisztus dolgáért jutott majdnem halálra, mennyekben van, ahonnét a megtartó Úr Jézus kockára tette életét, hogy kárpótoljon engem azért, Krisztust is várjuk; 21 aki megváltoztatja majd a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az ő dicsőséges testéhez az ő hatalmas munkája szerint, hogy által maga alá is vethet mindeneket.

3 Továbbá atyámfiai, örüljetek az Úrban.

Ugyanazokat írni nektek én nem restellem, titeket pedig megerősít. 2 Órizkedjetek az ebektől, 3 mert mi vagyunk a körülmetélkedés, megmetéltől, 4 jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint is. 5 Körülmetéltettem nyolcadnapon, Izrael dolgában együtt viaskodtak velem és Kelemennel

4 Ezért, szerelmes atyámfiai, aik után úgy vágyakozom, ti az én örööm és koronám vagyok, ekképpen álljatok meg az Úrban, én szerelmeseim! 2 aik lélekben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus Evódiát és Szüntetkét is tem, hogy értesenek egyet Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk: az Úrban. 3 Igen, kérlek téged is, igaz szolgatársam, légy segítségül ezeknek, mint aik az evangélium

és ama többi munkatársaimmal, aiknek nevei föl vannak írva az élet könyvében. **4** Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondomb, örüljetek! **5** A ti szelídlekűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel! **6** Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. **7** És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. **8** Továbbá, atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. **9** Azt cselekedjétek, amiket tanultatok, elfogadtatok, hallottatok és láttatok is tőlem; és a békesség Istene veletek lesz. **10** Felette igen örölkitem pedig az Úrban, hogy újból gondoskodhattok rólam, melyre azelőtt is gondoltatok, de nem volt rá alkalmatok. **11** Nem szűkölködésem miatt mondomb, mert én megtanultam, hogy megelégedjem azzal, amim van. **12** Tudok megaláztatni és tudok bővölködni is; minden és mindig ismerek: jóllakást és éhezést, bővölködést és szűkölködést. **13** mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. **14** Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban részesekké lettetek. **15** Tudjátok pedig ti is, filippibeliek, hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, mikor Macedóniából kimentem, egyetlen egyház sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül: **16** mert már Thesszalonikában is, egyszer is, másszor is küldtetek nékem szükségemre. **17** Nem mintha kívánnám az ajándékot; hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznatokra. **18** Megkaptam pedig minden, és bővölködöm; beteltem, mióta megkaptam Epafroditosztól, amit küldtetek, mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek. **19** Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint, dicsőségesen a Krisztus Jézusban. **20** Az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség mindenrőkönörök. Ámen. (aión g165) **21** Köszöntetek minden szentet a Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket az atyafiak, aik velem vannak. **22** Köszöntenek titeket minden szentek, mindeneknek felette pedig a császár udvarából valók. **23** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindenjáratokkal! Ámen.

Kolosséiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratából és Timóteus atyafi. **2** A Kolosséban levő szenteknek és hívő atyafiaknak a Krisztusban: Kegyelem nétek és békesség Istenről, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyának mindenkor értetek könyörögvén, **4** mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban és a szeretetet, amellyel minden szentek iránt vagytok, **5** a mennyekben nétek eltett reménységért, amelyet már előbb hallottatok az igazság beszédeiben, amely az evangélium: **6** mely eljutott hozzátok, miképpen az egész világra is, és gyümölcsöt terem, úgy, mint nálatok is attól a naptól fogva, melyen hallottatok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán: **7** úgy ahogy tanultátok is Epafrásztól, a mi szerelmes szolgatársunktól, aki hív szolgája érettetek a Krisztusnak, **8** és aki el is beszélte nékünk a ti Lélekben való szereteteteket. **9** Azért mi is, attól a naptól fogva, hogy ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni és kérni, hogy betöltesetek az Isten akaratának megismerésével minden lelke bőlcsességen és értelemben, **10** hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremjétek, és növekedjetek az Isten megismerésében. **11** Az ő dicsőséges hatalma erősítsen meg benneteket, és segítségével kitartóak és hosszútűrök legyetek örömmel. **12** Hálákat adván az Atyának, ki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban, **13** aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az ő szerelmes Fiának országába; **14** akiben a mi váltságunk van az ő vére által, bűneinknek bocsánata. **15** Aki képe a láthatatlan Istennek, és minden teremtmény előtt született. **16** Mert őbenne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; minden általa és őreá nézve teremtettet; **17** ő előbb volt mindenél, és minden őbenne áll fenn. **18** ő a feje a testnek, az egyháznak: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben ő legyen az első. **19** Mert tetszett az Atyának, hogy őbenne lakozék az egész teljesség, **20** és hogy általa békéltessen meg minden magával, békességet szerezvén keresztiének vére által; általa minden, ami csak van akár a földön, akár a mennyekben. **21** Titeket is, kik hajdan elidegenültek, és ellenségek voltatok

gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmetek miatt, most mégis megbékélgett 22 az ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat és feddhetetleneket állítson maga elé, **23** ha megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el nem távoztok az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ő alatt; és amelynek lettem én, Pál szolgájává. **24** Most öröök értetek való szentvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm azt testemben, ami híja van a Krisztus szentvedéseinek, az ő testéért, ami az egyház, **25** melynek lettem én szolgájává az Isten elhívása szerint, amelyet nékem adott értetek, hogy betöltsem az Isten igéjét. **26** Tudniillik azt a titkot, mely el volt rejte ősidők és nemzetégek óta, most pedig megjelentetett az ő szentjeinek, (aiōn g165) **27** akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus közöttetek van, a dicsőségek ama reménysége. **28** Akit mi prédikálunk, intve és tanítva minden embert teljes bőlcsességgel, hogy minden embert tökéletessé tegyük a Krisztus Jézusban, **29** erre igyekszem és ezért küzdök az ő ereje szerint, mely bennem hatalmasan munkálkodik.

2 Mert akarom, hogy tudtotokra legyen, hogy milyen nagy tusakodásom van érettetek és azokért, kik Laodiceában vannak és mindenkor, akik nem láttak engem személy szerint e testben; **2** hogy vigasztalást kapjon szívük, egybekötve a szeretetben, és hogy eljussanak az értelelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére, **3** amelyben van a bőlcsességek és ismeretnek minden kincse elrejtve. **4** Ezt pedig azért mondom, hogy valaki titeket rá ne szedjen hitegető beszéddel. **5** Mert jóllehet testben távol vagyok tőletek, mindenkor lelékben veletek vagyok, örvülve és lávta köztetek a jó rendet és Krisztusba vetett hiteteknek erősségeit. **6** Azért, amiképpen befogadtatók a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok őbenne, **7** meggyökerezve és tovább épülve őbenne és megerősödve a hitben, ahogyan arra megtanítottatok, és amiben bővölködtök háláadással. **8** Vigyázzatok, hogy senki ne legyen, aki benneteket foglyul ejt bőlcselkedéssel és üres csalással, mely emberek rendelése szerint, a világ elemi tanításai szerint és nem a Krisztus szerint való. **9** Mert őbenne lakozik az istenségek egész teljessége testileg, **10** és ti őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségek és hatalmasságának;

11 akiben körül is vagytok metélve kéz nélkül való ő cselekedeteivel együtt, 10 és felöttöttétek amaz körülmetéléssel, levetkőzve az érzéki bűnök testét a új embert, akit megújulása van annak képmása Krisztus körülmetélésében, 12 eltemettetve vele együtt szerint való ismeretre, aki teremtette azt, 11 ahol a keresztségen, és vele egyetemben fel is támadtak nincs többé görög és zsidó, körülmetélkedés és az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta körülmetéletlenség, idegen, szkíta, szolga, szabad, őt a halálból. 13 És titeket, kik holtak voltatok a hanem minden és mindenekben Krisztus. 12 Öltsetek bűnökben és a testek körülmetéletlenségeben, vele magatokra ezért mint az Istennek választottai, szentek együtt életre kelt megbocsátva minden bűnötököt, 14 és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot, azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk alázatosságot, szelídséget, hosszútúrest. 13 Viseljétek szóló kézírást, amely ellenükre volt nekünk, és azt el egymást, és bocsássatok meg kölcsönösen eltette az útból, odaszegyezve azt a keresztfára, 15 egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza lefegyverezte a fejedelmeket és a hatalmasságokat, volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, őket bátran mutogatta, diadalt vett rajtuk abban. akképpen ti is. 14 Mindezeknek fölén pedig öltisétek 16 Ezért senki se ítélijen meg titeket evésért vagy fől a szeretetet, mert az a tökéletességnak kötele. 15 ivásért, ünnep, újhold vagy szombat dolgában, 17 És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, melyek csak árnyékai a következendő dolgoknak, de amelyre el is hívatottak egy testben; és háládatosak a valóság a Krisztus. 18 Senki se vegye el tőletek legyetek. 16 A Krisztusnak beszéde lakozzék bennetek a pálmát, mert kedvét találja alázatoskodásban és gazdag, minden bölcsességen; tanítások és az angyalok tiszteleseben, amelyeket nem látott, intétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelkí ilyanokat tudakozva, ok nélkül felfülvalkodva testének énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben értelmével, 19 és nem ragaszkodik a Főhöz, aki által az Úrnak. 17 És minden, amit csak cselekedtek az egész test, a kapcsok és kötelek segítségével szóval vagy tettel, minden az Úr Jézusnak nevében van egybeszerkeszve, és növekedik az Isten szerint cselekedjetek, hálát adván az Istennek és Atyának való növekedéssel. 20 Ha meghalva a Krisztussal, őáltala. 18 Ti, asszonyok, engedelmeskedjetek megszabadultatok a világ elemi tanításaitól, miért férjeknek, amiképpen illik az Úrban. 19 Ti, férfiak, terhelítetek magatokat efféle rendelésekkel, mintha e szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk világban elők volnátek, 21 hogy tudniillik: „Ne fogd keserű kedvűek. 20 Ti, gyermekek, fogadjatok szót meg, meg se kóstold, még csak ne is illesd!“ 22 (ezek szüleiteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak. azért vannak rendelve, hogy elfogyasszuk őket), az 21 Ti, atyák, ne bosszantsátok gyermekeiteket, hogy emberek parancsolatai és tanításai szerint. 23 Ezek kétsége ne essenek. 22 Ti, szolgák, fogadjatok bölcsességnak látszanak ugyan a maguk választotta szót mindenben test szerint való uraitoknak, nem a istentiszteletben és alázatoskodásban, és a test szemnek szolgálva, mint akik embereknek akarnak gyötösében, de nincs bennük semmi becsülnivaló, tetszeni, hanem szíveteknek egyenessége szerint, mivelhogy a test hízlalására valók.

3 Ezért ha feltámadtak a Krisztussal, az odafennvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülve, 2 az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel. 3 Mert meghaltatok, és a ti étletek el van rejte Krisztussal együtt az Istenben. 4 Amikor Krisztus, a mi életünk, meg fog jelenni, akkor majd ti is, ővele együtt, megjelentek dicsőségen. 5 Öljetek meg azért földi tagjaitokat: paráznáságot, tisztálatáságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fösvényiséget, van Uratok mennyeiben. 2 Legyetek állhatatosak ami bálványimádás, 6 melyek miatt eljön Isten és éberek az imádságban, ügyelve a hálaadásra. 3 haraja az engedetlenség fiaira, 7 melyekben ti Imádkozzatok egyszersmind érettünk is, hogy az Isten is jártatok régen, mikor azokban éltek. 8 Most nyíssa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk pedig vessétek el magatoktól mindeket: haragot, a Krisztus titkát, amelyért fogoly is vagyok, 4 hogy indulatot, gonoszságot és szátokból a káromkodást nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, amint nékem szólom és gyalázatos beszédet. 9 Ne hazudjatok egymás kell. 5 Bölcsem viseljétek magatokat a kívülállókkal, ellen, mivelhogy levetkőztétek amaz óembert az a jó alkalmat áron is megváltva. 6 A ti beszédetek

mindig kellemes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mi módon kell néktek kinek-kinek megfelelhetek. 7 minden dolgaimat megismerteti majd veletek Tükhikosz, a szeretett atyafi és hív szolga és szolgatárs az Úrban, 8 akit éppen amiatt küldtem hozzátok, hogy megismérje dolgaitokat, és megvigasztalja szíveteket, 9 Onézimossal együtt, a hű és szeretett atyafival, aki törökületek való; minden itt való dolgot megismertetnek ők veletek. 10 Köszönt titeket Arisztarkhosz, az én fogolytársam és Márk, a Barnabás unokatestvére (akitől parancsolatokat vettetek: ha hozzátok megy, fogadjátok őt szívesen) 11 és Jézus, kit Jusztusznak is hívnak, akik a zsidók közül valók: csak ezek azok a munkatársaim az Isten országában, akik nékem vigasztalásomra voltak. 12 Köszönt titeket Epafrász, aki törökületek való, Krisztusnak szolgája, mindenkor tusakodva érettetek imádságaiban, hogy megállhassatok tökéletesen és teljes meggyőződéssel az Istennek minden akaratában. 13 Mert bizonyágot teszek őfelőle, hogy sokat fárad értetek és azokért, kik Laodiceában és Hierápoliszban vannak. 14 Köszönt titeket Lukács, ama szeretett orvos és Démász. 15 Köszöntsétek az atyafiakat, akik Laodiceában vannak és Nimfást és a gyülekezetet, amely az ó házánál van. 16 És mikor felolvastatik nálatok e levél, cselekedjétek meg, hogy a laodiceaiak gyülekezetében is felolvastassék, és hogy a Laodiceából érkező levelet ti is olvassátok fel. 17 És mondjátok meg Arkhipposznak: Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsd! 18 A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval van írva. Emlékezzetek meg az én bilincseimről! A kegyelem veletek. Ámen.

1 Tesszalonika

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikai gyülekezetnek, az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: Kegyelem nétek és békesség Istenől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. 2 Hálát adunk Istennek mindenkor mindenjáratokért, megemlékezve rólatok imádságunkban. 3 Szüntelenül emlegetjük Isten, a mi Atyánk előtt a ti hitetek munkáját, szereteteteknek fáradozását és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát, 4 tudva, hogy ti, Istenől szeretett atyámfiai, ki vagytok választva. 5 A mi evangéliumhirdetésünk nálatok nemcsak szavakban állt, hanem isteni erőkben, Szentlélekben és teljes bizonyosságban. Hiszen tudjátok, hogyan éltünk közöttetek a ti érdeketekben. 6 Ti pedig a mi követőinkké lettettek és az Úréi, befogadva az igét sokféle szorongattatás között, a Szentlélek örömeivel. 7 Úgyhogy Macedóniában és Akhájában valamennyi hívőnek példaképévé lettettek. 8 Mert nemcsak Macedóniába és Akhájába zendült ki tőletek az Úr beszéde, hanem mindenhol híre terjedt a ti Istenbe vetett hiteteknek, úgyhogy szükségtelen is erről beszélnünk. 9 Hiszen ők maguk mondják el rólunk, hogyan fogadtatok minket, és miként tértetek meg Istenhez a bálványoktól, hogy az élő Istennek szolgáljatok, 10 és várjátok az ő Fiát, Jézust a mennyből, akit feltámasztott a halálból, és megszabadít minket az eljövendő haragtól.

2 Magatok is tudjátok, atyámfiai, hogy nem hiába jártunk nálatok. 2 Noha előbb szenvedésben és bántalmazásban volt részünk Filippiben – amint azt ti is tudjátok –, Istenől bártáságot kaptunk, hogy közöttetek is hirdessük Isten evangéliumát sok tusakodás közben. 3 Mert a mi ige hirdetésünk nem megtévesztésből, sem tisztában szándékból, sem álnokságból ered, 4 hanem Isten méltatott minket arra, hogy ránk bízza az evangéliumot. Ezért nem úgy hirdetjük azt, hogy embereknek, hanem hogy Istennek tetszését keressük, aki megvizsgálja szívünket. 5 Hiszen tudjátok, soha nem lépünk fel sem hízelő beszéddel, sem leplezett kapzsíaggal. Isten erre a tanú! 6 Emberek től való dicsőítést sem kerestünk, sem tőletek, sem másoktól. 7 Bár mint Krisztus apostolai érvényesíthettük volna tekintélyünket, mégis olyan szívélyesek voltunk köztetek, mint az anya, aki gyermekét dajkálja. 8 Így megkedvelve titeket, készek voltunk közölni veletek nemcsak Isten evangéliumát, hanem a magunk lelkét is, annyira megszerettünk titeket. 9 Emlékezhettek, atyámfiai, fáradozásunkra

és vesződségünkre, mert éjjel-nappal munkálkodva hirdettük nektek Isten evangéliumát, hogy senkit meg ne terheljünk közületek. 10 Tanúk vagytok rá és az Isten, hogy milyen szentül, igazán és feddhetetlenül éltünk közöttetek, akik hisztek. 11 Azt is tudjátok, hogy mint az atya gyermeket, úgy intettünk és buzdítottunk egyenként mindenjáratokat, 12 és kérve kérünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, aki az ő országába és dicsőségebe hív titeket. 13 Ezért mi is szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy ti befogadva Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (hiszen valóban az!), amely munkálkodik is bennetek, akik hisztek. 14 Mert ti, atyámfiai, követői lettettek az Isten gyülekezeteinek, amelyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mivel ti ilyanúgy szenvetettetek saját honfittársaitktól, mint azok a zsidóktól, 15 akik megölték az Úr Jézust és saját prófétáikat is, és minket is üldöznek, és Istennek sem tetszenek, és minden ember ellenségei, 16 akik megtiltják nekünk, hogy a pogányoknak prédkálunk, hogy üdvözüljenek. Így teszik teljessé mindenkor bűneiket, de végül utolérte őket Isten haragja. 17 Mi pedig, testvéreim, miután elszakadtunk tőletek egy kevés időre – arakra, de nem szívre nézve –, annál buzgóbb vágyódással igyekezünk arra, hogy szemtől szembe láthassunk titeket. 18 El is akartunk menni hozzátok, különösen én, Pál, egyszer is, kétszer is, de megakadályozott minket a sátán. 19 Mert kicsoda a mi reménységünk, örömkünk és dicsekvünk koronája, ha nem ti is, a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő eljövetelekor? 20 Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömkünk.

3 Ezért, mivel már tovább nem viselhettük el, jónak ítéltük, hogy magunk maradjunk Athénban, 2 és elküldtük Timóteust, a mi atyánkfiát és Istennek szolgáját és munkatársunkat a Krisztus evangéliumának hirdetésében, hogy erősítsen titeket, és bátorítson hitetekben, 3 hogy senki meg ne tátorodjék a jelenlegi szorongattatások között, mert ti magatok is tudjátok, hogy erre rendeltetünk. 4 Mert amikor nálatok voltunk, már előre megmondta nektek, hogy szorongattatásban lesz részünk, és tudjátok, hogy úgy is volt. 5 Azért én is, mivel tovább már nem tudtam elviselni, elküldtem, hogy megismerjem a ti hiteteket, hogy nem kísértett-e meg valami módon a kísértő, és nem lett-e hiába való fáradozásunk. 6 Most pedig, hogy tőletek megérkezett hozzáink Timóteus, és örömhírt hozott nekünk a ti hitetek és szeretetetek felől és arról, hogy szívesen

emlékeztek ránk, és látni kívántok minket, amint mi is meg azokat, akik már elhunytak. **16** Mert maga az Úr titeket. **7** Így tehát hitetek által megvigasztalódtunk riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával veletek kapcsolatban, atyámfiai, szorongattatásunk és szükségünk közepette, **8** mert szinte megelevenedünk, leszáll a mennyből, és akkor feltámadnak először azok, aik a Krisztusban elhunytak. **17** Azután mi, ha ti erősek vagytok az Úrban. **9** Hogyan is adhatnánk akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal hálát Istennek értetek és mindenkor az örömről, együtt felhőn keresztül a magasba az Úr elő, és így amellyel megörvendezettetek minket Istenünk előtt, mindenkor az Úrral leszünk. **18** Vigasztaljátok tehát mindenkor az Úr előtt, amikor éjjel és nappal buzgón esedezünk, hogy egymást ezekkel a szavakkal.

megláthassunk titeket, és kipótoljuk hitetek hiányát?

11 Maga az Isten, a mi Atyánk és a mi Urunk Jézus Krisztus egyenges utunkat hozzátok. **12** Titeket pedig gyarapítson az Úr, és gazdagítson az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben, ahogy mi is szeretünk titeket. **13** Tegye erőssé szíveteket, feddhetetlenné a szent életben a mi Istenünk és Atyánk előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus eljön minden szentjével együtt.

4 Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk az Úr Jézusban, hogy amint tőlünk tanultátok, hogy mi módon kell Istennek tetsző módon elnétek, ebben egyre előbbre jussatok. **2** Mert tudjátok, hogy milyen parancsolatokat adtunk nektek az Úr Jézus által. **3** Mert az Isten akarata, hogy szentté legyetek: tartózkodjatok a paráznaságtól, **4** mindenki szentül és tisztességesen éljen feleségével, **5** nem a kívánság szenvédélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik Istent. **6** Senki se lépje át a törvényt, és ne károsítsa meg atyafiát, mert megítéli az Úr mindeneket, amint már mondta is nektek, és bizonyágot tettünk erről. **7** Mert nem tisztálanságra, hanem szentségre hívott el minket Isten. **8** Aki azért ezeket megveti, nem embert vet meg, hanem az Isten, aki Szentlelkét is adja nektek. **9** Az atyafiú szeretetről pedig nem is szükséges írnom nektek, mert titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást szeressétek. **10** Sőt gyakorlójátok is ezt minden atyafi iránt, akik Macedóniában vannak. Kérünk is titeket, atyámfiai, hogy jussatok ebben előbbre. **11** Becsületbeli dolognak tartsátok, hogy csendes életet folyassatok, saját dolgaitokkal törődjétek, és saját kezetekkel dolgozzatok, amint ezt meghagyutok nektek. **12** A kívülállókkal tisztességesen viselkedjétek, és ne szoruljatok rá senkire. **13** Nem akarjuk, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek azok felől, akik elhunytak, és úgy gyászoljatok, mint a többiek, akiknek nincs reményiségek. **14** Mert ahogyan hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, úgy Isten maga mellé veszi az elhunytakat Jézus által, vele együtt. **15** Mert ezt az Úr szavával mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr előjöveteléig, nem előzzük

meg azokat, akik már elhunytak. **16** Mert maga az Úr nem szükséges írnom, **2** mert igen jó tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint a tolvaj éjjel. **3** Mert amikor ezt mondják: „Békesség és biztonság”, akkor hirtelen veszedelemlőről rájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra, és semmiképpen meg nem menekülnek. **4** De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségen, hogy az a nap tolvajmódra lephetne meg titeket. **5** Ti mindenjában a világosság fiai vagytok, és a nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! **6** Ne is aludjunk tehát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok. **7** Mert akik aluszna, éjjel aluszna, és akik részegek, éjjel részegednek meg. **8** Mi azonban nappaliak vagyunk, legyünk tehát éberek, magunkra öltve a hitnek és szeretetnek mellvasát és sisakként az üdvösségi reménységet. **9** Mert Isten nem haragra rendelt minket, hanem arra, hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által, **10** aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alsunk, együtt éljünk vele. **11** Vigasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is. **12** Kérünk titeket, atyámfiai, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, és elől járóitok az Úrban, és intenek titeket, **13** és az ő munkájukért nagyon szeressétek őket. Egymással békességen éljetek! **14** Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intse azokat, akik nem vállalják Isten rendjét, bátorítások a csüggedőket, gyámoltsákok az erőtleneket, türelmesek legyetek mindenki iránt. **15** Vigyázzatok, hogy senki senkinek rosszért rosszal ne fizessen, hanem mindenkor a jára törekedjetek egymás iránt és mindenki iránt. **16** mindenkor örüljetek! **17** Szüntelen imádkozzatok! **18** mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által a számotokra. **19** A Lelket ki ne oltsátok! **20** A prófétálást meg ne vessétek! **21** mindenkor vizsgáljatok meg, és ami jó, azt megtartsátok! **22** mindenféle rosszról őrizkedjetek! **23** Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg egész valótokat, mind lelketeket, minden testeteket feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus előjövetelére. **24** Hű az, aki elhívott titeket, és ő meg is

cselekszi azt. **25** Atyámfiai, imádkozzatok értünk! **26** Köszöntsetek minden atyafit szent csókkal. **27** Kérve kérlek titeket az Úr nevében, hogy olvassátok fel ezt a levelet minden atyafi előtt. **28** A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen.

2 Tesszalonika

1 Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikai gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban és az Úr Jézus Krisztusban. **2** Kegyelem nétek és békesség, Istenől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** mindenkor hálaadással tartozunk Istennek, atyámfiai, érettetek, mégpedig méltán, mert hitetek feleltebb növekedik, és mindenjáratokban gyarapszik az egymás iránti szeretet. **4** Úgyhogy mi magunk is dicseksünk kitartásokkal és hitetkel az Isten gyülekezeteiben, amelyet minden üldözöttések és szorongattatások között elviseltek, **5** bizonyoságként Isten igazságos ítéletének, hogy méltónak ítéltessetek Isten országára, amelyért szenvedtek is. **6** Mert igazságos dolog az Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen azoknak, akik titeket szorongatnak, **7** nektek pedig, akik velünk együtt szorongattattok nyugalommal, amikor megjelenik az Úr Jézus az égből hatalmas angyalaival, **8** lángoló tűzben. Akkor megítéli azokat, akik nem ismerik az Isten, és akik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának, **9** akik örök pusztulással fognak lakolni távol az Úrtól és hatalmának dicsőségétől (aiónios g166) **10** azon a napon, amikor majd eljön, hogy megdicsőüljön az ő szentjeiben, és csodálják híveiben, ahogyan ti is hittetek bizonyágtételünknek. **11** Ezért imádkozunk is mindenkor értetek, hogy a mi Istenünk méltónak tartson titeket az elhívásra, és töltön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel és a hitnek cselekedeteivel, **12** hogy megdicsőüljön bennetek a mi Urunk Jézus Krisztus neve, és ti is őbenne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

2 Kérünk pedig titeket, atyámfiai, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetele és a hozzá való összegyűjtésünk dolgában **2** elhamarkodottan meg ne inognatok itélőképességetekben, félre ne vezesszen titeket valamiféle kinyilatkoztatás, tanítás vagy nekünk tulajdonított levél, mintha itt volna már az Úr napja. **3** Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen, mert az a nap nem jön el addig, amíg be nem következik a hittől való elszakadás, és meg nem jelenik a törvénytipró, a kárhozat fia, **4** aki ellene támad, és fölébe emeli magát minden nap, amit Istennek vagy imádandónak mondanak, sőt maga ül be Isten templomába, és azt állítja, hogy ő Isten. **5** Nem emlékeztek, hogy mindenzt megmondtam nektek, amikor nálatok voltam? **6** Azt is tudjátok, most mi tartja vissza, hogy majd a maga idejében jelenjék meg. **7** Működik ugyan már a törvénytiprás titkos bűne, csakhogy annak,

aki azt most még visszatartja, félre kell állnia az útból. **8** És akkor fog megjelenni a törvénytipró, akit az Úr megől szája leheletével, és megsemmisít dicsőséges eljövetelével. **9** Annak megjelenése a sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jeleivel és csodáival **10** és a gonoszságnak mindenféle csalásával, azok romlására, aikik elvesznek, mert nem voltak hajlandók szeretni az igazságot, hogy üdvözöljenek. **11** Ezért Isten súlyos tévelygést bocsát rájuk, hogy a hazugságnak higgyenek. **12** így mindenkor ítélet alá kerülnek, aikik nem hittek az igazságnak, hanem az igazságtalanságban gyönyörködtek. **13** Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk Istennek érettetek, atyámfiai, aikiket szeret az Úr, hogy kezdtől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek által való megszentelésben és az igazság híben, **14** amire elhívott titeket a mi evangéliumunk által, hogy részesüljetek a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében. **15** Ezért, atyámfiai, legyeket állhatatosak, és tartsátok meg azokat a tanításokat, amelyeket akár beszédünk ből, akár levélünk ből tanultatok. **16** Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, (aiónios g166) **17** vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket jó szóban és cselekedetben egyaránt.

3 Végül imádkozzatok értünk, atyámfiai, hogy az Úr beszéde terjedjen és megdicsőüljön, ahogyan közöttetek is, **2** és hogy megmeneküljünk az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenki a hit! **3** De hű az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól. **4** Bízunk az Úrban, hogy megeszíték és meg is fogjátok tenni mindenzt, amit meghagyunk nektek. **5** Az Úr pedig vezérelje szíveteket az Isten iránt való szeretetre és a Krisztus iránti hűségre. **6** A mi Urunk Jézus Krisztus nevében meghagyjuk nektek, atyámfiai, hogy tartsátok távol magatoktól azokat az atyafiakat, aikik nem rendesen élnek, nem a szerint a tanítás szerint, amelyet tőlünk kaptak. **7** Magatok is tudjátok, hogyan kell minket követnietek, mert mi nem viselkedtünk közöttetek rendetlenül. **8** Senkinek kenyérét ingyen nem ettük, hanem vesződséggel és fáradssággal éjjel-nappal dolgoztunk, hogy közöttetek senkinek se legyünk terhére. **9** Nem azért, mintha nem volna rá jogunk, hanem hogy magunkat például állítsuk elétek, hogy minden kövessetek. **10** Mert amikor nálatok voltunk, azt rendeltük nektek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. **11** Mert azt halljuk, hogy

közületek egyesek rendetlenül élnek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat cselekszenek. **12** Az ilyeneknek meghagyjuk, és kérjük őket a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendesen munkálkodva a maguk kenyérét egyék. **13** Ti pedig, atyámfiai, meg ne restüljetek a jó cselekvésében. **14** Ha pedig valaki nem engedelmeskedik e levélben írt tanításnak, azt jegyezzétek meg, kerüljétek társaságát, hogy megszégyenüljön, **15** de ne tartsátok ellenségnek, hanem intsenek, mint atyafit. **16** Maga pedig a békességnek Ura adjon nektek mindenkor minden tekintetben békességet. Az Úr legyen minden nyájatokkal! **17** A köszöntést én, Pál írom saját kezemmel, ami ismertetőjegye minden levelemnek. Így írok. **18** A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme minden nyájatokkal! Ámen.

1 Timóteushoz

sátánnak, hogy tanulják meg, hogy ne káromolják Istenet.

1 Pál, Jézus Krisztus apostola a mi Istenünknek és Jézus Krisztusnak, a mi reménységünknek megbízatása alapján, **2** Timóteusnak, hitben az én igazi fiamnak: Kegyelem, irgalmaság és békesség Istantől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. **3** Macedóniába menetelémkor megfoglalkozzának mesékkel és vég nélküli és egy a közbenjáró Isten és az emberek között: az nemzetsegtáblázatokkal, amelyek inkább vitákat ember Krisztus Jézus, **6** aki önmagát adta váltásigul támásztanak, mint Istenben való épülést hit által. mindenkiért, tanúként az Istantól rendelt időben. **7** **5** A parancsolat végcélja pedig a tiszta szívűből, jó Erre rendelt engem Isten, hogy igehirdető és apostol lelkismeretből és igaz hitből való szeretet. **6** Ezektől legyek (igazságot szólok, nem hazudok), hogy hitre némelyek eltértek, és hiábaivaló fecsegésre hajlottak, és igazságra tanítsam a pogányokat. **8** Azt akarom **7** akik törvénytanítók akarnak lenni, de nem értik sem azért, hogy a férfiak mindenütt tiszta kezeket emelve amiket beszélnek, sem amiket bizonyatnak. **8** Tudjuk föl, harag és kétélkedés nélkül imádkozzának. **9** pedig, hogy a törvény jó, ha valaki a törvénynek Hasonlóképen az asszonyok tisztelességes öltözetben, megfelelően él vele, **9** és megérti, hogy a törvény szemérmesen és mértékletesen ékesítsék magukat, nem az igazért adatott, hanem a törvénytípörkét és ne hajfonatokkal, arannyal vagy gyöngökkel vagy engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a drága öltözékkel, **10** hanem amint illik az istenfélémét gonoszokért, a latrokért, az apa és anyagyilkosért, az valló asszonyokhoz: jó cselekedetekkel. **11** Az asszony emberőlkért, **10** a parázánakért, a fajtalanokodókért, csendben tanuljon, teljes engedelmességgel. **12** A emberrablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért és tanítást pedig nem engedem meg az asszonyak, mindenért, ami az egészséges tanítással ellenkezik, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen **11** amely a boldog Isten evangéliuma, amely rám csendességen. **13** Mert Ádám teremtett először, bízatott. **12** Hálát adok Jézus Krisztusnak, a mi azután Éva. **14** Nem Ádámot vezette félre a kísértő, Urunknak, hogy engem megerősített, hűnek tartott, hanem az asszonyt, aki bűnbe esett. **15** Mégis és szolgálatra rendelt, **13** bár előbb istenkáromló, üdvözül, ha gyermekeket szül, és megmarad a hitben, üldöző és erőszakos voltam, de könyörült rajtam, mert hitlenségben tudatlanul cselekedtem, **14** de túláradt rajtam a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. **15** Igaz beszéd ez, és elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött a világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik között én vagyok az első. **16** De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus elsősorban bennem mutassa meg vég nélküli türelmét, hogy példaképe legyek azoknak, akik majd hisznek benne, és öröök életet nyernek. (aiōnios g166) **17** Az örökkévaló királynak, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztelesség és dicsőség örökkön-örökké! Ámen. (aiōn g165) **18** Arra intelek téged, fiam, Timóteus, hogy a rád vonatkozó korábbi prófétálás értelmében harcold meg a nemes harcot, **19** megtartva a hitet és a jó lelkismeretet, amelyet némelyek elvetettek, és így a hit dolgában hajtórést szenvedtek. **20** Ezek közül való Hümeniosz és Alexandrosz, akiket átadtam a

2 Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket, haláadásokat minden emberért, **2** királyokért és minden feljebbvalóért, hogy csendes és nyugodalmás életet éljünk, teljes istenfélélemmel és tisztelességgel, **3** mert ez jó és kedves a mi megtartó Istenünk előtt, **4** aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az meg némelyeknek, hogy ne tanítsanak hamisan, igazság megismerésére eljusson. **5** Mert egy az Isten, **4** ne foglalkozzának mesékkel és vég nélküli és egy a közbenjáró Isten és az emberek között: az nemzetsegtáblázatokkal, amelyek inkább vitákat ember Krisztus Jézus, **6** aki önmagát adta váltásigul támásztanak, mint Istenben való épülést hit által. mindenkiért, tanúként az Istantól rendelt időben. **7** **5** A parancsolat végcélja pedig a tiszta szívűből, jó Erre rendelt engem Isten, hogy igehirdető és apostol lelkismeretből és igaz hitből való szeretet. **6** Ezektől legyek (igazságot szólok, nem hazudok), hogy hitre némelyek eltértek, és hiábaivaló fecsegésre hajlottak, és igazságra tanítsam a pogányokat. **8** Azt akarom **7** akik törvénytanítók akarnak lenni, de nem értik sem azért, hogy a férfiak mindenütt tiszta kezeket emelve amiket beszélnek, sem amiket bizonyatnak. **8** Tudjuk föl, harag és kétélkedés nélkül imádkozzának. **9** pedig, hogy a törvény jó, ha valaki a törvénynek Hasonlóképen az asszonyok tisztelességes öltözetben, megfelelően él vele, **9** és megérti, hogy a törvény szemérmesen és mértékletesen ékesítsék magukat, nem az igazért adatott, hanem a törvénytípörkét és ne hajfonatokkal, arannyal vagy gyöngökkel vagy engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a drága öltözékkel, **10** hanem amint illik az istenfélémét gonoszokért, a latrokért, az apa és anyagyilkosért, az valló asszonyokhoz: jó cselekedetekkel. **11** Az asszony emberőlkért, **10** a parázánakért, a fajtalanokodókért, csendben tanuljon, teljes engedelmességgel. **12** A emberrablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért és tanítást pedig nem engedem meg az asszonyak, mindenért, ami az egészséges tanítással ellenkezik, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen **11** amely a boldog Isten evangéliuma, amely rám csendességen. **13** Mert Ádám teremtett először, bízatott. **12** Hálát adok Jézus Krisztusnak, a mi azután Éva. **14** Nem Ádámot vezette félre a kísértő, Urunknak, hogy engem megerősített, hűnek tartott, hanem az asszonyt, aki bűnbe esett. **15** Mégis és szolgálatra rendelt, **13** bár előbb istenkáromló, üdvözül, ha gyermekeket szül, és megmarad a hitben, üldöző és erőszakos voltam, de könyörült rajtam, szeretetben és a szent élet tisztságában.

3 Igaz beszéd ez: ha valaki püspöksére törekszik, nemes munkát kíván. **2** Szükséges tehát, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfi, józan, megfontolt, vendégszerető, tanításra alkalmas, **3** nem iszákos, nem erőszakoskodó, hanem szelíd, viszálkodást kerülő, nem pénzsóvár, **4** aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmességen és tisztelességen neveli. **5** Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan visel gondot Isten egyházára? **6** Ne legyen újonnan megtért ember, nehogy fölfuvalkodva az ördög ítéletére jusson. **7** Szükséges, hogy a kívülállóknak is jó véleményük legyen róla, nehogy megszólják, és az ördög csapdájába essék. **8** Hasonlóképen a diákoknusok is tisztelességek legyenek, ne kétszínűek, se borissák, se haszonlesők, **9** akiknél megvan a hit titka tiszta lelkismerettel. **10** De ezeket is előbb meg kell vizsgálni, csak azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. **11** Feleségek hasonlóképen legyen tisztelességes, nem

rágalmazó, hanem józan, mindenben hűséges. 12 Idősebb asszonyokat, mint anyádat, az ifjabbakat, mint A diákónusok egyfeleségű férfiak legyenek, akik húgaidat, teljes tisztasággal. 13 Az özvegyasszonyokat, gyermekeket és házuk népéét jól vezetik. 13 Akik jól szolgálnak, köztisztelten részesülnek, és biztosítanak özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, nyernek a Jézus Krisztusban való hitben. 14 Ezeket tanulják meg, hogy elsősorban a maguk háza abban a reménységen íróm nekem, hogy nemsokára iránt tanúsítanak szeretetet, és szüleiknek hálával hozzád megyek, 15 de ha késnék, legalább tudod, fizessene, mert ez szép és kedves Isten előtt. 5 A hogyan kell viselkedned Isten házában, amely az valóban özvegy és magára hagyott asszony pedig élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erőssége. 16 minden bizonnal nagy az istenfélő élet titka: aki megjelent testben, azt igazolta a Lélek, meglátták az angyalok, hirdették a pogányok között, világszerte hittek benne, fölment a dicsősége.

4 A Lélek pedig világosan mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, megtévesztő lelkekre és ördögök tanítására figyelnek 2 hazugok képmutatásának hatására, aik meg vannak békégezve saját lelkismeretükben. 3 Ezek tiltják a házasságot, és tartózkodást követelnek bizonyos ételektől, amelyeket pedig Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők, és aik megismerték az igazságot. 4 Mert Isten minden teremtménye jó, ha hálaadással élnek vele, 5 mert megszenteli Isten igéje és az imádság. 6 Ha ezeket tanítod az atyafiaknak, Krisztus Jézus jó szolgája leszel, aki a hitnek és igaz tanításnak igéivel táplálkozik, amelyet követtél. 7 A szentségtelen és vénasszonyos meséket pedig utasítsd el. Gyakorold magad inkább az istenfélelemben. 8 A test gyakorlásának kevés a haszna, de az istenfélelem mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló és eljövendő életnek igérete. 9 Igaz beszéd ez, és méltó, hogy mindenképen elfogadjuk. 10 Azért fáradunk és küzdünk, mert reménységünk az élő Istenbe vetettük, aki minden embernek üdvözítője, kiváltképpen a hívőknek. 11 Ezeket hirdesd és tanítsd! 12 Senki se vessen meg fiatal korod miatt, de légy is a hívőknek példája beszéden, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban. 13 Amíg odaérek, legyen gondod a felolvásásra, az intésre és a tanításra. 14 Ne hanyagold el a benned lévő kegyelmi ajándékot, amelyben prófétaírás és a gyülekezet előlárónak kézrátétele által részesültél. 15 Ezekről gondoskodjál, ezekben élj, hogy előrehaladásod nyilvánvalóvá legyen mindenki előtt. 16 Legyen gondod önmagadra és a tanításra, maradj meg ezekben, mert ha ezt teszed, megmented minden magadat, mind hallgatóidat.

5 Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem csak intsed, mint atyádat, az ifjabbat, mint atyádfiát,

2 az másokat pedig hátul követnek. 25 Hasonlóképen a jó 159

iránt tanúsítanak szeretetet, és szüleiknek hálával hozzád megyek, 15 de ha késnék, legalább tudod, fizessene, mert ez szép és kedves Isten előtt. 5 A hogyan kell viselkedned Isten házában, amely az valóban özvegy és magára hagyott asszony pedig élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erőssége. 16 minden bizonnal nagy az istenfélő élet titka: aki megjelent testben, azt igazolta a Lélek, meglátták az angyalok, hirdették a pogányok között, világszerte hittek benne, fölment a dicsősége. 17 A fiaiakból, a fiatalabb özvegyasszonyokat pedig mellőzd, mert a Krisztus ellenére való érzéki vágy fogja el őket, férjhez akarnak menni. 18 Ezek ítéletben részesülnek, mert ígéretüket megszegtek. 19 Egyszersmind dologkerülők, megsokják a házról házra való járkálást, sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, és olyanokat beszélnek, amiket nem kellene. 20 Azt akarom tehát, hogy a fiatalabbak férjhez menjenek, gyermekeket szüjenek, háztartást vezessenek, és semmiféle alkalmat ne adjanak az ellenségnek gyalázodásra. 21 Mert némelyek már a sátánhoz húznak. 22 Ha egy hívő férfinak vagy nőnek özvegy rokonai vannak, segítse azokat, hogy ne terheljék meg a gyülekezetet, hogy az az egyedül maradt özvegyeket segíthesse. 23 A gyülekezet jó vezetőit kettős megbecsülésben kell részesíteni, főképpen azokat, aik az ighirdetésben és tanításban fáradoznak. 24 Mert azt mondja az írás: „a cséplő ökörnek ne kösd be a száját!“ és „méltó a munkás a maga bérére“. 25 A gyülekezet előlárója ellen vádat ne fogadj el, csak „két vagy három tanú szavára“. 26 A vétkeseket mindenki előtt fedd meg, hogy a többi elrettentjen. 27 Kérve kérlek az Istenre és Krisztus Jézusra és a választott angyalokra, hogy ezeket tartsd meg előítélet nélkül, semmit se tégy részrehajlásból. 28 A kézrátételeit ne hamarkodd el, ne légy részes mások bűnében, tisztán őrizd meg magadat! 29 Ne csak vizet igyál, hanem élj egy kevés borral, gyomrodrá és gyakori gyengélkedésre való tekintettel. 30 Egyeseknek a bűnei nyilvánvalók, és előtük mennek ítélekre, másokat pedig hátul követnek. 25 Hasonlóképen a jó

cselekedetek is nyilvánvalóak, amelyek pedig nem, azok sem titkolhatóak el.

6 Akik iga alatt vannak, mint szolgák, urukat teljes tiszteletre méltóknak tartásá, hogy miattuk Isten nevét és a tanítást ne káromolják. **2** Akiknek pedig hívő uruk van, azokat ne becsüljék le, hanem annál inkább szolgáljanak nekik, hiszen atyafiak, hívők és szeretettek, akik jó cselekedetekben buzgólkodnak. Ezeket tanítsd és hirdesd! **3** Ha valaki másként tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges igéjét és az istenfélelem szerint való tanítást, **4** az felfuvalkodott, aki semmit sem ért, hanem vitatkozások és szóharrok betege, amiből csak irigység, viszálykodás, istenkáromlás, rosszindulatú gyanúsítás származik. **5** Megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott emberek hiábavaló torzsalkodása minden, aki az istenféleelmet nyeréskedésnek tekintik. **6** De valóban nagy nyereség az istenfélelem megelégedéssel, **7** mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit, **8** de ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. **9** Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába és sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embert veszedelembé és romlásba döntik. **10** Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelkednek a hittől, és sok fájdalmat okoznak önmaguknak. **11** Te pedig, Isten embere, ezeket kerüld. Ellenben kövesd az igazságot, az istenféleelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelídséget. **12** Harcold meg a hitnek szép harcát, nyer el az örök életet, amelyre elhívattál, és amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt. (aiōnios g166) **13** Meghagyom neked Isten színe előtt, aki életet ad mindennek, és Krisztus Jézus előtt, aki bizonyságot tett Poncius Pilátus előtt azzal a szép hitvallással, **14** hogy tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul, feedhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig, **15** amelyet a maga idejében megmutat a boldog és egyedül hatalmas, a királyok királya és az uraknak Ura. **16** Egyedül övé a halhatatlanság, aki hozzáérhetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, nem is láthat, akinek tiszteesség és örökkévaló hatalom! Ámen. (aiōnios g166) **17** Azoknak pedig, akik gazdagok e világban, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, és ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, aki bőségesen megad nekünk minden megélhetésünkre. (aiōn g165) **18** Tegyenek jót, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, szívesen

adakozzanak, és osszák meg javaikat másokkal, **19** és így a jövőt megalapozó kincset gyűjtsenek, hogy elnyerjék az örök életet. **20** Timóteus, órizd meg, ami rát van bízva. Fordulj el a szentségtelen, üres beszédektől és a hamis tanítás ellenvetéseitől, **21** amelyet egyesek hirdetnek, és a hittől eltévelkedtek. Kegyelem legyen veled! Ámen.

2 Timóteushoz

1 Pál, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola, a Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint, **2** Timóteusnak, az én szeretett fiannak: Kegyelem, írgalmasság, békesség az Atya Istentől és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. **3** Hálát adok Istennek, aiknek őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel szolgálok, hogy szüntelen gondolok rád könyörgéseimben éjjel és nappal, **4** és könnyhullatásodról emlékezve szeretnélek téged látni, hogy ez örömmel töltson be. **5** Eszembe jutott ugyanis képmutatás nélküli hited, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve, hogy benned is. **6** Ezért emlékeztetlek téged, hogy szítsd fel Isten kegyelmi ajándékát, amely kézrátételem által benned van. **7** Mert nem a félelem lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőnek, szeretetnek és józásának lelkét. **8** Ne szégyelld tehát a mi Urunkról szóló bizonyságtételt, se engem, az ő foglyát, hanem velem együtt szenvendj az evangéliumért Istenről kapott erővel, **9** aki megtartott minket, és szent hívással elhívott, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet nekünk Krisztus Jézusban adott az idők kezdete előtt, (aiōnios g166) **10** ami pedig most nyilvánvalóvá lett a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által, aki legyőzte a halált, és világosságra hozta az életet és halhatatlanságot az evangélium által. **11** Ennek tett engem hírnökövé, apostolává és tanítójává. **12** Ezért szenvedem ezeket, de nem szégyellem, mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok abban, hogy ő a nála letett kincsemet megőrzi ama napra. **13** Az egészséges beszéd példájának tartsd, amit tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. **14** A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által. **15** Azt tudod, hogy az Ázsiában lévők mind elfordultak tőlem, közülük való Fügelosz és Hermogenész is. **16** Az Úr legyen írgalmas Onéziforosz háza népéhez, mert sokszor megvidámitott engem, és bílincseimet nem szégyelte, **17** sőt amikor Rómában volt, bugzón keresett engem, és meg is talált. **18** Adja meg neki az Úr, hogy találjon írgalmasságot nála ama napon. És hogy milyen nagy szolgálatot tett Efezusban, azt te tudod a legjobban.

2 Te azért, én fiam, erősödjél meg a Jézus Krisztusban való kegyelemben, **2** és amiket tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat bízd hű emberekre, aikik mások tanítására is alkalmasak lesznek. **3** Te pedig velem együtt a munka terhét hordozzad,

mint Jézus Krisztus jó vitéze. **4** Egy harcos sem elegyedik bele az élet dolgaiba, hogy megnyerje annak tetszséét, aki őt zsoldjába fogadta. **5** Ha pedig versenyez valaki, csak akkor nyer díjat, ha szabályszerűen küzd. **6** A dolgozó földművesnek kell a termésből először részesülnie. **7** Értsd meg, amit mondok. Az Úr adjon neked belátást mindenben. **8** Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból, aki Dávid utóda az én evangéliumom szerint, **9** amelyért, mint egy gonosztestő, még fogásogot is szenvedek, de Isten beszéde nincs bilincsbe verve! **10** Azért minden elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Jézus Krisztusban való üdvösséget örök dicsőséggel együtt. (aiōnios g166) **11** Igaz beszéd ez: ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni. **12** Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni. Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket. **13** Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő magát nem tagadhatja meg. **14** Ezekre emlékeztesd, és kérve kérd őket az Úr színe előtt, hogy ne vitatkozzanak haszontalanul a hallgatók megrontására. **15** Igyekezz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, aki helyesen fejtegeti az igazság beszédét. **16** A szentségtelen üres fecsegőket kerüld, mert ezek mind mélyebbre süllyednek az istentelenségen. **17** Beszédük, mint a rákos fekélly terjed. Közük való Húmenaiosz és Filétosz, **18** akik az igazság mellől eltévedtek, és azt mondják, hogy a feltámadás már megtörtént, és így feldúlják egyesek hitét. **19** Ám Istennek erős fundamentuma szilárdan áll, amelynek pecsétje ez: „ismeri az Úr az övéit, és álljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja“. **20** Egy nagy házban pedig nemcsak arany és ezüstödény van, hanem fából és cserépből való is. Amazonat megbecsülik, emezek pedig minden nap használatra valók. **21** Aki tehát távol tartja magát ezektől az emberekertől, megbecsült, megszentelt edény lesz, gazdájának hasznos, aki minden jó cselekedetre alkalmas. **22** Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld! Kövess az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal együtt, aikik tiszta szívből segítségül hívják az Urat. **23** A botor és gyerekes vitatkozásokat pedig kerüld, hiszen tudod, hogy azok csak viszállykodást szülnek. **24** Az Úr szolgája pedig ne viszállykodjék, hanem legyen mindenkihez nyájas, tanításra alkalmas, türelmes, **25** aki szelíden fenye ít az ellenszegőket, hátha Isten megadja nekik, hogy megtérve megismerjék az igazságot, **26** és kiszabaduljanak az ördög csapdájából, aki foglyul ejtette őket a maga akaratának teljesítésére.

3 Azt pedig tudt meg, hogy az utolsó napokban én immár megáldoztam, és az én elköltözésem nehéz idők következnek. **2** Az emberek ideje elérkezett. **7** Ama nemes harcot megharcoltam, önzők, kapzsik, kérkedők, kevények, káromkodók, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. **8** szüleik iránt engedtlenek, hálátlanok, istentelenek, Végezetül eltétetett nekem az igazság koronája, **3** szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, napon, de nemcsak nekem, hanem mindenazonknak is, **4** árulók, vakmerők, felfuvalkodottak lesznek, akik akik vágyva várják az ő megjelenését. **9** Igyekezz inkább a gyönyört, mint Isten szeretik. **5** Az mielőbb hozzám jönni, **10** mert Démász engem ilyeneknél megvan az istenfelelem látszata, de elhagyott a jelenvaló világhoz ragaszkodva, és elment megtagadják annak erejét. Ezeket kerüld. **6** Mert Thesszalonikába, Kreszcenz Galáciába, Titusz pedig ezek közül valók azok, akik betolakodnak a házakba, Dalmáciába. (aión g165) **11** Egyedül Lukács van és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle velem. Márkot vedd magadhoz, és hozd magaddal, kívánságtól űzött asszonykákat, **7** akik minden mert hasznát veszem a szolgálatban. **12** Tükhikoszt tanulnak, de az igazság megismerésére soha el pedig Efezusba küldtem. **13** A köpenyemet, amelyet nem jutnak. **8** Ahogyan Jannész és Jambrész Tróászban Karposznál hagytam, jöttödön hozd el ellenálltak Mózesnek, úgy ezek is ellenállnak az és a könyveket is, különösen a kéziratokat. **14** A igazságnak, romlott gondolkodású, a hit dolgában rézműves Alexandrosz sok bajt szerzett nekem. Az nem becsületes emberek. **9** De nem jutnak előbbre, Úr majd megfizet neki cselekedetei szerint. **15** Tőle te mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, is őrizkedj, mert szerfelett ellenállt beszédünknek. amint amazok is az lett. **10** Te azonban követted **16** Első védekezésem alkalmával senki sem volt az én tanításomat, életmódot, szándékot, mellettem, sőt mindenjában elhagyta, de ne rójákat hitemet, hosszúrásemet, szeretetemet, türelmemet, fel nekik. **17** Az Úr mellettem állt, és megerősített **11** üldözötetéseimet, szenvédéseimet, amelyek engem, hogy teljesen elvégezzem az ighirdetést, Antiókhiában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Micsoda hogy azt minden pogány meghallja. Az oroszlán üldözötetéseket szenvédtem el! De mindezekből szájából is megmenekültem. **18** Megszabadít engem megszabadított engem az Úr! **12** De hiszen mindenkit az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az üldözni fognak, aki Krisztus Jézusban istenfélően ő mennyei országára, akinek dicsőség örökkön-akar élni. **13** A gonosz emberek és az ámítók még örökké! Ámen. (aión g165) **19** Köszönts Priszkat és tovább mennek a gonoszságban, tévelyegye és Akvilát és Onéziforosz háza népét. **20** Erasztosz másokat is megtévesztve. **14** De te maradj meg Korinthusban maradt, Trofimossz pedig Milétoszban abban, amit tanultál, és amiről meggyőződöttél, tudva, hagytam betegen. **21** Igyekezz tél előtt eljönni. kitől tanultad. **15** Mert gyermekiségedtől fogva ismered Köszönt téged Eubulosz és Pudensz, Linosz, Klaudia a szent írásokat, amelyek bölcsétehetnek téged az és minden atyafiak. **22** Az Úr legyen lelkeddel! üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által. **16** A Kegyelem veletek! Ámen.

teljes írás Istenről ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, **17** hogy az Isten embere alkalmas és a jó cselekvésére kész legyen.

4 Kérlek azért Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog előket és holtakat eljövetelekor az ő országában, **2** hogy hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas és alkalmatlan időben, int, fedj, buzdíts teljes békétűréssel és tanítással. **3** Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem fogják elviselni, hanem saját kívánságaik szerint szereznek maguknak tanítókat, akik kedvük szerint beszélnek, **4** és az igazságtól elfordítják fülüköt, de a mesékhez odafordulnak. **5** De te józan légy mindenben, viseld el a bajokat, végezd az evangéliista munkáját, és szolgálatodat teljesen betöltsd. **6** Mert

Titushoz

1 Pál, Isten szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola, Isten választottai hitének és az igazság megismérésének megfelelően, az igazi kegyesség szerint, **2** az örökké élet reménységében, amelyet az igazmondó Isten örökké időknek előtt megígért, (aiōnios g166) **3** kijelentette pedig a maga idejében az ő igéjét az ige hirdetés által, amely rám bízatott a mi megtartó Istenünknek parancsolata szerint, Titusznak, a közös hit szerint való igaz fiannak: **4** Kegyelem, irgalmaság és békesség az Atya Istenől és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Megtartónktól. **5** Azért hagyta el téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városunként gyülekezeti elől járókat, ahogy meghagytam neked, **6** ha van feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, és kicsapongással vagy engedetlenséggel nem vásdolhatók. **7** Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten safára, nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem kötekedő, nem nyereségre vágyó, **8** hanem vendégszerető, jóakaratú, mértékletes, igaz, tiszta, önmegtartóztató, **9** aki a tanítással egyező igaz beszédhez tarja magát, hogy az egészséges tanítással inthesse és meggyőzze az ellenszegülőket. **10** Mert sok az engedetlen, fecsegő és ámító, különösen is a körülmetéltek között, **11** akiket el kell hallgattatni, aikik egész családokat feldúlnak, nyereségvágyóból olyasmit tanítanak, amit nem volna szabad. **12** Valaki közülük, saját prófétájuk, ezt mondta: „A krétaik mindenig hazudnak, gonosz fenevadak, falánk naplopók”. **13** Ez a vélemény igaz. Ezért fedd őket kímélet nélkül, hogy a hitben egészségesek legyenek, **14** ne törődjene a zsidó mesékkel és az igazságot megvető emberek parancsával. **15** minden tiszta a tisztának, de a tisztálatonoknak és hitetleneknek semmi sem tiszta, mert tisztálatan minden elmejük, minden lelkiismeretük. **16** Vallják, hogy Isten ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, utálatosak és engedetlenek, minden jó cselekedetre alkalmatlanok.

2 Te pedig azt hirdesd, ami az egészséges tanításnak megfelel, **2** hogy az idős emberek józanok legyenek, tiszteágosak, mértékletesek, a hitben, szeretetben, állhatatosságban egészségesek. **3** Hasonlóképen az idős asszonyok is szentekhez illően viselkedjenek, ne legyenek patvarkodók, sem a mértékben borivás rabjai, hanem tanítanak a jára. **4** Oktassák a fiatal asszonyokat, hogy férjüket és gyermekelket szeressék. **5** Legyenek mértékletesek, tiszta, háziasak, jók, férjüknek

engedelmesek, hogy Isten beszédét miattuk ne gyalázzák. **6** Az ifjakat hasonlóképen intsd, hogy legyenek mértékletesek. **7** Te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot, komolyságot, **8** egészséges, feddhetetlen beszédet, hogy az ellenfél megszégyenüljön, mivel semmi rosszat nem tud rólátok mondani. **9** A szolgákat intsd, hogy uruknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvüköt keressék, ne ellenkezzenek, **10** ne lopkodjanak, hanem teljes és igaz hűséget tanúsítsanak, hogy megtartó Istenünk tanításának mindenben díszére váljanak. **11** Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, **12** amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentüljünk a jelenvaló világban, (aiōn g165) **13** várva azt a boldog reménységet és a nagy Istennek és a megtartó Jézus Krisztusnak dicsőséges megjelenését, **14** aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának tulajdonul olyan népet, amely jó cselekedetekre törekzik. **15** Ezt hirdesd, int, fedd teljes határozottsággal. Senki téged meg ne vessen.

3 Emlékezzetted őket arra, hogy a hatóságoknak és a felsőbbségeknek engedelmeskedjenek, és minden jó cselekedetre készek legyenek. **2** Senkit ne szidalmazzanak, ne veszekedjenek, gyöngédek legyenek, teljes szelídséget tanúsítva mindenki iránt. **3** Mert régen mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők, különböző kívánságok és gyönyörök rabjai, gonoszságban és irigységben élők, gyűlöletesek és egymást gyűlölk voltunk, **4** de amikor a mi megtartó Istenünknek jósága és emberszeretete megjelent, **5** nem az igaz cselekedetekért, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmaságából tartott meg minket az újjászületés fűrője és a Szentlélek megújjítása által, **6** amelyet bőséggel árasztott ránk a mi megtartó Jézus Krisztusunk által, **7** hogy az ő kegyelméből megigazulva, reménységünk szerint az örökké élet örökösei legyünk. (aiōnios g166) **8** Igaz ez a beszéd, és szeretném, hogy erről határozottan tégy bizonyoságot, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel előljární azok, aikik Istenben hisznek. Ezek jók és hasznosak az embereknek. **9** Kerüld azonban a balgatag vitatkozásokat, a nemzetiségtáblákkal kapcsolatos kérdéseket, a civakodást és a törvényeskedő harcot, mert ezek haszontalanok és hiábavalók. **10** A tévitanítók egy-két figyelmezettsé után kerüld, **11** tudva, hogy az ilyen letért a jó útról, vétkezik, és önmagát ítéli el. **12**

Amikor Artemászt vagy Tükhikoszt hozzád küldök,
siess hozzám jönni Nikopoliszba, mert elhatároztam,
hogy ott töltök a telet. **13** A törvénytudó Zénászt és
Apollóst gondosan indítsd útnak, hogy semmiben se
legyen hiányuk. **14** Tanulják meg a mieink is, hogy jó
cselekedetekkel járjanak elől a sürgőς szükségletek
kielégítésére, hogy gyümölcsstelenek ne legyenek.
15 Köszöntenek téged a velem levők mindenjában.
Köszönts azokat, akik szeretnek minket a hitben.
Kegyelem mindenjáratokkal! Ámen.

Filemonhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak foglya és Timóteus, az atyafi, Filemonnak, a mi szeretett munkatársunknak, **2** Appiának, a szeretettnek, és Arkhiposznak, a mi bajtársunknak és a te házadnál lévő gyülekezetnek: **3** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **4** Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetve téged imádságaimban, **5** mert hallok a te szeretetedről és hitedről, amely az Úr Jézus iránt és minden szent iránt van benned, **6** hogy a hitben való közösséggünk hatékony legyen minden jónak a felismerésére a Krisztus ügyében. **7** Mert sok örömkünk és vigasztalásunk van a te szeretetedben, hogy a szentek szívét megvidámitottad. **8** Ezért, bár Krisztusban bátran meg is parancsolhatnám neked azt, ami a kötelességed, **9** a szeretet miatt inkább csak kérlek, én, az öreg Pál, most pedig Jézus Krisztusnak foglya. **10** Kérlek téged az én fiamért, Onézimoszért, akit fogáságomban szültem, **11** aki neked egykor haszontalan volt, most pedig mind neked, mind nekem igen hasznos, **12** akit visszaküldtem hozzád, mint saját szívemet, hogy fogadd magadhoz! **13** Magamnál akartam ugyan tartani, hogy helyetted szolgáljon nekem az evangéliumért szenvédett fogáságomban. **14** De a te megkérdezésed nélkül semmit sem akartam tenni, hogy jótettek ne kikényszerített, hanem önkéntes legyen. **15** Mert talán azért vált meg tőled ideig-óráig, hogy örökre visszakapjad. (aiōnios g166) **16** Most már nem úgy, mint szolgát, hanem mint szeretett atyafit, különösképpen nekem, de mennyivel inkább neked, test szerint is és az Úrban is. **17** Ha tehát engem társadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engem. **18** Ha pedig valamit vétett ellened, vagy adósod, azt nekem számítsd fel. **19** Én, Pál saját kezűleg írom: én meg fogom tériteni neked. Arról nem is szólva, hogy ezen felül magaddal is adós vagy nekem. **20** Bizony, atyámfia, jótettet várok tőled az Úrban. Vidámitsd meg az én szívemet is az Úrban! **21** Engedelmességedben bízva írtam neked, tudva, hogy még többet is fogsz tenni annál, amit mondok. **22** Egyúttal készíts szállást is nekem, mert remélem, hogy imádságaitokért ajándékul kaptok engem. **23** Köszönt téged Epafrász, fogolytársam a Krisztus Jézusban, **24** Márk, Arisztarkhosz, Démász és Lukács, az én munkatársaim. **25** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel!

Zsidókhoz

1 Miután Isten régen sokszor és sokféleképpen szolt az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, 2 akit mindennek örökössévé tett, aki által a világot is teremtette, (aión g165) 3 aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindeniséget, aki minden bűneinktől megtisztított, a mennyei Felségnek jobbjára ült, 4 annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. 5 Mert kinek mondta valaha is az angyalok közül: „Én fiam vagy te, én ma szültelek téged?” Vagy ezt: „Én leszek neki atya, és ő lesz nekem fiam?” 6 Amikor pedig behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: „Imádják őt az Isten angyalai.” 7 Az angyalokról így szól: „Az angyalait szelekké teszi, és szolgáit tűz lángjává.” 8 Ámde a Fiúról így: „A te királyi széked, ó, Isten, megáll örökké. Igazságnak pálcája a te országodnak pálcája. (aión g165) 9 Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot, ezért felkent téged az Isten, a te Istened, öröm olajával társaid fölé. 10 Uram, te kezdetben alapítottad a földet és a te kezed alkotása az ég. 11 Azok elvesznek, de te megmaradsz, és azok minden elavulnak, mint a ruha, 12 palásként összehajtad azokat, te pedig ugyanaz maradsz, és esztendeid nem fogynak el.” 13 Melyik angyalnak mondta: „Ülj az én jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.” 14 Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget?

2 Ezért még inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelnünk, hogy el ne sodródjunk. 2 Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését, 3 akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel? Ezt kezdetben az Úr hirdette, és mindenek, akik hallották, megerősítették számunkra. 4 Velük együtt Isten is bizonyágot tett erről jelekkel, csodákkal és sokféle erővel, a Szentlélek ajándékaival, amelyeket akarata szerint osztott szét. 5 Mert nem angyaloknak vetette alá az eljövendő világot, amelyről szólunk. 6 Sőt valahol valaki így tett bizonyágot: Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, vagy az emberfia, hogy gondod van rá? 7 Rövid időre kisebbé tettek őt az angyaloknál, dicsőséggel és tiszességgel megkoronáztad és úrrá tettek kezeid munkáin, 8 minden lábai alá vetettél. Ha

ugyanis minden alávetett neki, semmit sem hagyott alávetetlenül, de most még nem látjuk, hogy neki minden alávetettet. 9 Azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál ellenzvedéséért dicsőséggel és tiszességgel koronázottat meg, hogy Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. 10 Úgy illett ugyanis, hogy az, akiért van a mindeniségi, és aki által van a mindeniségi, aki sok fiát vezeti dicsőségre, üdvösségek fejedelmét szenvédések által tegye tökéleteséssé. 11 Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől származnak. Ezért nem szégyelli őket atyafiaknak hívni, 12 amikor ezt mondja: „Hirdetem a te nevedet az én atyámfainak, az anyaszentegyházban mondok neked dicséretet.” 13 És ismét: „Én őbenne bízom.” És ismét: „Íme, itt vagyok én és a gyermekem, akitet Isten nekem adott.” 14 Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlóképpen részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniliük az ördögöt, 15 és megszabadítás azokat, akik a halálból való félelem miatt egész életükben rabok voltak. 16 Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem Ábrahámnak leszármazottait karolja fel. 17 Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő és hű főpap legyen az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. 18 Mivel maga is kísérést szenvédett, segíthet azokon, akik megkísértetnek.

3 Ezért szent atyafiak, a mennyei elhívás részesei, figyeljetek hitvallásunk apostolára és főpapiára, Jézus Krisztusra, 2 aki hű ahhoz, aki őt erre rendelte, ahogyan Mózes is az volt az ő házában. 3 Ő ugyanis nagyobb dicsőségre volt méltó, mint Mózes, mint ahogy a ház építőjének nagyobb a tiszessége, mint a háznak. 4 Mert minden háznak van építője, aki pedig minden felépített, az Isten az. 5 Mózes is hű volt az ő egész házában, mint szolga, bizonyáságul annak, amit hirdetett. 6 Krisztus ellenben, mint Fiú áll a maga háza felett. Az ő háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységet dicsekedését mindenig szilárdan megtartjuk. 7 Ezért amint a Szentlélek mondja: „Ma, ha az ő szavát halljátok, 8 meg ne keményítseket szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában, 9 ahol a ti atyáitok próbára tettek és megkísértettek engem, bár látták cselekedeteimet. 10 Ezért negyven esztendeig haragudtam arra a nemzedékre, és ezt mondtam: minden tévelyegnek szívükben, nem ismerték meg az én utaimat. 11 Ezért megesküdtem

haragomban, hogy nem fognak bemenni az én szemei előtt. Neki tartozunk számadással. 14 Mivel nyugodalmamba.“ 12 Vigyázzatok, atyámfai, hogy tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, ne legyen közületek senkinek sem hitetlen, gonosz Jézus, Isten Fia, ragaszkodunk hitvallásunkhoz. szíve, nehogy az élő Istenről elszakadjon, 13 15 Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna hanem intsétek egymást minden napon, míg tart megindulni gyarolásainkon, hanem aki mindenben a ma, hogy egyikötök se keményítse meg a bűn megkísérítetett hozzáink hasonlóan, kivéve a bűnt, 16 csalársága. 14 Mert részeséivel lettünk a Krisztusnak, járulunk azért bizalommal a kegyelem trónusához, ha eleitől fogva mind végig szílárdan megtartjuk hogy igalmasságot nyerjük, és kegyelmet találunk, bizalomkamat. 15 Azt mondja ugyanis: „Ma, ha az ő amikor segítségre van szükségünk.

szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor.“ 16 Kik keseredtek el, amikor ezt hallották? Nem azok, akik Mózes vezetésével kijöttek Egyiptomból? 17 Kikre haragudott negyven esztendeig? Nem azokra, akik vétkeztek, aiknek teste elhullott a pusztában? 18 Kiknek esküdött meg, hogy nem mennek be nyugodalmába? Nem azoknak, akik engedetlenek voltak? 19 Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenségük miatt.

4 Amíg megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, óvakodunk, nehogy valaki közülünk lemaradjon erről. 2 Mert nekünk is hirdették az evangéliumot, miképpen azoknak, de nem használt nekik a hallott ige, mert nem párosították hittel azok, akik hallották. 3 Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, amiképpen megmondta: „Megesküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugodalmamba,“ jóllehet munkáit a világ teremtése óta befejezte. 4 Mert valahol a hetedik napról így szól: „Munkája után megnyugodott Isten a hetedik napon.“ 5 Majd ismét: „Nem mennek be az én nyugodalmamba.“ 6 Mivel áll az, hogy némelyek bemenek abba, azok viszont, aiknek először hirdettetett az evangélium nem mentek be engedetlenségük miatt, 7 ismét meghatároz egy napot. Dávid által annyi idő múltán így szól, amint előbb is mondta: „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket.“ 8 Mert ha Józsué bevitte volna őket a nyugodalomba, nem szólna azután egy másik napról. 9 Ezért még van szombatnapi nyugalom Isten népe számára. 10 Mert aki bement Isten nyugodalmába, az maga is megnyugodott munkájától, mint Isten a magáétól. 11

Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy senki se essék el a hitetlenség hasonló példája szerint. 12 Mert Isten beszéde élő és ható, élesebb minden kétélű fegyvernél, és áthatol a színek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szív indulatait. 13 Nincs olyan teremtmény, amely nyilvánvaló ne lenne előtte, sőt mindenki mezítelen és leplezetlen az ő

5 Mert az emberek közül választott minden főpapnak az a rendeltetése, hogy az embereket képviselje Isten előtt, ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért, 2 aki képes együtt érezni a tudatlanokkal és tévelygókkal, hiszen maga is körül van véve gyarolásággal. 3 Ezért nemcsak a népert, de önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. 4 Senki sem szerezheti meg magának ezt a tisztséget, csak akit Isten hív el, mint Áront is. 5 Hasonlóképpen

Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem aki így szólt hozzá: „Az én fiam vagy te, ma szülelek téged.“ 6 Másutt így mondja: „Te örökkévaló pap vagy, Melkisédek rendje szerint.“ (aión g165) 7 Ő testi élete idején könyörgésekkel és esedézesekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahoz, aki képes megszabadítani őt a halából, és meghallgattatott istenfelelméért. 8 Noha Fiú volt, megtanulta abból, amiket szenvendett, az engedelmeséget, 9 és tökéletességre jutva, öröök üdvösséggel szerzője lett mindeneknak, aiknek neki engedelmeskednek, (aiónios g166) 10 mert Isten őt Melkisédek rendje szerinti főpapnak nevezte. 11 Róla nekünk még sok mondanivalónk van, de nehéz megmagyarázni, mivel restek lettetek a hallásra, 12 mert noha jelenleg már tanítóknak kellene lennnek, ismét arra van szükségeket, hogy Isten beszédenek alapelemeire tanítson valaki titeket, és olyanok lettetek, mint aiknek tejre van szüksége és nem kemény eledelre. 13 Mert mindenki, aki a tején él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú. 14 Az érett korúaknak pedig kemény eledel való, mint aiknek már gyakorlott érzéke alkalmás a jó és a rossz között való különbségtételre.

6 Ezért elhagyva a Krisztusról való kezdetleges tanítást, törekedjünk érett korúságra, ne rakjuk le újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenbe való hitnek, 2 a mosakodásokról, kezrátételekről, a halottak feltámadásáról és az öröök ítéletről szóló tanításnak. (aiónios g166) 3 Ezt meg is tesszük, ha Isten megengedi. 4 Mert az lehetetlen, hogy aik egyszer megvilágosítattak,

megízlélve a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek, 5 és megízlétek Istennek jó beszédét és a jövődő világnak erőit, (aión g165) 6 de elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik maguknak újra megfeszítik Isten Fiát, és meggyalázzák őt. 7 Mert a föld, amely beissza a gyakran ráhulló esőt, és hasznos termést hoz azoknak, akiknek a számára művelik, áldást nyer akiről bizonyáságunk van, hogy él. 8 És hogy úgy Istentől. 8 Amely pedig tövist és bogáncsot terem, az megvetett és átokra méltó s végül fölégetik. 9 De rólatok, szeretteim, ha így szólunk is, ezeknél jobbról vagyunk meggyőződve, hogy eljutottak a lévita papság által elérhető volna a tökéletesség, üdvösségre. 10 Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkezne a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, amelyet neve iránt tanúsított, amikor szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek. 11 Azt kívánjuk, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgósgát tanúsítsa mindenügy, míg a reménesség bizonyosságára nem lesz. 12 Ne legyek restek, hanem kövessétek azokat, akik a hit és békétűrés által öröklik az ígéreteket. 13 Amikor Isten ígéretet tett Ábrahámnak, mivel nem esküdhetett nagyobbra, önmagára esküdött, 14 és így szólt: „Bizony megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítlak téged!“ 15 És így, miután békétűressel várt, elnyerte az ígéretet. 16 Mert az emberek önmaguknál nagyobbra eszköznek, és náluk minden vitának vége a megerősítésül mondott eskü. 17 Ezért Isten is még nyomatékosabban akarva megmutatni az ígéret örököseinek döntése változtathatatlan voltát, esküvel kezeskedett arról. 18 Így e két változhatatlan tény által, amelyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vigasztalásunk legyen nekünk, akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk lévő reménességet, 19 amely lelkünknek biztos és erős horgonya, amely a kárpít mögé hatol, 20 ahová utat nyitva bement értünk Jézus, aki örökkévaló fópap lett a Melkisédek rendje szerint. (aión g165)

van parancsuk arra, hogy a törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyafiaíktól, jóllehet ők is Ábrahámtól származtak, 6 de az, aki nem az ő nemzetsegükből való, mégis tizedet vett Ábrahámtól, és az ígéret birtokosát megáldotta, 7 pedig nem lehet meggyalázzák őt. 8 Mert a föld, amely beissza vitás, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet. 8 Itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, aki a lévita papság által elérhető volna a tökéletesség, amikor annak elébe ment Melkisédek. 11 Ha tehát mondjam, Ábrahám személyében a tizedet szedő Lévi is tizedet adott, 10 mert jelen volt már atya ágyékában, a lévita papság megváltozásával szükségképen megváltozik a törvény is. 13 Mert az, aki ról ezeket mondjuk, a más nemzetsegből származott, amelyből senki sem szolgált az oltárnál, 14 mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadt, amely nemzetsegre nézve Mózes semmit sem szólt a papságról. 15 És az még inkább nyilvánvaló, ha Melkisédekhöz hasonlóan támad más pap, 16 aki nem a testi leszármazás törvénye szerint, hanem az örökkévaló élet ereje szerint lett pappá. 17 A bizonyoságtétel így szólt: „Te pap vagy örökké, a Melkisédek rendje szerint.“ (aión g165) 18 Mert az előbbi parancsot eltorlítik, mivel erőtlen és haszontalan. 19 A törvény ugyanis semmiben sem vezetett tökéletességre, de egy jobb reménességet előterít, amely által közeledünk Istenhez. 20 Jézus nem eskü nélkül lett pappá, (amazok meg eskü nélkül lettek papokká.) 21 hanem annak esküjével, aki azt mondta neki: „Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké Melkisédek rendje szerint.“ (aión g165) 22 Ezért tehát Jézus jobb szövetségnek lett kezesévé. 23 Azok jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt nem maradhattak meg. 24 Ő viszont, minthogy örökké

7 Mert ez a Melkisédek, Sálem királya, a felséges Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozott és őt megáldotta, 2 akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből, aki először is, ha nevét magyarázzuk, az igazság királya, azután pedig Sálem királya, azaz a békesség királya is, 3 aki apa, anya nélkül, nemzetseg nélkül való, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de miután hasonlóvá lett az Isten Fiahoz, pap marad örökké. 4 De nézzétek, milyen nagy ő, akinek Ábrahám pátriárka tizedet adott zsákmányából. 5 Akik Lévi fiai közül nyerik el a papságot, szintén

Es az meg inkább nyilvánvaló, ha Melkisédekrejz hasonlóan támad más pap, 16 aki nem a testi leszármazás törvénye szerint, hanem az örökkévaló élet ereje szerint lett pappá. 17 A bizonyoságtétel így szól: „Te pap vagy örökké, a Melkisédek rendje szerint.“ (aión g165) 18 Mert az előbbi parancsolat eltöröltek, mivel erőtlen és haszontalan. 19 A törvény ugyanis semmiben sem vezetett tökéletességre, de egy jobb reménysséget ébreszt, amely által közeledünk Istenhez. 20 Jézus nem eskü nélkül lett pappá, (amazok meg eskü nélkül lettek papokká.) 21 hanem annak esküjével, aki azt mondta neki: „Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké Melkisédek rendje szerint.“ (aión g165) 22 Ezért tehát Jézus jobb szövetségnek lett kezesévé. 23 Azok jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt nem maradhattak meg. 24 Ő viszont, minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága. (aión g165) 25 Ezért Ő mindenképen üdvözítheti is azokat, akik általa járulnak Istenhez, mert Ő mindenkor él, hogy esedezzék értük. 26 Mert ilyen főpap illet hozzáink, aki szent, ártatlan, szeplőtlen, bűn nélküli, és aki magasabbra jutott az egeknél. 27 Neki nincs szüksége arra, hogy mint a főpapok napról-napra saját bűneiért mutasson be áldozatot, és csak azután a népéért, mert ezt egyszer s mindenkorra megcselekedte, amikor önmagát fóládotta. 28 Mert a törvény gyarló embereket rendelt főpapokká, a törvény utáni eskü szava pedig az örökre tökéletes Fiút. (aión g165)

8 A legfontosabb azokra nézve, amiket mondunk az, hogy olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség királyi székének jobbjára ült, 2 mint a szent helynek és az igazi sátornak szolgája, amelyet az Úr és nem ember épített. 3 Mert minden főpapot ajándékok és áldozatok bemutatására rendelnek, ezért szükséges, hogy legyen valamije, amit áldozatul vigyen. 4 Ha tehát a földön volna, még csak pap sem lehetne, mert már vannak papok, akik a törvény szerint áldozatit ajándékokat mutatnak be, 5 Ezek a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálhat, ahogyan Isten mondta Mózesnek, amikor fel akarta állítani a sátorról: „Meglásd – így szólt –, hogy minden arra a mintára készíts, amelyet a hegyen láttál.“ 6 Most azonban a mi főpápnak annyival kivállóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb igéretek alapján kötöttet. 7 Mert ha az első kifogástalan lett volna, nem került volna sor a másodikra. 8 Mert megdorgálva ōket így szólt: „Íme, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és Izrael házával és Júda házával új szövetséget kötök. 9 Nem olyan szövetséget, amelyet kötöttem az ő atyáikkal azon a napon, amikor kézen fogtam őket, hogy kivezessem Egyiptomból. Mivel ők nem maradtak meg az én szövetségemben, azért én sem, törődtem velük“ – ezt mondja az Úr. 10 „EZ lesz az a szövetség, amelyet kötök Izrael házával ama napok múltán – így szól az Úr –, törvényemet adom elméjükbe, és az ő szívükbe írom be azokat, és Istenük leszek, ők pedig népem. 11 Akkor senki sem tanítja az ő felebarátját és atyafát, ezt mondva: Ismerd meg az Urat! Mert mindenjában megismernek engem, kicsik és nagyok egyaránt. 12 Mert megkegyelmezek álnokságuknak, és bűneikről és gonoszságukról nem emlékezem meg.“ 13 Amikor az újról beszél, óvá tette az elsőt, ami pedig elavult, közel van az enyészethez.

azonban egy-egy évben egyszer, csak maga a főpap mehet be azzal a vérrel, amelyet magáért és a nép bűneiért áldoz. 8 A Szentlélek ezzel azt jelenti ki, hogy még nem nyílt meg a szentély útja, mert még fennáll az első sátor, 9 ami példázat a jelenkor időre, hogy olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem képesek lelkismeretében tökéletessé tenni a szolgálattevőt. 10 Éppen úgy, ahogy az ételek, italok, meg különböző tisztálkodási szertartások csak külső rendelkezések, amelyek csak az új rendelkezés idejéig kötelezők. 11 Krisztus pedig, mint a jövendő javak főpapja, nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem evillágból való sátoron keresztül jelent meg. 12 Nem bakok és tulkok vérével, hanem tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örökök váltságot szerezve. (aiónios g166) 13 Mert ha a bakoknak és bikáknak vére, meg a tehén hamva a tisztálatonkra hintve megszentel, úgyhogy különböleg megtisztulnak, 14 mennyivel inkább Krisztusnak vére, aki az örökkévaló Lélek által önmagát ártatlanul áldozta fel Istennek, megtisztítja a ti lelkismereteteket a holt cselekedetektől, hogy az élő Istennek szolgáljatok. (aiónios g166) 15 Így tehát egy új szövetség közbenjárója lett ő, hogy meghalva az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltáságáért, az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökségek igéretét. (aiónios g166) 16 Mert ahol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelkező halála bekövetkezzék. 17 Mivel a végrendelet csak halál esetén érvényes. Ha pedig el a végrendelkező, akkor nem érvényes. 18 Innen van az, hogy az első szövetséget sem kötötték meg vér nélkül. 19 Mert amikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vette a bortjuknak és bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjúval meg izsóppal együtt és meghintette maqát a könyvet

9 Az első szövetségnak is volt istentiszteleti rendtartása és földi szent helye. **2** Mert sátor építettek, amelynek első részében volt a gyertyatartó, meg az asztal és azon a szent kenyerek. Ezt nevezték szentélynek. **3** A kárpiton túl is volt egy sátor, amelyet szentek szentjének neveztek. **4** Ebben volt az arany füstölk oltár és a szövetség ládája minden felől beborítva aranynal. Ebben volt az aranykorsó mannával tele, és Áron kihajtott vesszeje, meg a szövetség táblái. **5** Fölötté pedig a dicsőség kerubjai, amelyek beárnyékolták az engeszelés helyét, ami ról most nem szükséges külön szólni. **6** Ezeket így elrendezve, az első sátorba mindenkor bejárnak a papok az istentisztelet elvégzésére. **7** A másodikba

azonban egy-egy évben egyszer, csak maga a főpap mehet be azzal a vérrrel, amelyet magáért és a nép bűneiért áldoz. 8 A Szentlélek ezzel azt jelenti ki, hogy még nem nyílt meg a szentély útja, mert még fennáll az első sátor, 9 ami példáztat a jelenkor időre, hogy olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem képesek lelkismeretében tökéletessé tenni a szolgálattevőt. 10 Éppen úgy, ahogy az ételek, italok, meg különböző tisztaalkodási szertartások csak külső rendelkezések, amelyek csak az új rendelkezés idejéig kötelezők. 11 Krisztus pedig, mint a jövendő javak főpapja, nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem evilágból való sátoron keresztül jelent meg. 12 Nem bakok és tulkok vérével, hanem tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, öröök vállságot szerezve. (aiónios g166) 13 Mert ha a bakoknak és bikáknak vére, meg a tehén hamva a tisztálatanokra hintve megszentel, úgyhogy külsőleg megtisztulnak, 14 mennyivel inkább Krisztusnak vére, aki az örökkévaló Lélek által önmagát ártatlanul áldozta fel Istennek, megtisztítja a ti lelkismereteket a holt cselekedetektől, hogy az élő Istennek szolgáljatok. (aiónios g166) 15 Így tehát egy új szövetség közbenjárója lett Ó, hogy meghalva az első szövetség alatt elkövetett bűnök vállságáért, az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökségek igéretét. (aiónios g166) 16 Mert ahol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelkező halála bekövetkezzék. 17 Mivel a végrendelet csak haláli esetén érvényes. Ha pedig él a végrendelkező, akkor nem érvényes. 18 Innen van az, hogy az első szövetséget sem kötötték meg vér nélkül. 19 Mert amikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vette a borjúknak és bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjúval meg izsóppal együtt és meghintette magát a könyvet és az egész népet, 20 és ezt mondta: „EZ annak a szövetségnak vére, amelyet Isten számítokra rendelt.“ 21 Majd a sátor is és az istentiszteletre való összes edényeket hasonlóképpen meghintette vérrel. 22 A törvény szerint majdnem minden vérrel tisztítanak meg, és vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. 23 Ezért szükséges volt, hogy a mennyei dolgok képmásait ezekkel tisztítsák meg, a mennyei dolgokat azonban ezeknél különböző áldozatokkal. 24 Mert Krisztus nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk. 25 Nem azért, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint ahogy a főpap évenként bemegy a szentélybe véréll, 26 mert akkor sokszor kellett volna szenvendnie a világ

teremtése óta. Így pedig csak egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. (aión g165) 27 És amiképpen elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következzék, 28 azonképpen Krisztus is egyszer áldozatot fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodsor majd nem a bűn miatt jelenik meg azoknak, aikik ót várják üdvösségükre.

10 Mivelhogy a törvény az eljövendő javaknak csak árnyéka és nem pedig a dolgok valóságos képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket esztendőnként szüntelenül bemutatnak sohasem képesek tökéletességre juttatni az odajárulókat. 2 Különben megszűnt volna az áldozás, hiszen aikik áldoztak és egyszer megtisztultak, nem éreztek volna bűntudatot. 3 De az áldozatok évről-évre emlékeztetnek a bűnökre. 4 Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket. 5 Ezért a világba való jövetelekor így szól az Úr: „Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem. 6 Egő és bűnért való áldozatot nem kedveltél. 7 Akkor ezt mondtam: Íme itt vagyok, amint a könyvtekercesben írva van rólam hogy cselekedjem, ó, Isten, a te akaratodat.“ 8 Előbb ezt mondta: „Áldozatot és ajándékot, egő és bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél, amiket a törvény szerint mutatnak be.“ 9 Később így szólta: „Íme, itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat.“ Eltörli az elsőt, hogy életbe lépesse a másodikat. 10 Ez az akarat megszentel minket egyszer s mindenkorra, Jézus Krisztus testének feláldozása által. 11 minden pap naponként szolgálatban áll, és sokszor mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek eltörölni a bűnöket. 12 Ő azonban egyetlen áldozattal áldozott a bűnkért, és mindenkorre az Isten jobbjára ült, 13 várva, hogy ellenségei zsámolyul vetessenek lábai alá. 14 Mert egyetlen áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket. 15 Bizonyásot tesz pedig erről nekünk a Szentlélek is, mert előre megmondta: 16 „Ez az a szövetség, amelyet kötök velük ami napok múltán“ így szól az Úr. „Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom be azokat.“ 17 Azután így szól: „Az ő bűnekről és álnokságukról többé meg nem emlékezem.“ 18 Ahol pedig bűnbocsánat van, ott nincs többé bűnért való áldozat. 19 Mivel tehát, atyámfai, bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, 20 azon az úton, amelyet ő szentelt nekünk, mint új és elő utat, a kárpít, azaz az ő teste által, 21 és mivel nagy papunk van, aki az Isten háza felett áll, 22

járuljunk hozzá igaz szívvel, a hitnek teljességével, mint aikiknek szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, 23 és testük meg van mosva tiszta vízzel. Tartsuk meg a reménység hitvallását tántoríthatatlanul, mert hű az, aki ígéretet tett. 24 És ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jócselékedetekre ösztönözzük. 25 El nem hagyva a magunk gyülekezetét, ahogyan szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást, annyival is inkább, mert látjátok, hogy ama nap közeledik. 26 Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság megsimerése után, akkor nincs többé bűneinkért való áldozat, 27 hanem az ítéletnek valami félelmes várása és a tűz lángja, amely megemészti az ellenszegűléket. 28 Aki megveti a Mózes törvényét, az két vagy három tanúvallomása alapján irgalom nélkül meghal. 29 Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, aki az Isten Fiát lábbal tapodja, és a szövetség vérét, amellyel megszentelte, tisztaüllannak tartja, és a kegyelem Lelkét megveti. 30 Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém az ítélet, én megfizetek.“ És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.“ 31 Rettenetes az elő Isten kezébe esni. 32 Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, amelyekben, miután megvilágosodtak, sok szenvédéssel teljes küzdelmet állottak ki, 33 amikor egyfelől gyalázásokkal és nyomorgattatásokkal nyilvánosság elé hurcoltak titeket, másfelől társai lettek azoknak, aikik így jártak. 34 Mert a foglyokkal is együtt szenvédteket, és vagyonotok elrablását örömmel fogadták, mivel tudtátok, hogy jobb és maradandóbb vagyonok van a mennyben. 35 Ne dobjátok el tehát bizodalmatokat, amelynek nagy jutalma van. 36 Mert békétűrésre van szükségek, hogy az Isten akaratát cselekedve elnyerjétek az ígéretet. 37 Mert még „egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. 38 Az igaz ember pedig hitból él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.“ 39 De mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elvesszünk, hanem a híti, hogy életet nyerünk.

11 A hit pedig a remélt dolgokban való szilárd bizodalom, és a nem látható dolgok léteről való meggyőződés. 2 Ezzel szereztek jó tanúbizonyását a régiek. 3 Hit által értjük meg, hogy a világot Isten igéje teremtette, hogy ami látható, a láthatatlanból állt elő. (aión g165) 4 Hit által vitt Ábel értékesebb áldozatot Istennek, mint Kain, és ezáltal nyert bizonyását arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyásot tett áldozati ajándékáról, úgyhogy hite által még holta után is beszél. 5 Hit által ragadtatott el Énök, hogy ne lásson

halált, és nem találták meg, mert az Isten elragadta a király haragjától, mert erős szívű volt, mintha láta őt. Elragadtatása előtt azonban bizonyiságot nyert volna a láthatatlant. 28 Hit által rendelte el a pászkát arról, hogy kedves volt Istennek. 6 Hit nélkül pedig és a vérrrel való meghintést, hogy az öldökölő angyal senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki Isten elé ne bánthassa az elsőszülötteket. 29 Hit által keltek járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, amit azokat, aikik Őt keresik. 7 Hit által kapott kijelentést az egyiptomiak is megpróbáltak, de elmerültek. 30 Noé a még nem látott események felől és háznépe Hit által omlottak le Jerikónak kőfalai, amikor azokat megtartására bárkát készített. Így ítélte meg a világot hét napon át körüljárták. 31 Hit által nem veszett és lett a hitből való igazság örököse. 8 Hit által el az engedetlenekkel együtt Ráháb, a parázna nő, engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívattott, hogy amikor a kémeket békességgel befogadta. 32 És menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha És elindult, de nem tudta hová megy. 9 Hit által szónék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, költözött az ígéret földjére, mint idegenbe, sátrakban Dávidról, Sámuelről és a prófétákról. 33 Akik hit által lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígéretnek országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az örököstársaival. 10 Mert várta a szilárd alapokra épülő ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. várost, amelynek építője és alkotója az Isten. 11 34 Kioltották a tűz erejét, megmenekültek a kard élétől, Hit által nyert erőt Sára is, hogy idős kora ellenére felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, gyermeke legyen, mert hűnek tartotta azt, aki az megfutamították az idegenek seregét. 35 Az ígéretet tette 12 Ezért attól az egytől, mégpedig asszonyok feltámadás útján visszakapták halottaikat, mintegy elhaláltól származtak olyan sokan, mint az másokat viszont kínáradra vontak, mivel nem fogadták őt, és csillagai, és mint a tenger partja mellett a fövény, el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban amely megszámlálhatatlan. 13 Hitben haltak meg legyen részük. 36 Mások pedig megszégyenítések ezek mind, nem nyerve el az ígéreteket, hanem csak és megostoroztatások próbáját állták ki, sőt még látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról, bilincseket és börtönt is. 37 Megkövezték őket, hogy idegenek és vándorok a földön. 14 Mert akik így kínpróbát szenvedtek, szétfürészelték, kardére szólnak, nyíltan kijelentik, hogy hazát keresnek. 15 És hánnyák őket. Juhoknak és kecskéknek bőrében ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, bujdostak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve, lett volna idejük visszatérni. 16 Így azonban jobb után 38 akikre nem volt méltó a világ. Bujdostak pusztákon vágyakoztak, tudniillik a mennyei után. Ezért nem és hegyeken, barlangokban és a föld szakadékaiban. szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert 39 És mindenek, noha hit által jó bizonyiságot nyertek, nekik készített várost. 17 Hit által áldozta fel Ábrahám nem teljesült be rajtuk az ígéret. 40 Mert Isten Izsákat, próbára tétevén, és az egyszülöttét vitte felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nélkülünk megmondatot: Izsáktól lesznek utódai. 19 Úgy megmondatott: Izsáktól lesznek utódai. 19 Úgy gondolkozott ugyanis, hogy Isten a halálból is képes őt feltámasztani. Éppen ezért példaképen visszakapta őt. 20 Hit által áldotta meg Izsák Jákóbot és Ézsaut az eljövendőkre nézve. 21 Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József minden gyíkát, és botja végére hajolva imádkozott. 22 Hit által emlékezett meg élete végén József Izrael fiainak kivonulásáról, és rendelkezett teteme felől. 23 Hit által rejtegették Mózest szülei születése után három hónapig, mivel látták, hogy szép a gyermek, és nem féltek a király parancsától. 24 Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnövekedett, hogy a fáraó leánya fiának mondják. 25 Mert inkább választotta az Isten népével való együtt sanyargatást, mint a bűnnel ideig-óráig való gyönyörűségét. 26 Mert Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartotta a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett. 27 Hit által hagya el Egyiptomot, nem félve a király haragjától, mert erős szívű volt, mintha láta

12 Ezért tehát mi is, akiket a bizonyásátevőknek ilyen nagy fellege vesz körül, félretévé minden akadályt és a bennünket megkörnyekező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk lévő pályát, 2 nézve a hit fejedelmére és bevégzőjére, Jézusra, aki az előtte lévő örööm helyett, nem törődve a gyalázattal, kereszthalált szenvedett, s az Isten királyi székének jobbjára ült. 3 Gondoljatok azért, őrá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösök től, hogy lelketeiben ellankadva el ne csüggédjek. 4 Mert még nem álltak ellen végig a bűn ellen harcolva. 5 És ne feledkezzetek el az intéről, amely nektek, mint fiaknak szól: „Fiam ne vesd meg az Úr fenytését, és ne csüggédj el, ha dorgál téged. 6 Mert akit szeret az Úr, azt megdorgálja, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.“ 7 Ha a fenytést elszenveditek, akkor úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival mert melyik

fiú az, akit nem fenyít az apa? 8 Ha pedig fenyítés módon, kegyességgel és felelemmel szolgáljunk. 29 nélkül valók vagytok, amelyben mindenki részesül, Mert a mi Istenünk emészti tűz.

akkor fattyak vagytok, nem fiak. 9 Aztán: testi atyáink fenyítettek minket és becsülték őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskedni a lelek Atyjának, hogy eljünk? 10 Mert azok kevés ideig, tetszésük szerint fenyítettek, Ő pedig a mi javunkra, hogy szentségeben részesüljünk. 11 A jelenben semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ám utóbb az igazság békességes gyümölcsét adja azoknak, akik elviselték. 12 Ezért tehát a lecsüggesztett kezeket és a rogyadózó térdetek egyenesítétek föl, 13 és egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne botoljék, sőt inkább meggyógyuljon. 14 Törekedjetek mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem láthatja meg az Urat. 15 Vigyázzatok arra, hogy Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon, nehogy a keserűségnak gyökere fölhövekedve bajt okozzon, és így sokakat megfertőzzön. 16 Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egy tál ételért eladta elsőszülötségi jogát. 17 Mert tudjátok, hogy később, amikor örökölni akarta az áldást, elutasításban volt része, mert nem találta meg a megírás útját, noha könnyhullatással kereste azt. 18 Mert ti nem járultatok megtapintható hegyhez, lángoló tűzhöz, sűrű homályhoz, sötétséghöz és szélvészhez, 19 vagy trombitaharsogáshoz és szózatok hangjához, amelyet aik hallottak, kérték, hogy ne szóljon többé hozzájuk. 20 Mert nem bírták elviselni a parancsot: „Még ha állat is ér a hegyhez, meg kell kövezni!“ 21 Olyan rettenetes volt a látvány, hogy Mózes is ezt mondta: „Megijedtem és remegek.“ 22 De ti Sion hegyéhez járultatok, az elő Isten városához, a mennyei Jeruszálemhez és az angyalok ezreihez, 23 az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik bevannak írva a mennyben, és mindenkinél bírájához, Istenhez és a tökéletességre jutott igazak lelkéhez, 24 és az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, amely kegyelmesebben beszél, mint Ábel vére. 25 Vigyázzatok el ne utasításoktól, aki szó! Mert ha azok nem menekültek meg, akik a földön szólót visszautasították, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyből szól, 26 akinek szava egykor megrendítette a földet, most pedig ezt ígéri: „Még egyszer megrendítém nemcsak a földet, de az eget is.“ 27 Az a „még egyszer“ pedig jelenti a változékony dolgoknak, vagyis a teremtményeknek megváltozását, hogy megmaradjon, ami változtathatatlan. 28 Mivel mi változtathatatlan országot kaptunk, hálásak legyünk, és Istennek tetsző

13 A testvéri szeretet maradjon meg. 2 A vendégszeretetről el ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek tudtukon kívül angyalokat vendégeztek meg. 3 Emlékezzetek meg a fogolyokról, mintha fogolytársak volnátok, a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok. 4 Legyen megbecsült minden tekintetben a házasság, és a házasélet legyen tiszta! A paráznákat és házasságtörőket megítéli az Isten. 5 Fösvénység nélkül való legyen magatartásotok, elégedjetek meg azzal, amit van, mert Ő mondta: „Nem hagyjak el, el sem távozom tőled.“ 6 Úgyhogy bizakodva mondjuk: „Az Úr az én segítségem, nem félek. Ember mit árthat nekem?“ 7 Emlékezzetek meg előjáróitokról, akik Isten igéjét hirdették nektek, figyeljetek életük végére és kövessétek hitüket. 8 Jézus Krisztus tegnap és ma és mindenkoruk ugyanaz. (aiōn g165) 9 Különféle idegen tanításoktól ne hagyjátok magatokat félevezetni, mert jó, ha kegyelemtől erősödik meg a szív, nem ennivalókkal, amelyeknek semmi hasznát sem veszik azok, akik velük élnek. 10 Van oltárunk, amelyről nincs joguk enni azoknak, akik a sátorban szolgálnak. 11 Mert amely állatok vérét a fópap beviszi a szentélybe a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül. 12 Ezért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvendett. 13 Menjük tehát ki hozzá a táboron kívülre, az Ő gyalázatát hordozva. 14 Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük. 15 Ezért általa vigyük a dicséret áldozatát mindenkor Isten elő, vagyis az ő nevéről vallást tevő ajkaink gyümölcsét. 16 A jótékonysságról és az adakozásról ne feledkezzetek meg, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. 17 Engedelmeskedjetek előjáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelketeikre, mint számadók. Így majd örömmel teszik és nem bánkódva, mert ez nem használha nekik sem. 18 Imádkozzatok értünk! Mert meg vagyunk győződve arról, hogy tiszta a lelkismeretünk, hiszen mindenben igyekszünk tisztelességesen eljárni. 19 Annál inkább kérlek erre titeket, hogy mihamarabb visszajuthassak hozzájuk. 20 A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, az örök szövetség vére által, a mi Urunkat, Jézust, (aiōnios g166) 21 tegyen készsegésekkel titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az ő akaratát és munkálja bennünk azt, ami kedves előtte a Jézus Krisztus által, aikinek dicsősége örökön öröké. Ámen. (aiōn g165) 22

Kérlek pedig titeket, atyámfiai, szívleljetek meg ezt az intő beszédet, hiszen csak röviden írtam nektek. **23** Tudjátok meg, hogy a mi atyánkfia, Timóteus, kiszabadult, és ha hamarosan megijön, vele együtt meglátogatnak titeket. **24** Köszöntsétek minden előjárótokat és a szenteket is mind. Köszöntenek titeket az Olaszországból valók. **25** Kegyelem minden nyájatokkal!

Jakab

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája, az elszórtan lévő tizenkét nemzetsegnek üdvözletét küldi. **2** Teljes örömnök tartsátok, atyámfiai, amikor különféle kísértésekbe estek, **3** tudván, hogy a ti hitetek próbája állhatatosságot eredményez.

4 Az állhatatosság pedig tökéletessé teszi a cselekedetet, hogy tökéletesek és fedhetetlenek legyetek minden fogyatkozás nélkül. **5** Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérje Istenről, aki mindenkinél készségesen és szemrehányás nélkül megadja. **6** De hittel kérje semmit sem kételekedve, mert aki kételkedik, olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. **7** Ne gondolja, hogy kaphat valamit az Úrtól az ilyen 8 kétszívű és minden útjában állhatatlan ember. **9** Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú méltóságával, **10** a gazdag pedig nyomorúságával, mert elmulik, mint a fű virága. **11** Mert felkel a nap nagy hevével és elszáritja a fűvet, és annak virága elhull, és szépsége elvész: így vész el a gazdag is a maga útján. **12** Boldog ember az, aki a kísértésben kitart, mert miután kiáltta a próbát, elveszi az élet koronáját, amit az Úr ígért az ő szeretőknek.

13 Senki se mondja, amikor megkísértetik: az Isten kísért engem, mert Isten gonoszsággal nem kísérhető és őmaga sem kísért senkit. **14** Mert mindenkit saját kívánsága vonja és csábítja. **15** Azután a kívánság megfogva bűnt szül. A bűn pedig teljessére jutva halált nemz. **16** Ne téveleyegjetek, szeretett atyámfiai. **17** minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, a világosság Atyjától származik, aki nél nincs változás, sem a változandóságnak árnyéka. **18** Az ő akarata szült mindenkit az igazságnak igéje által, hogy az ő teremtményeinek első zsengéje legyünk.

19 Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, **20** mert ember haragja Isten igazságát nem szolgálja. **21** Elvetve azért minden szennyet és mindenféle gonoszságot, szelídsgéggel fogadjátok a belétek oltott igéit, amely megtartatja lelketeiket.

22 Az igének pedig megtartói legyetek, nemcsak hallgatói, megcsalva magatokat. **23** Mert ha valaki hallgatója az igének és nem megtartója, az ahhoz az emberhez hasonlít, aki tükrőben megnézi arcát. **24** Megnézi ugyan magát, de elmegy és azonnal elfelejt, milyen volt. **25** De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad mellette, az nem feledékeny hallgatója, sőt tevékeny megvalósítója: az boldog lesz cselekedeteiben. **26** Ha valaki kegyesnek

látszik közöttetek, de nem zabolázza meg nyelvét, és még önmagát is áltatja, annak kegyessége hiábavaló.

27 A tiszta és igazi kegyesség Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni önmagát a világtól.

2 Atyámfiai, ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, amelyet a dicsőség Urába, a mi Urunk Jézus Krisztusba vetettetek. **2** Mert ha a ti gyülekezetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfi, fényes ruhában, és bemegy egy szegény is kopott ruhában **3** és rátekintetek arra, aki a fényes ruha van, és azt mondjátok neki: „Te ülj ide szépen.“ A szegénynek pedig azt mondjátok: „Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyomhoz“, **4** nem mondok-e ellen magatoknak, és nem lehetetek-e gonosz gondolkodású bírákká? **5** Halljátok csak, szeretett atyámfiai: vajon nem Isten választotta-e ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek a hitben, és örökösei legyenek annak az országnak, amelyet Isten ígért az őt szeretőknek? **6** De ti megszégyenítettétek a szegényt. Vajon nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtak, és nem ők hurcolnak-e titeket a törvény elől? **7** Nem ők káromolják-e azt a szép nevet, amelyről titeket elneveztek? **8** Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az írás szerint: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!“ jól cselekedtek. **9** De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, és a törvény, mint törvényszegőket elítél. **10** Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az valamennyi ellen vétkezett.

11 Mert aki ezt mondta: „Ne paráználkođi!“ ezt is mondta: „Ne ölj!“ És ha nem paráználkodsz, de őlsz, törvényszegő lettél. **12** Úgy szóljátok, és úgy cselekedjetek, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni. **13** Mert az ítélet irgalmasítlan ahhoz, aki nem cselekszik irgalmasítást, és az irgalmasítás diadalmaskodik az ítéleten. **14** Mit használ, atyámfiai, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei pedig nincsenek? Vajon megtartja-e őt a hit? **15** Ha pedig az atyafiaknak, férfiaknak vagy nőknek nincs ruhája, és szükséget szenvendnek a minden nap elemben, **16** és azt mondja nekik valaki közületek: „Menjetek el békességgel, melegedjetek meg és lakjatok jól!“ De nem adjátok meg nekik, amikre szükségük van, mit használ az? **17** Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában. **18** Viszont mondhatja valaki: neked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én is meg fogom mutatni neked az én cselekedeteimből az én hitemet

19 Te hiszed, hogy egy az Isten? Jól teszed. Az és viszálykodás van, ott békétlenség, és mindenféle ördögök is hiszik és rettegnek. 20 Akarod-e hát tudni, gonosz cselekedetet is van. 17 A felülről való bölcsesség te oktalan ember, hogy a hit cselekedetek nélkül pedig először is tiszta, azután békészerető, méltányos, halott? 21 Ábrahám, a mi atyánk nem cselekedetekből engedelmes, irlalmassággal és jó gyümölcsökkel igazult-e meg, amikor fiát, Izsákat felajánlotta az teljes, nem kétéltelkedő és nem képmutató. 18 Az oltárra? 22 Látod, hogy hite együtt munkálkodott igazság gyümölcsét pedig békességen vetik el azoknak, akik békészeretők.

23 És beteljesedett az Írás, amely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, s ez megigazulására szolgált, és Isten barátjának neveztetett. 24 Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember és nem csupán hitből. 25 Hasonlóképpen a parázna Ráhab, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor a követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta el őket? 26 Mert ahogyan halott a test lélek nélkül, úgy halott a hit is cselekedetek nélkül.

3 Atyámfai, ne legyeket sokan tanítók, tudva azt, hogy súlyosabb ítéletben lesz részük. 2 Mert mindenjában sokat vétkezünk. De ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, képes egész testét is megzabolázni. 3 Ha a lovak szájába zablat vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányítjuk. 4 Íme a hajókat is, bármily nagyok is, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy igen kicsi kormányrúd mégis oda irányítja, ahová a kormányos akarja. 5 A nyelv is kicsiny testréssz ugyan, de nagyra tartja magát. Íme egy csekély tűz, milyen nagy erdőt felgyújt. 6 A nyelv is tűz, a gonoszság világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, sőt lángba borítja életünket, miközben maga is lángra lobbán a gyejhenna tüzétől. (Geenna g1067) 7 mindenfajta vadállat, madár, csúszómászó és vízi állat megszelídíthető. Az ember meg is szelídítőket. 8 De a nyelvet az emberek közül senki sem szelídítheti meg, mert fékezhetetlenül gonosz az, telve van halálos méreggel. 9 Ezzel áldjuk Istenet, a mi Atyánkat, és ezzel átkozzuk az embereket, akik az Isten hasonlatosságára teremtettek. 10 Ugyanabból a szájából jön ki az áldás és az átok. Atyámfai, nem kellene így lenni ennek! 11 Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból csörgedezhetet-e édes és keserű vizet? 12 Vajon, atyámfai, teremhet-e a fügefa olajmagvakat, vagy a szőlő fügét? Így egy forrás sem adhat sós és édes vizet. 13 Kicsoda bölcs és okos közöttetek? Mutassa meg jó magatartásával, hogy minden bölcs szelídéssel tesz. 14 Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van szívetekben, ne kérkedjetek, és ne hazudtoljátok meg az igazságot.

15 Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi. 16 Mert ahol irigység

4 Honnan vannak viszályok és harrok közöttetek? Nem a bennetek dúló bűnös kívánságokból ednek-e? 2 Kívántok valamit és nem teljesül. Öltök és irigykedtek, de nem érhetitek el, harcoltok és viszálykodtok, és még sincs semmiték, mert nem kéríték. 3 Vagy ha kéríték is, nem kapjátok meg, mert nem jól kéríték, hiszen csak bűnös kívánságaitokra akarjátok fordítani. 4 Ti Istenhez hűtlenek, nem tudjátok, hogy a világgal való barátság, ellenségeskedés Istennel? Aki azért a világ barátja akar lenni, az Isten ellensége lesz. 5 Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: „A bennünk lakó lélek tele van önző vággyal!“ 6 De nagyobb kegyelmet ad, ezért mondja: „Isten a kevéléknek ellen áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.“ 7 Engedelmeskedjetek azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut töletek. 8 Közeledjetek Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok. Tisztítások meg kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveteket, ti kétszívűek. 9 Gyötrődjeket, gyászoljatok és sírjatok, nevetésetek forduljon gyászra, örömtöök szomorúságra. 10 Alázzátok meg magatokat az Úr előtt és felmagasztal titeket. 11 Ne szóljátok meg egymást, atyámfai. Aki megszólja atyafiát, és a kárhoztatja atyafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt ítéli el. Ha pedig a törvény felett ítélezet, nem megtartója, hanem bírája vagy a törvénynek. 12 Egy a törvényhozó, akinek hatalma van, hogy felmentse vagy elmarasztaljon. Kicsoda vagy te, hogy megítéled felebarátodat? 13 Nos hát, akik ezt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyerünk“, 14 akik azt sem tudjátok, mit hoz a holnap, mert mi a ti életetek? Bizony olyan, mint a pára, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik. 15 Holott ezt kellene mondaniuk: „Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk cselekedni“. 16 Ti ellenben elbizakodottságokban dicsekedtek. minden ilyen dicsekedés gonosz. 17 Aki tehát tudna jót cselekedni, és nem cselekszi, bűne az annak.

5 Tehát ti gazdagok, sírjatok, és jaigassatok, a rátok következő nyomorúságaitok miatt. 2 Gazdagságok megrohadt, ruháitokat megejté

moly. 3 Aranyotokat és ezüstötököt rozsda fogta meg, és azok rozsdája ellenetek tanúskodik, és megemészti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek még az utolsó napokban is. 4 Íme, a ti mezőtöket leárató munkások béré, amit visszatartottatok, az égre kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának fülébe. 5 Dőzsöltetek e földön és tobzódtatok. Szíveteket hizláltatok az áldozat bemutatásának napjára. 6 Elítélték, megöltétek az igazat, s ő nem állt ellen nektek. 7 Legyetek azért, atyámfai, békétűrők az Úrnak eljöveteléig. Íme a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét. Békétűressel várja, míg reggeli és esti esőt kap. 8 Legyetek ti is békétűrők, és erősítétek meg szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. 9 Ne panaszkojadatok egymásra, testvéreim, hogy el ne ítélessétek! Íme a bíró az ajtó előtt áll. 10 Vegyetek példát, atyámfai, szenvedésben és tűrésben a prófétáktól, akik az Úr nevében szóltak. 11 Íme boldognak mondjuk a túrni tudókat. Jób tűréséről hallottatok, és láttatok, hogyan intézte az Úr a sorsát. Mert igen irgalmas és könyörületes az Úr. 12 mindenekelőtt pedig ne esküdjtek, atyámfai, se az égre, se a földre, se semmi más egyébre. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem, hogy ítélet alá ne essetek. 13 Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-e valakinek? Dicséretet énekeljen. 14 Betege valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet előljáróit, és imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. 15 És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felségíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik neki. 16 Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése. 17 Illés ember volt, hozzánk hasonló és imádságban kérte, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig. 18 És ismét imádkozott és az ég esőt adott és a föld megtérítette gyümölcsét. 19 Atyámfai, ha valaki közöttetek eltévelkedik az igazságtól, és megtéríti valaki, 20 tudja meg, hogy aki megtérít egy bűnöst tévelgyő útjáról, megmenti annak lelkét a haláltól, és sok bűnét elfedezi.

1 Péter

1 Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a Pontuszban, Galáciában, Kappadóciában, Ázsiában és Bitiniában elszélelt jövevényeknek, 2 akik ki vannak választa az Atya Isten eleve elrendelése szerint, a Lélek megszentelése által, a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen. 3 Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki az ó nagy irgalmasságából újjá szült minden elő reménységre a Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, 4 romolhatatlan, szépítően és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntarta számunkra, 5 akiket Isten hatalma óriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen.

6 Ebben örvendeztek, noha most meg is kellett szomorodnotok különféle kísértések miatt, 7 hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranyánál, tiszességre, dicsőségre méltónak találtasson a Jézus Krisztus megjelenésekor. 8 Akit noha nem láttok, szerettek, akiben, noha most nem látjátok, de hisztek, és kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek, 9 mert eléríték hitetek célját, lelketük üdvösségeit. 10 Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, aik a nektek szánt kegyelemről jövendöltek, 11 kutatva, hogy melyik vagy milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak bennük lévő Lelke, aki eleve bizonyásot tett a Krisztus szenvendéseiről és az ezeket követő dicsőségről. 12 Akiknek megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyeket most hirdetnek nektek azok, aik prédkálták nektek az evangéliumot a mennyből küldött Szentlélek által, amibe angyalok vágyakoznak beletekinteni. 13 Ezért tehát felövezve lelketeket, mint józanok, tökéletesen reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor hoz nektek. 14 Mint engedelmes gyermeket ne szabjátok magatokat korábbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságoktól idején voltak bennetek, 15 hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek egész életetekben. 16 Mert meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok“. 17 Ha pedig Atyának hívjátok őt, aki személyválogatás nélkül ítélt, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltétek jövevényégetek idejét, 18 tudva, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örököt hiábavaló életetekből, 19 hanem drága véren, a hibátlan és szépítően Báránynak,

Krisztusnak a vérén. 20 Ő ugyan eleve, a világ teremtése előtt kiválasztottat, de az idők végén megjelent értetek. 21 Ti Általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki, hogy a ti hitetek Istenbe vetett reménység is legyen. 22 Tisztítások meg lelketeket az igazság iránt való engedelmességen a képmutatás nélküli atyafiú szeretetre a Lélek által, és egymást tiszta szívűből, buzgón szeressétek, 23 mint aik ujjá születtek nem romlandó, de romolhatatlan magból Isten igéje által, ami megmarad örökük. (aión g165) 24 „Mert minden test olyan, mint a fű és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull, 25 de az Úr beszéde megmarad örökük.“ Ez pedig az a beszéd, amelyet hirdettek nektek. (aión g165)

2 Levetve azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést és minden rágalmazást, 2 mint most született csecsemők, a hamisítatlan lelki tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek az üdvösségre. 3 Mivel megízlelték, hogy jóságos az Úr. 4 Járuljatok Hozzá, mint élő, az emberek től ugyan megvetett, de Istenről választott, megbecsült kőhöz, 5 ti magatok is, mint élő kövek épületek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. 6 Ezért van az írásban: „Íme, szegletkövet teszek le Sionban amely kiválasztott, megbecsült, és aki hisz benne nem szégyenül meg“. 7 Érték tehát ez számotokra, aik hisztek. A hitetleneknek pedig az a kő, amelyet az építők elvettek, szegletkővé lett, 8 megütközés kövévé és botránkozás szíklájává. Ezek beleütköznek, mert nem hisznek az igének. Ők erre is rendeltettek. 9 Ti pedig választott nemzetseg, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket. 10 Akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok. Akik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. 11 Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartózkodjatok a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen harcolnak. 12 Tiszességesen viselkedjetek a pogányok között, hogy ha valamiben rágalmaznak titeket, mint gonosznevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Isten a meglátogatás napján. 13 Engedelmeskedjetek minden emberi rendnek az Úrért, akár királynak, mint feljebbvalónak, 14 akár helytőknek, mint aiket ő küld a gonosznevők

megbüntetésére, a jót cselekvők megdicsérésére. életnék, és jó napokat látni, őrizze meg nyelvét a 15 Mert az az Isten akarata, hogy jót cselekedve gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot; elnémítások a balgatag emberek tudatlanságát, 16 11 Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, mint szabadok, és nem úgy, mint akiknél a szabadság keresse a békességet, és kövesse azt. 12 Mert a gonoszság elpalástolása, hanem úgy, mint Isten az Úr szeme az igazakon van, és füle azoknak szolgá. 17 mindenkit tiszteletet, az atyafiakat könyörgésén, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők szeressétek, Isten féljétek, a királyt tiszteletjétek. 18 ellen fordul. 13 Ki az, aki bántalmaz titeket, ha A szolgák teljes félelemmel engedelmeskedjenek a jónak követői lesztek? 14 De ha szenvedtek is uraiknak, ne csak a jóknak és kíméleteseknek, hanem az igazságért, boldogok vagytok. Fenyegetésüktől a szívteleneknek is. 19 Kegyelem az, ha valaki pedig ne féljek, se zavarba ne essetek. 20 Az Istenről való meggyőződésért méltatlanul szenvedve Úr Krisztust pedig szenteljétek meg szívetekben. tűr sérelmeket. 20 Mert micsoda dicsőség az, ha Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinnek, aki a vétkeitek miatt kapott arcul verést tűritek el? De számot kér tőletek a bennetek lévő reménységről ha jót cselekedtek és tűritek érte a szenvedést, az 16 szelídén, tisztelességtudóan és jó lelkismerettel, kedves Isten előtt. 21 Mert arra hívattatok el, hiszen hogy megszégyenüljenek azok, akik a Krisztusban Krisztus is szenvedett értetek, nektek példát adva, való jó életeteket gyalázzák. 21 Mert jobb, ha jót hogy az ő nyomdokait kövessétek. 22 Ó bűnt nem cselekedve, mintsem gonoszt cselekedve szenvedtek, cselekedett, szájában álnok szót nem találtak. 23 ha így akarja Isten. 24 Mert Krisztus is szenvedett Amikor szidalmazták, a szidalmat nem viszonyozta, egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy amikor szenvedett nem fenyegetőzött, hanem rá bízta minket Istenhez vezéreljen. Megölettek ugyan test ezt arra, aki igazságosan ítélt. 24 Bűneinket maga vitte szerint, de megelevenített Lélek szerint. 25 Így fel testében a keresztfára, hogy meghalunk a bűnnek, ment el a börtönben lévő lelkekhez, és prédkált és az igazságnak éljünk. Az ő sebeivel gyógyultak azoknak, 20 akik egykor engedetlenek voltak, meg. 25 Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő amikor Isten Nőé napjaiban türelmesen várakozott, juhok, de most megtértetek leketek Pásztorához és a bárka készítésekor, amelyben csak nyolc lélek Gondviselőjéhez.

3 Hasonlóképpen az asszonyok

engedelmeskedjenek férjüknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednének is az igének, feleségük magaviselete ige nélkül is nyerje meg őket, 2 figyelve istenfélő és tiszta életetekre. 3 Akiknek ékessége ne legyen külsőséges: hajfonogatás,

arany ékszer vagy fényes öltözet, 4 hanem a szív elrejtett embere: a szelíd és csendes lélek

maradandóságával. Ez igen értékes az Isten előtt. 5

így ékesítették magukat hajdan a szent asszonyok is,

akik Istenben reménykedtek és engedelmeskedtek férjüknek. 6 Ahogyan Sára is engedelmeskedett

Ábrahámnak, urának nevezve őt. Akinek leányai

lesztek, ha jót cselekedtek és nem féltek semmiféle

fenyegetéstől. 7 A férfiak hasonlóképpen megérintően

élenek együtt feleségükkel, mint gyengébb nemmel,

tiszteletet adva nekik, mint akik örökösi társaik

az élet kegyelmében, hogy imádságaitok meg ne hiúsuljanak. 8 Végül pedig legyetek mindenjában együtt

érzők, rokonérzelműek, atyafiszeretők, irgalmasak, alázatosak. 9 Ne fizessetek gonoszzal a gonoszért,

vagy szidalommal a szidalomért, sőt ellenkezőleg: áldást mondhatok, tudva, hogy arra hívattatok el, hogy

Mert aki szeretne örölni az józanok, hogy imádkozhassatok. 8 mindenkelőtt

pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre, telnek be. **10** A minden kegyelem Istene pedig, aki mert a szeretet sok vétket elfedezi. **9** Legyetek az Ő örök dicsőségére hívott el titeket a Krisztus vendégszeretők, zúgolódás nélkül. **10** Ki milyen lelke Jézusban, miután rövid ideig szenvedetek, maga ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, fog titeket felkészíteni, erőseké, szilárdakká és mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai. **11** Ha állhatatosakká tenni. (aiōnos g166) **11** Övé a dicsőség valaki prédikál, Isten igéjét szólja, ha valaki szolgál, és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. (aiōn g165) **12** Szilvánusz által, aki mint gondolom hű atyátokfia, azzal az erővel szolgáljon, amit Isten ad, hogy mindenben Jézus Krisztus dicsőítéssé, akinek röviden írtam, intve és bizonyságot téve, hogy az az dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. (aiōn g165) **12** Szeretteim! Ne reméljetek meg attól a tüztől, titeket a veletek együtt kiválasztott babiloni gyülekezet amely megpróbáltatásul támadt köztetek, mintha és Márk, az én fiam. **14** Köszöntsétek egymást a valami remületes dolog történnék veletek. **13** Sőt, szeretet csókjával. Békesség mindenjáratoknak, akik amennyiben részletek van Krisztus szenvedésében, a Krisztusban vagytok. örüljetek, hogy az Ő dicsőséges megjelenések is vigadozva örvendezhessetek. **14** Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket, mert megnyugszik rajtak a dicsőségek és az Istennek Lelke, akit azok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek. **15** Közületek tehát senki se szenvedjen, mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosznevő, vagy mint más dolgába avatkozó. **16** Ha azonban valaki, mint kereszteny szenved, ne szégyenkezzék, sőt dicsőítse azért Isten. **17** Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet Isten háznépéni, ha pedig először rajtunk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, aikik nem hisznek Isten evangéliumának? **18** És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hová lesz az istentelen és bűnös? **19** Akik tehát Isten akaratából szenvednek, jót cselekedve ajánlják lelküket hű Teremtőjüknek.

5 A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és Krisztus szenvedésének tanúja, és eljövendő dicsőségének részese: **2** legeltessétek az Istennek közöttek lévő nyáját, gondot viselve rá nem kényszerítésből, hanem örömmel, ne rút nyeréskedésből, hanem jóindulattal. **3** Ne is úgy, mint aikik uralkodnak a gyülekezeteken, hanem mint aikik példaképei a nyájnak. **4** És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koronáját. **5** Ugyanúgy ti ifjabbak, engedelmeskedjetek az idősebbeknek, mindenjában pedig egymásnak engedelmeskedve legyetek alázatosak, mert Isten a kevelyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. **6** Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. **7** minden gondotokat őrá vessétek, mert neki gondja van rátok. **8** Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeket, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el. **9** Álljatok ellene, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világon lévő atyafiaitokon ugyanazok a szenvedések

2 Péter

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola azoknak, akik velünk együtt drága hitet nyertek a mi Istenünknek és megtártónaknak, Jézus Krisztusnak igazsága által. **2** Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerésében. **3** Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindenkel, ami az életre és kegyességre való, annak megismerése által, aki minket saját dicsőségével és hatalmával elhívott, **4** és így igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket, hogy ezek révén isteni természet részeseivé legyek, elkerülve a romlottságot, amely a bűnös kívánság által uralkodik a világon. **5** Ugyanerre teljes igyekezetet fordítva, hitetekben mutassátok meg jó cselekedeteiteket, a jó cselekedetekben ismeretet, **6** az ismeretben mértékletességet, a mértékletességben állhatatosságot, az állhatatosságban pedig kegyességet. **7** A kegyességen pedig az atyafiak iránti szeretetet, az atyafiak iránti szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet. **8** Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, akkor nem lesztek a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében sem hivalkodók, sem gyümölcstelenek. **9** Akiben ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, mert elfelejtette a régi bűneiből való megtisztulást. **10** Ezért, atyámfiai, igyekezzétek inkább elhívásokat és kiválasztásokat megerősíteni, mert ha ezt teszitek, nem fogtok elesni soha. **11** Így majd szabadon fogtok bemenni a mi Urunknak és Megtártónaknak, Jézus Krisztusnak örök országába. (aiōnios g166)

12 Ezért nem mulasztom el, hogy mindenkor emlékeztesselek titeket ezekre, noha tudjátok ezeket, és szírádan álltok a jelensől igazságban. **13** Méltonak vélem, amíg ebben a porsátorban vagyok, hogy emlékeztetéssel ébreszтgesselek titeket. **14** Mert tudom, hogy hamar leteszem porsátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentette nekem. **15** De igyekezem, hogy ti az én halálom után is megemlékezhessetek ezekről. **16** Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus hatalmát és megjelenését, hanem mint akik szemtanúi voltunk az ő fenségének. **17** Mert amikor az Atya Istenről tiszességet és dicsőséget nyert, és Hozzá a felséges dicsőségből ez szózat hangzott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm,“ **18** ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen. **19** Ezért igen biztos nálunk a prófétai beszéd, amelyre jól teszitek, ha

figyeltek, mint sötét helyen világító mécsesre, míg nappal virrad és hajnalcsillag kel fel szívetekben. **20**

Mindenekelőtt tudva azt, hogy az Írásban egy prófétai szó sem ered önkényes magyarázatból, **21** mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indítottat szóltak Isten szent emberei.

2 Voltak pedig hamis próféták is a nép között, ahogyan köztetek is lesznek hamis tanítók, aki veszedelmes eretnekségeket fognak közétek becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadják, így gyors pusztulást hoznak magukra. **2**

Sokan fogják követni ezeknek romlottságát, aik miatt káromlani fogják az igazság útját. **3** Kapzsiságukban szép szólamokkal ki is fosztanak titeket. Ezeknek ítélete régóta készen áll, kárhoztatásuk nem késik. **4** Mert Isten nem kedvezett a búnbe esett angyaloknak sem, hanem sötét mélységebe tasztította őket, hogy láncra veretve maradjanak az ítéletig. (Tartaroō g5020)

5 Nem kedvezett a régi világnak sem, de Nőét, az igazság hirdetőjét nyolcadmagával megőrizte, amikor özönvízzel borította el az istentelenek világát.

6 Sodoma és Gomora városát is elhamvasztotta, és végromlásra kárhoztatta, intő például azoknak, aik istentelenek lesznek. **7** Az igaz Lótöt viszont megszabadította, aki az istentelenek kicsapongó életmódra miatt szenvedett **8** Mert azok között

lakva, gonosz cselekedeteiket látva és hallva, igaz lelke napról-napra győrődött. **9** Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértések ből, de a gonoszokat az ítélet napjára tartja meg, amikor elnyerik büntetésüket. **10** Legfőképpen azok, aik tisztában testi vágyaikat követik, és Isten dicsőségét megvetik. Vakmerők, elbizakodottak, aik nem rettennek káromlani magasztos lényeket sem, **11**

holott még az angyalok, aik erőre és hatalomra nézve nagyobbak náluk, nem szólnak azok ellen kárhoztató ítéletet. **12** Ezek pedig, mint az oktalan állatok, amelyek

megfogásra és elpusztításra valók, azt káromlják, amit nem ismernek. Ezért hozzájuk hasonlóan fognak elpusztulni. **13** Meg is kapják gonoszságuk díját. Gyönyörűségek tartják a naponkénti tobzódást, mocsok és szégyenfoltok, aik csalárdzságukban

kéjelegnek, amikor együtt lakkároznak veletek. **14** Szemük parázna vággyal van tele, a bűnen telhetetlenek, elhitetik az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei, **15** aik elhagyta az egyenes utat, eltévelvédtek, Bálámnak, Beór fiának útját követték, aki a gonoszság bérét szerette, **16** de aki törvénytelenségeért feddést

kapott: egy igavonó néma állat emberi szóval elemek égve megolvadnak. **13** De új egét és új földet megakadályozta a próféta esztelenségét. **17** Ezek várunk az ő igérete szerint, amelyben igazság lakik. víztelen források, széltől hánnyatott fellegek, aiknek a **14** Ezért tehát, szeretteim, ezeket várva, igyekezzetek, sötétség homálya van fenntartva örökre. (**questioned**) hogy ő tisztának és hiba nélkül valónak találjon **18** Mert a hiábaavalóság kevél szavait szólva, testi titeket békességen. **15** A mi Urunknak hosszúrűsét kívánságra, bujálkodásra csábítják azokat, akik pedig üdvösségeinket tartásnak, amint a mi szeretet nem rég szakadtak el a tévelygésben előktől. **19** Atyánkfa Pál is írt nektek, a neki adott bölcsesség Szabadságot ígérnek azoknak, holott ők maguk szerint, **16** szinte minden levelében, amikor ezekről a romlottság szolgái, mert akit valaki legyőzött, beszél. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, annak szolgájává lett. **20** Mert ha az Úrnak, a amelyeket a tanulatlanok és állhatatlanok a maguk megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ vesztére elcsűrnek-csavarnak, mint más írásokat is. förtelmeit elkerülték, de ezekbe ismét belekeveredve **17** Ti azért, szeretteim, előre tudva ezt, őrizkedjetek, legyőzhetnek, az utolsó állapotuk gonoszabb lesz az hogy az istentelenek tévelygéséi el ne sodorjanak, és elsőnél. **21** Mert jobb volna rájuk nézve, ha meg sem saját bizonyosságokat el ne veszítsétek, **18** hanem ismerték volna az igazság útját, minthogy megismerve növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. **22** De megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Neki betelt rajtuk az igaz példabeszéd: „Az eb viaszatért legyen dicsőség mind most, mind örökkön-örökké. **a** saját okádására”, és „a megfürdött disznó a sár **Ámen.** (**aiōn g165**) fertőjébe”.

3 Szeretteim, ez már a második levél, amit nektek írok, hogy emlékeztetés révén tisztá gondolkodásotokat serkentsem. **2** Emlékezzetek tehát a próféták régen mondott beszédére és az az Úrnak és Megtartónknak parancsolataira, amelyet az apostolaitok által hirdetett. **3** Először is tudva azt, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik saját kívánságaik szerint élnek, **4** és ezt mondják: „Hol van az ő eljövetelének igérete? Mert amiőt az atyák elhunytak, minden ugyanúgy maradt, ahogyan a teremtés kezdetétől fogva van”. **5** Mert készakarva nem tudják azt, hogy az egek régtől fogva voltak, és a föld is, amely vízből és víz által állt elő Isten szavára, **6** amely által az akkori világ vízzel elárasztva elveszett. **7** A mostani egek és a föld pedig ugyanazon szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. **8** Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap. **9** Nem késik az igérettel az Úr, amint egyesek késedelmesnek tartják, hanem hosszan tűr értünk, nem akarva, hogy némelyek elvesszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. **10** Az Úr napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnek. **11** Mivel mindenek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell élnetek, **12** akik várjátok és sóvárojátok Isten napjának eljövetelét, amikor az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az

1 János

1 Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, a szemünkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezünkkel érintettünk, az élet igéjéről. **2** Az élet megjelent, és láttuk, és tanúbizonyságot teszünk róla és hirdetjük nektek az örök életet, amely az Atyánál volt és megjelent nekünk. (aiónios g166) **3** Amit hallottunk és láttunk, azt hirdetjük nektek, hogy közösségeket legyen velünk. A mi közösségeink pedig közösséggel az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. **4** Ezeket azért írjuk nektek, hogy örömtök teljes legyen. **5** Ez pedig az üzenet, amelyet tőle hallottunk és hirdetünk nektek, hogy Isten világosság és nincs benne semmi sötétség. **6** Ha azt mondjuk, hogy közösségeink van vele, és sötétségen járunk, hazudunk, és nem az igazságot cselekedjük. **7** Ha pedig a világosságban járunk, amint ő maga a világosságban van, közösségek van egymással és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. **8** Ha azt mondjuk, hogy nincs bűn bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen bennünk. **9** Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz: megbocsátja bűneinket és megtisztít minden gonoszságítót. **10** Ha azt mondjuk, hogy nem vétkezzünk, hazuggá tesszük őt, és az ő igéje nincs bennünk.

2 Gyermekaim, ezeket azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van szószólónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus. **2** Ó engesztelő áldozat a mi vétkeinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűneiért is. **3** Abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. **4** Aki ezt mondja: ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. **5** Aki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. **6** Aki azt mondja, hogy őbenne van, annak úgy kell élnie, ahogy ő élt. **7** Atyámfiai, nem új parancsolatot írok nektek, hanem a régi parancsolatot, amely kezdettől fogva Aki azt mondja, hogy világosságban van és gyűlöli atyjafát, az még mindig a sötétségen van. **10** Aki szereti atyjafát, az a világosságban marad és nincs benne megbotránkozni való. **11** Aki pedig gyűlöli atyjafát, az sötétségen van, és sötétségen jár, és

nem tudja hova megy, mert a sötétség megvakította szemét. **12** Írok nektek, gyermekek, mert bűneitek megbocsáttattak az ő nevéért. **13** Írok nektek, atyák, mert megismerték azt, aki kezdettől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert meggyőzték a gonoszt. Írok nektek, gyermekek, mert megismerték az Atyát. **14** Írtam nektek, atyák, mert megismerték azt, aki kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok, és Isten igéje megmarad bennetek, és meggyőzték a gonoszt. **15** Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. **16** Mert minden, ami a világban van a test kívánsága, a szem kívánsága és a kérkedő életmód, nem az Atyától, hanem a világtól való. **17** A világ pedig elmúlik és annak kívánsága is, de aki Isten akaratát cselekszi, az megmarad örökkel. (aión g165) **18** Gyermekaim, itt az utolsó óra. Amint hallottatók, eljön az antikrisztus. Most sok antikrisztus jelent meg. Ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. **19** Közüünk váltak ki, de nem voltak közüünk valók, mert ha közüünk valók lettek volna, velünk maradtak volna. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy nem mindannyian közüünk valók. **20** De tiétek a Szentlélek kenete, és így minden tudtok. **21** Nem azért írtam nektek, mintha nem ismernétek az igazságot, hanem mivel ismeríték azt, tudjátok, hogy semmiféle hazugság nem származhat az igazságból. **22** Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. **23** Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallást tesz a Fiúról, azé az Atya is. **24** Amit fogva hallottatók, akkor ti is megmaradtok az Atyában és a Fiúban. **25** Az igéret pedig, amit ő maga ítélt nekünk: az örök élet. (aiónios g166) **26** Ezeket azokról írtam nektek, aikik elhíthetnek titéket. **27** De az a kenet, amit Tőle kaptatók, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titéket, hanem az a kenet megtanít titéket mindenre, ami igaz és nem hazugság. Ahogyan megtanított titéket, úgy maradjatok meg őbenne. **28** És most, nálatok volt. A régi parancsolat az az ige, amelyet hallottatók. **8** Viszont új parancsolatot írok nektek, azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy a sötétség szűnni kezd és az igaz világosság már fénylik. **9** Aki azt mondja, hogy világosságban van és gyűlöli gyermekaim, maradjatok meg őbenne, hogy amikor megjelenik bizodalmunk legyen, és ne szégyenüljünk meg előjövetelekor. **29** Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok azt is, hogy aki az igazságot cselekszi, az mind Tőle született.

3 Lássátok meg, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten gyermekinek nevezettetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg

őt. 2 Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk ő hozzá, mert meg fogjuk látni őt amint van. 3 Akiben ismeritek meg Isten Lelkét: amelyik lélek Jézust megvan ez a belé vetett reménség, az megtisztítja testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istenről van. magát, amiképpen ő is tisztta. 4 Aki bűnt cselekszik, 3 Amelyik lélek nem vallja Jézust testben megjelent megszegi a törvényt, mert a bűn törvényszegés. 5 Krisztusnak, az nincs Istenről. Ez az antikrisztus lelke, Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy amelyről hallottátok, hogy eljön, sőt már a világban bűneinket elvegye, és őbenne nincsen bűn. 6 Aki van. 4 Ti az Istenről valók vagyok, gyermekaim, és Benne marad, az nem esik bűnbe. Aki bűnbe esik, legyőzötték azokat, mert nagyobb az, aki bennetek nem láttá őt, nem is ismeri őt. 7 Gyermekaim, senki van, mint az, aki a világban van. 5 Azok a világban se tévesszen meg titokat: aki igazságot cselekszik, valók, azért a világ szerint beszélnek, és a világ az igaz amint ő is igaz. 8 Aki bűnt cselekszik, az hallgat rájuk. 6 Mi az Istenről valók vagyunk. Aki ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva bűnben ismeri Istenet, hallgat ránk. Aki nincs Istenről, nem van. Azért jelent meg Isten Fia, hogy az ördög hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét és munkáit lerontsa. 9 Senki sem cselekszik bűnt, aki a tévelygés lelkét. 7 Szeretteim, szeressük egymást, Istenről született, mert Isten Igéje van benne, és nem mert a szeretet Istenről van. mindenki, aki szeret vétkezhet, mert Istenről született. 10 Erről ismerhetők Istenről született és ismeri Istenet. 8 Aki nem szeret, meg Isten gyermekai és az ördög gyermekai: aki nem ismerte meg Istenet, mert Isten szeretet. 9 Abban cselekszik igazságot, az nem Istenről való, és az lett nyilvánvalóvá Isten irántunk való szeretete, hogy sem, aki nem szereti atyjafiát. 11 Mert ez az üzenet, egyszüllött Fiát küldte el Isten a világra, hogy éljünk amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szerezük Általa. 10 Nem abból áll a szeretet, hogy mi szeretjük egymást. 12 Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól Istenet, hanem hogy ő szeretett minket és elküldte Fiát való volt, és meggyilkolta testvérét. És miért gyilkolta engesztelő áldozatul bűneinkért. 11 Szeretteim, ha meg? Mert cselekedetei gonoszok voltak, testvéréi így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell pedig igazak. 13 Ne csodálkozzatok, atyámfiai, ha egymást. 12 Isten soha senki nem láttá. Ha szeretjük gyűlől titeket a világ. 14 Mi tudjuk, hogy áltunk egymást, Isten bennünk marad és az ő szeretete a halálból az életre, mert szeretjük atyánkfiait. Aki teljessé lett bennünk. 13 Erről ismerjük föl, hogy benne nem szereti atyjafiát, a halálban marad. 15 Aki gyűlöli maradunk és ő bennünk, hogy a maga Lelkéből adott atyjafiát, az embergylkos és tudjátok, hogy egy nekünk. 14 És mi láttuk, és bizonyágot teszünk, embergylkosnak sincs örök élete. (aiōnios g166) 16 hogy az Atya elküldte a Fiút a világ övdözőjéül. 15 Arról ismerjük meg a szeretetet, hogy ő az életét Aki vallja, hogy Jézus Isten Fia, Isten megmarad adta értünk. Ezért mi is kötelesek vagyunk odaadni abban és ő is Istenben. 16 Mi megismertük és életünket atyánkfiáért. 17 Akinek pedig van miből elhittük Isten irántunk való szeretetét. Isten szeretet. élne e világban, és elnázi, hogy atyjafia szükségen Aki szeretetben marad, Istenben marad, és Isten is van, és bezárja előtte szívét, hogyan marad meg őbenne. 17 Azzal lesz teljessé a szeretetet közöttünk, abban Isten szeretete? 18 Gyermekaim, ne szóval hogy bizalommal nézünk az ítélet napja felé, mert szeressünk, ne beszéddel, hanem cselekedettel ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. és valósággal. 19 Ebből ismerjük meg, hogy az 18 A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet igazságból valók vagyunk. Így nyugtathattuk meg kiúzi a félelmet, mert a félelem gyötrelmemmel jár. Aki szívünk előtte. 20 Ha vádol minket a szívünk, pedig fél, abban nem lett teljessé a szeretet. 19 Mi Isten nagyobb a mi szívünkkel és minden tud. tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. 21 Szeretteim, ha szívünk nem vádol, bizalommal fordulhatunk Istenhez, 22 és amit kérünk, megkapjuk, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami 20 Ha valaki azt mondja: „Szeretem Isten“, de gyűlöli szereti atyjafiát, az hazug. Mert aki nem szereti atyjafiát, akit nem lát, hogyan szeretheti Isten, akit nem lát? 21 Azt a kedves Neki. 23 Az pedig az ő parancsolata, hogy parancsolatot is kaptuk Tőle, hogy aki szereti Isten, higgyünk az ő Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint megharancsolta nekünk. 24 Aki az ő parancsolatait megtartja, az Benne marad, és ő is abban. Hogy bennünk marad, abból tudjuk meg, hogy Lelkéből adott nekünk.

4 Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istenről valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba. 2 Erről ismeritek meg Isten Lelkét: amelyik lélek Jézust megvan ez a belé vetett reménség, az megtisztítja testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istenről van. 5 Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istenről született, és mindenki, aki szereti az Atyát, a Fiút is szereti, aki tőle született. 2 Abból ismerjük

meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, hogyha Istenet szeretjük, és parancsolatait megtartjuk. 3 Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk parancsolatait. Az ő parancsolatai pedig nem nehezek. 4 mindenki, aki Istantól született legyőzi a világot. A győzelem, amely legyőzte a világot: a mi hitünk. 5 Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia. 6 Ő az a Jézus Krisztus, aki víz és vér által jött el. Nemcsak vízzel, hanem vízzel és vérrel. A Lélek pedig bizonysságot tesz Róla, mert a Lélek az igazság. 7 Hárman vannak, akik bizonysságot tesznek a mennyben: az Atya, az Ige és a Szentlélek és ez a három egy. 8 És hárman vannak, akik bizonysságot tesznek a földön: a Lélek, a víz és a vér és ez a három is egy. 9 Ha elfogadjuk az emberek bizonysságtételét, Isten bizonysságtétele nagyobb, mert Isten bizonysságtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonysságot. 10 Aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonysságtétel. Aki nem hisz Istennek, hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonysságtételben, amellyel Isten bizonysságot tett Fiáról. 11 Ez a bizonysságtétel pedig az, hogy örökké életet adott nekünk Isten. Ez az élet pedig az ő Fiában van. (aiōnios g166) 12 Aki a Fiú, azé az élet. Akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. 13 Ezeket azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg: örökké életetek van. (aiōnios g166) 14 Az az iránta való bizodalunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket. 15 Ha pedig tudjuk, hogy meghallgat bennünket, bármit kérünk, azt is tudjuk, hogy meg is adja azt, amit tőle kérünk. 16 Ha valaki látja, hogy atyafia nem halálos bűnt követ el, könyörögjön érte, és életet fog adni annak, aki nem halálos bűnt követ el. Van halálos bűn. Nem az ilyen esetre mondom, hogy könyörögjön. 17 minden gonoszság bűn, de van nem halálos bűn is. 18 Tudjuk, hogy aki Istantól született nem vétkezik, hanem aki Istantól született vigyáz magára, és a gonosz meg sem érinti. 19 Tudjuk, hogy Istantól vagyunk, és az egész világ gonoszságban vesztek. 20 De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött és képességet adott nekünk arra, hogy megismerjük az Igazat, és hogy mi az Igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ő az igaz Isten és az örökké élet. (aiōnios g166) 21 Gyermekaim, oltalmazzátok meg magatokat a bálványoktól. Ámen.

2 János

1 Én, a presbiter a kiválasztott Asszonyak és gyermekinek, akiket igazán szeretek, és nemcsak én, hanem mindenki, aki megismerte az igazságot, **2** mert az igazság megmarad bennünk, és velünk lesz örökké. (aión g165) **3** Kegyelem, irgalom, békeesség legyen veletek az Atya Istenről és az Úr Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igazságban és szeretetben. **4** Nagyon örültem, hogy találtam gyermekeid között olyanokat, akik igazságban járnak, úgy, ahogy az Atya parancsolta nekünk. **5** És most kérlek téged Asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék neked, hanem amelyet kezdtől fogva kaptunk, hogy szeressük egymást! **6** Ez a szeretet abban áll, hogy járunk az ő parancsolatai szerint. Ez a parancs az, amit kezdtől fogva hallottatok, hogy aszerint éljetek. **7** Mert sok hamis tanító jött e világra, akik nem vallják Jézust testben megjelent Krisztusnak. Az ilyen: hamis tanító és antikrisztus. **8** Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsétek, amit elértünk munkánkkal, hanem teljes jutalmat nyerjetelek. **9** Aki eltér ettől, és nem marad meg Krisztus tanítása mellett, annak nincs Istené. Aki megmarad a Krisztus tudománya mellett, övé minden az Atya, minden a Fiú. **10** Ha valaki elmegy hozzátek, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok azt be házatokba, és ne is köszöntsétek, **11** mert aki köszönti részes annak gonosz cselekedeteiben. **12** Sok írni való volna nektek, de nem akartam papíron, tintával, hanem remélem, hogy elmegyek hozzátek, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy örömkünk teljes legyen. **13** Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvéred gyermekei.

3 János

1 A presbiter a szeretett Gájusznak, akit én igazán szeretek. **2** Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod és légy egészséges, amint jó dolga van lelkednek. **3** Nagyon örültem, amikor atyafiak jöttek és bizonyáságot tettek a te igazságodról, minthogy te az igazságban jársz. **4** Nincs annál nagyobb öröömöm, mintha hallom, hogy az én gyermekem az igazságban járnak. **5** Szeretett barátom, hűségesen cselekszel mindenben, amit az atyafiakért és az idegenekért teszel, **6** akik bizonyáságot tettek szeretetedről a gyülekezet előtt. Jól teszed, ha ezeket Istenhez méltóan bocsátod útjukra, **7** hiszen az ő nevéért indultak el, és semmit sem fogadtak el a pogányoktól. **8** Nekünk be kell fogadnunk az ilyeneket, hogy munkatársaikká lehessünk az igazságban. **9** Írtam a gyülekezetnek is, de Diotrefész, aki elsőségre törekszik közöttük, nem fogad el minket. **10** Ezért ha odamegyek, megemlítem dolgait, amelyeket művel, hogy gonosz szavakkal rágalmaz minket, sőt ezzel sem éri be, hanem maga sem fogadja be az atyafiakat, és akik ezt tennék, azokat is akadályozza, és a gyülekezetből kiveti. **11** Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki jót cselekszik, az Istenről van, aki pedig rosszat cselekszik, nem láta az Istenet. **12** Demetriosz mellett mindenki bizonyáságot tett, maga az igazság is, de mi is bizonyáságot teszünk és tudjátok, hogy a mi bizonyáságtelünk igaz. **13** Sok írni való volna, de nem akarok tintával és tollal írni neked. **14** Remélem azonban, hogy csakhamar meglátlak téged, és szemtől-szembe beszélhetünk. Békesség neked! Köszöntenek téged barátaid. Köszöntsд barátainkat név szerint.

Júdás

1 Júdás, Jézus Krisztusnak szolgája, Jakabnak pedig atyafia, az elhívottaknak, akiket az Atya Isten szeretett és Jézus Krisztus megtartott: **2** Irgalmasság, békesség és szeretet adassák nektek bőségesen. **3** Szeretteim, míg minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak nektek a közös üdvösséget felől, kénytelen voltam intőleg írni, hogy tusakodjatok a hitért, amelyet a szentek egyszer s mindenkorra megkaptak. **4** Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmiét kicsapongásra használják, és az egyedüli Urat, az Istenet és a mi Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják. **5** Emlékeztetni akarlak továbbá titokat, mint akik egyszer már megtanulták, hogy az Úr, amikor népét Egyiptom földjéről kiszabadította, azokat, akik nem hittek elpusztította. **6** És az angyalokat is, akik nem őrizték meg a maguk méltóságát, hanem elhagyták lakóhelyüket, örök bílincsekben és sötétségben tartja fogva a nagy nap ítéletére. (aiōnios g126) **7** Amiképpen Sodoma és Gomora és a körülöttük lévő városok is, amelyek azokhoz hasonlóan paráználkoztak, és más utat jártak, példaként vannak előttünk, amikor elveszik az örök tűz büntetését. (aiōnios g166) **8** Hasonlóképpen ezek az álomba merülők is beszennyezik a testüket, a felsőbbséget megvetik és káromlják a mennyei hatalmasságokat. **9** Pedig még Mihály arkangyal sem mert káromló ítéletet mondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes testéért, hanem ezt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!“ **10** Ezek pedig minden káromlnak, amit nem is ismernek. Amit pedig oktalan állatok módjára ösztönösen ismernek, az romlásukat okozza. **11** Jaj nekik! Mert Kain útján indulnak el, és pénzért Bálám tévelygésére adták fejüköt, és Kóré lázadása szerint vesznek el. **12** Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken. Tartózkodás nélkül veletek lakmároznak, magukat hizlalják, szelektől hánnytvetett esőtől fellegek, elhervadt, gyümölcstelen, kétszer meghalt, tőből kiszaggatott fák, **13** tengernek megvadult habjai, a maguk szennyét tajtakozók, tévelygő csillagok, aikre az örök sötétség homálya vár. (aiōn g165) **14** Ezekről is prófétált Énök, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr sok ezer szentjével, **15** hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntesse közöttük az istenteleneket istentelenségük minden cselekedetéért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló beszédéért, amelyet az istentelen

bűnösök mondtak ellene.“ **16** Ezek zúgolódók, panaszkodók, a maguk kívánságai szerint járók, szájuk kevéliséget szól, haszonlesésből embereket dicsőítenek. **17** Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai mondottak. **18** Mert azt mondta nektek, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik az ő istentelen kívánságai szerint járnak. **19** Ezek azok, akik szakadásokat okoznak, érzékiek, akikben nincsen Szentlélek. **20** Ti pedig, szeretteim, épüljetek a ti szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által, **21** tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várva a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre. (aiōnios g166) **22** Könyörüljetek a kételkedők, **23** mentsétek meg őket, kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljetek, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amit testük beszennyezett. **24** Annak pedig, aki titokat a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elő állíthat feddhetetlenségen nagy örömmel, **25** az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, fenség, erő és hatalom most és minden örökké. Ámen. (aiōn g165)

Jelenések

1 Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa szolgáinak mindenről, amiknek hamar meg kell történnie. Elküldve pedig ezt az ő angyala által, kijelentette szolgájának, Jánosnak, **2** aki bizonyáságot tett Isten beszédéről, mindenről, amit látott. **3** Boldog, aki olvassa, és aki hallgatja ennek a prófétiának igéit, és megtartja mindenről, amelyek meg vannak írva azokban, mert az idő közel van. **4** János a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Kegyelem és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik királyi széke előtt vannak, **5** és Jézus Krisztustól, aki hű tanú, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme: aki minket szeretett, és vére által megtisztított bűneinktől, **6** és az ő Istenének és Atyának királyává és papjaivá tett minket: övé legyen a dicsőség és a hatalom mindörökké. Ámen.

(aión g165) **7** Íme, eljön a felhőkön, és minden szem meglátja őt, még azok is, akik átszegezték és siratja őt a földnek minden nemzetisége. Úgy van. Ámen. **8** Én vagyok az Alfa és az Ómega, a Kezdet és a Vég, ezt mondja az Úr, aki van, aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható. **9** Én, János, aki atyafiatok és társatok vagyok Jézus Krisztus szenvédésében és királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amit Patmosznak neveznek, Isten beszédéért és Jézus Krisztus bizonyágtételéért. **10** Lélekben elragadtattam az Úr napján, és a hátam mögött trombitához hasonló hangos szót hallottam, **11** amely ezt mondta: „Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó. Amit látsz, írd meg egy könyvben és küldd el a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Efesusba, Szmírnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába”. **12** Megfordultam, hogy lássam ki szólt hozzá. Megfordulva hét arany gyertyatartót láltam, **13** és a hét gyertyatartó között egy emberi lényhez hasonló, aki bokáig érő hosszú ruhába volt öltözve, mellénél aranyövvel körülövezve. **14** Feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme pedig, mint a tűz lángja. **15** Lába hasonló volt a kemencében izzó érchez, szava pedig, mint nagy vizesés zúgása. **16** Jobb kezében hét csillag volt, szájából kételű éles kard jött ki, arca pedig olyan volt, mint a nap, amikor teljes erejével fénylik. **17** Amikor megláttam, lábához estem, mint egy halott. Ó rám tette jobb kezét, és ezt mondta: „Ne félj, én vagyok az első és utolsó, **18** és az Élő. Halott voltam, és

íme, élek örökkön örökké. Ámen. Nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. (aión g165, Hadēs g86)

19 Írd meg, amiket láttál, amik vannak, és amik ezek után lesznek: **20** a hét csillag titkát, amelyet láttál az én jobb kezemben és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet.“

2 Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: **2** Tudom a te dolgaidat, és a te fáradozásodat és tűrésedet és hogy a gonorokat nem szenvédheted, és próbára tettek azokat, akik apostolnak mondják magukat, de nem azok, és hazugnak találtad őket. **3** És terhet viseltél és békétűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál, de nem fáradtál el. **4** De az a panaszom ellened, hogy az első szeretetet elhagyta. **5** Emlékezzél meg azért, honnan estél ki, és térij meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd. Ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz. **6** De megvan benned, hogy a nikolaiták cselekedeteit gyűlöölök, amelyeket én is gyűlöök. **7** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, amely Isten paradicsomában van. **8** A Szmírnai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az első és utolsó, aki halott volt, de él. **9** Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet, pedig gazdag vagy, és azoknak gyalázkodását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, pedig nem azok, hanem a sátán zsinagógája. **10** Semmit ne fejí attól, amit szenvédheted kell. Íme, a sátán némelyeket közületek tömlöcbe fog vetni, hogy próbára tegyen. De csak tíz napig tart nyomorúságotok. Légy hű mindenhalálig, és neked adom az élet koronáját. **11** Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál. **12** A pergamoni gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, akinél a kételű éles kard van: **13** Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, ahol a Sátán királyi széke van, és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű tanúmnak napjaiban sem, akit megöltek nálatok, ahol a sátán lakik. **14** De van némi panaszom ellened, mert vannak nálatok, akik a Bálám tanítását tartják, aki Bálákat arra tanította, hogy törbe csalja Izrael fiait, hogy egyenek a bálványáldozati húsból és paráználkodjanak. **15** Így nálad is vannak olyanok, akik a nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlöölök. **16** Térij meg, ha pedig nem, ellened megyek hamar, és számnak kardjával vívok

ellenük. 17 Akinek van füle, hallja, mit mond a mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni és amit kinyit, azt senki be nem zárja, és amit bezár, adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér azt senki ki nem nyitja. 8 Tudom a te dolgaidat kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet íme, egy nyitott ajtót adtam eléd, amit senki sem senki sem tud, csak az, aki kapja. 18 A thiatirai záráthat be. Bár kevés erőd van, de megtartottad gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja Isten beszédemet és nem tagadtad meg nevetem. 9 Íme, Fia, akinek szeme olyan, mint a tűz lángja, akinek adok neked némelyeket a sátán zsinagógájából, lába hasonló az izzófényű érchez. 19 Tudom a te azok közül, aik zsidónak mondják magukat, de nem dolgaidat és szeretetedet, szolgálatodat és hitedet azok, hanem hazudnak. Íme, megteszem velük, hogy és tűrésedet, és hogy utóbbi cselekedeteid jobbak eljőjenek és leboruljanak lábad előtt, és megtudják, az elsőknél. 20 De az a panaszom ellened, hogy én szeretlek téged. 10 Mivel megtartottad az én eltűrőd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának békétűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged mondja magát, és tanít, és szolgáimat elcsábítja, a megróbáltatás idején, amely az egész világra hogy paráználkodjanak, és bálványáldozati húsból eljön, hogy próbára tegye a föld lakosait. 11 Íme, egyenek. 21 Adtam neki időt, hogy megtérjen eljövök hamar, tartsd meg, amid van, hogy senki paráználkodásából, de nem tért meg. 22 Íme, én el ne vegye koronádat. 12 Aki győz, azt oszloppá betegágyba vetem őt és nagy nyomorúságra, és teszem Istenemnek templomában, és többé nem jön azokat is, akik vele paráználkodnak, ha meg nem ki onnét és felírom rá az én Istenemnek nevét és az térnek cselekedeteikből. 23 Gyermekit is halállal én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, sújtom, és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én amely az égből száll le az én Istenemtől, és az én vagyok a vesék és szívek vizsgálója, és megfizetek új nevetem. 13 Akinek van füle, hallja, mit mond a mindenkinél cselekedetei szerint. 24 Nektek pedig és Lélek a gyülekezeteknek. 14 A laodiceai gyülekezet a többi thiatirainak, aik nem követik ezt a tanítást, és angyalának írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű akik nem ismerik a sátán úgynevezett mélységeit, és igaz tanú, az Isten teremtésének kezdete. 15 ezt mondomb: nem vetek rátok más terhet, 25 hanem Tudom a te dolgaidat, hogy nem vagy sem hideg, ami nálatok van, azt tartsátok meg, amíg el nem sem meleg. Bárcsak hideg volnál, vagy meleg. 16 jövök. 26 És aki győz, aki mindenkor meg tartja íme, mivel langos vagy, kivetlek a számból. 17 Mivel cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon, ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és 27 „és uralkodik rajtuk vasvesszővel, amint a fazekas semmiré sem szükségem, de nem tudod, hogy te edényeit összetörök, „ahogyan én is hatalmat kaptam vagy a nyomorult és a nyavalós és a szegény és a erre Atyámtól, 28 és annak adom a hajnalcsillagot. vak és a mezítelen. 18 Azt tanácsolom neked, hogy 29 Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

3 A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, akinél Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. 2 Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, aik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek Isten előtt. 3 Emlékezzel tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad, tartsd meg és térij meg! Hogyha nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában megyek hozzád. 4 De vannak néhányan Szárdiszban, aik nem szennyezték be ruhájukat, aik fehérben fognak velem járni, mert méltók arra. 5 Aki győz, az fehér ruhába öltözik, és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvből, hanem vallást teszek nevéről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. 6 Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. 7 A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt

légys és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged és gyógyító írt, hogy bekend szemedet és láss. 19 Akit szeretek megfeddem és megfenyítem. Igyeksz tehat, és térij meg! 20 Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja hangomat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahoz, és vele vacsorázok, és ő énvelem. 21 Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljen velem, amint én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő királyi székében. 22 Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

4 Ezek után láttam, hogy íme, megnyílt egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet hozzám szóló trombitaszóként hallottam, ezt mondta: Jöjj fel ide, és megmutatom neked, aminek meg kell történnie. 2 Ekkor azonnal elragadtattam lélekben. Íme, egy királyi szék ált a mennyben, és a királyi széken ült valaki. 3 Aki ott ült, hasonlónak látszott a jászpishoz

és a karneolhoz. A királyi szék körül szívárvány volt, annak pecsétjeit, mert megölettettél és megváltottál amely a smaragdhoz látszott hasonlónak. **4** A királyi minket véred által Isten számára, minden törzsből szék körül huszonnégy királyi szék volt. A királyi és nyelvből, népből és nemzetből. **10** Királysággá székekben huszonnégy vén láttam fehér ruhába és papokká tettek őket Isten számára és uralkodni öltözve és fejükön arany korona volt. **5** A királyi fognak a földön". **11** És láttam és hallottam sok angyal székből villámlások, és mennydörgések és szózatok hangját a királyi szék, az előlények és vénék körül, törtek elő. És hét égó fáklya volt a királyi szék előtt, az és számuk tizezerszer tizezer és ezerszer ezer volt. Isten hét lelke. **6** A királyi szék előtt üvegtenger volt, hasonló a kristályhoz, a királyi széknél középen és a **12** Hangos szóval ezt mondta: „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő, a gazdagság, a bölcsesség, a hatalom, a tiszesség és dicsőség és áldás!" **13** És hallottam, hogy minden teremtmény, amely a mennyben, a földön és a föld alatt és a tengerben és minden, ami ezekben van, ezt mondta: „A királyi széken ülőnek és a Báránynak áldás és tiszesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké!" **(aión g165)** **14** És a négy előlény ezt mondta: „Ámen!" És a huszonnégy vén leborult és imádta az örökkön örökké előt.

5 És láttam annak jobb kezében, aki a királyi széken ül, egy könyvet, belül és kívül teleírva és hét pecséttel lepecsételte. **2** És láttam egy erős angyalt, aki hangos szóval így kiáltott: „Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak pecsétjeit?" **3** De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki a könyvet felnyitni és belenézni. **4** Ekkor keservesen sírtam, hogy senki sem bizonyult méltónak arra, hogy a könyvet felnyissa és belenézzen. **5** Ekkor egy a vénék közül ezt mondta nekem: „Ne sírj! Íme, győzött a Júda nemzetsegéből való oroszlán, Dávid utóda, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétjét". **6** És akkor láttam a királyi szék és a négy előlény között és a vénék között egy Bárányt állni, mintha meg volna ölte, hét szarva és hét szeme volt, ami az Istennek hét lelke, akiket elküldött az egész földre. **7** A Bárány odajött és elvette a könyvet a királyi széken ülőnek jobb kezéből. **8** És amikor elvette a könyvet, a négy előlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt, mindegyiknél hárfák voltak és aranypoharak füstölőszerekkel tele, amelyek a szentek imádságai. **9** És új éneket énekeltek e szavakkal: „Méltó vagy, hogy átvedd a könyvet és megnyisd

6 És láttam, amikor a Bárány a pecsétekből egyet felnyitott és halottam, hogy a négy előlény közül az egyik mennydörgő hangon ezt mondta: „Jöjj és lásd!" **2** És láttam, íme egy fehér ló. A rajta ülőnél íj volt. Koronát adtak neki. Győzelmesen vonult ki, hogy győzön. **3** És amikor a második pecsétet felnyitotta, hallottam, hogy a második előlény ezt mondta: „Jöjj és lásd!" **4** És előjött egy másik, vörös ló. A rajta ülőnek megadatott, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék. Nagy kard adatott neki. **5** Amikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik előlény ezt mondta: „Jöjj és lásd!" És láttam, és íme egy fekete ló! Annak, aki azon ült, egy mérleg volt a kezében. **6** És hallottam a négy előlény között egy szózatot, amely ezt mondta: „A búzának mércéje egy dénár és az árpának három mércéje egy dénár, de az olajat és bort ne bántsd!" **7** Amikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik előlény szavát, amint így szólt: „Jöjj és lásd!" **8** És láttam, és íme, egy fakó ló! Annak, aki rajta ült neve halál és a pokol követte őt és adatott neki hatalom a földnek negyedrészén, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal a földnek fenevadjaival. **(Hadēs g86)** **9** És amikor felbontotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak lelkét, akiket megöltek az Isten beszédéért és bizonyságtételéért, amelyhez ragaszkodtak. **10** És hangos szóval kiáltottak: „Uram, te szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz még, és nem torlod meg a mi vérünket azokon, aikik a földön laknak?" **11** Akkor mindegyikük fehér ruhát kapott, és megmondták nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak meg, amíg

betelik mind szolgatársaiknak, mind az ő testvéreiknek (aión g165) 13 Ekkor megszólalt az egyik vén és ezt száma, akiket megölnek majd, akárcsak őket. 12 mondta nekem: „Kik ezek, akit fehér ruhában vannak Aztán láttam, amikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és öltözve, és honnét jöttek?“ 14 Ezt mondta nekem: íme nagy földrengés támadt, és a nap fekete lett, „Uram, te tudod“. És ezt mondta nekem: „Ezek azok, mint egy szőrsák és a hold olyan lett, mint a vér. 13 akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták És az ég csillagai lehullottak a földre, miképpen a ruhájukat és megfehérítették a Bárány vérében. 15 fügefa lehullatajára éretlen gyümölcseit, amikor nagy Ezért vannak Isten királyi széke előtt és szolgálnak szél rázza. 14 És az ég eltűnt, mint amikor egy neki éjjel és nappal az ő templomában, és aki a papírtekeretet összegöngyölnek, és minden hegy és királyi széken ül, kiterjeszti sátrát felettük. 16 Nem sziget elmozdult helyéről. 15 És a földnek királyai éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé, a nap és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasok és minden szolga és szabad elrejtözött a barlangokba és a hegyek hasadékaiba. 16 És ezt aki a királyi szék közepén van, legelteti őket, és az mondta a hegyeknek és a kőszikláknek: „Éssetek elet vizének forrásához vezeti őket, és Isten letörök szemükől minden könnyet.“

7 Ezután négy angyalt láttam állni a föld négy

sarkán, amint féken tartották a föld négy szelét, hogy a szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se élő fára. 2 Egy másik angyalt is láttam feljönni napkelet felől, akinek kezében volt az élő Isten pecsétje, és hangos szóval kiáltott a négy angyalnak, aiknek megadatott, hogy árthatnak a földnek és a tengernek 3 és így szólt: „Ne árthatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak, addig, amíg homlokukon meg nem pecsételjük a mi Istenünknek szolgáit“. 4 És hallottam a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer, Izrael fiainak minden törzséből. 5 Júda törzséből tizenkétezer elpecsételt, Rúben törzséből tizenkétezer elpecsételt, Gád törzséből tizenkétezer elpecsételt, 6 Ásér törzséből tizenkétezer elpecsételt, Naftáli törzséből tizenkétezer elpecsételt, Manassé törzséből tizenkétezer elpecsételt, 7 Simeon törzséből tizenkétezer elpecsételt, Lévi törzséből tizenkétezer elpecsételt, Issakár törzséből tizenkétezer elpecsételt. 8 Zebulón törzséből tizenkétezer elpecsételt, József törzséből tizenkétezer elpecsételt, Benjámin törzséből tizenkétezer elpecsételt. 9 Ezután láttam: íme egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből és a királyi szék előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve és kezükben pálmaágak, 10 és hangos szóval kiáltották: „Az üdvösségek a mi Istenünké, aki a királyi széken ül és a Bárányé!“ 11 Az angyalok pedig mindenjában a királyi szék, a vének és a négy élőlény körül álltak és a királyi szék előtt leborultak és imádták Istenet, 12 ezt mondva: „Ámen. Áldás és dicsőség és háláladás és tisztelesség és hatalom és erő a mi Istenünknek örökkön örökké. Ámen“.

8 És amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, nagy csendesség lett a mennyben, mintegy fél óraig. 2

És láttam azt a hét angyalt, aki Isten széne előtt állott és adatott azoknak hét trombita. 3 Egy másik angyal is odajött és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt tartva, és adatott neki sok tömjén, hogy a szentek könyörgéséhez tegye az arany oltárra, amely a királyi szék előtt volt. 4 És felment a tömjén füstje a szentek könyörgésével az angyal kezéből Isten elé. 5 Azután vette az angyal a tömjénezőt és megtöltötte az oltár parazsával, és ledobta a földre. Ekkor mennyörgés és zúgás, villámlás és földindulás támadt. 6 A hét angyal pedig, aki nélkül a hét trombita volt, trombitáláshoz készült. 7 Trombitált az első és jégeső támadt, és tűz várrel keverve, és a földre hullott. Megégett a föld harmadrésze, és minden zöld fű megégett. 8 A második angyal is trombitált, és erre, mint egy tűzben égő nagy hegy a tengerbe zuhant, és a tenger harmadrésze vérére lett. 9 A tengerben lévő állatok harmadrésze elpusztult, amiben csak élet volt, és odaveszett a hajók harmada is. 10 A harmadik angyal is trombitált, és leesett az égről egy nagy csillag, mint egy égő fáklya, és rászorult a folyók harmadára és a vizek forrásaira. 11 A csillagnak neve pedig Üröm volt, és ürömmé lett a folyóvizek harmadrésze, és sok ember meghalt e vizektől, mert azok keserűvé lettek. 12 A negyedik angyal is trombitált, és csapás érte a nap harmadrészét, a holdnak harmadrészét és a csillagoknak harmadrészét, hogy elhomályosodjék azok harmadrésze, és a nappal se legyen világos harmadáig, és az éjszaka hasonlóképpen. 13 Ekkor láttam és hallottam, hogy egy magányos sas fent az égen repül, és hangos szóval ezt mondja: „Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak, a többi három angyal trombitájának szava miatt, akik még trombitálni fognak.“

9 Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és neki adatott a mélység kútjának kulcsa. (Abyssos g12) 2 Megnyitotta azért a mélységnak kútját és füst jött

föl a kútból, mint egy nagy kemencének füstje, és elhomályosodott a nap és a levegő a kút füstjétől.

(Abyssos g12) 3 A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre és olyan hatalom adatott nekik, amilyen hatalmuk van a skorpióknak a földön. 4 És megmondatott nekik, hogy a földnek füvét ne bántsák, se semmi zöldelőt, se előfát, hanem csak azokat az embereket, akiknek homlokán nincs az Isten pecsétje. 5 És megadatott nekik, hogy ne öljék meg őket, hanem kínozzák őket öt hónapig. Kínzásuk olyan legyen, mint a skorpió kínzása, amikor megmarja az embert. 6 Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják és kívánnák meghalni, de a halál menekül előlük. 7 A sáskák formája pedig hasonló volt a harcra felkészített lovakhoz, és a fejükön aranyhoz hasonló korona volt, és arcuk olyan volt, mint az emberek arca. 8 A hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, és fogai olyanok voltak, mint az oroszláné, 9 és olyan mellvértjük volt, mint a vasmellvétek, és szárnnyaik zúgása olyan volt, mint a viadalra száguldó sok lovas szekér dübörgése. 10 Skorpióhoz hasonló farkuk és fullánkjuk volt, és a farkukban volt hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. 11 Királyuk a mélység angyala volt, annak neve zsidóul Abaddón, görögül pedig Apollón, azaz Pusztító. (Abyssos g12)

12 Az első jaj elmúlt, s íme, ezután még két jaj következik. 13 A hatodik angyal is trombitált, és az arany oltár négy szarva felől, amely Isten előtt van, egy szózatot hallottam, 14 amely ezt mondta a hatodik angyalnak: „Oldd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvánál, az Eufrátesznél vannak megköpte”. 15 Erre eloldozták a négy angyalt, akik készen voltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek harmadrészét. 16 A lovasseregek száma

húszezreszer tízezer volt, hallottam a számkat. 17 Látomásban így láttam a lovakat és a rajtuk ülőket, akiknek tűzvörös, jácinték és kénsárga mellvértjük volt, és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje és szájukból tűz, füst és kénkő jött ki. 18 Ez a három csapás ölte meg az emberek harmadrészét: a tűz, a füst, a kénkő, amely szájukból jött ki. 19 Mert hatalmuk a szájukban és farkukban van. Farkuk a kígyóhoz hasonló, fej van rajta, és azzal ártanak. 20 Az emberek közül a többiek, akiket nem öltek meg ezek a csapások, mégsem térték meg kezük alkotásaitól, hanem tovább imádták a gonosz lényeket, és az arany és ezüst és érc és kő és fa bálványokat,

amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem tudnak. 21 És nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem varázslásaiakból, sem paráználkodásaiakból, sem lopásaiakból.

10 És láttam egy másik erős angyalt leszállni az égből, aki felhőbe öltözött és a fején szivárvány

volt és az arca olyan volt, mint a nap és lábai, mint a tűzoszlopok. 2 És kezében egy nyitott könyvecske volt, és jobb lábát a tengerre, bal lábát pedig a földre tette. 3 És hangosan kiáltott, mint amikor az oroszlán ordít, és amikor kiáltott, megszólaltatta a hét menyörgést is a maga hangján. 4 És amikor a hét mennyörgés megszólaltatta hangját, írni akartam, de az égből szózatot hallottam, amely ezt mondta nekem: „Pecsételd le, amiket a hét mennyörgés mondott, és azokat ne írd le”. 5 És az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte kezét az égre, 6 és megesküdött arra, aki örökkön örökkelé, aki teremtette az eget és a benne lévőket, és a földet és a benne lévőket, és a tengert és a benne lévőket, hogy nem lesz több időhaladék, (aön g165) 7 hanem azokban a napokban, amikor a hetedik angyal trombitálni kezd, beteljesedik Istennek a titka, amint megmondta az ő szolgáinak, a prófétáknak. 8 És a szózat, amit az égből hallottam, ismét szólt hozzám és ezt mondta: „Menj el és vedd át azt a nyitott könyvecskét, amely a tengeren és a földön álló angyal kezében van”. 9 Elmentem azért az angyalhoz és ezt mondtam neki: „Add át nekem a könyvecskét”. És ő ezt mondta nekem: „Vedd át és edd meg. Gyomrodat megkeseríti ugyan, de szádban édes lesz, mint a méz”. 10 Átvettettem azért a könyvecskét az angyal kezéből és megettem. Számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor lenyeltem, gyomrom keserű lett tőle. 11 Aztán ez a szó hangzott felém: „Ismét prófétálnod kell sok nép és nemzet és nyelvek és királyok felől”.

11 Ekkor nádszához hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ezt mondta: „Kejj fel, és mérd meg Isten templomát és az oltárt, és azokat, akik ott imádkoznak. 2 De az udvart, amely templomon kívül van, hagyd ki, és azt ne mérd meg, mert az a pogányoknak adatott és negyvenkét hónapig taposni fogják a szent várost. 3 Az én két tanúmnak megadom, hogy gyászruhába öltözve prófétájának ezerkétszázhataran napig.” 4 Ók a két olajfa, és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak. 5 És ha valaki ártani akar nekik, tűz tör elő szájukból, amely megöli elleniségeiket, és ha valaki ártani akar nekik, annak így kell megölelnie. 6 Ezeknek van hatalmuk

arra, hogy bezárták az egét, hogy prófétálásuk idején elő állt, hogy amikor szül, annak fiát megegye. 5 És ne legyen eső. Hatalmuk van a vizek felett, hogy fiút szült, aki vasvesszővel legeltet minden nemzetet vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle és elragadtatott annak fia Istenhez és az ő királyi csapással, ahányszor csak akarják. 7 És amikor székezhez. 6 Az asszony pedig elfutott a pusztába, elvégezték bizonyságtételüket, a mélységből feljövő ahol Istentől készített helye volt, hogy ott táplálják fenevad hadakozik ellenük és legyőzi őket és megöli ezerétszázhatvan napig. 7 Ezután viaskodás támadt őket. (Abysos g12) 8 Holttestük a nagy város utcáján az égben: Mihály és az ő angyalai viaskodtak a fekszik, amelyet lelke értelemben Sodomának és sárkánnyal és a sárkány is viaskodott angyalaival Egyiptomnak hívnak, ahol Urunkat is megfeszítették. 9 És a népek és törzsek, és nyelvek és a nemzetek sem maradt többé a mennyben. 9 És levettetett a közül valók látták azoknak holttestét három és fél nagy sárkány, ama régi kígyó, akit ördögnek, és napig, és nem engedik holttestüket sírba tenni. 10 sáttánnak neveznek, aki mind az egész földkerekességet És a föld lakói örölnek és örvendeznek ennek, és elhiteti, levettetett a földre, és vele együtt angyalai ajándékot küldenek egymásnak, mert ez a két is levettettek. 10 És hangos szózatot hallottam az próféta gyötörte a föld lakosait. 11 De három és fél nap égben, amely ezt mondta: „Most valósult meg az műlva az élet lelke szállt beléjük Istentől, és lábukra üdvösséget és az erő és a mi Istenünk országa és álltak és nagy félelem fogta el azokat, akik látták az ő Krisztusának hatalma, mert a mi atyánkainak őket. 12 És hangos szózatot hallottak az égből, amely vádolja levettetett, aki vádolta őket éjjel és nappal a ezt mondta nekik: „Jöjjetek fel ide!“ És felmentek mi Istenünk előtt. 11 És ők legyőzték azt a Bárány egy felhőben az égbe és látták őket ellenségeik. vérével, és bizonyságtételük beszédével és nem 13 És abban az órában nagy földrengés támadt, kímélték életüket mindhalálig. 12 Azért örölyjetek, és a város tizedrésze összedőlt, és a földrengés egek, és akik bennük lakoztok! Jaj a föld és tenger megölt hétezer embert, a többiek pedig megrémültek, lakosainak, mert az ördög leszállott hozzájuk telve és a menny Istenét dicsőítették. 14 A második jaj nagy haraggal, mint aki tudja, hogy kevés ideje van.“ elmúlt, íme, a harmadik jaj hamar eljön. 15 A hetedik 13 Amikor azért láttá a sárkány, hogy levettetett a angyal is trombitált és nagy szózatok hangoztak a földre, kergetni kezdte az asszonyt, aki a fiút szülte. mennyben, amelyek ezt mondta: „A világ uralma a 14 De az asszonynak két nagy sasszárny adatott, hogy mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, aki örökkön örökké a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy uralkodik“. (aión g165) 16 És a huszonégy vén, aki ott táplálják ideig, időig és az idő feléig. 15 A kígyó Isten előtt ült királyi székben, arcra esett és imádta pedig szájából vizet bocsátott ki az asszony után, mint valami folyót, hogy a folyóvíz elragadjá. 16 De mindenható Isten, aki vagy, aki voltál, és aki előjövendő segített a föld az asszonynak, és megnyitotta a föld a vagy, mert nagy hatalmadat kezdebe vettek, és a száját, és elnyelte a folyóvizet, amelyet a sárkány te országlásodat megkezdted. 18 És háborogtak a a szájából bocsátott ki. 17 Megharagudott azért a pogányok, de eljött haragod és a halottak ideje, hogy sárkány az asszonyra és elment, hogy hadakozzák a megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgádnak, a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet megőrzik Isten parancsolatait, és aiknél megvan félik, kicsinyeknek és nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, aikik a földet pusztítják.“ 19 És megnyílt Isten azokat, aikik a földet pusztítják.“ 19 És megnyílt Isten temploma a mennyben, és látható lett a szövetség ládája a templomban, és villámlás és zúgás és mennyörgés és földindulás és nagy jégeső támadt.

12 Ezután egy nagy jel látszott az égen: egy napba öltözött asszony, lába alatt volt a hold, és fején tizenkét csillagból korona. 2 Terhes volt, és vajúdva és szülési kínokban kiáltott. 3 Más jel is látszott az égen: íme egy nagy vörös sárkány, aminek hét feje volt és tíz szarva, és a fején hét korona. 4 És a farka után vonta az ég csillagainak harmad részét, és a sárkányt, aki hatalmat adott a fenevadnak, és földre vetette azokat, és a sárkány a szülő asszony

13 És odaállt a tenger fövényére. És láttam egy fenevadat feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a tíz szarván korona, és fejein istenkáromló nevek. 2 És ez a fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párdúchoz, lábai, mint a medvéé, szája, mint az oroszlán szája, és a sárkány neki adta az ő erekjét és királyi székét és nagy hatalmát. 3 És láttam, hogy fejei közül egy halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a fenevadat. 4 És imádta a sárkányt, aki hatalmat adott a fenevadnak, és imádta a fenevadat, és ezt mondta: „Kicsoda

hasonló a fenevadhoz? Kicsoda viaskodhatna vele?" 5 És adatott neki nagyon mondó és istenkáromló száj, és adatott neki hatalom, hogy cselekedhessék negyvenkét hónapon át. 6 Megnyitotta azért száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát és azokat, akik a mennyben laknak. 7 Az is megadatott neki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze, és adatott neki hatalom minden nemzettségen, nyelven és népen. 8 Ezért imádja őt a föld minden lakosa, aiknek neve „Félijétek az Istant, és neki adjatok dicsőséget, mert nincs beírva az élet könyvébe, amely a Bárányé, aki megöletett a világ alapítása óta. 9 Ha van füle a mennyet és a földet és a tengert és a vizek valakinek, hallja! 10 Ha valaki fogásba visz mást, ő forrásait". 11 Azután más fenevadat láttam feljönni a földből, aminek két szarva volt, a Bárányhoz hasonló, de úgy szólt, mint a sárkány. 12 Ez az előző fenevadnak minden hatalmát gyakorolta, az ő színe előtt, és azt is megcselekedte, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. 13 És nagy jeleket tesz, még tüzet is hoz az égből a földre az emberek szeme láttára. 14 És elhiteti a föld lakosait azokkal a jelekkel, amelyeket kapott, hogy megcselekedje a fenevad színe előtt, azt mondva a föld lakosainak, hogy készítsék el a fenevad képét, akit fegyverrel megsebesíttek, de megelevenedett. 15 És megadatott neki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, és hogy a fenevad képe meg is szóaljon, és hogy akik nem imádják a fenevad képét, azokat megölje. 16 Azt is megeszi mindenivel, kicsikkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy jobb kezükre, vagy homlokukra békéget tegyenek, 17 hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak az, akin a fenevad békéje van, vagy a neve, vagy nevének a száma. 18 Ide kell a bölcsesség! Akinek van értelme, számlálja meg a fenevad számát, mert emberi szám az, a száma pedig hatszázhatvanhat.

14 És láttam, és íme egy Bárány állt a Sion hegynél és vele száznegyvennégyszéren, aiknek homlokára volt írva az ő Atyjának neve. 2 És szózatot hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, és mint nagy mennydörgés hangját, és haráfásoknak hangját hallottam, akik haráfájukkal haráfáztak. 3 És valami új éneket énekeltek a királyi szék előtt és a négy élőlény előtt és a vénék előtt, és senki sem tanulhatta meg azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, aikik áron vétettek meg a földről. 4 Ezek azok, aikik nőkkel nem szennyezték be magukat, mert szüzek.

Ezek azok, aikik követik a Bárányt, bárhová megy. Ezek áron vétettek meg az emberek közül első zsengéül Istennek és a Báránynak. 5 Szájukban nem találtatott hazugság, feddhetetlenek Isten királyi széke előtt. 6 És láttam egy másik angyalt repülni az eg középen, aiknél az örökkévaló evangélium volt, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot és minden nemzettsének és törzsnek és nyelvnek és népnek. (aiōnios g166) 7 Hangos szóval ezt mondta: Ez a fenevadat és annak képét, és békéget felveszi minden pogány népnek". 9 És egy harmadik angyal is követte őket, és hangosan így szólt: „Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és békéget felveszi a fenevadat és annak képét, és békéget felveszi minden pogány népnek". 10 az is iszik Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett haragjának poharába és kínözni fogják tűzzel és kénkővel a szent angyalok és a Bárány előtt. 11 Kínlódásuk füstje felmegy örökkön örökké, és nem lesz nyugalmuk éjjel és nappal, aikik imádják a fenevadat és annak képét, és ha felveszik az ő nevének békéget. (aiōn g165) 12 Itt van helye a szentek békességes tűrésének, aikik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét! 13 És az égből szózatot hallottam, amely ezt mondta nekem: „Írd meg: Boldogok, a halottak, aikik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradtságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket". 14 És láttam, és íme volt egy fehér felhő és a felhőn ült valaki, és íme volt egy fehér felhő és a felhőn ült valaki, és a kezében éles sarló. 15 És egy másik angyal jött ki a templomból, hangosan kiáltva annak, aikik a felhőn ült: „Lendítsd meg a sarlódat és arass, mert a földnek aratni valója beérett". 16 A felhőn ült sarlóját a földre dobta és learratta a földet. 17 És másik angyal is jött ki a mennyben lévő templomból és annál is éles sarló volt. 18 Az oltártól ismét egy másik angyal jött ki, aikik hatalma volt a tűzön, és hangosan kiáltott annak, aiknél az éles sarló volt, és így szólt: „Lendítsd meg a te éles sarlódat és szedd le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megértek a szemei". 19 Ledobta azért az angyal éles sarlóját a földre, és a föld szőlőit megszedte, és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába. 20 Megtapszták a borsajtót a városon kívül és vér jött ki a borsajtóból, amely a lovak zablájáig ért, ezerhatszáz futamnyira.

15 És láttam a mennyben egy másik nagy és menny Istenét kínjaik és a fekélyek miatt és nem csodálatos jelet: hét angyalt, akiknél az utolsó térték meg cselekedeteikből. **12** A hatodik angyal is hét csapás volt, mert ezekkel teljesedett be Isten kitöltötte poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre, haraja. **2** És láttam, mint egy üvegtengert, amely és kiszáradt annak vize, hogy a napkelet felől jövő tűzzel volt elegyítve, és azokat, akik diadalmaskodtak királyoknak út készüljön. **13** És láttam a sárkány a fenevadon és az ő képén és bélégén és névénk szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta számán, láttam az üvegtenger mellett állni azokat, szájából három tisztában lelket kijönni, olyanok akiknek kezében voltak Isten hárfái. **3** És énekelték voltak, mint a békák. **14** Mert ördögi lelek azok, akik Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány jeleket tesznek, akik elmennek a földnek és az egész énekét: „Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Úristen, igazságosak és igazak a te utaid, mindenható Isten ama nagy napjának viadálára. **15** Ó, szentek Királya. **4** Ki ne félne téged, Uram! És ki ne „íme, eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz és dicsőítené a te nevedet? Mert csak egyedül te vagy őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és meg ne szent. Mert eljönnek mind a pogányok és leborulnak lássák szégyenét.“ **16** Egybegyűjtötték azért őket arra előttem, mert ítéleteid nyilvánvalókká lettek. **5** És a helyre, amelyet zsidóul Harmagedónnak neveznek. ezek után láttam, és íme megnyílt a mennyben a **17** A hetedik angyal is kitöltötte pohárat a levegőbe, bizonyosztével sátorának temploma, **6** és kijött a és hangos szózat jött a mennyei templom királyi templomból a hét angyal, akiknél a hét csapás volt, székétől, amely ezt mondta: „Megtörtént!“ **18** Ekkor tiszta fehér gyolcsba öltözve és mellük arany övvel zúgás, és mennydörgés és villámlás támadt, és olyan övezve. **7** És egy a négy előlény közül adott a nagy földrengés, amilyen még nem volt, mióta az hét angyalnak hét arany poharat, amely az örökkön emberek a földön vannak: ilyen nagy földrengés! örökké elő haragjával volt tele. (aión g165) **8** És megtelt a templom füsttel Isten dicsőségétől és erejétől, és senki sem lehetett be a templomba, míg a hét angyal hét csapása be nem teljesedik.

16 És hangos szózatot hallottam a templomból, amely ezt mondta a hét angyalnak: „Menjetek el, öntsétek ki Isten haragjának hét poharat a földre“,

2 Elment azért az első és kiöntötte pohárat a földre, és gonosz, ártalmat fekélytámadt azokon az embereken, akik a fenevad béllege volt és imádták annak képét. **3** A második angyal is kiöntötte pohárat a tengerbe, az olyan lett, mint a halott vére, és minden előlény meghalt a tengerben. **4** A harmadik angyal is kiöntötte pohárat a folyóvizekbe és a vizek forrásáiba, és azok vérré változtak. **5** És hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondta: „Igaz vagy, Uram, aki vagy, aki voltál. Szent vagy, hogy így ítéltél. **6** Mert a szentek

19 És a nagy város három részre szakadt, és a pogányok városai leomlottak, és a nagy Babilont emlegették Isten előtt, hogy itassa meg vele az ő búsult haragja borának pohárat. **20** És minden sziget eltűnt és a hegyek sem voltak találhatók. **21** És nagy jégeső, mint egy-egy talentum, esett az emberekre, és káromolták Isten az emberek a jégeső csapására miatt, mert annak csapása felette nagy volt.

17 És odajött egy a hét angyal közül, aki nél a hét pohár volt, és így szólított meg: „Jöjj és megmutatom neked a nagy parázna asszonynak ítéletét, aki a nagy vízen ül, **2** akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borától kiélezetek a föld lakosai!“ **3** És léleken elvitt meg a megrészegedtek a föld lakosai! **3** És léleken elvitt engem egy pusztába és egy asszonyt láttam egy veres fenevadon ülni, amely tele volt istenkáromlónevekkel, amelynek hét feje és tíz szarva volt. **4** Az asszony

és próféták vérét ontották, Te is vért adtál nekik bíborba és skarlátba volt öltözve, és arannyal és inni, mert megérdemelték.“ **7** És hallottam, hogy drágakővel és gyöngyökkel volt ékesítve, kezében az oltár ezt mondta: „Jól van, Uram, mindenható egy arany pohár volt, tele utálatosságokkal és Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid“. **8** A paráznaságának tisztálatánálval. **5** Homlokára negyedik angyal is kitöltötte pohárat a napra és titokzatos név volt írva: „A nagy Babilon, a megadatott neki, hogy tűzzel gyötörje az embereket. paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja“. **9** Az emberek gyötrődtek a nagy hőség miatt, és Isten **6** És láttam, hogy ez az asszony részeg volt a nevét káromolták, akinek hatalma volt e csapások szentek és Jézus bizonyosztévinék vérétől, és felett, és nem térték meg, hogy Neki dicsőséget nagyon csodálkoztam, amikor láttam őt. **7** És mondta nekem az angyal: „Miért csodálkozol? Én a fenevad királyi székére, és országa elsötétült és megmondom neked ennek az asszonyak és a nyelvüköt rágták kínjukban. **11** És káromolták a fenevadnak a titkát, amely őt hordozza, amelynek

hét feje és tíz szarva van. **8** A fenevad, amelyet láttam, volt és nincs, és a mélységből jön fel, és pusztulásra megy. És a föld lakosai, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe a világ kezdete óta, csodálkoznak, látva a fenevadat, amely volt és nincs, őt.“ **9** És siratják őt, és gyászolják a föld királyai, akik de ismét megjelenik. (Abyssos g12) **9** Ide kell az vele paráználkodtak és tobzódtak, amikor látják az ő értelem, amelyben bölcsesség van. A hét fej hét megégettések füstjét. **10** Kínjától való félelmük hegy, amelyen az asszony ül, **10** ez hét királyt jelent. miatt távol megállva ezt mondják: „Jaj! Jaj! Te nagy Közülük őt elesett, és egy megvan, a másik még nem város, Babilon, te hatalmas város, egy óra alatt utolért jött el, és amikor eljön, kevés ideig maradhat meg. **11** ítéleteid!“ **11** A föld kalmárai is siratják és gyászolják, A fenevad pedig, amely volt és nincs, ő a nyolcadik, mert áruikat már senki sem veszi: **12** az aranyat, és a hét közül való és pusztulásra megy. **12** A tíz és ezüstöt, drágakövet és gyöngyöt, és gyolcsot szarv pedig, amelyet láttál, a tíz király, olyanok, akik és bíbort és selyem és skarlátruhákat, különféle még birodalmat nem kaptak, de hatalmat kapnak, tujafát és elefántcsontedényt, drága fából és rézből mint királyok egy óráig a fenevaddal. **13** Ezeknek egy és vasból és márványból készült edényt, **13** és fahéjat a szádékuk, erekjük és hatalmukat is a fenevadnak és illatszereket és keneteket és tömjént és bort és adják. **14** Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a olajat és zsemlelisztet és gabonát és barnokat és Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak juhokat és lovakat és kocsikat és rabokat és emberi Királya, és vele vannak az elhívottak, választottak, és lelkeket. **14** És a haszon, amit lelked kívánt, elveszett, hívők.“ **15** Ezt mondta nekem: „A vizek, amelyeket és minden bőség és pompa eltávozott tőled, azokat láttál, amelyeken a parázna asszony ül, azok a többé meg nem találod. **15** Ezeknek árusai, akik népek, sokaságok és nemezetek és nyelvek. **16** És a ezekből gazdagodtak meg, kínjától való félelmük tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad meggyűlölik miatt távol állnak, sírva és jajgatva, **16** ezt mondják: a paráznát és kifosztják, mezítelenné teszik, és „Jaj! Jaj! A nagy város, amely gyolcsba, bíborba húsát eszik, és tűzzel megégetik. **17** Mert Isten adta és skarlátba öltözött és arannyal, drágakövekkel és azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, gyöngyökkel volt ékesítve, hogy elpusztult egy óra és egy szándékon legyenek, és átadják birodalmukat alatt ennyi gazdagság!“ **17** És a kormányosok és a fenevadnak, míg beteljesednek Isten igéi. **18** És a hajókon lévők mind és az evezősök, és akik a az asszony, akit láttál, az a nagy város, amelynek hatalma van a föld királyai felett.“

18 Ezek után láttam egy másik anyagtalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt és dicsősége beragyogta a földet. **2** És kiáltott teljes erejéből, hangos szóval: „Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és az ördögöknek lett lakóhelyévé, mindenféle tisztátlan léleknek tömlöcévé, és mindenféle tisztátlan és útálatos madárnak tömlöcévé. **3** Mert paráznásága harajjának borából ivott minden nép, és a föld királyai vele paráználkodtak, és a föld kalmárai az ő tobzódásának javaiból gazdagodtak meg.“ **4** Egy másik szózatot is hallottam a mennyből, amely ezt mondta: „Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesei bűneiben, és ne kapjatok a rámért csapásokból. **5** Mert bűnei az égig hatoltak, és Isten megemlékezett gonoszságairól. **6** Fizessetek úgy neki, ahogy ő fizetett nektek, és adjátok kétszeresen vissza cselekedetei szerint: abba a pohárba, amelyet ő megtöltött, kétszeresen töltsetek neki. **7** Amennyire dicsőítette magát és tobzódott, annyi Kínnal és gyásszal fizessetek neki, mert ezt mondja szívében:

Úgy ülök, mint egy királynő és nem vagyok özvegy és gyászt sem látok soha. **8** Ezért egyetlen napon jönnek a csapások: a halál, a gyász és az éhség és tűzzel égetik meg, mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti csodálkoznak, látva a fenevadat, amely volt és nincs, őt.“ **9** És siratják őt, és gyászolják a föld királyai, akik de ismét megjelenik. (Abyssos g12) **9** Ide kell az vele paráználkodtak és tobzódtak, amikor látják az ő értelem, amelyben bölcsesség van. A hét fej hét megégettések füstjét. **10** Kínjától való félelmük hegy, amelyen az asszony ül, **10** ez hét királyt jelent. miatt távol megállva ezt mondják: „Jaj! Jaj! Te nagy Közülük őt elesett, és egy megvan, a másik még nem város, Babilon, te hatalmas város, egy óra alatt utolért jött el, és amikor eljön, kevés ideig maradhat meg. **11** ítéleteid!“ **11** A föld kalmárai is siratják és gyászolják, A fenevad pedig, amely volt és nincs, ő a nyolcadik, mert áruikat már senki sem veszi: **12** az aranyat, és a hét közül való és pusztulásra megy. **12** A tíz és ezüstöt, drágakövet és gyöngyöt, és gyolcsot szarv pedig, amelyet láttál, a tíz király, olyanok, akik és bíbort és selyem és skarlátruhákat, különféle még birodalmat nem kaptak, de hatalmat kapnak, tujafát és elefántcsontedényt, drága fából és rézből mint királyok egy óráig a fenevaddal. **13** Ezeknek egy és vasból és márványból készült edényt, **13** és fahéjat a szádékuk, erekjük és hatalmukat is a fenevadnak és illatszereket és keneteket és tömjént és bort és adják. **14** Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a olajat és zsemlelisztet és gabonát és barnokat és Bárány legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak juhokat és lovakat és kocsikat és rabokat és emberi Királya, és vele vannak az elhívottak, választottak, és lelkeket. **14** És a haszon, amit lelked kívánt, elveszett, hívők.“ **15** Ezt mondta nekem: „A vizek, amelyeket és minden bőség és pompa eltávozott tőled, azokat láttál, amelyeken a parázna asszony ül, azok a többé meg nem találod. **15** Ezeknek árusai, akik népek, sokaságok és nemezetek és nyelvek. **16** És a ezekből gazdagodtak meg, kínjától való félelmük tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad meggyűlölik miatt távol állnak, sírva és jajgatva, **16** ezt mondják: a paráznát és kifosztják, mezítelenné teszik, és „Jaj! Jaj! A nagy város, amely gyolcsba, bíborba húsát eszik, és tűzzel megégetik. **17** Mert Isten adta és skarlátba öltözött és arannyal, drágakövekkel és azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, gyöngyökkel volt ékesítve, hogy elpusztult egy óra és egy szándékon legyenek, és átadják birodalmukat alatt ennyi gazdagság!“ **17** És a kormányosok és a fenevadnak, míg beteljesednek Isten igéi. **18** És a hajókon lévők mind és az evezősök, és akik a az asszony, akit láttál, az a nagy város, amelynek hatalma van a föld királyai felett.“

meglátták égésének füstjét így kiáltottak: „Van-e hasonló e nagy városhoz?“ **19** És port hintettek fejükre, sírva és jajgatva kiáltottak: „Jaj! Jaj! Ez a nagy város, amelynek jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, hogy elpusztult egyetlen óra alatt! **20** Örülj neki, te menny és ti szent apostolok és próféták, mert Isten érteket ítéletével megbüntette őket.“ **21** És egy erős angyal, egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvett és a tengerbe dobtá és így szólt: „Ilyen nagy hirtelen vettetik le Babilon, a nagy város és többé meg nem találják“. **22** És hárások és zenészek és fuvolások és trombitások szava nem hallatszik benned többé, nem található benned egyetlen mesterség mestere sem, és nem hallatszik benned a malom zúgása sem, **23** és lámpa világossága benned nem fénylik többé, és nem hallatszik benned vőlegénynek és menyasszonyak szava sem, mert a te kalmáraid voltak a föld fejedelmei, mert a te varázslásodtól tévelyedett el minden nép: **24** de benne találtatott a prófétáknak és szenteknek vére, akiket megöltek a földön.

19 És ezek után, mint egy nagy sokaságnak hangos szavát hallottam az égben, amely ezt mondta: „Halleluja, Az üdvösség és dicsőség és a tisztelesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké. **2** Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, mert elítélte azt a nagy paráznát, aki a földet megrontotta paráznaságával, mert megtorolta rajta szolgáinak vérét. **3** És másodszor is mondta: Halleluja, annak füstje felszáll örökkön örökké.“ (aión g165) **4** És leborult a huszonnégy vén és a négy előlény, és imádták az Istenet, aki királyi székében ült, és így szóltak: „Ámen! Halleluja!“ **5** És a királyi szék felől szózat hallatszott, amely ezt mondta: „Dicsérjétek a mi Istenünket ti szolgái mindenáján, aikik félitek őt, kicsinyek és nagyok!“ **6** És hallottam, mint egy nagy sokaság szavát, és mint nagy vizek zúgását, és mint erős mennydörgés szavát: Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! **7** Örülünk és örvendezzünk és adjunk dicsőséget neki, mert eljött a Bárány menyegzője, főlkészült menyasszonya **8** és megadatott neki, hogy felöltözék tiszta és ragyogó gyolcsba. A fehér gyolcs a szentek igaz cselekedetei. **9** És ezt mondta nekem: „Írd meg: Boldogok azok, aikik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak!“ És ezt mondta: „Ezek Isten igaz beszédei.“ **10** És leborultam lába előtt, hogy imádjam őt, de ezt mondta nekem: „Meglásd, ne tess! Szolgatársad vagyok neked és a te atyádfiainak, aikinkel Jézus bizonyoságítétele van. Isten imádd, mert Jézus bizonyoságítétele a prófétáság lelke.“ **11** És láttam, hogy az ég megnyílt, és íme egy fehér ló, és aki azon ült, azt így hívják: Hű és Igaz, mert igazságosan ítélt és hadakozik. **12** Szemei olyanok, mint a tűz lángja, fején sokágú korona, rajta egy név volt írva, amit senki sem tud, csak ő maga. **13** És vérrel behintett ruhába volt öltözve, és a neve ez: Isten Igéje. **14** És mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. **15** És szájából éles kard jött ki, hogy azzal sújtson a pogányokra, és ő fogja azokat vasvesszövel legeltetni, és ő fogja taposni a mindenható Isten bústult haragjának borsajtóját. **16** És az ő ruhájára és derekára oda volt írva az ő neve: királyok Királya és uraknak Ura. **17** És láttam egy angyalt állni a napban és hangos szóval kiáltott mindenféle madárnak, amely az ég közepén repedesett: „Jöjjetek, gyűljetek egybe Isten nagy vacsorájára, **18** hogy egyétek a királyok húsát, a vezérek húsát és a hatalmasok húsát és a lovaknak és a rajtuk ülöknek húsát és minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsikét és nagyokét.“ **19** És láttam, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő

seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, aki a lovón ült és az ő serege ellen, **20** de foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki annak színe előtt csodákat tett, amelyekkel elhitette azokat, aikik a fenevad békelyegét felvették, és aikik imádták annak képét. Mindkettőt elevenen a kénkővel égő tűzes tóba vetették. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** A többieket megölte a lovón ülő kardja, amely szájából jött ki, a madarak mind jóllaktak azok húsával.

20 És láttam egy angyalt leszállni a mennyből, aikinel a mélység kulcsa volt, és egy nagy lánc a kezében. (Abyssos g12) **2** És megfogta a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az ördög és a sátán és megkötözte ezer esztendőre. **3** És a mélységebe vetette és bezárta azt és bepecsételte, hogy többé el ne hitesse a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő, azután el kell oldoztatnia egy kis időre. (Abyssos g12) **4** És láttam királyi székeket, és leülték azokra, és ítéltő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, aikiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyoságítételeért és az Isten beszédéért, és aikik nem imádták a fenevadat, sem annak képét és nem vették annak békelyegét homlokukra és kezeikre, ezek életre keltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendőig. **5** A többi halott nem kelt életre, amíg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. **6** Boldog és szent, aikinek része van az első feltámadásban. Ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem Istennek és Krisztusnak papjai lesznek, és uralkodnak vele ezer esztendőig. **7** És amikor eltelik az ezer esztendő, a sátán kiszabadul fogáságóból. **8** És kimegy, hogy elhitesse a föld négy sarkán lévő népeket, Gógot és Magógot, hogy összegyűjtse őket háborúra, aikiknek száma, mint a tenger fövénye. **9** És felvonultak széles e földön és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost, de Istenről, a mennyből tűz szállt le és megemészítette azokat. **10** És az ördög, aki elhitette őket, a tűz és kénkő tavába vettetett, ahol a fenevad és a hamis próféta van és kínozzák őket éjjel és nappal örökkön örökké. (aión g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** És láttam egy nagy fehér királyi széket, és a rajta ülőt, aikinek szeme elől eltűnt a föld és az ég, úgyhogy helyük sem volt található. **12** És láttam a halottakat, nagyokat és kicsiket, állni Isten előtt, és könyveket nyitottak ki. Kinyitottak egy másik könyvet is, amely az élet könyve, és a halottakat azokból ítélték meg cselekedeteik szerint, aikik a könyvekbe voltak írva. **13** És a tenger kiadta a benne lévő halottakat, és a halál és a pokol is kiadta az ott lévő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei

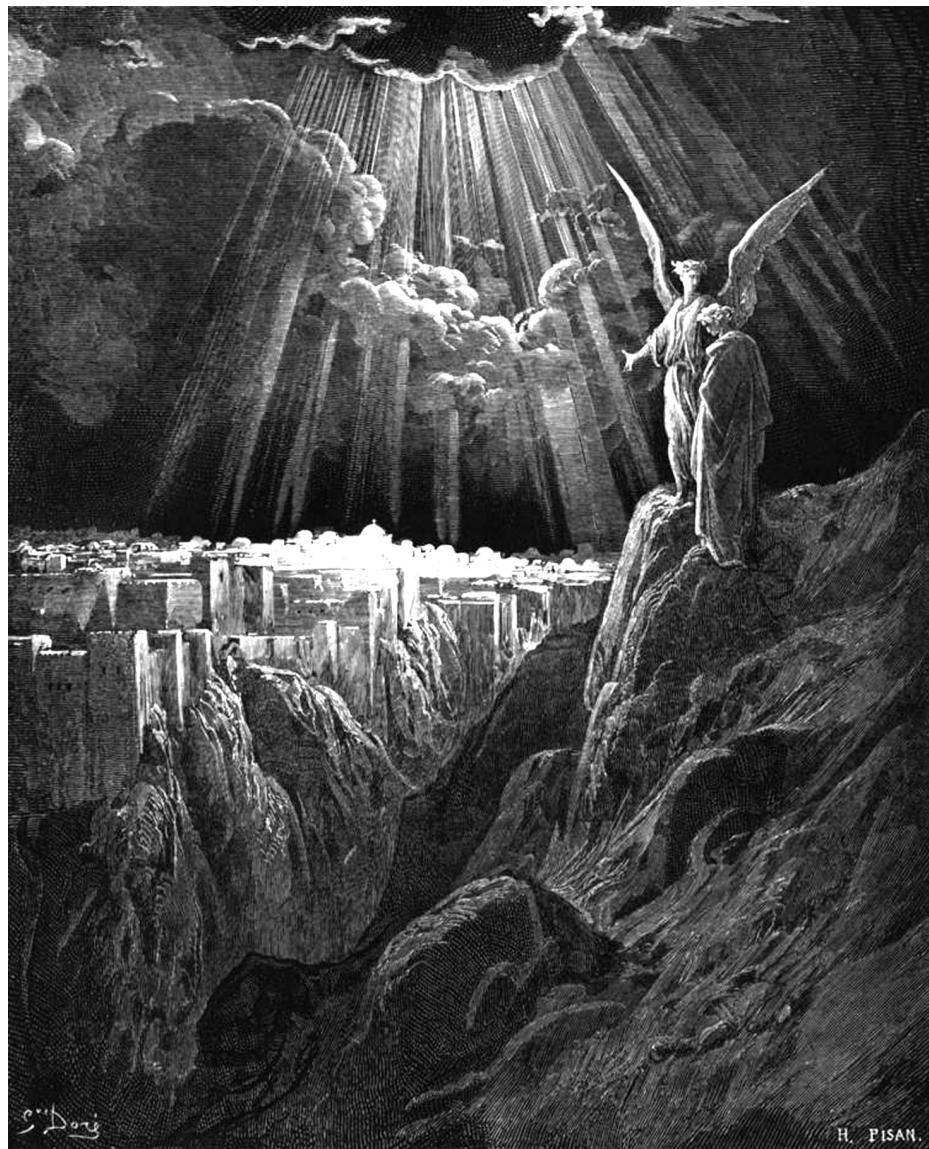
szerint. (Hadēs g86) 14 A halál és pokol belevettetett a tűz tavába. A tűz tava a második halál (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 És ha valaki nem volt beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Ezután új eget és új földet láttam, mert az első ég és az első föld elmúlt és tenger sem volt többé. 2 És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istenről, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. 3 És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük. 4 És Isten letöröl szemüköről minden könnyet és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jájkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.“ 5 Aki a királyi széken ül, ezt mondta: „Íme, minden újjáteremtek.“ És ezt mondta nekem: „Írd meg, mert ezek a beszédek megbízhatóak és igazak.“ 6 És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én a szomjázónak ingeren adok az élet vizének forrásából. 7 Aki győz, örökségül nyer minden, és annak Istené leszek, és ő pedig fiam lesz. 8 De a gyáváknak, és hitetleneknek és utálatosoknak és gyilkosoknak és paráznáknak és varázslóknak és bálványimádóknak és hazugoknak a része a tűzzel és kénkővel őrítő tóban lesz, ami a második halál.“ (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 És a hét angyal közül az egyik hozzám jött, akinél a hét utolsó csapással teli pohár volt, és ezt mondta nekem: „Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.“ 10 És lélekben elvitt engem egy nagy és magas hegyre és megmutatta nekem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istenről, a mennyből szállt alá. 11 Benne volt az Isten dicsősége, és annak ragyogása hasonló volt a drágakőhöz, a kristálytiszta jáspis kőhöz, 12 és nagy és magas kőfala volt, tizenkét kapuja és a kapukon tizenkét angyal, és a felírt nevek, Izrael fiai tizenkét törzsének nevei. 13 Napkeletről három kapu, északról három kapu, délről három kapu, napnyugatról három kapu. 14 A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának neve. 15 Aki velem beszélt, annál egy arany mérővessző volt, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. 16 És a város négyzögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megmérte a várost mérővesszővel: tizenkétezer futam, hosszúsága, szélessége és magassága egyenlő. 17 És megmérte

annak kőfalát: száznegyvennagy könyök, ember mértékével, ami az angyalé is. 18 És a kőfal jáspisból épült, a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló. 19 És a város kőfalának alapja drágakővekkel volt ékesítve. Az első alapkő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, 20 az ötödik szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik hiacint, a tizenkettedik ametiszt. 21 A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy volt, minden egyes kapu egy gyöngy, és a város utcája tiszta arany, olyan, mint az átlátszó üveg. 22 És templomot nem láttam abban, mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma és a Bárány. 23 És a városnak nincs szüksége napra, sem holdra, hogy világítsonak, mert Isten dicsősége megvilágosította, és lámpása a Bárány. 24 És a pogányok, aikik megtartattak, annak világosságában fognak járni és a föld királyai oda viszik dicsőségüket. 25 Annak kapuit nem zárták be nappal, éjszaka pedig nem is lesz ott. 26 És a pogányok odavisszik dicsőségüket és tiszteletüket, 27 és nem megy be abba semmi tisztálatan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak azok, aikik be vannak írva az élet könyvébe, amely a Bárányé.

22 És megmutatta nekem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, és az Istennek és a Báránynak királyi székéből ered. 2 Utcájának közepén és a folyóvízen innen és túl az élet fája volt, amely tizenkétszer gyümölcsöt terem, minden hónapban meghozva gyümölcsét és levelei a pogányok gyógyítására valók. 3 És semmi elátkozott nem lesz ott, és az Istennek és a Báránynak királyi széke lesz benne, és szolgái szolgálhak Neki. 4 És látták az ő arcát, és az ő neve homlokukon lesz. 5 És ott éjszaka nem lesz, és nem lesz szükségük lámpafényre és napvilágra, mert az Úr Isten az ő világosságuk, és uralkodnak örökkön örökké. (aiōn g165) 6 És ezt mondta nekem: „Ezek a beszédek megbízhatóak és igazak, mert az Úr, a szent próféták Istené küldte el az ő angyalát, hogy megmutassa szolgáinak mindenzt, aminiek meg kell történnie hamar. 7 Íme, eljövök hamar. Boldog, aki megtartja e könyv prófétai beszédeit.“ 8 És én, János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam. És amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy imádjam, aki nekem ezeket megmutatta. 9 Ő pedig ezt mondta nekem: „Meglásd, ne tedd, mert szolgatársad vagyok neked, és a te atyádfiainak, a prófétáknak, és azoknak, aikik megtartják e könyv beszédeit. Az Isten

imádd!" 10 Azután ezt mondta nekem: „Ne pecsételd le e könyv prófétai beszédeit, mert az idő közel van. 11 Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is, és aki tisztátlan, legyen tisztátlan ezután is, és aki igaz, legyen igaz ezután is, és aki szent, szentellessék meg ezután is. 12 És íme, hamar eljövök, és az én jutalmam velem van, hogy megfizessék mindenkinek, cselekedete szerint. 13 Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég, az első és az utolsó.“ 14 Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az élet fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. 15 De kinn maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák és a gyilkosok és a bálványimádók és mindenek, akik szeretik és szólják a hazugságot. 16 Én, Jézus küldtem az én angyalomat, hogy ezekről bizonysságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak gyökere és ága, fényes hajnalcsillag. 17 És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: „Jöjj!“ És aki hallja, ezt mondja: „Jöjj!“ És aki szomjazik, jöjjön el, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! 18 Bizonysságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzátesz, e könyvben megírt csapásokkal sújtja Isten. 19 És ha valaki elvesz e könyv prófétálásának beszédeiből, annak osztályrészét Isten kitörli az élet könyvéből, a szent városból és azokból, amik e könyvben megírattak. 20 Ezt mondja, aki ezekről bizonysságot tesz: „Bizony hamar eljövök.“ Ámen. Bizony jövel, Uram Jézus! 21 A mi Urunknak, Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindenjáratokkal! Ámen.

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsáemet, amely Istenől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátra az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aīōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aīōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

elēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian--Magyar-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

Apostolok 3:21
Apostolok 15:18
Rómaiakhoz 1:25
Rómaiakhoz 9:5
Rómaiakhoz 11:36
Rómaiakhoz 12:2
Rómaiakhoz 16:27
1 Korintusi 1:20
1 Korintusi 2:6
1 Korintusi 2:7
1 Korintusi 2:8
1 Korintusi 3:18
1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhhoz 1:4
Galatákhhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23

1 Péter 1:25
1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aïdios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhhoz 1:4
Galatákhhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23

1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16

1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhhoz 1:4
Galatákhhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23

aiōnios

Máté 18:8
Máté 19:16
Máté 19:29
Máté 25:41
Máté 25:46
Márk 3:29
Márk 10:17
Márk 10:30
Lukács 10:25
Lukács 16:9
Lukács 18:18
Lukács 18:30
János 3:15
János 3:16
János 3:36
János 4:14
János 4:36
János 5:24
János 5:39
János 6:27
János 6:40
János 6:47
János 6:54
János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhöz 6:8
2 Tessalonika 1:9
2 Tessalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhöz 5:9
Zsidókhöz 6:2
Zsidókhöz 9:12
Zsidókhöz 9:14
Zsidókhöz 9:15
Zsidókhöz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43

Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6
Hadēs
Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14
Limnē Pyr
Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8
Sheol
1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6
Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48

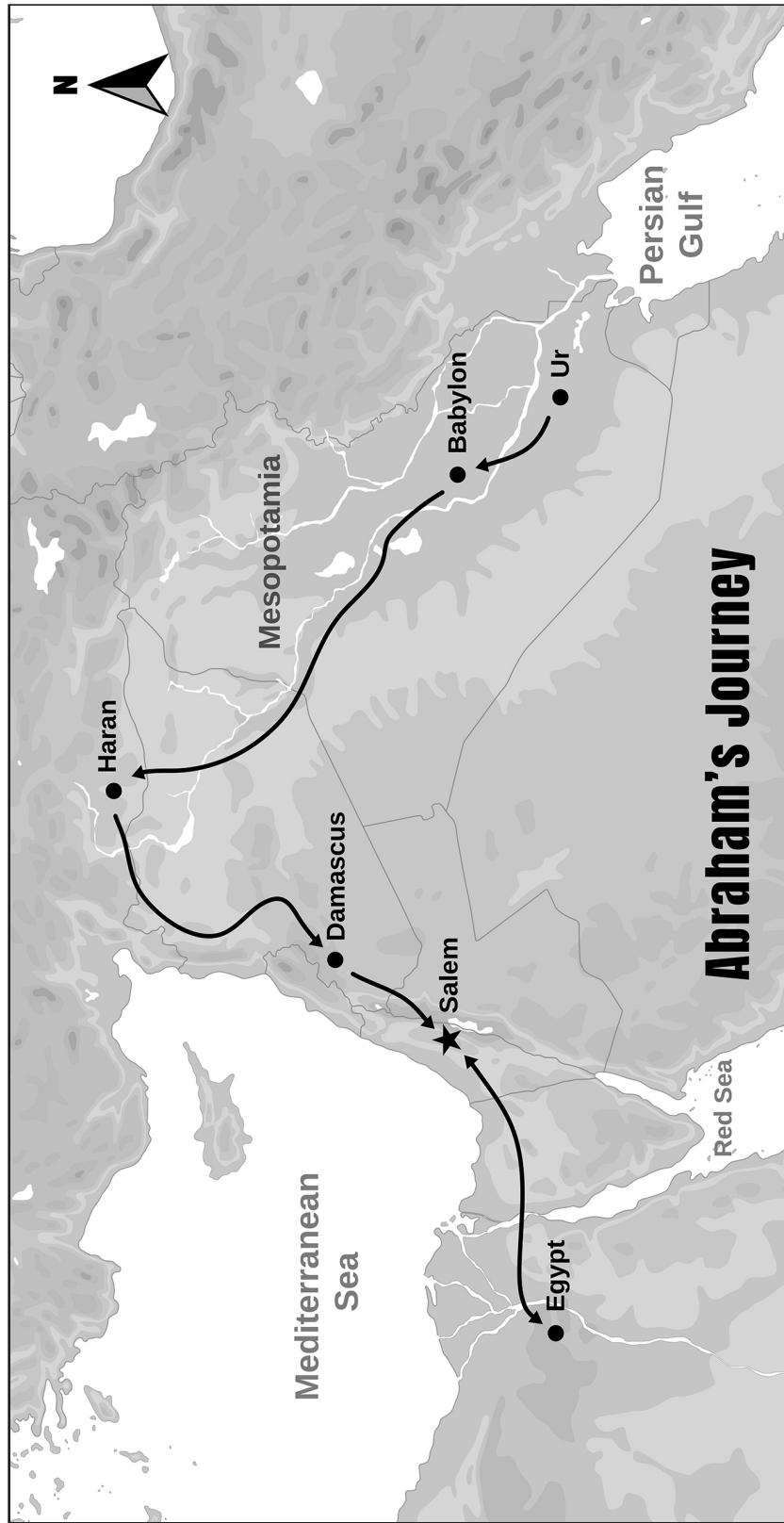
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

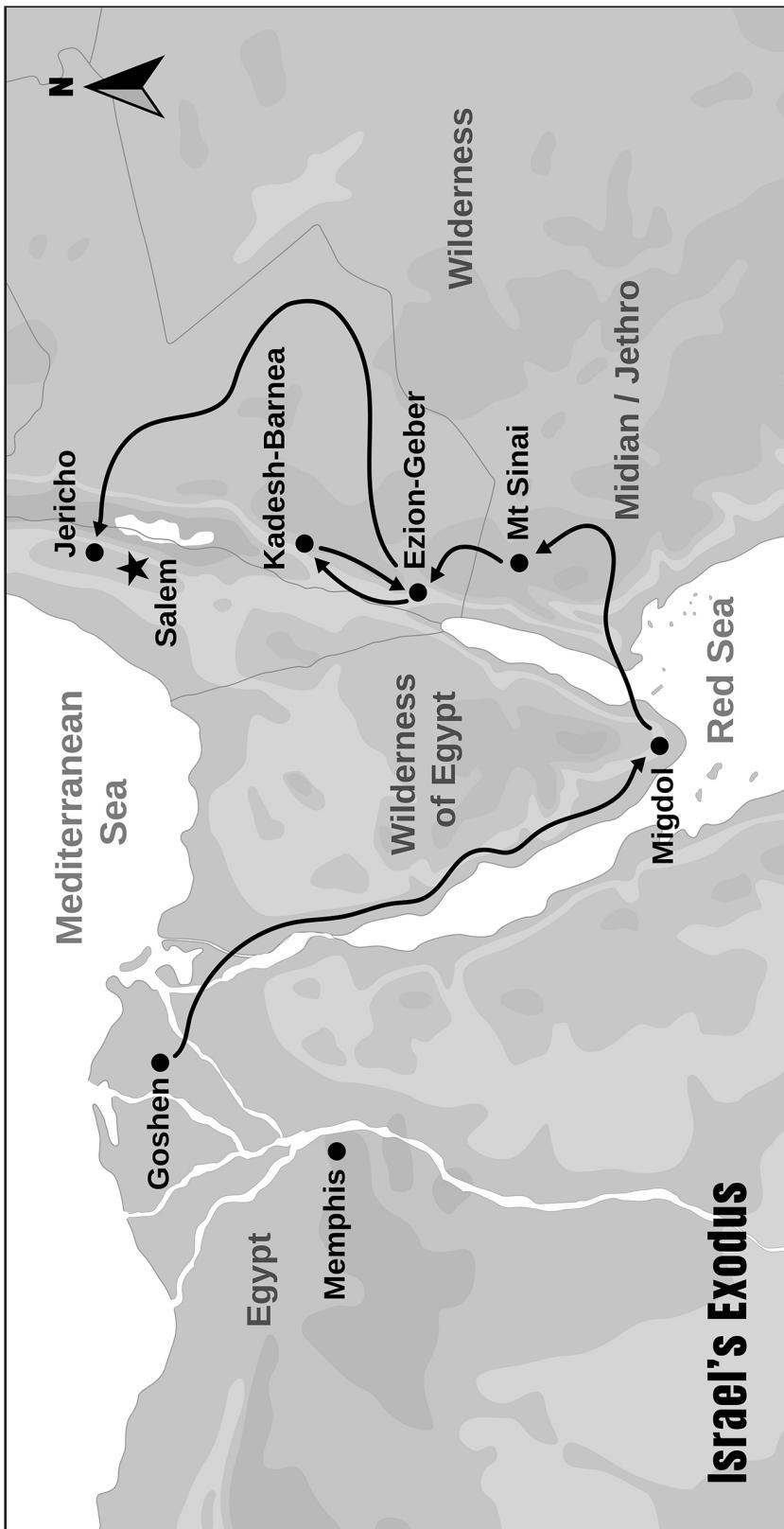
2 Péter 2:4

Questioned

2 Péter 2:17

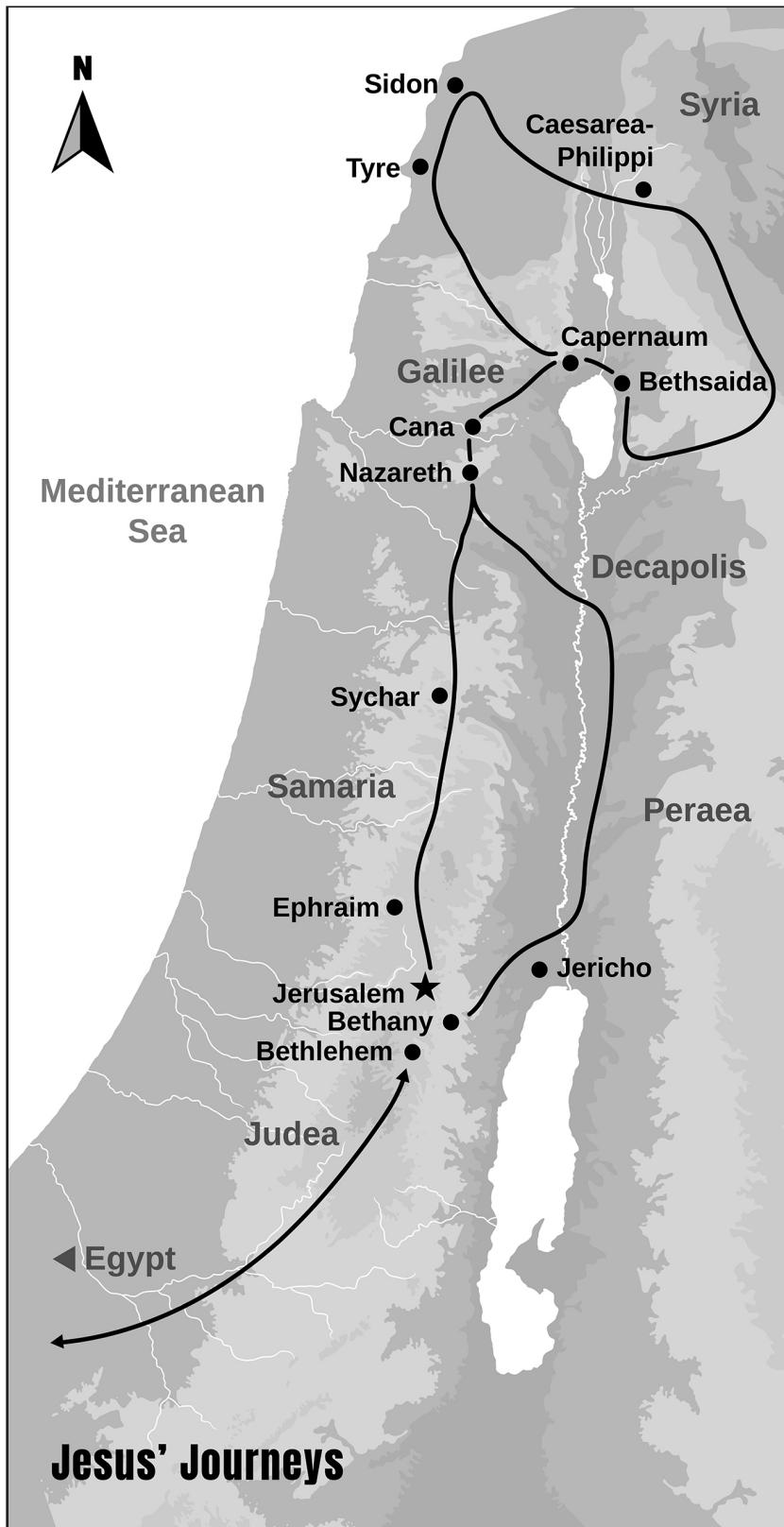

Hét által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívtatták, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségüi fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsiddókhoz 11:8

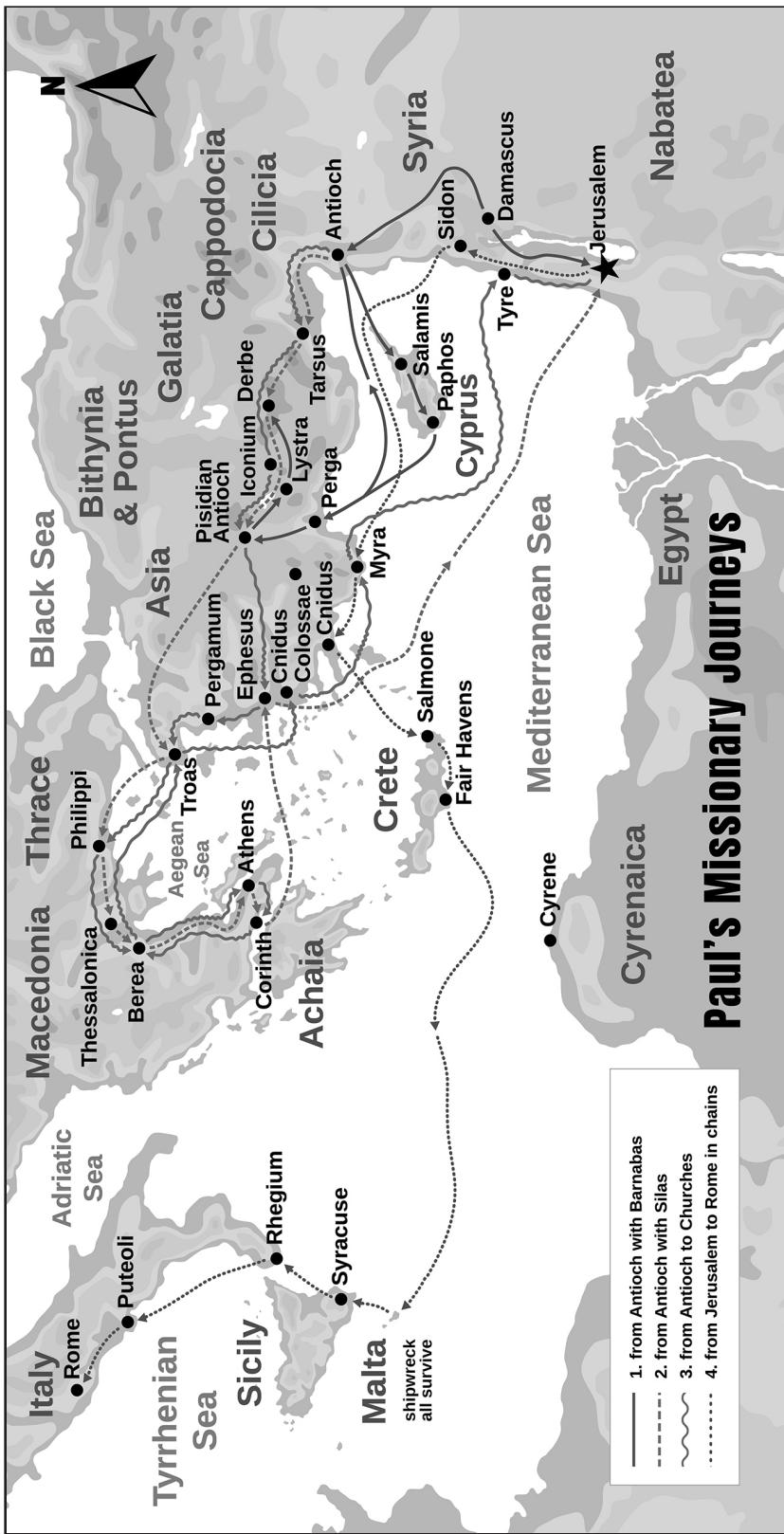

Israel's Exodus

És lón, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket isten a Filiszeusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az isten:
Netalán mást gondol a nép, ha harczt lát, és visszatér Égyptomba. - 2 Mózes 13:17

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltásáig sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? 			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? 			Romans 5:12-19	
Where are we? 			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? 	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? 			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

